

ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

ਬਖਸਿਸਾਹੈਸੁਆਮੀਲਾਏਲੀਆਅਜਇਹਸੀਰਹੀਹੈ
ਇਆਹੈ। ਕੀਸੇਦਾਅਥੀਆਨਹੀਮਿਨਦਾ। ਭੂਰਸਾਮਾਪ
ਤੁਭੇਲੀਆਨਾਨਕੀਸਬਦੁਏਲੀਆ। **ਚੁਥੀ**
ਪਰਿਤ੍ਰਿਅਖੀ ਕਹੀਆਸੁਨਹੀਨਆਖੀਆਮਾਨਹੀਤਿ
ਸਹੀਸੇਤੀਦਾਸਾਪ੍ਰਦਾਤੇਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖੀਨਤੇ
ਲਾਖੀਨਮਾਸਾ। ੪:੧੧:੧ਤਿਸਕਪਰਮਾਬੁਭੁ
ਇਹਸਨਾਜੈਸੇਕੀਸੇਦੇਕਹੈਦੇਦੇਚੇਨਾਨੀਉਸਤਤਿਨ
ਦੇਅਕਰਦੀਹੈ। ਖਾਜਅਖਾਜਕਾਦਰੀਨਾਨੀ। ਭੂਕਾਮਿ
ਠਾਥੇਲਦੀਹੈ। ਅਠਪਹਰੇਸਨਾਲੇਦਾਸਾਹੈ। ਸਾਮਾਪ
ਤੁਭੇਕਰਤਾਹੀਹਰਦਾਨੇਹੈ। ਤਾਏਹਸਨਾਖੀਖੀਆ
ਹਸਨਾਥੇਹੈ। **ਘੋਲਹੁਕਾਦੀਦਾਹਰੁਗੁ**
ਜਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਤਾਮੂਲਾਚੇਨਾਨਥਾਥਾਸੀਆਇੰਨ੍ਹ
ਹੀਆਦੀਹੈਇਆਇਆ। ਨਥਾਥਦਉਭਤਖੰਦੇਦੀਕ

ਅਮਰੇਯਾਂਗਾਂਇਹਕਉਨ੍ਹੈ। ਠੀਕੀਆਦੀਕਿਸਉਪ
ਰਹੈ। ਮੁਲੇਕਹੀਅਜੀਮੇਨਾਕਸੇਦੀਕਾਸਸੁਗੇ।
ਤਹੈ। ਅਗਨਾਨਕਪਾਰੀਠੀਕੀਆਦੀਹੈ। ਯਾਗਯਾਂਨ
ਨਥਾਥਪਾਸਿਕਹੀਆ। ਨਥਾਥਸਲਾਮਾਤਿਏਹਨਾਨਕ
ਮੇਦੀਕਾਸਸੁਗੇ। ਅਗਨਾਨਕਪਾਰੀਠੀਕੀਆਦੀਹੈ।
ਨਥਾਥਕਹੀਆਯਾਗਯਾਂਇਸਕਉਆਗੇਲਿਆਉ।
ਯਾਗਯਾਂਮੁਲੇਕਉਨਜੀਕਲੈਗਾਇਆ। ਨਥਾਥਮੁਲੇ
ਨੁਪਾਛੀਆਕਉਰੇਤੂਨਾਨਕਪਾਰੀਠੀਕੀਆਦੀਹੈ। ਮੁ
ਲੇਅਥਨਕੀਤੀ। ਨਥਾਥਸਲਾਮਾਤਿਸਤਸੈਸਠਰਪਛੇ
ਨਾਨਕਕੇਥਾਕੀਨੀਕਲੈਹੈ। ਜੇਨਾਨਕਕੇਕਥੀਲੇਕਉਮ
ਲਾਹੀ। ਨਥਾਥਕਹੀਆਅਰੇਮੁਲਾਨਾਨਕਤੇਕਹੈ। ਠੀਕੀ
ਗਕਉਦੇਹੁ। ਠੀਕੀਮੁਲੇਕਹੈ। ਨਥਾਥਸਲਾਮਾਤਿਨ
ਨਕਤੇਸੀਹੀਹੋਇਅਹੈ। ਨਥਾਥਕਹੀਆਹਕਤਾਇ

ਨਾਦਾਹੈ। ਪਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਵਹੁ ਜੇ ਤਉ ਖ
 ਪਤਨਾਹੀ ਖਾਇਆ। ਤਉ ਟੁਕੀਰਾ ਕਠਿ ਦੇਹਾ। ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂ ਮੁਲਾਂ ਲਗੇ ਬਾਝਾ ਪਾਵਨਾ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ
 ਹੀਆ। ਜਾਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਕਾਵੈ ਚਿ ਪਲੀ ਤੇ ਸਾਝੈ ਰੀਵਾਸੁ
 ਗਈ। ਤਾਨਾਨਕ ਜੀ ਘੋਲੀਆ। ਸਲੇਕੁ। ਖੇਤੀ ਜੀ ਨ
 ਦੀਉ ਜਤੀ ਖਲਵਾ ਲੇਨਹੀ ਬਾਝੀ। ਨਾਨਕਾ ਧੈ ਗੁਤੀ
 ਨਾਦੀ ਜੀਵੈ ਆਜੇ ਲਿਖ ਲਿਖ ਦੇ ਚਨ ਨਾਉ। ਆਠ
 ਰਮਲਾ ਕਹੁ ਸਗੇਤ੍ਰ ਕਠਿ ਲੇਹੇ ਦੇਹੇ। ਕੁਆਪਨਾ ਨਾਉ
 ਅਸਾਨੂ ਦਸਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਜਾਨਕ ਜੀ॥ ੧੧ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ
 ਵੈ ਚਿ ਸਬਦੁ ਘੋਲੀਆ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਕੇਈ ਆਖੈ ਕੁ
 ਤਾ ਕੇਈ ਕਹੈ ਬੇਤਾਣਾ। ਕੇਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨ
 ਕ ਬੇਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਕੁਈ ਆਵੈ ਵਾਨਾ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਬ
 ਠੇਰਾ ਨਾ। ਅਪਣੇ ਸਗਾਵੈ ਨੁ ਅਵਰੁ ਜਾਣਾ॥

੧॥ ਗੁਰੂ॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨ ਜਾਨੀਐ ਜਾਏ ਦਿਵਾਨ
 ਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਧਰਮ ਦੁਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ॥
 ੨॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨ ਜਾਨੀਐ ਜਾਏ ਕਾਕਰ ਮਾਇ॥ ੩॥
 ਤਉ ਦਿਵਾਨ ਜਾਨੀਐ ਜਾਸਾਹਿ ਧਰਮੇ ਆਗੂ ਅੰਦਾ
 ਜਾਨੈ ਆਖ ਕਉ ਅਵਰੁ ਕੁਲਾਸੀ ਸਾਗ॥ ੪॥ ਮੁਲਾਕੀ
 ਸੀਸਾ ਹੋਇ ਗਈ॥ ਲਗੇ ਸਿਫਤਿ ਕਰਨਾ ਮੁਲਾਕਾਇ
 ਕੇ ਨ ਬਾਝ ਪਾਸਿ ਕਹੀਆ॥ ਨ ਬਾਝ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ
 ਤੇ ਖਟਤ ਨਹੀ ਖਇਆ॥ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਅਉਲੀ
 ਆਉਲੀ ਅਉਲੀ॥ ਉਹੁ ਬਖਰਦਾ ਹੁੰਦਾ॥ ਨਾ ਬਾਝ ਕ
 ਹੀ ਆਜੈ ਗਮ ਨੁਬਲਾਵੇ॥ ਜੈ ਗਮ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਜੈ
 ਗਮ ਆਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ॥ ਨ ਬਾਝ ਕਹੀ ਆਜੈ ਗਮ
 ਕਿ ਅਕਰੀਐ॥ ਹਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਸੇ ਕੁ ਕੇ ਨਾਹੀ॥
 ਨਾਨਕ ਕਹੀਆ ਜੇਟੁ ਕੀ ਗਭਉ ਖਲਾਵੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ

ਕੇ

ਤਕਸਸਗਊਸੀਕੇਉਪਾਗਿਊਰਾਵੀਊਮੁਲਾਨੇਕਹਿਅ
ਜੇਨਨਕਪਥਰਦਾਹੁਊਕਹੁਜੇਤੁਸਿਕਹੀਐਜੈਗਮਨਾ
ਨਕਪਸੇਥਰੁਤਨੁਮਦਾਅਜਾਂਜੈਗਮਕਹਿਗਹਿਅਅ
ਨਥਾਥਕਹਿਅਜੈਗਮਤੁਜਥਾਥਾਕਿਉਨਾਦੇਤਾਜੈਗ
ਮਕਹਿਅਨਥਾਥਸਲਾਮਤਿਨਥਾਥਸਰੁਕਫੁਸਮ
ਧੁਦੇਊਸੇਕਿਅਜਾਥਾਥੁਦੇਫੁਨਾਨਥਾਥਕਹਿਅਜੈ
ਗਮਹਕਕਸੀਲੇਦਾਭੀਊਜੈਗਮਕਹਿਅਨਥਾਥ
ਸਲਾਮਤਿਨਨਕਕਹੀਗਜਹੁਧੈਕਹੀਦੂਰਸੁਹਿਘਾਇਅਅ
ਨਥਾਥਕਹਿਅਨਨਕਕਉਭੁਲਾਏਨਾਨਕਕਉਅ
ਦਮੀਭੁਲਾਵਏਗਾਇਅਅਨਨਕਅਏਨਾਹੀਅਦ
ਮੀਟਿਊਰਾਇਅਅਅਖਲਲਗਾਨੀਦੁਖਅਦੁਤਾ
ਨਾਹੀਨਥਾਥਦਭੀਲਤਅੰਗੁਸਾਥਾਥਾਕਹਿਅ
ਜਾਇਕੇਪਕਾਤੀਐਐਏਅਦਮੀਅਜਾਇਕਹੀ

੫੨

ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਬਾਧੁ ਬਹੁਤੁ ਗੀਲਾਵੈ ਦੁਹੇਇ ॥ ਆਹੈ ॥ ਨ
 ਨ ਜੀਉ ਠਪ ਜੋਹੈ ॥ ਆਹੈ ॥ ਆਹੈ ॥ ਬਾਧੁ ਪਾਸ ਬਜੋਹੈ ॥
 ਆਸਲਾ ਮੁਨ ਕੋ ਤੇਸੁ ॥ ਨਬਾਧੁ ਗੁਸਾ ਬਾਇ ਕੇ ਕਾਰੀ ॥ ਆ
 ਅਰੇ ਨ ਕਾਵਤਾ ਨ ਉਨਸਾ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ॥ ਆ
 ਸੁਨਿ ਨਬਾਧੁ ਤੇਰਾ ਤਾਕ ਰਬਾ ਤਬੇ ਰੇ ਪਾਸੀ ॥ ਆਵਤਾ ਬਾ ॥
 ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ॥ ਅਬ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੁਏ ॥ ਹੂੰ ॥
 ਤਬ ਨਬਾਧੁ ਕਹਿ ॥ ਆਜੀ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੁਏ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥੇ
 ਚਲਕਰਾਨੈ ਵਾਜ ਕਰੇ ॥ ਮੇਕਾਰੇ ਜੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ॥ ਆ
 ਚਲੇ ਜੀ ਕੁਲੀ ਧਾਤਾ ॥ ਨਾਲੇ ਨਬਾਧੁ ਨਾਲੇ ਕਾਨੀ ॥ ਨ
 ਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਹੋਰੁ ਲੇਕੁ ਕਿਤੇ ਕੁਗੀ ਲੀਏ ॥ ਜਾਇ
 ਜੁਸੇ ਮਸ਼ੀਤਾਇ ॥ ਚਪ ਜੋਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਲੇਕੁ ਪਸੀਤਾਇ
 ਚੰ ਆਹੈ ਸਰ ਆਪਣੀ ਜਾਗਾ ॥ ਆਖੁ ਲਗੇ ॥ ਜੇਨਾਨ
 ਕ ਆਜੇ ਸਪਲੇ ਤੇ ਆਹੈ ॥ ਆਹੈ ॥ ਅਤੇ ਦੀਤਨੇ ਹੂੰ ॥

ਹਜਨ ਆਹੇ ॥ ਸੁਲਤਨ ਪੁਰਾਇ ਚਿਤ੍ਰ ਪੈ ਗਈ ॥ ਜੈਗਮ ਖਰਾ
 ਟੈਲ ਹੀਰੋ ॥ ਏ ਆਕਰਿ ਪਰਿਜਾਇ ਵਾੜੇ ਆ ॥ ਨਾਨਕੀ ਦੇ
 ਖਾਤਾ ਕਿ ਆਏ ਯੋਜੇ ਮੇਰਾ ਖਾਵੁ ॥ ਅਜੁ ਦਲਗੀਰ ਸਹੁ
 ਧੋ ॥ ਤਾਨਾਨਕੀ ਜੀਉ ਠਿਥੀ ਜੀਏ ॥ ਆਖੀਓ ਜੀ ॥ ਆਖੀਓ
 ਆਵਾਸ ਤੇ ॥ ਜੇਤੁ ਸੀ ॥ ਏਸੇ ਦੇ ਲਗੀਰਾ ਕੀਉ ਏ ॥ ਜੇ
 ਗਮ ਕਾਤਿ ਆਸੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਲੋਕੁ ॥ ਤਿਹੇ ਕੀਰਾਉ ਨਾ
 ਨਕਜੀ ॥ ਕੀ ਆਕੀਤਾ ॥ ਨਯਾ ਭਾਨਾ ॥ ਲਿਜ ਮੇ ਮਸੀਤ ਨਿਵਾਜੁ
 ਕਰਨ ਗਇ ਆਹੇ ॥ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਰਾਇ ॥ ਚਿਹੰਦੁ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨਾ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਪਈਓ ॥ ਜੇ ਅਜੁ ਨਾਨਕੁ ॥ ਤਰਕੁ ॥ ਹੋਇ ਆ ॥
 ਮੇਰੀ ਆਨਦ ਲਗੀਰਾ ॥ ਹੋਵਾ ॥ ਤਾ ਅਗੇ ॥ ਨਾਨਕੀ ਕਾਰਿ ਆ ॥
 ਅਜੀਤੁ ਸੀਉ ॥ ਠਕਰ ਹੋਈ ਜੇਵੇ ॥ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਕੁਲੇ
 ਸੇ ਆਕੇਈ ਨਾਕਰੇ ॥ ਅਛੰਤ ਹੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੀਰਾਉ ॥
 ਸੇਤਾ ਫੇਰਾ ॥ ਹਿਮਾਇਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਕੁਲੇ ਕੇਈ ਧੁਰੀ ਨਕਰ

ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਉਠ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋ।
 ਗੰਭੀਰ ਗਲ ਕਹਿ ਦੇਖਾ। ਜੇ ਸੰਗਏ ਆਗ ਅਤੇ ਨਿਧੇ
 ਧਾਮ ਨੂੰ ਜੇਗਾਮੀ ਦੁਸਲਾਇ ਛੁਡਿ ਆਸੀ। ਉਦੇ
 ਨਿਧੇ ਧਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆਗ। ਆਇ ਨਿਧੇ ਜੇਗਾਮੀ
 ਵਪਾਈ ਦੇਤੀ। ਜੀਜ ਸਾਨੁ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੋਇ ਆਗੇ। ਅੰਤ੍ਰਿ
 ਸਦਾ ਸੁਨਹੀ ਕਰਨਾ। ਜੀਧੇ ਪਸੇ ਜੇਗਾਮੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਪੁ
 ਛਲ ਲਗੇ। ਆਖੁ ਨਿਧਾਨਿ ਉਕਰਿ ਹੋਇ ਨਿਧੀ। ਜੀ
 ਧੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੰਤਾ ਅੰਦਰ ਨਾਗ। ਪਹੁੰਚੇ ਤੁਕ ਕਾਟੇ ਮੁ
 ਹੇ ਸੁਣੇ ਆਗੇ। ਜੇ ਧਾਧਾਨਿ ਵਾਜ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਨਾਨਕ
 ਧਰਮੀ ਹੋਇ ਆਗ। ਨਧਾਧਾਨਿ ਵਾਜ ਕਰਿ ਮਨਾ ਤਾਨਾਨਕ
 ਨੁਕਰੇ ਗਲ ਗਾ। ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੁਨਿ ਵਾਜ ਕਰੇ ਆਇ
 ਆਖਾ ਤੈਨਿ ਵਾਜ ਕੀਤੀ ਨਕੀਤੀ। ਤਾਨਾਨਕ ਜੀਕ
 ਰਿ ਆਮੇ ਵੀਸਾ ਸਿਉਨਿ ਵਾਜ ਕਰਤਾ। ਤੁਧ ਨਾਨਕ

ਕਹਿ ਆਗੂ ਜੋ ਸੋਇ ਜਕਰਤਾ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗੂ
 ਈਕੰ ਪਾਰਘੋ ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਅਗਇ ਆਥਾ ਮੇਨੰਦਾ ਨਕਿਸ
 ਸੇਕਗਾ ਤਬ ਦੁਲਿਤ ਖਾਂ ਕਹਿ ਆਗੂ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੁਝਿ ਤਨਾ ਧੂਠੁ
 ਥੇਲਤਾ ਹੈ ਮੇਤੋਈ ਹਰੀ ਖਜ਼ਰੇ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗੂ
 ਖਾਂ ਜੀ ਤੇ ਹੀ ਦੇਹਈ ਹਾਖਨੀ ਬੀਅਰੁ ਨੰਦਾ ਨਕਰਹੇ ਟਾਲਾ
 ਜੇਥਾ ਮੇਨੰਦਾ ਪਾਰਗਇ ਆਥਾ ਤਕਾ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗੂ ਥੇਨ
 ਬਾਘ ਸਲਾਮਾਤੀ ਹੀ ਦੁਕਿਤ ਨਾ ਧੂਠੁ ਥੇਲਤਾ ਹੈ ਤਨ
 ਥਾਥ ਕਹਿ ਆਗੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਮੇਸਿ ਜਦੋ ਕੇਵਲ
 ਤਮੇਗਾ ਜੀ ਈਕੰ ਪਾਰਘੋ ਤੇ ਆਕੇਵਲ ਸਤੇਗਇ ਆਥਾ
 ਹੀ ਕਾਜੀ ਚੁਗਲੀ ਨੀਤੀ ਸੁਨਖਾਂ ਜੀ ਹਮੇਤੋ ਨਾਥੇ ਗਏ
 ਹਮਸੇਤੀ ਨੰਦਾ ਨਕਰਤਾ ਗੁਰਿ ਨਾਥਾ ਥਾਥ ਕਹਿ ਆਗੂ ਨਾਨਕ
 ਤਕਾ ਜੀ ਸਾਥੀ ਕਰਤਾ ਤਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗੂ ਥਾਥ
 ਜੀ ਕਾਜੀ ਤੇਵਲੇ ਕੇ ਸੰਭਲੇ ਪਾਰਗਇ ਆਥਾ ਮਤੁਦ

ਫੇਰਾਖਾਤਾਟਿਚਿਪਥਿਦਾਹੋਏ। ਤਾਦੁਹਾਨੁਪਰਤੀਤਾਅਏ।
 ਭਯਾਜੀਇਓਮੇਸਾਨਕਾਰੀਅਏਆਗਾ। ਫਿਰਿਏਬੇਨਾ
 ਨਕੀਜੀਏਈ। ਮੇਸਾਰਿਨਾਨਕਾਈਕੀਬੇਛਾਤੁਓ। ਨਿਧੇ
 ਕਾਰਿਆਜੀਜਮਾਨਮੇਓਧੇਗੀਛੁਡਿਅਏਆਗਾ। ਜੈਗਮ
 ਨਿਧੇਨੁਲਲਲਗਾ। ਅਦੇਤੁਓਥੇਗੀਧਭਾਹੋਏਆਗਾ।
 ਨਾਨਕਾਨਿਕਲੇਆਹਤਾਤੁਮਿਲਕੇਅਏਆਗਾ। ਤਾਨੀਧੇਕ
 ਰਿਅਕੀਓਹੁਤਾਮਸੀਤਾਟਿਚਿਅਗਾ। ਅਤੇਜਿਤਨੇਲੋਕਾ
 ਹੇਤਿਤਨੇਪਗਨਾਟਿਹਿਗੋਏ। ਓਹੁਤਾਮੇਨੁਜਗਨਅਏਆ।
 ਜੀਅਜਾਧੋਦੀਪਰਗਾਇਆ। ਤਾਨਾਨਕੀਜੈਗਮਦੀਨੀ
 ਸਾਕੀਤੀ। ਆਖਲਲਗੀਜੀਤੁਸੀਗੀਤੁਤੀਕਾਈਨਾ
 ਕਰੇ। ਨਾਨਕਜੀਹੁਲੁਆਪੇਅਏਦਾਹੋਏ। ਤੀਢਗਾਨੁਨ
 ਨਕਜੀਜੈਗਮਦੇਅੰਦਰਅਏਦਾਨਿਅਗਾ। ਤੁਲਸਾਲਓਤੁ
 ਹੇਠੋਕੁਕੀਗਾਈਨੀਅਏਅਹੋਏ। ਧਹੁਜੀ। ਤਾਧੇ

ਥੇਥੇਨਾਨਕੀਇਕਬੀਚਰਹੇਥੈਠੀ॥ਕਉਂਜੀਮੇਆਖੀਆਹੀ ੫੫
 ਸੀ॥ਜੇਕਾਈਨਾਨਕੁਰੁਛੇਦਾਹੀਮਾਇਤੀਹੈ॥ਨਾਨਕਜੀਦੁ
 ਲੋਕੋਈਨਾਹੀਦੇਖਸਕਦਾ॥ਜੇਗਾਮਧਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈ॥ਲ
 ਗਾਅਖਲਧੁਜੀਤੁਸਾਨੁਏਹੇਜੇਹੀਪਰਤੀਤਆਈਹੈ॥ਅ
 ਤੇਨਾਨਕਜੀਨੁਲਗਾਪੁਛੁਲਗਾਈਨਾਨਕਜੀਆਖੋਕਉਂ
 ਕਰਿਮਜਕਰੁਹੋਇਆ॥ਅਸਾਤਾਬਹੁਤੁਥੈਪਲਾਕੀਤਾ॥
 ਰੁਸੀਆਪਲੀਕਹੇ॥ਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀਆਕੀਜਾਜੀਜੇਕਛੁ
 ਹੋਈਸੇਹੋਇਦਰਤੀ॥ਤਾਠੀਰਜੈਗਮਕਰਿਆ॥ਕਾਈ
 ਜੀਜੇਕੋਈਅਸਾਨੁਪੁਛੇਤਾਅਸੀਕਿਅਕਹੀਆ॥ਲੋਕ
 ਦੀਅਠਾਹੀਨੁਛੁਲਗੀ॥ਰੁਸਾਹੇਮੁਹੇਸੁਛੀਏਸਾਖਹੀ
 ਖਧਰਤਧਸਨਕਜੀਕਾਰੀਆਜੀਜਾਨੀਦਉਲਤੁਖਾਂ
 ਨਿਵਾਜਲਗਾਕਰਨਾ॥ਅਤੇਕਜਲਿਗਾਕਰਨਾ॥ਅ
 ਸੀਪਾਸਿਖਨੇਹੋਇਰਹੇ॥ਨਧਾਧਾਨਿਵਾਜਕਹਿਮੁਕਤ॥

ਅਸਾਨੁ ਲਗਾ ਆਖਨਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਸ
 ਏ ਆਖਾ ਤੈ ਤੈ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਓ ਨਾਹੀ ਅਸਾ ਕਰਿਆ
 ਮਥਾ ਠੇਕੇ ਜਮੀ ਪਹਿਰਾ ਏ ਲਓ ਤੇ ਅਸਾ ਮਾਨਾ ਘੋੜੇ ਕੰ ਪਾਰਖ
 ਗੀਦ ਕਰਵ ਉਲਾਤ ਖਾਂ ਪਠਾਂ ਨਾਨਕਾ ਬਕਰਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਮਝਿਆ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮੈਰੀ ਆ ਕਰਿਆ ਹੋਇ ਠੀਰੀ
 ਸਾਕਾਰੀ ਆਤੁਰਾ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਕੰ ਪਾਰਕ ਉਗਾਇ ਸਾਨੀਦੁ
 ਜਾ ਕੇ ਸਸਲਾ ਲਿਕਰ ਲੀ ਆਹੀ ਤਾਨਾ ਜੀ ਕਾਹੁ ਆਰੇ
 ਖੇਖਾਂ ਜੀ ਹੁੰਦੁ ਕੀਤ ਨਾਏ ਠੁਬੇਲਾ ਤਾਹੋ ਤਾਖਾਂ ਕਰਿਆ
 ਕਾਜੀ ਹੁੰਦੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ਸਵੇਖਤ ਹਮਾਸੀ ਜਕਉ ਗਏ ਬੋਧ
 ਬਦਖਤ ਹਮਾਗਾ ਦੇਲਾ ਘੋੜੇ ਆਕਉ ਕੰ ਪਾਰ ਗਾਇ ਆਬਾਗਾ
 ਠੀਰੀ ਕਾਜੀ ਕਰਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਘੋੜੇ ਆਕਉ ਗਏ ਬੋਹਮ ਤੇ
 ਕਹੀ ਨ ਗਏ ਬੋਹਮਾਸੀ ਉਕਰਤਾ ਤਾ ਠੀਰੀ ਅਸਾ ਕਰਿਆ
 ਕਾਜੀ ਨਾ ਕਾਜੀ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਗਇ ਆ ਅਲਖਾਇ ਆ

ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀਉਤੀ ਕਵਾਨੇ ਸਨੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਆ ਖਦੇ ਹੋ ਜੇ ੫੮
 ਅਸਾਉ ਨਾ ਲਿਖਲਾ। ਮੇਰੀਆ ਕਰਮੇ ਨੂਤਾ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ। ਤਾਨ ਨਕ
 ਨੀਆ ਬੀਆਸੁ ਨਿਮਰਦਾਨਾ। ਅਸਾਨ ਲਕੁ ਖਨੰਗ ਹਈ। ਅਤੇ ਸੁਖ ਤੇ
 ਗਮੀ ਹੋਤਾ ਜਾਹੀ ਤੁਸੀਉ। ਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ। ਮੇਨੂਤਾ ਜਾਣ ਅਥੀ
 ਖਾਹੇਇ ਆਸਾ। ਹੁਲੇ ਮੇਰੀ ਬੇਜਾਨੀ। ਮੇਨੂਤੈ ਜੇਹਾ ਸੈ ਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ
 ਨ ਜਰਨਾਹੀ ਆਵਦਾ। ਚਲਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ
 ਜਾਇ। ਮਰਦਨੇ ਆਖੀ। ਮੇਨੂਤਾ ਜਾਣ ਕਹੀ ਵਜਾਈ। ਆਸਾ
 ਸਾਨੀ। ਆਖੀ ਆਸਾ। ਮੇਨੂਤਾ ਜਾਣ ਕਹੀ ਵਜਾਈ। ਆਸਾ
 ਆਸਾ। ਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ। ਮੇਨੂਤਾ ਜਾਣ ਕਹੀ ਵਜਾਈ। ਆਸਾ
 ਹੋਤਿ ਬਾਈ ਪਇ ਆਹੇਗਾ। ਤਾਨ ਨਕ ਨੀਕਾਹੀ। ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ
 ਵਜਾਇ। ਮਰਦਨੇ ਪਾਸਿ ਰਬਾ ਬੁਨਾਹਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮੀਨ
 ਕਰਿਉ ਠੀਕ ਤਾਹੇਇ ਆਸਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਾਵੀ ਚਿ ਆਇ ਆਸਾ
 ਆਇ ਕਰਿ ਕੋਈ ਦਾ ਦੁਇ ਗਾਇਲਾ। ਦੇਖੇਤਾਹੀ ਕੁਰੂ ਮੇਰਾ

ਇਕਸਪਠਾਨਾਗੇਥੈਠਾਗਾਵਦਾਹੈ। ਅਤੇਮੇਧੁਲਾਬਾਧਾਬਿੰਦੁਜੰ
 ਇਦਾਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਉਸਨੁਆਇਸਲਾਮੁਦੈਤੋਸਾਤਿਰਨੁਪਠਾਨੁਉਠ
 ਖੜਾਹੋਇਆ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਨੁਆਖੀਆਚਲੁਕਾਈਮਿਗਸਿਆ
 ਏਕੁਬੀਦਾਖੁਦਾਇਦਾਤੈਨੁਸਦਦਾਹੈ। ਓਹਮਿਗਸੀਓਠਖੜਾਹੋਇ
 ਆਗਾਹਾਵੈਚਿਆਇਆਗਾਪੁਛਨਾ। ਆਖੁਕਾਈਤੁਕਉ
 ਨਹੋਦਾਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਮਿਗਸੀਹੋ। ਆਟਿਉਉਸਪੁ
 ਛਾਕਾਈਕਾਈਤੁਕਉਹੈ। ਤੇਨਾਉਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
 ਆਮੇਗਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ। ਅਤੇਵਤਨਾਹੈਕੁਈਦੀਤਪਠੰ
 ਹੈ। ਮਰਦਾਨਾਸਾਉਉਸਨੁਕਰਨਾਕਨੀਪਾਸਿਆਇਆ।
 ਆਇਥੈਠਾਉਸਨੁਆਖੀਓਸਕਾਈਦਜਾਇਰਥਾਧਾ। ਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੀਸਮਧੀਓਹੀਹੋਈਆਹੀ। ਜਾਉਸਨੁਮੋਟੇਤਰਵਜਾ
 ਈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਖੀਥੋਲੀਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
 ਥੀਆਅਵੇਮਰਦਾਨਾਤੈਵਜਾਇ। ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦ

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਵਜਾ ਵਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਜੇ ਹੀ ਤਾ
 ਰ ਵਜਾਈ। ਜੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾ ਵਗਾ ਮਿਰਗ ਬੇਸੁ ਧੋਹੇ ਏਕੇ ਚੁਹਿ ਪਏ।
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁ ਗੀ ਬੁਝਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪ ਨੇ ਦਾਖੀ ਏ
 ਚਿ ਬਹੁ ਤਰਾ ਜੀ ਹੋਇਆ ਆਖ ਲਗਾ ਜੇ ਮੈ ਤਾ ਵਜਾਇ ਨਾ ਹਰਾ
 ਦਾ ਏ ਹੁਮੈ ਨੂੰ ਅਜੇ ਬੀ ਛੁਡੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਚਾਹੀ ਹੈਗਾ ਹੋ
 ਏ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਵਰੇ ਵਰੇ ਚਾਹੀ ਆਹੁ ਪਰੇ ਹੁਕਮੁ ਏ ਚਿ
 ਨਾ ਹੀ ਛੁਡੇ। ਤਾ ਫਿਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਮਰਦਾਨਾ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਓਹੁ ਕਹੀ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ।
 ਅਤੇ ਆਖ ਲਗਾ ਮੈ ਹੀ ਨੂੰ ਚਾਹੀ ਹੋ ਜਾਵਾ ਜੇ ਤੁਹਾ
 ਵੈਸੇ ਏ ਹੁਕਮਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕੇ ਏ
 ਬਾ ਬੁਲੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆ ਜੀ ਤੂੰ ਧੁਰਾ ਏ ਮੈ ਤਾ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾ ਬੁਲੈ ਅਤੇ ਚਲ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੋ।
 ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸੁਰੇ ਟਿਕਾਰੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆ ਜੀ

ਅਕੀਸੇ

ਬਖੁਰੀਸੀਲੇ। ਤਾਠੀਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਸਿਆਸੁਆ
 ਲਤਾਕਰਨਾਭਲਾਨਾਜੀਪਰਜਰੁਰਕਾਵਦੀਹੈ। ਜਾਹਏਏਜੀਧਾਸੀਆ ०
 ਖਏਏਜੀਨਾਨਕਾਈਕੁਸੁਆਲੀਤਾਹੈ। ਜੇਮੰਨਤਾਆਖੀਜੇਨਮੰਨਤਾਨਾ
 ਆਖਾ। ਜੇਮੰਨੀਉਸੁਤਾਆਖੀ। ਜੇਹਈਕਰਬਾਧੁਲੈਦੋ। ਮਰਦਾਨਾ
 ਉਠਖੜੋਹੋਇ। ਤਾਉਸੁਛਾਛੀ। ਤਾਜੀਏਹੁਰਬਾਧੁਰਾਜਰੁਹੈ।
 ਠੀਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆ। ਕੁਛੀਛਾਛੀ। ਅਸਾਂਨੁਪਹੁਚਿਆਤੈਦਿ
 ਤਾਪਰੁਏਹੁ। ਅਸਾਡੇਕੀਮਦਾਨਹੀ। ਮਰਦਾਨਾਏਏਨਾਨਕੀਜੀਧਾ
 ਸਿਜਾਇਖੜੋਹੋਇਆ। ਜੇਨਾਨਕਜੀਪੁਛੀਆਕਿਉਕਾਈਮਰਦਾ
 ਨਾ। ਕੀਧਰੇਆਇਆ। ਜੇਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਜੀਰਜਾਈਜੀ।
 ਮੰਨੁਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਭੇਜੀਆਹੈ। ਤਾਏਏਨਾਨਕੀਜੀ
 ਆਖੀਆਕਾਈਜੀਰਜੀਤਾਕਿਉ। ਅਜੁਪਰਮੇਸਰੁਅਸਾਡੇਉ
 ਤੇਬਹੁਤਾਮੀਰਵਾਨੁਹੈ। ਜੇਅਸਾਨੁਕਾਈਜੀਯਾਦੀਕੀਤਾਹੈ।
 ਤਾਕਿਉਭੇਜੀਆਕਿਅਆਖੀਆ। ਮਰਦਾਨੇਨੁਪੀਜੀਧਾਇਦਿਤਾ।

ਲਗਦਿ ਪਛੁਣ ਆਗੂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਅਜੀਹਿ ਨੁਸ ਆਲੁ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਆਖੀ ਅਹੈ ਸੁ ਜੇ ਮਨੈ ਤਾ ਆਖੇ ॥ ਜੇ ਮਨੈ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਨਾ ਆਖੇ ॥
 ਤਾ ਧੇ ਬੇਨਾਨ ਕੀ ਆਖੀ ਅਖੀ ਮੇਰੇ ਗਾਹੈ ਨਾ ॥ ਜੇ ਗਾਈ ਨਾਨਕ ਸੁ ਅਲੁ ਕੀਤਾ ॥
 ਅਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸੀ ਗੁ ॥ ਆਖਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਰਜ ਦੀ ਜੀਹੀ ਕਰ ਬਾ ਧੁਨਿ
 ਤੇ ਤੇ ਮੇਲੇ ਤੇ ਤੇ ਮੇਲੇ ॥ ਤਾ ਧੇ ਬੇਨਾਨ ਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਇ ਕਰਿ ਆਸਉ ॥
 ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੁ ਆਖੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾ ਆਇ ॥ ਰਾਹੁ ਫਿਰਿ
 ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖੀ ਆਗੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਆਖ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਆਸਉ ॥ ਆਖੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਮੇਰੇ ਆਪਣਾ ਮੁਹੁ
 ਦੇਖਾ ਆਇ ਜਾਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਅਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਧੇ ਬੇਨਾ
 ਨ ਕੀ ਦਾ ਆਖੀ ਅਹੈ ਰਿ ਆਨਾ ਹੀ ਜਾਦਾ ॥ ਨਾਨਕੀ ਪੀਛੁ ਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਅਸਾ
 ਤੀ ਕ੍ਰਿਣੁ ਆਹੀ ॥ ਅਤੇ ਤਦ ਭੀ ਅਸਾ ਡੀਸੇ ਵਾਧੁ ਤੁ ਕਰਦੀ ਆਹੀ ॥ ਚਲੁ
 ਗਾਈ ਕ੍ਰਿਣੁ ਆਹੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਮਾ ॥ ਦੇਵੈ ਧੇ ਬੇਨਾਨ
 ਕੀ ਪਾਸਿ ਆਏ ॥ ਅਗੇ ਧੇ ਬੇਨਾਨ ਕੀ ਪੀਤਾ ਵਛਾਇ ਵੀਤਾ ॥ ਅਤੇ

ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਇ ਦਿਤੀ। ਦਿਵੈ ਧੈਠੇ। ਧੈਠ ਕਰਨ ਨ ਕਜੀ ਆਖੀ ਆਖੇ ਧੈਠੀ
 ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਧੈ। ਤਾ ਧੈ ਧੈ ਨ ਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁਰੇ ਆ
 ਧੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸੇਈ ਕ ਬੁਲ ਹੈ। ਪਰੁ ਹੀ ਕੁ ਆਸਾ ਤੁ ਆਖੀ ਆਸਾ ਮੈਂ। ਤਾ ਆਗੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਗੇ। ਕੁਲਾ ਧੈ ਧੈ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖੇ ਗੇ ਸੇ ਮੈਂ ਨਾਗਾ। ਧੈ ਧੈ ਨ
 ਨ ਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕਾਰੀ ਆ ਕਰੇ ਨੈ ਸੰਗੁ।
 ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੀ ਰਹੇ। ਤਾ ਕੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ਆਖੀ ਆਖੇ ਧੈਠੀ ਅਸੀਂ ਤੁ
 ਸਾਡੇ ਪਾਸੀ ਰਹੇ। ਜੇ ਤੁਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਖੀ ਆਖੀ ਰਹੇ। ਤਿਤੁ ਧੈਠੇ ਗਜਰ ਹੀ ਗੰਗ
 ਤੇ ਧੈਠੇ ਧੈਠੇ ਨ ਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਪੁਸਤਕ
 ਰਾਜੇ ਕੁ ਪੁਸਤਕ ਲਗੇ ਸੇ ਮੈਂ ਪਾਸੇ। ਜਾਵੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁ
 ਛਾਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਨੁ ਹੋਵੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਪੁ ਛਾਏ। ਗੁ
 ਰੂ। ਮਰਦਾਨਾ ਧੈ ਧੈ ਜੀ ਪਾਸੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾ ਆਖੇ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਗਲੈ ਆ
 ਧੈ ਧੈ ਨ ਕੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਗਤੇ ਹੀ। ਪੁਸੀ ਆਖੀ ਤੇ ਤੇ ਜੇ
 ਗਲੈ ਆਖੀ। ਮਲਦਾਸ ਰਾ ਕੇ ਦੀ ਨਾ ਕਰੇ। ਪਰੁ ਕੇ ਪਰਾ ਲੈ ਆਖੀ।

ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਗਾ ਦੀ ਜੀ। ਮਰਦਾਨ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ। ਧੇਧੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਗਾ ਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਇ ਜੇਵਨਾਗਾ ਅਤੇ ਕੁਈ
ਧਾ ਲੈ ਨੂਸਾ ਦੇ ਲੈ ਆਉ। ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਨੂਸਰ ਛੁਆਇ ਆ। ਆਇ ਕੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਮੈ ਨੂ ਆਖੀ ਆਗ ਜੀ ਜਮਾਨ ਤੈ ਨੂ ਨਾਨ ਕਜੀ ਅਤੇ ਧੇਧੇ ਨਾਨ ਕੀ ਸਰਦੀ ਹੈ।
ਮੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨ ਕਹੀ ਆ ਕੀ ਉ ਮਰਦਾਨਾ। ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੀ ਅਜੀ ਰਸੇਈ
ਕੀ ਤੀ ਹੈ। ਤਮੈ ਆਖੀ ਆਸਾਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਰਸੀ ਆਸਾ ਪਗਨਾ ਪਰੁ
ਲਾਚਲੁ ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਧੇਧੇ ਨਾਨਕ ਰੀ ਕੋ ਦੇਹੇ ਦਨਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਪਾਸਿ ਆਇ ਆਗਾ ਤਾ
ਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆ। ਆਉ ਕੁਈ ਬਾਲਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਨਾਇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈ ਗਤੇ ਛਹਿ ਪਾਇ ਆਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆ
ਆਉ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਧੇਧੇ ਜੀ ਕੀ ਤਾ ਜੀ ਸੇ
ਸ੍ਰੀ ਜੇਵੀ ਆਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਹਸ ਜੇ ਜੇ। ਅਤੇ ਖੁ
ਸੀ ਸੰਗੀ। ਅਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਪੁਸੀ ਹੋਵੈ। ਅਸੀ ਪਗਨੁ ਜਾ ਦੇਸਾ।

ਅਸਨੁ ਖੁਸੀ ਮਿਲੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ ਆਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸ ॥
 ਤੇ ਕਉ ਰਿਜੇ ਦੇ ॥ ਤਾ ਅਗੇ ਮੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ
 ਤਾ ਕੀ ਆਵ੍ਹੰਤੁ ॥ ਜੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਰਿਜੇ ਦੇਈ ॥ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ
 ਪਾਸੇ ਜਗੀ ਮੀਰੀ ਆਲੇ ਜੇ ਦੇ ਆਗੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ ਆਗੇ ॥
 ਗਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਮੀਰੀ ਸੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੇ ਦੇਵਾਈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ
 ਦੇ ਹੋ ਮੀਰਾ ਦਾਹਾਂ ॥ ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤਿ ਅਵੇ ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖਿ ਕ
 ਰਿਜੀ ॥ ਰੁਭੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸੈਸਾਰ ਕੇਈ ਕੁਹ ਆਖ ਦੇਹੈ ਕੇਈ ਕੁਹ ਆਖ
 ਦਾਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ ਆਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੁ ਕਰਤਾਰ
 ਅਤੇ ਦੁਰਖੇਗਾ ॥ ਸੈਸਾਰ ਪਇ ਖੁਖ ਮਾਰੇ ॥ ਸੈਸਾਰ ਸਗਦੀ ਨ ਆਈ
 ਤੇ ॥ ਜੀ ਮੇ ਖੁਸੀ ਲੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੇ ॥ ਪਰ ਨਾਵ੍ਹੰਦਾ ਹੋਈ ॥ ਅਗੇ ਬੇਬੇ
 ਨਾਨਕੀ ਜੀ ॥ ਕਾਨੁ ਨ ਅਤੇ ਅੰਧਾਈ ਧੀ ਧੀ ਨੁ ਅਛੇ ਸਠੇ ਹੋ ਦੇ ਤੇ ॥ ਮੇਸਨੇ
 ਹੋ ਸੈ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੀ ਨੁ ਹੋਈ ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰ
 ਥਾ ਬੁਨੁ ਰੇ ਜੀ ॥ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿ ਆਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀਤ

ਨੇਤੋਰੁ ਛਾਸਿ ਆਵੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੁਈ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਜੇ ਕੁਛੁ ਮਲ
 ਹੋਸੇ ਆਇ ਲੇਖਾ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕੇ ਤਜੀ ਮਕੀ ਤੀ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰੁ
 ਤੁਖੁ ਸੀ ਹੋਇ ਆਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਵੇ ਪਰੇਟ ਲਛਲਗਾ।
 ਜੀਥੇ ਜਾਏ ਤੇ ਥੋ ਮਿਰਾਸੀ ਅਗੇ ਏਹੇ ਆਖਨ ਜੇ ਆਇ ਆਹਈ ਕੁਰਾਹਿਦਾ
 ਕੁਮਾਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਈ ਆਦਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾ ਜਿਗਕੀ ਤੇ ਨਾ ਦੇਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰ
 ਦਾਰਹੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇ ਆਮਰਦਾਨਾ
 ਨਕਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪੁਛਿ ਆਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ ਆਜੀ ਤੈ ਨੁਸਕਾ ਕੇ
 ਛਮਲੁ ਮੁਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਨੀਸੀ ਗੁਆਧਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਆਖਿ ਆਜੀ ਨੀਸੀ ਗੁਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਰੰਗਾਵਿਓ ਆਇ ਆਵੈ ਮਰਦਾਨਾ ਨੀਸੀ ਗੁਆਧਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕਾ ਥੀ ਆਕਿ ਬਕਰ ਆਖਿ ਇਸ ਜੀ। ਸੈਸਾਰੁ ਆਖ ਦੋਹੇ ਆਇ ਆ
 ਹਈ ਕੁਰਾਹਈ ਦਾ ਕੁਮਾਮਰੀ ਗਲਿ ਲੇਖ ਆਖ ਦੇਹੈ ਨੀ। ਕੁਮ
 ਕਈ ਰਬਾ ਬੁਢੇ ਦਾਨਹੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਿ ਆਹੈ ਕੋਈ ਰੰਗੀ ਆ

ਹੋਇਆਲਿਅਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੰਸਾਰ
 ਏਵੇਧੁਖਾਮਾਰਦਾ। ਸੀਸਾਸੁਰੇਰੁਸਥਾਏਕੇਤੁਹਿਵਾਲਿਆਵਸੀ।
 ਤੁਕਈਰਥਾਧੁਟੇਲਾਲਿਆਉ। ਮਰਦਾਨੇਅਗਖਿਆਜੀਮੈਨੂਕੇ
 ਏ। ਸੀਗਸੀਆਦੁਰਦੇਦਾਨਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਗਾਅਗਖਿਆਸੰਨਸੀ। ਮਰਦਾਨੇਅਗਖਿਆਜੀ
 ਕੁਧੁਆਖਿਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜੀਗਾ
 ਲਾਖੀਗੀਗੀਉਜਟਾਦਾਹਈ। ਦੁਹਾਨਦੀਅਏਦਾਵਾਭਾਇ
 ਕਰਥਾਬੀਉਥੇਰਹਦਾਹਈ। ਨਾਉਉਸਦਾਨਿਰਿਦਾਹੀਦੁਸ
 ਦੇਦੇਹੀਨੀ। ਅਤੇਫੇਰੁਕੀਸਦੀਦਾਹਈ। ਤੁਊਥੇਜਾਇਕੇਉਸ
 ਥੇਮੰਗੀ। ਜੇਨਾਦੇਸੀਆਤਾਅਸਾਡਾਨਾਉਲਈ। ਮਰਦਾਨੇਅ
 ਖਿਆਕੁਲਾਗੁਰੂਜੀ। ਠਹਿਰਮਰਦਾਨੇਅਗਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕੁਧੁ
 ਮਲਕੀਪਲੇਹੇਦਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜਾਹਿਮਰਦਾ
 ਨਾਜੇਕੁਧੁਮਲਕੇਤੀਦਾਹੇਦੈਸੇਧੇਧੇਜੀਪਸੇਲੈਜਾਇ। ਮਰਦਾਨ

ਧੇਧੇਜੀਪਸੀਆਇਆਧੇਧੇਜੀਕੀਰੁਆਕਿਉਕਾਈਮਰਦਾਨਾਮਰਦਾ ੬੪
 ਨੇਆਖਿਆਧੇਧੇਜੀਜਿਤਨਾਸਹਰਸੀਮੇਏਲਿਖਕੇਮੇਨੁਬਨਆਇਆ
 ਹੁਣਦੂਰਿਭੇਜਦਾਹੈਮੁਲਦੇਵਾਸਤੇਤਉਪਸਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਧੇਧੇਨ
 ਨਕੀਜੀਆਖੀਅਕੁਲਾਗਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਆਖੈਸੇਦੇਵਾਮਰਦਾਨੇਅ
 ਖੀਆਧੇਧੇਜੀਸਤਰੁਪਯੇਦੇਹੁ।ਧੇਧੇਜੀਸਤਰੁਪਯੇਕਫਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਹਬ
 ਦਿਤੇ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਸੀਲੈਆਇਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
 ਆਜਾਹਿਮਰਦਾਨਾਬੁਧੀਜਾਹੀ।ਅਤੇਧੁਬਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਤ੍ਰਿਹੁ
 ਾਦਿਨਾਟੀਚਿਜਾਇਪਹੁਚਿਆ।ਜਾਇਕੇਲਗਾਟੇਲਣਾ।ਇਥੇਠੀਰੰ
 ਅਤੇਫੇਰੁਬਾਧੀ।ਕਿਬੇਹਦਾਹੈ।ਕੋਈਦਸੇਨਾਹੀਦਾਇਦਿਨਫੁਲ
 ਦਾਗਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਕਪਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਅਕੁਲਾਈਏਥੇ
 ਤਾਨਾਹੀ।ਮੇਕੀਸਬੇਪੁਛਾਕਿਸਬੇਫੁਲਾ।ਆਪਣੇਦਾਸੀਦਿਚਿਲ
 ਗਾਗੀਨਤੀਕਰਨਾ।ਮੇਕੀਆਕਾਗ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਉਦਾ
 ਜੁਹਇਆ।ਲਗਾਚਲਣਾ।

ਅਧੇਸੁ ਗੁਰਾਈ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਭਲੀ ॥
 ਨਾਮ ਰਦਾ ਨਾ ਠੰਕ ਰਹੈ ਦੁਹੈ ਏਕੈ ॥ ਏਕੈ ਰਖਤ ਹੋ ਠਿਧੈ ਠਾ ਅਧਿ ॥
 ਤਾਤੀ ਜੇਦੀ ਨਾ ਠੰਰੇ ਦਾਰਥਾ ਧੀਮਿ ਰਦਾ ਨੇ ਨੁ ਅਧਿ ਮੀਲਿ ਅਗਾ ॥ ਆ
 ਏਕ ਰੀਲ ਗਾ ਅਖਲਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣਿ ਓਸਾ ॥ ਕੀਓ ਗੁਈ ਤ੍ਰਾਕਿਸ ਨੁ ਟੇਲ ਦਾ ਹੈ ॥
 ਮਰਦਾ ਨੇ ਅਧਿ ਆਜੀ ਏਕੁ ਏ ਖੇਰ ਬਾਬੀ ਹਰਦਾ ਹੈ ॥ ਠੰਰੇ ਦਾ ਅ
 ਤੇ ਠੰਗੁ ਦੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਠੰਰੇ ਕਉ ਆਤੇ ਰੇ ਨ ਓਕਿ ਅਗੈ ॥ ਤ੍ਰੇ ਦਾ ਕਓ
 ਨੁ ਹੈ ॥ ਮਰਦਾ ਨੇ ਤ੍ਰੇ ਨੁ ਕੋ ਜੀ ਆਕਿਸੈ ॥ ਅਤੇ ਰੇ ਗਵਤ ਲਕਓ ਨੁ ਹੈ ॥ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤੁ ਨ ਰਾਇ ਭੋਏ ਰਟੀ ਦੀ ਤਲਵੀ ਤ੍ਰੀ ਹੈ ॥ ਨਾਓ ਮਰਦਾ ਨਾ ਹੈ ॥
 ਭੇਜਿ ਅਨਾਨ ਕਵੇ ਦੀ ਠਕੀ ਗ ॥ ਗੁਰਮੁਰਥਾ ਬਲੈ ਨ ਦਾ ਅਏ ਗਾ ॥ ਠੰਰੇ ਦੇ ਅ
 ਧਿ ਅਗ ਠੰਰੇ ਦਾ ਠੰਗੁ ਹੋਦੇ ਗਾ ॥ ਅਤੇ ਤ੍ਰੇ ਨੁ ਨਾਨ ਕਵੇ ਦੀ ਮਹੀਸੇ ਪਾਲਿ ਅ
 ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਰਥਾ ਬੁਭੀ ਮੈ ਬੋਧੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਨਾਨ ਕਵੇ ਦੀ ਮੇਰਾ ਰੇ ਕਣਾ ਯਾਰੁ ਅ
 ਸਨਾਓ ਹੈ ॥ ਮਰਦਾ ਨੇ ਅਧਿ ਆਜੀ ਮੈ ਨੁ ਰਥਾ ਬੁਏ ਹਿ ॥ ਠੰਰੇ ਦੇ ਅਧਿ ਅਸਾਏ
 ਮਰਦਾ ਨੇ ਰਥਾ ਸੁ ॥ ਨਾਨਾ ਟੀਐ ॥ ਠੰਰੇ ਦਾਰਥਾ ਸੁ ਕੀਐ ਲੈ ਆਇ ਅਗਾ ॥ ਨਾਮ ਰਦਾ

ਨਾਦੇਖੇਤਾਕਿ ਆਦੇਖੇਜੇਰਥਾਧੁਕੁਦਰਤੀਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਜੀ
 ਮੁਲੁਕੋਗਾ॥ ਠੰਡੇਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਏਸਰਥਾਧੁਕੁਮੁਲੁਤੈਸੇ
 ਨਾਹੀ॥ ਅਰੇਅਤੇਏਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਏਨਾਕੀਨਾਹੀ॥ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
 ਰਾਨਗੀਲਗੀਗੁਈਏਹਕਥਿਨੂੰ॥ ਮਰਦਾਨਾਹਰਿਨਸਾਕਿਅਗਾ॥ ਮਰ
 ਦਾਨੇਅਥੀਅਜੀਏਸਦਾਮੁਲੁਤੁਸਾਏਨਾਕਿਉਨਾਹੀ॥ ਠੰਡੇਆ
 ਥੀਅਮਰਦਾਨਾਏਹਰਥਾਧੁਅਸਾਨੁਕੁਦਰਤੀਹਬਾਇਆਹੈ॥ ਅਦੁ
 ਜਾਇਸਦੀਏਹਾਨੇਕਲਈਹੈ॥ ਜੇਠੰਡੇਏਹਰਥਾਧੁਹੋਰਸਅਗੇਵਜਾ
 ਵਣਾਨਾਹੀ॥ ਏਕਨਾਨਕਵੇਦੀਖਤੀਪੈਦੇਹੋਸੀਆਏਹਰਥਾਧੁਭਿਸ
 ਦੇਅਗੇਵਜਾਵਣਾ॥ ਤੁਭਿਸਅਗੇਵਜਾਵੇ॥ ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਏਸਦਾ
 ਮੁਲੁਲੈਨਾਨਾਹੀ॥ ਪਰਗੁਈਚਲਦੇਖਾ॥ ਚਿਹਨਾਨਕਪੈਕੋਕਈਹੋ
 ਰਨਾਨਕਹੈ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅਜੀਰਲੇਪਰਜੇਹੁਕਮੁਹੈਵੈਤਾਇਕਵਾ
 ਰੀਵਜਾਇਦੇਖਾ॥ ਤਾਠੰਡੇਆਥੀਆਗੁਈਹੋਰਸਅਗੇਹੁਕਮੁਨ
 ਹੀ॥ ਮਰਦਾਨਾਨੁਜਾਨਾਜੇਭਿਸਨਾਨਕਭਾਜੀਅਹੈਤਾਵਜਾਇ॥ ਮਰਦਾਨੇਰ

ਧਾਧੁਰਬਲੇ ਕਰਬਾਟੁਬਣਇਆ। ਬਾਟੁਬਲਾਇਕੇਤਰਟੁਜਾਈ।
 ਤਾਅਵਾਜਨਿਕਾਇਆ। ਟੁੰਬੇਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨੀਰੰਕਾਨਿਕਲੇ। ਅਤੇਪਿਛੇ
 ਟੀਨਾਨਕਦੀਅਧੀਨਹੀਨੀਕਲੇ। ਅਤੇਰੋਰਕਾਈਅਵਾਜਨੀਕਲੇ।
 ਤਾਮਰਦਾਜੇਪੈਰਨ੍ਹੇਇਕਰਿਆਖੀਆ। ਗਾਈਟੀਰਦਾ। ਟੁਬਰ
 ਲਾ। ਟੁੰਬਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾ। ਦੇਵੇਸਾਵੇਦਿਨਗੁਰੂ। ਨਾਨਕਜੀਪਾਸੇ
 ਆਇਨਿਕਲੇ। ਰਧਾਧੁਅਗੇਰਾਖੀਆ। ਦੁਹਮਬਾਟੇਕੀਆ। ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾ। ਰਿਰਲਾਇਓ। ਮਰਦਾਨੇਅਖੀਆਜੀ
 ਤੇਹੀਜੂਜਾਨਾ। ਅਸਾਨੁਕਦੁਮਲੁਮਨਾਹੀ। ਜੇਦੰਗ। ਕਾਈਖਧਰਨਾ।
 ਹੀ। ਹੋਦੀ। ਕੇਤ੍ਰਿਭਗਤੁ। ਜੇਕੇਰੰਨੀਰੰਕਾਰੂ। ਅਸੀਤਾਵੇਰੇਪੈਰਾਨੁ
 ਹੰਗ। ਜੇਬੇਤਭਿਮੇਨ੍ਹੇਜੀਆਤੀਬੇਮੇਜਾਇਕੇਛੁਛਰਹੀਆ। ਦ
 ਸੇਕੇਟੀਨਾਹੀ। ਤੀਸਰੇਦੀਨਮੇਚਲਨ੍ਹੇ। ਹੋਇਆ। ਛਾਏਤਸਾਧ
 ਆਇਸੀਲੀਆਏਸਆਪੇਪ੍ਰਾਣਿਆ। ਪ੍ਰਾਣਿਕੇਹਕੀਕਤਲੀਤੀਓਸਾ।
 ਤਾਰਧਾਧੁਕਿਤੇਵਲੇਕਾਦਿਓਸਾ। ਹੋਰਹਕੀਕਤੇਸੇਧਾਸੇਲਾਵੇ।

ਤਾਅਸਾਨੁ ਅਖਦਾਸੀ ਜੇਤੁਸੀਆਸਾਨੁ ਸਹਰਦੀ ਚਿਹਰੁ
 ਦੇਦੇਹੀਕੀਨਾਗੀਤੀਸਸਹਰਦਾਨਉਸੰਸਾਵਨੁਪੁਰਆਹੰ।
 ਤੀਸਸਹਰਤੇਲੀਕਲਕੇਤੁਹੁਕੇਹਤੇਅਸੀਓਜਾਤਾਵੀਚੇ
 ਤੁਰਦੇਹੁਏਕੁਗਤਕਰਦੇਆਹੁ। ਅਤੇਭਯਾਬੁਓਬੇਹੀਰਖਆਵ
 ਦੇਆਹੋ। ਤੁਰਗਤਕਰਦਾਆਹੋ। ਅਤੇਮੇਕੁਗਤਕਰਦਾਆਹੰ। ਅ
 ਤੇਭਯਾਬੁਏਜਾਵਦਾਆਹੰ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗੈਰੇਰਾਤਦ
 ਹੀਇਕਥੇਰਹੇਆਹੋ। ਅਤੇਹੁਕੀਇਕਥੇਰਹੀਐ। ਤਾਫੇਰ
 ਾਫੇਰਦੇਕਹਿਅਜੀਹੁਕਾਅਸਾਨੁਜਾਹਰਕਰਨਦਾਹੁਕਮਨਾਹੀ।
 ਅਤੇਤੈਨਜਾਹਰਕਰਨਦਾਹੁਕਮੁਹੈ। ਏਹੁਭਯਾਬੁਤੁਸਾਡੀਆਮ
 ਨਤਆਹੰ। ਤੁਸਾਨੁਪੁਰਚਾਇਦੇਵਨਾਆਹੰ। ਤੁਸੀਆਪਨੁਕਿਅ
 ਮਾਨਤਲੇਵਾ। ਫੇਰਦਾਰਸਾਬੁਦੇਕਾਹੀਵੀਦਾਹੋਇਆ। ਤਾਮ
 ਰਦਨਾਆਖਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀ। ਜੇਆਖੇਤਮੇਅਗੋਤੇਕੀ
 ਵਿਦਾਕਹਿਆਵਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾਹਰਦਾ

ਕਰਿਆਉਮਰਦਾਨਾਕੋਹਅਧੋਤ੍ਰੀਸਲਾਹਿਗਾਇਆ॥
 ਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਇਆਹੀਛਲਹੋਇਗਾਇਆ॥ ਮਰਦਾਨਾਦੇਖੇਤਮੇ
 ਅੰਧਾਭੀਨਾਹੀਹੋਇਆ॥ ਮੇਨੁਜੇਕੋਕਿਛਨਜਰਆਵਦਾਹੈ॥
 ਏਹੁਕਿਅਹੋਇਆ॥ ਹੈਗਾਨੋਹੋਇਗਾਹੀਆ॥ ਹੈਗਾਨੋਹੋਇ
 ਕੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇ
 ਨੂਹਸਕਰਿਪੁਛੁਲਯਗਾ॥ ਆਖੁਮਰਦਾਨਾਕਿਥੋਤੇਨੀ
 ਵੰਦਾਕਰਿਆਇਉ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਾਰਿਆਜੀਉਹੁਤੇਮੇਥੇ
 ਛਲਹੋਇਗਾਇਆ॥ ਮੇਨਾਦਿਸਥਾਵੇਨਹੀਗਾਇਆ॥
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੈ॥ ਮਰਦਾਨਾਓਹੁਇਨਾਗਲਾ
 ਬੇਮਾਕਾਠੇਰਦੇਹੈ॥ ਅਸਾਹੀਨੁਕਰਤਾਰਜਾਹਰਕਰਨਾ
 ਸੀ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੁਕਮਕੀਤਾ॥ ਮਰਦਾਨ
 ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ ਮਰਦਾਨੇਭਬਾਬੁਹਬਲੀਤਾ॥ ਲਗਾਸਾ
 ਦੁਬਣਾਵਣਾ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਹੁਕਮਕੀਤਾ॥ ਮਰਦਾ

ਨਾਅਪੇਰੀ ਬਣ ਜਾਇ ਬੁਧੇ ਹੋਓ। ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮ ਸੀਨੀ ਆਅਪੇਰੀ
 ਬਾਣੁ ਬਣ ਗਇਆ। ਤਾਮਰਦਾਨ ਲਗਾਤਾਰ ਵਜਾਵਣਾ। ਤਾ
 ਵੀਚੇ ਏਹਾ ਆਵ ਜਾਨੀ ਕਸੀ। ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ।
 ਨਾਨਕ ਬੀਦਾ ਤੇਗ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਲਾਗੀ ਗਈ। ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਏਹਾ ਬੀਦੇ ਹੋਏ। ਗਇਆ ਹੈ। ਦਇ ਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੁ
 ਾਇ ਦੇ ਨਸਾਧ ਲਗ ਰਹੀ। ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ ਬੁਛਾ ਡਿੰਦਤਾ। ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਗਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਰੁ ਪਲਗੀਤ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦਾਜੀ ਓਭੁਟਿ ਕਿ ਆਅਤੇ ਛਰੁਰੀ ਸਕੇ ਨਹੀ।
 ਏਹ ਜੀਵੀ ਚੰਦੀ ਚਰੁਕੇਰਾ ਕਦੇ ਜਾਗੇ ਤਾ ਮੇਵੀ ਦਾਲ ਦਾਜ
 ਤੀ ਸਗਾ ਦੇ ਨੇਹੇ ਆਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਲਕਾ ਸਾਹੀ ਆ। ਪੁਛ
 ਰਾਤ ਗਾਨ ਕੀਉ ਮਗਦਾਨਾ ਕੀ ਆਪ ਬਹੁਈ। ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਹੀ ਆਜੀ ਤੇਰੀ ਦੁਖ ਕੁਖ ਕਾਰਤਾ ਹੁਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਅ
 ਸਾਤੀ ਤਾ ਦੁਹੀ ਨਾਹੀ ਹੋਈ। ਤੁਤਾ ਹੋਏ ਓਓ। ਅਤੇ ਅਸੀ ਆਦਮੀ।

ਅਸਾਡੀ ਕਦੀ ਮਤਾ ਤੇ ਰਤੇ ਅਸਾਡੀ ਸੰਗੁ ਕੀ ਬੋਲੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਪਾਸੇ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖੁ ਹਈ ॥ ਜੇ ਤਾ ਕ ਬੁਲ ਕਰੇ ॥
 ਅਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਰਹਾ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕ ਬੁਲ ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਆਖੀ ॥ ਅਜੀ ॥ ਏਕੇ ਤਾ ਅਪ ਜੇ ਹਾ ਕਰਾ ॥ ਏਕੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਏਲਾ ਜੁਕ
 ਹਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਹੇ ਏਹੇ ਗਲਾ ਕਰਤਾ ਰਪਾਸਿ ॥ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਜਹ
 ਹੈ ॥ ਜੇ ਹੀ ਬਲੇ ॥ ਤੇ ਫੀ ਕਟ ਫੀ ॥ ਅਤੇ ਤੇ ਹੀ ਭੁਸਿ ॥ ਜੇ ਜਾਨ
 ਦਾ ॥ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ਨਹੀ ਤਾ ਜਾਹਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਨਹਿ ਓਜਾ
 ਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਏਹ ਰਥਾ ॥ ਧੁਏ ਧੋਏ ਜੀ ਨੁ
 ਭਿਖ ਜਾਹਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਰਥਾ ॥ ਧੁਏ ਕਹਿ ਧੋਏ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ
 ਗਈ ॥ ਆਧੋਏ ਨਾਨਕੀ ॥ ਏਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਇਆ ॥ ਧੋਏ ਧਰ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪ ਛਦਾ ॥ ਕੰਓ ਰਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਹ ਰਥਾ
 ਧੁਏ ਤੇ ॥ ਤੇ ਹੀ ॥ ਅਤੇ ਬਹੁ ਤੇ ॥ ਏਨੇ ਆਇਓ ॥ ਅਤੇ

ਰਾਗੁ ਏਕਿ ਕੀ ਬੇਛੁਡਾ ਤੁਥਿ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਾਹਿ ਆਧੇ ਧੇ ਜੀ
 ਉਤਰਾ ਸਾਬਣ ਕੀ ਰੁਧੈ ਆਧਿ ਸਤਾਈ ਤਾਦੁ ਖਰੁ ਖਕਾ
 ਏਨਾ ਹੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਥੰਦੇ ਅਸਾਨੁ ਦੁਖ ਭਖਲਾ ਗਿ
 ਰੇਈ ਰੁਧੈ ਅਸੀ ਨਕ ਜੀ ਪਾਸੈ ਏਦਾ ਲੈ ਆਏ ਆਰੁ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਸਾਨੁ ਵਿਦਾ ਕੀ ਰੁਧੈ ਅਤੇ ਕਾਹਿ ਆਰੁ
 ਸੁਜੇ ਏਹੁ ਰਥਾ ਧੁਧੇ ਧੇ ਨੁਸਥਿ ਪਜਾਹਾ ਤਾਧੇ ਧੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
 ਦਾਧੈ ਰਾਗੁ ਛੁਡਿ ਗਇ ਅਸੀ ਕੀ ਬਾਢਿ ਬੰਸੀ ਏਨਾ ਹੀ
 ਤੁਲਸਾਂ ਲਭਿ ਤੀਬਹੁ ਤੇਰਾ ਆਖੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧੁਧ
 ਰੇਹੁ ਦਾਸੈ ਹੁਇ ਆਪਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਅਜੈ ਰਾਮ ਆ
 ਗਇਆ ਜੈ ਰਾਮ ਦੇ ਖੇਤਾ ਕੀ ਆਦੇਖੈ ਰਾਗੁ ਹੋਇ ਗਇਆ।
 ਗਲਾਪੁ ਛਲਾ ਕੀਓ ਨੀ ਤੁਲਸਾਂ ਅਜੁ ਬਹੁ ਜੀ ਏਤਨਾ ਰੁ
 ਦਨ ਕਿਓ ਕਰਈ ਰੁਧੈ ਅਸੀ ਤੁਲਸਾਂ ਕਹਿ ਆਠਾ ਕਰੁ ਜੀ
 ਮਰਦਾ ਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੁਛੁਡਿ ਰਲਿ ਆਰੁ ਏਸ ਦਾਸ ਤੇਧੈ

੬੦

ਗਾਹੁ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥ ਕੀਓ ਧਰੁ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਬੀ ਬਾਹ
 ਰਨਾਹਿ ॥ ਜੀਸ ਦੁਜਾ ਜੀਸ ਸੁਰਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਨੇ ਪਾਸੀਰ
 ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨਾ ਮਨ ਸੀਤੋ ਖਾਟੀ ਚਿ ਆਟੇ ॥ ਸੋਈ ਸੁਰਤ ਦ
 ਸੋ ॥ ਅਸੀ ਸੋਈ ਕਹੀਏ ॥ ਤਾਨਾਨ ਕੀਏ ॥ ਜੀ ਮੇ ਸੀਤੋ
 ਖਾਟੀ ਚਿ ਆਹਿ ॥ ਕੁਲਾਮ ਰਦਾ ਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨਾ ਸਿਰੈ ਗਾ ॥
 ਕੁਈ ਪਰਾ ਚਿ ਆਹੈ ਗਾ ॥ ਸੋ ਮਰਦਾ ਨਾ ਕੁਈ ਜੀ
 ਨੂਹੁ ਤਿਓ ਚਲਿ ਆਹਿ ॥ ਓਹੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਗਾ ॥ ਜੈ ਗ
 ਮ ਧੋਲੀ ਆਹੁ ਜੀ ॥ ਏਹ ਕੀ ਆਜੇਤੁ ਸਿਭੁ ਟਕੋ ॥ ਤੁ
 ਸੀ ਅਸਾਨੁ ਓਪ ਦੇਸ ਦੇਸੇ ॥ ਅਤੇ ਹੁਕਮੁ ਪਾਹਿ ॥ ਭੁਟਕ
 ਨਾਨਕ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ਜੀ ਨਾਹਿ ॥ ਗਾਹਿ ਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਆਪਨੂੰ ਜੀ ਪੈਰਾ ਤੇ ॥ ਤੁਸੀ ਜੀ ਓਤੇ ਖਤ ਗਾਨ
 ਕਰੇ ॥ ਅਤੇ ਜੀ ਓ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਹਿ ॥ ਰਹਦਾ
 ॥ ਤੇ ਓਹੁ ॥ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਗਾ ਜੀ ਆਹੈ ॥ ਨਾਨਕੀ ਜੀ

ਬੇਸੀ ਅਜੀਤ ਸੀ ਮਰਦੇ ਨੁਕਰੇ ਜੈਗਮ ਕਹੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਤੂਕੀ
 ਉਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਛੁਡੀ ਚਲਿ ਆਏ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤੁ ਪੀਅ
 ਰੁਹੈ ਮਰਦੇ ਨੁਕਰੇ ਆਰੁਯਾ ਜੀ ਮੇਕੀ ਆਕਰਾ ਉਸਤਾਈ ਸ
 ਮਾਪੀਲ ਗਈ ਹੈ ਤਾ ਖੁਲਾਈ ਨਹੀਨ ਅਤੇ ਕੀਸੇ ਸਹਰਾਇ
 ਚਿਹੈ ਟੈਤਾ ਪਰਗਾਨਾ ਹੋਵੈ ਉਜਾਜੀ ਵੀ ਰਿਖਤਗਾ ਰਹਦਾ
 ਹੈ ਜੈਗਮ ਕਹੀ ਆਰੇ ਦੀਨ ਪੜੇ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾ
 ਰੇਟੀ ਕਪੜਾਇ ਸੇਮ ਜੂਵੈ ਹੈਗ ਅਤੇ ਕੁਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨਾਲਿ ਗੁਜਰਾਨੁ ਕਰਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਹਗਾ ਲਿਨ ਜਰਿ ਆਵਦੀ
 ਹੈ ਜੈਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲਿ ਪਹੁਚ ਕਉਨੁ ਸਨਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਕੁਲਾਜੀ
 ਚਰੁ ਆਪ ਵਲੇ ਕੁਝ ਹੋਇ ਆਵੈ ਤਿਚਰੁ ਕੁਝ ਕਰਲਾ ਨਾਨਕ
 ਅਤੇ ਜੈਗਮ ਦੁਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਅਗਸੀ ਅਗ ਕੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ
 ਤਾਇ ਸਜਹਰਾਇ ਚਿਰਹੈ ਤਾਦੁਇ ਵਖਤਗੇਈ ਜੇਵ ਜਾਵੈ
 ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਈ ਦੁਰਾਡੇ ਜਾਗੁਤਾ ਪਰਗੀ ਰੋਕਯੈ ਜਾਵੈ ਨਾਇਤਗ

ਲਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਗੁਮੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਨੇ ਆਖਿਆ ਕੁ
 ਲਾਹੁ ਯਾ ਜੀ ਜੋਤੁ ਸੀ ਆਖੇ ਗੋ ਜੋ ਦੀ ਕਰ ਗਾ। ਭੁਭੇ ਨਾਨਕੀ
 ਰੀ ਭੁਸੀ ਹੋਇ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਗਤੀ ਰਖਿਆ। ਅਤੇ ਪਰਸਾ
 ਦੁਖ ਵਾਇਆ। ਜੋ ਰੁਲ ਕੁ ਹੋਇ ਆਤਮ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
 ਆਭ ਯਾ ਜੀ ਮੇ ਜਾਵਾਗ। ਜੈ ਗਮ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਸੇਈ ਜੇ ਵਜਾਗ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਰੁ ਲੈ ਜਾਗ। ਮਰਦਾਨੇ ਆ
 ਖਿਆ ਕੁਲਾ ਜੀ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਰਸੇਈ ਜੀ ਵਾਈ। ਅਤੇ
 ਜੈ ਗਮ ਆਪ ਛੇ ਗਲ ਦਾ ਜੋ ਜਾ ਬੁਝ ਕੇ ਵੇਚੇ ਕਰੁ ਕੇ ਮਰਦ
 ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਆਖੇ ਓ ਸੁਬਹੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੂ ਰੋਕ ਭਰ ਚੀ ਦੇਵੇ। ਤਾਨਾਨ ਕੀ ਕੀ ਕਹੀਅਨ। ਜੀ ਜੋਤੁ
 ਸੀ ਆਖੇ ਸੇ ਦੇਵੇ। ਜੈ ਗਮ ਕਹਿ ਆ ਬਹੂ ਜੀ ਜੋਤੁ ਸਾਡੀ ਹੀ
 ਲਾਵੀ ਓ ਆਵਈ ਹੀ ਸੇ ਦੇਵੇ। ਮੇਘ ਹੁਤੁ ਰਾਜੀ ਗੰ। ਏਏ
 ਨਾਨਕੀ ਵੀ ਹੁਤੁ ਪਯੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਬੀ ਦੇਰੇ। ਅਤੇ ਆਖਿ

ਓਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਈ ਜੀ ਨੁਆ ਖੇਜੇ ਮੈ ਨੁਰ ਸਨ ਦੇ ਵਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜ
 ਜਾਗਲ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀ ਹਰੁ ਪਯੋਲੈ ਕਰਨਾ ਕਨੀ ਪਾਸਿ ਆਇ
 ਆ। ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਆਇ ਸਿ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆ।
 ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਧਾ ਧੋਰੇ ਰਿਕਿਉ ਲਿ ਆਇ ਓ। ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਹੀ ਆ
 ਜੀ ਧੇਧੇ ਜੀ ਧੁਤੁ ਧੈਰਾ ਗੁ ਕੀਤਾ ਭੁਯਾ ਜੈ ਰਾਮ ਆਇ ਆ। ਉਸ
 ਮੇਰਾ ਵੇਲਾ ਸਾਨੀਤਾ ਮੈ ਨੁਆ ਖਰੁ ਸਗੋਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਜਾਹ
 ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਹਿ ਆ ਭੁਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ। ਮੇਰੇ ਗਲ ਜੈ ਰਾਮ ਆਪ ਨਾ ਜੈ
 ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀ ਹਰੁ ਪਯੋਲੈ ਕਰੀ ਦੇਤੀ। ਅਤੇ ਆਖ ਭੁਯਾ
 ਜੀ ਰਹੁ ਸਹਾਇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵਖਤ ਪਰੁ ਸਾਦੁ ਜੇ ਵਜਾਵੇ। ਅਤੇ
 ਜੇ ਦੂਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਰੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਯੋ। ਅਤੇ ਧੇਧੇ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆ ਗਾਈ ਜੀ ਨੁਆ ਖਰੁ ਜੈ ਮੈ ਨੁਆ ਪਰਾ ਦਰ ਸਨ ਦੇ ਵੇ। ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਕਹਿ ਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਹੁਕਿ ਆ ਕੀਤੇ ਅੰਤ ਰੂਮ ਹੋਇ
 ਗਇਉ। ਅਗੇ ਹੀ ਉਨਾ ਨਾਮਿ ਰੀਚੈ ਦੁਪਾਸ ਨਾ ਪਾਇ ਆ। ਭੈਂਦੇ

ਹੁਤੁ ਕੀ ਆਕਰ ਆਇ ਉ। ਮਰਦ ਨੇ ਕਾਰੀ ਆਜੀ ਮੇਂ ਤਾ ਸੰਗੇ ਨਾ ਹੀ। ਉ
 ਨਾ ਮੇਂ ਨੁ ਆਯੇ ਹੀ ਭੁਸੀ ਹੋਇ ਕਾਰੀ ਦੇਤੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਰੀ ਆਜ
 ਹ ਮਰਦ ਨਾ ਦੇ ਹਰੁ ਪਯੋ ਫੇਰੇ ਦੇ ਆਉ। ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਥੈ ਨੁ ਮੁਥਾ ਹੁਏ।
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਨਾ ਜਰਕਰ ਤਾਰ ਉਪਰ ਰਖੀ ਐ। ਈਦੀ ਆਸ
 ਵੀ ਚਿ ਆਉ ਗੁਰੂ ਬਾਹੋ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਆਸ ਵੀ ਚਿ ਸੰਤ
 ਖੋਦੇ ਹੀ। ਜਾਹੇ ਫੇਰ ਦੇ ਆਉ। ਮਰਦ ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ
 ਲਾ ਫੇਰ ਦੇਹ। ਅਤੇ ਏਏ ਜੀ ਨੁ ਦਰਸਨ ਦੇਹੀ ਇਤਨਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸ
 ਨੁ ਕਛ ਦੀਓ। ਹੁਇ ਤਨਾ ਚਿ ਤੁ ਕਠੇ ਰੁਨ ਕਹਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
 ਖੀ ਆਭ ਲਾਗਾਈ ਮਰਦ ਨਾ। ਤਿਗ ਆਖੀ ਆਟੇ ਰਨਾ ਭੀ ਨਾ ਹੀ।
 ਅਸਾ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕੀ ਕੀ ਮੁਏ। ਮਰਦ ਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਏਏ ਨਾਨਕੀ
 ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਇ ਆ। ਤੁਲਸਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਆਵਦਾ ਤੇਰਾ।
 ਦਭਿਤ ਚ ਜੀ। ਜਾਇ ਕਾਰੀ ਆਖ ਕਲਗੀ। ਬਹੁ ਜੀ ਤੁਸਾਨਾ
 ਕਾਈ ਜੀ ਆਇ ਆਹੈ। ਏਏ ਆਖੀ ਆ ਤੂੰ ਭੁਠੀ ਹੀ। ਤੁਲਸਾ

ਰਿਆਬਾਹੁਜੀਮੇਗੀਨਜਾਲੇਹੈ। ਮੈਰੁਸਰੇਆਗੇਧੂਫੁਧੇਲਾ। ਤਿਚ
 ਗਨੁਆਇਉਪਰਿਚੜੇ। ਦੋਵੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤੇਮਰਦਾਨਾਕੀ।
 ਧੇਧੇਨਾਨਕੀਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੋਪੈਰਾਤੇਪਈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਧੇਧੇਨਾਨਕੀਦਾਮਥਾਦੁਹਾਹਥਾਤੇਲੀਤਾ। ਆਖਨੁਲਗਾਧੇਧੇ
 ਜੀਮੈਏਸੇਵਾਸਰੇਰੇਪਾਸਿਨਾਹੀਆਵਦਾ। ਜੇਤੂੰਪੈਰਾਨੁਦਊੜ
 ਦੀਹੈ। ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਪੀਆਰੀਹੈ। ਤੇਰਾਮੇਰਾਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪ
 ਰੁਸਨਬੰਧੁਹੋਦਾਆਇਆਹੈ। ਅਤੇਗੁਰੂਕਾਏਜਗਾਵਿਚਭੀ
 ਹੋਇਆਹੈ। ਜੇਹੇਅਸੀਤੇਹੀਤ੍ਰੇਹੈ। ਏਹੁਅਸਾਡਾਵਰੁਆ
 ਓਗੁਰੂਹੋਵਾਹੈ। ਜੇਤੂੰਅਸਾਡੇਪੈਰਾਨੁਦਊੜਦੀਹੈ। ਤ੍ਰੇਏ
 ਜਾਨੁਜੇਮੈਸਦੁਆਖਦਾਹਾਂ। ਤਾਧੇਧੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖੀਆ
 ਰਲਾਗਾਈਜੀ। ਜੀਉਤੁਸੀਰਾਜੀਹੋਵੈਗੇ। ਮੈਤ੍ਰੇਵੈਕਰਾਂਗੀ।
 ਪਰਤੁਸੀਮੈਨੁਦਰਸਨੁਦਿਤਾਕਰੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀ
 ਆਧੇਧੇਜੀਜੀਸਵਖਤੁਤੁਸੀਯਾਇਕਰੇਗੇ। ਅਸੀਤੁਸਾਨੇਮ

ਸਿਹੀਆਹੇ। ਭੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਆਈਆ ਸਿਆਉਮ
 ਰਦਾਨਾ ਰੁਪਯੇ। ਏਏ ਜੀਨ੍ਹ ਦੇਹਾ ਤੁਝੇ ਬੇਨਾਨਕੀ ਜੀਏ ਨੀ।
 ਭਾਈ ਜੀਏ ਸਭਾਮੰਗੇ ਨੇਹੇ। ਅਸਾ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਤੇ ਆਹੇ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਆਈਆ ਏਏ ਜੀਤੁ ਸੀਆ ਸੰਨ੍ਹ ਕਰਤਾ ਰੁਪ।
 ਸਸਉਪ ਛੇਤ੍ਰੇ। ਤੁਪ ਰਮੇ ਸਰਦੀ ਭਗਤ ਨੀਹੇ। ਅਤੇ ਵਰੀਹੇ।
 ਵਾਰੰ ਅਦਾ ਆਈਆ ਪਰਮੇ ਸਰੁ ਸੁਭ ਵਾਹੇ। ਤਾਠੇ ਰੇਨਾਨ
 ਕੀ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਜੀਤੁ ਸੀ ਜਾਨ ਦੇਹੇ ਹੋ ਗੇ ਜੇ ਰੁਗਉ ਜਾਣਨਾ
 ਦੀਹੇ। ਮੇਪ ਰਮੇ ਸਰੁ ਹੀ ਕਰਿ ਜਾਨ ਦੀਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਆ
 ਆਈਆ। ਏਏ ਮੁਹ ਆਖਣ ਦੀ ਨਾਹੀ। ਏ ਹਰੁਪ ਏਤੁ ਸੀ ਲੈਹੁ।
 ਅਤੇ ਏਕ ਅਸਾ ਭਾਵਚ ਨੁਮੰਗੇ। ਤਾ ਅਸੀਆ ਆਈਆ। ਏਏ
 ਨਾਨਕੀ ਜੀਆਈਆ ਭਾਈ ਜੀਤੁ ਸੀ। ਨੰਸੰਗੁ ਆਏ। ਅਪ
 ਯਾਤ ਜਾ ਕੇਈ ਨਾ ਕਰੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਆਈਆ
 ਏਏ ਜੀਨੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪੀਛੇ ਆਵੇ। ਅਸੀ

੨

ਹੁਣੀਏਗਾਏਨਾਹੋਈਏਮਰਦਾਨੇਨੁਪਾਲੀਨਾਹੀਛੁਡਣਾ।
 ਤੁਰੀਏਦੀਆਦੀਅੰਸੁੰਗਾਅਤੇਅਸਾਗੁਏਸਨਾਨੀਵਚਨੁ
 ਹੋਮਤੇਅਸਾਨੁਪੁਸੀਕਗਾਅਸੀਏਬੇਰੁਲੇਨਾਹੀਅਸੀਗਏ
 ਸੁਮਦੇਰੁਲੇਅੰਗੇ।ਬੇਧੇਨਾਨਕੀਅਗਥਿਆਜੀਜੇਤੁਏਬੇਟੁਰਦਾ
 ਹੋ।ਤਾਗੁਮਿਨੁਛੁਡਾਧੀਰਵਾਸੋਹੋ।ਅਤੇਗੁਏਕਦੇਦਸਨੁਹੋਦਾ
 ਹੋ।ਤਾਗੁਮਿਉਦਰਦੀਨਾਹੀ।ਅਤੇਜੇਤੁਰੁਜਾਵੇਗਾਤਾਮੇਉਦਰੀ
 ਜਾਵਾਗੀ।ਅਰੇਗਾਈਜੀਤੁਸਾਤੀਰਜਾਇੰਦੁਗੀਸੇਕਰੇਗੇ।
 ਮੇਰੇਦੁਸਾਰੇਅੰਗੇ।ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀਆ।ਏਏਜੀਤੁਸੀ
 ਖਾਤਰਜੀਮਾਰਧੋ।ਜੀਤੁਏਜੇਤੁਸੀਯਾਦਿਕਰੇਗੇਤੀਤੁਏਲੇਮੇਤੁ
 ਸਾਤੁਪਾਸਿਅਗਇਹਜਰੁਹੇਵਾਗਾ।ਤਾਏਏਨਾਨਕੀਜੀਕਾਰੀਆ।
 ਰੁਲਾਗਾਈਜੀਤੁਸੀਅਸਾਗੁਮੇਹੁਤੇਜਰਲੇਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਆਥਿਆਏਏਜੀਮੇਹੁਤੇਸ਼੍ਰੀਆਹੀਤੁਜੀਦੀਹੋ।ਰਾਖੀਆ
 ਅਨਾਹੀਬਲਦਾਗੁਪਯੇਦੇਕਰੀਦੇਵੇਵੀਦੀਅਹੋਇਗੇ।

੭੩

ਜਾਬਹਰੀਕਲੋ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇਨੁ ਪੁਛਿਆ। ਆਖੁ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਧੀ ਰਿਚਲਦੀ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਅਖੀ ਅਜੀਮੀ ਕੀ
 ਆਜਨਾ। ਅਗਤੇਗ ਅਤੇ ਪੀਛਾ ਮੇਗਾ। ਜੀਧਰਿ ਜਾਨੇਤੀ
 ਪਰਿਚਲਾ। ਤਾਹੀ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਰਭੁ ਮਰਦਾਨਾਇ
 ਕਸਾਪਲਾਲੇ ਤੀਖਾਨੂੰ ਦੇ ਮਨਾਵਾਧੇ ਪਰਗਣੇ ਵੀ ਭੇਜੇ।
 ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਜਾਵੀਏਗਾ। **ਗਏਲਹੁ ਰਾਈ**
ਵਹਗੁਰੁ **ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।** ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਚਲੇ। ਸਤੁਾਣੇ ਨਾਦੇ ਵੀ ਭੇਜਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਆਇ ਵੇਨੇ।
 ਅਗੇਗਾਈ ਲਾਲੇ ਕੀ ਲੈਧੈ ਠਾਪਤੁ ਦਾ ਅਹੰ। ਦੇਖੇਤਾਇ
 ਕੁਤਾਜੇਗਾ। ਅਤੇਗਲਵੀ ਜੀਵੀ ਜਾ। ਅਤੇਈ ਕੁਤੂਮੇਟਾ
 ਨਾਸੀ ਜੈਸਾ। ਲਾਲੇ ਅਗੇ ਉਠਖਤ੍ਰਾਉਇ ਅਗਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਆਖੀ ਆਏ ਠਗਾਈ ਲਾਲੇ ਕੀ ਰਤੁ ਕਰਾ। ਰਾਈ ਲਾਲੇ
 ਬੇਠਕਰਪੁਛੁ ਫਲਗਾ। ਜੀਮੇ ਮਹਰਮੁ ਨਹੀ। ਤੁਸੀ ਅਪਨ

ਪਲਟਨਹਿ ਆਖੇ ਮਲਕ ਮੇਰੇ ਕੀ ਆਜਾਇ ਦੋਹਾ ਜੋ ਕੰਮ ਲਕਉਣ
 ਹੈ ਅਰਨਾ ਕਾ ਮਲਕਉਣੈ ਹੈ। ਤਾ ਮਲਕ ਕਹੀ ਅੰਧਾ ਜੀ ਤੁਮ
 ਠੀਕੀ ਰੰਗੇ ਪਕੜੇ ਸੁਨ ਕੇ ਕੋਈ ਤਾ ਕਾ ਮਲਾਨ ਕਲੇ ਗਾ। ਇਸ
 ਪਠਾਨ ਕੀ ਕਥਾ ਖਤੀ। ਅਤੇ ਖਾਂਹ ਕਮ ਕੀ ਤਾ ਜੇ ਠੀਕੀ ਰੰਗੇ ਪਕੜੇ
 ਠੀਕੀ ਪਕੜੀ ਵਤਲ ਗੋਗਾ ਵੈਚੇ ਠੀਕੀ ਰੰਗੇ ਪਕੜੇ
 ਜੀ ਕੀ ਪਕੜੇ ਆਏ। ਤਾਂ ਖਕੜਾ ਈ ਲਾ ਲੋ ਸਿਖਨੁ ਹੋਈ। ਕੁਈ
 ਲਾ ਲੋ ਜਾਇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਪਾ ਏਠੈ ਹੈ। ਕੁਈ ਲਾ
 ਜੇ ਧੈਰਾ ਗਾਵੈ ਚ ਆਇਆ। ਜਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੁਈ ਲਾ
 ਜੇ ਧੈਰਾ ਗਾ ਕਰਦੈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆ ਕੰਊ ਕੁਈ ਲਾ
 ਲਾ ਤਾ ਕੁਈ ਲਾ ਲੋ ਕਹੀ ਆ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿ ਆਹੇ ਇਆ।
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗਾ ਤੀਲੀ ਗਾਵੈ ਚ ਸਧ ਦਯੋ ਲੀਆ।
 ਮਹਲਾ ੧॥ ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੇ ਜਾਕ
 ਗੰਗੀ ਆਨਵੇ ਲਾ ਲੋ। ਪਾਪ ਕੀ ਜੇਵਲੈ ਕਾ ਬਲੋ ਪਾਇਆ ॥

ਜੇਹੀਸੀਗੇਦਾਨਵੇਲਾ। ਸਰਮਪਰਮਦੁਇਛੁਪਖੜੇਤਕੁੜ
ਠਿੰਧਰਪਾਨਵੇਲਾ। ਕਾਦੀਆਥਮਨਕਮੇਗਲਿਬਕੀਅ
ਗਦਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾ। ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਹੀਦੁਹੀ
ਅਏਹੁਰੀਲੇਖੇਲਾਇਵੇਲਾ। ੧। ਫੇਰਕਾਈਲਾਲੇਅ
ਪਖਿਅਕੀਮੁਗਲਾਹੀਦੀਹੋਸੀ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਸਬਦ
ਕੀਤਾ।

ਗੁਰੂਤਿਸੀਗਾਵੰਚਸਬਦੁਕੀਤਾ।

ਮਹਲਾ ੧॥

ਸਾਹਬਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੇਮਾਸਪੁਰੀ
ਵੰਚਆਖੀਮਸਓਲਾ। ਜੀਨਉਪਾਈਹੋਗਰਵਾਈਥੈਠਨ
ਵੇਖੇਵਖਤਾਇਕੇਲਾ। ਸਚਨਾਸਾਹਿਬਸਚਤਪਦਸੁਸਚ
ਨਾਨਉਕਰੇਗੋਮਸਓਲਾ। ਕਾਇਆਨਪੜਕੁਟਕੁਟਹੋਸੀ
ਹਿੰਦਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਥੇਲਾ। ਅਦਨਅਠਤਰੇਜਾਸਤ
ਨਹੋਰਕੀਉਠਸੀਮਰਦਾਕਾਚੇਲਾ। ਸਚਕੀਲਾਨੀਨਾ
ਨਕਆਖੇਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਵੇਲਾ। ੨। ਤਾਤਕੁ

ਵੀਲਾਏ ਅਗਥੀਆ ਜੀ ਮੁਗਲ ਏਡੀ ਜਾਨਮੀ ਕਰੇਗਾ। ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਾਤਿ ਸਿਗਾਵੈ ਚਸਬ ਦੁਖੋਲੀਆ। **ਮਹਲਾ ੧।**
 ਯੁਗਸਾਨ ਖਸਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਤੁਗਾਇਆ। ਆਪੇ ਦੋਸਤ
 ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਮ ਗਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਏਤੀ ਮਾਰਿ ਪਈ ਕਰਲਾ
 ਏਤੀ ਕੀ ਵਰਦੁਨ ਆਇਆ। ਕਰਤਾ ਤੁਸਰਨਾ ਕਾਜੇਈ। ਜੇਸ ਕਤਾਸਕ
 ਤੇ ਕੋਲੇ ਤਾਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ। **ਗਾਉ** ॥ ਜਕਤਾ ਸੀ ਹਮਾਰੇ ਪੈ ਦੁਗ
 ਖਸਮੇ ਸਾਧੁ ਰਸਾਈ। ਰਤਨਾਵੈ ਗਾਹਵੈ ਗੋਏ ਕਤੀ ਮਾਇਆ ਸਾਰਨ
 ਕਾਈ। ਆਪੇ ਜੋਗਾਵੈ ਛੋੜੇ ਆਵੇ ਖਰੇਹੀ ਦੁਭੀ ਆਈ। ੨॥
 ਜੇਕੋਈ ਨਾਛਿਯਾਏ ਵਡਾ ਸਾਇ ਕਰੇ ਮਨ ਭਾਨੇ। ਖਸਮੇ ਨਦਰੀ
 ਕੀ ਜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੇ ਦਾਨੇ। ਮਰਮਰ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕੁਛ ਪਾਏ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮ ਵਖਾਨੇ। ੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਨੁ ਸਾਵੈ ਚਸਮਾਨਾ
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਰਣ ਭੂਭੁਭੈ ਸੋਈ ਜਾਹਿ ਸੁਲਤਾਨਾ। ੪॥
 ਇਥੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਸੁਰੀਖੀ ਆ

ਗੇਤਲਵੰਡੀ ਮੇਗਇਆ ਆਗਾ ਪੀਛੇਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ
 ਤਾਕਾਲੁ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਏਗਾ ਜਗਹੀ ਆਸੀਆ ਆਖਦਾ ਸੀ ਅਵੇਧਾਲਾਤੁ
 ਹੀ ਮੇਰਾ ਪੁਤਰੰਗਾ ਭਲਾ ਖਟਦਾ ਕਮਾਵਦਾ ਗਵਾਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਭੀ
 ਮਹਿਤ ਕਾਲੂਤੁ ਪੀਜਵਾਈ ਨੂਜਾਇ ਪੁਛੁ ਮੇਰੁ ਕੁਤੁ ਨ ਆਖਾ ਹੋਏ ਅ
 ਸਾ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੀਛੇ ਗਵਾਈ ਹੈ। ਏਗਾ ਪੀਛੇ ਮਰਦਾ
 ਦਾਨਾ ਗਇਆ ਮਰਦਾ ਨੇ ਜਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂਕਾਲੀ ਆਨਾਇਆ ਕਾਲੂ
 ਕਹੀ ਆਮਰਦਾ ਦੇ ਹਨਾਨ ਕਦੀ ਆਂਗਲਾਂਗਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਹੀ ਆ
 ਜੀ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਵਲੀ ਕਾਈਆ ਕੋਰਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਹਿ ਚੰਦ
 ਸੂਰਜ ਅਕੇਰਾ ਮਾ ਕੂਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅ
 ਨੰਦ ਸੰਗਲ ਗਾਵਹੁ। ਤਾਕਾਲੂ ਕਹੀ ਆਸੁਣ ਦੇ ਹੋਲੇ ਕੋ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਗਨਾ ਉਠੈ ਭੀ ਆਹੈ। ਏਹੁ ਭੀ ਅਕਲ ਕੂਮ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਪਾਹਿ
 ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਆਹੈ। ਮਰਦਾ ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਜਮਾਨ
 ਤੈਨੂੰ ਏਹਾ ਅਖਰੇ ਹੈ। ਖਬਰ ਗਾਇ ਯੁਲਾਗੁ ਹੋਈ ਜੇ ਮਰਦਾ

ਸਾਨਕ ਜੀਪਾਸ ਆਇਓਹੋ ਗਾਇਓਹੋ ਆਦਮੀ ਰੋਜੇ ਆ।
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਸਰਾਇ ਲਿਆਉ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਾਲੀ ਆਇ ਤੇ ਆ।
 ਗਾਇ ਆਖਿ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਕਦੀ ਆਖ ਬਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
 ਖਿਅਲ ਦੇ ਗਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਆਗਲੇਂ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਦਾ ਪੀਰ। ਨਾਨਕ ਟਕੀਰਾ ਸੀਰ ਟਕੀ
 ਗਾ ਗਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰੁਲ ਅਜੇ ਕੇਈ ਨਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰ
 ਆਇ ਕੁਦਾਉਹੀ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਸਰਾਇ ਦੁਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਤੇ ਆ।
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਸਰਾਇ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸਰ ਆਖ ਦਾਉ। ਨਾਨ
 ਕ ਆਸਾਹੀ ਪਰਦਾਨੇ। ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਪੀਰ ਪੋਏ ਆਹੋ। ਤੁਕ
 ਦੇ ਨਾਨਕ ਨੁਸਰਾਇ ਲਿਆਉ। ਅਸੀ ਉਸਦਾ ਹੀ ਦਾਰ ਕਰੀਏ। ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਗਾਇ ਜੀ ਉਤ ਅਸਾ ਰੇ ਰਬ ਨਾਹੀ। ਅਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ
 ਆਹੋ। ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਦੁਲੇ ਤੂੰ ਸੀਰ ਨਾ ਕਰ ਸੀਏ। ਗਾਇ ਆਖਿ
 ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੇ ਹੰਗਿ ਆਈ ਅਸਾ ਨਾਲਿ ਕਰ ਸੀ। ਮਰਦਾਨੇ

ਆਖੀਆ ਜੇਹੇ ਰਕੰ ਮਕਰੇਗਾ ਅਯਸਰਦਾ ਨਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਆਖੀਆ
 ਮੇਰੇ ਨਾਲੀ ਬਾਲਾ ਸਿਧੂ ਸੀਲੀ। ਤਾਗਾਇ ਮੇਨੁ ਸਾਦਿਆ ਆਖਣੁ ਲਗਾ
 ਸੁਣੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਮਰਦਾ ਨੇ ਨਾ ਸੀ ਜਾਹੀ। ਅਤੇ ਨਾ ਨਕੁ ਨਹੀ
 ਅਸਾ ਤੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉ। ਅਤੇ ਨਾ ਆਵੀ ਤਾਮੇ ਹੀ ਵੇਲੇ ਧੁਰੁ ਤੇ ਅ
 ਜ ਜੀ ਕਰੀ। ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੇ ਗਇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੀ ਕਵਾਹੀ
 ਮੇਨੁ ਦੀਵਾਰਿ ਦੇਹੁ। ਵਾਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ। ਤਾਮੇ ਆਖੀ ਆਗੁ
 ਲਾਜੀ। ਜੀ ਗਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪੰਕਵਾਹੀ ਕੇ ਜਦੇਹੁ। ਅਸੀ ਤੁ
 ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤਵਾਹੀ ਜਾਵੀ। ਤਾਗਾਇ ਆਖੀਆ
 ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਜੀ ਮੇ
 ਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾ ਨਾ ਕੀ ਅਸੀ ਦੇਵੇ ਏ ਮਨਾ ਵਾਦ ਆਏ। ਭਾਈ
 ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਆਇ ਵੇਨੇ। ਆਇ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਟੇਕਿ ਅਗਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਆਖੀਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੁ ਕਰ
 ਤਾਰਾ ਚਿਤ ਆਵੈ। ਪੁਛੁ ਲਲਗੇ ਕੀਉ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਹੈ। ਗਜੀ

ਰਾਜੇ ਅਹੋ ॥ ਅਸ ਅਗਾਥੀ ਆਗੂਰੁ ਜੀ ਗਾਇਨੀ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖਾ
 ਲੇ ਅਹੋ ॥ ਪਰ ਗੁਰੁ ਜੀ ਗਾਇਨੀ ਲਾਰ ਕੁਟੀ ਤੁਸਾਭੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਬ
 ਹੁਤਿ ਚਾਹਿ ਰਖ ਦਾਹੋ ॥ ਗਾਇਨੀ ਆਥੀ ਅਹੋ ॥ ਰਿਕਵਾਹੀ ਵਾਸਤੇ
 ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੀਵਾਰ ਦੇਹੁ ॥ ਤੁਸਾ ਗਾਇਨੀ ਤਾਈ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਥੀ ਆਗੂਰੁ ਦੀ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕਾਹੂ ॥ ਦੁਖ
 ਭਾਖ ਉਦਾਠੇ ਮੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਨੁਆਥੀ ਅਜੀ ਤੁਸਾ ਉਥੇ ਹੋਹੁ ॥
 ਤਨਾਹੀ ॥ ਅਤੇ ਗਾਇਨੀ ਕਹੀ ਅਹੋ ਜੇ ਦੇਹ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਹੋਈ
 ਹੋ ॥ ਮੈ ਤੇਰੇ ਦਸਨ ਨੁਆਥੀ ਦੇਸ ਭਾਖਾਂ ਵਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਥੀ
 ਆਗੂਰੁ ਦੀ ਬਾਲਾ ਗਾਇਨੀ ਦਾ ਕਾਰਿ ਅਸਾ ਤੀ ਗਰਦਨ ਉਤੇ
 ਹੋ ॥ ਚਲੇ ਲਹੁ ਆਈਐ ॥ ਤਾ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਜੀ ਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਆਥੀ ਆਗੂਰੁ ਦੀ ਲਾਲੇ ਅਸੀ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਵੇ ਅਹੋ ॥
 ਤਾ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਆਥੀ ਅਜੀ ਤੁਸੀ ਮਹੀ ਨਾਤਾ ਪੁਰਾਹੇ
 ਵਨ ਦੇਹੋ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਥੀ ਆਗੂਰੁ ਦੀ ਲਾਲੇ ਅ

ਜਪੀ ਜੀ ਦੇ ਨੇ ਹੋਏ ਨਾ। ਏਹ ਜਪੀ ਨਾ ਅਗੈਰ ਹੀ ਏਹੋ।
ਤਾ ਕੀ ਲਾਲੇ ਅਗੈਰ ਅਏ ਤੁਧਾ ਲਾਲੀ ਪੁਰੀ ਸਰੇ ਅਗੈਰ
ਪਾਇਆ। ਤੁਮੇ ਤਾ ਕੀ ਲਾਲੇ ਨਾ ਅਗੈਰ ਅਗੈਰ
ਲੇਤੁ ਪੇਟਾ ਗੁਰਾ ਏਹੀ ਪਗਾਪੀ ਆਗੈਰ। ਤਾ ਕੀ
ਲਾਲੇ ਅਗੈਰ ਅਧਾਲਾ ਤੁਮੇ ਅਨਾਗੈਰ ਜੋਰ ਕੁਝ
ਨਾ ਹੀ ਚਲਦਾ। ਤਾ ਉਥੇ ਏਹੀ ਏਹੀ ਤੀ।

॥ ਏਹੇ ਨਾ ਤੁਮੇ ਏਹੇ ਗੁਰੂ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਦੇ ਏਹੇ ਲੇਖੇ ਮਨਾਵਾਰੇ।
ਸਤ ਏਹੇ ਨਾ ਅਗੈਰ ਤਲਵੀ ਤੀ ਵੇਰੇ। ਤਾ ਕੀ ਜੀ ਨੁਖ
ਹੋਈ। ਜੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਲੇ ਅ
ਏਹੇ ਨਾ। ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਤਾ ਏਹੇ ਕ
ਠੇ ਹੋਈ ਏਹੇ। ਏਹੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਅਜੇ ਨਾਨਕ ਅਸਾ ਤਾ ਪੁਤਾ
ਏਹੇ। ਪਗਾ ਕੀ ਏਹੇ। ਚੰਦ੍ਰਨ ਸੀ ਪੁਰੀ ਪੁਰੀ ਤੇ ਅ

ਏਥੇ ਹੈ। ਏ ਦੁਕਾਨ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਦਾ ਨਾਉਂ ਸੀ। ਏ ਹੁਣ ਏ ਏ ਕੋਠੇ ਹੋ ਏ ਕਰ
 ਗੇਏ। ਚੰਨਾ ਏ ਕੋਠੇ ਦੇ ਖਨਤਾ ਰਸੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਰੂਪ ਕਿਓਂ ਏ ਖਨ ਜੋ ਸਿਰ
 ਉਤੇ ਗਜਾ ਦੁਇ ਹਿਕਰ ਅਗੇ ਛਾਏ। ਅਤੇ ਇਕ ਚਾਰ ਤੇ ਜੀ ਹੈ।
 ਹਿਕਰ ਚਾਰ ਉਪਰਿ ਹੈ। ਹੋਰ ਹਿਕਰ ਅਗੇ ਛਾਏ। ਗਜਾ ਤੁਰ
 ਦਾ। ਅਤੇ ਇਕ ਅਗੇ ਛਾਏ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਕਾਲੂ ਏ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕੇਰ ਕਰਕ
 ਉਜੀਲੇ ਹੋਇ ਗਏ। ਤਾਲਾਲੂ ਦੇ ਦੋ ਸੀ ਅਨੁਸੀ। ਪਰਕ
 ਲੂਥੇ ਛੇਟਾ ਸੀ ਤਾਲਾਲੂ ਅਗੇ ਆਭਾਈ ਨਾਲੂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿ
 ਸਿਉਰ ਮੇਰੇ ਦੋ ਪੁਤ੍ਰ ਆਏ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਧ ਨਾ ਹੋ ਸੀ ਦੇ ਪੋਤ
 ਹੋ ਆਏ। ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਰਮਾ ਕੀ ਆਏ। ਤੁਏ ਸਤਾਈ ਗਏ ਤੇ ਜੀ
 ਲੇ ਚਾਲੀ। ਤਾਲਾਲੂ ਪ੍ਰਕਰ ਹੋ ਆ। ਤਾਲਾਲੂ ਕਹਿ ਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ
 ਨਕ ਮੇਰੇ ਗਾਚਾ ਜਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਚ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਜੀ ਆਵ
 ਰੇ ਆਵਾਟ ਹਕ ਹੈ। ਤਾਲਾਲੂ ਆਈ ਨਾਲੂ ਦੇ ਨਾ ਦੇ ਖਾ ਅੰਮ
 ਧੀ ਧੀ ਵਲੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਦੇ ਖਾ। ਪਿਓ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਦੇ ਚਟ

॥ १ ॥ ਰਕੁ ਬੁਨਾਹਿ ਤੁਧਾਰਿ ਭਾਲੀ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਜੀ
 ਅਸਾਹਿ ਕਧਾਰਿ ਮਲਿ ਆਹੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਪਰਿ ਛੁਡੈ ਹੈ ਨਾ ॥ ਤਾ ਅ
 ਮਾਖੀ ਬੀਪਿ ਰਾਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ॥ ਤਾਲਾ ਲੁਆਖੀ ਆਪੁ ਤਨਾਨਕ
 ਤੁਸਾ ਪੁਰੈ ॥ ਅਤੇ ਸਾਧਨੁ ਦਾਇਆ ਹੀ ਲੋੜੀ ਵੀ ਹੈ ॥ ਕੁਲਾ
 ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਮਾਊ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗਾਢਾ ਚਾਹੁ ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਾ
 ਲੁਪਿ ਤੈ ਹੈ ॥ ਦੇਖ ਮੇਰਾ ਭਰਾਓ ਸਹੀ ਕੁ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਧੁ
 ਹੁਤ ਨਾਹਿ ਕਢ ਸਕਦਾ ॥ ਕੀਉ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਹੈ ॥ ਤੇਰਾ ਪਿਤੈ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਗਰਾ ਮਕਲੀ ॥ ਵੰਚ ਸਬਦ ਬੋਲੀ ਆ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੀਮਾ ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹੀ ਤੈ ਸੀਤੋ ਅਹਮ
 ਰਾਖਿ ਤਾ ਸਤਹਮਾਰਾ ਚਾਕਰੀ ਤੈ ਜੀ ਸੀਗ ਸਨੁ ਆ
 ਜੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਲਾਲੁ ਗੁਣੁ ਐਸਾ ॥ ਸਗਲੇ ਲੋਕ ਪਨ ਕੇ
 ਬਾਪੇ ਸੋ ਗੁਣ ਕਹੀ ਐ ਕੋਸਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਊਗਾ
 ਈ ਸੀਗ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਤ ਸੇ ਸਾਚਾ ॥ ਧੀ ਹਮਾਰੀ ਧੀ ਰਜ ਬ

ਨਿਖੇਖੇ ਸੇ ਸੰਗਤ ਮਰਾਚਾ ॥ ੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮਾਰੇ ਸੰਗ ਲੇਹੇ ਲੀ
 ਮਾਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚੋਲੀ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟਿਬ ਹਮਾਰ ਕਹੀ ਮੇਸਾਸ ਸਾਸ
 ਹਮ ਖੋਲੀ ॥ ੩॥ ਏਕੀ ਕਾਰ ਹਮਾਰ ਖਾਂਦਾ ਜੀਸ ਹਮ ਥਨੁਤ
 ਬਣਾਏ ॥ ਉਸ ਕੋ ਤਿਆਗ ਅਵਰ ਕੋਲਾ ਗੇ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਖਾਏ ॥
 ੪॥ ੧॥ ਭਾਟੇ ਰਲਾਲੁ ਕਾਤਿ ਆਤਾ ਈ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਅਸਾਥੇ
 ਰਹੀ ਆਪਾਰੀ ਇਸਤਾਈ ॥ ਹੀ ਕਵਾਰੀ ਗਇ ਪਾਸ ਲੇਹੇ ਲੀ
 ਏਹਾ ਤੇਰਾ ਅਰਮਾਨ ਹੀ ਨਾਹੇ ॥ ਭੁਲਾ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਗਇ ਪਾਸ
 ਤਾਤੁ ਚਲਾ ॥ ਤਾਹੁ ਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਤਿ ਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਚਲੇ ॥
 ਅਗੇ ਗਇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਧੈਠਾ ਆਠਾ ॥ ਪਰ ਦੇਹ ਵਡੀ ਆਤੀ ॥
 ਜੀ ਉਗਇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੈਠਾ ਤਏ ਠੁਲ ਗਾ ॥ ਰੁਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜਾਇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੀਸਿਆ ਅਤੇ ਗਇ ਦੇ ਪੰਠਾ ਤੇ ਹਥ ਰਖਿਆ ॥
 ਤਾਹਾਇ ਕਾਤਿ ਆਤਾ ਜੀ ਵਰਾ ਜਲ ਮਕੀਤਾ ॥ ਮੇਤੇ ਰੇ ਪੰਠ ਪੂਜ
 ਲਵੇ ਵਾਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸਦਾਇ ਆਏ ॥ ਤਉ ਮੰਨੁ ਮਾਰਿਆ ਤਾਹੁ

CE

ਮਿ

ਮੀ

ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਗਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵੇਰੋ ॥ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਤੇ ਨ
ਠਹਰੇ ॥ ਤਾ ਠਹਰਾਇ ਕਹੀ ਆਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮੇ ਨੂ ਧਖਸਾ ॥ ਅਤੇ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੇ ਧਖਸਾਇ ॥ ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਗਾਇ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਪੁਰੇ ਧਖਸੇ ॥ ਤਾ ਗਾਇ ਕਹੀ ਆਤਪਾ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਉਤੇ ਤੁਸੀ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ॥ ਰੋਕ ਰੋਕ ਆਪਣੀ ਵੇਲੇ ॥
ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗਾਇ ਜੀ ਜੀ ਬੋਲੇ ਅਸੀ ਤੇ ਬੇਤੁਸੀ ॥ ਤਾ ਗ
ਇ ਕਹੀ ਆਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਭਖਣੈ ॥ ਜਾਤੁ ਪੈਰ ਆਪਣੇ
ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੇ ॥ ਜਾ ਗਾਇ ਬਹੁਤੁ ਆਪੀ ਨਹੇਇ ਆਗਾ ॥ ਤਾ
ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਜੀ ਉਤੇ ਏਠਾ ਗਾਇ ਪੈਰ ਉਤੇ ਸਿਰ ਗ
ਭਿਅਗਾ ॥ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ ਬੀਗਾ ਸੀ ਆਗਾ ॥ ਅ
ਤੇ ਗਾ ਜੀ ॥ ਤਾ ਠਹਰਾਇ ਆਖੀ ਆਟੇ ਉਮੇ ਦਾ
ਸੁਪੇ ਧਾਮ ॥ ਨੂਸ ਦਕੇ ਤੁਰਤਾ ਲਿਆਉ ॥ ਅਜ ਮੇਨੂ ਯੁ
ਦਾਇ ਸੀ ਲਿਆਉ ॥ ਉਮੇ ਦਾ ਸੁਪੇ ਧਾਮ ॥ ਨੂਸ ਦਾ ਲਿ

ਆਇਆ ਸੁਖੇ ਆਇਆ ਸੀਰਵਾਇ ਵਿਤਾ ਆਖਿਓ ਸਹਾ
 ਏ ਜੀ ਸੁਖੀ ਹੋ। ਗਾਇਕ ਹੀ ਆਸੁ ਪਾ ਆਪਣੇ ਪਾਰੇ ਭਾਤੇ
 ਲਿਆਉ। ਅਤੇ ਹੋਈ ਕਹਿ। ਅਤੇ ਤਪੇ ਨੂ ਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜੀਵਾ
 ਏ। ਤਾ ਗਾਇ ਪੁਛ ਆਤ ਪਾ ਜੀ ਹੋਈ ਕੀ ਆਨੇ ਵੇਰੇ। ਤਾ ਗੁ
 ਰੂ ਨ ਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਜੋ ਕਰਤਾ ਰੇ ਜਦਾ ਹੋ ਸੇ ਜੇ ਵੇਰੇ ਆਹ। ਤਾ
 ਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਰਤ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਿ ਆਹੈ। ਜੇ ਆਪੇ ਅਤੇ ਆਵੇ ਤਾ ਬਕਰਾ ਸਦਾ
 ਹੀ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਗਾਇ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹਾਇ ਸ
 ਦੀ ਜਾਇ ਨਹੀ। ਜੇ ਕਛੁ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ੀ ਰੇ ਜੇ ਸੋਹ ਛਾਹੈ। ਤਾ
 ਗਾਇ ਕਹਿ ਆਵੇ ਉਮੇਰਾ ਬਕਰਾ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗਊ। ਤਾ ਰਤੇ ਹੁ। ਸੁਖਾ
 ਬਾ ਮਰ ਕਾ ਰੇ ਲੇ ਆਇਆ। ਸੁਖੇ ਕਹਿ ਆ ਗਾਇ ਜੀ ਰੇ ਮੇਲੇ ਆ
 ਏ ਆਹ। ਤਾ ਗਾਇ ਕਹਿ ਆ ਕੁਲਾ ਸੁਖਾ ਪਹਿਲੇ ਕੁਲਾ ਮੀਰਾ ਕਰ
 ਲੇ। ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਦੇ ਸਲੂਣਾ ਪਾਸ ਹਾ। **ਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕ ਸ**
ਬਰ ਬੋਲਿਆ। ਰਾਗ ਮਾਹੁ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧॥

ਸਿਠਾਮਰਮੁਸਲੁਨਾਸੰਦੁਖਟਾਖਗਾਪਿਆਨੁ। ਐਸਾਭੋਜਨ
 ਅਚੈਏਸੇਮਨਸਪਰਧਾਨ। ੧॥ ਗਾਇਨੀਭੋਜਨਐਸਾਨਰਾਐ।
 ਅਭਿਰਸਗਲਪਰਹਰੀ। ਐ। ੧੪॥ ਗਾਉ। ਜੇਵਾਮਗ
 ਨਲਗਾਸਚਤੇਸੀਜੀਸਥਾਪੈ। ਪਤਾਏ। ਸਤਗੁਰਾਧੀਰਛੁਟ
 ਸਿਅਸਠਤਾਸੀਸੋਛਲੁਚੁਗਚੁਗਥਾਏ। ੨॥ ਅਮ੍ਰਿਤਛੁ
 ਲਾਗਸਨਾਮਪਨੀਕਸੇਪੀਵੀਜੀਸਦੇਵੈ। ਸਠਲਿਭਿਦਰਸਨ
 ਅਕਾਲਮੂਰਤਹੈਤਾਕੇਕਰਿਦੇਸਮਾਏ। ੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਖਰਾ
 ਸੁਆਦੀਏਕੰਕਰਸਮਲੀਆ। ਵਾਵਰਸੁਆਦਸਕਠੀਕੇ
 ਲਾਗੇਜਧਸਚਨਾਮਮੁਖਦੀਆ। ੪॥ ੧॥ ਤਾਠੀਰ
 ਗਾਇਨੀਕਲਾਨੁਪੁਛਿਆ। ਕੀਉਕਾਲਾਕੀਉ। ਤਾਲਾਲੁਕਾਲੁ
 ਰੁਕਹਿਆ। ਗਾਇਨੀਗੰਮਨਾਹੀਥੇਲਾਛੁਦਾ। ਤਾਅੰਮੰਝੀ
 ਧੀਘੰਤਕਛੀਗਾਇਦੇਪੰਗਤੇਦੁਹਪਈ। ਅਜੀਗਾਇ
 ਨੀਅਸਾਡੀਹੈਰਜਾਹਗਾਕਾਈਨਾਹੀ। ਗਾਇਨੀਜੀਭੋਜਨੇ

॥ ਤੇਉ ਨਾਨਕ ਨੁ ਰਖੋ ॥ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੋ ॥ ਤਾਗੁ ਇਤਾਨਾ ਹੀ
 ਤਪਾਜੀਆਉ ਤੁਸਾਡੀ ਬਹੁਤਿ ਥੀਲਾ ਪਕਰਈ ॥ ਅਤੇ ਅਸੀ
 ਤੁਸਾਨੁ ਆਖੀਨਾ ਹੀ ਸਕਦੇ ॥ ਤਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਅਗਾਗਾਇ
 ਤੁਸੀਂ ਨੀ ਸੀਗਾ ਆਖੋ ॥ ਜੇ ਤੁਸਾ ਆਖਣਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਗੁ ਇਕਹੀ
 ਆਤਪਾਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ॥ ਅਤੇ ਏਤੀ ਕਰੋ ॥ ਤੁਸਾਡੇ ਅਗੇ ਕ
 ਮੇਲਾ ਏਵੇ ਦੇ ਅਹੇ ॥ ਅਤੇ ਨਾ ਹਲ ਨਾ ਪਤਾ ॥ ਤਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ॥ **ਮਹਲਾ ੧ ॥** ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਰਣੀ
 ਕੀਰਸਾਣੀ ਸੁਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤਾ ॥ ਨਾਮ ਧੀਜੀ ਸੀਤੋ ਖੁਸ਼ ਹਾਗਾਰ
 ਖੁਗਰੀ ਬੀਵੇਸਾ ॥ ਕੁਓ ਕਰਮ ਕਰਜੀ ਮਸੀਸੇ ਘਰੀ ਰਾਗਨ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥
 ਰੁਲੀਆ ਆਇਆ ਸਾਥੀ ਨਾਹੋਇ ॥ ਏਨਮਾਇ ਅਜਗੁ ਮੇਰੇ ਆਟੇਰ
 ਲਾ ॥ ਖੁਏ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਲਾ ਲੁਆਖੀ ਆਜੀ ਹਟ ਆਖੇਤਾ
 ਹਟ ਹੀਧੇ ॥ ਤਫੇਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਹਾਟ ਹਟ
 ਕਰ ਆਰਜਾ ਸਚ ਨਾਮ ਕਰਵਾ ॥ ਸੁਹਤਿ ਸਬਦੁ ਕਰਿਓ ਤੁਸਾਲ

ਤੇ ਸਾਧਿਓ ਚਿਤਿ ਸੁਰੁਖਾ ਸਿਤਾਸੇ ਤੀਵਨ ਨ ਕਰੁ ਸੈਲਾ ਯਾਮ ਨਿਰੁਸਾ।
 ੨॥ ਤਾਠੇ ਰਿਕਾ ਲਗਾਇਓ ਆਖ ਵਾਇਆ ਗਾਇ ਜੀਜੇ ਇਸ ਦਾਮ
 ਨੀਠੇ ਰਹਤੇ ਹੈਤਾ ਘੋੜੇ ਆਈ ਸਉ ਦਾਗ ਵੀ ਕਰੇ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ **ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ।** ਸੁਨੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉ ਦਾਗ ਰੀਸਤੁ
 ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲਾ ਘਰ ਚੁਬੀਨ ਚੀਰੀ ਆਈ ਆਮ ਤਮ ਨੁਜਾ ਫੇਕ
 ਲਾ। ਤਾਕਾ ਲੁਆਖੀ ਆਜੀ ਕੀਸੇ ਵੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੁ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਗਈ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ਸਾਇ ਰਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ
 ਸੰਨ ਨਾਮ ਕਰ ਕੀਆ ਧੰਨ ਧਈ ਆਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾਕੇ ਆਖੇ
 ਪੰਨਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰਾਧ ਤੁਰਵ ਗਠ ਵੀਨਾ। ੧॥੧॥ ਤਾਠੇ ਰਿ
 ਗਾਇ ਗਾਇ ਆਤਮਾ ਜੀ ਕੁਝ ਟੁਗਮਾਇ ਸਕੇਰਾ ਅਸੀ ਕਧੂਲ
 ਪਵੀਏ। ੧॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਸਾਰੀ ਗਾਇ ਰੀਸ
ਬਦ ਬੋਲਿਅ ਮਹਲਾ ੧॥ ਇਕ ਟੁਗਮਾਇ ਸਾ
 ਖੀ ਆਜੇ ਸੰਨੇ ਸਾਈ। ਜੀ ਸਤੇ ਜੇਹਨ ਚਲਾਈ ਕਾਰਿ ਜੇਹ

ਗਾਹੇ ਮਾਛੇ। ਤਾਗਾਇ ਕਰੀ ਅਤਪਾਜੀ ਤੁਸੀ ਕਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀ। ਤੁਸੀਇ
 ਬੇਹੀਰੇ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰੀਆਗਾਇ ਜੀਅ ਸਾਹੇ ਹਥ ਕੁਝ ਨਹੀ ਜੇਅ
 ਸੀਇ ਬੇਹੀਐ। ਜੇ ਬੇਰਖੇ ਤੇ ਬਾਊਰੀਐ ਗੋ। ਤਾਗਾਇ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਜ
 ਤਨ ਕੀਤੇ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਉਥੇ ਹੋਇ ਅਖਲਾਸ। ਤਾਗਾਇ ਤੁਠਾ ਜੇਰਹ
 ਏਦਾ ਨਹੀ। ਤਾਗਾਇ ਕਰੀ ਅਤਪਾਜੀ ਕਾਈ ਫਰਮਾਇ ਸਕੇਗਾ। ਤਾਗੁ
 ਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾਰੀਆਗਾਇ ਜੀਅ ਸਾਹੀ ਫਰਮਾਇ ਸਇ ਕਾਝੁ ਲਫਵਾਸਾ
 ਹੈ। ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੁ ਜਾਇਏ। ਤਾਗਾਇ ਧੋਸਿ ਅਰਜਾਇ ਤੁਸਾਤੀ
 ਸੇਤੀ ਦੀਹੈ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੀ ਪਹਰ ਰਾਤਿ ਰਹਈ ਅਸਿ ਤਵੇਲੇ
 ਨਾਵਲ ਗਏ ਆਹੈ। ਜਾਵੇ ਖਨਤਾਕੀ ਆਵੇ ਖਨ ਜੇ ਯੁਹ ਵਹਾ ਕੇਈਨ
 ਹੀ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹੇ ਵਚਨੁ ਹੋਇ ਆਜੇਇ ਬੇਟੇ ਕਾਭੀ ਕੋਈ
 ਨਹੀ। ਏਹ ਗਲ ਗਾਇ ਯੁਲਾਰ ਸੁਣੀ। ਗਾਇ ਖਬਰ ਦਾਰ ਆਹਾ। ਗ
 ਏ ਆਖੀ ਅਤਪੇ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹੇ ਟੇਕੇ ਅਵਾਜੀ ਕਾਸਿ ਆਹੈ। ਅਸੀਸੀ ਹ
 ਏਹੋ ਏ। ਏ ਬੇਟੇ ਕਾਭੇ ਟੇਤਪੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਉਂਦਾ। ਤਾਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ

ਮੇਰੀ ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ॥ ਤਾਏ ਕਾਈ ਲਾਏ ਦੇਖਾ ਹੋਵਤਾ ਏ ॥ ਕਾਈ ਲਾ
ਲੇਖ ਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੀ ਹੋਇਆ ॥ ਕਾਈ ਲਾ ਲੇਖਾ ਖੀਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਹੋਇਆ ॥
ਮੇਰੁ ਰਸ ਛਾਇਤਾ ॥ ਤਾਪੀ ਜਾਇ ਨਹੇ ਛੇਰੀ ਵੀ ਵਾਲੀ ਤੀ ॥ **ਬੋਲਹੁ**

ਕਾਈ ਵਹਹੁ **ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਬੀ** ॥ ਛੇਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਲੀ ਮੀਠੀ ਰਾਹੀ ਲੀ ਤੀ ॥ ਧਰਤੀ ਦੁਕੇਈ ਗਲੇ ਦੀ ਹੋਈ ॥ ਓਥੇ ਹੋ ਕਹੀ
ਨਦੀ ਏਇ ਨਕੁ ਪੁਨ ਪਹੁ ਏਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਪ ਓਨ ਅਹਾ ਹੀ ਹੋ
ਇਹ ਹੀਆ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੁ ਖਾਮਰਦਾ ਹੁ ॥ ਅ
ਤੇ ਤੁਤਾ ਪਓਨ ਅਹਾ ਹੀ ਹੋ ॥ ਤੁਮੇ ਹੋ ਕੇਈ ਇਲਾਜ ਕਰਹਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇਖੇ ਤਾਏ ਹਮਰਦਾਨਾ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਆਖਾਏ ਸਨਾ ਲਿਕੀ ਮੁਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਪਾਛੀਆ ਕੰਓ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਆਖਹਾ ਹੋ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ
ਮੇਰੁ ਖਾਹੁ ॥ ਮੇਰੁ ਖਾਧਾ ਏ ਗਈ ਕਿਲੇ ਜੇਨੁ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹਜੇ ਖਖਤੀ ਆਹੈ ਨੀ ਜੀਤਨੀ ਆਖਾਹੈ ਸੀ ਘੋਤੀ ਤਨੀ ਆ
ਖਾਹੀ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਤੁਮੇਰੁ ਅਕੁ ਕਵਾਇਦਾ ਹੋ ॥ ਤੁਮੇਰੁ

ਮਸਕਰੀਆਕਰਦਾਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਮੈਤੈਨੁਮਸਕ
 ਰੀਆਨਹੀਕਰਤਾਹੈ। ਤਾਜੈਤਨੀਆਖਾਇਸਿਖੇਤੈਤਨੀਆਖਾਹੈ॥
 ਅਤੇਹੈਰੁਪਲੇਨਾਥੀਨੇ। ਤਾਮਰਦਾਨਾਸਗਾਤੇਤੈਤੈਤਾਵਨਾ। ਜੈਓਨੀ
 ਓਖਾਵੈਤਿਓਤੈਓਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਸੁਆਦੁਆਵੈ। ਛੋਰਸਕੇਨਾਹੀ॥੨੨
 ਤਨੀਆਕੁਖਾਵੈ॥ ਅਤੇਬਹੁਤਪੇਟਰਹਿਆ। ਆਗੁਲਾਲਤੀ। ਸੁਅ
 ਦੁਜੇਸਗੇਸੁਅਛਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਤੇਤੈਗੀਫਕੀਥੀਨਲੀਤੀਓਸੁ। ਅਗਾ
 ਲੇਕਲਕਜਾਕੁਖਲਗੀਤਾ। ਚੁਪਾਤਿਆਕਫੇਖਾਵਨਲਗਾ॥ ਜੈਓ
 ਖਾਧੀਆਤਿਓਇਕਪੜੀਨਗੁਜਰੀਜੇਲਗਾ। ਹਬੋਪੈਰਮਾਰਨੇ। ਤਾ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਮੇਮਰਦਾਨਾ। ਤੁਹ
 ਸਦਾਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨੀਆਮੇਤਾਤੈਨੁਆ
 ਖੀਆਸੀਜੇਪਲੇਨਾਥੀਨੇ॥ ਕਉਤਓਥੀਨਲੀਤੀਆ। ਅਤੇਜੇਤੁਖਾ
 ਦਾਅਹੇਤਮੇਨੁਪੁਛਵੇਖਾਵੇਅਗਾ। ਓਥੇਹੀਕਥਾਅਕਦਾਅ
 ਹਾ। ਓਸਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਪਣੇਹਥੇਤੈਤੈਤੈਰਖਖੜੀਆਮਰਦ॥

ਨੇਨ੍ਹੇਰੁ ਖਟਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵਨਾ ਸਿਉ ਨਿਥੈ ਠਾ ਅਗੈ
ਮੈਨ੍ਹੇ ਕਾਰੁ ਦੇਸਾਵੈ ਚਿਅਾਇ ਪਏ ॥ ਓਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਅਗੈ ਆਏ
ਸਰਤਾ ਹਛਾਯੈ ॥ ਜੇਕਰੋ ਤਾਇਥੇ ਮੈ ਕੁਛੁ ਖਾਇ ਆਟਾ ਤਾਕੁ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸਰਤਾ ਰੇਵੁ ਛੁਟਾਨਾ ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਗੈ ਅਜੀਜੀ ਬੇਵਸਤੀ ਆਵਰੀ ਹੈ ॥ ਓਥੇ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਜਾਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਓਜਾਨਾ ਵੈਰਲੀ ਤੀਠੁ ਰਦਾਯੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਗੈ
ਆਜਾਹਿ ਰਾਈ ਤੁਜਾਨਾ ॥

• ਆਖੋ ਨਾਹਿ ਰਾਈ ਵਰੁ ਗੁਰੂ ਪਾਖੀ

ਹੋਰ ਰਲੀ ॥ ਜਾਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਵਸਤੀ ਵੈ ਚਿਵਾਜੀ ਅਗੈ
ਅਗੈ ਰਹੀ ਨਾ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵੈ ਚਿਪਈ ਆਹੁ ਸਦੀ ਆਪਣੀ
ਹੀ ਅਗੈ ॥ ਜਾਮਰਦਾਨੇ ਨੂਤੀਠੇ ਨੇਤਾਲਹੀ ਆਪਣੀ ਵੈ ਚਿਵੀ ਆ
ਪਾਵਨਾ ॥ ਓਹੁ ਆਖੈ ਮੈ ਸੈਨੀ ਜੰਗ ॥ ਓਹੁ ਆਖੈ ਮੈ ਸੈਨੀ ਜੰਗ ॥ ਹੀਕ
ਹੀ ਜੇ ਪਈ ਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹਾਲ ਪਾਗਾ ਪਈ ਗਈ ਮਰਦਾਨੇ
ਛਤਰਾ ਕਰਬਾਹਾ ਚਿਅਾ ਜਾਇਕੁ ਪਹੁਰ ਗੁਜਰ ਗਈ ਆਤਾ

ਮੰਘਾਛੰਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰੇ ਕਨਾ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਆਕੀ ਆਰੇ ਆ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਸਿਆ ਹਾਸਿ ਕਰ ਆਖੀਓ ਸੁਚਲਾ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਲੈ ਆਵੀਏ। ਤਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁਪਾਛੰਡਾ ਜੀ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਥੈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਭਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਛਤਰ ਹੋਇ ਆਈ ਹੈ। ਤਮੇ ਆਖੀ ਆਕੀਓ
 ਨਹੋਈ। ਜੇਹੁ ਸੀ ਮਨ ਕਰੇ ਅਤੇਓ ਹੁਮੀ ਨਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਆਖੀ ਆਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇਏ
 ਵੈਚਲਾ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਲੈ ਨੁਦੇਵਾ ਸਤੋ। ਅਗੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੀ
 ਅੰਤਾ ਕੀ ਆ ਦੇਖੀ। ਜੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛਤਰ ਹੋਇ ਆਈ ਠਾ ਹੈ।
 ਅਗੇ ਜੇਓ ਹੁੰਨਾ ਥੈ ਠੀ ਆ ਆਹੀ ਅਸੇ ਚੀ ਮਲ ਆਹੀ ਆ।
 ਅਸਾਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਜੀਓ ਅਸੀ ਚਲੇ ਜੀ ਦੇ ਆਹੋ। ਗੁੰਓ ਹੁੰਨਾ ਜੇ
 ਘਈ ਸੰਮੇਰੇ ਗਲ ਧਾਗਾ ਘਤ ਨਲ ਗੀ। ਜੇ ਛਤੀ ਹੋਇ ਗਈ।
 ਅਤੇ ਹੁੰਨਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਗਲ ਧਤ ਨਲ ਗੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਹੋਈ। ਭਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭੈਣ ਨਾ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਮੈ ਆਖੀ
 ਆਖੀ ਭੈਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾ ਦੇਖਾਇ ਆਗਾ ਤੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੀ ਆਜਾਹੀ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੇ ਪਾਗਾ ਤੇ
 ਲਗਾ ਤੁਮੈ ਦੁਰਨੁ ਪਾਇ ਕਰ ਜੀ ਦੇ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲੇ ਪਾਗਾ
 ਤੇ ਜੀ ਆਮ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦੈ ਥੈਠਾ ਤੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
 ਖੀ ਆਖੀ ਭੈਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਭੈਣ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਕੁ ਸੁਜੀ ਕੁ
 ਲੀ ਆਖੀ ਲਾਈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਅਸਪੁਲੀ ਤੀਠੀ ਹਰਦੈ ਤੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰੂ ਆਪੇ ਆਇਠੁ ਬੋਨਾ ਅਸਾ ਤੁ
 ਤੇ ਨੁਮੈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇ ਤੁਨਾ ਜਾਹਾ ਚਿਨ੍ਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਮਝਾਏ
 ਆਇ ਕਰ ਦੇਖ ਨਤਾ ਛੁੜੀ ਆਕੁ ਤੀ ਆਪੈ ਨੀ ਚਿਨ੍ਹ ਨਾ ਦੇਖ
 ਸਮਝੀਠ ਜੇ ਦੇਹ ਕੇਈ ਕਸਾਵਾ ਨਹੈ ਨੀ ਚਿਨ੍ਹ ਦੇ ਪੇਗਤੇ ਦੂਰ
 ਪਏ ਤੁਮੈ ਆਖੀ ਆਕੀ ਚਿਠੀ ਬੋਹੀ ਤੁਰੂ ਗਾ ਤੁਰੂ ਦੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੇਗਤੇ ਦੂਰ ਪਏ ਤੁਰੂ ਦੇ ਵੈਰ ਨ ਆਦਮੀ

ਤੇਇਸਾ ॥ **ਅੰਬੇਦਕਰਾਈਵਾਤੁਰੁ ਸਾਖੀਰਿਚਰਨ** ੯੩

॥ ਕਾਉਰੁ ਦੇਸ ਬੀਰੁ ਰਾਨ ਕਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥ ਅਗੇ ਸਿੰਘ ਲਾਟੀ ਪਦੇ ਸਤਗੁਰੁ ॥
ਰਾਜੇ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕੀ ਨਗਰੀ ਤੇ ਦਮ ਹੀ ਨੇਵੈ ॥ ਰਿਗੇ ਏਥੇ ਬੇਦਾਰਾ ਜਾ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ॥
ਆਗਾ ਕੋ ਆਗਾ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਤ ਮੰਗੇ ॥ ਪੁਤ ਦੇਵਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮੀਰੁ ਮੰਗੇ ॥ ਰੇਤਾ ਮੀ
ਤੇ ਦੇਵਾ ਕਲਾਵਾਨ ਆਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥੇ ਜਾਇਐ ॥ ਤਾ ਕ
ਲਾਉ ਸਦੀ ॥ ਰਿਗੇ ਏਥੇ ਜੇ ਕੋਈ ਕੁਝ ਮੰਗੇ ॥ ਸੋਏ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਰਾਜ
ਬੀਸਾ ਦੇਹੇ ॥ ਰਿਗੇ ਏਥੇ ਅਗੇ ਤੇ ਨਗਰ ਦੇਹੇ ॥ ਕਰੀ ਬੀਸਾ ਦੇਹੇ ॥ ਰਿਗ
ਏ ॥ ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ਰੀਆ ਆਪਣੇ ॥ ਵਜੀਰ ਨਾ ॥ ਅਗੇ ਪਰਸਾਗ ਮਥ
ਰਿਕੀ ਆਗੂ ਆਗਾ ਕੀਨੇ ॥ ਜਾਗੀ ਨਗਰੀ ਮਾਊ ਪਾਪੁ ਕੀ ਆਗੇ ॥ ਤਾ ਪਰਸ
ਗਮ ਵਜੀਰ ਕਰੀ ਆਗਾ ਜਾਨੀ ॥ ਪਾਪੇ ਤੇ ਕੀਨੇ ਨਾਹੀ ॥ ਕੀ ਆਗਾ ਤਾ ਰਾਜੇ
ਕਰੀ ਆਗੇ ॥ ਰਿਕੀ ਆਗੂ ਆਗਾ ਤਾ ਪਰਸਾਗ ਵਜੀਰ ਕਰੀ ਆਗਾ
ਜਾਨੀ ਤੇ ਗੀ ਨਗਰੀ ਮੇਏ ॥ ਕੀ ਅਤੀਤੁ ਆਇ ਆਗੇ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਦੇਵੇ ॥ ਜਾਨੀ ਕੁਝ ਆਗੇ ॥ ਰਾਜੇ ਕਰੀ ਆਗੇ ਪਰਸਾਗ ਮਥ

ਨਕਸ਼ਿਧਰਸੇਹਾ ਤਪਸਗਮਤੁ ਛੇਰੇਜਨਬਣਾਇਕੇਲੈਚਲਿਆ।
ਗੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਆਗਾਰੁਗੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
ਕੀਅਯੋਰਾਈਪਰਸਗਮਟੁਜੀਰਕਾਹੀਆਸਾਧਜੀਏਜਾਹੀ
ਭੋਜਨਤੁਮਕਉਗਾਜੇਸੀਓਲਭੁਭੋਜੀਅਯੋਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ।
ਗਗੁਮਾਗੁਵੀਰਿਸਬਦੁਧੋਸੀਅ ਮਹਾਨਾ ੧॥

ਰਸਕਸਸੁਅਟੁਅਨੇਕਹੋਈਖਫਲਮੀਠੇਜਾਖਾਕੀਰਪਾਕ
ਗੇਜੀਸਅਪਣੀਤਕੋਰਖੇਅਧਾ॥੧॥ਪਰਸਗਮਭੋਜਨਫੇਰ
ਲੈਗਾਇਆਜਾਇਗਾਜੇਨੁਪਰਸਗਮਆਖੀਆਗਾਜਾਜੀ
ਓਭੋਜਨੁਖਾਤਾਹੀ।ਤਾਗਾਜੇਕਹੀਆਅਗੇਪਰਸਗਮ
ਓਕਿਸਰਸਕਾਧੈਪਾਹੀਯੋ।ਤਪਰਸਗਮਕਹੀਆਜੀਮੇਕਹੀ
ਨਾਹੀਸਕਦਾਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਅਪਛਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈਜਾਈ
ਏ।ਤਾਗਾਜੇਕਹੀਆਪਰਸਗਮਭੁਲੀਯਾਤਿਯੋ।ਪਰਸਗਮ
ਅਪਛਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈਆਇਆਆਇਕੇਅਗੇਖੜੀ

ਅਤੇ ਈ ਆਗੈ ਸੇਵਾਗੀ ਪਰਸਰਾਮ ਸੁਨਤ ਹੁਮਾਣੀ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਏਹਾ ਬਿਖਰੀ
 ਆਗੈ ਪਲਾਪਰੀ ਆਖੀ ॥ ਤੁਲਵਾਡੀ ॥ ਸੁਦਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰੁ ॥ ਏਤੀ
 ਜਨਮਾਵੰਗਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ ਜਾਤਿ ਕਾਰੀ ਆ ॥
 ਜੀਅ ਪਛੁਰਾਉ ਨਾ ਲੀਤੀ ਆ ॥ ਨਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀ ਆ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ
 ਕਾਰੀ ਆ ਪਰਸਰਾਮ ਸੀਤ ਕਾਲਾ ॥ ਕੁਲੇ ਪਥ ਸਤੁਰ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
 ਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਹਛੇ ਘਸਤ ਰਲੈ ਗਇ ਆ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਕਾਇ ਅਕਪ ਨੂਕੁ ਜੁ ਹੋਇ ਕ ਕਉ
 ਦੇਖਨ ਕੂਲਾ ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪ ਮਾਲੁ ਪਨੁ ਏਈ ਨਰ ਕਨੈ ਮੂਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਕਾਰੀ ਆ ਜੀ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਪਰੇ ਜਨ ਕਉ ਤੁਮ ਰਾਪਰੇ ਜ
 ਜਨਾ ਕੀ ਆਉ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਆਪਣਾ ਹੁ
 ਕਮਾਨੈ ਵਾਰਿ ਤੂੰ ਅਜਮਰ ਬੂਠੀ ਧੀਤਾ ॥ ਰਾਗ ਮੰਨ ਕਰਤਾਰ
 ਤਾ ਹਿਰੇ ਉਪਜੀ ਸਾਡੀ ॥ ੪ ॥ ਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ ਜਾ

੮੪

ਇਕਹਿਤਾ ਰਾਜਾ ਜੀਉਹੁ ਕਹੁ ਹੋਰਹੀ ਬਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਹਾ ਜੇਕ
 ਰੀਆਪੈ ਸਗਮ ਕੈ ਸੇਬ ਬਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਪਰ ਸਗਮ ਕਹੀ ਆਰਾਜਾ
 ਜੀ ਤੁਮਹੀ ਅਜਮਤ ਕਾਨੀ ਦਰੁ ਰਹੈ ॥ ਰਾਜਾ ਆਹਾ ਪਧਰਦਾਗੁ ॥
 ਰਾਜਾ ਆਪਹੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਰਾਜੇ ਆਇ ਕਰਗੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਅਗੇ ਹਥੇ ਜੇਤੁ ਬਡੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ
 ਗਦੀ ਪਉਤੀ ਆਖੀ ॥ ਸੁਣਹਾ ਜਾ ਸੀਉ ਨਭ ਤੁਮ ਤੇ ਬੁਧ ਤੇ ਹੀਰਾ
 ਸਾਨਾਨ ਕਪੜ ਦਾਵੁ ਰੰਗਰੁ ਹੋਇ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ॥ ਯਾ ਤਾਹਾ ਜਾਸੀ
 ਉਨਾ ਕਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਣ ਤੇ ਢਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਖਣੁ ਲ
 ਗਾ ਜੀ ਸੈਨੁ ਕੀਰਤ ਰਸ ਕੇਰਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਸੀਉ ਨਾਨਕ ਤੇ
 ਧਰਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਕੀਰਤ ਸੁਣੀ ਕਰਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਿ
 ਹੰਗੁ ਚੜ੍ਹ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਤਾਈ ਪਰਾਇ ਕਰੁ
 ਗਹੀਰੈ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲੀ ਚੜ੍ਹੀ ਕੋਈ ਉਸ ਲਾਲੀ ਨੂ ਜਹੀ ਨਾ
 ਕਹੀ ਸੋ ਪੋਜਾਏ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆ ॥

ਦੇਹੁ ਟੀਚਿ ਆਇਓ। ਭਾਖਾਖਿ ਆਖੁ ਰਾਈ ਬਾਲਾ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁਈ
 ਬਾਲਾ ਲਗਾ ਲਿਖਿ ਦੁਆ। ਤਾਗ ਜਾਸਿ ਉਸ ਕੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਮੰਦ
 ਗਾਈ ਚਿਲੈ ਗਾਇਆ। ਤਾਸਾ ਗਾਪੁਛ ਨ ਜੀਤੁ ਮਾਗਾ ਨ ਉਕੈ ਆਉ।
 ਤੁਮ ਜੇਗੀ ਪੁਰਖੁ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਾਗੁ ਮਾਗੁ ਟੀਚਿ ਸਬਦੁ ਏ
 ਲੀਆ। **ਮਹਲਾ ੧॥** ਜੇਗੀ ਜਗਤਿ ਨਾਮ ਨਿਰਮਾਇਨੁ ਤਾਕੈ ਮੈਲੁ
 ਨਰਾਤੀ। ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਬਸਦਾ ਸਤ ਸੀਰੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗਾਤੀ ਧੀਤੀ।
 ੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਉਨ ਨਾਮ ਕੈ ਸੇਜਾਤੀ। ਤਾਬ ਘਟ ਰੀਤ ਰਮਹੁ
 ਧੁਲਾਏ ਪੁਛੈ ਬਾਤ ਨੀਤੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਆ
 ਜੀਤੁ ਮਧੂਰੇ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ਯੂਰ
 ਮਨੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਧੀ ਚਰੇ ਪੁਰੇ ਹਰਿਗੁਣ ਪਾਤੀ। ਏਨੇ ਗਾਮਏ ਕੋਲ
 ਗਾਇਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਏ ਕੋਜਾਤੀ। ੨॥ ਤਾਠੇ ਰਿਗੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਆਜੀਤੁ ਮ
 ਖਤੀ। ਤਾਠੇ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ਆਗਿ ਘਾਟਿ
 ਬਾਛਾ ਜੀ ਬਾਤੀ ਰੂਪਿ ਤੇਲ ਨਾਮ ਅਜਾਚੀ। ਸੀਰੀ ਸਾਹ ਸੀਰੀ ਸ

ਹਿਧੁਏਕੋਵਲਜਰੇਧਤੁਤੀ॥੩॥ਤਾਠੇਰਿਗਜੇਪੁਛਿਅਜੀਤੁਮੋਗਰ
 ਖੋਜੇਤਾਠੇਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੋਗਦੀਪਉਜੀਅਖੀ॥ਧਰਪਰਧਰ
 ਨਗਗਨਪਰਗੋਰਖਤਾਕਾਅਗਮਗੁਰੁਪੁਨਿਵਾਸੀ॥ਅੰਤਰਧਾਰੇਏਕੋ
 ਜਾਣੈਤਾਨਾਨਕਉਚਿਦਾਸੀ॥੪॥ਤਾਗਜਾਸੀਉਨਾਰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਦਾਸੀਪੁਰੋਇਆ॥ਲਗਾਨੈਰੰਕਰੁਜਪਣਾ॥ਅਤੇਅਧਣੇਨਗਰਦੇਲੋਕ
 ਨੁਲਗਾਜਪਾਵਣਾ॥ਤੀਸੇਗੁਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਣਾਸੰਗਲੀਉਚਰੀ॥ਇਕ
 ਸਉਤੇਰਹੀਆਇਥੇਲੋ॥ਦੁਇਮਨੀਨੈਦਰੇਅਤੇਪੰਜਮਹੀਨੇਗਜੇ
 ਸੀਉਨਾਰਪਾਸਰੇ॥ਜਚਲਲਗੇਤਾਗਜੇਸੀਉਨਾਰਕਹੀਆ॥ਗੁ
 ਰੁਜੀਏਸੇਹੀਗੇ॥ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆਗਾਦੀਸੀਉਨਾਰਅ
 ਸਾਜਰੁਗਜਾਣਾਏ॥ਗਜੇਸੀਉਨਾਰੁਮਥਾਏਕੀਆ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹੀਭਾਈਤੈਨੁਕਰਤਾਰਾਚੈਤੀਆਵੈ॥ਗਜੇਨੁਮਜੀਏਠਾ
 ਾਇਆ॥

॥ਬੋਲਗੁਰਾਈਵਾਰਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਉਚਰਾਜੀ॥ਤਾਠੇਰਿਏਕਵਲਾਇਤਗਜੇਅਸ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤਲਵਰੇ ਵਾਸਤੇ ਰਖ
 ਦਾ ਹਈ ਜੇਰਾ ਕਸਤਲ ਕਰਖਾਵੈਗਾ ॥ ਪਰ ਅਸੀਂ ਛਪਹੀ ਐ ॥ ਤਾ ਮੇਰਾ
 ਰੂਜੀ ਨੂਆ ਖੀਆ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆਏ ਨਾ ਆਏ ॥ ਜੇਤਲ ਕੇ ਖਾਇਲੇ ਗਾਤਾ ਹੁ
 ਕੀਆ ਆਵਸੀ ॥ ਨੁਛੁ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾ ਕਰੀ ਐ ॥ ਤਾ ਫੇਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਖੀਆ ਦੇ ਖੁਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇਰੀ ਗਤ ਮਾਸੇ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਆਕ
 ਰਦਾ ਹੈ ॥ ਜੀਉ ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤੀਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਰ ਕਸਕ ਸ਼ਹੀਦੀ
 ਚਿਖਾਤੀਆ ਗੁਸੇ ਨਲਾ ॥ ਕੜਾਹ ਨਿਛਾਹੇ ਏ ਗਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪੋਹਦਾ
 ਕਕਰੁ ਜੀ ਮਦਾਹੈ ॥ ਗਾਕਸ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਹੋਠ ਅਗਨ ਸੁਧ ਗਈ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਵਾਪਨਾ ਦੇ ਖਾਈ ਦੇਤੀ ॥ ਤਾ ਗਾਕਸ ਬੋਲੀ ਆਹਾ
 ਅਰੇ ਤੁਸਕੁ ਆਖਾ ॥ ਤੁਕਠਿ ਨੂੰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਏ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਠੰਢਾ ਸੀਤਲ
 ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਸਚੁ ਆਖੁ ਤੁਕਠਿ ਨੂੰ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਸਿ ਕਰ
 ਆਖੀਆ ॥ ਕੜਾਹਾ ਕਸਾਇ ਸਤਾਈ ॥ ਕੀਠਿ ਨਾਹਿ ਆਵਾ ॥ ਕੀਠਿ ਰ
 ਖੀ ਆਹਈ ॥ ਤਾ ਗਾਕਸ ਬੋਲੀ ਆਹਾ ॥ ਤੁਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀਠਿ ਕਾਰਜਾਵਦਾ ਹੈ ॥

ਤੁਕਿ ਪਰੇ ਪੈਏ ਹੋਇ ਅਤੇ ਤੁਸੁ ਭੁਭਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰਮਾਹੁ ਵੀਚਿ ਸਬ
 ਦੁਖੋ ਸਿਆਮ ਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਾਹੁ ਕੁਰਮ ਕੋਹੋਇ ਨਿਹਰਮਾ ਭੈਜਲ ਤੇ ਕੀਧੀ
 ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰਕੀ ਨੇ ਪਰਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਅਵਲ ਜਾਨਹੀ ਆਰਪਾ ਤੇ ਕਜਾਹਾ
 ਬੁਝਿ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਆ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਾਹੁ ॥ ਅੰਤੁ ਛੁਟਾ ਰਰਮਕ
 ਗੁਰਿ ਦੇ ਕੀਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਕਾਸਾ ਪੁਸੀ ਗੁਰਇਆ ਤਬ ਛੇਨ ਗਏ
 ਨੀਗਵਾਨਾ ਜੀਸ ਕੀ ਅਟਕਾ ਤੇ ਸੇਤੇ ਛੂਟੀ ਕਹਾ ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚੁ
 ਬਾਨਸ ਚੁਧੈ ਸਕਾਸ ਚੁਸੁ ਆਉ ਬਨਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਪੁਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੇ
 ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕਿ ਰਾਗ ਕਸ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨਕਰੇ ਪੈਗਤੇ ਛਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਉਠੇ ਨਾਹਿ ॥ ਆਖੇ ਜੀ ਮੇਵਰੇ ਪਾਪ ਕੀ
 ਤੇਹੀ ਨੀ ॥ ਮੇਨੁ ਬਖਸੀ ਐ ਜੀ ॥ ਜੀਉ ਤੇ ਉਧਖਸੀ ਐ ਜੀ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ
 ਨਨੀ ਕਹੀ ਆਕੇ ਤਾ ਤੇ ਰਾਗ ਦਾਸ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੀਰੁ ॥ ਤੁਇ ਸ
 ਤਾਈ ਮੀਨੇ ਗਤ ਤੇ ਹੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਗਿਆ ॥ ਤਕੇ ਤੇਰਾ ਕਸ ਆਖੀਆ
 ਜੀਏ ਗੁਰੀ ਮੇਰਾ ਸੀਰਤਾ ॥ ਅਤੇ ਕੇਈ ਹੋਰੁ ਆਖੇ ਸੇਰੀ ਮੇਰਾ ਸੀਰਤਾ ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸਿਆਹਸਕਰਆਖੀਓਸਾਖੀਓਰਾਖੀਬਾਲਾਤਾਮੇਗੁ
 ਰੂਜੀਅਗੇਹਬੇਜੇਗਾਮਿਹਰਵਾਨਤੇਰੀਤ੍ਰਿਪੈਜਾਨਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕੋਨੁਅ
 ਖੀਆਆਖੀਕੁਈਕੋਨੁਕੀਅਖਦਾਓਤਕੋਨੇਆਖੀਆਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਨੁਕੁਧੁਕਮਕਰੇਤਾਪਰਸਾਦਾਈਆਵਾਤੁਸੀਅਚਵੇਤਾਮੇਰੀਪੁ
 ਰੀਪਵੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਕੋਨੁਕੁਧੁਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਵ
 ਨੁਲੈਆਖੀਮਰਦਨਾਕੁਧਾਯੈਬਹੁਤਿਆਦਨਾਦਾਕੋਨੁਗਰਕ
 ਸਨੀਗਲਨੁਦਓਜੀਆਜਾਇਕਰੀਓਸੇਮੇਵੈਲੈਆਈਆਜੇਤਾ
 ਏਖੁਸੀਯੈਆਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਾਖੀਓਸਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਆਖੀਆਖੀਮਰਦਨਾਖਾਓਮਰਦਨੇਅਖੀਅਨੀਮੈਸਰ
 ਕੁਧੁਧਾਯੈਮੈਨੁਕੁਸੀਖੁਸੀਕਰੇਜੇਮੈਤੁਸਾਡਾਆਖੀਆਨਾਹੀ
 ਮੀਨਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਨਾਅਸੀਤੇਰੇਓਤੇ
 ਬਹੁਤਰਾਜੀਅਹੇਖੁਸੀਆਹੇਤੁਅਸਾਤੇਖੁਸੀਗੁਮੇਵਾਖਾਓ
 ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਅਜੇਗਲਟਮੈਨੁਆਵਦਾਓਤੇਮੈਨੁਕੀਦੇਹਾਤਾਗੁ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰਾਈ ਬਾਲਾ ਤ੍ਰਾਏ ਬੰਟੇ ਕਰਾ ਤ੍ਰਾਏ ਬਖੋਰੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਹੀ ਕਮਰਦਾਨੇ ਨਾ ਦੇਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਹੀ ਕਮਰਦਾਨੇ ਤਾ ਤਿਕਰੁ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾ ਦੇਤਾ ਅਸਾਨੁ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪ
 ਰਸਾ ਦੁਖਾਵੇ ਤਾ ਅਸੀਲਗੇ ਕਾਵਣਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ
 ਅਗੇ ਦਾ ਪਰਸਾਦ ਕੇਰੇ ਕਾ ਕਸਨਾ ਦੇਤਾ ਕੇਰੇ ਅਗੇ ਨਾ ਹੀ ਨੀ ਨਾ ਕੀ
 ਤੀ ਕੇਰੇ ਮੈਂ ਦੇ ਹੀ ਮੁਹਾਵੇ ਰਿਪਾਇਲੀ ਤਾ ਕੇਰੇ ਪਰਸਾਦ ਮੁਹਿਪਾਇ
 ਦਿਆ ਨਾਲਾ ਕੇਰੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗੇ ਕੇਰੇ ਦਾ ਹੋਰ ਸਹੂ ਪੋਰੇ ਹੀ ਗ
 ਏ ਆ ਤਾ ਮੈਂ ਤੇ ਮਰਦਾਨ ਦੇ ਖੀਏ ਤਾ ਕੀ ਆ ਦੇ ਖੀਏ ਆ ਜੇ ਅਜਗੈ ਖੀ
 ਫੁਤੁਲਾ ਪਾਇ ਗਏ ਆ ਤਾ ਮੈਂ ਹੋ ਬੇ ਜੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ਹੀ ਕੀ ਆ ਹੋਇਆ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਰਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇ ਖੁਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੀਗਤਾ
 ਸੋ ਤਾ ਮੈਂ ਫੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇ ਪਾਛੇ ਅਨੀ ਆਸਾਨੁ ਤਾ ਦੁਰਾ ਹੋਰ
 ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਨੁ
 ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਇਸ ਪਰਤੀ ਆਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਾ ਸਤੋ ਲੀ ਆ

3

ਇਆਹੈਦੇਖਕਰਤਰਦੇਹਿਗਤਮਾਸੇਦੇਖਦਾਜਾਗਾਨਾਮੈਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਕੁਲਾਜੀਜੋਕਛਕਰਤਰਾਈਖਾਵੈਸੇਦੇਖਦਾਜਗਾਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਸਤਿਨੈਕੋਰੇਗਕਸਪਾਸਰਹੇ। ਸਵੈਦਿਨਚਲਦੇਹੋਏ
ਮੰਜੀਤੇਬਾਗਾਇਕੋਟੀਦਾਹੋਏ। ਮਸਬੇਲਾਹੁਕਾਈਵਾਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹਿਰਚਲੀ। ਤਾਉਸੋਈਸਿਕਰਤਰਨਚਲੇ। ਇਸਾਈਨਾਇਤਸੋ
ਅਗੇਸੈਤਲੀਆਇਨਦਾਗੁਅਹਾ। ਜਾਦੇਜੀਟੋਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨੇਹੁਕਾ
ਛੀਕੁ। ਖਲਾਈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਤੁਰਨਾਹੀਸੀਪਦਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹੀਆਚਲੁਮਰਦਾਨਾ। ਅਗੇਵਤਾਸਹਰਆ
ਵਦਾਹੈ। ਉਸੇਤੁਆਖੇਗਾਸੇਕਰੀਐਗੇ। ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਮੈਕੁਖਾਹੀ। ਚਲੁਨਾਹੀਸੀਪਦਾ। ਤਿਉਤੇਉਵੈਲਾਇਦੋਟੈਲਾਇਦੋ
ਮਸੇਮਸੇਸਹਰਆਇਆ। ਨਜਰਾਕੇਗਾਤ੍ਰਿਹੁਉਤੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਅਹੁਦੇਖਮਰਦਾਨਾਸਹਰਨਜਰਆਵਦਾਹੀ। ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਤਕੁਝਨਾਹੀਸਹਰਕੋਈਨਾਹੀ। ਗੀਰਾਉ

ਕੋਈ ਨਹੀ। ਤੁਸਨੁ ਨ ਜਰਾ ਵਦੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਹੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਨਜਰ
ਆਵਦੈ। ਮੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦੇ ਨੂੰ। ਜੇ ਜੋ। ਜੇ ਕੁਝੁ ਬਪਲੇ ਹੋਵੈ
ਤਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤੁ ਸੁਹੋਵੈ। ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਹੁਰਾ ਏਗਾ। ਕੁਝੁ ਮੈ ਖਾਈ
ਮੈਗਾ। ਨਾ ਕੁਝੁ ਪਲੇ ਹੋਵੈ। ਨਾ ਸਹੁਰੇ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਸਾਈ ਮਾਰੇ ਨਾ। ਤਾ
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੈਰਾ ਨਾਲੇ ਤ ਫਰੇਲੀ। ਏਹੇ ਲਾਲਾ ਨਿਕਲੇ
ਆਇਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਸਨੁ ਚਾਇਲੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ
ਆਜੀ ਮੈ ਏ ਸਪਥਰਨੁ ਕੇ ਆਕਗਾ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖੀ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਥੀਨ ਨੁ ਛੁਡਾਵੈ। ਸੈਲੇ ਕਰ ਏ ਸਨੁ ਪਲੇ
ਥੀਨ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਪਲੇ ਥੀਨੁ ਭਨਾਹੀ ਜਾਵੀ। ਪੇ
ਟ ਪਾਏ ਬਾਝਾ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਉਹੁ ਸ
ਹੁਰੁ ਨਜਰ ਆਵਦੈ। ਉਥੇ ਏ ਸਵੀਕਰ ਮਲੁ ਮਹੇ ਸੀ। ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆ ਭਲਾ ਗੁਰੁ ਜੀ। ਤੂੰ ਹੁਕੇ ਹਾਤੇ ਸਹੁਰੁ ਨਜਰ ਆ
ਏ ਆਸੀ। ਜਾਵੇ ਜਾਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛੁਡਾਵੈ। ਏਗਾ ਏ ਆ। ਮਸੇ ਮ

ਸੇਸਹੁਰਦੇਗੋਇਰੇਜਾਇਖਹੁਚੇਸਹਰਦੇਪਾਸਜਾਇਖੈਠੇ। ਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇਆਖੀਆਜੀਕੁਝੁਆਖੋਸੋਕਰੀਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀ
 ਆਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਜਾਨੁਦਾਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆ
 ਜੀਮੇਕੀਆਕਾਨਾਕੁਝੁਖਾਵਨਾਦੇਹਗਾਕੇਨਦੇਹਗਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਹਾ। ਆਖੀਓਸੁਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰ
 ਦਾਨਾਉਖੀਸੀਰਪੁਰਹਈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਨਾਉਗਾਵੇਕੁ
 ਫੂਹੇਵੈ। ਮੈਨੂਕੁਖਾਇਗਈਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸਿਆ।
 ਹਸਕਰਆਖੀਆਜਾਹਮਰਦਾਨਾਜਵਾਹਰੀਟੇਲੇਏਹਲਾਲੁਵੇ
 ਰਾਲੀਆਉ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਇਸਦਾਮੁਲੁਕੁਝੁਆਖੋ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀਆਮਰਦਾਨਾਜੇਕੇਈਏਸਦਾਮੁਲੁਕੁਝੁਆ
 ਖੀਗਾਸੇਮੈਨੂਆਇਆਖੀ। ਮਰਦਾਨੇਹਿਕਸਾਜਿਓਹਰੀਨੂਲਾਲੁ
 ਾਇਆਇਆ। ਓਸਜਵਾਹਰੀਆਖੀਆਭਾਈਏਸਕੇਤੀਨਪੈਸੇਮੁ
 ਲੁਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਵੀਚਾਰਕੀਤਾ। ਲਾਲੁਦਾਮੁਲੁਘਹੁਤੁਆਖਦੇ

ਹੋਨੀ ਮੈ ਪੁਛਿਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਅਜੀਲਾ ਲੁਏ ਤੂੰ ਨ
 ਪੈਸਾ ਮਿਲਦੇ ਹੋਨੀ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਵੇਰੇ ਜਦ
 ਹਰੀ ਪਾਸ ਲੇਜਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਵਡ
 ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਜਾਨੁ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀ ਮਿਨੁ ਦਸੋ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਜਉ ਹਰੀ ਦਾਨ ਉਸਾਲ ਸਗਾਇ ਹਈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਵਤ ਜਾਇ ਕੇ ਪੁਛੁ ਲਗਾ ਆਰੇ ਸਾਲ ਸਗਾਇ ਜਉ ਹਰੀ
 ਦਾ ਵਕਾਲੇ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਜੇਕਾ ਦਾ ਸਿਆਗਾਈ ਉਹੁ ਗੁਆਪਣੇ ਪਰੇ
 ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਉਸਦਾਨ ਉਪਰੁ ਪੁਛੁ ਕਰਗਾਇ ਆਗਾ ਜਾਇ
 ਆਵਾਜੁ ਕੀਤੋ ਸੁ ਅੰਦਰੋਂ ਜਵਾਹਰੀ ਆਪਣਾ ਗੁਲਾਮੁ ਚੋਜੇ ਆਗਾ
 ਗੁਲਾਮੁ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਉ ਲੁਕਾਈ ਗੁਲਾਮੁ ਜਾਹੀ ਆਜੀ ਕੋਈ ਈ
 ਦਾਸਾ ਹੀ ਖੁਕਾਰੈ ਕਹਦਾ ਹੈ ਕਉ ਸਉਦਾ ਵੇਚਨਾ ਹੈ ਤਾਜਉ ਤਾਹੀ
 ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮੁ ਨੁਕਰੀ ਆਉ ਸੇਨੁ ਅੰਦਰੀ ਲੀ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ
 ਅੰਦਰੀ ਲੋਗਾਇ ਆਗਾ ਲਗੇ ਪੁਛੁ ਨੁਕਹੁ ਆਈ ਕੀ ਆਸਉਦਾ ਹੈ ਜੀ

ਕੀ ਅਸਥਿ ਦਰਗਹੁ ਆਇ ਆਯੋ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਠਕੇ ਲਾਲ ਜਥਿ ਹੀ ਦੇਹ ਬਾਇ
 ਤਾ ॥ ਜਥਿ ਹੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੀ ਆਇ ਖੇਜੋ ॥ ਇਸ ਲਾਲ ਜਥਿ ਪਾਗੀ ਲਾਇ ਆਯੋ ॥ ਜੇ ਕੇ
 ਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਾਇ ਆਇ ॥ ਰਿਸਨੁ ਸਥਿ ਹੁਆ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਨੀ ॥ ਮੁਲ ਦੁਗ
 ਈ ॥ ਖਾਵਦੁ ਦੇਰੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇਰੇ ॥ ਜਥਿ ਹੀ ਸਥਿ ਹੁਪ ਯਾਗੀ ਨੁਕੇ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੇਹ ਬਾਇ ਤਾ ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪੁਛੁ ਲਗਾ ॥ ਆਪੁ ਗਈ ਈ
 ਸਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇ ਖਾਵਦੁ ਪਾਸੇ ਪੁਛੀ ਆਵਾ ॥
 ਜਥਿ ਹੀ ਲਾਲ ਪਾਪਣੇ ਪਾਸੀ ਗਈ ਆ ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਆਖੀ ਆ
 ਜਾਹੁ ਗਈ ਪੁਛੀ ਆਉ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਸਥਿ ਹੁਪ ਜਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਆਗੇ ਆਣੀ ਗਈ ਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਦੇਹ ਸਥਿ ਹੁਪ ਯਾ ਕੇਹਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੀ ਆਜੀ ਉਨਾਇ ਤੇ ਮੇਲੈ
 ਆਇ ਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੇ ਕੇਪੁ
 ਛੀ ਆਉ ॥ ਦੇਹ ਸਥਿ ਹੁਪ ਯਾ ਕੇਹਾ ॥ ਮੁਲੁ ਹੈ ਕੇਹਾ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
 ਆਖੀ ਆਜੀ ਭਲਾਜੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਟੇਰੀ ਆਇ ਕੇ ਜਥਿ ਹੀ ਨੁਪੁਛੀ ਆ ॥

ਜਾਗੀ

ਜੀਖਾਵੁਦੁਆਖਿਦਹੈ॥ ਏਹਸਭਿਰੁਪਯਾਤੁਸਕੇਗਾਇਤਾਹੈ॥ ਏ
 ਸਲਾਸਦਮਲਾਇਤਾਹੈ॥ ਓਸਜਭਿਰੁਗੀਆਖਿਅਭਾਈਇਸਲਾ
 ਲੁਤੋਲੀਖਿਅਹੈ॥ ਜੇਕੋਈਏਹਲਾਲਾਸਿਅਵੈਭਾਵੈਦੇਰਭਾਵੈਨਾ
 ਵੇਚੇ॥ ਓਸਤਾਈਸਭਿਰੁਪਯਾਮਿਹਮਾਨੀਵੇਵਨਾ॥ ਰਿਗਲਾਲੁਆਮਾਨ
 ਤਪਾਇਅਹੈ॥ ਖਾਵੁਦੁਬੋਮਲਪੁਛਿਅਭੀ॥ ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਨੁਆਈਆਖਿਆ॥ ਗੁਰੂਜੀਜਭਿਰੁਗੀਏਓਆਖਦਾਹੈ॥ ਜੇਏਸਲਾ
 ਲੁਤੋਲੀਖਿਅਹੈ॥ ਜੇਕੋਈਏਲਾਲਾਸਿਅਵੈਦੇਰਨਾ॥ ਤਿਸਨੂਸ
 ਓਰੁਪਯਾਮਿਹਮਾਨੀਵੇਵਨੀਭਾਵੈਦੇਰਭਾਵੈਨਾਵੇਚੇ॥ ਤਾਰੁਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕੀਓ॥ ਭਦਨਵੇਚਨਾਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅਜੀ
 ਮੇਕੀਅਜਾਨਾ॥ ਤਏਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੁਹਨੂੰਮੇ
 ਕਿਵਾਸਤੇਪੁਛਿਦਾਗੰ॥ ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅਜੀਮੇਨਹੀਜਾਨਦਾਗੰ॥
 ਤੁਮੇਨਕੀਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹੈ॥ ਤਾਰੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾ
 ਨਾਮੇਤੈ॥ ਏਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਗੰ॥ ਏਹਲਾਲਨਾਹੀਏਹੁਪਰਜੇਸ

੨

ਰੁਦਾਨਾਹੈ॥ ਉਹੁ ਜਉ ਹਰੀ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਾ ਆਹੰ॥ ਉਠ ਟੀਉਹਾ ਨਜਰ
 ਆਹਿ॥ ਅਤੇ ਏਹ ਜਉ ਹਰੀ ਸਭਿ ਰੁਪ ਧਾਸੀ ਹਾਨੀ ਦੇ ਟੁਲ ਲਗਾਈ ਨਾ
 ਮੁਲੁ ਲੀਤੇ॥ ਏਹ ਕਰਤ ਰੁਦਾਨਾ ਉਲਾਸੁ ਹਈ॥ ਕਾਵੇ ਦੇ ਚ ਕਾਵੇ ਨਵੇ ਚ
 ਜੇ ਕੁ ਖਰੀਗ ਕਥੁ ਕਰਹੀ ਹਈ॥ ਤਾਨ ਵੇਚਾ ਨਾਹੀ ਤਾਵੇ ਚ ਲੈ॥ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਸਮਝ ਗਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੇ ਰਦਾ॥
 ਤਾ ਕੁ ਰੁਨਾਨ ਕੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨ ਸਭਿ ਰੁਪ ਧਾਸੀ ਦੇ ਟੇਰੇ
 ਆਉ॥ ਆਪ ਨਾਲਾ ਲੁਲੈ ਆਉ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਜੀ॥
 ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਉ ਹਰੀ ਪਾਸੀ ਗਾਇਆ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪ ਨਾਲਾ
 ਸਹਾਜੀ॥ ਏਹੁ ਸਭਿ ਰੁਪ ਧਾ ਆਪ ਨਾਲੇ ਆਉ॥ ਅਰੁ ਲਾਲੁ ਆਸ
 ਤਾ ਟੇਰੇ ਦੇਹੁ॥ ਆਵੁ ਦੁਨਾਹੀ ਦੇ ਰਦਾ॥ ਤਾ ਜਉ ਹਰੀ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾ
 ਕਾਈ ਲੈ ਆਪ ਨਾਲਾ ਲਾ॥ ਅਤੇ ਸਭਿ ਰੁਪ ਧਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਉ ਹਰੀ
 ਦੇ ਅਗੇ ਗਈਆ॥ ਆਖੀ ਉਸ ਸਹਾਜੀ ਏਹੁ ਸਭਿ ਰੁਪ ਧਾ ਆਪ ਨਾ
 ਹੀ ਨਲਵੇ॥ ਤਾ ਜਉ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਆ ਅਗੇ ਕਾਈ ਇਸ ਲਾਲੁ ਪਰਾਸੀ

ਖੀਅਹੈ। ਜੇਕੋਈਏਹਲਾਲਾਖੀਅਹੈ। ਤੇਸਥਸਥਿਰਪਯਾਮਿ
 ਹਮਾਨੀਦੇਨੀ। ਹਮਅਪਲਾਧਰਮੁਰਖਨਾਹੈ। ਇਹੁਪਯੇਤੁਮਾਰੇ
 ਹੈ। ਹਮਾਰੇਨਹੀ। ਰਾਵੈਤੁਵੇਰਗਵੇਨਾਵੇਚਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਲਾਲਾ
 ਨਾਲੇਰੁਪਯੇਵੈਵੈਸਤ੍ਰੀਆਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੀਆ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਪਯੇਕਿਉਸੈਆਉ। ਮਰ
 ਦਾਨੇਆਖੀਅਜੀਰੁਪਯੇਮੇਏਹਰੇਅਉਹਲਵੇਨਾਹੀ। ਉਹੁਆਖੇਅ
 ਰੇਗਈਹਮੇਅਪਲਾਧਰਮੁਰਖਨਾਹੈ। ਲਾਲਾਪਰਾਖੀਖੀਅਹੈ।
 ਜੇਕੋਈਏਹਲਾਲਾਖੀਅਹੈ। ਤੇਸਨਸਥਿਰਪਯਾਮਿਹਮਾਨੀਦੇਵ
 ਨਾ। ਅਧੇਏਹੁਪਯੇਤੁਮਾਰੇਹੈ। ਹਮਾਰੇਨਹੀ। ਗੇਮੇਕੀਆਕਰ
 ਉਹੁਲਾਵੈਨਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਠੇਹੀਮਰਦਾਨੇਨੁਆਖੀਅ
 ਮਰਦਾਨਾਤ੍ਰੇਉਜਾਹਿਕੇਆਖਾ। ਸਾਹਜੀਜੇਵੇਠੀਏਤਾਮਿ
 ਮਾਨੀਲਾਈਐ। ਅਰੇਜੇਨਾਵੇਠੀਐਤਾਮਿਹਮਾਨੀਕੇਹੀਲਾ
 ਈਐ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਰੁਲਾਗੁਰੂਜੀ। ਮਰਦਾਨਾਉਸ

ਜਥੇਹਰੀ ਬੇਸਥਿਰੁਪ ਯਾਹੇ ਰਿਲੈ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿ ਉਸੁ
 ਹਜੀ ਅਸੀਰੁਪ ਯੇ ਕੇਹੇ ਲੀਵੀਏ ਜੇਵੇ ਚੀਖੇ ਤਾਮਿ ਹਮਾਨੀ ਕੇਹੀ
 ਲਵੀਏ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾਵੇ ਚੀਖੇ ਤਾਮਿ ਹਮਾਨੀ ਕੇਹੀ ਲਵੀਏ ਏਹੁ ਸ
 ਥਿਰੁਪ ਯਾ ਆਪ ਯਾਹੇ ਰਿਲੈ ਏਹਾ ਵਦੁ ਲੈ ਦਾਨ ਹੀ ਜਥੇਹਰੀ ਲਏ
 ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਰਿਲੈ ਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਖੇ ਨਾਹੀ
 ਅਤੇ ਜਥੇਹਰੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਸਤੋਹਰੇ ਪਾਏ ਤਾਮਰਦਾਨ
 ਛਿਤਾਹੇ ਇਗਾਇਆ ਛਿਤਾਹੇ ਇਕਰਿ ਜਥੇਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸਾਇਆ
 ਇਆ ਜਥੇਹਰੀ ਆਪ ਨੇ ਜੀਵੀ ਚੀਵੀ ਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹੁ
 ਰੁਪ ਯੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਹੇ ਰਿਲੈ ਕੇ ਜੇਗੁਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਇਹ
 ਏਸ ਸਨਕਾਦਕ ਬ੍ਰਹਮਦਕ ਮੇਰੀ ਨੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸਾ ਲੁਕੀ ਅਚੰਭੇਰ
 ਰਿਠਾਗ ਤੇ ਸਤੇ ਲੀਖਿ ਆਗਾ ਜੇ ਸਥਿਰੁਪ ਯਾਮਿ ਹਮਾਨੀ ਦੇ ਨੀ
 ਏਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁਕਦੇ ਲਾਲਾ ਰਿਠੇ ਆਹੇ
 ਪਰੇ ਏਹੀ ਹਮਾਨੀ ਕੀ ਸੇਤੇ ਰਿਠੀ ਨਹੀ ਲੀਖੀ ਏਹੇ ਕੇਈ ਕੁਰਤੀ ਲਾਲਾ ਰਿਠਾ

ਪਰਉਸਖਾਵਦਨੁਕੀਰਿਠਾਰਹੀਐ। ਏਹਵੀਰਾਹੁਕਰਕੇਉਸਆਪਲੇਅ
 ਪਰਕੇਗੁਲਾਮਨੁਕਹਿਆ। ਅਪਰਨਾਤ੍ਰੀਦਉਜਮਤਾਕੀਪਰੇਜਾਂਦੇਰਹੇਹੀਨਾ
 ਤ੍ਰੀਉਨਨੁਜਾਨਦੇਵੈ। ਅਤੇਮੇਰੀਅਵਦਾਹੀ। ਤੁਤਰਤਚਲਾਅਪਰਨਾ
 ਗੁਲਾਮਸਹੇਬਹਾਰੀਨੀਕਾਲੀਆਇਆ। ਆਇਕਰਦੇਦੇਤਾਕੀਆ
 ਦੇਕੇ। ਜੇਹੀਕਤਾਹੁਪਯੋਫੇਰਦੇਵਨੁਧਾਲਾਹੈ। ਅਤੇਦਾਇਜਲੇ
 ਹੋਰਹੈਨਾ। ੩॥ ਤ੍ਰਾਏਧੈਠੈਹੈਨੀ। ਅਪਰਨਾਗੁਲਾਮਦੇਖਕਰਦੂਰ
 ਹੀਧੈਨੀਰਹਿਆ। ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਛਿਤਾਧੈਠਾਲਹਰਾਕਰਦੈ। ਜੇ
 ਬੋਲਨਾਹੀਸਕਦਾ। ਰੁਖਅਜੇਹੀਲਗੀਹੈਸੁ। ਜੇਆਖਣਦੀਗ
 ਲਾਕਾਈਨਾਹੀ। ਪਰਤੁਰਦਾਮੁਹੇਕੁਛੁਧੋਲੇਨਾਹੀ। ਸਕਦਾ।
 ਅਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਸਹਦਾਹੈ। ਕਾਈਚੁਪ
 ਕਾਰੀਰਹੀਆਹੈ। ਜਾਇਕਘੜੀਗੁਜਰੀਭਾਸਾਲਸਗਾਇਜਉਹਰੀ
 ਰੁਸੀਸਾਜਨਾਭਿਆਇਆ। ਨਾਲੇਹੁਪਯੋਨਾਲੇਮੇਵਾਨਾਲੇਪਕਵਾ
 ਨਾਮੀਠੀਆਈ। ਬਹੁਤੁਭੈਆਇਆਦੇਕਰਨਫਰਦੇਸੀਰਤੇਹੁਪਯੋ

ਅਤੇ ਸਭਾ ਦਸਤਾ ਅਗਲੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਰਖ ਕੇ ਹਬ ਜੇ ਤੇ ਕ ਅਗੇ ਖਾੜਾ
 ਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਕੀਉਰਾਈ ਬਾਲਾ ਕੀਉ। ਤਾਸ
 ਲਸਗਾਇ ਨਹੀਆ ਜੀਏ ਹੁਸਉਰੁ ਪਯਾਤੁ ਮਾਰੀਏ ਹੁਆਪਨਾ ਲੇਹੁ। ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਲਸਗਾਇ ਜੀ ਜੇ ਦੇਹੀਏ ਤਾਲਈਏ। ਤਾਜਉਹੀ ਕ
 ਰੀਆ ਜੀ ਮੈਨਹੀ ਜਾਣਹਾ। ਤੁਮਲਾਲ ਹੋ ਕੇਉਰੁ ਲਾਹੈ। ਮੇਤੋਭਹੁਤਾਈ ਸ
 ਮਾਦੁਹੋਇ ਰਹੀਆਹ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗੁ
 ਰਗੁਮਾ ਕੁੰਦੀ ਚਿਸਧਦਧੇ ਲਿਆ ਮਹਲ ੧॥ ਲਾਲੇ ਲਾਲੁ ਉਪਾਇ ਅਲਾ
 ਲੇ ਲਾਲੇ ਦੇਸੀਨਾ ਜੀ ਨਲਾਲੀ ਨੇਕ ਮਾਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਜੀ ਨੇਨਾ ਸੁਕਸਾਲਸ
 ਕਉਹਰੀ ਆਪਨਾ ਲਾਲੁ ਪਛੁਲਾ ਕੂੜੇ ਲਾਲਨੀ ਚਈਨ ਆਪਨਾ
 ਸਾਹੁ ਸਿਵਾ ਨਾਹਰਉ। ਕੀਕਰਪ ਭਰਮੋਲੀ ਕੇਨਉ ਸਦਾਇ ਸਾਹੁ। ਧੀ
 ਨੁਸਤਗੁਰੂ ਪਰੇ ਅੰਧੇਰੀ ਮਾਣੀ ਬੁਝੈ ਗਾਹੁ। ੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਾਰੀ ਸੀਜਉਗ
 ਤੀ ਅਤੇ ਰੀਹੁ। ਕਾਈ ਸਾਖੁ ਨ ਉਪਜੀ ਕਲਰਵੁ ਠਾਮੀਹੁ। ੩॥ ਸੁਕਸ
 ਲਸਾਇ ਕਥੇਨ ਤੀਜੇ ਕਰਮ ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਦੇਕ ਅਰਧੀ ਅ

ਦੁਖ ਨਾ ਲਾਗੈ ਕੇ ਏ ॥ ੧॥ ੧॥ ਸਾਲ ਸਕਾਹਿ ਆਜੀ ਰੁਮਾਰ ਨ ਏ ॥ ਕੁਝ
 ਜੇ ਅਰੁ ਤੁਮ ਹੋ ਤੇ ਕਏ ਏ ॥ ਅਰੁ ਤੁਮਾਰ ਦੇਸ ਕਏ ਏ ॥ ਹਮ ਕਏ ਏ ॥
 ਨਹੀ ਲਗੀ ॥ ਫੁਰੇ ਫੁਰੇ ਅਤੀਤ ਖਟਾ ਦੁਸ ਕਏ ਏ ॥ ਅਰੁ ਅਭਿਰੁ
 ਰੂ ਦੇਖੇ ਪਰੁ ਤੁਮਾਰੇ ਖੁਪ ਆਇ ਆਗੀ ਜਾਤਾ ॥ ਸੈ ਤੇ ਈਸਾ ਮਾਦੇ ਹਾਇਰ
 ਅਹੋ ॥ ਤੁਮ ਆਪਣੀ ਧਤਾਵੇ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਨ ਸਾਲ
 ਸਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨੀਰੰਕਾਰੀ ॥ ਤੇ ਤੇ ਨੀਰੰਕਾਰ ਕੇ ਨੀਰੰਕਾਰ
 ਕੇ ਦੇਸ ਕੇ ॥ ਅਰੁ ਭੇਖ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਨੀਰੰਕਾਰੀ ॥ ਤਾਸ ਕਾ ਸਗਾਇਕ
 ਹੀ ਆਸੁ ਮਾਨੀਰੰਕਾਰ ਕਏ ਜਾਨਤੇ ॥ ਤੁਮਾਨੀਰੰਕਾਰ ਦੇਖੀ ਆਹੋ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦੁ ਧੋ ਸੀਆ ॥ ੧੧੧ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਮਾਰੁ ਵਿਚ
 ॥ ੧੧੨ ॥ ਆਖੀ ਮਲਿ ਮਾਰੁ ਰਘ ਸੇਜ ਲਾਗੈ ਮਲ ਪਟਨਾ ਕਾਵਲੇ ॥ ਪਟ
 ਨਾ ਕਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੈ ਗਤੇ ਖਨਾਹਿਰੇ ॥ ੧॥ ਫਾਦ ਗਤੀ ਕਥਾ ਤੁਨ ਜਾਨ
 ਸਰੇ ॥ ਰੁਖੇ ਧੀਸਾਲ ਧਸੇਜ ਲਾਗੈ ਰਮੇਲ ਅੰਸਿਤ ਨਾਲ ਖਸੇ ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸਨ ਨਉ ਸਤ ਅਲਿਆਲ ਮੇਰ ਚਰਚਾ ਹੁਨੇ ॥

ਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪਣੇ ਸਾਧੀ ਦੇ ਦਸਤੋ ॥ ਅਸਾਨੁ ਏ ਸਥਲਾਇ ਵੇਚੋ ਕ
 ਰੂ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਸਾਨੁ ਲਸਗਾਇ ਤੁ ਆਪਣੇ ਅਪ
 ਰੇ ਕੁਲਾਮੁ ਦੇ ਪੈਗਤੇ ਦੁਹੀ ਪਈ ॥ ਭੇਗੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਤਾਸਾ ਲਸਗਾ
 ਏ ਕਰੀ ਅਨੀ ਅਪਰਕਾਤਾ ਸਾਧੀ ਤੁ ਸੀ ॥ ਆਖੇਤਾ ਸਗਦੀ ਪੈਸੀ
 ਪਈ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਲਸਗਾਇ ਏ ਪਰ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਰਾਈ ਸਾਲਸਗਾਇ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਟੇਕਾ ॥ ਤਾਸਾ ਲਸਜ ਉਹਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਗਤੇ ਦੁਹੀ ਪਈ ਅ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਲਸਗਾਇ ਤੁ ਆਪਣੇ ਸੀਰੇ ਅੰਗੇ ਛੁਲਾਹੀ ॥ ਏ
 ਤਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸੀ ਆਰਾਈ ਸਾਲਸਗਾਇ ਸਿਰਤੇ ਥੀਨਾ ॥
 ਸਾਲਸਗਾਇ ਲੈ ਕਰੀ ਸਿਰਤੇ ਥੀਯਾ ॥ ਸਿਰਤੇ ਥੀਨ ਨਾਨਕ ਸਾਲਸਗਾ
 ਏ ਦੇ ਕਪਾਟੁ ਖੁਲਾਗੇ ॥ ਸਾਲਸਗਾਇ ਦਾਰੀ ਗੁਰੇ ਹੋਏ ॥ ਏ ਗਾਇ ਅਸਾ
 ਸਾਲਸਗਾਇਨਾ ॥ **ਸਾਲਸਗਾਇ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ ਅਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ**
ਤਾਨਾ ਮੁਕਾਦੀ ਨੇ ਖੋਲ ਕਪਾਟਾ ॥ ਏ ਕਨੇ ਵੇਲੇ ਜਾਵਣੀ ॥ ਨੀ ਅਧਰੁ ਰਾਖਾ

ਹਰ। ੧॥ ਜਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਬਚਨਾ ਕਾ ਸੂਰਾ। ੧॥ ਹਰਾਉ।
 ਅਗਮ ਨਿਗਮਾ ਦੇਖਾ ਵਤਾ ਖੋਲੇ ਕੁਪਾਟ ਅਨੰਦ। ਜਗਤ ਦੁ
 ਨੁਜਾਹ ਸਗਲ ਹੈ। ਸਾਹੁ ਦੇ ਕਰਗਟੈ ਤਾ ਵਰਜੁ ਹਮਾਹ ਸਾਤੈ
 ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹਮਾਰੀ ਨਾਮੁ। ਆਠ ਪਰਸੁ ਨਿਸਾਨੀ ਹੋ ਸੇਈ ਹਮ
 ਰਾ ਕਾਮ। ੩॥ ਸਾਲਸਾ ਈਸਾ ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਤ੍ਰਿਸੁ ਸੇ ਹੁਕਰ ਤਾਹੁ।
 ਕਾਰੇਰ ਗੁਰਿ ਤਕੈ ਚਾਨੀ ਉਰ ਗੁਆ ਪਾਹੁ। ੪॥ ੧॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਬਖਸ਼ਿ ਬੋਲੀਅ। ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ॥
 ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨਿਪਾਨੁ ਹੈ ਮਨੁ ਮੁਖ ਆਵਾ ਗਊ ਨੁਲਖ ਜੂਨੀ
 ਭਗਮਾਈ ਖੋਲੀ ਪਾਵੈ ਗਾਰੁ ਦਨ। ੧॥ ਤੇਗਨੀ ਗੁਰੁ ਹੀਰਾ ਸ
 ਮੁਹੇ ਕੈ ਈਪਰੇ ਖੇਗਾ ਪਰਖ ਨਹਾ ਕੁਜੀ। ੧॥ ਹਰਾਉ। ਖੋਦੀ ਤ੍ਰੀ
 ਤਨ ਜਾਣੀਆ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤਬੀ ਚਾਹੁ। ਬੇਨਾਹ ਰਿਕਾ ਨਾਮੁ ਹੋਰੀ
 ਤਚਾਨੀ ਉਤਰੇ ਪਾਹੁ। ੨॥ ਤ੍ਰੀ ਦੁਨ ਪਾਏ ਸਚ ਕੇ ਦੇਖ ਨਾਵੈ ਚ
 ਵੈਨਾ ਸਾ। ਜੀਨੇ ਈਨ ਹਰੀ ਦੇਖੀ ਤੇ ਜੋਲੇ ਈਨ ਪਰਵਾਨੁ।

੩॥ ਕੰਚਨਕੰਠਹੋਇਆ ਮਨਕਧਰੇ ਅਪਹ੍ਰਾਜੰਦ੍ਰਾ ਮੁਖਕੇ ਠੰਡੀ ਜਨਨ
 ਨਕਪਰਮਦੁਆਗਾ ॥ ੪॥ ਜਾਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪ੍ਰਕੇ ਗੁਲਾਮੁ ਅਤੇ ਸਾ
 ਲਸਗਾਇ ਕ੍ਰੁ ਪੀਸੀ ਰਹੁ ਮੁਹੁ ਵੀਚਿ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ॥ ਵਹੀ ਮੀਰ ਵਾਨਗੀ
 ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਹਾ ਤੇ ਦੁਹਾ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਆਖੀਆ ਸੁਨੁ ਰਾਖੀ
 ਜਾਲਸਗਾਇ ॥ ਜਿਚਰਤੂੰ ਜੀਵੇ ਤਿਚਰਤੋਗੀ ਮੰਜੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੇਹ
 ਛੁਟੇਤਾ ਅਪਰਕਾ ਗੁਲਾਮੁ ਬਹੋ ॥ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਅਉਲਾਦੁ ਵੀ ਮੁਨਾਹੀ ॥
 ਅਤੇ ਰਾਖੀ ਜਾਲਸਗਾਇ ਪਹੁਲੇ ਮੰਜੀ ॥ ਇਸਦੀ ਆਹੀ ॥ ਪਰ ਅਸਾਤੇ ॥
 ਕਾਰਗਖੀ ਆਹੈ ॥ ਕੀਉ ਜੇਤੂੰ ਸੀਸਾ ਗੁਰੁ ਵੀਚਿ ॥ ਇਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ॥
 ਅਤੇ ਦਿਨਤ੍ਰੀ ਬੋਲੇ ਆਇਰਹੈ ॥ ਜੀਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟਵਾਵੀ ॥ ਚਾਇਵਰੇ
 ਅਤੇ ਸਤਿਮਹੀਨੇ ਤੈਜੀ ਵਹਾਹੈ ॥ ਇਸਦਾ ਸਤੇ ਪਹੁਲੇ ਤੈਥੈ ਠਾਇ ਆਹੈ ॥
 ਅਤੇ ਅਪਰਕੇ ਦੇ ਚਿਤਤਾ ਗਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ਗੁਰੁ ਮਾਨੰ ਕਾਰਦਾਇ
 ਵੈ ॥ ਉਥੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਸਤਿਮਹੀਨੇ ਰਹੈ ॥
 ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀਤੀ ॥ ਇਥੇ ਹੀ ਗੁਰੁ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਕੇਉਦ

ਸੀਹੇਇਕਾਸੀਅਗੈਂ ਜਦੇਹਗਲਮਰਦੇਅਖੀਂ ਤਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਹਸੇਅਤੇਜੀਮੈਅਪਣੇਜੀਹੈ ਚਿਹੀਛਡੀਥਾਵੇਮੈਅਖਾਵੇਕੋਵੇਇ
ਗੁਰਮਦੀਅਗਲਾਨਾਹੀਛਡਦਾ ਪਰਸੋਕੁਧੁਨਆਖਾਕੁਮਕਰਕਾ
ਜਾਸਾਥਸਗਾਇਜਹੀਹੀਦੀਦੇਹਛੁਟੀ ਤਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਪਰਕਾਗੁ
ਲਾਮਨੁਮੰਜੀਬਾਹੀਆਘੋਠਾਇਕੋਵੇਦਾਸੀਤੀਘੀਰਹਦੇਸਨੁਚੇਯੋ।

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਘੀਸਹਦੇਸਸਮੰਦਦੇਟਾਪੁਵੀਓਆਗੁੰਮਰਦੇਅਗਧੀਆਜੀ
ਚੁਣਕੀਧਰਚਲੇਦੇਅਗੈਂ ਤਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾ
ਜੇਧਰਕਰਤਰੁਲੇਜਾਵੈ ਤੇਧਰਚਲੇਆਚਲਾ ਤਾਠੇਰਿਮਰਦੇਅ
ਖੀਆਜੀਤੂੰ ਘੀਸਿਭਰਪੁਰਗਾਹਿਉਸੋਕੀਅਕੀਤੇ ਤਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਜੇਕੁਧੁਅਸਨੁਕਰਤਰਦਾਹੁਕਮੁਆਤਾਂਸੇਅ
ਸਾਕੀਥਾਅਪਰਕੇਨੁਮੰਜੀਬਾਵਣਾਸੀ ਚਲਮਰਦਾਨਾਹੁ
ਵਰਹਦੇਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦੇਅਗਧੀਆਜੀਕੁਤਾਂਮੇਨੁਆਖੁਓ

ਸੁਸਹਰਦਾਨਾਉ। ਤਾਮੈਨਾਨੇਹੋਵਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰ
 ਦਾਗੁਰੂਅਸੀਬੀਸਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦ੍ਰੇਟਾਪਾਵੀਓਹੈ। ਓਥੇਹੀਕ
 ਸਾਧੂਜੇਓਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏਗੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਚਲੇ।
 ਜੀਦੇਜੀਦੇਦੇਖਨਤਾਕੀਆਦੇਖਨਜੇਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਅਸੀਬੀ
 ਸਭਿਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਨੁਆਖੀਆਭਾਈਭਾ
 ਲਾਅਸੀਕਿਸੁਓਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ। ਤਾਮੈਆਖੀਆਜੀਤੇਰੀਤੁ
 ਹੇਜਾਨੁ। ਤੈਨੁਸਭੁਕਛਨਜਰਾਵਦਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
 ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਮਾਛੀਤੇਜਾਂਦੇਆਹੇ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਏਤੀ
 ਮਾਛੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਪੈਤੀਕੋਹਲੀਮੀ
 ਹੈ। ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਚਉਂਤੀਹੈ। ਤਾਮਰਦਨੇਜੀਦੀਚੀਰੀਨਤੀਕਾ
 ਪੀ। ਪਰਮਹੇਕੁਝਆਖੇਨਹੀ। ਤੈਨਦਨਅਤੇਤੈਨਗਤੀਮਾਛੀਉ
 ਤੇਚਲੇਗੇ। ਸਹਜਨਾਲਾਜਮਾਛੀਦਾਚੀਰਨਜਾਰੀਆਈਆ।
 ਤਾਮਰਦਨਾਹੈਰਾਨੁਹੈ। ਗਾਇਆਜਮਾਛੀਮੁਹਆਭੁੰਤਾਤ

ਮਰਦਾਨ ਕੀ ਬੀਆ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਹਮ ਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲ
 ਦੀ ਹੀ। ਤਾਮੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖੀਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈ ਨੁਪਰ
 ਜੀਤ ਲਹੀ ਆਵਦੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਗਾਨੁ ਹੋਇ ਗਏ। ਆਖੀ ਸਮਾਦੁ
 ਹੋਇ ਕੇ ਆਖੀਆ ਏਨੇ ਸੰਕਰ ਤੇਰੀ ਆਕੁ ਦਰਦਾਤੁ ਪੇ ਨੁਬਾਣੀ ਆਵਦਾ।
 ਇਕ ਪ੍ਰੀਤੁ ਜਗੀਤਾ ਮਛੀ ਉਗਲੀ ਕੀ ਤੀਸ ਛੀ ਦੇ ਮੁਹੇ ਅਨੇ ਕਮਰ ਕਾਰੇ
 ਰੇਜਨਾ ਸੰਕਲੇ। ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵੈ ਚਿਬੁਤੁ ਖਾਸੀ ਹੋਇ ਆ।
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀਆ ਮਛੀ ਨੁਕਉ ਟੁੰਗਾਈ। ਅਗੇ ਮਛੀ ਨਰ
 ਆਹਾ ਮਛੀ ਬੋਲੀ ਅਜੀ ਮਛੀ ਹਾਂ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ
 ਰਾਖੀ ਜੇਤੂੰ ਸੋਈ ਆਖਾ। ਤਾਮਛੀ ਬੋਲੀ ਅਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੀਰ ਕਾਰੀ
 ਹੋਵੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਰਾਖੀ ਤੂੰ ਕੀ ਆਜਾਵਦੈ ਹੋ।
 ਤਾਮਛੀ ਆਖੀਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜੁਗਾਵੈ ਚਿਤੈ ਤੇ ਅਸਾਰੁ ਗਤ ਕੀ ਤੀਆ
 ਹੀ। ਤੀਸ ਤੇ ਤੀਸ ਤੇ ਤੁਸਾਨੁ ਜਨਮਾ ਸੀਲਿਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਹੀ ਆਰਾਖੀ ਤੂੰ ਮਛੀ ਕਉ ਕਰਿ ਹੋਇ। ਤਾਮਛੀ ਆਖੀਆ ਜੀ

ਅਸੀਂ ਤੁਸੀਂ ਜਨਕਾਈ ਦੇ ਹੀ ਦੇਸੇ ਵਕਾਏ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਹੋ।
 ਤਾਇਕਾ ਦੇ ਨੇਤੈ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮੁਆਖੀਆ ਮੇਰਾ ਫੁਲੀ ਕੀ ਹੁੰ। ਤਾਤੁਸਾਮੇ
 ਨੁਆਖੀਆ ਜਦ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕੀ ਮੁਆਖਦੇ ਆਖੇ। ਦਤਤ ਕਰਦਾ ਹੀ।
 ਤਾਮੇਰੇ ਮੁਹੇ ਇਤਨੀ ਸ਼ੰਕਸ਼ਾਈ। ਜੇ ਤੁਕੀਆ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰਾਤਤ
 ਫਦਾ ਹੋ। ਉਸ ਧਰਤ ਦਾ ਸਵਕਾ ਮੈਨੂੰ ਮਛੀ ਕਰਦਾ ਰਹੀ ਆਹੈ। ਅ
 ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮਖਕਰਦਾ ਰਹੀ ਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਸੀ ਆਹ
 ਸਕਰ ਆਖੀ ਉਸ। ਆਖੁ ਕੁਈ ਹੁਣੇ ਤੁਕੀਆ ਆਖਦੈ। ਤਾ
 ਮਛੁ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇਰੇ ਰਾਹੁ ਉਚੀ ਕਦਾਸਾ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਏਸ
 ਰਾਹੁ ਆਵੈ ਗਾ। ਹੁਣੇ ਆਇ ਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ
 ਤੁਆਖ ਫਾਮੇਰ ਬਾਖੁ। ਤਾਮਛੁ ਧੋਈ ਆਜੀ ਜੇ ਰਾਖਰ
 ਨਪੁਰਾ ਹੋਈ ਮੁਕਾਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰੀਖਲਾਸੀ ਹੋਵੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ ਕੰਓ ਓਹ ਦੁਖਾ ਹੋਨਾਹੈ। ਕਾਲੀ ਰੇਰੀ ਦੇਹ
 ਛੁਟੇਰੀ। ਮਛੁ ਆਖੀ ਆਜੀ ਜੀਰੁ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹੋ।

ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਰੁ ਜਨ ਦੀ ਖੁਸਾਲੀ ਨਾਲੇ ਜਿੰਦ ਬਚੀ ਏਹੀ ਖੁਸਾਲੀ ਤਾਮਰਦ
 ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਰਹੇ ਏਸ ਜੀ ਅਕਾਨ ਪੁਰੁ ਲਾਕੇ ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹ
 ਸਕਰ ਆਖੀ ਆਕੀ ਉਰਾ ਏਥਾ ਲਾ ਤਾ ਮੇ ਅਗੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਥਾ ਲੇ ਦੇ
 ਆਖਦੀ ਕਾਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾਮਰਦ ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇ ਧੁਰਾ ਆਖਦਾ
 ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਅਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੈ ਨਾ ਕੀ ਆ ਆਖੀ
 ਆਹੈ ਜੇਤ੍ਰ ਧੁਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਸੀ ਗਾ ਸੀ
 ਆਵੀ ਚਾਹੁ ਕਰੀ ਤੈ ਸਾ ਜੇਰਾ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਾਤ ਹੈ ਨੀ
 ਅਤੇ ਮੇਸਰੇ ਤਰੀ ਜਥੁ ਧੁ ਦੇ ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਗਲਾ ਏਹ ਪਲਾਪਤ
 ਖੇਜੇਤਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਕੀ ਉਮਰਦਾਨਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ
 ਆਜੀ ਏਕੁ ਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਸਾ ਫਿਰਾ ਦੇ ਆ ਅਰੁ ਅਸਾ ਤੈ ਨ
 ਜਾਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀ ਕੁਲੇ ਆਹੈ ਤੈ ਅਨੁਘ ਪਸਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਏਸੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਜੇ ਤੈ ਨਾ ਲਈ ਰਾਹੈ ਜੇ ਅਸਾ ਤੇ
 ਹੀ ਅਸਰੇ ਕਥੁ ਕਰਲੀ ਤੀ ਆਹੈ ਨੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾ ਤੇ ਜੀ ਅਪਰਾਨ

ਗਾਤ੍ਰੀਜੀਅਵੈਚੀਨੁਤੀਕਾਈਨਕਸੇ। ਤਾਸਾਰੀਰਤਮਛੁਟੀਪਿਛੇ
 ਰੇਹਾਰੁਰੁਲਕੋਆਤਸਵਾਪਹਰੁਦਿਨਚੋਮਛੁਟੀਦੇਹਛੁਟੀ। ਤ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਛਲੁਰੁਈਮਛਅਸੀਕੁੀਆਈਮਿਲਹੋ॥
 ਇਤਨਾਵਚਨਅਖਕੇਗੁਰੁਨਾਨਕਅਗੇਨਹੋਏ॥੧॥

ਅਖੇਲੁਰੁਈਵਾਰਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

ਅਗੇਸਮੁੰਦਲਹਰਾਦੇਵਾਅਗਾਤਾਮਰਦਾਨੇਅਖੀਅਜੀ
 ਅਗੇਤਾਸਮੁੰਦੁਹੈਜਾਹਜੁਨੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਰੁਰੁਕੀਕੋਈਨਾਹੀ॥
 ਤੁੰਕਿਧਰਜਾਵੈਗਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਅਮਰਦਾਨਾਏ
 ਲੁਨਾਹੀ। ਤਮੇਮਰਦਾਨੇਨੁਆਖੀਅਅਵੈਮਰਦਾਨਾਤੁਤੁੰਲਾਵੈ
 ਚਿਪਲਾਪਤਖੜੋਤਾਅਗੇ॥ ਵਤਕਿਅਜੇਇਆ। ਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇਆਖੀਅਜੀਜੈਜਮਾਨੁਅਗੇਤਾਗੁਨਾਹੀ॥ ਤਮੇਆਖੀਅ
 ਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਹੁ। ਏਲੁਨਾਹੀ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਅ
 ਪਿਛੇਮੇਚਲੇਅਵਹੁ। ਤਾਅਗੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਗੇਪਿਛੇਮੇਮਰ

ਗ

ਦਾਨਾ ਜੀਉ ਪਰਤੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ॥ ਤੇ ਸਮੁੰਦ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾ
 ਵੀਏ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਆਖ ਫੁਲਗਾ ਜੀਤ ਉਵੀ ਦੇਖ
 ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚੇ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ॥
 ਮਰਦਾਨਾ ਭੋਲੇ ਨਹੀ ॥ ਚੁਪਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ
 ਆਹੁ ਅਸਾਨੁ ਰੁਕਾ ਕੇ ਸਦਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਵਡੀ ਧਲਾਇਆ ਵਦੀ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ०
 ਵਤ ਅਗੇ ਕੀਉ ਜਾਂਦਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ॥ ਜੇ ਮੁੜ ਦੇ ਆਹੇ ਤਭੀ ਪਿਛੇ ਆਇਲੇ ਦੀ ॥ ਛੁਡੀ ਨ
 ਹੀਇ ਸਬੇ ਅਗੇ ਹੀ ਕੀਉ ਨਾ ਚਲੀਏ ॥ ਪੀ ਜਾਵੇ ਨ ਅਤੇ ਪੰਜ
 ਗਤੀ ਸਮੁੰਦ ਵੀ ਚਲੇ ਗਏ ॥ ਜਾ ਅਗੇ ਦੇਖ ਨਤਾ ਕਲ ਆਵ
 ਦੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨਰ ਜਇ ਕਤੂਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਤੂਤਾ ਉਠਾਇਲੇ ॥ ਮਰਦ
 ਨੇ ਰਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾਵੇ ਤਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਤੇਰਾ ਆਪਣੇ ਹੁਬਲੀ ਤਾ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦੇਸਾ ਮਣੇ ਕ
 ਲ ਆਈ। ਦੁਰੇ ਦੇ ਦ ਅਤਿ ਸਿਕਰਾ ਲਸਹੁ ਪਾ। ਕਰ ਕੇ ਆਈ।
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦਲ ਦਠੀ। ਜੀਓ ਨੀ ਕ ਆਈ ਤੇਰੁ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲ ਦੇ ਮੁਹੇ। ਦਿਤਿ ਤੁੰਗਾ ਦੇ ਤਾ। ਸੇ ਕੁਰ ਦੀ ਨਠੀ।
 ਪੈਛੇ ਲਦਗੁ ਸਾਈ ਆਈ ਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ
 ਆਗਈ ਧਾਲਾ ਤੂੰ ਕਲ ਨਾਲ ਧਰ ਦਾਰੁ। ਅਤੇ ਅਸੀ
 ਨਾਰਦਗੁ ਸਾਈ ਨਾਲ ਬੇਡੀਏ। ਤਾਨਾਰਦਗੁ ਸਾਈ ਕਹਿ ਆ
 ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਲ ਤਾਈ ਕੀ ਆ ਆਖ ਦੇ। ਕਲ ਤਾਗੁਰੂ ਮਾਨੀ
 ਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲਿ ਕਰ ਕਰ ਦੀ ਠੂਰ ਦੀ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੀ ਆਨਾਰਦਗੁ ਸਾਈ ਸੇ ਸਾਰ ਉਪਰਿ ਦੇ ਸਦੀ ਕਾਰੁ।
 ਕੇ ਅਸਾ ਉਪਰਿ ਕੀ ਹੈ। ਤਾਨਾਰਦਗੁ ਸਾਈ ਕਹਿ ਆ ਸੇ ਸਾਰ
 ਉਤੇ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਇ। ਅਸਾ ਪਾਸ ਕੀਉ
 ਆਈ। ਤਾਨਾਰਦਗੁ ਸਾਈ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਪੁਛੀ ਐ।

੧੭੧

ਤਾਦਕਾਰੀਆਮੇਤਾਨੀਕਰੁਦੇਹੁਕਮੁਨਾਈਕਰੀਯਾ।

ਓਸਪਾਸਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰੀਆ ਤੁਸੀਪੁਛੇਸ
 ਦਕਗਾਤਾਨਾਦੁਗੁਸਾਈਕਲਨਨੁਸਾਦੇਆ। ਕਲਅਗੇ
 ਮਤੀਯੋਯਾਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਕਰੀਕਲਮਾਤਾਤੈਨੁਤਾਸਾਧਾ
 ਤੇਆਵੁਛਦਾਹੁਕਮਨਾਹਿ। ਤ੍ਰਿਵਿਸ਼ੋਕਉਭਾਈਓ। ਤਾਂਕਲ
 ਕਰੀਆਹਿਕੇਤਾਆਪਛੁਟੇਹੀਕੇਤਾਯੋਕਾਨੁਛਤਾਈ॥
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰੀਅਜੇਅਸਾਤ੍ਰਾਯੋਦੇਗਾਸੇਸਕੇਟ
 ਟੇਗਾ। ਅਤੇਤੇਰੇਦਿਦਰੀਨੇਗਾ। ਅਤੇਤੇਰੇਦਾਖਪਟੇਗਾ।
 ਹੁਣਤੇਰਾਕੰਮਕਰਛੁਤਦੇਆਹੇ। ਪਰਤੇਰੇਕਰਮਾਨਾਰ
 ਦਗੁਸਾਈਆਇਪਾਈਆ। ਤਾਕਲਕਰੀਆਮੇਤਾਹੁ
 ਕਮਨਾਲੀਠਿਰੀਦੀਹੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਰੀਆਤ੍ਰਿ
 ਕੰਸਦੇਹੁਕਮਨਾਲੀਠਿਰਦੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਰੀਅਸੀਅਸੀਕੰਸਦੇਆਹੇ। ਤਾਕਲਕਰੀਆਤ੍ਰਿ
 ਸੀਭੀਨੈਰੀਕਾਯੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰੀਅਭੈਨੁਛ

੨੦

ਥੇਅਵੁਨਜਗੁਨਾਗਿਹੁਮੈਸਰੁਬੋਧਾਇਆਹੈ। ਤਕਲਕ
 ਰੀਅਤੁਅਧਨੁਗੁਪਾ। ਏਕੋਕੀਇਕਅਪਤੋਰਨਾਲੇਹੈ। ਤਿਸ
 ਨਰਧਾਹੇਹੁਮੈਸਰੁਨਾਲਤਉਕਾਧਾਇਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਜੀਕੀਅਜੇਅਸਾਤੁਉਪਦੇਸੁਕਮਾਏਗਾ। ਤਿਸਉ
 ਪਰਤੇਰਜੇਰਾਨਚਲੇਗਾ। ਰਾਏਜੇਰੁਤੀ, ਕਰੇਗੀ। ਅਸਾ
 ਅਗੇਹੀਨਰੀਕਾਰਥੇਧਖਸਾਏਹੈ। ਤਾਨਾਰਹੁਸਾਈ
 ਕਰਿਆਸੁਨਕਲਮਾਤਾਏਹੁਤਾਦੁਹੈ। ਨਾਨਕਾਨੀਨਾਗੀਹੈ
 ੨। ੧। ॥ **ਸੋਲਹਗੁਰਾਈਵਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹਿਰੁਲੀ।**
 ਤਉਬੇਅਗੇਚਲੇਪੰਦੁਗਦਿਨਅਤੇਪੰਦੁਗਤੀਏਹੈਪਉਨ
 ਅਗਰੀਚਲੇਗਏ। ਅਗੇਟਾਪ੍ਰਾਵੀਚੀਬੀਸਰਹੇਸਅ
 ਗਾ। ਤੀਸਦਾਰਜਾਸੁਪਰਮੈਨੁਆਗਾ। ਵਡਾਰਾਨੁਕਰਦਾ
 ਆਗਾ। ਉਸਸਤਰਿਗੁਰੁਜੀਨਾਈਉਤਰੀਆਏਕਦਿ
 ਨਗੁਜੀਰਆਵੁਨਾਦਿਨਗੁਜੀਰਿਆਤਮਰਦਾਨੇਆਬੀਅ

ਜੇ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਦੇ ਤੇ ਮੇਸਰ ਗਵੈ ਚਿ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
 ਥੀ ਆਗੈ ਓ ਮਰਦਾਨਾ ਕੈ ਓ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਗੈ ਅ ॥
 ਜੀ ਮੇਧਰੁ ਤਾ ਦੇ ਨਾਦਾ ਕੁਖਾਂ ॥ ਸਰ ਗਵੈ ਦੇ ਕੁਖੁ ਮੁਹਿ ਪਵੈ
 ਤਾ ਪਾਇ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਛੈ ਆਗੈ ਓ
 ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੈ ਅ ਆਖ ਦਾ ॥ ਤਾ ਸੇ ਅ ॥
 ਥੀ ਆਜੀ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਕੁ ਓ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਧੇ ਤੁਸੀ
 ਨੀਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਤੋ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਸੀ ਆਹੁ
 ਸਿਕਰ ਆਖੈ ਓ ਸਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੈ ਪਰ ਜਾ ਸੀ ॥ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਆਗੈ ਆਜੀ ਜੀ ਧਰੁ ਹੁਕਮੁ ਤੇ ਦੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਾਰੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਕੈ ਓ ਤਾ ਬਾਢੀ ਤੇ ਖਾਲੁ
 ਏ ॥ ਓ ਸਥੇ ਜਾਵੈ ॥ ਰਥੇ ਨਾ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਗੈ
 ਆਜੀ ਮੈ ਤਾ ਓ ਸਨੁ ਜਾਨੁ ਦਾਨੇ ਹੀ ॥ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਨੇ ਸਨੀ
 ਦਸਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗੈ ਆਮਰਦਾਨਾ ਓ ਸੁਦੇਪ ॥ ੧੪

ਉਦਾਨਾਉਪਾਖਰਹੈਦੀਆਂਤੂੰਏਹਜਾਇਕਰਆਖੋ। ਨੇਕਾਈਪਾਖਰ
 ਥਾਢੀਦੇਨੇਹੈਪੁਤ੍ਰਏਰਾਥਾਢੀਸੇਕੀਬੇਹਰਦਾਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
 ਹੀਆਕੁਲਾਜੀਮੇਜਾਦਾਹੁੰਗਾਮਰਦਾਨਾਸਹਰਾਵੇਚਿਜਾਇਕੇਲਗਾਪੁਛ
 ਨਾ। ਕਾਈਪਾਖਰਥਾਢੀਦਾਪੁਤ੍ਰਏਰਾਥਾਢੀਕੀਬੇਹਰਦਾਹੈ। ਪੁਛਦਾਪੁ
 ਛਦਾਕੇਹਤੋਤ੍ਰੀਗਾਇਆ। ਤਾਇਕਸਕਹੀਅਬੁੰਨਭੁੰਨੇਹੈ। ਕੀਬੇਆਇਆਹੈ। ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇਅਥੀਆਜੀਕਾਈਤੂੰਮੈਨੂਦਸਾ। ਓਹੁਆਪੇਪੁਛਲੇਗਾਤੂੰਮੈਨੂਉਸਏਵ
 ਦਾਪਰਦਸਾ। ਤਾਉਸੁਆਖੀਆਮੇਈਉਨਾਹੀਦਸਦਾ। ਤੂੰਆਪਨਾਨਉਅਤੇਦ
 ਰਨਦਸੇਗਾਤਾਉਦਸਾਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਥੀਆਕਾਈਏਸਨਗਰੀਦੀਗੀ
 ਹੀਤੇਏਹਹੋਸੀ। ਤਾਉਨਕਹੀਆਕਾਈਏਨਜਗਰੀਦੀਹੀਤੇਏਹੁੰਗਾ। ਤਾਮ
 ਰਦਾਨੇਕਹੀਆਕਾਈਸੇਰਾਨਉਮਰਦਾਨਾਹੈ। ਅਤੇਮੇਰਾਵਰਨਾਮੀਰਾਸੀਹੈ। ਤਾ
 ਓਸੁਠੇਰੀਪੁਛਿਆ। ਕਾਈਤੇਰਾਵਤਨਕਓਲੇਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹੀਆਕਾਈਕ
 ਦੀਪੰਜਾਬਸਹਰਾਇਆਹੈ। ਉਸਪੰਜਾਬਦੇਪਰਗਲੇਵੇਚਿਤਲਵੰਡੀਹੈ। ਓਹੁ
 ਮੇਰਾਵਰਨਾਹੈ। ਤਾਉਸੁਠੇਰੀਪੁਛਿਆ। ਕਾਈਮਰਦਾਨਉਥੀਕੁਨਾਨਕਤਪਾਖਤੀ

ਹੈ। ਉਸਦਾ ਹੀ ਤੂੰ ਮਹਾਸੀ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਹ ਸਕਰਾ। ਆਖੁ ਰਾਈ
 ਤੁਝ ਆਪਣਾ ਉਦਯਾ। ਮੇਂ ਤਾਉ ਸੇਵਾ ਸਿਰਾਸੀ ਹੋ। ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।
 ਉਸਹੁ ਸਕਰ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨ ਉਹੁ ਆਸਾ ਰੂਪ ਰਾਤ ਨੁਯਾਹੁ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਵਾ ਨਦਾ ਹੈ। ਤਾਉ ਸ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਜੇ ਨਜਰਿ ਆਵੈ ਤਾ
 ਸਿਵਾ ਨੁਯਾਹਿ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਓਹ ਤਾ ਬਹਾ ਰੀਐ ਠਾਹੁਣੀ। ਤਾਉ ਸ
 ਆਖੀ ਆਚਰਾਈ ਏਕਾਈ ਮੇਂ ਨੁਦਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਂ ਤੇਰੇ ਜੇਹੇ ਵੈਗਾ ਪਹੁਲੇ ਤੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਾਛਿ ਦਸਾ। ਤਾਪਿ ਛੇ
 ਤੈਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮੈਂ ਜਾਵਾਗਾ। ਤਾਉ ਸ ਆਖੀ ਆਚਰਾਈ
 ਮਰਦਾਨ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਉਸੇ ਨੁਦਾ। ਉ
 ਸੁ ਅਗੇ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆ
 ਖੀ ਆਨ ਨਕਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰੇ ਮੇਤਾਨ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਉ ਸ ਆ
 ਖੀ ਆਗਾਈ ਮਰਦਾਨ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਇੰਦੁ ਸੈਫ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ
 ਗਾਈ ਇੰਦੁ ਸੈਫ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵੇ ਕਉਨੁ ਹੈ। ਤਾਈਂ ਦੁਸੈਫ ਆਖੀ ਆਗਾਈ

ਮਰਦਾਨਾਇਬੇਦਾਜੇਰਾਜਾਉਸਦਾਭਰੋਵਾਹਾਏਹਗਲਕਲੇ
 ਆਹੇ। ਤੇਰਗਾਨਾਇਉਥੇਘਾਛੀਦੇਪਰਵਨੈਉਡਾਥਾਛੀਆ
 ਗੇਮੀਜੀਵੁਫੁਟਾਅਗਾਂ। ਈਦੁਸੈਨਾਤੇਮਰਦਾਨਾਏਵੈਨਾਇਸਿਨੇਸਿਏਦੁਸੈ
 ਨਨੁਜੇਉਥੇਡੀਠਾਥਾਛੀਜੇਉਠਾਥਾਛੀਏਆਘਰੁਤੁਅਦਥ
 ਕੀਤਸੁ। ਮੀਜੀਵੁਫੁਟਾਏਦੀਆਸੁ। ਈਦੁਸੈਨਾਅਥੀਆਭਾਈਮਰ
 ਦਾਨਾਥਗੁ। ਮਰਦਾਨੇਅਥੀਆਭਾਈਜੀਤੁਸੀਥੇਹਾਏਦੁਸੈਨਾਮਰ
 ਦਾਨੇਦਾਹਥਪਕੜਕਰਲੈਥੈਠਾ। ਮੀਜੀਉਤੇਭਾਈਭੇਪੁਛੀਆਜੀ
 ਏਹਭਾਈਕੈਥੈਹੈ। ਭਾਈਦੁਸੈਨਾਅਥੀਆਭਾਈਏਹਤੇਗਪਰਪੁ
 ਛੀਦਾਛੀਹੀਦਾਅਗੁ। ਤਾਉਥੇਅਥੀਆਭਾਈਤ੍ਰੈਕਉਲੈਹੈ। ਅਤੇ
 ਤੇਗਨਉਸੀਅਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਅਥੀਆਜੀਮੇਰਾਨਉਮਰਦਾਨਾਹੈ। ਅ
 ਤੇਹੋਦਾਮੀਗਸੀਹੁੰਗ। ਅਤੇਅਥੀਆਹੁੰਗਨਕਜੀਪਾਸੋ। ਤਾਉਥੇਪੁ
 ਛੀਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤ੍ਰੈਆਸਾਨੁਜੇਪੁਛਦਾਅਹੈ। ਅਸਨਾਲਤੈਕਿ
 ਆਨੀਮੁਹੈ। ਅਸਾਨੁਤ੍ਰੈਕੀਆਜਾਲਦਾਅਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਥੀ

ਆਖਿ ਆਗੁਈ ਜੀ ਅਸਾ ਦੇ ਤੇ ਸਾਨ ਲਕ ਮਹੈ। ਜੇ ਨਾ ਨਕ ਜੀ
 ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਕੇ ਜੀ ਅਗਾ। ਤਾਈ ਰੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿ ਆਗੁਈ ਮਰ
 ਦਾ ਅਸੀ ਨਾ ਨਕ ਜੀ ਨੁ ਜਾ ਲੁ ਦੇ ਨਾ ਹੀ। ਜੇ ਨਾ ਨਕ ਕਉ ਲੁ ਹੋ ਦਾ ਹੀ।
 ਤਾਫੇ ਰਿਸ ਰਦ ਨੇ ਆਖਿ ਅਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾ ਨਹੀ ਜਾ ਲੁ ਦੇ ਪਹੁੰ ਉਤਾ
 ਸਾਨ ਜਾ ਲੁ ਦੇ ਹੈ ਨੀ। ਤਾਉ ਨਾ ਅਸਾਨੁ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਕੇ ਜੀ ਅਹੈ। ਤੁਸੀ
 ਥੈ ਥੈ ਤੀ ਰਲੋ। ਤਾਈ ਰੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿ ਆਗੁ ਲਾਗੁਈ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਰਲ ਦੇ ਅਹੈ। ਜਾਮੀ ਜੀ ਵੁਲਾ ਮੁਕੇ ਤਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਆ
 ਗੁਈ ਜੀ ਰਲੋ। ਭੁੰਨੇ ਆਪ ਲੇ ਜੀ ਵੀ ਚੇ ਵੀ ਚਰਕੀ ਤਾਗੁਈ
 ਕੁਝੁ ਲੈ ਜਾਈਏ। ਤਾਈ ਰੇ ਪਾਛੇ ਆਗੁਈ ਮਰਦਾ ਨਾ ਨਕ ਦਾ
 ਸਰੁ ਪਾਕੇ ਅਹੈ। ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਦਸੇ ਤੇਹਾ ਏਲਾ ਕੁ ਕਰੀਏ। ਤਾ ਮਰਦਾ ਨੇ
 ਆਖਿ ਅਜੀ ਨਾ ਨਕ ਤਪਾਸ ਦੀ ਦਾਹੈ। ਤਾਈ ਰੁ ਸਮਾਝੀ ਅਗਾ।
 ਜੇ ਅਤੀ ਤਫਕੀ ਹੋਈ। ਕੁਝੁ ਅਛਾ ਰੋਜ ਨ ਬਠਾਈ ਕੋ ਲੈ ਜਾਈਐ।
 ਤਾਈ ਰੇ ਮਰਦਾ ਨੇ ਪੁਛਿ ਆਮਰਦਾ ਨਾ ਤਉ ਆਖਿ ਅਸੇ ਮੀ ਸਮ

ਸ੍ਰੀਆਪਰਤੀਤਾਵਲਾਨਹੁਰਾਉਸਾਥਠਕੀਰੁਏ। ਅਸੀਉਸ
 ਪਾਸਖਾਲੀਕੀਉਕਰਿਜਾਵੀਏ। ਤਾਮਰਦਾਨਅਪਣੇਜੀਵੀਚਿਵੀ
 ਚਾਰਕੀਤਾਂ। ਸ੍ਰੀਤਾਪਉਲਾਅਹੀਰੈ। ਅਤੇਮੈਉਨਾਨਾਲਤ
 ਜਾਲਦਾਹੁੰਗਾ। ਹੁਲਤਭੇਜਨਚੀਜਗਾਅਵੀ। ਕੁਲਾਰੇਜਨ
 ਤਾਖਾਈਮੈ। ਤਾਸਹਾਵੀਚਿਸੇਵਾਸਤੇਅਭਿਆਹੁੰਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਵਧੀਭੇਨੁ। ਅਪਾਖੀਆਕਾਈਸ੍ਰੀਤਾਉਜੇਕੁਧਸਮਝੀ। ਸੋਕੁਲੀ
 ਹੀਸਮਝੀ। ਪਰਧੁਧਹੇਹੁਦਾਏਠਕੀਰੁਕੁਭੇਥੈਠੇਨੀ। ਤੈਕੁਧੁ
 ਕਰਨਾਹੈਤਾਥਕਰੁ। ਤਾਉਭੇਕਰਿਅਕਾਈਮਰਦਨਾਧੁਧਹੀਰੇ
 ਦਾਅਗਾ। ਤਾਉਭੇਕੀਅਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀਤਾਉਥੇਦਾਅਗਾ। ਸ੍ਰੀਤਾਹਜੇ
 ਜੇਦੇਬਾਗਾਵੀਚਿਗਈਆ। ਅਤੇਘਰਅਖੁਗਾਈਆ। ਕੋਕਠ
 ਲਥਠਲਦੇਫੁਲਮੇਅਦੇਸੇ। ਸੋਤਸੀਸਲਨੁਕਰੇ। ਅਤੇਹੋਈ
 ਆਪਕਾਵੀ। ਅਤੇਫਲਦਾਸਗਛਮਕੇ। ਏਹਘਰਅਖਗਾਈਆ
 ਆਪਥਾਗਨੁਚਲੀਆ। ਬਾਗੇਜਾਈਕਰਅਛੇਮੈਵੈਲਾਅਈਆ।

ਅਗੇ ਪਰਪਰਸਾ ਦੁਤ ਆਗੇ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਧਾਗੇ ਮੇ ਵਾਸੇ ਆਇ
 ਆਸੀਂ ਤਾ ਪਰਸਾ ਦੁ ਅਤੇ ਮੇ ਵਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੇ ਭਿਜਾ ਸੈ ਕਰਮ
 ਰਦਾ ਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇ ਆਗਾ ਲਗਾ ਆਖ ਨੁਕਾਈ ਮਰਦਾ ਨਾ ਰਦਾ
 ਤੇ ਰਾਨਾ ਕਠੀ ਕੀ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਜੀ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਬੈਠੇ
 ਆਗੇ। ਉਦਿ ਆਸਾਵੀਰਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮੈ ਦੁਹਾ ਆਗੇ ਅ
 ਧੀ ਆਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਕਰਤਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹਾਸਿ ਆਗਾ ਸਫਰ ਆਖੀ ਆ ਆਉਰਾਈ ਫੁੰਡਾ ਸਤਿ ਕਰਤਾਗਾ। ੩
 ਪਿਛੇ ਮੈ ਕੀ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਜੀ ਸਾਤਿ ਕਰਤਾਗਾ ਫੁੰਡੇ ਪਰਸਾ ਦੁ
 ਅਗੇ। ਗਾਖੀ ਆਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਗਾਈ ਫੁੰਡਾ ਦੇਹੁ
 ਕੀ ਆਖੀ ਆਇ ਆਗੇ। ਤਾ ਫੁੰਡੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਤੁਸਾ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਰਸੇ
 ਈਲੀ ਆਇ ਆਗੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਗਾਈ ਫੁੰਡਾ ਤੁੰ ਅ
 ਜਾਨੂ ਕੀ ਆਜਾ ਕਦੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੁੰਡੇ ਕਹੀ ਆਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾ ਮੈ ਨੁਜਾਨ
 ਦੇਹੇ। ਤਾ ਤੁਸਾ ਮੈ ਨੁਜਾਨ ਕੀ ਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਗਾਈ ਫੁੰ

ਤੁਏਹੁਪਰਸਾਦਕੀਥੇਆਇਹਈਤਾਝੁਝੇਧੋਸਿਆਜੀਏਹੁਪਰਸਾਦਪਰ
 ਮੇਸਰੁਭੇਸੀਅਹੈ। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਪਾਛਿਅਗਈਝੁਤਾਝੁਸ
 ਚੁਆਯਾਤਿਪਰਮੇਸਰਨੁਜਾਣਦਹੈ। ਤਾਝੁਝੇਆਖੀਅਜੇਜੀਸੇਕਓਲ
 ਹੈਜੇਪਰਮੇਸਰਨੁਜਾਣਿਨਾਨਕਦਾਮੇਤਅਦਮੀਗੁਪਰਜੀਜੇਜਾਤੁ
 ਹੈਸੇਸਰਪਰਮੇਸਰਨੁਜਾਣਦੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸਰਗਆਖੀ
 ਆਗਤਿਕਦੇਕਲਾਕਜਾਣਦਹੈ। ਗੁਈਝੁਤਾਝੁਥੇਤੇਰੇਨਾਲਾਜੇਨਾਮ
 ਸਦਾਹੈ। ਝੁਤਾਝੁਥਾਛੀਅਤੇਸਪਰਸੈਲਗਾਏਦਾਭਾਣਾਦੇਝੁਝੇ
 ਲਅਤੇਝੁਤਾਝੁਥਾਛੀਗੀਅਨਧੀਅਨਕਰਦੇਪਰਚਦੇਅਹੈ। ਤਾਝੁ
 ਝੇਧਾਛੀਆਖੀਅਜੀਤੁਸੀਗਏਈਤਾਮੁਹੀਧਾਵੇ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕ
 ਜੀਸੁਰਚੇਲਦਾਤੀਥੇਆਗਾਜੀਥੇਸਾਧੇਦਾਅਗੁੰਧਾਵੇਤੁਝੇ
 ਜਨਹੋਦਾਆਗਾਨਹੀਤਾਪਉਲਅਹਰੀਆਗਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹੀਆਗਈਝੁਤਾਝੁਪੰਜਧਧਰੇਕਗਾਅਤੇਹੀਕਧਧਰਾਮਰਦਾ
 ਨੇਨੁਕਛਦੇਹੈ। ਤਾਝੁਝੇਆਖੀਅਜੁਸੀਤ੍ਰੀਪੰਜਧਧਰੇਕਓਕਰਦੇ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਈ ਤੁਰਦੀ ਬਾਤੁ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਤੇ
 ਨਾਲ ਪਰਹੁਣੁ ਵਾਲਾ ਇੰਦ੍ਰ ਮੈਂਦ੍ਰ ਹੈ ॥ ਉਸ ਤਾਈਂ ਲਿਆ ਵਸੀ ਅਸੀ ॥ ਤ
 ਰਸੇ ਦੀ ਅਚਰ ਦੀਏਗੇ ॥ ਤਾਉਂ ਤੁਝਾ ਬਾਦੀ ਪੰਜ ਬਖਰੇ ਬਰੇ ਧਰਨੀ
 ਤੇ ॥ ਅਤੇ ਕੰਟੀ ਤੁਰਦਾ ਕਰਕੇ ਮਰਦਾ ਨੇ ਨੁਦੇ ਦੁਨੁ ਸਗਾ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ
 ਮਰਦਾ ਨਾ ਕੰਠੀ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਤੁਝਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਆਖੀ
 ਅਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ਤਾ ਮੈਂ ਕੀ ਖੀਵਾ ਗਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ
 ਆਮਰਦਾ ਨਾ ਤੰਬੂ ਖਾਏ ॥ ਅਤੇ ਤੁਝੀ ਆਲਸ ਪਾਏ ਆਕਰਾ ॥ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾ ਨੇ ਕੁਝ ਆਜੁ ਮਰਦਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਉਤ੍ਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਮੈਂਦ੍ਰ ਨੁਲੀ ਅਉਸੀ ਤਾ ਅਸੀ ਅਚ
 ਦੀਏਗੇ ॥ ਤਾ ਗਾਈ ਉਤ੍ਰੇ ਆਖੀ ਆਪਰਸਾਦੁ ਮੁਧਾਏ ਤਾ ਮੇਰੀ ॥
 ਸਰਬਾ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਗਾਈ ਉਤ੍ਰਾ ਤੁ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਰਬਾ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ॥ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁ ਆਖਦਾ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਦੇ ਕਪਟ ਖੁਸਨ ਕਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੁਰੀ ਤੋਂ ਟੈ। ਤਾ
 ਅਸੀਂ ਪਰਸਾਦ ਮੁਹਪਾਇਏ। ਤਾਈਂ ਤੇ ਬਾਛੀ ਦੇ ਮਨਾਹੀ ਅਸੀਂ ਪਾਠੀ
 ਆ ਜੇ ਕੁਈ ਏਹੁ ਤਾ ਸਾਧੋ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਏਂ ਹੀ ਅਨੁਕਰ
 ਦੇ ਅਹੋ। ਜੇ ਈ ਅਸਨੁ ਆਇਸੀ ਲਿਅਹੈ। ਤਾਈਂ ਤੇ ਆਖੀ ਅਜੀ
 ਜੇਤੁ ਸਾਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਪੁਰੀ ਤੋਂ ਟੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਸਾਦ ਤਾ ਅਚੇਟਾ।
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਅਕੁਈ ਏਹੁ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸੈ ਕੇਹੁ ਜੇ ਅ
 ਈ ਅਹੋ। ਜੇ ਪਰਸਾਦ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਸੀ
 ਆਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਏ ਅਹੋ। ਤਾਈਂ ਤੇ ਬਾਛੀ ਓਥੇ ਓਥੀ ਆਉਂਦੀ
 ਕਰੀ ਆਇ ਅਸਹਾ ਟੈ। ਆਇ ਕਰਲ ਗਾਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਨੁਹ
 ਚਨਾ ਚੁਛਾ ਏ ਅਚੁਛਾ ਏ ਅਗਤ ਪਾਇ ਗਈ। ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਨੁਹ
 ਜੇ ਦੇ ਬਾਗਾਈ ਚਿਜਾਹੀ ਕੇਲ ਧਾਈਂ ਤੇ ਬਾਛੀ ਕਹੀ ਅਜੀ ਮੈਂ ਤੇ ਨੁਕ
 ਦਵਾ ਚੁਛਾ ਚੁਛਾ ਟੈ ਹੁੰਦਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਜਨਮ ਰਾਉਤ ਮਾਤਾ
 ਪਰਸਾਦ ਤਾਈਂ ਆਰੁ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਨ ਕਹੀ ਆਕੀ ਉਕਾਈ

ਹੰਗਾਕੀਉ॥ ਕੰਸਦਾਸਤੇਤਾਉਰੇਕਹੀਆਜੀਜੀਸਦਾਸਤੇਅਸੀਤੁ
 ਸੀਹੀਆਨਾਪਿਆਨੁਕਰਦੇਸੇਸੇਓਹੁਦਾਸਤਾਅਾਇਸੀਸਿਆ
 ਭੈ॥ ਤਾਇਦੁਸੈਲਕਹੀਆਕਉਕਗਾ॥ ਤਾਉਰੇਕਾਨੀਆਓਹੁਜੇ
 ਤੁਸਾਮਰਦਾਨਾਮੀਗਸੀਮੇਰੇਪਾਸਅਦਾਅਹਾ॥ ਓਸਦਾਗੁਰੂ
 ਸਾਨਕਤਪਾਜੇਭੈ॥ ਸਿਏਹੋਗਲਾਕਰਦਾਭੈ॥ ਤਾਇਦੁਸੈਲਕਹੀਅ
 ਕਾਈਫੁਡੀਮੈਓਸਤਾਈਜਾਨਦਾਹੁੰ॥ ਓਹੁਮੇਰਾਪੁਰਾਤਨਅਸਸ
 ਓਹੁ॥ ਅਸੀਤੇਓਹੁਮੀਲੇਹੋਏਅਹੋ॥ ਤਾਉਰੇਬਾਦੀਨਹੋਗਨਗ
 ਲਗੀ॥ ਤਾਉਰੇਅਗਬੀਆਜੀਓਹੁਅਖਦਾਭੈ॥ ਜੇਧੰਦੁਹਸੈਕੋ
 ਹਮੇਆਇਆਹੁੰ॥ ਤੁਸਾਨੇਦਾਸਤੇ॥ ਅਗੋਇਥੇਆਇਆਨ
 ਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਸੀਅਖਦੇਹੋਜੇਅਸਾਤਾਪੁਰਾਤਨਅਸਸਓਹੁ॥ ੧੬
 ਤਨਾਥੁਤੁਸਾਕਉਬੋਲੀਆਗਾਤਾਇਦੁਸੈਲਅਗਬੀਆਗਾਈ
 ਫੁਡੀਤੈਨੁਆਪੇਪਥਹੋਸੀ॥ ਜੇਮੀਲੀਏਗਾ॥ ਤਾਉਰੇਕਾਨੀਆ
 ਜੀਤੁਸੀਚਕਾਮੈਜੇਪਰਸਾਦਮੈਗਾਇਆਸੀ॥ ਸੇਓਨਾਮੁਹਯਾਇ

ਅਨਾਹਿਤੁ ਸਭੇ ਦਾਸ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚਲੇਤਾ ਕਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤੂੰ ਦੂਸੈ
 ਨਵੀ ਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਅਗੇ ਅਸਾਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਾ ਕਾ ਨਦਾ ਅਤੇ
 ਏਹ ਅਸਾਨੁ ਜਾਹਰ ਕਰਨੁ ਆਇ ਅਯੋ। ਤਾਈ ਦੂਸੈ ਨਵੀ ਕੋ ਨੁਕਰੀ
 ਕਾਈ ਸੁੰਡ ਤੂੰ ਨੁਤਾ ਜਗਾ ਅਸੀ ਕਲ ਕੇਸੀ ਲੀਏਗਾ। ਤਾਈ
 ਕੋ ਕਰੀ ਅਜੀ ਕੇ ਜਨੁ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇ ਅਯੋ। ਮੁਹੁ ਪਾਇ ਦੇ ਨਹੀ।
 ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇ ਜੇ ਕਲ ਕੇ ਜਾਈਏਗਾ ਏਹ ਗਲ ਧਰੁ ਦੀ ਨਾਹੀ।
 ਤਾਈ ਦੂਸੈ ਨਵੀ ਚਾਰ ਕਰੇ ਅਧੀ ਆ। ਚਲੁ ਕਾਈ ਸੁੰਡਾ ਛੀ ਆ
 ਪਤੀ ਆਰਤ ਗੁਜਰ ਗਈ ਤਾਈ ਦੂਸੈ ਨਵੀ ਅਤੇ ਸੁੰਡਾ ਧਾ ਛੀ ਦੇਵੇ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਆ। ਦੁਹਾਈ ਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਦੂਸੈ ਨਵੀ ਕੋ ਨੁ
 ਪਾਛੀ ਆ। ਕਾਈ ਸੁੰਡ ਤੂੰ ਕਛੁ ਬੋਲੀ ਦਾਨੀ ਮਹਾਨੁ। ਜੇ ਕੀ ਆ
 ਬੋਲੀ ਬੋਲ ਦਾਨੀ। ਤਾਈ ਕੋ ਆਖੀ ਅਜੀ ਕਰਤਾਰ ਨਰਤਾਗ। ਤਾਈ
 ਦੂਸੈ ਨਵੀ ਅਤੇ ਸੁੰਡਾ ਧਾ ਛੀ। ਹੀ ਕਪਹੁਰਾਤ ਗਈ ਤਾ ਦੁਹਾਪ ਆਇ।
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਨਰਤਾਰ ਆਇ ਆਖੀ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੁ

ਨਕਜਿਹੀ ਕਰਿ ਆਖੀ ਆਖੀ ਭੀ ਭੀ ਸਤ ਕਰਤਾਗ ਅ
 ਭੀ ਪੁਰਾਤਨ ਪਾਗੁ। ਤਾਈਂ ਭੇਕੁ ਹੀ ਆਖੀ ਸਨੁ ਹੁ ਮੀਲਿ ਆਖੈ। ਭੀ
 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਪੁਰਾਤਨ ਆਖੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਖੀ
 ਪੁਛਿਓ ਦੁਸੈ ਨੁ। ਤਾਈਂ ਭੇਕੁ ਦੁਸੈ ਨੁ ਆਖੀ ਅ। ਭੀ ਭੀ ਜੀ
 ਸਾਧਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਈਂ ਦੁਸੈ ਨੁ ਕਹਿ ਆਖੀ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਹੀ
 ਜਾਣਦਾ। ਤਾ ਮਰਦ ਨੇ ਆਖੀ ਆਖੀ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਮੈਂ ਕੁਛ ਦਿਓ ਆਖਦੇ
 ਅਗੇ। ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਨਾ ਭੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੀ ਭੀ
 ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਈਂ ਦੁਸੈ ਨੁ ਕਹਿ ਆਖੀ ਮਰਦ ਨਾ ਕਾਈ ਨੀ ਜਾਨੀ
 ਦੇਵੈ ਤਾ ਜਾਨੀ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਖੀ ਸਨੁ ਭੀ ਭੀ
 ਦੁਸੈ ਨੁ। ਏਸ ਭੀ ਭੇਕੁ ਤਾ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀ। ਪਰ ਤੁਝ ਖਬਰ
 ਕਰੈ। ਤੇਨੁ ਤਾ ਆਪਣੀ ਖਬਰ ਹੈ। ਤਾਈਂ ਦੁਸੈ ਨੁ ਮਚਲੇ ਹੋਏ
 ਆਖੀ ਆਖੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੀ ਮਲੂਮੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ३
 ਭੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਖੀ ਭੀ ਦੁਸੈ ਨੁ। ਭੀ ਹੁਣ ਜਾਣਕ

ਗੇਰਾ ਜੇ ਜਨ ਕਹੀ ਸਨਿ ਬਾਘ ਤਸੀ ਯੁਧਿ ਠਾ ਅਸੀ। ਅਥੀਓ ਸੁ ਜੇ
 ਹੀ ਸਨੀ ਮੇਰੀ। ਅਤੇ ਹੀ ਸਨੀ ਹੀ ਸੁਆ ਦੀ। ਅਸਾਨੁ ਕਰਤਾਰ ਭਉ ਦਲ
 ਏਅਾ। ਅਸਾਨੁ ਠੀ ਸਾਹਦੀ ਕਹੀ। ਅਸੀ ਗੇਰੇ ਬਹੁਤੁ ਨੀ ਕਹਿ
 ਹਦੇ ਅਹੇ। ਅਸਾਨੁ ਤੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਰੂ। ਅਤੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਤੇ।
 ਅਸਾਨੁ ਕੇਹਾ ਗੁਰੂ। ਅਤੇ ਗੇਰੇ ਛੁਕੀ ਤਾ ਅਹਾ। ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੇਰੇ
 ਸਨੀ ਕੇ ਅਥਰਵੀ ਆਤੀ। ਪਰੁ ਅਸਾਨੁ ਕਰੇ ਕੁਲਾ ਵਲਾ ਅਹਾ।
 ਅਸੀ ਕੇ ਅਥਰਵੀ। ਛੁਕ ਅਸਾਨੁ ਕੇ ਮੁਖੀ ਕਹੀ ਅਹਾ। ਕੇ ਫਿਰ ਤੁਸਾਨੁ
 ਜਨਮੁ। ਤਾਤੁ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਨਠੇ ਹਦੇ ਅਹੇ। ਤਾਤੁ ਸਾ ਕਹੀ ਅਜੇ
 ਭਾਈ ਜੀ ਕੇ ਅਜਾਧੇ ਏਥੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਨੇ ਕੇ ਥੇ ਜਾਇ ਪਵੀਏਗੇ।
 ਫੇਰਿ ਤੇਗ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ਗਾ ਕੇ ਨਾ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਤਾ ਅਸਾਨੁ
 ਸਾਨੁ ਕਹੀ ਅਹਾ। ਦੇਖੁ ਭਾਈ ਜੀ ਭਗਤ ਅਸਾਨੀ ਪੁਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਅ
 ਹੁ ਅਸਾਨੀ ਚਦਾਇ ਥਾਤੇ ਹੋਏ ਅਹੇ। ਏਕਤਾ ਅਸੀ ਮੁਰਤ ਪੁਜਦੇ
 ਅਹੇ। ਅਤੇ ਏਕ ਸੁਠੇ ਏਲੀ ਅਹਾ। ਪਰੁ ਅਸਾਨੀ ਚਾਰੁ ਕਰਿ ਭੁਠਾ।

ਜੇਗਾਜਾਨਕਜੀਮਨੇਕਰਦੇਅਹੋਜੇਤੁਸੀਮੁਰਤਨਾਪੁਜੀਅ
 ਸੀਪੁਜਦੇਰਹੀਐਅਤੇਤੁਸਾਨਲਜੇਹੋਰਾਗਾਟਹਲਨਾ
 ਸੋਮਛੋਹੋਇਅਗਾਠਾਰੀਅਸੀਤੁਸੀਮਿਲਕਰਰਾਜੇਪਾਸਘੋੜੇ
 ਹੋਇਅਸਾਅਖੀਅਰਾਜਾਜੀਏਹੁਕੀਅਹੋਇਅਗਾਅਸਾ
 ਤਾਤੇਰਾਅਖਾਇਅਸੀਅਤੇਅਸੀਜੇਠਾਰੀਜਨਮਸਟੇਐ
 ਏਹੁਕੀਅਤੁਸਥੇਅਤਮੇਅਈਗਾਜੇਜਨਕਕਹੀਅਸੁਨੀ
 ਕਾਈਐਮੇਤੁਸਾਨੁਸਚਾਦ੍ਰਿੜਅਸੀਮੇਤਾਥੁਤੁਨਾਹਾਦ੍ਰਿੜ
 ਏਅਗਾਤੁਸੀਮੇਰੇਅਖੇਲਗੋਨਾਗਿਤਮੇਕੀਅਕਗਾਪਰ
 ਕਾਈਮੇਰੀਸੇਵਾਦਾਠਲਤੁਸਾਨੁਏਹੋਹੋਜੇਤੁਸੀਮਨਖੜੂ
 ਨੀਅਵੇਗੋਤਾਠੇਰੀਅਸਾਤੁਸਾਮਿਲਕਰਅਖੀਅਗਾਜੀ
 ਅਸੀਜਨਮਹੀਅਵਦੇਰਹੀਏਗੋਕੇਕਦੇਅਸਾਡੀਖਲਾ
 ਸੀਭੀਹੋਸੀਤਾਹਾਜੇਜਨਕਕਹੀਅਗਾਈਤੁਸਾਡੀਕੁਗ
 ਤਪੁਰਨੈਪਰਹੁਦੇਜਨਮਭੋਗਕਰਤੁਸੀਕਲਜਗਾਦ੍ਰਿੜ

੧੨੦
 ਓਧੇਰੇਗਾ ਤੁਸਨੁ ਧੁਰਨੁ ਪੁਰਖਾ ਮੈਲੈਗਾ ਤਾਸਨੁ ਦੇਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਦਸੇਗਾ ਹੋਰੁ ਕੀਤੇਹੋਇ ਨੁ ਜਾ ਕੇਗੇਨਾ ਹਿਮ ਅਤੇ ਤੁਸਨਾ ਲਿਲਗ
 ਕੇਧੁ ਤੁਰਨਗਾ ਪਰਕਲਜਗਾਵੈ ਓਧੇਰੇਗਾ ਓਰੇਨਾ ਹਿਮ
 ਦੁਬਾਈ ਜੇਕਾਈ ਨੈਸਨੀ ਹੋਰੁ ਮੰਗੇਤਾ ਹੋਰੁ ਕੀਦੇਵਾ ਅਤੇ
 ਜਾਇਤੇ ਸਖੀ ਨੈਸਾ ਹੋਈ ਆਤਾ ਤੁਜਾਨਾ ਆਇਦੁ ਸੈਲਕਹੀ ਅਜੀ
 ਅਗੇਧੇਲੇਨਾ ਹਿਮ ਪਰੁ ਹਿਕ ਜਥਾ ਧੁਤੈ ਮੈਨੁ ਦੇਹਿ ਤਾਗੁਰੁ ਨਕਨੀ
 ਆਖੀ ਅਮੇਰਾ ਮਨੇਰਬਾਇਹੋ ਆਹਾ ਜੇਅਸੀ ਤੁਸੀਏਕੋਰਹੀ ਐ
 ਅਤੇਗੁਰੁ ਕੀਦੇਕਠੀ ਨੀਤੀ ਆਹਿਏਸਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੁ ਸਾਧਾਸ
 ਆਇਆਹੋਏਕੇਤਾ ਤੁਸੀਆਸਨੁ ਓਧੇਰੇਗਾ ਏਕੇਤਾ ਅਸੀਤੁਸਾ
 ਨੁਓਪਾਰੀਐ ਅਸਾਨੁ ਤੁਸਾਨੁ ਏਹੋਬਚਨੁ ਆਹਾਏਹੋਮਨੇਰਬਾ
 ਸਾਨੁ ਹੋਈਆਤਾਇਦੁ ਸੈਲਧੋਲੀ ਅਸੁ ਦੁਬਾਈ ਨਕਨੀ ਮੈਭੀ
 ਜਾਨਦਾਹੋਜੇਤੇਰੀਭੀ ਪੁਰਖਾਤਹੋਈਏ ਜੇਕਰਦੇਹੋਤਾਏ
 ਤੇਬਾਛੀਦਕਛਕੋਗਾ ਤਾਗੁਰੁ ਨਕਨੀਧੋਲੀ ਆਭਾਈਏਦੁ

ਸੈਠ ਅਸੀਂ ਰੇਵਾਸ ਤੇ ਹੀ ਆਏ ਅਗੇ ॥ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਕੇ ਵਾਸ ਤੇ ਹੀ ਆਇ ਅਗੇ ॥
 ਪਰੇਤੋ ਨਾਲ ਅਸਾ ਕਾ ਵਚਨੁ ਅਗਾ ॥ ਤਾਇੰ ਦੁਸੈ ਨ ਅਗ ਮੇ ਆ ਕੀ ਕੁੰ ਵਚਨਾ
 ਦਾ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਪਰਤਾ ਵਚਨੁ ਤਾ ਪੁਰਾਨੇ ਆ ਪਰਤਾ ਸੀ ਜੇ ਕੁਝ ਚਾਹੇ ॥ ਯਸੇ
 ਅਸਾ ਕੇ ਪੁਸਤਾ ਹੀ ਆਵਦਾ ॥ ਅਸਾ ਅਪਹੀ ਨਾਲ ਕੀ ਮਹੈ ॥ ਪਸੀਟ
 ਅਸਾ ਕੁ ਪੁਸਤਾ ਹੀ ਆਵਦੀ ॥ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰੇ ॥ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਜੇ
 ਅਸਾ ਹੀ ਨਾਲ ਕਰੇ ਗਾ ॥ ਅਸਾ ਹੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸੀ ॥ ਤਾਰੁ ਰੂਨ ਨ ਕੀ ਕਰੀ
 ਜੀਰਜਾ ਇਨੁ ਸਾ ਕੀ ॥ ਅਸਾ ਤਾ ਧਰਨੁ ਪੁਰਾ ਕਰਨਾ ਆਗੇ ॥ ਅਗੇ ਕੇ
 ਕੁਝ ਸਾਰੈ ਸਾਈ ਬਥਿ ਪਏ ॥ ਤਾਇੰ ਦੁਸੈ ਨ ਅਗ ਮੇ ਆ ਆਖੁ
 ਕਾਈ ਭ੍ਰਿਕਾ ਭ੍ਰਿਕੇ ਆ ਭੀ ਆ ਕੀ ਜੇ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਕਰੀ ॥ ਤਾਇੰ ਦੁ
 ਸੈਠ ਅਗ ਮੇ ਆ ਜੇ ਕੁਝ ਨ ਕੀ ਆ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ਮੰਨੇ ॥ ਤਾ ਭ੍ਰਿਕਾ ਭੇ
 ਲੀ ਆ ਜੀ ॥ ਮੇ ਕੀ ਆ ਜਾਨੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਿ ਆ ਆ ਧਰੇ ॥ ਜੇ ॥ ਤਾਰੁ ਰੂਨ
 ਨ ਕੀ ਗਗਰ ਮਕਲੀ ਫਿਰੇ ਬਥਿ ਪਏ ॥ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਏਹ ਪਨ ਤੇ ਧੈ ਸੰਤ ਰਗੇ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਾਨੁ ਦਹੀ ॥ ਦਿਸਾ ਤੇ ਆਗੇ ॥

੧੫
 ੧੩

ਉਪਰਿਧਰਨਤਲੇਅਕਾਸੁ॥ ਅਟਮਤਿਸਿੰਧਕੀਆਪਗੁਸਾ॥ ੧॥
 ਐਸਾਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸੀਕੋਨਾਮਾ॥ ਆਠਪਰਮਨਤਾਕੋਧੀਆਨੁ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਥੀਰੇਕਹਿਅਜੀਏ॥ ਕੁਝਨਹੀਸਮਾਝਿਆ॥ ੩॥
 ਸੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਰਥਾਦਿਤਾ॥ ਏਧਨਕੋਹਿਏ॥ ਚਿਹਨੀਅਹੈ॥
 ਨੈ॥ ਅਤੇਥੈਸਿਤਰਜਠਰਦੇ॥ ਜਿਅਗਨੀਯੈ॥ ਅਤੇਮਾਟੀਦੇ॥ ਜਿਮਾ
 ਤੇਜੇਪਾਣੀਪੀਈਯੈ॥ ਸੇਬਾਲਕਦੀਦੇ॥ ਜਿਕਚੀਰੋਈਯੈ॥ ਤਾ
 ਏਸਤਾਈਪੇਹੁਨਹੀਸਕਈ॥ ਕੀਓਨਹੀਪੋਹਈ॥ ਜੇਓਸਕਾਮ
 ਏਈਵੇਹੋਈਯੈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਮੁਐਸਾਹੈ॥ ਰਾਈਥੀਤਾਤੀਰੀਕਾ
 ਰਹਿਜਪਾਤੇਰੇਤਾਈਲਗੇਗਾਕੁਝਨਹੀ॥ ਤਾਥੀਰੇਕਹਿਅਜੀਤੁ
 ਸੀਕਹਦੇਤੇਪਰਮੇਸਰਜਪਾ॥ ਅਤੇਮੈਗਹੀਥਾਤਿਆਨੁ॥ ਮੇਰਾ
 ਕਈਲਾਕੀਥੋਥਾਏ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੂਜੀਪਉਂਤੀਆਖੀ॥
 ਪਹੁਲੇਮਾਖਨਪਾਛੈਦੂਧਾ॥ ਮੇਲਕੀਨੈਸਾਬਣਸੂਧਾ॥ ਰੈਤੇਨੀਰਭਉਰੂ
 ਦਾਛਿਰੈ॥ ਹੋਨੀਕਉਅਨਰੋਨੀਹੈ॥ ਤਾਥੀਰੇਆਖੀਅਜੀਤੁਸੀ

ਏਓ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੇ ਓਹੁ ਤਾਗੁਪਤ ਗਲ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਆਜਾਨਾ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਸਨਕ ਜੀ ਹੀ ਜੀ ਪਉਤੀ ਧੀ ਲਿਆ। ਏਹੀ ਗੁਪਤਾ ਬੀ ਏਹੀ
 ਦੀ ਸੈ। ਸਗਲੇ ਸਾਜ ਕਰੇ ਜਗ ਦੀ ਸੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਸਿਲੇ
 ਕਰੁ ਧਾਖੇ ਆਨ। ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਮ੍ਰਿਤੀ ਬੇਦਾ ਬੀਖ ਆਨ। ੩॥
 ਤਾਏ ਰਿਵੀਰੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇਤਾ ਕੁਝ ਨਾਸ ਮਾਏ ਆਗਾਤਾ
 ਗੁਰੂ ਸਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਏਤਾ। ਏਹੁ ਏਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰੋਗੀ।
 ਅਤੇ ਅੰਦਰੀ ਏਸ ਏਹੀ ਏਛੁ ਛੁਪ ਏਹੀ ਸੋ ਗੁਪਤ ਹੈ।
 ਓਸ ਏਹੀ ਨਾਲ ਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਛੁਰ ਜਾਸੀ ਓ
 ਹੁ ਏਹੀ ਏਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬੁਦੀ ਨਾਹੀ। ਏਹੁ ਸਕੁ ਮਾਨ ਜਗ
 ਦੀ ਸਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈ। ਏਸ ਗਲ ਦਾ ਵੀ ਚਾਰੁ ਕਰਨਾ
 ਆਇ ਆ ਹੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਵੀ ਓ ਕਰੇ। ਕੁਝ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਓ
 ਕਰੇ। ਪਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਵੀ ਓ ਤਰਤੁਲੇ ਰੇਗਾ। ਆਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਓ
 ਦਾ ਵੀ ਓ ਰਕਾਲੇ ਰੇਗਾ। ਤਾਏ ਰਿਵੀਰੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਓਹੁ ਤਾਦੀ

ਸਨਹੀਆਵਦਾ ਅਤੇ ਏਹ ਤਾ ਸੋਰੇ ਸਾਵਦੀ ਹੈ ॥ ਜੀਤਾ ਸਰੂਪ
 ਹੈ ਤੀਤਨਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਗਦੀ ਪਉ ਤੀਆਖੀ ॥ ਏਸਾ
 ਮਾਨ ਕੇ ਕਹੈ ਆਇਸਾਇ ॥ ਆਇਸਟ ਕੇ ਖਰੂਲੀ ਸਰਾਸੀ ਸਟਾ ॥
 ਸਾਬੂ ਮੁਖੀ ਚਰਖੀ ਚਰੇ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਗਾਤੀ ਹੋਇ ॥
 ੪॥੧॥ ਤਾਵੰ ਤੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇਂ ਕੁਝ ਨਹੀ ਜਾਨਦਾ ॥ ਤੁਸੀ ਜੇ ਆਖਦੇ
 ਹੋ ॥ ਤਾਫੇ ਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਏਤਾ ॥ ਸੁਨੁ ਕੁਈ ਭੀ ॥ ਜੀਤਨੀ ਏ
 ਸਾਇਸਾਇ ਮਾਨ ਹੈ ਜੇ ਸਰੁ ਆਇਸਾਇ ਹੈ ॥ ਹੋਇ ਹੋਇ ਛੁਪ ਛੁਪ ਜਾਦਾ
 ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾਵੰਦ ਕਈ ਰੰਗ ਤਾ ਸੋਇ ਖਵਦਾ ਹੈ ॥ ਹਕਾਰੇ ਜਨ
 ਜੀ ਸਨੁ ਨ ਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਤੀਸਨੁ ਸੈ ਸਾਰੁ ਆਇਸਾਇ ਕਹਦਾ ਹੈ ॥ ਅ
 ਤੇ ਜੇ ਏਖਾਇਆ ਅਖੀ ਅਗੇ ਛੁਪਨ ਹੋਇ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥ ਤੀਸਨੁ ਆ
 ਖਦੇ ਹੈ ॥ ਆਇਸਾਵਦਾ ਹੈ ॥ ਆਇਸਟ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ
 ਯੂਮੁ ਖੀ ਚਰਖੀ ਚਰੇ ॥ ਤਾਉ ਸਦੀ ਪਰਗਾਤੀ ਹੋਇ ॥ ੪॥
 ਤਾਵੰ ਧਾਢੀ ਪੈਰ ਤੇ ਢਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਉਠੇ ਨਹੀ ਏਹੋ ਆਖੇ ਜੀ

ਮੇਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਮੈ ਨਿਯਮੁ ॥ ਮੈ ਤੇ ਨ ਲਾਇ ਤਨੀ ਆਧਾਰੁ ਕੀਤੀ ਆ
ਹੈ ॥ ਤਾਇੰਦ੍ਰੁ ਸੈਲੁ ਆਖੀ ਆਉ ਠਕਾਈ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਰਹੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹੇ ਹੋ ਗੀਵਾਸ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਤਾਇੰਦ੍ਰੁ ਠਪਤਾ
ਹੋਇ ਆਹੈ ॥ ਭੇਰਿ ਅਛਾਈ ਪਰਗਤ ਹੁਜੀ ਸੀ ॥ ਤਾਹੁ
ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਹੈ ॥ ਲੈ ਆਉ ਠਕਾਈ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ॥ ਤਾ
ਇੰਦ੍ਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਅਗੇ ਆਲਗ ਆਖੀ ਆਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਵਲੁ ਹੁ
ਰੂਨਾਨਕ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰੁ ਸੈਲੁ ਅਤੇ ਮੈ ਅਤੇ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ॥ ਤਾਹੁ ਰੂਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਪਣਾ ਪਰਸਾਦੁ ਜੋਇ ਆਹੈ ॥ ਅਤੇ ਅਧਾਰੁ ਹੀ ਆਹੈ ॥
ਤਾਹੁ ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਹੈ ॥ ਲੈ ਠਕਾਈ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥
ਜੇਵਲੁ ॥ ਤਾਇੰਦ੍ਰੁ ਸੈਲੁ ਆਖੀ ਆਹੈ ॥ ਠਕਾਈ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਠਾਇ ਲੈ ॥ ਫ੍ਰਿ
ਤ੍ਰੁ ਠਾਇ ਲੀਤਾ ॥ ਲੈ ਕਰ ਲਗਾ ਜੇਵਲੁ ॥ ਜੀਉ ਅਧਾਰੁ ਪਰਸਾਦੁ
ਜੋਇ ਆਹੈ ॥ ਤੀਉ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਦੇਵ ਪਾਟੁ ਖੁਲਾਏ ॥ ਤਾਇੰਦ੍ਰੁ ਧੀ ਦੇਹੇ
ਇਗਾਇ ਆਹੈ ॥ ਤਾਇੰਦ੍ਰੁ ਸੇਰੁ ਕੁਝੁ ਫ੍ਰਿਤ੍ਰੁ ਸਾਰੀ ਗਾਇ ਆਹੈ ॥ ਜਾਇ

ਕੁਸੈ ਲਵੇ ਖੇਤਾ ਝੰਡਾ ਧੀ ਦੇ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਇ ਦੁਸੈ ਲਗੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਆ ਧੀ ਅਜੀ ਦੇਹਾ ਕੀ ਅਨੀਤਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਆ ਧੀ
 ਆਗੁਈ ਈ ਦੁਸੈ ਲਾਸਾਨੁ ਕਰਤਾ ਰੁਜੇ ਈ ਆਇ ਆਹੈ ਸੇਏ ਸੇਵਾਸ
 ਤੇ ਅਸੀ ਕੀ ਆਕੀਏ। ਤਾਇ ਦੁਸੈ ਲਾਸਾਨੁ ਧੀ ਅਜੀ ਕਰਨਾ ਕੀ
 ਆਆਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਤੇ ਕੀ ਆਗਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗੁਈ
 ਈ ਦੁਸੈ ਲਾਜੇ ਕੁਛੁ ਤਾ ਸੀ ਕਹੈ ਸੇਏ। ਤਾਇ ਦੁਸੈ ਲਾਸਾਨੁ ਧੀ ਆ
 ਜੀ ਨੁਆ ਈ ਸਨਾਮੀ ਜੀ ਧਰਾਵਣਾ ਆਗਾ। ਏਸ ਦੁਖ ਤਾਮੀ ਜੀ ਕੀ ਥੇਧੇ
 ਗਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਰਤਾ ਕੀ ਕਹੈ। ਤਾਮੈ ਆਧੀ ਅਜੀ
 ਰਤ ਪਹੁਰੈ। ਤਾਫੇਰੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਧੀ ਆਗੁਈ ਜਲਾਈ ਆ
 ਭਾਇ ਸਨਾਨੁ ਕੀਏ। ਅਤੇ ਭਾਈ ਝੰਡੇ ਨੁਕੀਨ ਦਾਵੇ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨਾਤਾ ਅਤੇ ਝੰਡੇ ਨੁਕੀਨ ਦਾਵੇ ਆਗਾ। ਤਾਝੰਡੇ ਦੀ ਧੁਮਾਰੀ ਓਤ
 ਸੀ ਝੰਡੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਚਾਹੀ ਪਾਇ ਆਗਾ। ਤਾਫੇਰੇ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਛੇ ਆਕੀਏ ਭਾਈ ਝੰਡੇ ਗਾ ਕੀਏ। ਤਾਝੰਡੇ ਆਧੀ

ਅਜੀਮੀਸਕੁਰੁ ਮਲੁ ਮੈਠੈ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਹੀ ਆਗੁਈ ਝੰਡ
 ਅਸਾ ਤੈਸੁ ਮੰਜੀ ਆਹਾ ਵਲਾਏ। ਤਾਈਏ ਆਖੀ ਅਜੀ ਜੇਤੇ ਹੀਰ
 ਜਾਇਆ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਝੰਡੈ ਨੁਮੰਜੀ ਸਉਪੀ। ਤਾਸੁ ਧਰਮੈ ਲੁਏ
 ਨੁਖ ਧਰੇਈ ਜੋਈ ਕਤ ਪਾਮੇਰੇ ਨਗਰ ਆਇ ਆਏ। ਚੁਪੇ ਝੰਡੈ
 ਧਾਢੀ ਨੁਮੰਜੀ ਝੰਡੀ। ਅਤੇ ਸਾਭੇ ਕੁਰੁ ਕੀਤਏ। ਜਾਏ ਹਗਲ
 ਗਜੇ ਸੁਧਰਮੈ ਲੁਏ। ਤਾਸੁ ਧਰਮੈ ਲੁਏ ਕਾਹੀ ਆਉ ਸਤ ਪੇਨੁ
 ਮੇਰੇ ਪਾਸਾ ਲੀ ਆਵੁ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ।
 ਇੰਦੁ ਸੈਣ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਧਾਢੀ ਅਸੀ ਪੰਜੇ ਜੀ ਗਲਾ ਵੀ ਓਧੈ ਓਏ ਆਏ।
 ਜੋਗ ਜੇਏ ਆਦਮੀ ਆਏ। ਆਇ ਕਰ ਅਖ ਲਗੇ ਜੋਈ ਹ।
 ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕਉ ਲੁਏ। ਉਸਤ ਪੇ ਕਉ ਰਾਜੇ ਬੁਲਾਇ ਆਏ।
 ਤਾਈਂ ਦੁਸੈ ਲੁਕਾਰੀ ਤਾਮ ਕਉ ਲੁਏ। ਓ ਨਾ ਆਦਮੀ ਓ ਨੇਕ
 ਹੀ ਆਹਾ ਕਉ ਰਾਜੇ ਨੇ ਰੋਜੀ ਆਏ। ਇੰਦੁ ਸੈਣ ਕਾਰੀ ਆਰੀਉ
 ਰੋਜੀ ਆਏ। ਉਨੇ ਕਾਰੀ ਅਜੀ ਤਪੇ ਕਉ ਬੁਲਾਇ ਆਏ। ਤਾ

ਇੰਦ੍ਰਸੈਲੁਖਤਾਹੋਇਆ। ਅਧਿਥਿਸੁਚੇਮੇਰਾਜੇਕੀਨਿਸਾਕਾਰੀਆ
 ਵਤਾਹੋ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀਆਬਹੁ। ਇੰਦ੍ਰਸੈਲਾਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲ
 ਕਾਰੀਆਜੀਇਹੁਤੇਤਮਕਭਿਜਾਣਤਾਨਾਹੀ। ਤਮਤੇਕੀਸੀਕੇਧੁਰੇਮੇ
 ਨਾਹੀ। ਅਰੁਮੇਗਾਮੁਹੈ। ਓਸਕਾਬਿਘਨਾਕੀਛੁਨਾਹੋਇ। ਮੇਓਸ
 ਕੀਨਿਸਾਕਾਰੀਆਵਤਾਹੋ। ਤਮਕੀਆਕਰਤੇਹੋ। ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲੁਗਜੇਸੁ
 ਧਰਸੈਲੁਨਜਾਇਸਲਾਮੁਕੀਤਾ। ਤਾਧੁਧਰਸੈਲੁਗਜੇਕਾਰੀਆਓ
 ਪੁਤਕਛਕੇਗਾ। ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲੁਕਾਰੀਆਗਜਾਜੀਮੇਕਰਨੇਹੀਆਇ
 ਆਹੋ। ਤਾਗਜੇਕਾਰੀਆਕਹੁਪੁਤਕੀਆਕਰਤਾਹੈ। ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲ
 ਕਾਰੀਆਜੀਤਮਜੇਆਦਮੀਕੇਜੇਥੇਰਪੇਕੋਧੁਲਾਵੇਲਾ। ਤਾਗਜੇਕ
 ਰੀਆਪੁਤਮੇਕੇਜੇਥੇ। ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲੁਕਾਰੀਆਕੀਸਵਾਸਤੇ॥
 ਤਾਗਜੇਕਾਰੀਆਪੁਤਮੇਸੁਣਿਅੰਜੇਏਏਬਾਢੀਕਓਪੁਰਨਕੀਆ
 ਆਹੋ। ਮੇਓਸਵਾਸਤੇਧੁਲਾਇਆਬਾਜੇਮੇਓਸੁਕਓਦੇਖੋ॥
 ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਲੁਕਾਰੀਆਗਜਾਜੀਦੇਖਕੇਦੇਖਲੇਮੇਧਤਾਛਹਕ੍ਰੋਹ॥

੩

ਏਕਦੇਖਣੇਮੈਕੁਲਾਹੇਤਹੈ। ਘਰੁਏਕੁਦੇਖਣੇਮੈਧੁਗੇਤਹੈ। ਤਾਰਾਜੇ
 ਕਹੀਆਪੁਤ੍ਰਾਜੀਸਦੇਖਣੇਮੈਕੁਲਾਹੇਤਹੈਸੋਈਦੇਖਣਾਮੁਖਰਥਿ
 ਬਤਾਇ। ਮੇਓਸੀਤਰਦੇਖੋ। ਸਾਇੰਦ੍ਰੁਸੈਲਕਾਰੀਅਗਜਾਜੀ
 ਓਹੁਤੋਪੁਰਸਾਧਹੈ। ਓਸਅਰੁਕਰਤਾਰਮੈਰੂਦਕਛਨਾਹੀ। ਅ
 ਰਥਿਹੁਤਧੇਤਮਾਹੈ। ਤ੍ਰਿਕਸਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ। ਤਾਰਾਜੇਕਹੀਅ
 ਪੁਤਮੈਸਾਧਮੁਰਤਕਰਦੇਖਤਾਹੈ। ਤਾਇੰਦ੍ਰੁਸੈਲਕਾਰੀਅਨੀਸਾ
 ਪਮੁਰਤਦੇਖਣੇਕੀਇਤਗਨਾਹੀ। ਜੇਜਾਘਤਸੇਖਰੁਗੁਲਾਈਐ।
 ਆਪਨੀਵਾਰਕਗਾਧਮੁਰਤਦੇਖਣੇਜਾਈਏ। ਤਾਰਾਜੇਕਹੀਆਪੁਤ੍ਰ
 ਤਕੁਲਾਕਹਤਾਹੈ। ਜੇਤ੍ਰਕਹੇਸੋਈਮੈਕਰਥਿ। ਤਾਇੰਦ੍ਰੁਸੈਲਕ
 ਰੀਅਗਜਾਜੀਕੁਲੇਭੋਜਨਲੇਹੁ। ਕੁਲੇਮੈਵੇਲੇਹੁ। ਅਰੁਅ
 ਪੀਨਗੀਸੇਤੀਸਾਥਾਰਨੇਪਰੁਗਾਥੋ। ਸਾਧਮੁਰਤਦੇਖਣੇਕੀ
 ਯਹਰਥਿਸੈ। ਰਾਜਸਰਸਪਰਮੈਲਕਸਮਾਦਾਥਲੀਆਹੁ।
 ਰਜੇਓਹਮੈਨਲੀਤੀ। ਕੁਲੇਜੇਭੋਜਨਭੁਲਾਮੇਵਾ। ਕੁਲੇਥ

ਸਰਗ। ਨਾਸਾਇੰਦੁ ਸੈਨੁ ਲੀਤਾ। ਅਗਈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ
 ਟੇਕਿਆ ਜੇਕੁ ਸੁਖੀਆਇ ਅਸੀਸੇ ਅਗੇ ਰਖਿਓ ਸਾਤਾਇੰਦੁ ਸੈਨੁ
 ਧੋਲੀਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮਵੰਤੁ ਹੈ। ਸਭੁ ਪਾਤਿਸ਼ਹੀ ਰਖਾ ਰਹੀ ਏ। ਤ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਰ ਬਾਪੀਦੀਤੀ। ॥ ਗੁਰੁ ਬੀਲਾਵੁ ਲਾਵੈ ਚ
 ਜਬਾਵੁ ਬੋਲੀਆ ਮਹਲਾ ੧॥ ਏਕੋਰੁ ਜੁਟੀਆ ਸੁਪਰਸੇਰ
 ॥ ਅੰਜਨਗਿਆਨੁ ਪਾਇਤੀ ਤੈਨਾ। ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰਾ ਗੋਇ ਬੀਕਾਨਾ।
 ਐਸਾ ਸਾਹੀਬੁ ਮੀਤਹ ਮਾਰਾ। ੧॥ ਸੁਣੁ ਸੁਪਰਸੇਰਾਇ ਹਥਾਤੁ ਮਰੀਏ ਕੋਰ
 ਜੁਟੀਆ ਛਤ੍ਰ ਪਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਅਠਾਰਹਰਾਜੇ ਤੁਮਰੇ ਰਣਤਨ
 ਨੇ ਸਭੁ ਸੇਵਕੇ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਓ ਮਨੁ ਨੀਨੇ। ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰੀ। ਜਬ
 ਗੁਰਮਾਤੀ ਉਪਜੀ ਰੀਦੇ ਮੁਰਾਰੀ। ੨॥ ਸਭਿ ਟਾਪੂ ਫਾਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ। ਤੀਨ
 ਵੀਪਤੁ ਮਰਨ ਪੁਜਾਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੀਸਨ ਮਤੇ ਜਤੇ ਉਚੇ। ਸੁਪਰਸੇਰੁ ਤੁਮ
 ਨੀਰਮਲੁ ਸੁਚੈ। ੩॥ ਏਦੁ ਸੈਨੁ ਏਹ ਸੀ ਗੁਰਮਾਰਾ। ਕਰਨੁ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ
 ਕਰਤਾਰਾ। ਕਰੁਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਆਪਾਇਦੀ ਆਲਾ। ॥ ਸਿਰਸਰਬ ਸੁਮੀਟੇ

ਜੀ ਜਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜੇ ਸੁਪਰਸੈ ਲੁਸੁ ਉਟਾ ਪੁਟਾ ਕਾ ਰਾਜ ਕੀ ਤਿਆਇ ਕ
 ਛਤਰਾ ਜਾਇਤਾ ਅਗੇ ਅਠਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਅਗੇ ॥ ਤਾਰੂ ਰੂ ਨ
 ਨਕੀ ਸਦਕਾ ॥ ਇਹੁ ਸੈ ਲੁਟੇ ਪਰਸੀ ਗੁਤਿ ਨ ਦੀ ਪਾਵਾ ਰਾਜ ਲਗਾ
 ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਲੋਸਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾਰੂ ਰੂ ਨ ਨਕੀ ਕਹਿਅ
 ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਪਰਸੈ ਲੁਟੇ ਦੀ ਗਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ॥ ਸੁਪਰਸੈ ਲੁਗਾ
 ਮਤਰਾ ਜੇ ਤੇਜਾ ਵੀਰ ਆਇ ਜੰਦ ਹੋ ॥ ਤ੍ਰਿਜਾ ਲੋ ॥ ਤਾਰਾ ਜਾ ਸੁਪਰ
 ਸੈ ਲੁਗ ਬੇਜੇ ਰਾਹੀ ਉਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇਆ ॥ ਅਤੇ ਆਖ ਲਖ ਗਾਨੀ
 ਜੇ ਆਖੇ ਗਾਮੇ ਰਾਜੂਰੀ ਇਸੇ ਕੁਦੇ ਦਾ ॥ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਨੇ ਨਾਲਾ ਫਿਰਦਾ ॥
 ਹਾਂ ਅੰਸਾ ਵਖ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਗਾ ਬੀ ਆਵ ਸੀ ॥ ਤਾਰੂ ਰੂ ਨ ਨਕੀ ਕਹਿਅ
 ਰਾਈ ਅਸਾ ਜੇ ਭੀ ਨਾ ਜੀ ਘਰਾਇ ਅਗੇ ॥ ਸੇ ਮੰਜੀ ਅਸਾ ਤੀ ਖੇ ॥
 ਅਤੇ ਤੇ ਲੋਇ ਕਛਤਰਾ ਜਾਇਤਾ ॥ ਸੇ ਰਾਜੂਰੀ ਅਸਾ ਤੇ ॥ ਤੇ ਨਾ
 ਜੁ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥
 ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥

ਆਪੁਨੁ ਅਸੀਖੇਰੀਏਗੇ॥ ਤੁਸਾਰੇ ਹੀ ਟਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਏਥੇ ਲੀਆ ਆਹਾ॥
 ਸੇਖੁ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈ ਲੁਧੈ ਰਾਗੁ ਛੁਟਾਖੀ ਮੀਐ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਖਿ ਉਰਾ ਜਾਨਿਓ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਏ ਨ ਕਰੇਗੇ॥
 ਅਤੇ ਅਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਹੋਵੇ ਨਗੇ॥ ਤਾਰੁ ਛੁਟਾਨ ਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ
 ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਯੋ॥ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਹਿ ਕਹੇ ਏ ਚਾਵੀ ਏਗੇ॥ ਤੁਸਾਰੀ ਲਤੀ
 ਨਾਹੀ ਕਰਨੀ॥ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਨਾ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਏ
 ਨਾ ਏਥੇ ਰਹੇ॥ ਜੇ ਅਸਾਰਾ ਅਤਮਾ ਛੁੱਟੇ ਰਹੇ॥ ਤਾਰੇ ਦੂਸੈ ਲੁਆਖੀ ਆਜੀ
 ਕੁਲਾਰਾ ਜੇ ਦਾਹੀ ਆਖੀ ਅਮੀ ਨੀਏ॥ ਹੋਰ ਮਹੀ ਨਾ ਏਥੇ ਰਹੇ॥ ਤਾਰੁ ਛੁਟਾ
 ਨਕ ਆਖੀ ਆ ਕੁਲਾਰਾ ਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਆਖੀ ਆ ਕੀ ਟੇਰ ਨਾ ਨਾਹੀ॥ ਏਕ ਮਹੀ
 ਨਾਹੁ ਛੁਟਾਨ ਨਕ ਜੀ ਏਰੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈ ਲੁਧੈ ਰੇ॥ ਏ ਦੂਸੈ ਲੁਪਾ ਸਰੇ॥ ਧਰੁ
 ਤਰ ਜੀ ਸੁਪ੍ਰਸੀਨ ਰਹੇ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈ ਲੁਧੈ ਹੁਤੇ॥ ਰਾਹੁ ਬਜੇ ਰੈ॥ ਬਚਨ ਹੋਏ ਆ
 ਸੀ ਤੁਸੀ ਤੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਯੋ॥ ਤਾਰੁ ਛੁਟਾਨ ਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਵੇਦ ਹੋਏ॥ ੧॥

॥ ਬੇਲਾਗੁ ਰਾਇ ਦਾਹੁ ਛੁਟਾ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥

ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲਾਸਿ ਲਾਇ ਪਾਨੁ ਚਲੇ ॥ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਭੰ ਦੁਖਾਣੀ ਉਤੇ
ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਜਾਈ ਦੈ ॥ ਗਾਤੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਗੋਇ ॥ ਜੇਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇਥੇ ਧਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਗੋ ਸਿਲਾਸਿ ਲਾਇ ਪਾਣੀ ਚਿ
ਧ੍ਰਿਮ ਪਈ ਆਹਿ ॥ ਜੇਹਿ ਕਿਤ ਪਾ ਆਇ ਆਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਧ ਰਸੈ ਨ ਪਾਸਾ ॥ ਸੁਧ
ਰਸੈ ਨ ਪਾਸੈ ਨ ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਬਚ ਨ ਕੀਤਾ ॥ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਹਿਕਠੇ ਥੇ ਸੁ
ਭਾਧਾ ਫਿਰਿ ਗਏ ॥ ਤਿਸਨੁ ਪੁਰਨ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ॥ ਹੋਸਾ ਜੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦੇ ਉਦੈ ਆਨ ਧੈਰੇ ॥ ਜੰਸਤਾ ਦੇ ਨ ਜੰਗਲਾਵੈ ਚਿ
ਧੈ ॥ ਠੀਕ ਆਗੁ ਜਗੇ ॥ ਤਾਮਰ ਦਾ ਨੇਕ ਹਿ ਆਜਿ ਜੇਹੁ ਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਮੈ ਸਹਰ
ਦੇ ਖੇ ਆਵਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਬੋਲੀ ਆਗਾ ॥ ਕਿਉ ਮਰ
ਦਾ ਨਾ ਕੁਖ ਲਗੀ ਹੈਈ ॥ ਤਾਮਰ ਦਾ ਨੇ ਆਗੇ ਆਜਿ ਤਿਸਾਨੁ ਤਾਕ
ਕਤਾਰੇ ॥ ਜੇਹਾ ਰੀਤਾ ॥ ਮੈਤੁ ਸਾਨਾ ਸਿਰਠ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ॥ ਗੁਰੂ
ਸਹਰ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਆਇ ਬੋਤਾ ਨੁਝ ਮੁਹ ਪਾਵਾ ॥ ਕਿਉ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸਰ ਦਾ ਨਾ ਕੁਝ ਸਿੱਝ ਪਕੜਾ ॥ ਮਰਦਾ ਨੇ ਆਖਿ ਆਗੁ

ਜੀਅਮਰਦਾਨੁਪਰੀਰੋਕੇਬੀਗਇਆਥੈਠਕਰਮਰਦਨੇਆਖਿ
 ਆਜੀਏਸਸਰਦਾਨਾਉਸਿਆਏ। ਤਾਰਤੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾਏਸਸਰਦਾਨਾਉਧੁਮੁਪਰੈ। ਅਤੇਏਥੇਦਾਗਜਾ
 ਧੁਮੁਨੈ। ਅਤੇਏਮਧਰਥੈਨੈ। ਏਹੇਗਲਾਉਦੀਆਸਿਨਾਜਾ
 ਗਜਾਮਧਰਥੈਨਸਿਕਾਰਖੇਲਨਆਏਆਸੀ। ਸਿਕਾਰ
 ਖੇਡਦਾਖੇਡਦਾਜਿਧਰਅਸੀਥੈਠੇਅਹੋਤਿਧਰਆਈਨਕ
 ਲਿਆਜਾਂਦੇਖੇਡਾਏਮਾਨਖਉਜਾਡਾਵਿਟਿਓਥੈਠੇਹੈਨਾ।
 ਹਜਾਖਡਾਹੋਏਕੇਲਗਾਪੁਛੁਲਤੁਮਕਉਲਹੇਤੋ। ਉਜਾ
 ਡਾਵਿਟਿਓਥੈਠੇ। ਤਾਮਰਦਾਨਾਥੈਲਿਆਹੁਮਅਦਮੀਹੋਤੇ
 ਹੋ। ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਤੁਮਸਰਸੇਬਾਹਰਕਿਉਥੈਠੇ।
 ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਸਰਮੇਜਾਇਕੇਕਿਸੀਦੇਦੁਆ
 ਰੇਜਾਏਥੈਠੇ। ਤਾਰਾਜੇਪਾਛਿਆਤੁਮਅਤੀਤੋ। ਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇਕਹਿਆਤੈਨੁਕਿਆਨਜਾਰਿਆਵਤਾਹੈ। ਤਾਮੇਥੈਠੇਜੇਰੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਧੇਲਤਾਨਾਹੀ। ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਰੂਖਾਨਾ
 ਛਿਤਾਹੋਇਰਹਿਅਹੀ। ਤਮੇਕਹਿਆਗਾਜਾਜੀਅਸੀਪਰਦੇ
 ਜੀਅਹੋ। ਤਾਗਜੇਛੇਰਿਪੁਛਿਅਅਰੇਕਾਈਤੁਮਨਿਸਨਗ
 ਰਾਸਿਓਅਏਹੋ। ਤੁਮਾਹੀਏਕੀਸਮਣੀਨਾਹਿਜਾਤੀ।
 ਤਮੇਕਹਿਆਜੀਹਮਪੰਜਾਬਕੀਪਰਤੀਜੇਓਅਏਹੋ।
 ਦਿਪੰਜਬਸਾਣਿਅਹੋਵੈ। ਤਾਗਜੇਸਮਾਝਿਅਜੇਨਾਹੀਤਾ
 ਓਹੀਹੀ। ਤਾਗਜੇਪੁਛਿਅਅਰੇਕਾਈਤੁਮੋਖੀਸਹਰਦੇਸਦੇ
 ਖੀਅਹੋ। ਜੇਗਜੇਸੁਪਗੈਕਾਹੋ। ਅਮੇਅਥੀਆਗਾਜਾਜੀ
 ਓਹਾਹੀਜੇਅਏਹੋ। ਤਮੇਗਜੇਨੁਪੁਛਿਅਜੀਤੁਮਾਗਾਨਾਓਕੀ
 ਅਹੋ। ਤੁਮਹੋਤੇਕਓਛਹੋ। ਤਾਗਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਆਪਨਾਨਾਓ
 ਬਤਾਵੇਗੇ। ਪਰਤੁਆਪਨਾਨਾਓਬਤਾਈ। ਅਰੁਆਪਨੇਮਹੀਤ
 ਕਾਨਓਬਤਾਈ। ਮਹੀਤਤੇਬੋਲੀਤਾਨਾਹੀ। ਤਮੇਕਹੀਆ
 ਜੀਮਹੀਤਕਾਨਓਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ। ਅਹੁਮੇਗਾਨਾਓਬਲਾ

ਹੈ॥ ਅਗੁਇਸਕਾਨਉਮਰਦਾਨਹੈ॥ ਤਾਗੇਕਹੀਆ
 ਸੁਣਤੇਕਾਈਬਾਲਾਸੁਪਗੈਲੁਕਉਅਰੁਉਰੇਬਾਢੀਕਉ
 ਏਹਿਪਿਛਪਾਦੇਆਇਆਹੈ॥ ਸਚਕਹੀਓ॥ ਤਮੇਕਹੀਆਜੀ
 ਏਹਿਦੇਆਇਆਹੈ॥ ਪਰੁਤਮਅਪਣਾਨਉਬਤਾਵੇ॥ ਅਰੁ
 ਅਪਣਾਬਰਨੁਬਤਾਵੇ॥ ਤਾਗੇਕਹੀਆਹਮਾਗਾਨਉਮ
 ਪਰਥੈਲੈ॥ ਅਰੁਸਰਕਾਨਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਹੈ॥ ਏਸਾਵੈਕਾਈ
 ਤਕੇਰਾਜੇਹੈਤੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਲੁਕਹਮਾਗਵਰਨੁਹੈ॥ ਤਮੇਆਖੀਆ
 ਕੁਲਾਗਾਜਾਨੀਮਲੁਮਹੂਆ॥ ਅਤੇਜੀਏਹੀਪਕਉਲੁਕਹੀ
 ਦਾਹੈ॥ ਗਾਗੇਕਹੀਆਜੀਸੁਲੁਕਾਈਅਤੀਤਾਏਹਸਲਾਮਿਲਾ
 ਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ॥ ਤਮੇਠੇਰਿਪਾਛੈਆਗਾਜਾਨੀ॥ ਏਹਾਕੇਤੇਰਾ
 ਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਰਾਗਾਜਾਧੋਲੀਆਸੁਲੁਕਾਈਅਤੀਤਾਏਹੀ
 ਗਾਦੀਨਦੀਪਮਹੀਅਠਾਰਹਗਾਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਮੇਠੇ
 ਫਿਪਾਛੈਆਜੀਉਨਾਗਾਜੀਆਦਾਨਾਉਕਿਅਕਿਆਹੈ॥

ਰਾਗੇ ਮਧਰਥੈ ਕੁਰਹਿ ॥ ਸੁਨੁ ਕਾਈ ਅਤੀਤ ਕੁਟੈ
 ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਧਰਥੈ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਧਰਥੈ ਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖਰਥੈ ਨਾ ॥
 ੪ ॥ ਅਸਰਥੈ ਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਗਰਥੈ ਨਾ ॥ ੬ ॥ ਧੀਰਥੈ
 ਨਾ ॥ ੭ ॥ ਲਾਲਥੈ ਨਾ ॥ ੮ ॥ ਗਣਿਥੈ ਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਖਸਾਗ
 ਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਗਪਰਸਰਾਮ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਜਾ ਅਟਕਾਧ
 ਟਕਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਧਸੰਕਲਪ ॥ ੧੩ ॥ ਬੁਧੀਧੀਭੇ
 ਸਾਲਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਜਨੈਨਜੋਤੀ ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਜਾ
 ਬਾਲਸਿੰਘ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਜਾ ਤੁਰਤੁਰੀਹਾ ॥ ਰਾਜਾ ਮਗਾ
 ਗਣਿ ॥ ੧੭ ॥ ਰਾਏ ਰਿਖੈ ਰਾਜੇ ਨੁ ਮਧਰਥੈ ਨੁ ਪੁਟੈ
 ਆਗਨਾ ਜੀਏ ਨਾ ਅਠਾਗਉ ਪਾਗੈ ਸਿਰਕਰਦਾ ਕਉਟ
 ਹੈ ॥ ਰਾਗੇ ਕੁਰਹਿ ॥ ਸੁਨੁ ਕਾਈ ਅਤੀਤ ॥ ਸਕੁਨਰਾ
 ਸੁਪਰਿਕਟ ਲੈਨ ਹੈ ॥ ਰਾਮੇ ਰਾਜੇ ਨੁ ਕੁਰਹਿ ॥ ਆਗਨਾ ਏਹ
 ਗਲ ਸੁਣੁ ਕਉ ਧੋਲੀਆ ॥ ਸਰੇ ਸਲਾਸ ਚਢੇ ਲਕਰ

ਏਹ ਗਲ ਸੁਣੇ ਲੀ ਆਗਾ ਤਾਗ ਜੇਮ ਪਰਧੈ ਨ ਕਹਿ ਆਗਾ ਸੁਣ ਅਗੀ ਤੇ ਤਮ
 ਹਿਥਾ ਤਾ ਕੀ ਅਸੁਮ ਸੁਣੀ। ਤਾਮੇ ਗਾਜੇ ਨੁ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾਜੀ ਸੁਣਾ ਉਪਰਿ ਸੁਪ
 ਗੇ ਲੈ। ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਅਗੀ ਤੇ ਤਮ ਕੀ ਆਗਾ ਲੈ। ਤਾਮੇ ਕਹਿ
 ਆਗਾ ਜਾਜੀ ਮੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਪ ਗੇ ਲੈ
 ਨੁ ਸੁਣਾ ਉਪਰਿ ਸੁਪ ਆਗੇ। ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿ ਆਗੇ ਗਾਮੀ ਤਮ
 ਹਤਾ ਹੈ। ਕੇਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਗਾਜੇ ਕਹਿ ਆਗੇ ਗਾਮੀ ਤੇ ਧੰਨ ਤਾਗੀ
 ਤਾਮੇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾਜੀ ਮੇ ਗਾਮੀ ਤ ਦਧੇ ਲੇ ਜਦ ਕੇ ਦਿਧੁ ਲਾਵੈ।
 ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਅਗੀ ਤਮ ਧੁ ਲਾਵੈ। ਤਾਮੇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾਜੀ
 ਲਾਇ ਜੇ ਧੁ ਲਾਇ ਸੁਣਾਵੈ। ਤਾਗ ਜਾ ਪੇ ਜੇ ਤੇ ਉਤਾਰੀ ਆਗੇ
 ਤਾਗੀ ਨ ਜੀ ਕ ਆਇ ਕਰੇ ਮੇਨੁ ਪੁਛੀ ਆਗੇ ਗਾਇ ਨੀ
 ਅਵਾਜ ਕੀ ਆਗੇ। ਤਾਮੇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਤਾਗ ਜੇ ਨੇ ਜੀ ਆਇ ਕਰ ਆਗੇ ਅਮੀਤ
 ਜੀ ਕਰਤਾਰ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤੁ ਲੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ

੧੨੧

ਨਕਜੀਧੋਲੀਆਸਾਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਭਾਈਜੀ॥
 ਤਾਰਜੇਮਥਾਟੇਕਿਆਗਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਅਭੁਤਾ
 ਈਮਧਰਧੈਨਾਤਾਰਜੇਕਹਿਅਜੀਨਗਸੀਮਚਲੇ॥੩॥
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਾਜਾਗਮਾਗਨਗਾਈਗੀ॥ਤਾਰਜੇ
 ਕਹਿਅਜੀਈਹਊਜਾਜਮੈਧੋਲਾਕਿਆਠਾਇਦਾਹੈ॥੩॥
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਾਜਾਗਮਠਕੀਰਅਜੀਤਾਹੋ॥
 ਹਮਕਊਊਜਾਜਹੀਦਸਦੀਹੈ॥ਤਾਰਜੇਕਹਿਅਜੀ
 ਸਹਮੇਕੋਈਭੂਗੇਕੀਖਧਰਲੇਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਹਾਰਗੁਬੀਲਾਵਲਾਈਚਿਸਧਰਧੋਲੀਆਮਹਲਾ੧॥
 ਇਕਤੰਤਾਨਾਮਕਾਜੀਨਾਸਕੁਕਿਛੁਈਆ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਪਨਾਕਰਲੀਆ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮਨਛਾਹੀਐਸਦਾਸੀਜੀ
 ਹਮਾਰੇਲੇਖਾਨਦੀਨਪੁਛੀਈਮਨਮੀਤਾਪੀਆਗੇ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਜੇਨਉਤਮਕੀਆਸੀਤਪਰਸਾਦਾਜਲਸੀ

ਸਤਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਆਹਿ ਦੇਖੀ ਸੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਧਾਸਤ ਧੂਰ ਸੁਪਛਾਨਿ
 ਆਨਾਇ ਆਕੇ ਸੀਗਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਏਕੈ ਹੋਏ ਨੀਰ ਕੰਗੁ ॥
 ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਗਾਨੀ ਦੁਸੁ ਨਾਸਕੁ ਬੁਠੁ ਪਾਗਾ ॥ ਏਸ ਏਸ
 ਨਸਰਾਈ ਨਾਸਿ ਆਜਾਇ ਹੋਏ ਕੰਕਾਗ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰਾ ਜਾਮ
 ਪਰਥੈ ਨ ਪੈਰਾ ਤੇਰੁ ਓਪਾਇ ਆ ॥ ਅਤੇ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈ ਨੁਕਿਛੁ ਆਗੀ
 ਆਕੀ ਆ ॥ ਜੇ ਮੈ ਸੇਵਾ ਕਰਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਰਾ
 ਜਾ ਪਰਥੈ ਨਾ ॥ ਏਹੁ ਅਸੀ ਤੁਸਕੁ ਕਹੇ ਆਹੇ ॥ ਜੇ ਅਜਾ ਸੁਖ
 ਰਸੈ ਨਾ ॥ ਏਕੁ ਤੁਰਾਜ ਦਿਤੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮੀਨੇਗਾ ਉਸਦਾ ਕੁ
 ਲਾਹੈ ਦੇਗਾ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਨਾਮੀਨੇਗਾ ਤਾ ਉਹਨਾ ਕੋ ॥ ਅਸਾ
 ਪਵਿਟਰੇ ਆਖਾ ਛੁਰਣ ਆਹੇ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਮਧਰਥੈ ਨ ਕਹਿ ਅਜੀ
 ਉਹ ਅਸਾਡਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਹਮ ਉਸਕੀ ਰਿਯਤਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਨਰਤਾਰਾ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ॥ ਕਾਈ ਮਧਰਥੈ ਨਹ
 ਜਾਤੇ ਕਰਾਈ ਬੇਹੀ ਰਹਦੈ ॥ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਕਲਾਵਾ ॥ ਤਾਰਾ

੨੩੦

ਜੇਪਰਥੈ ਏਕ ਹਿਅ ਜੀਅ ਸਾਤੁ ਸਾਡੇ ਏਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮੁਏ। ਹਾਜ
 ਕਿਆ ਏਸ ਤੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਹਦ ਬੀਧਾਤਿ ਗਿਅਸੀ।
 ਤੇਇਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਿਅ ਹਾਜਾਮ ਪਰਥੈ ਏਕੁ ਨਾਨਕ
 ਸੀਰਮ ਦੇਆਹੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਰਥੈ ਏਕੁ ਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜੀ ਜੀ
 ਸਤਗੁਰੂ ਅਸਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ। ਤੇਸੇਤਗੁਰੂ ਅਸੀਰਾਜੇ ਸੁਪਰਸੈ ਨੁ
 ਮਿਲੀਐ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਆਖਿਆ ਕੁਝੀ ਮਧਰਥੈ ਏਕ
 ਗਜਿਸਤਗੁਰੂ ਅਸਾਡੇ ਅਗੇਏ ਨਤੀ ਕਰਦੇ। ਤੇਸੇਤਗੁਰੂ ਸੁਪ
 ਰਸੈ ਨਾਨਕ ਅਗੇਥ ਜਾਹੇ ਏਕੁ। ਤਾਮਧਰਥੈ ਨਕਹਿਅ ਜੀ
 ਅਸੀਤੁ ਸਾਬੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਕਰਜਾਨੀਐਗੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਅਐ ਸੀਹਿਲੇਤੀ ਦੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਉਨੀ ਮਹਿਨੇ ਮਧਰਥੈ ਏਕੁ ਪਾਸਹਿਅ। ਅਗੇਏ ਏਕ
 ਲੀਤੀ॥ ੧॥ ॥ ਬੋਲਗੁਰੂ ਏਕੁ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੁਕਮੀ॥
 ਜਦੇਜੀ ਦੇਕਿ ਬਾਉਪਤੀ ਕਿ ਬਾਸੁੰਦਰੀ ਏਕੁ ਦੇਗੇ॥

ਹਿਕਸਹਰਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਅਗੁੰ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀ
 ਏਸਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਕੋਈਸਹਰਨਨਰਾਵਦਹੈ। ਤਾਹੁਗੁਰੂ
 ਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਤੇਗਸਹਰਦੈਚਿਜੀਓਦਸਦਹੈ। ਤਾਮ
 ਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਤੈਨੂਦਯਦਾਤਹੁਸਨਾਹੀ। ਸੈਤੀਦਿਨ
 ਅਤੇਸੈਤੀਰਾਜੀਈਵੇਆਏਆਹੈ। ਤੇਤੇਹੁਲਸਹਰਆਇ
 ਆਹੈ। ਤਾਮੇਹੁਲੇਦੇਦੇਹੈ। ਤਾਹੁਗੁਰੂਨਕਕਹਿਅਸੁਲਕਾਈ
 ਧਾਲਾ। ਅਗੇਮੈਆਖੀਆਜੀਮਰਦਾਨਾਬਚਾਹੈ। ਹਿਕਤਾਭੂਖ
 ਹੈ। ਅਤੇਹਿਨੁਜਨਮਦਾਸੁਕਉਜਾਵਾਨਹੀ। ਤਾਮਰਦਨੇਆ
 ਖੀਆਜੀਜਮਾਨਾਤੈਨੂਗੁਰੂਸਦਾਹੀਆ। ਪਰਮੈਨੂਤਾਨਾਸਦਾ
 ਰਿਅਸੀਯੋਉਸਾਤਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਈਆ। ਮ
 ਰਦਨਾਏਹਉਹਜੇਹਾਸਹੁਰੈਈ। ਸੀਬੇਨਜ਼ਹੈਦੈਚਿਤਲੀ
 ਦਾਆਹੈ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਪਾਇਆਗਾਠਾਤਾਹੁਗੁਰੂ
 ਨਕਕਹਿਆਖੀਆਚਲਕਾਈਮਰਦਨਾਤੈਨੂਏਸਸਹਰਦਾਤ

ਮਸਾਇਖਈਆ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥਿਅਾਜੀ ਹਉਨਾਹਿਏ
 ਖਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਥਿਅਾਮਰਦਾਨਾਜਰੁਦੇਖਲਾ
 ਹੋਇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥਿਅਾਜੀ ਹਉਸਿਜਿਠੇ। ਕੇਤਾਦਹਉਪਰ
 ਆਹਾ। ਉਥੇਓਠਕੇਚਲਕਰਪਾਤੀਦੇਹੇਠਜਾਇਥੈਠੇ। ਤਾਮਰਦਾ
 ਦੇਪੁਛਿਆਜੀ। ਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਅਥੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਰਿਆਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਦੇਵਰੀਪਾਰੈ। ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਨਾ
 ਦੇਵਲੂਰੈ। ਏਹਦੇਵਾਦਾਬਹੁਤੁਬਤਾਰਾਜਕਰਦਾਹੈ। ਜਤਾਰਾ
 ਲਖਦੇਵਾਇਸਦੇਸਲਾਮੀਹੈ। ਤਾਮਰਦੇਨਾਅਥਿਅਾਜੀਹੋਇ
 ਸਸਸਹਰਾਵੈ। ਏਵਜਕਾਭਯਾਨਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀਅ
 ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਇਸਸਹਰਾਵੈ। ਏਵਜਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਥਿ
 ਅਜੀਰਾਲਾਜੀ। ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾਜਾਦੇਵਾਦਾਸਿਕਾਰੁਖੇਲ
 ਨੁਆਇਆਸੀ। ਦਿਖੇਭਾੜੇਮਾਨੁਖੇਥੈਠੈਹੈਨੀ। ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾ
 ਜਾਦੇਖਕੈਖੁਸੀਹੋਇਆਅਥਿਓਸੁਰਾਈਏਖੁਰਾਕਅਸਾਨੁ

ਅਜੁਹ ਬਾਈ ਹੈ। ਉਸਾਈ ਕੁਸਦੇ ਵਨੁ ਅਗਬੀ ਆਏ ਹੁੰਦੈ ਮਨੁ ਖੁਜੇ
 ਥੈ ਠੇਹੈ ਨਿਸੇ ਅਸਾਡੀ ਖੁਹਾ ਕਹੈ ਨਿ। ਤ੍ਰਿਉ ਨਾਨੁ ਪਕ ਸ੍ਰੀ ਲਿ ਆਉ।
 ਏਹ ਕਸਿ ਕਾਗੈ ਨੁ ਬਹੁ ਤੁਮਰ ਤਪਿ ਛੇਹ ਬਾਇ ਆਹੈ। ਦੇਵ
 ਤ੍ਰਿਉ ਤਰੇ। ਜਿਉ ਮਰਦਾ ਨ ਕੁਛੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਲਏ। ਠਾਗ ਲਕਰ
 ਦਾ ਆਹੰਗ। ਦੇਵਾਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਰੰਗ ਜਮਦ ਹੋਇ ਗਾਇ ਅਗਾ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਅਗਬੀ ਆਜੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ। ਅਸੀ ਕੀ ਆ ਕਰੀਏ। ਤਾਹੁ
 ਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਖੁਕਰ ਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ।
 ਐਠ ਦੇਖਾ। ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿ ਅਗਾ ਜੀ ਤ੍ਰਿਉ ਦੇ ਦੇਵ ਨੇ ਜੈ
 ਆਏ। ਤਾ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ। ਹੋਰ ਸੋ ਕੋ ਕੁਛੁ ਨ ਜਰ ਆਵੇ ਨੇ ਪਰੁ ਅ
 ਸੀ ਤ੍ਰਿਉ ਦੇ ਜਰ ਨ ਆਵੀਏ। ਤਾਉ ਹੁ ਦੇਵਾ ਠੀਗੇ ਗਏ। ਉਨ
 ਗਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਜਾਇ ਨਹਿ ਆਜੀ ਓ ਖੇਤਾ ਅਸਾਨੁ ਜਨ ਜਰ ਨਾਹਿ
 ਆਵੇ। ਦੇਵ ਲੁਤ ਕਾਰਿ ਅਰੇ ਅਉਰੁ ਨਾਹੁ। ਤਾ ਤ੍ਰਿਉ ਦੇ ਦੇਵ
 ਹੁ ਆਏ। ਓਹੁ ਕੀ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ। ਹੋਰ ਆਏ ਓਹੀ ਅੰਧੇ

ਏਗੇਏ। ਏਸੇ ਤਰਾਸਤ ਵਾਗੀ ਦੇਵ ਆਏ। ਸੇਸਰੇ ਅਧੇਰੇ ਏਗੇਏ।
 ਤਾਗ ਜੇ ਦੇਵ ਦੂਤ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਦੇਵ ਦੂਤ ਜੀਰ ਯਹਿ ਕਿ ਆਹੇਤ
 ਹੈ। ਜੇਜਾ ਤਾਹੈ ਸੇ ਅਧਾਰੇ ਏਜਾ ਤਾਹੈ। ਤਾ ਦੇਵ ਦੂਤ ਕਹਿ ਆਹਾ
 ਜਾਜੀ ਮੈ ਏਕ ਅਰਜ ਕਰਤਾਹੈ। ਜੇਤੁ ਮਸਲੇ ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿ ਆ
 ਕਹੁ ਦੇਵ ਦੂਤ। ਤਾ ਦੇਵ ਦੂਤ ਕਹਿ ਆਹਾ ਜਾ ਜੇ ਦੇਹੇ ਦੇਹੇ ਕ
 ਯਾਵਾਸੈ। ਏਕ ਮੇਰੇ ਅਜੀ ਅਮੈ ਮਸਲ ਤਾ ਏਹੈ ਹੈ। ਜੇਤੁ
 ਮਾਹੇਜੀ ਅਮੈ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹੈ। ਤਾਗ ਜੇ ਕਹਿ ਕਹੁ ਦੇਵ ਜੀਰ
 ਜੇਤੁ ਕਹੇਗਾ ਸੇਭ ਕੀ ਕਹੇਗਾ। ਤਾ ਦੇਵ ਜੀਰ ਕਹਿ ਆ
 ਜੀ ਮੈ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ ਸਮਿਤ ਜਾਤਾਹੈ। ਜੇਮੈ ਅਧਾਨਾਹੁ ਆ
 ਤੇਤੁ ਮਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਓ। ਅਰਧੁਗਾਨਾ ਮੀ ਗੀਓ। ਤਾਗ ਜੇ ਦੇ
 ਵ ਦੂਤ ਕਹਿ ਆਹਾ ਦੇਵ ਜੀਰ ਭਲਾ ਕਹਿ ਆਹਾ। ਤਾ ਦੇਵ ਦੂ
 ਤ ਦੇਵ ਜੀਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੁਖ ਕਰੇਗੁ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅ
 ਏ ਆ ਆ ਏਕ ਰਸ ਥੋਟੇ ਕਿ ਅਸਾ। ਤਾ ਦੇਵ ਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀ ਅਟਿ

ਚੰਦੀ ਚਾਕੀ ਤਾ। ਕਾਈ ਮੈ ਤਾ ਅੰਧਾ ਨਹੁ ਆਇ ਜੇ ਕਈ ਕਲਾਵਾ
 ਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਨਿ। ਤਾ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿ ਆ ਜੀ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸਿਉ ਆ
 ਇਹੋ। ਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿ ਆਹਮ ਅਮਰਾਨਗਰ ਕਿਸ ਤਰਫੈ। ਤਾ ਗੁ
 ਰੁ ਨ ਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਹੁ ਵਜੀਰ ਅਮਰਾਨਗਰ ਤਰਫੈ ਤੇ ਨਿ ਆ
 ਗਏ। ਤਾ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿ ਆ ਜੀ ਤੁਮ ਆਗੇ ਸਿਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ।
 ਤਾ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿ ਆ ਜੀ ਤੁਮ ਹੋ ਤੇ ਕਉ ਲਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ
 ਕਹਿ ਆਹਮ ਹੋ ਤੇ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾ ਵਜੀਰ ਕਹੀ ਆ ਜੀ
 ਤੁਮ ਚਲੇ ਸਹਰੇ ਮੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿ ਆਹਾਈ ਹਮ ਅਤੰ
 ਤਫਕੀਰੈ। ਜਹੀ ਥੈ ਰਹਾ। ਹੀ ਥੈ ਠੈ। ਤਾ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ ਦੇਵ
 ਲਾਗੁ ਨਾਇ ਬਧਕੀ ਤੀ। ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰੇ ਮੈ ਵਡਾ ਕਲਾ
 ਵਾਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਅਗਈ ਆਹੈ। ਤਾ ਵਜੀਰ ਕਹੀ ਆਹਾ ਜਾਤੁ
 ਚਲਾ। ਜੇ ਕਉ ਚਿ ਤੇਰੇ ਮਨੇ ਮੈ ਆਵੈ ਸਾਈ ਪਾਰ ਚਲਾ। ਜੇ ਤੇਰੇ

ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤੁ ਜਾਣੇ ਕਲਾਵਾਨੈ ਨਾ ਜੇ ਨਾ ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਜਾਣੇ
 ਕਲਾਵਾਨੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਤਮਾ ਜੀਰਣੀ ਭਲਾ ਕਰਤਾ॥
 ਹੈ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਅਧਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਐਸੀ ਧਾਰੀ ਜੇ ਮੇਰੀ ਤਾ ਖੁਰਾਕੁ ਹੋਈ॥
 ਮੇਂ ਇਨਕੇ ਖਾਵੇਗਾ॥ ਅਗੇ ਮੇਰੀ ਅੰਧਾਰੁ ਆਤਮਾ ਇਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ
 ਉਗਾ॥ ਇਹ ਤਾ ਪਾਰ ਕਰਿ ਚਲੇ॥ ਨਾ ਲੇਵੈ ਜੀਰਨ ਲੇਲਾ ਸਕਰੇ ਵਾਦਾ॥
 ਜੇਰੇ ਰਾਜੇ ਸਭੇ ਆਏ॥ ਬੀਨਾ ਵਜੀਰ ਸਰੇ ਅੰਧੇਰੇ ਵਿਗਾਇਆ॥
 ਇਕੇ ਵਜੀਰ ਸੁਜਾਖਾਰੀ ਆ॥ ਤਾ ਵਜੀਰ ਪਾਛਿ ਆਕਿ ਉਰਾ ਜਾ ਕੀਰਿ
 ਆਖ ਬਹੋ॥ ਆਤਮੇ ਕੀ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਤਮਾ ਵਜੀਰ ਜੇ ਤੁਕ
 ਤਾ ਬਾਸੇ ਸਾਚ ਹੀ ਕਰਤਾ ਬਾ॥ ਤਾ ਵਜੀਰ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾ ਜੀ ਅਬ
 ਤਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕੀ ਆਤਮਾ ਵਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਤਮਾ ਵਜੀਰ ਅ
 ਧਮੇ ਸੁਜਾਖਾਰੀ ਹੈ॥ ਇਨਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੇ॥ ਤਾ ਵਜੀਰ ਕਹਿ ਆਜੇ
 ਸਾਚ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਬੀਲਾ ਸੁਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆ
 ਵਜੀਰ ਮੇਂ ਸਤਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਮੇਂ ਕਛੁ ਦੇਖਣਾ ਬਾਸੇ ਏਕੀ ਆ॥

ਰਾਵੁ ਜੀਰਕ ਹਿ ਆਏ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੁਧੁ ਰਜਾ ਪੈਓ ॥ ਕਲਾਵਾ ਨੈਓ ॥
 ਰੁਮਾਰੇ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਓ ॥ ਅਧਰਾਨੇ ਕਉ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਅਖੀਖੇ ਸਕੇ ਦੇਖਤਾ ਕਉ ਨਾਹਿ ॥
 ਤਾਗਨੇ ਦੀਆ ਖੀਖੁ ਲਗਈ ਆਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥
 ਰਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘੋਲਿਆ ਰਾਜਾ ਤੈਰੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤਿ ਆਇਓ ॥ ਅ
 ਤੇਤੁ ਆਪਣਾ ਰਖੁ ਛੁਡਾ ॥ ਤਾਗਨਾ ਘੋਲਿਆ ਨੀਅਧ ਮੇਰੀ ਪਾ
 ਜਤੋ ਛੁਟਾ ॥ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹਿਵਾਸ ਤੇ ਏਸ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਆਏ ਥੋ ॥ ਤਾਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘੋਲਿਆ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾ ਰਾਵਰਨੁ ਆਭਾ ॥
 ਸੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਓ ॥ ਤਾਗਨੇ ਕਹਿ ਆਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੰਨ੍ਹ ਮੇਰੇ ॥ ਅਰੁ ਗੋਈ ਕੇ ਜਨ ਕਰਓ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ
 ਕਰ ਆਖੀ ਆਗਾ ॥ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜੁ ਅਸਾ ਡਕੀ ਮੁਨਾਹੀ ॥ ਤਾਗਨੇ ਕ
 ਹਿ ਆਨੀ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਹੀ ਖਾਜੁ ਖਾਈਓ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਆਗਾ ॥ ਜਾਸਤੁ ਰਾਵਿ ਚਿ ਆਏ ਤਾ

੧੩੪

ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਲਹ ਤਮੰਦਗਾ ਵੈਰ ਲੈਣ ਨਿਅਗਾ ਤਾਰਾ ਜੇ ਦੇਵ ਨੁ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਆਛੇ ਮੈਂ ਦੇਵ ਨਾ ਲੀਆ ਉਦਾਉ। ਬਹੁ ਗੇਗਾ ਸਾਤਿ ਦੇਵ ਸੀ
 ਯੇਨਾ ਦੇਵ ਕੀਤੇ। ਚਉਦ ਦੇਵ ਸਭ ਸਮਗ੍ਰੀ ਲੈ ਆਏ। ਅਲੁਕਰ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ। ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹੀ ਆਸਾ ਪਜੀਏ ਹੁਮੇਵਾ ਖਾਵੇ। ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜੀ ਅਸੀਏ ਹੁਮੇਵਾ ਤਾ ਖਾਈਏ ਗੋਜੰ
 ਜੁ ਆਪ ਨਾ ਖਾਨ ਛੁਡੇਗਾ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿ ਆਗੀ ਜੇ ਤੈ ਛੁਡਾ
 ਵੈਗਾ ਤਾ ਛੁਡੀਐ ਗਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗਾ ਜਾਨੇ
 ਸੁਪਰਸੈ ਲਨੁ ਜਾ ਲਵਾਹੇ। ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹੀ ਆਗੀ ਜਾਨਾ ਨਾ ਤੇਰਾ
 ਚਉਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਸੁਲਹਾ ਜਾ ਦੇਵ
 ਘੁਤਾ ਜੇ ਤੁਝਿ ਸਤਾਈ ਅਸਾਨੇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਅਸੀ ਪਰਸਾਦ
 ਜੇਵੀਏ। ਤਾਰਾ ਜੇ ਦੇਵ ਦੁਲਹ ਤਮੰਦਗਾ ਜੀ ਤੁਸਸਤਿ ਕਾਰੀ
 ਜਾਨੇ ਤੁਮਾਗ ਬਚਨ ਪੁਰਾਨੇ ਏਹੇ ਗਾ। ਅਤੇ ਹਮ ਤੁਮੇਰੀ
 ਅਪਕਾਰੀ ਨਾਹੀਗੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਵਾ ਅਚਾਵੈ ਆਗ।

ਅਖਨੁਲਗਾ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਤਭਾਹੁ ਕਹਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾਖਹੁ ਤੁਹਿ ਦਿਨਾ ਕੁਖਹੋ ਤਾਰਨੁ ਕੁਝਾਹੁ ਗਈ ਆਹਿ।
 ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਤਭਾਹੁ ਹੋਇ ਆਹਿ ਤਾਰਨੇ ਅਤੇ ਵਜੀਹ ਦੁਹਾਮ
 ਬਾਟੇ ਕਿਆਹੁ ਬਜੇ ਨਖਹੋ ਹੋਇ ਅਤੇ ਅਖਨੁਲਗੇ ਜੀ
 ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਤਭਾਹੁ ਹੋਇ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਆਇ ਕੇ ਅਚਹੋ ਤਾ
 ਹੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਹਿ ਉਮਰਦਾ ਨਾਮਰਦਾ ਨੇ
 ਕਹੀ ਆਹਿ ਚਲੀ ਤੋਹ ਜਾਇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਲਗੇ ਕੇ ਵਹਾ
 ਮਰਦਾ ਨੇ ਭੀ ਜੋ ਵੀ ਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜੋ ਵੀ ਆ ਅਤੇ ਹੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਜੋ ਵੇਦੇ ਦੀ ਸਮਾਪਲਗ ਰਹੀ ਜਾ ਸਮਾ
 ਪਖੁਲੀ ਤਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗਹੀ ਆ ਆਹੁ ਸਿਰ
 ਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਹ ਦੁਹਾਮ ਹੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਤਾ ਜਾਉ ਨਾਖਾ ਪਾ
 ਤਾ ਦੁਹਾਮ ਅਗਮਾਨ ਗਮਦੀ ਜੋ ਵੀ ਹੋਇ ਵੇਦੇ ਮਸਤ ਹੋਇ
 ਗਏ ਤਾ ਮੇਰੀ ਆਹੁ ਹੁਰੁ ਜੀ ਦੇ ਹਤਾ ਪੀ ਦੇ ਹੋਇ ਗਏ

੧੩੫

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਹੀ ਆਕਾਈ ਬਾਸਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾ ਹੋ ਗੰਗ
 ਤਮਾਸਾ ਜਾ ਚਾਰਖਾ ਜੀ ਆਗੁ ਜਗੀ ਆਤਾ ਦੁਹਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਮਾਰੀ ਓ
 ਤਰੀਆ ਪਰ ਪੁਰਸਮਤ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ। ਤਾਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀਨੁ ਆਖਣ
 ਜੀ ਅਸੀ ਕਿ ਕੀਨੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਰੁ ०
 ਈ ਦੇਵ ਦੁਤਾ ਤੈਨੁ ਅਸਾਏ ਬੇਦਾ ਮਾਸੀਦ ਨੀਤਾ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ
 ਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਦਰਲੁ ਆਰੀਤਾ। ਤੁਨੀ ਰੀਕਾਰ ਹੀ ਜਪੁ। ਅਤੇ
 ਕੀਸੇ ਜੀ ਅਦਾ ਬੁਰਾਨਾ ਮੰਗਾ। ਕਿਸੇ ਜੀ ਦਘਾਤ ਨਾ ਕਰੁ। ਤੁਸੀ
 ਥਾਖਾਨ ਹੀ ਖਾਓ। ਤਾਉਨ ਦੁਹਾ ਆਖੀ ਅਜੀ ਅਸਾਨਤਾ
 ਕਖਤੋ ਜਨ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ। ਰਹੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਸੇ
 ਦੇਵ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤੀ। ਦੇਵ ਨੀਰੰਕਾਰ ਬਗੇਜ ਪਣਾ ਓਹੁ
 ਰੂਨ ਨ ਕਝ ਗੇਰ ਜਾਣ ਦੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨਉਮਹੀ ਨੇ ਓਸੇ ਰੋਗਾ ਛੇਰੇ ਦੇਵ ਦੁਤਾ ਅਤੇ ਦੇਵ ਦੁਤ ਨਕਾ ਹੀ ਅ
 ਹੁਲ ਅਸੀ ਗਮੀ ਐਗੇ। ਤਾਉਨ ਕਹਿ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸੇ ਹੀ ਰਹੀ ਐ।

ਮਰਦਾਨਾ ਅਇਆ ਹਈ ਸਹਗ ਜਾਇ ਕੁਝ ਖਾਇਆ ਭਾਮ
 ਰਦੇ ਨਾ ਖੀਆ ਜੀ ਪਲੇਤ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮੇਵਾ ਖਵਾ ਕਿਥੋਂ ਤਾਰੂਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਨੁਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਤੈ ਨੂਸਰ ਸਭਿਐ ਆਹੈ ਭਾਵੈ
 ਕਿਥੋਂ ਖਾਹਿਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਖੀਆ ਜੀ ਜੇਕੋ ਏਹਿ ਰਕਰਪ ਕਰੇਤਾ ਮੇ
 ਕਿਆ ਕਰਾ ਤਾਰੂਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਠੇਹਿ ਵਚ ਨੁਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜੇਕੋ ਏਹਿ ਨੂਪ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਤੁਆ ਸਾਰਾ ਨਾ ਓਲਵੇ ਤੈਨੂਪ ਕਰੁ
 ਕਰਛੁ ਰਦੈ ਗਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜਾਇ ਸਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ
 ਪੁਰਾਤਨ ਯਾਰ ਹੋਨੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹਿ ਸਹਗ ਵਿਚਿ ਵਾੜਿਆ ਜਾਦੇ
 ਖੇਤਾ ਕੇ ਆਦੇ ਯੋਸ ਸਭਾ ਸੁਵਰਨ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸੁਵਰਨ
 ਹੀ ਨਰ ਜਰ ਆਵਦੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਦਰਤ ਦੇ ਕਰੈ ਹੋਰ ਨਹੀ
 ਰਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦਿਰੁ ਖਦੂਰੈ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਏਕ ਸਨੁ ਪਾਛਿਆ ਰਾਈ ਏਸ ਸਹਗ ਦਾਨ ਭਾਕਿਆ ਹੈ
 ਤਾ ਭਿਸ ਆਖੀਆ ਅਰੇਗਾਈ ਤੁਕ ਹਾਸਿਆ ਏਆ ਹੈ ਤਾ

੧੩੦

ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਭਾਈ ਹਮ ਦੂਰ ਸਿਉ ਆਇ ਆਹੁ ।
 ਪਰਜੀ ਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉ ਮੈ ਨੂ ਦਸੁ । ਤਾਉ ਨ ਆਖੀ ਆਤੁ ਆ
 ਪਣਾ ਨ ਉ ਮੈ ਬਾਤਾਇ । ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇਰਾ ਸਾ
 ਉ ਮਰਦਾਨੇ । ਭੂਤ ਮੈ ਨੂ ਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉ ਦਸੁ । ਤਾਉ ਨ ਕਹਿ
 ਆਮਰਦਾਨਾ ਨਗਰੀ ਦਾਨ ਉ ਦਰਨ ਪੁਰੈ । ਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਹਿ ਆਭਾਈ ਈ ਹਾਕਾ ਗਜਾ ਕਉ ਦੁਹੈ । ਅਤੇ ਗਾਏ ਕਾਨ
 ਕਿ ਆਹੈ । ਤਾਉ ਸਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਈ ਹਾਕਾ ਗਜਾ
 ਕਉ ਲੈਨੈ । ਗਾਏ ਸਪੁਸੇ ਕਥੇ ਟਾਹੈ । ਗਾਏ ਸਕੇ ਸੁਰੇ ਗਾਏ
 ਸਲਾਮਿ ਹੋਇ । ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਭਾਈ ਈ ਹਾਕਾ ਚਲ
 ਛਾਕਿ ਆਹੈ । ਈਹ ਤੇ ਸੁਣਿ ਨੇ ਕੀ ਪਰਤੀ । ਅਰੁ ਤੇਰਾ
 ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ । ਤਾਉ ਸਕਹਿ ਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਤੇ ਪਰਮ ਸਿ
 ਘਹੈ । ਅਰੁ ਈਹ ਜੋ ਕੋਈ ਆਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਲੋਖਾ ਵੈ । ਈ
 ਹਾ ਪਰਮ ਕੀ ਚਾਹੀ ਹੈ । ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁ ਤੁਖੀ ਹੋਇ ਆ ।

ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਮੇ ਨੂਰੁ ਖਲ ਗੀਐ। ਤਾਪਰਮ ਸਿੰਘ
 ਘਕਹਿ ਆਸੁ ਮਰਦਾਨਾਈ ਹਮਨੇ ਕਿਸੇ ਕਉ ਨਾਹੀ। ਜਿਸ ਦੁਕਾਨ ਉ
 ਪਰਿ ਜਾਵੇ ਤਿਸੀ ਸਿਉ ਠਾਇ ਲੈ। ਜੇ ਕੁਛ ਚਾਹੀ ਤੀ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪਹਿ ਕਾਮੁ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ। ਕਿਓ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰ
 ਦੇਇ। ਤਾਏ ਵਉ। ਤਾਏ ਰਿਪਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਕੇਈ
 ਅਉਰ ਕੀਐ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਦਇ ਅਉਰ ਕੀਐ।
 ਤਾਪਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਉਨ ਕਉ ਕੀਐ ਆਉ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ
 ਕਹਿ ਆਉ ਹੁਇ ਉਨਾਹੀ ਆਵੇ। ਆਉ ਰੇ ਸੀਤੋ ਖੀਐ। ਤਾਪ
 ਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਤੀਤਾ ਖਾਹਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਈ ਕ
 ਸਦੁਕਾਨ ਉਪਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਇਥਾ। ਕਹੁ ਗਾਈ
 ਕਿ ਆਲੇ ਤੀ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਨੁਛੁ ਲੈ
 ਦੇਵੈ ਹਮੇ ਸੇਈ ਲੇਨਾ। ਪਰਮ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਗਾਈ ਤੀ ਆਪਣਾ
 ਅਹੁਰੁ ਲੈਇ। ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਅਹੁਰੁ ਅਗਾਈ

ਸੇਹੁ ਸੁਹੀ ਆਸਿ ਭੀ ਆਈ ਤੇ ਲਏ ਹਾਇ ਸ ਕਉ ਜਾਉ ਸ
 ਹੁਲਵਾਈ ਵੇਟਾ ਪਿਛੇ ਪਾਏ ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਤੇ ਠਾਜੇ ਸਾਈ ਨੇ ਦੇਵ
 ਟੇ ਤੈਨੀ ਸੁਇ ਨੇ ਦੀ ਤੰਗੁ ਤੈ ਸੁਇ ਨੇ ਦੇ ਛਾ ਬੇ ਤੈਨੀ ਸੁ
 ਲਗੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਸੈ ਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਝੁ ਤੁਖੁ ਸੀ ਤੋਇ ਆ
 ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹੁਰੁ ਸੈ ਕਰਖਾ ਪਾਯਾ ਖਾਇ ਨ ਰਿ ਆਖਿ
 ਓਸੁ ਪਰਮ ਸੰਘ ਜੀਤੁ ਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੋ ਇਹ ਜੇ ਸਾਈ ਨੇ ਦੇ ਪ
 ਰਤੀ ਤੇ ਅਤੇ ਸੁਹਾਈ ਨੇ ਹੀ ਨਜਰੁ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ
 ਵਸਤੁ ਦਾ ਮਲੈ ਦਾ ਕੋਈ ਲਗੀ ਦਿਖਾਈ ਬੇਦਾ ਕੀ ਮਨੀਉ
 ਕਰਚ ਲਾਵਾ ਹੈ ਤਾਪਰਮ ਸੰਘ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ
 ਇਥੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਇਥੇ ਹਿਕੰਜਤ ਨੇ ਹੈ ਪਹਿਨਾ
 ਪਕਵਾਣਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਜੇ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਸੰਕਰਤ ਹੀ ਨਾ ਲੁਕੀ
 ਮਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਦੇਵੇ ਹੈ ਜੋ ਕਛੁ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਬਾ
 ਹੋਰ ਲੈ ਆਵਹੁ ਅਤੇ ਰਯਾ ਰੁਖਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵੇ

ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਆਵੈ ਆਪਣਾ ਅਹੁਰੁ ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿ ਤੇ ਕਰ
 ਖਾਨੇ ਹੋਨਿ ਜੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕੀ ਮਰਾਵੈ ਓਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਮਜ਼ਰੀ
 ਨਾ ਹੀ ਲੈਣੀ ਜੀ ਸਤਗੁਰੂ ਦੀ ਮੁਹਿਤ ਹੋਈ ਸੇ ਕਰੀ ਗਰਘ ਸਜਾਤੇ
 ਹੈ ਓਹ ਕਰੀ ਗਰਘ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਮਜ਼ਰੀ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇ ਨਾ ਹੀ
 ਰਾਵੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾ ਕੁਛ ਮੁਲ ਨਾ ਮਜ਼ਰੀ ਜੇ ਕੁਛ ਚਾਹੀ
 ਸੇ ਲੈ ਆਵਹੁ ਏਹ ਬਰਸ ਨਗਰੀ ਹੈ ਏਹੀ ਹਾਥ ਗਮ ਹੀ ਵਰ
 ਤਮਾਨੈ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੇਸਰੇ ਸਥਾ ਲੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਤਰਾ ਏਸ ਨਗਰੀ ਦੇ ਕੀ ਮਾਰ ਲਵਾਏ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ
 ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਆਮਰਦਾਨੇ ਜੀ ਵੀ ਚਿ ਆਖੀ
 ਆਗੂ ਏਹੀ ਏਸੇ ਸਹਾਵੀ ਚਿਰੀ ਆ ਤਾਠੇ ਰਿਸਰਦਾਨਾ ਆਪ
 ਠਾ ਸਿ ਤੋ ਕਰਕੇ ਲੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆ ਤਾਰਤੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਿਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੇ ਹਸਤਰ ਦੀ ਆਗਲਾ
 ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੇਵੇ ਸਹਰ ਦੀ ਆਗ

ਲਾਖਬਰਾ ਸਰਗਵੀਰ ਬਖਸ਼ੀ ਸਾਇਨੇ ਦੀ ਤੀਰੋਹ ਸਰ
 ਸਮਰੀ ਸਾਇਨੇ ਦੀ ਤੀਰੋਹ ਕੋਈ ਮਲੁ ਲੋਦਾ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜਰੀ
 ਮੰਗਦਾ ਤੀਰੋਹ ਕੋਈ ਕੁਝ ਲੋਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਤਿ ਨਾ ਲਦਾ ਨਾ ਪੈ
 ਪੈਦੇ ਹੋਇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਖੁਰ
 ਤੀਰੋਹ ਪਾਣੀ ਮੰਗਦਾ ਟੋਰੀ ਆ ਅਤੇ ਘਰਾਵੀ ਬਿਬਹੁ ਤੇ ਰਾਹੀ
 ਅਜੀ ਅਜੇਹੀ ਆਸਰਦੀ ਆਗਲਾ ਪੈ ਨਿਭਾ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ
 ਨਕ ਅਧੀ ਆਮਰਦਾ ਨਕੁ ਕੁਝ ਕਾਪੇ ਰੀ ਤਾਮਰਦਾ ਨੇ ਅਧੀ
 ਅਜੀ ਮੇਨੁ ਹਿਕ ਅਜੇਹਾ ਸਾਧੁ ਮਿਥਿ ਗਈ ਆ ਮੇਓ ਨੁਗ
 ਲਾਧੁ ਛੀ ਆਓ ਮੇਨੁ ਸਕੇ ਦਸੀ ਆ ਅਤੇ ਓ ਸਮੇਨੁ ਅ
 ਛਾਈ ਸੇਰ ਲੁਚੀ ਆ ਅਤੇ ਮਿਠੀ ਆਈ ਖਵਾਈ ਆ
 ਹਿਕ ਸਦੁ ਕਾਨਦਾ ਰੂਪੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਆਖੀ ਸੁਆਈ ਸਨੁ ਅ
 ਹਾਰ ਅਛਾਈ ਸੇਰੁ ਤੇ ਲਾਦੇ ਹਾ ਸਕੇਤ ਕਤੀ ਆ ਅਤੇ ਵੇਟੇ ਸਾਇ
 ਨੇ ਦੇ ਪੈ ਨਿਭਾ ਅਤੇ ਜੇ ਓ ਸੇਰ ਗਲੁ ਭੀ ਆਖੀ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਹੈ। ਤਮੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਦੁਇ ਅਤੀ ਤੇਰੇ ਨਿ। ਓਹ
 ਅਨੀ ਦੁਇ ਬੈਠੇ ਰੇ ਨਿ। ਓਸ ਆਖੀ ਆਉ ਨਕ ਕੁਹੈ ਜਾਹੀ।
 ਤਮੇ ਠੇਰੀ ਆਖੀ ਆਜੀ ਓਹੁ ਦੁਇ ਨਹੀ ਆਵੇਤ। ਓਹੁ ਵੇਰੇ ਸੀ
 ਤੇਖੈ ਰੇ ਨਿ। ਆਹੰਗ ਲਹੇਈ ਆਹੀ। ਤਾ ਲਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਅਮਰਦਾਨ ਤੇ ਨਕਰਤਾ ਰਾਵਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ। ਤਉ ਕੁਲੀ
 ਗਲ ਆਖੀ ਮਿਤੇਰੇ ਓਤੇ ਬਹੁਤਰਾ ਜੀ ਹੋਇ ਆਹੰਗ। ਅ
 ਅਤੇ ਜੇ ਲੈ ਆਵੈ ਆਹੰਗ ਤਾ ਬਹੁਤਰੇ ਜੋ ਦੁਹਾ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
 ਖੀ ਆਜੀ ਏ ਬੇਤਾ ਅਜਧਤਮਾ ਸਾਡੀ ਠਾ। ਆਹੰ ਬੇਕੀ ਮਾਕਿ ਉਕ
 ਰੀ ਚਲਦਾ ਹੋ। ਅਤੇ ਏ ਬੇਤਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਹੀ। ਤਾ ਰਤੁਰ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਹਿ ਅਮਰਦਾਨਾ ਏ ਬੇਪਰਮ ਕਲਾ ਹੋ। ਆਹੰ ਬੇਪਾ ਪੁਕ
 ਏ ਨਾਹੀ। ਕਰਦਾ ਸਚ ਅਤੇ ਸੰਤਿਪੁ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹੋ। ਅਤੇ ਏ
 ਬੇਤਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਹੀ। ਦੇਖੇ ਮਤੁ ਮੁਹੰ ਆਖਦਾ ਹੋ ਵੈਜੇ ਮਾਮਿ
 ਸੰਤਿਪੁ ਰਨੁ ਹੰ। ਆਹੰ ਬੇਤਰਕ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਹੀ। ਨਾ ਏ ਬੇਮਰਤਨ ਪੁਤ

ਦੇ ਹੈ ਨਿ। ਏਹ ਸੁਪਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸੇ ਨਗਰੀ ਰਹੀ ਐ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
 ਨ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਹੀ। ਹਥ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮਥਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਕੇ ਨਾ
 ਤੀ ਕਰਦੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮਥਨ ਨਾਹੀ ਕੀਰ
 ਦੇ। ਇਸਟੇਰੇ ਗੁਰੇ ਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਪਰਮ ਨਸਾਵਰਤ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਮਥ
 ਨ ਹੋ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਥੇ ਪਰਮ ਉਠ ਜਾ ਦਾ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
 ਏਹ ਤਾ ਅਚਰਜ ਸੁਲਾਇਓ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਆਗਯਾ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੈ ਨਿ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਆਕਿਸੇ ਨਾ ਦਿਆਈ ਆਹੈ ਸਤਿਨਾਮੀ ਆਕੁ ਕਿਨੇ ਤ੍ਰਿਠੀ ਆ
 ਹੈ ਨਿ। ਜੇ ਕੋਈ ਹਿਕਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਏਹੁ ਆਟ
 ਰਜਾ ਦਾ ਹੈ। ਜਰਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਰਤਾਰ ਐ ਜਾ
 ਹੈ। ਜੇ ਦਿਆਵੈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ

ਨੇਲੁਰੁਨਾਨਕਜੀਨੂਪੁਛੰਅਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਬੋਤੇਤੀ ੨੪੨
 ਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਸਤਾਰਾਜਾਰਸਤੈਜੈਜਨਹੈ।
 ਤੇਪਣੀਓਬੋਚਲੇਅਹੈ। ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅੰਨਜੀਮਣਦੇਵਾਸਤੇਕਰਤਾ
 ਰਜੀਅਨੂਰੀਜਕਪਹੁਚਾਇਅਲੇਜੈ। ਸੁਣਿਨਾਤਾਕਿਸੇਕਿਸੇਖਾ
 ਵਠਾਨਾਹੀਕਿਓ। ਅਤੇਓਜੁਓਚਾਪਹਾਤਾਦੇਖਦਾਹੈ। ਓ
 ਸਦੇਪਰੇਸਭਸੁਣਿਨੇਦੀਧਰਤੀਹੈ। ਅਤੇਪਹਾਤਸੁਣਿਨੇਦੇਹੈਨਹੀ।
 ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛੰਅਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਬੋਤੇਤੀ
 ਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਸਤਾਰਾਜਾਰਸਤੈਜੈਜਨਹੈ।
 ਏਕੁਰਾਜਹੋਰੁਕਲਜਗਾਵਿਚਕੋਈਨਾਹੀ। ਇਹਕਲੀਕਾਲਾਵਿਚਫੁਰਾ
 ਜਾਹੈ। ਇਸਦੇਤੁਲੇਕੋਈਨਾਹੀ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਅਸੁਪਰਸੈ
 ਨਾਲੇਭੀਵਰਾਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖਿਅਮਰਦਾਨਾਸੁਪਰਸੈ
 ਨੁਕਰਤਾਰਪਾਸੇਵਰਾਕਗਾਇਆਹੈ। ਨਾਹੀਤਓਹਭੀਇਸਦਾਸਥਾਮੀ
 ਆਹਾ। ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਅਜੀਮੇਆਖਨਾਹੀਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਤਾਪ

ਉਹ ਅਹਰੀਹ। ਪਰੁ ਰਤਾ ਸਹਰਾਵੈ ਚਿਅਾਏਹੈ। ਹੁਣਾ ਕੁਝ ਅਹਰੁਖਾ
 ਵੈਰਾ ਲੈਅਵੈ। ਤੁਸਿਤਾ ਸਹਰਾਵੈ ਚਿਨਾਹੀ ਜਾਏ। ਤਾਹੁਰੁ ਨਕਜੀ
 ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨਾ। ਦੇਖਕਰਤਾਰੇ ਕੰਗਭਾਸੇ। ਤੁਝੁ ਪਕਰਜ
 ਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪਕਰਿ ਕਾਥਿ ਕੇ ਬਹਿਗਇਆ। ਤਾਸਤਦਿਨਹੁ ਜਰੇਮ
 ਰਦਾਨਾ ਖਾਹਿ ਖਾਹਿਅਵੈ। ਜਾਅਠਵਾ। ਦਿਨਹੋਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨਾ
 ਅਹਰੁਨੁ ਗਇਆ ਖਾਹੁ। ਜੇਉਸੇ ਧਰਮਾ ਸਿੰਘਦੀਨ ਜਰਪਾਇ
 ਗਇਆ। ਤਾਉਸਧਰਮਾ ਸਿੰਘਕਹਿਆ ਅਰੇਗਾਈ ਮਰਦਾਨਾ। ਤੁੰ
 ਜੋਕਰਤਾ ਬਾਜੇ ਏਅਤੀਤ ਅਭਿਹੈ ਨਿ। ਓਹੁਤਹੁ ਮੇਏਖੇਹੀ ਨਾਹਿ
 ਓਹੁਕਹਾਹੈ ਨਿ। ਕੇਤੁਝੁ ਠਹੀਬੋਲਤਾਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ ਜੀ
 ਹਉਝੁ ਠਨਾਹੀਬੋਲਤਾ। ਓਹੁਦੇਨੇ ਅਤੀਤ ਉਦਿਅਨਹੀਬੈਠੈ ਨਿ।
 ਅਰੁਬਹੁਤੀਤ ਕਹੈ ਨਿ। ਕਿਸੀਕੇਦੁ ਅਰੇਪਰਨਹੀਜਾਤੇ। ਤਾਧਰ
 ਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆ ਜੇਕੋਈਉਨਕੇਲੇਜਾਵੈ। ਏਨਕੇਨਾਖਾਵੈ। ਤਾਮ
 ਰਦਾਨੇਆਖੀਆ ਜੀਉਨਕੀਖੁਸੀਆਵੈ ਤੋਖਾਵੈ। ਨਾਹੀਤੋਨਖਾਵੈ।

ਰਾਧਾਮਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਯਾ ਹਰਿ ਕਿਆ । ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਨੀ ਭਿੰਨੁ ਪਥਿ
 ਟੁਕਾ ਹਰਿ ਆਨੀ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਕੁਝ ਖਾਏ ਹੈ ਤੇ ਅਰਵੇ ਤੇ ਹੈ । ਨਾਹੀ ਤਨ
 ਹਿ ਅਚਵੇ ਤੇ । ਰਾਧਾਮਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਇਓਈ ਹਰੁ ਪਾਨ ਕਿਆ ਦੇ
 ਖੀ ਅਯੋ । ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਨੀ ਮਿੱਤ੍ਰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਖਾਏ
 ਨਹੀ ਦੇਖੀਆ । ਰਾਧਾਮਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਇਓਈ ਹਰੁ ਬਾਰ ਨਿਭਿ ਕ
 ਹਿ ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਨੀ ਤੁਮ ਲੇ ਚਲੇ । ਰਾਧਾਮਸਿੰਘ
 ਪੰਜ ਸੇਵਕੁ ਦਸਤੁ ਆਪਲੀ ਤੀ ਅਤੇ ਅਚਈ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੁਪਾਵਾਈ । ਲੈ ਕਹਿ ਦਸਤੁ ਪਰਮਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕਿ ਬੇਅਏ । ਨੀ ਬੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇਥੈ ਭੈ ਅਯੋ । ਰਾਧਾ
 ਮਸਿੰਘ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪਾਵੈ ਆ । ਅਰੇ ਕਾਈ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਿ
 ਅਯੋ । ਤਾਮਰ ਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਗਾਇਨ ਕੀ
 ਅਵਾਜ ਹੈ । ਰਾਧਾਮਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗੇ ਰਖ ਕਰਮੁ ਹੈ
 ਬਚਨੁ ਕੀ ਤੇਜਾ । ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾ ਗਾਇਨ ਕੀ

ਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਰੀਵਚਨੁਕੀ
 ਤਾ। ਆਉਗਈਸਤਕਰਤਾਗ। ਏਠੇਜੀ। ਤਾਪਰਮਸਿੰਘਈ
 ਠਕਰਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੇਗਈਆ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀਆਗੁ
 ਈਏਹੁਕਿਆਹੈ। ਤਾਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤਮਾਰੇਵਾ
 ਸਤੇਗੁਈਦੁਪ੍ਰਸਾਦੁਕੇਜਿਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀ
 ਆਗਈਤੇਗਾਨਉਕਿਆਹੈ। ਅਤੇਤੇਰੀਜਾਤੀਵਰਨ
 ਕਿਆਹੈ। ਤਾਓਸੁਕਹਿਆਮੇਗਾਨਉਤੇਪਰਮਸਿੰਘਹੈ।
 ਅਰੁਈਤਾਜਾਤਵਰਨਸਕਰੇਕਾਏਕਹੀਹੈ। ਈਗਾਘਾ
 ਟੇਬਾਘੇਕਈਨਾਹੀ। ਈਗਸਭਪਸੇਗੋਈਦੁਹੀਬਾਘੇਹੈ।
 ਟੇਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਗਈਪਰਮਸਿੰਘਈਗਾਨਾਗ
 ਜਾਕਉਲੈ। ਤਾਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਈਗਾਕਾਰਜਾ
 ਕਉਲੈਨੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਗਈਦਗਜਾ
 ਜੇਗਜੁਕਰਤਾਹੈਸੇਤਾਦਪਹੈ। ਤੇਫੇਰਿਪਰਮਸਿੰਘਕੇਕਹਿਆ

ਜੀ ਕਹਿ ਆਤਮਾ ਜੇ ਕਉ ਬਧ ਰਕਰੇ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਹਮਾ ਸੀ ਉਸ ਮਏ ਗਾਤ੍ਰ ॥
 ਮਪ੍ਰਸਾਦ ਜੇ ਵੀਏਗੇ ॥ ਤਬ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ॥ ਕਾਈਏਰ ਅਰ
 ਜੇ ਏਏ ਆਜੇ ਰਾਜੇ ਨੂ ਏਨਾ ਕਿ ਆਏ ਖਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਜ
 ਹਰਿ ਲਗੀ ॥ ਤਬ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇ ਕਉ ਲੈ ਨਨੂ ਜਾਇ ਕਹਿ ਆਗਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਰ ਮੇਤੀ ਨ ਅਤੀਤ ਆਇ ਉਤਰੇ ਹੈ ਨਿਯਾਇ ਕਤੇ ਸਰ ਮੇ ਅਰੁ
 ਰਕਰ ਜਾਤੈ ॥ ਅਰੁ ਏਏ ਆਵਤੇ ਨਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਈ ਮੇ ਅਰੁ ਮੇ
 ਗਾਇਆ ਬਾਓ ਤੇ ਅਵਢਤੇ ਨਹੀ ॥ ਤਾਮੇ ਉਨ ਕੇ ਕਹਿ ਆਰੇ ਸਾਧਨ
 ਯਹ ਤੇ ਪਰਮ ਨਗਰ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਆਬਢਤੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਅਰੁ ਰਾਕਿਉ
 ਕਿ ਆਏ ਖਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਏਤੋ ਕਛੁ ਨਾ ਬੋਲੇ ॥ ਪਰ ਉਨ ਕੇ ਮਹੰਤ
 ਕਹਿ ਆਗਾ ਪਰਸਾਦ ਕਉ ਏਖ ਕੇਈ ਨਹੀ ॥ ਰਾਜੇ ਮੇ ਏਖੈ ॥ ਤਾਰਾ ਜੇ ਕਹੀ
 ਆਸਾ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਤੁਮ ਉਸ ਪਾਸ ਤੇ ਪੁਛਤੇ ॥ ਜੇ ਜਗਿ ਰਾਜੇ ਮੇ ਕਿ ਆਏ
 ਖੈ ॥ ਤਬ ਠੇਹਰ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇ ਤੇ ਯਹ ਭਕਤੀ ਸੀ ॥ ਤਬ
 ਉਸਨੇ ਕਹਿ ਆਕਾਈ ਜੀਸ ਮੇ ਏਖੇ ਤਹੈ ॥ ਸੇਈ ਜਾਣਤੈ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ

ਕਹਿਅਗਾਧਰਮਸਿੰਘਤੁਮਹਮਾਗਦੇਖਧੀਚਾਰੁਦੇਖੋਓਨੇਨੇਮ
 ਕਉਕਿਅਦੇਖਲਗਾਇਆਹੈ। ਤਬਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਅਜੀਤੁਮ
 ਚਲਕਰਧੁਛੋ। ਤਬਗਜੇਕਵਲੈਨੈਨਕਹਿਅਧਰਮਸਿੰਘਓਇਕੁਹ
 ਧੈਠੈਹੈ। ਤਬਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਅਜੀਤਸਿਲਮਲਧਰਾਤੀਕੀਦਾ
 ਵਨੀਧੈਠੈ। ਤਬਗਜੇਕਹਿਅਰੇਘੋਤਾਈਅਵਓ। ਜਾਰਾ
 ਜੇਘੋਤਾਮੰਗਾਇਆ। ਤਵਜੀਵਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਜੇਮੇਰੇਸਹਰ
 ਮੈਭੰਗੁਰੇਦੀਅਟਕਕਿਸੀਕਉਨਾਹੀ। ਅਤੇਜੇਮੈਂਹੁਕਲੁਏਜ
 ਦਾਗਾਅਤੇਓਹੁਕਧੁਲਨਾਕਰਨਾ। ਤਾਏਹੁਕੀਕਛੁਨਾਹੀ। ਰੁ
 ਦਾਹੁਲੁਤਾਈਵੇਚਲੋਪਛੋਸਿਓਓਹੋਇਆਕਛੁਹੋਵੈਗਾ
 ਜੇਕਰੀਐਗਾਧਰਮਸਿੰਘਤਨਾਗੁਜਰੀਜਾਘੋਤਾਅਏਖਤ੍ਰੋਏ
 ਅਗਾਤਾਰਜੇਕਹਿਅਧਰਮਸਿੰਘਚਲੋਓਹੁਛਕੀਰਕਹਾਹੈ। ਤਬ
 ਧਰਮਸਿੰਘਗਜੇਕਉਲੈਨਨੁਲੈਆਇਆਜੇਥੇਗੁਰਨਾਨਕਜੀਧੈਠੈ
 ਆਹੈ। ਅਗੇਮਰਦਾਨਾਤਾਰੁਵਜਾਇਦਾਆਹਾ। ਅਤੇਗੁਰਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇਮੈਰੀਸਗਨਮਸਤਥੈਓਐਸਮਾਪਲਹੀਆਹੀ। ਮਰ
 ਦਾਨਤਾਰਵਜਾਇਦਾਸੀਪਰਮਰਮਦਾਨਕੀਮਸਤਹੋਇਰਹੀਆਸੀ। ਤਾਰ
 ਜਾਘੇਜੇਤੋਉਤਰਖਜ਼ਹੋਇਆਮਰਦਾਨਕੀਨਹੀਜਾਣਦਾਜੇਕੋਈਆ
 ਾਇਆਹੋਕਿਨਹੀ। ਆਇਆ। ਤਾਰਾਜੇਕਉਲਨੈਨਪਰਮਸਿੰਘਨੂਕਹੀਆ
 ਜੇਦੇਖਪਰਮਸਿੰਘਾਇਨਕੀਕੀਆਆਵਾਜਹੈ। ਤਾਰਪਰਮਸਿੰਘਕ
 ਹੀਆਜੀਏਹੁਪੁਰਾਨਸਾਧੇ। ਨਿਤਾਰਾਜੇਕਹੀਆਹਮਕਿਉਰਜਾਣੇ।
 ਤਾਰਪਰਮਸਿੰਘਕਹੀਆਜੀਤੁਮਾਏਨਕੋਬੁਲਾਵੇ। ਤਾਰਾਜੇਕਹੀਆ
 ਕਿਉਕਰਬੁਲਾਈਏ। ਤਾਰਪਰਮਸਿੰਘਕਹੀਆਜੀਤੁਮਾਏਨਕਉ
 ਕੋਸਾਪਨੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਾ। ਤਾਰਾਜੇਕਹੀਆਏਉਕਹੀਏ। ਤਾਰ
 ਪਰਮਸਿੰਘਕਹੀਆਜੀਏਉਕਹੀਏ। ਤਾਰਾਜੇਨੇਜੈਓਇਕਰਿਆਸੀ
 ਆਪਾਪਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਾ। ਤਾਰਗੁਨਾਨਕਜੀਦੀਸਮਾਪਕੁਲੀ।
 ਤਾਰਗੁਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਾ। ਰਾਈ
 ਜੀਅਵੇਧੈਠੈ। ਤਾਰਥੈਠਰਕੇਗਾਜੇਗੁਨਾਨਕਜੀਪਾਸੇਪਾਛੈਆਜੀ

ਮਹਿਤੀ ਤੁਮੇ ਜੋ ਕੁੰਤਾ ਗਾਨਾ ਅਚਾਣੀਆ ਹਮੇ ਕੋ ਪਲਗਾਇਆ ਸੇ ਤੇ ਹਮੇ
 ਕੋ ਦੇਖ ਬਤਾਵੇ। ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਬਦੁ ਰੰਗੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆਇ ਬਤੁ ਮਕਉ ਏਹੁ ਲਾਗੈ। ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਸਰੇਗੁ ਬਿਦਕ ਕੀ
 ਏਹੈ। ਅਸੇ ਏਕੁ ਮਕੀ ਕੀ ਏਹੈ। ਜੇ ਤੁਮ ਏਹੁ ਬਾਤ ਜਾਣਤੇ। ਤੇ ਅ
 ਵਰਾਧਾ ਸੇ ਅਠੀ ਕਿਉ ਮਨਾਵਤੇ। ਤਬ ਹਮੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਹਮਾ ਕੀ ਸੀ
 ਧਾਸੇ ਨਾਹਿ ਮਨਾਵਤੇ। ਓਹੁ ਆਖੈ। ਮਨ ਤੇ ਹੈ। ਹਮ ਕੀ ਸੀ ਪਰ
 ਫੁਰਮਾਇ ਸਨਹਿ ਕਰਤੇ। ਕੀ ਸੀ ਪਰੁ ਜਾ ਬਤਾਨਹਿ ਕਰਤੇ। ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਸੁਣਹਾ ਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨਾ। ਅਸਾ ਸੁਧਰੈ ਸੈਣੁ ਤੁ
 ਸਾਸਤਾਨਾ ਦੇਉ ਪਰਿ ਸਿਰਦਾਰ ਕੀ ਤਹੈ। ਅਤੇ ਹੁ ਜੇ ਤੇ ਸਰਗ ਜੇ
 ਹੇ ਨਿਸਕੁੰ ਸੇ ਸਲਾਮੀ ਤੈਨਾ। ਅਸਾ ਕੀ ਤੈਨਾ। ਤੁਸਾਡੀ ਵਿਚ
 ਕੇ ਆਤਮਾ ਦਈ ਹੈ। ਤਾਰ ਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਹਿ ਆਜੀ ਏਹੁ ਤੇ ਪਰ
 ਸੁਖ ਹੈ। ਹਮੇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹਿ ਆਸਿਰ ਪਰਿ ਮਾਨਿਆ। ਪਰੁ ਜੀਹ ਮਾਰੇ ਦੇਖੁ
 ਦੁਰਿਕਰੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਹਮਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਦੇਖਾ ਏਹੈ

ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਜਾਰ ਜੇਜਨ ਆਏ ਆਹੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ।
 ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਆਹੇ। ਪਰ ਹਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਂਟ ਦਾ ਸਲਾਮੀ
 ਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੁਲ ਦੇ ਦੈਗਾ। ਇੰਸਾਫ਼ੀ ਪਰਮ ਸਾਹੀਬਾਇ ਪਈਗੀ।
 ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ। ਸਫ਼ਰੀ। ਤਾਂ ਹਾਜੇ ਕਟਲੇ ਨੇ ਨਕਾਰੀ ਆਜੀ।
 ਤੁਮੇ ਕਹਿ ਆਜੇ ਮੇਠੀ ਨਕਾਰੀ ਆਨੇ ਡੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਠੀ ਆਤਮੇ ਕਰਮ
 ਦੁਰ ਕੇਗਾ। ਤੁਮੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜੇ ਤੁਮੇ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗਾ। ਅਰੁ ਹਸਤੁ
 ਮਕਥਿ ਜਾਣ ਤੇ ਹੈ। ਅਜੀਓ ਹੁਕਦ ਕੀ ਅਸਾਈ ਹੈ। ਕਦਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਕਾਰੀ ਆਸੁ ਰਾਜਾ ਕਟਲ
 ਨੇਨ। ਜਬ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਾ ਧੀ ਦੇ ਹੀ ਬਾ। ਤਬ ਤੁਰਾਜੇ ਕਾ ਖਾ
 ਸਾਇ ਸਨਾ ਸੀਬਾ। ਸਦਾ ਪਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤੁਹੀ। ਇੰਸਾਨ ਕ
 ਰਾਵਤ ਬਾ। ਹਾਜੇ ਕੀ ਚਿਰੇ ਓ ਪਰਬ ਹੁਤੁ ਸਿਹਰੁ ਵਾਨਗੀ ਬੀ।
 ਪਰ ਤੁਹੀ ਆਦ ਕਰ ਜੇ ਦੇ ਕਾਵੇ ਨਤੁ ਮਕਥਿ ਹਾਜੇ ਕਾ ਓ ਆਗੇ ਮਘਾਰ
 ਤੁਮ ਕਥਿ ਜਲਾ ਸੀਤਲ ਪਿਲਾਓ। ਪਰ ਕਹਾ ਕਾ ਜਾਤ ਕਾ ਮੇ ਕਰਤ

੨੪੮

ਜੀ

ਹਿਤੈ ਕਹੀ ਆਗਜਾਜਿ ਕਹੀ ਭੀ ਨਹਿ । ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹੀ ਆ
ਗੇ ਮਘ ਰਾਜਾ ਹੀ ਮੰਚ ਲੂਏ । ਤਬ ਤ੍ਰਿਜਲ ਕੇ ਗਇਆ । ਤ
ਬ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਯਹੀ ਬਾਛੁ ਨਾ ਭੀ ਪਜੀ । ਹਮ ਰਾਜੇ ਨਾਹੁ ਆ ।
ਤਬ ਤੇ ਸਲੁ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਆਨੁ ਰਾਖੀ ਆ । ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਲੁ ਪੀ
ਆ । ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਧਰੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨਹੁ ਆ । ਅਰੁ ਤੁਝ ਕਉ
ਜੇ ਨੇ ਕਹੀ ਆ । ਅਰੇ ਮਘ ਰਾਜਾ ਕੁਛੁ ਮਾਗੁ । ਤਾ ਤੈ ਕਹੀ ਆ
ਮੈ ਕੁਛੁ ਨਾ ਹੀ ਮਾਗਤਾ । ਤਾਏ ਰਿਗ ਜਾਨ ਨ ਕਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾ
ਮਿਥੈ । ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹੀ ਅਰੇ ਮਘ ਰਾਜਾ ਮਾਗੁ ਤੇ ਕਹੀ । ਅ
ਧਾ ਕਉ ਮੁਕਰਤਾ । ਜੇ ਤੈ ਮਾਗੀ ਆਸੇ ਹਮ ਤੈ ਕਉ ਦੀ ਆ । ਏ
ਰਿ ਤੈ ਕਹੀ ਆ ਜੀ । ਤੈ ਕੁਛੁ ਨਾ ਹੀ ਮਾਗੀ । ਆ । ਤਾਏ
ਰਿ ਰਾਜੇ ਜੀ ਕਹੀ ਆ । ਅਰੇ ਮਘ ਰਾਜਾ ਧਰੁਤੁ ਜਲ ਕੇ ਗਇਆ
ਥਾ । ਤਬ ਤੈ ਆਪਣੈ ਆਤਮੇ ਕਹੀ ਆ ਜੇ ਹਮ ਰਾਜੇ ਨਾਹੁ ਏਤਾ ।
ਤਬ ਹਮ ਤਮ ਕੇ ਰਾਜ ਦੀ ਆ । ਪਰੁ ਹਮ ਜੇ ਹੀ ਭੀ ਬਤਾ ਰਾਜ ਕਰੇ ਗੇ ॥

१४८
 ਹਮਾਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਭੈਰਾਵੀ ਅਸਨਾਵੀ ਅਰੁ ਪਤਿਭੈ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਆਸੁ ਦੇ ਜੀ। ਤਬਰਾ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਅਥਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਅਥਾ।
 ਤਾਫੇਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦੇਰਾ ਜਾ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸ
 ਫਾਓ ਦੁਬਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨਾ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਅਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦੇਰਾ ਜਾ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸ
 ਫਾਓ ਦੁਬਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਅਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦੇਰਾ ਜਾ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸ
 ਫਾਓ ਦੁਬਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਅਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦੇਰਾ ਜਾ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸ
 ਫਾਓ ਦੁਬਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਅਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦੇਰਾ ਜਾ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਸ
 ਫਾਓ ਦੁਬਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਤਬਰਾ ਜੇ ਕਵਲੈ ਨੈ ਨੈ
 ਹਿ ਆਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਨੈ। ਅਥੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ। ਤਾ

ਹੈ। ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਿ ਸੋਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਕਾਰ ਕਰਤੇ। ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਿ ਆਸੁਣਾਹ ਜਾਤੀ ਜੋਗ ਜੁ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੋਹਮ ਹਰਿ
 ਕਰਤੇ ਹੈ। ਤੁਮ ਅਗੁਮ ਦੇ ਨੇਹਤ ਰਕਾਈ ਬੋ। ਕੇਵਲ ਛਾਹੀ।
 ਪਰ ਏਕ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਬਚਨ ਮਾਨੇ। ਤਬ ਹਾਜੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀਏਨ
 ਬਚਨ ਕਿ ਆਜੇ ਤੁਮ ਕਹੇ ਸੈਏ ਕਿਰੇ। ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰੂ
 ਏਹੀ। ਰਾਜੇ ਨਨਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹਿ ਆ ਤੁਮ ਹਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਏ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਓ। ਤਬ ਹਾ
 ਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਹਿ ਆ ਜੀਏ ਕ ਸੁਧਰ ਸੈਏ ਕਿ ਆ ਜੇ ਕਰੇ ਤਾ
 ਸੁਧਰ ਸੈਏ ਕੇ ਸਗੇ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਵੇ। ਯਹ ਕਿ ਆ ਬਾਤ ਹੈ। ਤਮੇ
 ਕਹਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਸੇਤਾ ਹਾਜਾ ਮੰਨ ਦਾ ਹੈ।
 ਫੇਰ ਆਗੇ ਬਾਤ ਕਿ ਆ। ਅਤੇ ਜੋਗ ਜਾ ਕਹ ਦਾ ਹੈ ਸੇਤੁ ਸੀ ਮੰਨੇ
 ਤਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਿ ਆਹ ਜਾਤੀ ਕਿ ਆ ਕਹ ਤਾ ਹੈ।
 ਤਾ ਹਾਜੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੰਦਰ ਪਾਵੇ ਤੁ ਕਰੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿ ਆਗੂ ਸਾਹਜਾ ਚਲੇ। ਤਾਗੂਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
 ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਕੀ। ਮੰਦਰਾ ਵਿਚ ਗਏ। ਤਾਗੂਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਖੇਤ
 ਹਾਜੇ ਜਨਕ ਨਾਲੇ ਰੀਵਰੀ ਸਮਗਰੀ। ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੀ ਸਤਕਾਰ
 ਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਜੇ ਜਨਕ ਦਾ ਬਚਨ ਪੁਰਾਣੇ ਆਗੂ ਸਾਹਜਾ
 ਨਕ ਅਸਾਤ ਪੁਰਾਨ ਗੁਰੂ ਆਗੂ ਜਾਪੰਦਰ ਸੁਮੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸ ਰਹਿ ਆਗੂ ਜਗਨ ਕੀਤੀ। ਠੇਰੀ ਵੀਦਾ
 ਹੋਇ। ਤਾਗੂ ਜੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਦੇ ਹੁਰਾ ਜਤੁ ਮਾਰੀ। ਕਿਸਿ ਕਿਓ
 ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰ ਦੇਹ। ਅਗੁ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਰਹਿ ਲਭਾ ਤੇ। ਹਮ
 ਕਓ ਛੋਰੀ ਨਜਾਹ। ਤਾਗੂਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵ
 ਲ ਨੈਨਾ। ਗੁਰੂ ਜਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦੀ ਆਗਾ ਜਤੁ ਮਕੇ। ਅਉਰ ਹਮ
 ਕਿਸ ਕਓ ਦੇਵੈ। ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਚਗ ਧੀਦ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਤਾਗੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਾਹਰ ਨਿਕਲ ਪੜਾ ਹੋਇ ਆਗੇ ਠੇਰੀ ਸਮੇਰ ਪਰਥਾ
 ਨਚਲੇ। ਤਾਠੇਰੀ ਸਰਦਾਰੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਦੇ ਸੋ ਮਕਾ ਆਖ ਦੇ ਸੋ

ਕਿਤਵਲੈ॥੧॥ ਗਬਲਹੁਗਈਵਾਰਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀਹੁਰਲੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾ
 ਨਾਨੈਠਲੇਕਦਾਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਖੀਅਜੀਤੁਰਕਤਰੀ
 ਠਬਹੁਤੁਕਰਦੈਨੈ॥ਰੁਸਾਉਹੁਦੇਖਜਾਈਏ॥ਤਾਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਓਹੁਤਾਨਿਧਰੇਪਾਸੋਪੀਏ
 ਤੀਰਹਿਅਗਾ॥ਤੁਆਗੇਤੀਅਖੇਅਗਾ॥ਅਤੇਹੈਦੁਆਨੁ
 ਜਾਣਹੀਨਾਹੀਏਏ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅਜੀਕੀਬਹਾਨੇਕਰਦ
 ਹੈ॥ਤੈਨੁਦੂਰਕਛੁਨਾਹੀ॥ਤੇਰੀਏਕਪਥਕਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਈਬੈਅਛਾਈਹਜਾਰਕਹੈ॥
 ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਅਜੀਅਛਾਈਹਜਾਰਕਹੈਤੇਰੀਆਅਛ
 ਈਪਥਕਹੈਨਾ॥ਅਤੇਤੈਜੈਕਹਤਾਹੈਸੋਹੈਦੁਆਨੁਜਾਣਨਾਹੀ
 ਏਏ॥ਸੋਤੈਨੁਕਓਹਮਨੇਕਹਸਨਦਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਆਖੀਆਠੇਰਿਚਹੁਮਰਦਾਨਾਸਾਤੇਰਾਖੀਆਠੇਰਿਆਨਹੀ

ਜੀਵਾ। ਚਲਕਾਈ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ। ਚਿਤਵਨੀ ਨਾ ਲਾ। ਅ
 ਢਾਈ ਹਜਾਰੇ ਕੇ। ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਪਲਕਾਵਿਚ। ਮਕੇ ਜਾਇ ਬਜੇ। ਏ
 ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ। ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਮਕਾਏ। ਏ। ਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀਏ। ਤਾਗਰਦਾਈ ਤੀ। ਏ। ਬੇਹੋਰਤਾ ਕੁਨਾਰੀ
 ਪਤਾਏ। ਰਿਗੁਰੁ ਨ ਕਜੀ। ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ। ਜਾਇ ਅੰਦਰ
 ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਾ। ਜਾਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਲਗਾ। ਤਾਜ ਜਾਵ
 ਰੁਜਾਵਣ ਦੇ ਨਨਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨੇ
 ਮੈ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਨਹੀ। ਮੈ ਤਾਮਰਦਾਨਾ। ਤਾਗੁਰਿ ਮਜਾਵਰਾ ਕ
 ਰੀ। ਆਖੀ ਆਖੀ ਨਾਮੁ ਜਾਵਰਾ। ਰੁਕੀ ਸੀ ਕਠਿ ਰੁਕ
 ਮੁਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਮਜਾਵਰੀ ਅੰਦਰ ਜਾਤੇ। ਜੀ। ਜੋਰੀ ਅਖੀ
 ਆਖੀ ਟਕਰ ਜਾਤੇ। ਤਾਮਰਦਾਨਾ। ਰਿ। ਆਖੀ ਆ। ਤਾਗੁਰੁ
 ਨ ਕਜੀ। ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨੇ। ਨੁਪੁਛਿ ਆਖੀ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ
 ਓ। ਦੇਖ ਆਖੀ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਅਖੀ। ਕੇ ਬੇ ਦੇਖ ਆਖੀ।

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਉ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ
 ਜੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣਾ ਹੀ ਦੇਵੇ। ਕਿਸੇ ਨੁਆ ਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸੇ ਬੀ ਨਾਮ ਜਾ
 ਰਾਹੇ ਰੁਕੇਈ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ। ਮੁਜਾਵਰ ਹੀ ਅਖੀਆ ਬੀ ਪਕਰ ਜਾਂ
 ਦੇ ਹੋਨੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰੀਆ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਤੁ
 ਸਾਡਾ ਮਨਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਮਿਨੁ ਵਡਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁਰ
 ਹੀਆ। ਜਾਵੇ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਖਾਲੀ ਠੇ
 ਰਿਜੀ ਸਾ। ਏਹੁ ਵਡਾ ਹੋਛਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਨਦੇਖ ਸਾ ਤਠੇ ਰਿਕਦਾ
 ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖ
 ਨਾਹਈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਇ। ਏਕਾ
 ਏਕੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਨੁ ਕੀਤਾ। ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਨੀਸੀਗੁ
 ਚਾਲੀਆ ਜਾਹ ਅੰਦਰ। ਅਤੇ ਅਟਕੇ ਨਹੀ। ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕ
 ਮ ਮੰਨਿਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਹੀ ਚਾਲੀਆ ਗਇਆ।
 ਅਗੇ ਮਜਾਵਰ ਸਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਏ ਗਏ। ਜਾਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ

ਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਹੋਰੁਇਕਪਥਰਦੀਸੂਰਤਖਜੀਹੋਈਪਈਹੈ। ਮ
 ਰਦਾਨੇਦੇਖੇਤਹੋਰੁਕੁਨਾਹੀ। ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਥਹਾਰੀਨਕਲੇਆ
 ਆਇਆ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾ
 ਨੇਬੋਪੁਛਿਆ। ਕਹੁਮਰਦਾਨਾਕਿਆਹੂੰਠਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
 ਖੀਆਜੀਹੂੰਠਾਗੁਸਾ। ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਮਿਤਾਕੇਖ
 ਕੇਹੈਨੁਹੋਇਗਾਇਆ। ਮੇਰੇਖਾਕਿਆਜੇਹੀਕਸੂਰਤਪਥ
 ਰਦੀਵਤੀਸਾਹੀਪਾਈਹੈ। ਹੋਰੁਮੈਕੁਨਾਹੀਠਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸੂਰਤਮਾਹੁਦੇਵਦੀਹੈ। ਏਹਪਾਜਰਖਦੇਹੈਨੀ।
 ਜੇਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾਕਿਸੇਨੁਹੀਮਿਲਦਾ। ਅਤੇਜਾਣਕੀਨਾਹੀਦੇਦੇ। ਅ
 ਤੇਆਪਰੀਅਖੀਆਖੀਪਕੇਜਾਦੇਹੈਨੀ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਏਹੁਤਾ
 ਆਖਦੇਹੈਨਜੇਯੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈ। ਤਾਏਹੁਦੂਰੀਕਿਓਨਾਹੀਕਰਦੇ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਤੈਨੁਦੇਖਣਾਮਿਲੀਆਹੈ। ਏਨ
 ਨੁਦੇਖਣਾਵਾਭੀਹੁਕਮਨਾਹੀ। ਜੇਅਖੀਭੁਲੀਆਜਾਦੇਹੈਨੀ। ਤਾਅੰਧੇਹੈ।

ਤਮਰਦਾਨੇਕਹੀਆਕੀਸਵਾਸਤੇ। ਤਮਰਦਾਨੇਕਹੀਆਮਰਦਾਨ।
 ਏਥੇਦੇਜੇਪਾਤੁਸਾਹੁਆਹਾ। ਸੇਓਸਦਾਨਓਖੁਨਕਹੁਸੈਨੀਆਹਾ।
 ਓਸਆਖੀਆਆਹੁਜੇਈਹੁਤੇਏਹਮੁਤਦੁਰਕਰੇ। ਤਬਓਸਕੇ
 ਹੁਕਮਨਾਭਗੋਦੁਰਕਰਨ। ਤਾਸਾਰੀਪਾਤਿਸਾਰੀਖੁਨਕਰਦੀ
 ਵੀਚੀ। ਅਤੇਜਿਤਨੇਮੁਜਾਵਰਦੇਪਰਆਹੇ। ਤੀਤਨੀਆਨੁਅਗ
 ਲਹੀਲਗੇਸਜਨਾ। ਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਓਖੇਨੀਕਲਨਠਾ। ਅਏ
 ਕੇਏਥੇਧੁਤਦੀਪੈਰੀਪਇਆ। ਤਾਧੁਤਾਵੈਚੇਅਵਾਜਾਨੀਕਹੀਦੀ।
 ਜੇਕੇਈਖੁਲੀਆਆਖੀਅੰਦਰਜਾਵੈਗਾ। ਜੇਅੰਧਾਜੇਵੈਗਾ।
 ਏਸਵਾਸਤੇਰਾਖੀਆਹੈ। ਤਮਰਦਾਨੇਅਰਖੀਆਜੀਹੂੰਦੁਆਤੁਕਾ
 ਫਰਕੀਓਆਖੀਦੈਏਸਾ। ਤਮਰਦਾਨੇਕਹੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨ
 ਏਹੁਆਪੇਕਾਫਰਹੈਨੀ। ਏਹੁਮਜਲਮਨਨਾਹੀਹੈਨਕਣੀਹੈਨੀ।
 ਤਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਮੇਤਾਅੰਧਾਨਹੈਏਆ। ਤਮਰਦਾਨੇਕ
 ਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਏਹੁਜੇਤੈਗੁਣਾਹੈਦੁਆਖਦੈਨੀ। ਜੇਧੁ

ਹਮਾਈਸਨਮਹੇਸਰੈਨੀ। ਏਹੁਪੈਦਾਇਸਸਭਾਇਨਾਹੀਬੋਹੈ।
 ਸੁਜਾਖਸੇਇਹੈਜਾਇਸਨਪੁਜਨਜਾਵੈ। ਅਤੇਕੀਕੇਤਕੇਦੀਨੀਰੰਕਾ
 ਰੀਹੈ। ਜੇਈਬਰੇ। ਏਹੁਤ੍ਰਿਹੁਵੈਚੇਸਬਲਪੁਰਖੁਹੈ। ਅਤੇਹੁਰੁ
 ਲਾਮਹੇਸਰੈ। ਏਸਦੇਦੁਗਾਹੁਵਲਾਵੈਦਕਛੁਨਾਹੀ। ਅਤੇਦਰਨਾ
 ਦਾਪੁਰਾਸੁਰਾਹੈ। ਏਸਵਾਸਤੇਮੁਰਤਾਇਬੇਹੀਰਹੀ। ਆਖਮਰਦਾਨਾ
 ਹੁਣਕਿਪਰਚਲਦਾਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਕੁਸੀਜਾਠੇ। ਤਾ
 ਰੁਕੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾ। ਅਤਕੁਛਵਤਯਾਦਆਇਖਈ।
 ਤਾਹੁਰੇਹੀਆਖਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਇਨਾਦਾਪੇਲਾਡਿਠਾ। ਪਰਜੀ
 ਏਹੁਜੇਪਾਣੀਲੈਜਾਵੈਹੈਨੀ। ਜੇਕਿਬੋਲੈਜਾਵੈਹੈਨੀ। ਤਾਹੁਰੁਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ। ਏਹੁਜੇਮੁਜਾਵਰੁਹੈਨੀ। ਜੇਨਦੇਖਰਹੈ। ਤਾਹੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆਮਰਦਾਨਾ। ਏਸਮੁਜਾਵਰਾਨੁਕੀਸੇਨਾਛਿਵੇਮ
 ਹੀਨੇ। ਕੀਸੇਨੁਤ੍ਰਿਹੁਮਹੀਨੇਕੀਸੇਨੁਨਾਵੇਮਹੀਨੇ। ਕੀਸੇਨੁਵਧੇਰੇਕੀ
 ਸੇਨੁਪਟੇਰੇ। ਬਸਾਰਤਆਵਦੀਹੈ। ਤਾਏਹੁਕੀਆਕਰਦੇਹੈ।

ਜੇਵੇਂ ਅਦਮੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਕੇ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਮੁਰਤਨ
ਨਵਾਇਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਵੇਦਿ ਰਾਹੀਂ ਦਰਜਾ ਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਕੀਥੀ ਪਕਰ
ਜਾਦੇ ਹਨ। ਤਾਪ ਹਲੇ ਉਹ ਚਾਰ ਵੇਦ ਲੀ ਨੁਧੇ ਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ
ਪਿਛੇ ਮੁਰਤਨ ਨਵਾਇਦੇ ਹਨ। ਨਾ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਤਿਕੇ ਪਾਹਰੀ
ਆਵਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੁ ਜੇ ਬਹੁਤ ਲਾਭੀ ਹੁੰਦੇ। ਜੇਈ ਰਹੀ ਦਾ ਕਾ
ਦਾ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਦੇਹੁ ਜੇ ਹਾਨੀ ਆਵਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ
ਜੇ ਉਥੇ ਚਲੇ। ਓਸੇ ਤਥਾ ਉਹ ਚੋਕਾ ਰੇ ਕੁ ਰਾਇ ਆਦੇ ਹਨ। ਅਜੇਹਾ
ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਦੇ ਹਨ। ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਓਹੁ ਜੇ ਮਦ
ਜਾ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੇਹੜੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਬਾਹਰ ਮਜ਼ਲੂ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆ
ਜੀ ਨੇੜੀ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਬਾਹਰ
ਮਜ਼ਲਾ ਨੇੜੀ ਹੈ। ਓਹੀ ਅਹੈ ਨਾ। ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ
ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੁ ਅਢਾਈ ਹਜਾਰ ਕੇਹਾ ਇਕ ਪਲ ਕਵਿਚ ਲੈ ਆਏ।

ਜੀਜਾ ਲਾਗਾ ਮੀਰਸਲ ਨਉ ਮਰੇ ਛੁਨਾਤਾ ਏਕੁ ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਇਦਗਾ।
 ਪਹਿਲੇ ਸੀਟ ਕੁਦੁ ਜੇ ਸਧੂਰੀ। ਤੀਜੇ ਗਲੀ ਮੀਰਓ ਬੇਖੇ ਗੀ। ਪੰਜ
 ਵੇ ਏਕੁ ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ਪੰਜ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਪਾ। ੭॥ ਸਕੇ ਵਖਤ
 ਕੇ ਕਰੇ ਲਾਖਾ ਲਕਖਾ ਦਇਲੇ ਮਹਿ ਮਓਲਾ। ਤਸ ਥੀ ਯਾਦ ਰਖਤੁ
 ਦਸ ਮਰਦ ਨਸੀਲ ਸੁਨਤ ਥੀ ਧਾਨ ਬਗਾ। ੮॥ ਹਨੁ ਲਾਇ ਖਰੂਹੁ ਧਾ
 ਟਾ। ਦਿਸਦੀ ਆਉਂਦੇ ਮੈਲਾਨਾ। ਪੀਰਪਛੇ ਰਿਸਤੀ ਸੇਈ ਤੇ
 ਅਜਗਈਲ ਦੁਰਖਗਾ। ੯॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨੁ ਟੁਟਾਈ ਛਾ। ਅਮਲ ਛਾਤੁ
 ਰਖਹੁ ਰਕਤਾ। ਏਕੁ ਮੁਕਾਮੁ ਏਧੁ ਏਵਹੁ ਧਾਗਾ ਬਰਹੁ ਧਰਖਰਦਾ
 ਰਖਗਾ। ੧੦॥ ਆਧੇ ਕਰਤ ਕਾਰਨੁ ਕਰੀਮਾ। ਰੰਗਤੁ ਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਕੀਨਾ
 ਨਾਪਾਕ ਪਕਕਰਦੁ ਗਈ ਸਾਜਾ ਬਤ ਸੁਰਤ ਦਸਤਾਰਾ ਸਿਗਾ। ੧੧॥
 ਮਕਾਮਿ ਹਰੇ ਜਾਪੈ ਖਾਕਾ। ਪੀਰ ਰਿਸਤਿ ਕਮਾਇਲ ਫਜ ਅੰਦਾਜਾਹ
 ਹੂਰਨੁ ਸੀਲਾ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਬੀਦਗੀ ਜਾਗਾ। ੧੨॥ ਜੇਕੋ ਮੀਰ
 ਰਾਮਿ ਹਰਾਮਿ ਹੁਣਾਨਾ। ਸੇਈ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਾ ਸੇਈ ਸੇਖ ਸਮਾ

ਏਕਹਾਜੀਜੇਈਧੀਦਾ। ਜਾਕੇਨਜਰਨਗਾ॥ ੧੦॥ ਕੁਦਰਤਿਕਦਰਕਰ
 ਟਾਕਗੀਆ॥ ਸਿਵਤਿਮੁਹਧਤਿਅਬਾਹਰੀਮਾ॥ ਹਕੁਮਕਮਸਚੁਖੁ
 ਦਾਇਆਯੁਕੁਨਾਨਕਬੀਦਾਖਲਾਸਦਗਾ॥ ੧੫॥ ੧॥ ਮਹੀਮਦੀ
 ਗੋਰਮਰਦਾਨਾਦੋਖੀਆਇਆ॥ ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀਪਾਛੇਆਆਮਰਦਾਨਾ
 ਕਿਆਭੀਠਾ॥ ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਕਿਆਭੀਠਾ॥ ਮਿਦੀਦੀਗੋਰਾਭੀ
 ਠੀ॥ ਤੁਰਕਦੇਭੀਦਾਤਰੀਛਾਕਰਦੇਹੈਨੀ॥ ਅਤੇਏਥੇਏਹਾਥੀ॥ ਕਿਆ
 ਜਾਪੇਅਗੇਕਿਆਹਾਥੀਸੇਨੇ॥ ਸੈਨੁਤਾਏਥੇਕੁਧੁਧਮਲੂਮਨਹਾਏ॥
 ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਜੇਮਹੀਮਦਵਤਜਨਮਾਵਣਾ
 ਹੈ॥ ਤਿਉਗੁਣਦੇਵਿਚਆਹਾ॥ ਤਿਉਗੁਣਦੇਵਿਚੋਨਕਾਸਿਆਨਾਹਾ॥
 ਉਸਠੇਰਿਉਦੁਦੇਜਨਮਾਵਣਾਹੈ॥ ਪੰਦਰਹੈਬਰਸਉਸਦੀਏਸ
 ਤਿਵਿਚਆਰਥਲਾਹੈ॥ ਪੰਦਰਹੈਵਰਿਆਧੁਰੀਹੈਸੀਤਾਓਹੁਠੇਰੀਉਦੁਦੇ
 ਪਰਜਨਮੁਥੈਸੀ॥ ਪਰਸਦੇਪਰਿ॥ ਓਸਤਾਈਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰੁਪਰਸੇਨੀ
 ਮਿਲੈਗਾ॥ ਤਾਉਸਦਾਜਨਮਾਗਨਰਹਤਹੈਗਾ॥ ਉਸਦਿਚਜੀਗਦ

ਸਬਤੁਤਾਗਿਪਰਪੁਰਾਉਸਤਾਈਕਈਨਤਮੀਸਿਆਇਕਜਨਮਉਸਦਾ ੧੫੭
 ਰਹਦੈ। ਤਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪਾਛੀਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹੁਜੇਅਖਦੈਹੈਨੀ। ਜੇ
 ਖੁਦਾਇਨਾਸਪੜਦੇਵਿਚਗਲਾਨੀਤੀਆਹੈਨਾਜੇਏਹਸਚਹੈਕੇਝੂਠੈ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਭਾਸੁਣਾਰਦਾਨਾਏਹੁਕਲਜਗਹੈਇ। ਏ
 ਸਪਹੇਵਿਚਝੂਠਧੁਤੁਹੈਇ। ਅਤੇਸਚੇਬੋਝਹੈ। ਖੁਦਾਇਜੇਹੈ। ਸੇਧੈ
 ਲਾਭੀਪਾਕੁਹੈ। ਅਤੇਏਹੁਕੁਰਾਨਜੇਕਹਦੈ। ਨਿਸੇਜਬਰਾਈਲਾਦੀਆ
 ਅਤੇਮਹੰਮਦਜੀਗੋਸਟਿਹੈ। ਉਸਦਾਮਹਰਮਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕਈਨਾਹੀ
 ਅਤੇਜਾਹਿਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲੇ। ਅਤੇਪੁਰਨਹੈ। ਤਾਉਸਦਾਦਰਸਨਪਾਵੈ।
 ਤਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਏਹੁਜੇਹੈਝੂਆਖਦੈਹੈਨੀ। ਜੇਦਰਸਨਕੀਤਾ। ਅ
 ਤੇਤਰਕਅਖਦੈਹੈਸਿਕੋਜਦੀਦਾਰਪਾਇਆ। ਏਹਸਚਅਖਦੈਹੈਨਕੁਝਅਖਦੈਹੈ
 ਨੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧੋਸਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕੁਝਅਖਦੈਹੈਨੀ। ਦਰਸਨਜੇਕ
 ਰਦੈਹੈਨੀ। ਜੇਵੇਵੇਕੀਤਿਹੈ। ਏਦਾਕਰਦੈਹੈਨੀ। ਅਤੇਉਸਆਮਨੁਆਪਕਿਸੇਨੁਨਹੀ
 ਦਿਖਾਇਆ। ਏਹੈਹੈਝੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੈਵੈਦਾਵੈਵਿਚਦਝੂਦੈਹੈਨਾ। ਤਾਮਰ

ਦਾਨੇਪੁਛੀਅਜੀਗੁਰੂਜੀ। ਬਾਜੇਬਾਜੇਹੋਦੂਰੀਅਜੀ। ਅਤੇਤੁਰਕਆ
 ਖਦੇਹੋਨੀ। ਜੇਏਜੇਬੇਲਦਾਹੈ। ਸੇਏਯੁਦਾਇਹੈ। ਅਤੇਪਰਸੇਸਹੁਹੈ।
 ਅਤੇਤੁਸਾਰੀਸਬਦਵੀਰਧੋਲੀਆਹੈ। ਜੇਸਰਬਾਥੀਆਪੀਹੈ।
 ਤਏਸਵਰਸਨੁਅਤੇਦੀਦਾਹੁਕਿਸਦਾਆਪਣਾਹੈ। ਅਜੀਏਹਮੇਰਾਵਿਸ
 ਵਾਸਦੁਰੰਕੇਗਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੀਆਮਰਦਾਨਜੇਇਸਬੀਦੇਵੀ
 ਰਚਿਗੁਰਵੀਅਹੋਵੈਤਾਬੀਦਾਅਜਨਕਿਉਂਦਨਾਅਤੇਕਿਉਂਕਿਸੇਦੀ
 ਕੋਈਮੁਖਾਜੀਕਏ। ਅਤੇਅਸਾਜੇਸਬਦਵਿਚਸਰਬਾਥੀਆਪੀਆਖੀ
 ਆਹੈ। ਸੋਜਾਣਦਾਹੈ। ਜੇਕਿਸਦਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਜੇਹੂੰ
 ਏਕਰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ। ਜੀਗੁਰੂਜੀ। ਓਹੁਦਾਸਤਾਮੈਨੂੰਸੁਨਾਈਐ।
 ਜੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਦੇਸਦਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈ।
 ਸੋਸਰਨਾਦੇਸਿਰਓਤੇਉਸਦਾਹੁਕਮੁਦਰਤਦਾਹੈ। ਏਕੋਈਜੀਅਜੀਤਪਸੂਪਖੇ
 ਰੁਆਦਮੀਅਗੁਬੀਰਖਾ। ਜੇਪੈਦਾਇਸਹੈਸੋਸਕਉਸਦੇਹੁਕਮਾਵਿਚਚਲ
 ਦੀਹੈ। ਆਪੋਕੋਈਗਾਟੀਸਮਾਨਕੁਛਨਾਹੀਕਰਸਕਦਾ। ਤਾਹੇਹੀਮਰ

ਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀਏ ਹੋ ਸੈ ਸਾਹ ਵਡਾ ਭੂਠਾ ਹੈ। ਤਾ ਕੁ ਹੁਨ ਨ ਕਜੀ ਕਹਿ ਆਸਰ ੧੫੮
 ਨਾ। ਸੈ ਸਾਹ ਕਿ ਆਕਰੇ। ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਆਪੇ ਪੁਰਨਾ ਏ। ਛਾ ਤੇ ਆਉਂਦਾ। ਜੀਸ ਉਪ
 ਰੰਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮੀਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੀਸ ਤਾਈ ਪੁਰਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਲੋਕੀ ਮੀਲਦਾ
 ਹੈ। ਨਾਹੀ ਤਾ ਸੈ ਸਾਹ। ਉਪਰਿ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਨਜਰ ਹੈ। ਏ। ਜੀਸ ਉਕਥੀਰ ਕਰਤਾਰ
 ਪੁਰਨੇ। ਜੇ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਖੀ ਆਖੇ। ਜੀਸੇ ਕੰਗਰ ਕਾ ਧੀ ਜਾ ਵਰਧ ਰਖਤੀ
 ਕੰਨਿ ਆਕੀ ਆਕਰੇ ਜਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਇਆ। ਜੀਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸੈ ਸਾਹ ਨੁਕਰਤੇ ਅੰ
 ਪਾਕਰਿ ਛਾ ਤੇ ਆਉਂਦਾ। ਕੁਝ ਗੋਦ ਨੀਏ ਕੀ ਤੇ ਤੇਲੀ ਏ ਪਾਏ। ਚੰਧਾ ਜੀਏ ਹਥ
 ਲੀਤੇ। ਕੋਈ ਪੁਰਨਾ ਨਾ। ਜੀਸ ਨੁਕਰਤਾਰ ਆਪੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਮੀਲਾਏ।
 ਸੇਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਵਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੀਸ ਤਾਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖਾ ਮੀਲੇ। ਤਿਸ ਪਾ
 ਸ ਉਹ ਸਕਸ ਸਕੁ ਛੁਟ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਤਾਈ ਜੀਤਨਾ ਤਾਤਨਾ ਖਾਧੀ ਆਈ ਆ
 ਪਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਤਾਈ ਪਰਤੀ ਪਾਏ। ਅਸਮਾਨ ਗੁਦੇ ਵਾਉਂਦਾ। ਅਤੇ ਆਖਦਾ
 ਦੇਸਾ ਪਧਰੁ ਤੇ ਹੈ। ਆਖਦੇ ਮੁਦੇ ਆਖੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾ। ਉਹ ਸਕੁ ਛੁਟ
 ਗੁਏ ਗੁਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਏ ਉਥੇ ਕੁਹਾਨ ਕਜੀ ਕਹੀ ਆਭਾਈ ਧਾਲਾ ਅਜ

ਨੁਥੇਥੇ ਜੀਯਾ ਵਕੀਤਾਏ। ਬਾਲੇਆਖੀਆ ਜੀਗੁਰੂ ਭੀਕੀਤਾਏ ਸੀ। ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਆਖੀਆ ਭਾਈਬਾਲਾਜਾਇਆ ਚਾਤੀਐ। ਬਾਲੇਆਖੀਆ
 ਜੀਗੁਰੂ ਜੀਏਥੇ ਕਿਤੇਨੇਕੁਏਏ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਿਉ ਭਾਈਬਾਲਾਜਾਇ
 ਬੈਸਤਾਈਸੈਕੁਏ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂ ਬਾਲੇਆਖੀਆ ਜੀਪਹੁਚੀਏਕਦਰਾ
 ਫੇਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਿਉ ਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਤੁਥਹੀਲੈਜਾਗੁ। ਤਾ
 ਦੁਪਹਰੇਲੇਗਲਾਕੀਤੀਆਹੀਆ। ੧॥

ਬੈਲੁਕਾਈਵਾਰੁ

ਰੁ ਸਾਖੀਓਰੁਚਲੀ। ਸੀਖਿਆਵੇਸੇਕੁਚਕੀਤਾ। ਇਕਘਜੂਰੀ
 ਰਾਤਗਈਭਾਸਤਾਨਪੁਰਆਇਵੇਨੇ। ਜੈਰਾਮਦੇਪਾਹਿਅਚਾਨੁਕਾ। ਤੁਲਸਾ
 ਦੇਖੇਤਾਧਰੁਜੀਦਾਭਾਈਜੀਆਇਆਏ। ਤੁਲਸਾਕੁਕੀਯੁਗੁਜੀਵਪਾਈਏ।
 ਤੁਲਸਾਭਾਈਜੀਆਇਆਏ। ਏ। ਨਾਨਕੀਦੇਖੇਤਾਸਚੀਮੁਚੀਆਇਆਏ
 ਏ। ਨਾਨਕਨਕੀਪੈਰਾਤੇਫੁਟੀਸੀਜੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਅਗੋਪਕੜਲੀਤੀ।
 ਆਖੀਓਸਥੇਥੇਜੀਤੁਸਾਮੇਨੁਯਾਦੇਜੇਕੀਤਾ। ਤਾਅਸਾਆਖੀਆਥੇਥੇਜੀ
 ਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ। ਤਾਨਾਨਕੀਥੇਜੀਭਾਈਜੀਤੁਸਾਕਿਬਾਉਨੇਜੈਹੀਆਏ।

ਅਸਾ ਦੁਪਹਰੇ ਦੇ ਲੇਖਾ ਦੁਨੀਤ ਆਤਮ ਜਿਥੈ ਤੈਰੀ ਸੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
 ਥੀ ਅਜੀਰ ਜਾਦੀ ਜੀਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਤੁ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਤੇ ਏਕ ਪਾਤੀ ਵਿਚ
 ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹ ਆਏ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਕੀ ਲੈ ਆਇ ਆਹੈ ਈ। ਤਾ ਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰੁ ਪਸਰਦਾ ਨਾਰੁ ਪਕ ਗ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ
 ਆਏ ਥੇ ਜੀਤੁ ਸਾ ਆਸਾਨੁ ਯਾਦ ਨੀਤ ਆਹਾ। ਤਾ ਅਸੀਤੁ ਰਤੁ ਆਏ
 ਆਹੈ। ਪਰੁ ਅਸੀਰਾ ਰੁਚਿ ਥੇਰ ਆਹੈ। ਤੁਸਾਨੁ ਫੁਆਕਣ ਹੋ ਸੈ ਆਖੋ।
 ਤਾਏ ਥੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖੀ ਆਜੀਤੁ ਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹੁ ਆਹੈ।
 ਅਸਾਤੁ ਸਾਨੁ ਏਸ ਦਾਸ ਤੇ ਯਾਦ ਨੀਤ ਆਹਾ। ਜੇ ਥਹੁਤੁ ਦਰੇ ਗੁਜਰੇ ਅ
 ਤੇ ਅਸਾਨੁ ਕਾਈ ਜੀ ਏਸਾ ਆਹਾ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਏ
 ਥੇ ਜੀਤੁ ਸਾਡੇ ਚਿਤ ਵਨਿ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੋਈ। ਤੁਸਾਨੁ ਹੁਣ ਖੁਸੀ
 ਕਰ। ਤਾਤੁ ਸਾ ਆਖੀ ਆਠ ਕਰੁ ਜੀ। ਤੁਮ ਤੇ ਅਧੀ ਆਏ ਅਰੁ ਅ
 ਥੀ ਜਤੋਹ। ਗੁਯਾ ਜੀ ਕਿਤ ਆਵੇ ਦੇਵੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਥੀ ਆਤੁ ਲਸਾ ਅਸਾਨੁ ਹਰ ਜਾਵਣਾ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਿ ਆ

ਜੇਏਏਜੀਤੁਸਾਮੇਰੀਵੇਜੀਜੇਜੀਟੀਬਹੁਤਏਨਤੀਕਰਨੀ। ਤਾ
 ਨਾਨਕੀਟੀਆਅੰਤ੍ਰਿਕਾਸਿਪਈਆ। ਤਾਨਾਨਕੀਦਸਿਰਚਿਤਨੁਅ
 ਗੇਅਣਪ੍ਰਕੀਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਥੇਏਜੀਤੁ
 ਸਾਏਗੁਗਲਾਨਹੀਕਰਨੀ। ਕਿਉਂਜੇਮੇਤੁਸਾਦੇਵਾਸਤੇਕਿਥੇਆ
 ਇਆਹਾਤਾਨਾਨਕੀਆਖੀਆਜੀਤੁਸੀਏਕਮਹੀਨਾਏਬੇ
 ਰੇਮੇਰੇਪਾਸਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਥੇਏਜੀਅਸੀਤੁਸਾ
 ਤੇਪਾਸਬਹੁਤਚਿਹਰਹੀਏਗੇ। ਪਰਗੁਣਅਸੀਗਹਿਤੇਆਹੇ।
 ਤੁਸਾਰਾਕੁਲਾਏਏਗਲਾਵਿਚਹੋਏ। ਗੁਣਤੁਸੀਆਸਾਨੁਪਸੀਦੇਵੇ।
 ਤਾਨਾਨਕੀਤੁਰੀਗਈ। ਤਾਨਾਨਕੀਆਖੀਆਜੇਤੁਸਾਤੀਰਜਾਏ।
 ਨਾਨਕੀਆਖੀਆਜੀਪਰਸਾਦੁਤਾਜੇਵੀਜਾਵੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਆਖੀਆਥੇਏਜੀਕਿਉਤਯਾਹੁਤੈਤਾਮਰਦਨੇਨੂਦੇਵੇ। ਤਾਅੰ
 ਦੇਰਨਾਨਕੀਪਿਕਵਾਨਪਤਾਸੇਕਾਤੀਆਹੋਏਆਵੁਧਅਗੇਆਣ
 ਗਈਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਜੀਤੁਸੀਖਾਵੇਤਾਮੇਰੀ

ਜੀ

ਨਾਈਵੇਲਤਾਨਲਲਤਾਤੀਦੇਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਸੁਨਮ
 ਰਦਾਨਾਏਹੁਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਕੁਦਰਤਿਦਾਪੈਦੇਕੀਤਹੈ। ਐਸੇਆਖਾਣੀਆ
 ਪੀਅਰਿਆਦੇਵਾਸਤੇ। ਉਸਦੇਜੇਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰੁਹੈਨਾ। ਜਿਨਸੈਸਾਰਦੇਰਸਕਸ
 ਛੁਡੇਹੈਨਿ। ਤਿਨਾਨੂਏਹਰਸਕੁਦਰਤਿਨ। ਲਿਖਿਨਾਦੀਗਸਨਾਤੇਜਾਇਪਉਦਾ
 ਹੋ। ਅਤੇਸਾਈਨਾਜੇਦੇਖਦਾਹੈ। ਅਤੇਉਸਦੇਜੇਨਿਜਗਤਹੈਨਿ। ਜਿਉਨਾ
 ਦੀਦੀਸਦੀਏਹਾਵਦਾਹੈ। ਅਤੇਸੈਸਾਰੀਵਿਚਜੇਸੁਆਰਨਹੈਸੇਕ
 ਚਾਹੈ। ਸੈਸਾਰਉਸੇਨਾਲਮੁਰਛਹੈ। ਏਹੀਆਹੈ। ਅਤੇਗੁਰਾਦੀਦੇ
 ਸਾਇਵੇਬੇਖੁਲੀਹੈ। ਉਨਦੀਉਸਨਾਸੀਦੀਗਈਹੈ। ਗੁਰਗਤਾਨੁ
 ਨਾਏਹੁਸਆਵਦਾਹੈ। ਨਾਉਤੰਮੁਸਆਵਦਾਹੈ। ਏਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰ
 ਸਖਸਆਵਦਾਹੈ। ਏਹੁਕੁਸੁਨਾਹੀਖੁਸਆਵਦਾ। ਗੁਰਗਤਾਦੀਏ
 ਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦੀਰਹੀਹੈ। ਏਹੁਭਿਨਾਨੁਪਾਦਕੁਸੁਨਾਹੀਗਹੀਆ।
 ਮਰਦਾਨਾਸੈਸਾਰਅਤੇਗੁਰਾਦੀਚਹੈ। ਫਰਕਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਆ
 ਖੀਆਜੀਜੇਹੁਕਮੁਹੈਤਾਮੇਪੀਵਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਪਚਾਇ ਸੀ ਖੇਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀਇ ਤੇ
 ਵੇਰੇਰੇ ਨਾ ਲਾ ਫਿਰਦਿ ਆਹੋਏ। ਕਦੀ ਤਾ ਤੁਰਦਿ ਆਕੁਰਾ
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਮ੍ਰਿਤੁ ਮਹਾ ਅਨ
 ਹੁਏ। ਜੀਸ ਤਾਈ ਆਪਕਰਤਾਰ ਜਗਏ ਸੇਈ ਜਰੇ। ਨਹਿਤ
 ਪੀਰੇਇ ਬਹੁਦੇ ਤੈਨਿ। ਜਗਨਾਹੀ ਸਕਦੇ। ਬਗਦੇ ਤੈਨਿ ਆਪ
 ਗੀਠਾ ਵਢੇ। ਸੰਗੁ ਬਣਾਇ ਬਹੁਦੇ ਤੈਨਿ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ
 ਆਖੀ ਆਜੀਏ ਨਾਨੁ ਪਚਾਇ ਦਾਹੈ ਸੋਕੇ ਹੋਏ ਤੈਨਿ। ਤਾ
 ਫੇਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਨਾਨੁ ਪਚਾਇ
 ਦਾਹੈ ਸੋਗੁ ਮਹੇਇ ਜੀ ਦੇ ਤੈਨਿ। ਓਇ ਨਿਰਬੀਧੇਇ ਜਾ ਦੇ ਤੈਨਿ।
 ਓਨ ਨੁਮੇਰਾ ਤੇ ਗਾਇ ਸਭਿ ਜੀ ਦਾਂਹੈ। ਅਤੇ ਓਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ
 ਕੇਏਹੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰੁ। ਏਹੁ ਪਗਾਇ ਆਪੁ ਤੁਹੈ। ਸੋਗੁ ਨਿਰੰਕ
 ਰਦਾ ਜਾਣਦੇ ਤੈਨਿ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀਏ ਸੋਨੁ ਪਚਾਇ
 ਤਾਮੇਰੀ ਪੀਠਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਏ

ਬੇਜੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆਉਂ ਸੋ ਪੀਵਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪੀਓ ਜੇ ਕੁਈ
 ਓਸ ਕਦੋਂ ਹੋਇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਓਹ ਰਸ ਪੀਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਸਜੇ ਹੋਇ
 ਗਾਇਆ। ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਕੁਖ ਦੁਖ ਸਕੁਓ ਠਹਾਈ। ਤਾਬਾਲੇ ਨੂਰੁ
 ਕੁਸਨ ਕਜੀ ਪੁਛਿ ਆਗਾ। ਗਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇ ਹਕਿ ਆਹੋਇ ਆਗਾ। ਬਾ
 ਲੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਦੇ ਜਾਣਾ ਅਸੀ ਕੁਸਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦੇ। ਤਾ
 ਠੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਵਾਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਹੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਚੰਤ ਬਾਇ ਰਖਾ। ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਨਿਬਾਹ
 ਨਾਹੋਇ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਰੁਝਾ ਜੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਤੁਸਾਰੀ
 ਰਜਾਇ॥੧॥ **ਅਬੋਲ ਹੁਕਾਈ ਦਾ ਹੁਕੂਰੁ**
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ਤਾਹੂੰ ਮੰਚਲ ਨੂਓ ਤੁਰੀ ਲੀਤੀ। ਜਾਹੀ
ਹੂੰ ਮੰਚਲ ਓਪਰ ਬਜੇ ਹੋਇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ ਆਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਯੇ ਕੇਹੜੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ। ਤਾ ਠੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁੱਲੀ ਆਮ
ਰਦਾਨਾ ਦੇ ਹਾਊ ਮੰਚਲ ਹੋਇ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਏਹ ਤਾਬ

ਤਾ ਠੇਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ ਆਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕੀ ਆਕੀਤੀ॥

ਗਾਜੇਹੁ ਹੈ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਸਰ ਦਾ ਨਾ ਬਰੀ
 ਬਰਨੈ। ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਪੈਰ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਗਲ ਜਾਦਾ ਹੈ।
 ਏਥੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗਮ ਨਾ ਹੀ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਅਸੀ
 ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਆਇ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੀ ਆਸਰ ਦਾਨੇ ਆਖੀ
 ਸਾਜੀ ਕਰਤਾ ਗਲੀ ਆਇ ਆਉ। ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ
 ਏਥੇ ਪਰੇ ਨਾਈ ਹੋਰੀ ਜਾ ਹੁਗਾ ਹੈ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਹੋਮ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆ
 ਜੀ ਭੈ ਭੀ ਚਲੇਗੇ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਬੋਲੀ ਆ
 ਚਲੀ ਏਗੇ ਮਰਦਾਨਾ। ਭੈ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਥ ਤਨੁ ਚਲੇ। ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਾਛਿ ਆਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਥ ਤਦਾਨ
 ਉ ਹੈ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆਗੁਰੂ ਜੀ। ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੁਪਾਛਿ ਆਸੀ। ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਥ ਤਦਾਨ ਉ
 ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਸੁਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿਰ

੭

ਧਰਾਇਸਦਾਨਾਉਇਸਦਾਸਤੇਭੈ। ਜੇਏਹੁਸਿਰਤਲਵਾਇ
 ਆਏ। ਏਥੇਗਾਤਪੜਕੋਈਨਹੀ। ਏਥੇਜੇਈਪਹੁਚੇਜੇਪ
 ਵਣੁਅਸਵਾਰਹੋਵੈ। ਜੇਹੰਕੰਧੀਗੀਭਗਤਆਹੁ। ਕੇਰਵੈ
 ਦਾਸਨਾਮਾਆਹੁ। ਏਕੋਸਿਧਾਦੀਜਾਤਗਾਏ। ਤਾਟੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀ। ਏਹੁਜੇਆਖਦੇਭੈ। ਨਿਜੇਪੜ੍ਹੇਰੁਪੰਚ
 ਭਾਗਲੇ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਮਰਦਾਨਾਉਇਏਥੇਤਾਪੰਤੁ
 ਜੇਹੀਨਹੀ। ਓਇਤਾਪਛੇਹੀਬਰਠਾਵੈਚਗਾਈਗਏ। ਆਉਕੁਜੁ
 ਸਸਟਹੀਸਾਬਤੁਆਇਆ। ਸੋਰੀਸੁਰਗੁਲੇਕਗਾਇਆ।
 ਏਥੇਪਹੁਚੇਆਨਹੀ। ਬਾਬਲੇਸੰਧੁਗੁਰੁਅੰਗਦਨੁਆਖੀ
 ਆਜੀਗੁਰੁਜੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਈਉਆਖਦਾਸੀਤਾਠੇ
 ਰੀਮਰਦਾਨੇਕਹਿ। ਆਜੀਗੁਰੁਜੀਅਗੇਭੀਚਲਦੇਭੈ। ਕਿਉਂ
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਚਲੁਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਅਹੁੰ।
 ਏਤਨੀਗਲਕਰਦੇਅਹੁੰ। ਜੇਗੋਰਖਆਇਸੀਲੀਆ।

ਆਇਕਰਿ ਬਚਨੁ ਕੀਤੇ ਸੁ। ਕਉ ਨਹੁ ਪਕਉ ਨ ਜਾਤੁ ਮਾਰੀ॥
 ਕਉ ਕਉ ਕਉ ਲੇਹੁ ਭੀ। ਨਾ ਅਗੇ ਪਰਨ ਹੋ ਗੇ ਕਉ॥
 ਸੀਤਲ ਨ ਲਾਇ ਬਰਯੇ ਜਹੂੰ। ਨਾ ਅਗੇ ਮਗਾ ਪੀਛੇ ਛੇਰੀ॥
 ਰਾਗੇ। ਨੈਕ ਲਿਜਾਹੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਰਾਗੇ। ਅਭਲਾ ਮਲ ਸਾਰ॥
 ਭਲ ਕੇ ਭਲ ਕਾਗਾ। ਭਰਾ ਸੁਰਾ ਧੁਰਾ ਠਹਰੇ ਜੇ ਸਾਗਾ। ਸੁਨੁ ਨ॥
 ਨਕੇ ਗਰਬ ਭੁਮਕੇ। ਛੇਰਿ ਜਾਹੁ ਪੀਛੇ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲੇਹੇ॥
 ਤਫੇਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੀ ਬਚਨੁ ਧੋਲੀਆ। ਸਬਦ ਅੰਗੁ॥
 ਪੁਮਾਰਾ। ਅਭਰ ਕਹੀ ਅੰਤੈ ਤੇ ਕਾਤ ਅਜਾਤੀ। ਠਉਰੁ॥
 ਗੁਮਾਰੀ ਚਿਹੀ ਕਹੀ ਭੀ। ਜਹਾਦੇ ਨੀ ਅਰੁ ਨਹੀ ਗਤੀ॥
 ਪੀਛੇ ਅਗੇ ਦਿਸਦੇ। ਗੁਮਾਰੀ ਪਰਨ ਅਕਾਸੁ ਪਸਾਰਾ॥
 ਦਾਇ ਅਗੁਮਾਰੀ। ਹੁੰਮ ਚਲਤਿ ਨ ਸਿਓ ਸਿਗੁ ਮਾਰਾ। ਕ॥
 ਹੇ ਨਾਨਕ ਸੁਨੁ ਗੋਰਖ ਜੇਗੀ। ਧੁਰਾ ਜੇਗੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਜੁ॥
 ਗਾਤੈ ਨਾ ਜਾਤੀ। ਅਉ ਪਦੁ ਪਾਇ। ਈਰ ਬਾਜਨ ਮਗਾਵਾਇਆ॥

੨। ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਗੇ ਤੇਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਛੇ ਆ ੧੬੫
 ਤਪਾਜੀ ਏਥੇ ਤਾ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਨਿਕਰ ਆਵਦਾ ਆਸੀ ਕਿਥੇ
 ਆਇ ਪਏ ਆਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀ ਤਾ ਮਰ
 ਦਾਨ ਆਸੀ ਸੂਰਜ ਬੇਓ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤੇਰੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਪਾਛੇ ਆਜੀ ਆਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੇ ਕਿਤਨਾ ਨਉ ਪਰਿਆਏ ਆ
 ਹੇ। ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆਮਰ ਦਾਨਾ ਆਸੀ
 ਸੂਰਜ ਪਾਸੇ ਦਾਇਹ ਜਾ ਰੁਜੇ ਜਨ ਉਪਰਿਆਏ ਆਹੇ।
 ੨੦੦੦। ਤੇਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ। ਜਿਥੇ ਪਰਤੀ
 ਆਸੀ ਵਸਦੇ ਆਹੇ। ਉਸ ਥੇ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾ ਨਉ ਚਾਹੈ।
 ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆਮਰ ਦਾਨਾ ਉਸ ਥੇ
 ਪਈਹ ਜਾ ਰੁਜੇ ਜਨ ਉਪਰਿਆਏ। ੫ ੨੫ ੦੦੦। ਟੇਰੇ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਪਾਛੇ ਆਜੀ ਆਸੀ ਸੂਰੇ ਕਿਤਨੇ ਹਜਾਰ ਜੇਜਨ ਆ
 ਏ। ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਓ ਆਮਰ ਦਾਨਾ ਆਸੀ

ਸਕੇਸਤਾਈਹਜਾਰਜੇਜਨਅਏ॥੨ ੭੦੦੦॥ਤਾਏਰਿਮ
 ਰਦਨੇਆਖੀਅਜਹਿਉਰਦਾਹਾਂ॥ਅਤੇਪੁਛੇਧਾਛੂਰ
 ਹੀਅਜਾਦਾਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਾਅ
 ਅਮਰਦਾਨਾਨਿਸੀਗੁਆਖਾ॥ਮਲਾਤਜਾਨਾਕਰੇ॥ਮੁਲਾ
 ਹਜਾਕਰੇਗਾਤਾਅਉਗੁਰੂਦੀਗੰਗਾ॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਦਾ
 ਅਤੇਸੇਵਕਾਦਾਨਰਤਾਰੇਹੀਸੀਜੇਗਾਬਣਾਇਆਹੈ॥
 ਪੁਛੁਕਦਾਅਤੇਦਸਣਾਅਤੇਸੀਖਹੋਵੈਅਤੇਆਪਣੇ
 ਗੁਰੂਪਾਸੇਜੇਜੀਵਿਚਹੋਵਸੁਪੁਛੇਨਾਹੀ॥ਤਾਓਹੁਸੀਖ
 ਹੀਨਹੀ॥ਅਤੇਸੀਖਪੁਛੇਅਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀ॥ਅਤੇ
 ਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੈ॥ਤਾਓਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀ॥ਓਹੁਠਗੁਰੂਹੈਇ॥
 ਓਸਗੁਰੂਨੁਛਰਣਾਜੇਗਾਹੀ॥ਜਿਸਤਾਈਆਪਣੇ
 ਸਿੰਤਰੀਖਬਰਨਾਹੀ॥ਸੇਸੀਖਨਕਦਾਤਾਰੇਗਾਗੁਰੂ
 ਸਮਝਕਰਕਰਨਾਆਇਆਹੈਇ॥ਮਨਖਜਨਮਦੁਲੀ

ਕੁਏਇ ਅਤੇਗੁਰੂਸਪਕਰਨਾ ਅਤੇਗੁਰੂਕੀ ਵਰਨਿਅੈ ॥ ੧੬੬

ਜੇਪੀਬਕੀਸੇਪਕਰਨਾ ਅੰਸਵਾਸਤੇਜੇਅਪਮਬੀਨਅ

ਹਾਰਕਰੇਗਾ ਜੇਈਗੁਰੂਅਗੇਭੀਅਨਰਖੇਗਾ ਓਹੁ

ਹਾਰਜੇਗੁਰੂਲੈਰਖੇਗਾ ਤਾਓਸੇਅਹਾਰੁਦਿਗੁਰੂਕੀ ਵਰ

ਤੇਗਾ ਅੰਸਵਾਸਤੇਸੇਖਸੇਪਕਰਨਾ ਆਖੁਮਰਦਾਨਾ

ਨਿਸੰਗੁਆਖਾ ਜੇਅਖਨਾਹੁਈਸੇਪੁਛਕੈ ਮਤਕਈ

ਅਹਮਨੁਰਹਿਜਾਈ ਮਤੁਅਸਾਨੁਦੇਸਦੇਹੀ ਤਾਬਾਲਾ

ਹਸਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖੀਅਜੀਹਉਨਾਹੀਪੁਛਦਾ ਤਾ

ਗੁਰੂਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਨਾਹੀਪੁ

ਛੰਦਾ ਤੈਨੁਕਿਸੇਮਨੇਕੀਜਾਏਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀ

ਅਜੀਕੁਈਬਾਲਾਬੁਰਾਮੰਨਦਹੈਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ

ਕਜੀਆਖੀਆਕਿਉਕੁਈਬਾਲਾਤੁਪਬੁਰਾਕਉਮੰਨੀ

ਅਗਾਬਾਲੇਆਖੀਅਜੀਮੈਤਾਓਸਤਾਈਕੁਝਨਾਹੀ

ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹਾਸੀ ਆਸੇ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਹਾਸੀ ਆ।
 ਜੇ ਅਜ ਮਾਏ ਦਾ ਕਿ ਆ ਅਜ ਮਾਏ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਧਰਤੀ ਤਾ। ਰਾਈ ਧਾਲਾਏ ਹਮਰ ਦਾ ਨ ਜੇ
 ਅਸਾ ਬੋਧੁ ਛਾਏ। ਅਤੇ ਅਜੀ ਦਸ ਦੇ ਮਾਏ। ਏਹਾ ਪੀ
 ਛੇ ਸਾਖੀ ਆਹੇ ਵਨਿਗਿਆ ਜੋ ਪੀਛੇ ਗੁਰਮਾਖੀ ਹੁ
 ਨਗੇ ਸੇਈ ਵੀ ਚਾਰ ਨਗੇ। ਅਤੇ ਪੀਛੇ ਸੈ ਸਾਹੁ ਬਹੁਤੁ ਭੁ
 ਰੇਈ ਗਾ। ਕੁਜੀ ਆਕਰਮਾ ਤਾ ਅਹੁ ਭੁਗਵਨ ਨਗੇ।
 ਨਾਲੇ ਵੇਦਾ ਵਾਲੇ ਨਾਲੇ ਤੇ ਬਾਹੁ ਸੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ
 ਮਾਖੀ ਹੋਵਨਿਗੇ ਏਸਾ ਅਸਾ ਭੁਗਵਨ ਸਾਹੁ ਨਗੇ। ਅ
 ਤੇ ਹੋਰੁ ਨਾ ਦੇਖੇ ਤੇ ਕਾਈ ਨਗੇ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਕਾਈ
 ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾ ਪੁਗਤ ਨਯਾਰ ਆਹੇ।
 ਤਾ ਪੀਛੇ ਭਰਗੁਬਨੇ ਤੇ। ਅਤੇ ਮੁਹੇ ਆਖੀ ਭੀ ਜਾਨੀ
 ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ। ਜੇ ਪਿਆਨੁ ਲਾਇ ਕਰ ਸੁਣੇ। ਤਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਕਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜੀ ਮੇਰੀ ਹਾਲ
 ਜੇਹੀ ਆਮ ਅਜ ਅਸਾ ਤੇ ਨਰਤਾਰ ਬਹੁਤਾ ਮੀਰ ਦਾ ਨੇਹੀ
 ਆਯੋ। ਜੇ ਤੈ ਖੁਲਕਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਆਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਕੁਝੁ ਆ
 ਬਨਾ ਹਈ ਸੇਹੀ। ਆਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੇ ਹੁ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆ
 ਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨ ਤੁਰਕੁ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਆ। ਕੁਸੀ ਆਖਦੇ
 ਜੇ ਪੁਰਤਨ ਆਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਆਈ
 ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨ ਤੁਰਕੁ ਮੀਰ ਸੀ ਆਹੁ। ਕਾਰ ਜੇ ਕਨਕ ਜੀ
 ਅਗੇ ਕਰਤ ਸਾਂਗ ਸੇਰੇ ਪਕਰ ਦਾ ਆਹੁ। ਆਈ ਸਦਾ ਸਤੇ ਅਸ
 ਤਾ ਪੁਰਤਨ ਆਹੋ। ਅਤੇ ਹੀ ਕਦੇ ਨਾ ਮਰਦਾਨ ਸੁਰ ਪਾਨ
 ਪੀ ਕਰਿ ਆਈ ਆ। ਤੁਰ ਜੇ ਕਨਕ ਪਾਸੀ। ਰਾਜ ਜਨਕ
 ਜੀ ਦੇ ਮੁਹੇ ਆਸ ਤੇ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਆਮ ਲੇਛਾ। ਆਈ ਸਦਾ ਸ
 ਤੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਪਾਸੀ ਆਈ ਜਨਾ ਮੁਹੇ ਆ। ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ
 ਦੇ ਮੁਹੇ ਜੇ ਕੁਝ ਬਚਨ ਨਿਕਲ ਦਾਹੋ। ਸੇਹੀ ਆਲੇ ਤੈ ਆ

ਤਾ ਬਾਏ ਲੇ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅ
 ਥੀਆ ਗਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛਕਾ ਹੈ ਈ ਤਾ ਪੁਛਕਾ ਈ
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਥੀਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰ ਉਦ੍ਰਿ ਸਿਅ
 ਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਥੀਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਤਨਾ
 ਪਰਤੀ ਕੋਲੋ ਸੂਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਈ ਤਿਤਨਾ ਸੂਰਜ ਕੋਲੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਉਚਾ ਹੈ ਈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਕਾ ਆ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜ
 ਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜਾਹੁ ਜ
 ਰੁਜੇ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ॥ ੫੦੦ ॥ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਕਾ ਆ ਜੀ
 ਤਾ ਕੋ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਨਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੀ ਆਈ ਮੀਰਜਾ ਦਾਇਉ ਹੈ ਈ ਈ ਨਾਦੀ ਆ
 ਪੁਰੀ ਆ ਹੈ ਨਿ ਕੋਈ ਨਵੇ ਹੈ ਨਿ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਚਾ ਹੈ ਨਿ ਤਾ
 ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਥੀਆ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਤਾਗ ਆਖਦੇ ਹੈ ਨਾ
 ਉਹੁ ਕਿਥੇ ਹੈ ਈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਉਹੁ ਸਕੁਨਾ ਬੇਉਚਾ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਕਉ ਸਾਸ ਉਪਾਰੀ
ਇ। ਤਾਠੇ ਰਿਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਜੀਯਾ ਕਿਵੇ ਸੂਦਾ ਭੀਦ ਰਸਨਾ
ਵੈਗਾ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂ ਕਾਇਆ ਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਸੇ ਆਖੀ ਆਜੀਤਾ
ਖਦਾ ਹੈ ਸੋਮੀ ਨੀਤੀ। ੨॥ **ਬੋਲੁ ਕਉ ਚਿਤੁ ਕਉ ਸਾਖੀ ਹੋਰ**
ਨੀਤੀ ਸੀਤਾ ਪਰਥ ਤਤੋ ਚਲੇ। ਅਗੇ ਉਨਾ ਪਰਥ ਤਤੋ ਆਏ।
ਤਾਠੇ ਰਿਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੇ ਆਜੀਯਾ ਸਪਰਥ ਤਦਾਨਾ ਉਕੀਤਾ
ਹੋਇ। ਤਾਠੇ ਰਿਮਰਦਾਨਾ ਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ। ਇ
ਸਪਰਥ ਤਦਾਨਾ ਉਨਾ ਪਰਥ ਤਤੋ। ਠੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੇ
ਆਜੀਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੇਜਾ ਆਏ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖੀ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਪੰਦੁਹੁ ਤਜਾਰ ਜੇਜਾ ਆਏ। ੧
੫੦੦॥ ਪਰਤੀਤੋ ਉਤੇ। ਤਾਠੇ ਰਿਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੇ ਆ
ਜੀਯੇ ਤਾਸਾ ਅਗੇ ਹੋਇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆ

ਮਰਦਾਨਾਇਬ ਅਠਾਰਹੁ ਜਾਰਜਨ ਉਚਾਏ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
 ਈਤਨਾਵੀਚਾਰੁ ਕਰਦੇ ਅਧੇ ਤਾਗੋਰਖ ਨਾਥਾ ਸਿਧਮ
 ਰੁਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾਏ ਏਵਚਨੁ ਕੀਤਾ ਅਗੇਸਿਧੋ
 ਨਾਥੇਜਤੀਓ। ਈਹਾਮਲੀਨਦੇਹਕੀਜਾਹਗਾਨਾਹਿਅ
 ਰੇਏਕਨਾਨਕਤਪਾਮਾਤਲੇਕਤੇਮਲਮੁਤਕੀਵੇਰਯੋਕਓ
 ਆਇਆਹੈ ਕੇਈਸਿਧਨਾਥਜਤੀਜਉਉਸਕੇਜੀਤੋ।
 ਤਉਈਹਾਅਵਲਾਨਾਪਾਏ। ਤਾਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਕਹਿਅਯਾ।
 ਮੇਜਾਤਾਹੇਜੀਕਉਲਮਾਈਮੁਤਾਹੈ। ਆਇਮਛਿੰਦ੍ਰ
 ਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਦਿਖਾਈਦਿਤੀ। ਆਇਬਚਨੁ
 ਨੀਤੋਸੁ। ਅਗੇਧਲੇਈਹਾਕਉਆਇਆਹੈ। ਈਹ०
 ਜੇਤ੍ਰੁਆਇਆਹੈ। ਕਿਛੁਸਕਤਗਾਥਤਾਹੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਯਾ। ਮਗਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਜੇਤ੍ਰੁਮਾਗੇ
 ਸੇਕਰਤਾਰਪਾਸੇਦਿਵਈਐ। ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਤਮਨ

ਥਾਏ ਕਰਿ ਘਰੁ ਕਰੁ ਆਗੈ ਹਾਥੀ ਸੀਰਕਾ ਪਾਟਾ ਕੈ
 ਉਗਲ ਮੁਖ ਕਾਤ ਕਾ ਕੈ ਹਾਥੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਕੈ ਉਗ
 ਲ ਅਦਲੀ ਕੈ ਉਗਲ ਕਾਲਜਾ ਕੈ ਉਗਲ ਹੀ ਅਲਾਮ।
 ਕੈ ਉਗਲ ਤੇਲੀ ਕੈ ਉਗਲ ਠੀਠਾ ਕੈ ਉਗਲ ਘਨ
 ਰੀਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਉਗਲ ਏਧਰੀ ਕੀ ਕੋਠਰੀ। ਕੈ ਸੈ
 ਹੁਰੀ ਅਗ ਕੇਤੀ ਅਕੋਠਰੀ ਅਗ ਕੇਤੀ ਹਟਾ ਕੈ ਹਜਾਰ
 ਦਿਨ ਗਾਥਾ ਸਾਸਾ ਕੇਤੀ ਦੇਹੀ ਕੇਰੇ ਮਵਾਲਾ ਕੈ ਸੈ ਨਾਨਕ
 ਕੈ ਸੈ ਸੀਧੀ। ਕੈ ਹੋਈ ਸਗਮ ਛਿੰਦੁ ਕੇ ਦੇਹੁ ਨ ਕਰ ਦੇਹੀ ਕ
 ਮੀਤ੍ਰ ੧॥ ਤਾਏ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਘਾਘਾਇਤਾ
 ਸਵਾਹੁ ਥਾਸੀਰਕਾ ਪਾਟਾ ਚਾਰ ਉਗਲ ਮੁਖ ਕਾਤ ਕਾ ਹਾਥ
 ਲੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਛੁਬੀ ਉਗਲ ਅਦਲੀ ਤੇਗ ਉਗ
 ਲ ਕਾਲਜਾ ਪੰਜ ਉਗਲ ਹੀ ਅਲਾਮ। ਚਾਰ ਉਗਲ ਤੇਲੀ
 ਸਾਤ ਉਗਲ ਠੀਠਾ ਧਾਰ ਉਗਲ ਘਨ ਰੀਕੀ ਕੋਠਰੀ।

ਏਕੇਤਰਸੈਹਰੀਆ ਘਰਰਕੇਠਰੀਆ ਅਠਸਠਹ
 ਟਾਨੀਲਕਰੇਠੀਏਹੀਕੇਰਮਾ ਦੁਲਾਚਓਵੀਹ
 ਜਾਗਦਿਨਗਤਕਾਸਾਸੁ ਨਉਮੈਨਾਤ੍ਰਿਸੇਲੈਸੈਸ
 ਆਖੀਕੈਰਨਾਨਕਸੁਣਈਸਰਮਾਛਿਦੂਲੇਹੇਇਸਦੇ
 ਹੀਕਾਮਾਂਤੰਤਾ ॥ ੨॥ ਤਾਮਾਛਿਦੂਨਾਸਜਾਇ
 ਗੋਰਖਪਾਸਕਹਿਆ ਸੁਣੇਨਾਬਜੀਓਹੁਤੇਅਭਿਰੁ
 ਪਹੋਈਓਸਕੀਤੰਮਲਸੁਤਕੀਦੇਹਨਹੀ ॥ ਤਾਭਿਰਬ
 ਰੀਨਾਬਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਤਾਹੁ ॥ ਕੁਰਬਾਨੀਆਇਆ ॥
 ਆਂਇਕੇਆਖੀਓਜਾ ॥ ਆਦੇਸੁਹੇਬਾਲੇਆਦੇਸਾ ॥ ਤਾਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ॥ ਆਦੇਸੁਹੇਕੁਰਬਾਨੀਨਾਬਦੇਕੀਕਾ
 ਰਕੇਅਦੇਸਾ ॥ ਏਹੀਕੁਰਬਾਨੀਕਹੀਆ ॥ ਅਰੇਬਾਲੇਕ
 ਹਾਸੇਆਇਆਹੇ ॥ ਕਭਿਦੁਹੇਤੇਹੇਕਭਿਦੁਨਾਓਹੀ ॥ ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਆ ॥ ਆਇਹੈਬੇਗਾਮਪੁ

ਰਤੇਨਾਉਂ ਨਾਨਕਾਨੀਰੰਕਾਰੀ। ਤਾਟੇਰੀ ਤੁਰੁਰ ਬਹੀਪਾਛੇ
 ਅਮ। ਕਉ ਲੁਘਾਟ ਜਿਤ ਕਰੋਈ ਸਨਾਨੁ। ਬਿਲਖ ਕਨ ਤੇ
 ਹੁਨਿਰ ਬਾਨੁ। ਕਉ ਲੁਜਲਾ ਜਿਤ ਰਸ ਪੀਏ। ਕਉ ਲੁਗਸੁ
 ਜਿਤੁ ਅਸਾ ਬਿਰੁਜੀਏ। ਐਸਾ ਗੀਆਨੁ ਦੇਹ ਅਰੁ ਮੇਰੇ। ਕਉ ਲੁ
 ਸੰਗੀ ਤੇਰ ਕਉ ਲੁ ਸੰਗੀ ਜੇਰੇ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਚਾ। ਉਪ
 ਰਘਟ ਸਰਵਰ ਨਾਏ। ਯਥੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਏ। ਜਬ
 ਅਨਾਸੀ ਸੁਨ ਸਮਝੈ। ਸਤ ਸਰਬੋਲੀ ਮਹਾਰਸੁ ਪੀਏ। ਭਰ
 ਪੁਰੇ ਕੰਕਾਰ ਸਗੁ ਭਉਰੇ। ਐਸਾ ਗੀਆਨੁ ਸੁਨੇ ਅਰੁ ਮੇਰੇ।
 ੧। ਰਹਾਉ। ਕਉ ਲੁਤੁ ਜਿਤੁ ਤੁਧੀ ਲੈਏ। ਕਉ ਲੁਸਰ
 ਦੁਗ ਜਿਤਾ ਮਿਲਾ ਮਿਲਯੋਏ। ਨੈਸੇਰ ਚੈ ਸੰਤੁਏ। ਕਉ ਲੁਸੇ
 ਕਰੈ ਕਉ ਲੁਸੇ ਗੋਏ। ੩। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਚਾ। ਸਚਮਨ
 ਕਾਰਨੁ ਤੁਧੀ ਲੈਏ। ਸਿਰਸਰ ਦੁਗ ਮਿਲਾ ਮਿਲਯੋਏ। ਨੈ
 ਸੇਰ ਚੈ ਤੈ ਸੰਤੁਏ। ਕਰਤਾਰੈ ਸੇਈ ਫੂਨਿਹੋਏ। ੪।

ਕਰਬਰੀਵਾਚਾ। ਕਉ ਨਦਰਤਨੇਸਾਜੀਤਾਬੀਨਸੇਕਾਮਾ। ਕਉ
 ਨਸਬਦਾਜੀਤਨਸੀਤਾਵੇਕਾਮਾ। ਕਉ ਨਸੰਗਤੀਜੇਕ੍ਰੋਧੁਜਾ
 ਲਾਵੈ। ਕਉ ਨਉਪਦੇਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ। ੫॥ ਗੁਰੁ ਨਾ
 ਨਕਜੀਵਾਚਾ। ਸਚੁਦਰਤਨੇਸਾਕਾਮਨਸੀਤਾਵੈ। ਸਾਡੇਗੁਰ
 ਕਾਸਬਦ੍ਰੋਧੁਜਲਾਵੈ। ਗਾਗਨਸਾਨੀਵਾਸਸਮਾਪਲ
 ਗਾਵੈ। ਪਾਸਪਰਮੇਸਰਪਰਮਪਦਪਾਵੈ। ੬॥ ਕਰਬਰੀ
 ਵਾਚਾ। ਕਉ ਨਸੀਤਜੇਅਗਨੀਬੁਝਾਵੈ। ਕਉ ਨਕਥਾਬੀ
 ਰੂਚਰਾਵੈ। ਕਉ ਨਦੇਖਸਹਜਿਪਾਰਿਆਵੈ। ਕਉ ਨਜਤ
 ਨਕਰਨਾਦਵਜਾਵੈ। ੭॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।
 ਗੁਰਾੰਦਸੀਤਲਅਗਨੀਬੁਝਾਵੈ। ਜੇਵਾਸੁਗਤੀਬੀਰੂਤੀ
 ਚੜਾਵੈ। ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖੀਸਹਜਿਪਾਰਿਆਵੈ। ਨੀਰਮਲ
 ਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਵੈ। ੮॥ ਕਰਬਰੀਵਾਚਾ। ਕਉਗਿਆ
 ਨਰਸੁਪੀਵੈਸਾਗਾ। ਕਉ ਨਤੀਰਬਮਜਨਵੀਚਾਗਾ। ਕਉ

ਨਬਾਨਪੁਜੇਪੁਜਾਰਾ ਕਉਨਜੋਤਿਜੋਤਿਸੋਧਾਰਾ॥ ੯੧॥ ਗੁਰੂ ੧੭੧
 ਨਾਨਕਜੀਵਾਰਾ ਅੰਤਰਿਗੀਅਨੁਮਹਾਰਸਰਗਾਤੀਰਬ
 ਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਬਾਨਮਾਰਗਾਪ੍ਰਕ੍ਰੇ
 ਤੀਜੋਤੀਮੀਲਾਵਨੁਅਹਾਰਾ॥ ੯੨॥ ਭਰਬਰੀਵਾਰਾ॥
 ਕਉਨਸੇਰਸਰਸੀਆਰਉ॥ ਕਉਨਜੋਤਖਤਨਿਵਾਸੀਰਉ॥
 ਕਉਨਸੇਕਾਰਕਰੇਕਰਾਇ॥ ਕਉਨਅਲਖੁਨਲਾਖੀਆਜਾਇ॥
 ੯੩॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰਾ॥ ਰਸਰਸੀਆਮਨੇਕੋਕਾਇ॥ ਤ
 ਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਜਸਥਾਇ॥ ਕਾਰਕਮਾਟੁਲੀਖਸਮਰਜਾਇ॥
 ਅਥਗਤਨਾਥਨਲਾਖੀਆਜਾਇ॥ ੯੪॥ ਭਰਬਰੀਵਾਰਾ॥
 ਕੀਰੀਉਪਜੇਕਿਹਕਹੀਐਦੂਰੀ॥ ਕੀਰੀਮਹਿਜੋਤਿਹੀਰੁਪੁਰੀ॥
 ਕੀਰੀਸੈਕਿਹਦੂਰੀਬਤਾਵੇ॥ ਕੀਹਗੁਨਗਾਵੇਕਾਹੀਸੁਨਾਵੇ॥
 ੯੫॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰਾ॥ ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰੀ॥
 ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਹੀਰੁਪੁਰੀ॥ ਕਸਨੇਕੋਕਸਆਖਾਦੂਰੀ॥

ਹਰਿਗੁਲਗਾਵਾਦੇਖਜਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਭਰਬਰੀਵਾਹੁ ॥
 ਕਉਲਅੰਤਰਿਕਉਲਬਹਾਰੀ ॥ ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸ
 ਕਰੇਈ ॥ ਕਉਰਬਰੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਹੁ ॥ ਬੋਲਤਹੈਕਉਨ
 ਅਧਾਰੁ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਨੀਵਾਹੁ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਾਰੀਏਕੋ
 ਸੇਈ ॥ ਏਕਕੀਨਾਰਕਰੇਸਹੈਈ ॥ ਸੁਲਭਰਬਰੀਨਾਨਕਕਰੇ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨੰਗਲੁਨਾਮੇਰਾਅਧਾਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਤਾਰਬਰੀ
 ਨਾਬਕੀਰਉਲਾਹੈਈਗਾਇਅਗਾਜਾਇਤਨੀਹਕੀਕਤਹੁ
 ਰੁਅੰਗਦੁਜੀਸੁਣੀ ॥ ਤਾਰੁਰੁਅੰਗਦਬਾਲੇਨੂਪਾਛੇਅਗ ॥
 ਕਾਈਧਾਲਾਏਹਤੇਹਜਰੇਈਹੈ ॥ ਤਾਬਾਲੇਆਖੀਅਜੀ
 ਗੁਰੁਜੀ ॥ ਏਹਮੇਰੇਹਜਰੇਈਹੈ ॥ ਤਾਰੁਰੁਅੰਗਦਮਗਨਹੈ
 ਇਗਾਇਅਗ ॥ ਸਤਿਦਿਨਅਤੇਸਤਿਰਾਤਿਮਗਨਹੈਰਹਿਅਗ ॥
 ਧੀਏਹੁਹਿਰਹਿਅਕੇਈਧੁਲਾਇਸੰਘੇਨਾਹੀ ॥ ਨਾਕਛੁਖਾਵ
 ਲਨਾਕਛੁਪੀਵਨਾ ॥ ਨਾਨਵਲਨਾਧੇਵਨਾ ॥ ਏਹੁਪੁਸਪਾਇਗਈ ॥

ਜੇਗੁਰੁ ਅੰਗਦਸਮਾਇਗਾਇਆ ਜਾ ਅਭਵਾਦਿਨਹੋਇ ਅਨੈਤਾਗੁਰੁ
 ਅੰਗਤਏਯੋਲੀਆ ਕਾਈਬਾਲੇਨੁਸਦੇ। ਬਾਲੇਸੰਪੁਆਇਮਬਾਏ
 ਨਿਆ। ਤਾਗੁਰੁ ਅੰਗਦਕਹਿਆਨੀ। ਕਾਈਬਾਲਾਏਹੁਥੇਭੇਅੰ
 ਅੰਤਤੇਹੇਗੀਸੇਆਇਆਆਹਾ। ਅਖੁਕਾਈਬਾਲਾਆਖਾ। ਅ
 ਗੇਕਿਅਹੋਇਆ। ਫੇਰਬਾਲੇਸੰਪੁਬੇਲੇਨਾਹਿ। ਸਤਪਤਗਾਈਦੇਹ
 ਰਹਿਆ। ਤਾਬਾਲਾਏਹੁਦਿਚਆਇਆ। ਤਾਬਾਲਾਸਗਾਲੀਖਾਵ
 ਫਾ। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਸੀਲਕਾਪਰਬਤਤੇਜਾਇਚੜੇ। ਤਾਚੇ
 ਦੁਮਾਦਿਸਆਵੇਲੇਹਰਿਗਾਇਆ। ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪਾਛੰ। ਅਜੀਚੰ
 ਦੁਮਾਹੁਨਹਿਨਜਰਆਵਦਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਮਰਦਾਨੇਹੇ
 ਠਟੇਖਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਹੇਠਿਲਗਾਦੇਖਾਨੈ। ਦੇਖੇਤਾਚੰਦੁਮਾਹੇਠਿਨਜਰ
 ਆਵਦਾਹੈ। ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪਾਛੰ। ਅਜੀਗੁਰੁ ਜੀਅਸੀ। ਤਾ
 ਮੇਕੋਲੇਊਪਾਰੀਆਏ। ਕਿਤਨਕੁਆਏ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਮਰ
 ਦਾਨਾਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੇਜਨਊਪਾਰੀਆਏ। ਅਤੇਚੰਦੁਮੇਕੋਲੇਦੁਇ

ਤਾਸਦਪਾਗੁਰੁਦਿਨਚਰਿਅਸੀਤਗੁਰੁਅੰਗਦਹੋਇਹੀਅਇਆ।

ਹਜਾਰ ਜੇਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਤਾਟੇ ਰਿਸਰਦ ਨੇ ਪਾਛੀ ਆਜੀ ਅਸੀ ਸਭੇ ਕੀ
 ਤੇ ਹਜਾਰ ਜੇਜਨ ਆਏ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਕੀ ਤਾਮਰਦਾਨਾ ਅ
 ਸੀ ਬੰਦੀ ਜਾ ਹਜਾਰ ਜੇਜਨ ਆਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਅਗੇ
 ਕੀ ਕਾਈ ਜਗਾਏ ਤਾਟੇ ਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ ਆਮਰ
 ਦਾ ਅਗੇ ਵਡੀ ਆਜਗਾਏ ਨਿ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ
 ਕੇਹੀ ਆਜੇਹੀ ਆਏ ਨਿ ਤਾਟੇ ਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ ਆਖੀ ਆਮਰ
 ਨਾ ਸਮੇਰ ਉਤੇ ਸੀ ਧਮੰਡ ਲੀਏ ਏਹੇ ਉਥੇ ਵਤਾਏ ਉਥੇ
 ਧੁਤਾਏ ਅਤੇ ਕੁਮੇਰ ਰਖੀ ਸਹੇ ਆਜੀ ਸਦੇਹਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੀ ਮਾਇ
 ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗੇ ਮਹਾ ਦੇਉ ਰੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹੁ ਆਪੀ
 ਪੰਗਲਾਏ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰਿ ਕਉ ਸਾਜੇ ਨਿਯੇ ਧੁਰਗਤ
 ਕਾਮੰਡਲੀਏ ਤੇ ਸਤੇ ਉਪਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਕੁਤਾਖਤਾ ਸ
 ਨੈਓ ਉਸ ਉਪਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਬੈਠਾਏ ਜੇਤਿ ਸਰੂਪਿ ਆ
 ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਛੀ ਆਜੀ ਏ ਬੇਸਮੇਰ ਕੰਤ ਨਾ ਕੁਏ ਤਾਟੇ ਰਿਗੁ

ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੀ ਆਮਰ ਦਾਨਾ ਏ ਬੋਰਿਤੁ ਹੁ ਜਾਰ ਜੇ ਜਨ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ੧੭੪
 ਠੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਛੀ ਆਜੀ ਕਿ ਸੁ ਪਰਤੀ ਤੇ ਅਸੀ ਆਏ ਆਹੋ ॥
 ਬੋਸੁ ਮੇਰ ਕਿਤ ਨਾ ਹੋ ॥ ਤੇ ਠੇਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀ ਆਮਰ ਦਾਨਾ ਏ
 ਬੋਸਵਾ ਲਖ ਜੇ ਜਨ ਉਚਾ ਹੋ ॥ ਏਰ ਨੀ ਗੋਸਾ ਏ ਹੋਈ ਆਹੁ ॥
 ॥ ਏਲਹੁ ਭਾਈ ਦਾ ਹਰੁ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਜੋਰੀ ਗਰਨਾਨਾ
 ਜੋਗੀ ਪੁਰਖ ਰਿਆਈ ਆ ॥ ਆਇ ਕਰ ਆਉ ਦੇ ਹੀ ਲਗਾ ਆਖਣਾ ॥
 ਅਰੇ ਮਾਈ ਮੂਰੇ ਅਗੇ ਕਹਾ ਆਵਤਾ ਹੋ ॥ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਰਤੇ ਗਾਮ ਨਾਹੁ ॥
 ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਸਲੋਕ ਕਹੀ ਆਮਾਈ ॥ ਗੁਰੀ ਮਨਸਾ
 ਹੋਤੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੂਰਮੰਡਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਹਮਰੀ ਦਵੀ ਕਹੀ ਤੇ
 ਕੰਨੀ ਛੰਦਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਗਾ ਵਾਦਾ ਕਹੀ ਤੇ ॥ ਸੇ ਤੇ ਸਬਦੁ ਜਲਾਇ
 ਆਗਾ ॥ ਕੀਰਾਖੀ ਆਲੋਨੈ ਗਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਬੇਰੁ ਤਲਗਾਇਆ ॥
 ਕੇਨਾਨਕ ਸੁਲਰੀ ਗਰਨਾਨਾ ॥ ਤੈ ਕੀ ਜੋਗਨਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕੰਨਪ
 ਤਾਏ ਮੁੰਦਾ ਪਾਈਆ ॥ ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਾ ਨੀ ॥ ਲਾਗਾ ਏਹੀ

ਕੁਤੁਬੈਠਹੋਇਨੋਗਿਸਗਲੀਪੁਪੀਥਉਰਾਨੀ। ਤੰਤੁ ਛਰੁ ਆਹੁ
 ਬਛੋੜੀਸੇਲੀਅੰਗਧਨਾਈ। ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਫੁਰੰਗਰਧਨਾਥਾ।
 ਤੈਜੁਨੀਅਉਧਵਧਾਈ॥੨॥ ਤਾਰੰਗਰਨਾਥਕੀਹਉਥਾ
 ਹੋਇਗਾਇਆ। ਤਠੇਰੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਰਾਈ
 ਬਾਲਾਕਿਉਕਰਰਜਾਇ। ਹੋਇ। ਤਾਬਾਲੇਆਖੀਆਜੀਨੋ
 ਤੁਸਾਰੀਰਜਾਇ। ਠੇਰੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੁਪਾਛੰਆ।
 ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਕਾਰੰਰਜਾਇ। ਹੋਇ। ਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
 ਆਜੀਵਤਕਦਾਇਧਰਆਵਦੇਆਹੋਦੇਖੁਜਾਈਐ। ਤਾਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕੁਥਾਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਆਖੀਆਰੀਸੀਨ
 ਠਾਉਥੇਕੁਨਾਪਰਧਤਨਚਲੇ॥ **ਯੇਸੁਖਾਈਦਾਗੁਰੁ**
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਹੁਨਾਕਿਥੇਆਏਆ
 ਤੇ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕੁਨਾਪਰਧ
 ਤੇਆਏਆਹੋ। ਤਠੇਰੰਮਰਦਾਨੇਪਾਛੰਆਜੀਉਥੇਕੁਨਾਪਰਧ

ਤੁਕਿ ਤੇ ਜੇ ਜਨ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਏਸੈ ਸੈ ਤਾ ਲਿਖਿ ਜਾ ਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ ਆ ਜੀ ਅ
 ਸੀ। ਤੁਕਿ ਤੇ ਜੇ ਜਨ ਆਇ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ। ੧੧੦੦੦। ਨਾਨਕੀ ਨੈਵੇ ਜਾ ਰੇ ਜਨ ਆ
 ਏ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਅਗੇ ਸਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਹਿ ਦਾ
 ਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸਮੇਰ ਛੁਧੀ ਜਾ
 ਰੇ ਜਨ ਰਹਿ ਦਾ ਹੈ। ੨੬੦੦੦। ਏਹੇ ਧੀ ਚਾਹੁ ਹੋ ਦਾ ਆਹ ਜੇ ਕਨੀ
 ਠਾ ਸਿਖ ਆਇ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਾਸਿ ਆ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
 ਛਿ ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਉ ਹਸੇ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੇ ਜੇ ਜੇ ਗੀ ਅਛੇ ਆਇ ਖਦ ਹੈ। ਜੇ ਏਹੇ ਗੋਰਖ
 ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੈ। ਗੋਰਖ ਅਸਾਉ ਪਰਿਚ ਜਤ ਕਰ ਕਰੇ ਜਦ ਹੈ
 ਆ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆ ਜੀ। ਜੇ ਮੇਨੁ ਆਖੇ ਤਾ ਮੇਏ ਸੇਰੀ ਨੁ
 ਚਾਡੀ ਗਾਇਓ ਕਰਮਾਗਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ

ਏਕੋਕੁੰਡਿ ਆਗਇਆ ਟੀਲੜਾ ਟੀਲੜਾ ਹੀ। ਏਥੇ ਜੇਜੈ ਸੁਖ ਬਦ
 ਦੀਲੜਾ ਟੀਲੜਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿ ਆਕੁਲਾਹੈ ਵੈਜੀਤ ਕਨੀ ਟੇਅ
 ਵਦੇ ਹਿਕਹਿ ਆਸੁਨੁ ਤੇਰੇ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਈਹਾ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਹਾ ਆਏ ਹੈ ਨੀਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇਤਾ ਟੀ। ਤਾ
 ਕਨੀ ਟੇ ਕਹਿ ਆਗੇ ਬਾਲਾ ਆਗੇ ਰੂਪ ਨੀਰੰਕਾਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਏ।
 ਕੇ ਅਧੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁਨੁ ਤੇ ਕਨੀ ਟੇ
 ਜੋਗੀ ਹਮੇ ਅਗੇ ਰੂਪ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਏ ਤੇ ਅਧਰੂ ਆਏ ਹੈ। ਏ
 ਜੇ ਆਗੇ ਨਹੀ ਆਹੈ ਤਾ ਤੇ ਅਧਕੁ ਸੇ ਆਵੇ ਤੇ। ਤਾ ਟੇ ਹਕਨੀ
 ਟੇ ਕਹਿ ਆਗੇ ਬਾਲੇ ਤੇ ਹਨਾਉ ਕਿ ਆਸੁਨੁ ਤੇ ਤਾ ਕਉ ਕਹੈ ਏ।
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂਸ ਬਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਆਗਾ ਗੁਰੂ ਆਸਾ ਮਰਲਾ। ੧।
 ਨਾਉ ਹਮਾਰੀ ਅਚਰਜ ਕਹਿ ਆਹੈ ਤੇ ਅਚਰਜ ਬਾਨੀ। ਸੀਠ ਤਿਹਮ
 ਹੀ ਸਭ ਮੂਰਤ ਮਹੀ ਜੋ ਰਿਸ ਗਲ ਮਹਿ ਤਾਨੀ। ੧। ਸੁਨੁ ਹੁਕਨੀ ਟੇ
 ਗਵਲ ਜੋਗੀ। ਸਾਤਿ ਜੁਗਤੈ ਤੇ ਦੁਆਪਰ ਕਾ ਲੀਜੁ ਗਾਨੀਰ ਮਯਾ ਜਦਾ ਅਰੇ ਬੀ।

੧॥ ਗੁਰੂ। ਜਾਗੀਰਮਾਰੀਜਤਕਤਦੇਕੁਨਾਨਾਬਰਨੁਮਾਰਗ। ਉਪਰ
 ਨਾਈਨਸਬੇਦੁਮਾਰਗਸੀਉਸਕਤੀਬੀਉਗਰਾ। ੨॥ ਗੁਰਪੋਰਾ
 ਕੀਕਾਇਆਧਾਪੀਪਾਪੁਪੁਨਦੁਇਸਾਕੀਕਲਾਗਮੀਜਲਬਲਪ
 ਸਰੀਜੇਤਿਸਪੁਰਨਗਾਮੀ। ੩॥ ਏਕਕੰਕਾਰੁਮਾਰਗਸਾਹਿਬੁਜੈਸਹਮਾ
 ਸਨਿਵਾਜੇ। ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਰਕਨੀਠਾਸੁਰਤਿਮਿਲੈਸਬਦੁਮਿਲੈਗਾਜੇ।
 ੪॥ ਤੁਠੇਰਕਨੀਠਾਸੀਪਥੋਲੀਆ। ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਕੁਮੇਕੁਰੁਕੇ
 ਈਨਾਹੀਕੀਆ। ਚਲੁਕਰਗੋਰਖਕਉਰੁਕੇ। ਕੰਨਪੜਾਵੇ।
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸਲੇਕਕਹਿਆ। ਏਕਚੀਰਾਜਾਨੈਸੈਜੇਗੀ। ਕੁਲ
 ਪਮਾਇਆਤੇਰਹੈਅਰੇਗੀ। ਸੀਨਮੰਡਲਕੀਰੀਖੀਆਖਾਈ। ਸਤਸੰਤ
 ਖਕੀਖੀਥਾਪਾਈ। ਗਈਨੇਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ। ਗਈਨੇਪਰਤੀ। ਗਈਨੇ
 ਖੁਆ। ਗਈਨਾਸੰਦੂਕੀਨਾਦੁਸਬਦੁਬਾਜੇ। ਗਈਨਬਾਦਰੰਗਨਗਾ
 ਕੇ। ਬਾਦਰੇਨਾਛਾਇਆ। ਗਈਨਲੀਚਮਕਰੁ। ਲਾਇਆ। ੩
 ਬਦਾਸਨਾਨਕਜੇਗੁਪਾਇਆ। ੧॥ ਤਾਕਨੀਠਾਸੀਪਤੀਠੀਰੀਗਾਇਆ।

੧੭੬

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਭੁਣਾਗੇਭੀਚਲੇਗੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀ
 ਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਹੋਇਆ। ਹੋਇਆ। ਅਜੇਤਾਸੀਧਾਦਾਤ
 ਮਾਸਦੇਖਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਭੁਣਾਜੀਭੁਣਾਜੀ। ਤਾਏ
 ਰੀਹਨੀਫਾਸਿਧਆਖੀਆ। ਆਇਕਰੀਆਖੀਓਸੁਆਦੇਸੁਹੇਯ।
 ਲਾਅਦੇਸੁ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏ। ਲੀਆਅਦੇਸੁਦੇਕੰਕਾਰਪੁ
 ਰਖਕੇਆਦੇਸੁ। ਆਉਹਨੀਫਾਸਿਧਾ। ਤਾਹਨੀਫਾਚਮਕਿਅਗਾਕ
 ਰੀਸਿਰੇਥਾਲੇਤੂੰਮੁਏਨਿਆਜਾਨਤਾਹੋਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀਅ
 ਹਨੀਫਾਤੂੰਗਾਜੇਕੰਕਕਰਨਦਾਏਟਾਬਾ। ਤਾਮਾਗਨਗਰਸੀਲਾਪੁ
 ਰਬਾ। ਜਬਕੰਕਕਰਨਮੁਆਤਬਤੂੰਸਤਾਰਾਬਰਸਕਾਬਾਤੂੰਗਾਜਲ
 ਗਾਕਰਨੇ। ਆਇਕਦਿਨਤੂੰਸੀਕਾਰੁਖੇਲਨੇਗਾਇਆਸਾ। ਤੈਨੇਸੀਕ
 ਰਮਾਰਿਆ। ਤਬਤੂੰਬਹੁਤਾਧੀਗਾਸੀਆ। ਤਬਤੂੰਕੇਗੋਰਖਨਾਬ
 ਦਿਖਾਈਦਿਤੀ। ਤੈਕਹੀਆਜੇਗੀਕਉਰੰਤਾਗਾਦੇਹੋ। ਤਬ
 ਗੋਰਖਕਹੀਆ। ਅਰੇਥਾਲਾਏਹਉਤਾਗਾਹਮਨਾਹੀਲੇਤੇ।

ਏਹੁ ਤੰਗੁ ਰਾਮ ਲੀਨੈ ॥ ਤੈ ਕਹਿ ਆ ਕਿਉ ਨ ਬਨੀ ਏਹੁ ਅਹੁ ਰੁਤੁ ਮੋਕੀ
 ਉਮਾ ਜੀਨ ਕੀ ਆ ॥ ਤਾਹੋ ਰਖ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਬਾਲ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਦਾਇਆ ॥
 ਹਿ ॥ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਕਾਇਆ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ਨੁਟੀ ਏਹੀ ॥ ਤਾ ਤੈ ਕਹਿ ਆ ਨਾ ਬਨੀ
 ਕਿਉ ਹੀ ਕਾਇਆ ਕੁਟੀ ਅੰਠੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਾਹੋ ਰਖ ਕਹਿ ਆ ਜੇ ਗੁਕਮਾ ਏਹੈ
 ਕਾਇਆ ਛੁਜੈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਠੀਰਿ ਤੈ ਕਹਿ ਆ ਨਾ ਬਨੀ ਕਿਉ ਕਰੀ ਜੇ ਗੁਕ
 ਮਾਈ ਏ ॥ ਤਾ ਏਹੋ ਰਿਗੋ ਰਖ ਕਹਿ ਆ ॥ ਸੰਤੁ ਮੁਕੁਈ ਅੰਧੰਨ ਪੜਾਈ ਏ ॥
 ਗੋਤਲ ਜਾਈ ਅੰਜੇ ਗੁਕਮਾਈ ਏ ॥ ਠੀਰਿ ਤੈ ਕਹਿ ਆ ਨਾ ਬਨੀ ਮੁਕੁ
 ਏ ॥ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੁਹੋ ਰਖ ਕੇ ਅਗੇ ਬੈਠ ਗਾਈ ਆ ॥ ਗੋਰਖ ਤੇਰਾ ਮੁ
 ਕੁ ਮੁੰਡੀ ਆ ॥ ਅਰੰਧੰਨ ਪੜਾਈ ॥ ਤੁਝੇ ਕਉ ਜੇ ਹੀ ਕੀ ਆ ॥ ਤੁਸੀਧ
 ਹੁ ਆ ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਹੀ ਏਕੁ ਹੁ ਅਨੀ ਭਲਾ ਜੀ ਨਾ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ਕੰਨ ਅਹੁ
 ਮਸਤ ਕੁ ਕਿਸ ਜਾਗਾ ਪੜੇ ਅਹੁ ਮੁਕੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ
 ਹੀ ਏਹੁ ਰੂਪੀ ਪਲ ਕੇਤਲਾ ॥ ਤਾ ਏਹੁ ਹੀ ਏਕੁ ਹੁ ਆ ਭਲਾ ਜੀ
 ਤੁਸੀਧ ॥ ਤੈ ਰੇਤੁ ਮਾਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਏਹੋ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਹੀ ਏਹਾ ॥

ਤਾਨੀਫੇਕਰਿਅਥੇਗਧੀਰਤਧੀਰਹਿਰੇਕਿਨਾਇ। ਅਰੇਜ਼ਾ
 ਕਰੀਥੇਕਉਲਕੀਜਾਇ। ਕਉਲਸੀਗਲੇਚੜ੍ਹੇਸਿਕਾਗ। ਕਉਲ
 ਮਿਰਗੁਪਕੜਾਈਅਵੈਕਿਰਪਾਟ। ਨਿਉਕਰਿਗਥੇਉਨਕਉ
 ਥਾਇ। ਏਹਅਰੇਜ਼ਾਕਿਨਕੇਗਥਾ। ਹੁਨੀਫਪੁਛੈਨਾਨਕਪਾਸ।
 ੭। ਕੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚਾ। ਅਥੇਗਧੀਰਤਧੀਰਹਿਰੇਆਇਉਧਾਇ।
 ਅਰੇਜ਼ਾਪਾਇਉਪਰਕੀਗਾਇ। ਸੰਤਸੀਗਿਲੇਚੜ੍ਹੇਸਿਕਾ
 ਗ। ਮਿਰਗਪਕੜਾਈਅਵੈਕਿਰਪਾਟ। ਚੁਖਚੁਖਲੈਗੇਧਾਇ
 ਅਰਧਾਇ। ਏਹਅਰੇਜ਼ਾਕੀਨੈਦਾਨਾ। ਨਯਕਕੇਪਰਿਕੇਵਲ
 ਨਾਮ। ਸੁਣਹੁਨੀਫੇਹੁਧੀਚਗੁ। ਗੋਰਖਠਾਢਾਹਮਰੇਦੁਆਰਾ
 ੨। ਤਾਨੀਫਾਕੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚਰਨਤੇਹਥਰਖਕਰਜਾਦਾਰੀ
 ਆ। ਤਾਏਰਿਗੋਪੀਚੈਦੁਨਕੁਰੂਗੋਰਖਆਖੀਆਪੁਤਗੋਪੀ
 ਚੈਦਾਤੁਜਾਇਕਰਿਉਪਦੇਸਾਲੀਅਭਿ। ਗੋਪੀਚੈਦੁਕਰਿਅ
 ਕਰੀਧਿਤਾਜੀ। ਗੋਪੀਚੈਦੁਕੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਅਦੇਸੁਕਹਿ

ਅਗਾ ਅਦੇਸੁ ਹੇਤ ਪਾ ਅਦੇਸੁ । ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆ ਅਦੇਸੁ ਏ
 ਕੰਕਾਰ ਕੇ ਅਦੇਸੁ । ਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਬਚਨੁ ਕਹੀ ਆ ਅਰੇਤ ਪਾ ਕਉਨ
 ਨਾਮ ਕਉਨ ਬਰਨਤੁ ਮਾਯਾ । ਕਉਨ ਰੂਪ ਕਉਨਾ ਧੀ ਸਥਾਹੁ ਕਉਨ
 ਮਨੋਰਥ ਈਹਾ ਆਏ । ਚਲੇ ਰਪਾਤੁ ਮਨਾ ਬਧੁ ਲਾਏ । ਕੰਨ ਪੜ
 ਈਸੁ ਦੁਰਾਪਾ ਹੀ ਗਏ । ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਲਗਾਏ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਾਨੀ । ਨਾਉ ਏਕੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹਾ । ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਚੇਰੈ
 ਨਿਅਗਾ । ਰੂਪ ਦੇਹ ਨ ਕੀਨਾ ਧੀ ਸਥਾਹੁ । ਅਲਾਖ ਨ ਕਾਖੀ ਐਸਾ
 ਲਖੀ ਬੁਝਾਹੁ । ਪਾਰਧੂ ਗਕੇ ਦਰਸਨ ਆਏ । ਅਮਰ ਅਨੂ ਨੀਲੀਏ
 ਚੁਲਾਏ । ਕੰਨ ਪੜ ਉਨਾ ਮੂੰਹ ਪਾਉ । ਜਗਾ ਸੀਧੈ ਕੇ ਚਰਨ ਲ
 ਗਾਉ । ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਸੀਰੀ ਸੇਰਾ । ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ
 ਏਸਾ ਏ ਮਾਨ ਕੀਨੇ ਸਚ ਚੇਰੇ ॥ **੨ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਦਾ ਬਾਨੀ** । ਕਉਨਾ ਹੀ
 ਅਨੀ ਕਉਨਾ ਪੀਆ ਨੀ । ਕਉਨ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਏਸ ਨਾਨੀ । ਕਉ
 ਨ ਸੇਨੀ ਗਾਉ ਕਉਨ ਸੇਮੀ ਲਾ । ਕਉਨੁ ਧੁਪ ਸਤੁ ਸੀਤੁ ਲਾਗੇ ਹੀ ਲਾ ॥

ਕਉ ਨਸੇਉ ਪਾਰ ਕਉ ਨਸੇ ਤਲੈ ਕਉ ਨਸੇ ਦੀ ਪਕਾਰਿ ਤ ਦੀ ਪਕ
 ਜਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਉ ਸੁਣਨ ਨ ਕਤਯੋ ਕਉ ਨਸੇ ਜਾਪੁ ਸੋਈ ਨ
 ਰਸਨਾ ਜਯੋ। **੨। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਸਾ** ਗਿਆਨੀ ਸੇਈ
 ਜੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੋਇ। ਅਖੀ ਅਖੀ ਸੇਈ ਜੇ ਸੁਰਤਿ ਨ ਹੋਇ। ਤੀਰਥ
 ਮਜਨ ਗੁਰਦਾਸ ਨ ਪਾਇਆ। ਚਰਨੀ ਕਾਗੋ ਸਿਨ ਅਧ ਗਏ
 ਦਿਆ ਨਿਗਮ ਲਧਾਠੀ ਜਿਸ ਮੇਲ ਨ ਗਈ। ਗੁਰਪੁਰੋਖੀ ਨ ਮੇ
 ਲਾਜਾਈ। ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਲੈ ਗੈਲਾ ਸੀ ਪਾਇਆ। ਧੁਰੁ ਪਰੁ
 ਚੇਕੇਈ ਠਾਕਿਨ ਪਾਇਆ। ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੀ ਤਲੈ। ਹੁਕ
 ਮੁ ਪਛਾਣੇ ਤਉ ਦੀ ਪਕ ਜਲੈ। ਕਉ ਨ ਨ ਕਸੁ ਰੋਪੀ ਚੰਦਾ ਸੋ
 ਹੁਮਾਇਆ ਕੋਈ ਪਨ ਕਯੋ। ਇਨੀ ਬੀਧ ਜਾਪੁ ਬੀਨ ਰਸਨਾ ਜਯੋ।
੩। ਰੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਆਚਲੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ। ਸਿਪਮੰਤ੍ਰ ਲਾ
 ਦਰਸਨ ਲੋਇ ਦੇਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਚਲੈ ਰੋਪੀ ਚੰਦਾ
 ਹਮ ਸਹਜਿ ਸਿਉ ਆਦੇ ਗੋ। ਰੋਪੀ ਚੰਦ ਸੁਖ ਨੋਇ ਗਾਇਆ

ਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦ੍ਰਨੁਪਾਛਿਆ ਕਹੇ ਬਾਛੇ ਕਿ ਆਏ ਬਿਆਖਣਿ
 ਆਗੋਪੀਚੰਦ੍ਰਕਹਿ ਆਸੁਨੇ ਪਤਚੀਓ ਤੇ ਤਤਸਰੂਪੀ ਐ ਆਪੇ
 ਹੀ ਆਵਤ ਹੋ ਤਬ ਕੁਰਬਰੀ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਕੋ ਰਖ ਮਾਨੁ ਹੋਇ ਕਹਿ
 ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਠੇਰ ਜਾਤ ਹੋ ਤਬ ਗੋਰਖ ਕਹਿ ਆ ਜਾਓ ਕੁਰਬਰੀ
 ਠੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਆਇ ਕਹਿ ਆ ਆਏ ਸੁਹੇਨ ਨ ਕਤ ਪਾ ਆ
 ਦੇ ਸੁ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਆਏ ਸੁ ਏਕ ਕਰ ਕਠਿ ਆਏ ਸੁ।
 ਹੋ ਕੁਰਬਰੀ ਜੋ ਗਤਿ ਮਤੇ ਆਗੇ ਠੇਰ ਗਏ ਹੋ। **ਕੁਰਬਰੀ ਵਾਚਾ**
 ਚਲ ਨਾਨਕ ਤਪਾਤੁ ਕਠਿ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਲੇ ਜਾਓ। **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ**
ਵਾਚਾ ਕਹੇ ਕੁਰਬਰੀ ਲੇ ਜਾਏ ਕਿ ਆਕਰੇ ਗਾਠੇ ਰਿਭਰ ਬਰੀ
 ਬੋਲੀ ਆ ਕੀਨਾ ਛਿਦਾਉ ਮੰਦ੍ਰਾ ਪਹਰੇ ਅਖੰਬਾ ਅੰਗਾਰੀ ਦਾਉ।
 ਆਗਿ ਆ ਕੁੰਗਨ ਕਰੀ ਹੋ ਕਧੂ ਹਿਤ ਚਿ ਜੋ ਗਜ ਗਤਿ ਕੀਓ ਪਾਉ।।
 ੧। ਸੁਨੁ ਬਾਛੇ ਹੋ ਜੋ ਗਕ ਮਾਛੇ। ਤਬ ਅਨਹਦ ਨਦਿ ਧੁਨਿ ਲਾਵੇ।।
੨। ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਏਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ਕੁਰਕਾ ਸਧ ਦਮੇ

੬

ਮਹਿਮੰਦੁ ਖੰਬਾ ਖੰਬਾ ਮਹਿਮੰਦੁ ਖੰਬਾ ਜੇਕੁ ਕਰੇ ਕੁਲਾ ਕਰਮਾਨੇ
ਸਹਜਿ ਜਗਨੀ ਪਿਪਾਵਉ। ਥਾਥਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਜੇਗੀ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਿਰੋਗੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰਜਨ ਪਾਇ ਅਗਰੀ ਅਪ
ਨਾਇ ਅਰਸੇ ਰੋਗੀ। ੧॥ ਰਹਾਉ। ਦੂਜਾ ਰੁਬਰੀ ਦਾ ਵਚਾ।
ਏਕਹਾ ਬਖਤੁ ਮਾਰੇ ਦੇਵਉ ਜੇ ਏਕਹਾ ਬਦੇਉ ਰੰਗਾ। ਕਲਪਾਈ
ਰੂਤਲਗਾਉ ਤਮਕਉ ਇਹਿ ਬਤਾਵਉ ਪੰਥਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵ
ਚਾ। ਪੜਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤ ਰੰਗਾ। ਵਰਤਮਾਨਾਈ ਰੰਗੀ।
ਹਾਰੀ ਕੀਰਤ ਰਹੁ ਸਹਮਾਰੀ। ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੰਥ ਅਤੀਤੀ। ੨॥
ਰੁਬਰੀ ਦਾ ਚਾ। ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਬੈਠਾਉ ਅਸਨ ਛੁੰਨੇ ਬਾਇ
ਈ ਬਾਇ। ਸੰਤ੍ਰੀ ਦੇਉ ਮੁਖਿ ਬੈਠ ਬਜਾਵੈ ਸੁਨੀਏ ਨਾਦ ਆਨਦੀ।
੫॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਵ ਚਾ। ਸੰਤ੍ਰੀ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਅਸਨ ਬੈਠਿ ਕਲ
ਪਤਿ ਆਗੀ। ਬਾਇ। ਸੰਤ੍ਰੀ ਸੁਰਤਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹੈ ਦਿਸਾਇਨ
ਪੂਰੇ ਨਦੀ। ੬॥ ਰੁਬਰੀ ਦਾ ਚਾ। ਸਗਲੀ ਦਿਸਾਇ ਦਿਸਾਇ

ਦਿਖਾਉ। ਮੇਰੀ ਜਿਉਂਗਾਈ। ਲੀਵਲਾਹਿ ਨ ਬਣੈ ਨ ਜਾਵੈ।

੧੭੬

ਪਰਨਪੁਰਨਪਦਪਾਇਆ॥੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਾ**

ਸਗਲੀ ਸੰਨਿਆਸੋ ਤਿਨਿ ਗਰੀਬ ਨਾ ਬਗ ਅਨੇਕੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਦ

ਕੁਰਬਾਨੇਗੀ ਪਿਰਥੂ ਮਾਲੀ ਦੁਏਕੀ॥੨॥ ਠੇਰੀ ਭਰਖਾਹੀ ਕਹਿਅ॥

ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਈ ਜੰਤਕ ਆਇ ਪਹੁੰਚਿ ਆਉ। ਕਿਉਂ ਖਾਲੀ ਠੇਰੀ ਜਾਤ

ਯੈ। **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ ਦੁਬੋਲੀਆਂ ਗੁਰੂ ਅਸਮਾਹੁਲ**

ਖਾਲੀ ਸੇਕਰਤ ਰਜੇ। ਆਪਨਾ ਆਪਨ ਕਥਹੁ ਪਛਾਨੈ॥੧॥ ਸੁਰੀਸੀ

ਧਾਤ੍ਰੀ ਕੁਰਬਾਨੇਗੀ। ਗੋਰ ਖਟੇ ਕੁਟੇ ਨਹੀ ਏ ਅਰੇਗੀ॥੨॥ ਗੁਰੂ

ਰਜਛੋ ਰਿਕਾਰੇਗੀ ਹੁਏ। ਮਮਤਾ ਮੇਰਨ ਅਜਹੁ ਹੁਏ। ਮਮਤਾ ਏ ਪਜੈ

ਅਭਿਪਦਾਈ। ਜੇਗਾਨੁ ਗਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਖਾਈ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏ

ਲੇਤਤੁ ਧੀ ਚਾਹੁ। ਮੰਗੁ ਮੰਗੁ ਏਨ ਪਾਇ ਉਧਾਰੁ॥੪॥ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ

ਲੇਹੁ ਪਿਆਲਾ ਨਾਨਕ ਪੀਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਮਨ ਹੋਵੀ ਖੀਉ॥੧॥ ਏ

ਸਮਦ ਪੀਤੇ ਕਰੀਏ ਕੁੰਗ। ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਅਰੇਗ॥੨॥ ਗੁਰੂ

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਚੰਤ ਨਹੁ ਤੀ ॥ ਸੀ ਵਲ ਗੋਰ ਦੇਹ ਸਿਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕੁਖ ਮਿ
 ਆਸਨ ਕੇਈ ॥ ਧੀ ਆਯੋ ॥ ਧੀ ਨਾ ਸਿਜਾਇ ਸਕੁ ਤੀ ਤਿਤਾਯੋ ॥ ੩ ॥
 ਕੁਰਬਾਨੀ ਧੋਲੇ ਸੁਣਨਾ ਨ ਕੇਈ ॥ ਏਸ ਮਦ ਪੀਤ ਬਲਾ ਏਸ ਕੁਛ
 ਦੀ ॥ ੪ ॥ **ਗੁਰੂ ਅਸਾਮ ਰਚਾ ॥** ਗੁਰੂ ਕਰੀ ਗੀਅਨੁ ਧੀ
 ਅਨੁਕਰਿ ਪਾਵੇ ਕਰੀ ਕਰਨੀ ਕਸ ਪਾਈਏ ॥ ਰਾਠੀ ਰਾਠੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪ੍ਰੇ
 ਚਾਈ ਤਾਈ ਪ੍ਰਾਮੀ ਚੰਦੁ ਆਈਐ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮਨ ਮਤ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਰਸ ਪੀਏ ॥ ਸਹਜਿ ਰੰਗ ਰਚੁ ਰਹਿਅ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਨੀ ਪ੍ਰੇਮਾਲੀ
 ਵਲਾਗੀ ਸਿਧ ਦੁਆਰਾ ਦੁਗਹਿਅ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾ
 ਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤੀ ਪਰਵਾਨਾ ਏਅ ॥ ਗੁਰੀ ਦਸਨ ਕਾ ਖੀ
 ਹੋਵੈ ਮੁਕਤ ਧੈਰੀ ਠਲੇ ਕਰੇ ਕਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਥ ਆਪੀ ਪਿਆਲਾ ਸੁਚਾ
 ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਿਸ ਲਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਧੈਰਾ ਹੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ
 ਮਦ ਛੂਠੇ ਕਾਉ ਧੋਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸੀਠੀ ਗਤਾ ਸਦਾ ਧੈਰਾ ਗੀ ਜੁਏ ਨ
 ਮਨ ਹਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਰਬ ਜੇਗ ਰਿਖੀ ਵਾਸੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਕਰਬਰੀਦੀਦੀਹੀਕੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ। ਤਾਠੇਰੀਕੂਤਏ। ਸੀਪ
 ਆਇਆ। ਕੂਤਏਕਹਿਆ। ਅਰੇਬਾਲੇ। ਅਸਾਮਹਾਦੁਖੀ। ਨੀਗਸਾਪ
 ਰਮਸੁਖੀ। ਅਸਾਨੀਗਸਾਕੂਤਏਸੁਖਵੀਤੀਪੀਗਲਾ। ੧॥ **ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ**
ਜੀਵਚਾ। ਅਸਾਸੁਖਰਮਾਰੀਕਹੀਐ। ਨੀਗਸਾਦੁਖਆਪਰੀ। ਧੀਨ
 ਅਸਾਗੁਰਦੇਨਾਮਿਲਬੇਨਾਮਿਲਬੇਨਰਤਰੀ। ੨॥ ਤਾਠੇਰੀਕੂਤਏਨ
 ਹਿਅਚਲੇਬਾਲੇਤੁਧਕਓਗੁਰੁਗੇਰਖਕਯਉਲਗਾਉ। ਜਨਮਮਰ
 ਨਤੇਰਹਤਕਰਏ। ੩॥ **ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵਚਾ।** ਗੁਰੁਤੁਮਾਰਗੇ
 ਰਖਦੇਖੀਆਨਿਨਿਬਹੁਤੀਅਉਪਾਲਿਕਾਈ। ਸੀਪਜਤੀਅਰੁ
 ਨਾਬਪੁਕਾਰੇਰਮਰੀਗਤਿਨੀਕਾਈ। ਨਾਨਕਬੇਲੇਸੁਰਕੂਤਏ
 ਸਿਪਾਈ। ਅੰਤਪੀਰੁਪਜੇਗਾਗਾਈ। ਤਾਕੂਤਏਸੀਪਾਠੇਗਾਇ
 ਆ। ਤਾਠੇਰੀਲਗੁਪਾਸਿਪੁਆਇਆ। ਤਾਲਗੁਪੇਸੀਪਆਇ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਨੁਆਦੇਸੁਕਹਿਆ। ਅਦੇਸੁਰੇਬਾਸਾਅਦੇਸਾ।
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕਜੀਵਚਾ। ਅਦੇਸੇਵੀਕਾਰੁਕਓਆਦੇਸਾ। ੪॥

ਹਰੁਪਾਜੇਭੀਲਹਰੁਪੇਵਾਰਾਤਾਸਹਰੁਪੇਕਹਿਤਾ।
 ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਰਿਆਗੀਕਿਉਤਿਅਗੇਧਨਜਾਬੀਉ
 ਹਾਗਾਕਹੇਕਉਭੀਦਿਆਨੀਗੁਏਕਉਛੋਰੇਮਾਤਪਸਾਗਾਕ
 ਹਿਲਹਰੁਪਾਜੇਰਖਪੁਤਾਸੁਣਨਕਹਮਗੀਧਾਤਾਗਾਜੇਹਕ
 ਹਣਤੁਰੁਮਛਟਕਤਸੇਹਾਗਮਅਗਾਧਾ॥ **ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ**
ਵਾਰਾ ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਿਹਜਕਮਾਈਸਹਜੇਧਨਜਾਬੀਉਹ
 ਗਾਸਹਜੇਗੀਉਦਿਆਨੀਗੁਏਸਹਜੇਮਾਤਪਸਾਗਾਨਾਨਕ
 ਅਉਧੁਤਾਕਰਤਾਰਕੇਪੁਤਾਸੁਣਲਹਰੁਪਾਧਾਤਾਕਿਰਮਾ
 ਕੀਨੀਆਪੀਨੀਜਸੇਲੇਅਗਮਅਗਾਧਾ॥ ੨॥ ਲਹਰੁਪਾ
 ਸਿਧਕੁੰਧੀਥੀਗਾਇਆਤਾਗੇਰਖਲਹਰੁਪੇਨੂਪੁਛੈਆ
 ਕਿਉਰੇਬਾਲੇਦੇਹਧਾਤਾਤਾਲਹਰੁਪੇਕਹਿਅਨਾਬਜੀਉਹ
 ਅਟਕਤਾਕਹੀਨਾਹੀਤਾਗੇਪੀਲੀਦੁਕਹਿਅਜੀਗੁਰੂ
 ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੁਜਾਏਕੀਲਾਇਕੈਤਾਗੇਰਖਕਹਿਤਾ

ਪ੍ਰਤਿਗਧੀਚੀਟਾਮੇਜਾਣਤਾਹੋ॥ ਪਹੁੰਦੀਸੀਧਾਕਾਮਨਉਤਰ १੮੧
 ਨੇਦੇਹਾ॥ ਤਾਰਪਟਨਾਬਾਇਆ॥ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਆ
 ਘੀਉਸੁਆ॥ ਆਦੇਸੋਬਾਸਾ॥ ਆਦੇਸੁਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਰੀ
 ਆ॥ ਆਦੇਸੁਚਰਪਟਨਾਬਾਇਕੰਕਾਰੁਕਠਿਆਦੇਸੁਆ॥ ਚਰਪਟ
 ਟਾਚਾ॥ ਕਹਾਤੁਮਾਰਾ॥ ਆਸਨਧੈਸਨੁਕਠਿਨਤਮਾਰੇਜਨਾਕਠਿਨ
 ਸੁਤਕੇਕਪਰੇਚਲਤੇਕਿਤੇਨੇਜਨਾ॥ ਖਾਟਤੁਲਾਈਕੰਗਾਛੀਟਾਈ॥
 ਕਹਾਕਰੋਧੀਸਗਾਮਾ॥ ਚਰਪਟਥੇਲੇਸੁਛੀਤੁਨਾਨਕਕੈਸਾਕ
 ਥੋਗੀਆਨਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਟਾਚਾ॥ ਆਸਨਧੈਸਨੁਕਠਿ
 ਆਕੁਤਾਰਿਨਾਮਹਮਾਰੇਜਨਾ॥ ਧੀਮਾਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਾਹੀਰੇ
 ਚਲੇਅਚਾਈ॥ ਜੇਜਨਾ॥ ਖਾਟਤੁਲਾਈਵਸਦੈਦੁਆਰੀਤ
 ਹਾਕਰੋਧੀਸਗਾਮਾ॥ ਨਾਨਕਥੇਲੇਸੁਛਾਚਰਪਟਨਾਬਾਇਸਾ
 ਕਥੋਗੀਆਨਾ॥ ੨॥ ਤਾਰਪਟਨਾਬਾਇਛੀਰੀਗਾਇਆ॥
 ਜਾਇਗੋਰਖਨੁਕਾਰਠਿਸੁਆ॥ ਸੁਛੀਨਾਬਜੀਨਾਨਕਪੁਰਸਜੋਰੀ

ਸਗੋਂ ਤਾਗੋਰਖਨਾ ਬਕਰਿਆਂ ਚਰਖਟਨਾ ਬਮੇ ਜਾਣ
 ਤਾਗੋਂ ਤਾਗੋਰਖਨਾ ਬਕਰਿਆਂ ਕੋਈ ਝੰਗਰਨਾ ਬਾਗਾ ਝੰਗਰਨਾ
 ਬਕਰਿਆਂ ਨਾ ਬਜੀ ਮੇਂ ਜਾਤਾ ਦੇਖੋ ਕੈਸਾ ਮਾਈ
 ਮੈਂ ਤਾਗੋਂ ਤਾਮਰੂ ਪਾਏ ਗਾਇਆ ਝੰਗਰਨਾ ਬਹਾ ਬਣ
 ਤੇ ਨੀ ਮੁਖ ਮੇਂ ਧਾਤਾ ਕਉ ਨਰੇ ਬਾਲੇ ਕਉ ਨਤੁ ਆਪਨਾ
 ਉਧਤਾਈ ਮੂੰ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਹੇ ਕਉ ਦੁਹਮਾਰਾ
 ਨਾਉਂ ਦੇ ਕੰਕਾਰੀ ਅਬ ਨਾਉਂ ਤੂ ਕੀ ਕੁਲਾ ਗੋਰਖ ਕੁਲਾ॥
 ਅਉ ਪਦੁ ਪਾਈ ਮਨ ਮੈ ਟੁਲਾ ਦੇ ਕੰਕਾਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਉਂ ਆਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਧਾਲੇ ਧਾਲੇ ਜਾਉ॥ ੨॥ ਝੰਗਰਨਾ ਬਣਾ॥
 ਧੀਨਾ ਰੰਕਨਾਈ ਦੀ ਪਕੁਜੇ॥ ਧੀਨਾ ਦੁਪਾ ਨੇਉ ਧਾਲ ਕਪ
 ਲੇ॥ ਧੀਨਾ ਪਨਖ ਕਉ ਤੀਰਚਲਾ ਦੇ॥ ਧੀਨਾ ਚਰਨ ਕਉ ਨਗ
 ਰਾਸੀ ਪਾਏ॥ ਝੰਗਰ ਪੁਛੇ ਸੁਣਹੇ ਬਾਲੇ॥ ਧੀਨਾ ਧੀਨਾ ਕੋਈ
 ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ॥ ੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਟ ਕਉ ਲਾਏ

ਪਕਕਉ ਜਲੋ॥ ਸੀਵਲਾਹਿਤਉ ਧਾਮਕਪਾਠੋ॥ ਸੁਹਤਿਬਾਪੀ ੭੮੨
 ਤੇਤੀਹਚਲਾਇਆ॥ ਗੁਰਚਰਨਲੇਨਗਰਾਸੀਧਾਇਆ॥ ਏਸੇ
 ਨਕਸੁਣਝੰਗਰਧਾਠੋ॥ ਕਿਰਮਾਨੀਨਿਰਾਖੁਲੇਤਾਠੋ॥ ੧॥
 ਤਾਝੰਗਰਨਾਬਧਹੁਤੁਸਰੀਮੰਦਾਹੋ॥ ਏਗਾਇਆ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਅ
 ਖੀਅਜੀਤ੍ਰਿਕਾਕੇਈਉਰਿਰੰਕਾਰਹੈ॥ ਤੇਰੇਅਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹ
 ਰਸਕਦਾ॥ ਸਕੇਰੁਸਮਹੋ॥ ਏਜਾਦੇਹੈਨੀ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਧੋਸੀ
 ਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੁਕਰਤਾਰਏਰੇ॥ ਗੁਰਮੀਲੀਆਹੈ॥ ਅਤੇਧੰਨਾ
 ਨੇਰੰਕਾਰਬੀਅਸਾਡੀ॥ ਦਿਸਾਇਤਕੇਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਆਵਦਾ॥
 ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਬੋਭੀਕਈਰਕੁਗਤਜੇਅਹੁ॥ ਉਸਦਾਕਰ
 ਮਅਸਾਬੋਭੀਅਗੇਅਹੁ॥ ਅਤੇਕਈਰਜੇਹਾਰੁਗਤਕੋਈਨਾ
 ਹੀਹੋ॥ ਏਆਤਾਠੇਰਮਰਦਾਨੇਅਗਾਖੀਅਜੀ॥ ਤੁਸਾਬੋਭੀ
 ਕਈਰਵਧੋਹੋ॥ ਏਆਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਅਗਾਮਰਦ
 ਨਾਕਈਜੁਗਾਬੀਤਦੇਹੋ॥ ਅਤੇਕਈਸਾਪਤਗਭੋਹੋ॥ ਏਉਏ

ਬਿਓਵੇਵੇਗੇ। ਪਹਾਨੀਰਕਾਰਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹ ਵਿਚ ਸੇਨ
 ਨਾਹਿ। ਇਆ। ਇਕਸੇਕੀ ਬੀਰਗਤਨ ਦੇਹ ਵਿਚ ਦਰਸਨ
 ਹੋਇਆ। ਇਸਵਾਸਤੇ ਵਰਾਗਤ ਹੋ। ਕੀ ਬੀਰ ਦੀ ਗੁਰ
 ਤਨਾ ਕੀ ਸੇਵੀ ਗੁਰਤਨ। ਹੀ ਸਗਦੀ। ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
 ਬੀਰ ਅਤੇ ਨੀਰਕਾਰਾ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਨਾਹਿ। ਤਾਫੇਰਿ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਜੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਕੀ ਵਰਸਨ ਕੀਤਾ। ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ। ਹੋਰ ਸਕੀ ਸੇਨਾਹਿ
 ਕੀਤਾ। ਅਸਾਨੁ ਗੁਰਤਨਾ ਸੀਆ। ਇਅਹੋ। ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇ ਅਖੀ ਅਜੀਤ ਸਾਥੇ ਕੁੀ ਵਰਾ ਹੋਇਆ। ਤਾ
 ਫੇਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ। ਅਸਾਵਿਚ ਕਾ
 ਵੀ ਕਸਰ ਹੋਗਈ ਹੋਸੀ। ਪਹੁੰਚਿ ਸਾਵਿਚ ਕਾ ਵੀ ਸੀ
 ਨਸੇਖ ਹੋਨਾਹਿ। ਤਾਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਅਖੀ ਅਜੀਤ ਸੇ
 ਹੋਕੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋਸੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰ

ਦਾਨਾਹਿਕਜੇਟਾਹੁਸੀ।ਪਰੁਅਸਾਥੇਛੋਓਹੁਅਸਾਨੀਅੰ ੧੮੩
 ਫਮੰਨਸੀ।ਪਰੁਸਥਿਦੁਗਾਅਸੀਦੇਹਛੋਓਹੋਗਾ।ਤਾਪੀਛੋਓਹੁ
 ਗਾ।ਛੋਰਸਰਦਨੇਕਹਿਅਕੀਤੁਸਾਹੀਜੇਹੋਹੈਗਾ।ਤਾਗੁ
 ਹੁਸਨਕਜੀਅਥੀਅਮਰਦਨਾ।ਅਸਾਥੇਦੁਪੋਹੈਗਾ।
 ਤਾਮਰਦਨੇਅਥੀਅਜੀਤੁਸਾਥੇਵਡੋਹੈਗਾ।ਤੁਤੁਸਾਡੀ
 ਅਨੁਕਿਉਕਰਰਖੇਗਾ।ਤਾਛੋਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਮਰਦਨ
 ਾਇਸਦੁਸਤਮੰਨੇਗਾ।ਜੇਗੁਰੁਅਸਨੁਸੀਲੀਅਹੈ।ਸੋਉਸਨੁ
 ਰੀਉਂਜੀਏਗਾ।ਤਾਛੋਰਿਮਰਦਨੇਪਾਛਿਅਜੀਕੇਹਜੇਬਾਏ
 ਕੇਹਜੇਮੁਲਖੋਹੈਗਾ।ਤਾਛੋਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਮ
 ਰਦਨਾ।ਵਟਾਲੇਦੇਪਗਲੇਵਿਚੋਹੈਗਾ।ਤਾਛੋਰਿਮਰਦ
 ਨੇਅਥੀਅਜੀਤੁਸਾਜੇਹੋਸੀ।ਤਾਛੋਰਿਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿ
 ਅਮਰਦਨਾ।ਅਸਾਹੀਜੇਹੋਸੀ।ਪਰੁਵਡਾਗੁਰਮੁਖੀਹੋਸੀ
 ਾਗੁਰਗਾਈਕਾਠੀਕੇਅਨੁਮੰਨਸੀ।ਇਕੋਕੀਧੀਗੁਰਗਤਨੁ

ਇਕੇਅਸਾਨਾ। ਇਕੇਉਸਨੂੰਸੀ। ਤਠੇਰਿਮਰਦਾਨੇਅਗਥੀ
 ਅਜੀਗੁਣਅਗੇਚਲੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗਥੀਅ
 ਮਰਦਾਨਾਚਰਦੇਅਗੇ। ਤਾਮੀਨਾਪਰਧਤਨੁਚਲੇ। ਜਗਇ
 ਮੀਨਾਪਰਧਤਉਪਰਧਲੇਹੋਏ। ੧॥ **ਬੋਲਗੁਭਾਈਵਾ**
ਹਰਤਰੁ ਸਾਖੀਹੋਚਲੀ। ੧॥ ਤਠੇਰਿਮਰਦਾਨੇਅ
 ਥੀਅਜੀਗੁਣਕਿਬੇਅਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗਥੀਅ
 ਮਰਦਾਨਾਅਸਿਮੀਨਾਪਰਧਤਹੋਅਏ। ਤਠੇਰਿਮਰਦਾ
 ਨੇਅਗਥੀਅਜੀਕਿਤਨੇਜੇਜਨਅਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਅਸੀਲੋਹਰਜਾਰਜੇਜਨਅਏ।
 ੧੬੦੦॥ ਤਠੇਰਿਮਰਦਾਨੇਅਗਥੀਅਜੀਅਗੇਸੁ
 ਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਿਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰ
 ਦਾਨਦਸਹਜਾਰਜੇਜਨਰਹਿਆ। ੧੦੦॥ ਤਠੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਅਗਥੀਅਤਸਾਨੁਜੇਗੁਰੂਮੀਥੀਆ। ਜੁਆ

ਸੇ

ਸੇ ਕਉ ਨਾਮਿ ਲੀਆ ਆਗੁ ਅਤੇ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਕੀਆ ਆਗੁ।
 ਤਾਏਰ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਥਾਥਾ
 ਜੀ ਦਾਹੇ ਦਾਹੇ ਈ। ਜੀ ਬੇਤੋ ਜੀ ਜਿਲਾ ਅਤੇ ਪਵਣ ਹੈ। ਸ
 ਕਉ ਸਦੇ ਵਚਨਾ ਵੇਚਰ ਸਦੇ ਹੈ ਨੀ। ਅਤੇ ਤੇ ਆਗਾ ਸਿਮਰੀ
 ਸਕਉ ਸਦੇ ਅਧੋ ਵੇਚਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾ ਰਉ ਗੁਧ ਥਾਥਾ ਜੀ
 ਦਾਹੇ ਈ। ਜੀ ਸਤਾਈ ਥਾਥਾ ਜੀ ਦਾਹਿ ਜੇਗਾ। ਉਸਤਾਈ ਥਾ
 ਥਾ ਅਥਾਹੇ ਗਸਤਾਈ ਥਾਥਾ ਅਥਾਨਾਹਿ। ਤਾਏਰ
 ਮਰਦਾਨੇ ਅਥੀਆ ਜੀ ਚਾਲੀ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ। ਤਾਏਰ ਕੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾਹਿ ਕਰਾਰ ਵਿਦਾਸਦਾ ਸਿ
 ਆਰੁ ਪੁਰਸਾਪ ਆਗੁ। ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕੰਧੀ ਗੁਲਾਗੁ।
 ਅਸਾ ਤੇਰ ਵਿਦਾਸੇ ਕੀ ਵਪ ਆਗੁ। ਅਤੇ ਹਿਕ ਅਸੀ
 ਅਤੇ ਹਿਕ ਅਸਾ ਬੋਧਿ ਛੇ ਸਉ ਵਗਧੇ ਦੇਹੈ ਗਾ। ਉਹੁ ਅ
 ਸਾ ਤੇਰ ਜੇਹੈ ਦੇਗਾ। ਤਾਏਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੇ ਅਜੀ ਉਹੁ

ਕਿਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨ
ਅਸਾਨੇ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛ ਆ ਜੀ ਉਹ ਕਉ
ਨ ਬਰਨੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖੀ ਆਮ
ਰਦਾਨ ਦਰਜ ਦਏ ਘਰੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖੀ ਆ ਜੀ ਕਉ ਉਹੀ ਕਉ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਨੇ ਹੋ ਗੁਪਤ ਬਾਨੀ
ਉਚਰੇਗਾ ਨਾ ਜੀ ਤਾਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛ ਆ ਜੀ ਉਸ
ਦੇ ਕੀ ਸੀ ਅਸੀ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਉਚਤਾ ਅਖੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਸਦੇ
ਸੰਗ ਸਿੰਘੀ ਨਾਕ ਰਤਾ ਹੋਰ ਸਨ ਜਾਨੇਗੀ ਨਾ ਜੀ ਉਸ
ਦਾ ਰੂਪ ਬਚੇਗਾ ਅਖੀ ਨਾ ਬੀ ਬੀ ਪੰ ਬਚੇਗਾ
ਤਾਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛ ਆ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰੀ ਗੁਰੇ ਹੋ
ਇਹ ਅਤੇ ਅਸ ਨੁਕਿ ਬੈਠੇ ਸਾ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਅਮਰਦਾਨੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੇਹੈ। ਅਤੇਅਜੇਹਾਹੈਜੇਓ
 ਸਲਾਹਿਨਾਲਲਾਹਿਗਾਇਕਾਈਨਾਹੀ। ਅਤੇਹੈਮ
 ਸੁਦਰਨਦੇਹੀਜੇਹੈ। ਹੋਮਨਾਸੁਦਰਨਕੇਦੀਨਾਹੀ।
 ਗਦਾ। ਅਤੇਸਨਾਬੀਧੋਲਦਾਨਾਹੀ। ਅਤੇਹੈਮਹੇਮਾਦੀ
 ਚਅਵਾਜਨਿਕਾਈਹੈ। ਜੇਗੁਰਗੀਰਗਾਹੀਗੀਰੀ
 ਗਾਮਰਦਾਨੇਅਥੀਅਜੀਏਹੁਕੀਨੀਸਾਹੇਈ। ਪਰਜੀ
 ਹੁਕਚਲੇਸੁਮੇਰਉਤੇ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਨੀਕਹੀਆ
 ਮਰਦਾਨਾ। ਅਜੀਸੀਧਮੀਨੁਕੀ। ਵੀਚਦੀਰਾਹੁਦੇਹੈ।
 ਦੇਖਕਾਈਸਾਹਿਤਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਥੀਅਕੁਲਾਨੀ। ਤਾ
 ਸੀਧਮੀਨੁਕੀਨੁਗੋਰਖਪੁਟਿਕਿਉਰੇਸੀਧੋ। ਤਾਸੀਘਰਨਾਬ
 ਕਹਿਅਕੀਉਨਾਬਜੀਆਹੀ। ਅਕਰੇਤਮੇਜਾਤਾਹੈ। ਤਾਹੈ
 ਰਖਨਾਬਕਹੀਆਸੀਘਰਨਾਬਧੋਲਾਏਕੀਸਕਤਹੈ। ਤਾਸੀ
 ਘਰਨਾਬਕਹੀਆਕੁਰੂਜੀ। ਕੀਅਨਾਨਕਤਪਾਹੈ। ਤਾਹੈ

ਰਖਕਹਿਅਨਾਬਕਹਿਅਜਗੁਨਾਬਜੀ। ਤਸੀਘਰਨਾਬ
 ਅਥੈਅਗਪਰਵਰੇਤਉਨਲਾ। ਆਉਦਿਅਹਿਅਥੈ
 ਉਸਾ। ਅਰੇਮਾਈਮੂਰੇਅਦੇਸਾ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਥੋਲੀ
 ਉਨਾਹੀ। ਪਰੇਠਾਵੇਚਮਾਸੀਨਤਾ। ਤਾਟੇਰਸੀਘਰ
 ਨਾਬਕਹਿਅਗ। ਅਰੇਮਾਈਮੂਰੇਥੋਲਤਾਕਉਨਾਹਿ।
 ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਥੋਲੀਆਮਾਈਮੂਰੇਗੋਰਖਕਹਿਐ
 ਜਿਨਗੁਮਕਉਅਕਲਨਦੀਨੀ। ਹਾਥਫੇਰੇਤੀਕੰਨੇਮੁ
 ਦੁਸੁਗਤਿਧੁਪਿਸਰਛੀਨੀ। ਮੂਰਮੂਰਾਈਆਗੇਤ
 ਲਜਾਈਆਉਤੈਕੀਜੇਗੁਨਪਾਈਆ। ਕਾਹੇਕਾਰਕਰੁ
 ਸਮਲਗਾਈਧੀਰਬਾਜਨਮਗਵਾਈਆ। ਕਹੇਨਾਨ
 ਕਸੁਦਸੀਘਰਨਾਬਤੈਜੀਉਪਾਣੀਵਿਚਰਾਗੁ। ਹੀਨ
 ਵੇਲਲੀਪੁਤਰਜਾਣੀਆਛੇਰੇਦਮੂਰਖਬੂਤਾ।
 ਤਾਸੀਘਰਨਾਬਘਰਨਨੀਤਾ। ਪਰਸਗੰਮਿਦੇਹੀਕਹਿ।

23

ਕਉਨਜੁਗਤਿਕਰਿਕਾਮਗਵਾਇਆ ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਰਿਤਿਆ
 ਗੀਮਾਇਆ ਕਵਨਜੁਗਤਿਕੋਪਕਉਜੀਤਾ ਕਵਨਜੁਗਤਿਕੁ
 ਏਅਤੀਤਾ ਕਵਨਜੁਗਤਿਲੋਕਪਰਹੋਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਾਲ
 ਸੀਰਟਰੋ ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੋਹਨਾਈਅਧੋ ਕਵਨਜੁਗਤਿਰੀ
 ਕਾਰਨਾਸੀਤਧੋ ਸੁਣਨਾਨਕਕਹੇਸੀਪਰਨਾਬਅੰਧੁਤਾਤ੍ਰਿਤੇਏ
 ਖਿਆਪੀਨਗਰੀਕੋਪੁਤਾ ॥ ੩ ॥ ਕੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ ਸਚੁਜਾਣੇ
 ਆਤਕਾਮਗਵਾਇਆ ਸਧਦੁਜੁਗਤਿਸਿਉਤਿਆਗੀਮਾਇਆ
 ਸੀਤਾਈਤੇਕੋਪਕਉਜੀਤਾਕੈਗੁਣਮੇਟੇਕੋਏਆਤੀਤਾਸੀ
 ਤਸੀਗਮਿਲਿਲੋਕਪਰਹੋਰਾਸੀਮਰਨੀਕੀਨਾਕਾਲਾਸੀਰਟਰੋਏਕੋ
 ਜਾਨਿਆਤਾਮੋਹਨਾਈਅਧੋਰੇਨਹੁਏਅਹਿਕਾਰਨਜਧੋਸੁਣ
 ਸੀਪਰਨਾਬਕਹੇਨਾਨਕਅਉਪੁਤਾਤ੍ਰਿਤੇਏਖਿਆਪੀਨਗਰੀ
 ਕੋਪੁਤਾ ॥ ੪ ॥ ਟੋਰਸੀਪਰਨਾਬਵਾਚਾ ਕਉਨਜੁਗਤਿਠਹੇਸੀ
 ਸਾਰਾ ਕਉਨਜੁਗਤਿਪਹੁਚੇਦਰਧਾਰਾ ਕਉਨਜੁਗਤਿਦਰਿ

੧੮੬

੬

ਭਾਕਿਨਪਾਇਆ। ਕਉਨਜੁਗਤਿਸਿਲੇਸਿਲਾਇਆ। ਸੀਘਰਪੁ
ਛੇਸੁਲਨਕਧੀਦੋ। ਤੁਮਅੰਤਰਿਧਾ। ਹਰੀਧਮਰੀਧੋ॥੫॥

ਪਰਗੁਨਾਨਕੀਵਾਰ ਮਾਨਤਿਆਗੁਠਹੇਦਰਬਸਿਸਾਰਾ।
ਗੁਰਾਕਿਰਪੋਪਹੁਚੇਦਰਬਰਾ। ਹਰੀਕਿਰਪਾਦਰੀਰਾਕਿਨਪਾਇ।
ਸੀਤਸੀਗਲੇਏਸਿਲਾਇ। ਕੇਹੈਨਾਨਕਸੁਨਸੀਘਰਅੰਧੋ। ਤੁਮਗਾਤੁ
ਮਨੁਰੀਧਮਰੀਧੋ॥੬॥ ਤੁਸੀਘਰਨਾਬਕੀਸਰੀਸੰਦਹੇਇਗਇਆ।
ਤੁਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਮੀਤਾਇਬੇਵਰਤਮਾਸਾਧੂਠਾਠੇਰ
ਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਖੁਮਰਦਾਨਕੇਹਤਮਾਸਾਧੂਠੇ। ਏ
ਗਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਏਹਜੇਪਹਾੜਹੈ। ਏਹਕੇਹੀਆਲ
ਹਰਾਦੇਦਹੈ। ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਸਾਦਨਾਹੈ। ਨਾਜਾਪਦਾਹੈ
ਜੇਰੁਪਾਹੈ। ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੇਮੇਤੀਹੈਨੀ। ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੇ
ਲਾਲਜਾਵਹਰਹੈਨੀ। ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੇਹੀਰਾਪੀਨਾਹੈ। ਏ। ਅਜੀ
ਏਸਪਹਾੜਦਾਕੁਝਮਲੁਮਨਾਹੀਹੈਦਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆ

ਅਖੀਆਸੁਨੁਮਰਦਨਾਇਹੁਸੀਨਾਏਸੇਵਾਸੇਤਾਖੀਦੀਐਇਨੇ
 ਏਸੇਵਾਸੇਤਾਕੁਦਰਤਿਦੀਮੀਨਾਕਾਰੀਹੋਈਹੋਇ। ਤਾਮਰਦਨੇਅ
 ਖੀਅਜੀਹੁਨੁਚਲੇਸੁਯੋਰਓਪਾਰੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
 ਮਰਦਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਰੁਲਾਜੀ।
 ਫੇਰਮੰਗਲਨਾਬਜੇਗੀਨੁਗੋਰਖਕਹਿਆ। ਜਾਹੁਮੰਗਲਨਾਬਉਪ
 ਦੇਸਲੈਆਉ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਹੀਗੁਰੁਜੀਦੇਖਲੇਕੁਜਦੇਹੋ।
 ਕੇਝਗਜ਼ਕਰਲੇਕੁਜਦੇਹੋ। ਕੇਉਪਦੇਸਦੇਲੇਕਉਕੇਜਤੇਹੋ। ਤਾ
 ਗੋਰਖਨਾਬਕਹਿਆਨਾਬਜੀ। ਜੇਤੁਮਾਗਜੀਅਅਵੇਸੇਕਰੇ।
 ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਬਕਹਿਆ। ਕੁਝਜੀਤੁਮਤੇਪੁਰੇਜੇਗੀਸਰੇ।
 ਅਰਓਗੁਰੁਪੁਰਾਜੇਗੀਸਰੇ। ਤਿਸਕਾਦੇਖਨਾਅਰੁਖੇਜਲਾ।
 ਕੀਆਉ। ਏਕਬਾਰਖੇਜਦੇਬਾਰਖੇਜਾ। ਕਹੇਤੈਧੁਲਾਇਲੇਆ
 ਓ। ਤਾਗੋਰਖਨਾਬਕਹਿਆਸੇਨਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀ। ਐਸੀਤਰਾ
 ਲੀਅਵੇਜੇਸੇਵਕਰੇ। ਏਵੇ। ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਬਕਹਿਆ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕ ਤਿਸਕਉ ਕੀਜੀਤਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪਤੇ ਨੀ ਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਅਰੁ ਜੇ ਅਪਜੇ ਸਾਹੋ ਹੈ ਆਪਸ ਤੇ ਉਚਾ ਹੋਇ। ਤੇ ਉਹ ਕਿਉ ਕ
 ਰਿਸੇਵ ਕਹੇਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਉਸ ਕੇ ਅਗੇ ਨਿਵਰਲੀ ਸ੍ਰਿ। ਅਰੁ ਉ
 ਸ ਕੇ ਅੰਤਰੀਰੀ ਅਨੁਭਵ ਜੀ ਅਵੈ। ਤਉ ਉਹੁ ਕੀ ਅਗੇ ਤੇ ਨਿਵ
 ਰ ਜਾਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਅਪਸੇ ਉਚਾ ਹੋਇ। ਤਉ ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀ
 ਆਵੈ ਤੇ ਨਿਵੇ ਨਹੀ ਤੇ ਨਾ ਨਿਵੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਗੇ
 ਰਖਾ ਕਹਿ ਅਮੰਗਲ ਨਾ ਬਤੈ ਕਉ ਅਰੁ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਸ ਮਾਉ ਅ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਘੁਪੁ ਨਾ ਬਤੇ ਏਲਾਜ ਨਾ ਹੀ। ਅਰੁ ਚਰਪਟ ਨਾ ਬਸ
 ਕੁਏ ਕਏ ਕਜੈ ਸਾਹੋ। ਅਰੁ ਅਉਰੁ ਨਾ ਬਸਿ ਪਖੇ ਸੂਰੇ ਸਾਹੋ ਨੀ।
 ਤਮਾਰੀ ਖਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਜਾਉ। ਤਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕਹਿ ਆਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੰਜਾਤਾ ਹੈ। ਗੋਰਖ ਕਹਿ ਆਨਾਹੁ ਨਾ ਬਜੀ। ਤਮੰਗਲ
 ਨਾ ਬਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਪਰਾਸਿ ਉਦੇ ਮਕਾ
 ਮੁਆਇਆ। ਆਇਕ ਰਿਅਾਖੀ ਸਾ। ਆਵੇ ਸੋਹ ਨਾ ਨਕ

ਤਪਾਜਗੀਸਗਾ ਕੁਲਾਕੀਆਦਰਸਨਦੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਸੰਤਾ
 ਜੇਗੀਸਰੇਕੇਤਾਈਆਮਹੇਆਖਕਰਚਰਨਾਨੂਹਬਲਾਵਨਾਦਉ
 ਜੈਆਗਾਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਿਜਾਮਿਆਗਾਉਸਦਾਕਉਦੇਖਕ
 ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਦੇਹਬਪਕੜਲੀਤੇ। ਅਤੇਆਪਣੇਹਥਮੰਗਲ
 ਨਾਥਦੇਪੈਰਾਤੇਰਕੇ। ਅਤੇਮੁਹੀਬਚਨਬੋਲੇ। ਜੇਅਦੇਸਦੇਕੰਨ
 ਰਕਉਆਦੇਸਾ। ਆਉਂਮੰਗਲਨਾਬਪੁਰਨਜੇਗੀਸਗਾ। ਤਾਮੰਗਲ
 ਨਾਬਕਹਿਆ। ਤਪਾਜੀਈਹਾਕਉਨਮੋਰਬਾਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਹਿਆ। ਸੁਣਮੰਗਲਨਾਬਜੀਹਮ। ਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਪਰਸਨਾ
 ਏ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਹਿਆ। ਪੀਲਮਾਰੇਗੁਰੂਤਪਾਜੀਜੇਤੁਮਹਮ
 ਕਉਦਰਸਨਦੀਆ। ਚਲੋਸੀਧਮੰਡਲਦਰਸਨਲੇਹੋਦੇ।
 ਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਕੁਲਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਤੁਮਚਲੇਹਮ
 ਆਵੇਹੈ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਹਿਆ। ਕੁਲਾਤਪਾਜੀਜੇਉਤਮਾਰੀ
 ਰਜਾਇ। ਅਰੁਜੇਕਹਤੇਈਹਾਹੀਕੁਝੁਗਤਿਲੀਆਵੇ। ਤਾ

ਪਰੇਆਪਰੇ ਪੁਸੀਏ ਗਾਇਆ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਅਸੁ ਨੀ ਗਲ ਨਾ ਬਨੀ ॥ ਹਾਕੇ ਕੁ ਗਾਤਿ
 ਤੁਮਾਰਾ ਕੁਠੀ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆਤਮ ਗਾਏ ॥ ਸੀਤੀ ਭਾਈ ਜਬ
 ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਖਤੀ ਆਤਮਾ ਆਪਾਇਆ ॥ ਸੁਨਾ
 ਗਲ ਨਾ ਬਏ ਕਥਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਹੁਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਏ ਕਮ ਪਾਰੀ ॥
 ਤਬ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਢੀ ਗਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂਰੀ ਮੁਸੀ
 ਕਰੀ ਗਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਏਹ ਤਾ ਕੇ ਏ
 ਅਜ ਬਨੇ ਗੀਅਗਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕੇ ਆਵੇ ਰਸ ਕੇ ਹੀ ਕੇ ਜੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਏ ॥ ਕੇ ਏ ਪੁਰਨ ਕੇ ਏ ਮਧੇ ਹੀ
 ਕਮ ਪੁਰੇ ਦਾ ਹੋਏ ॥ ਕੇ ਏ ਪੁਰ ਤੇ ਹੋਏ ਹੀ ॥ ਜੇ ਸਰੇ ਪੁਰਨ ਹੋਏ
 ਹੋਵਨਾ ॥ ਤਾ ਸਰ ਮੀ ਸਾਏ ਓ ਪਰ ਜਾਵੇ ॥ ਪਰ ਕੇ ਏ ਏ ਕਮ ਪੁਰੇ
 ਦਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸਤੇ ਪੁਰਨ ਕੇ ਰਧਾ ਹੋਈ ॥ ਅਤੇ ਜੀ ਸਾਏ ॥ ਫਾਰੀ
 ਆਵੇ ਏ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਤਾ ਚਲ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਅਮਰਦਾਨਾ ॥ ਹੀ ਕੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ ਬਏ ॥

ਓਹੁਕੀਆਪਨੁਬਹੁਤਾਛਿਕਦਾਹੈ। ਓਹੁਕੀਛਿਕਦਾਹੈਤਾਚ
 ਲਾਏਆਹੈ। ਤਾਛਿਕਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਓਸਮੰਗਲਨਾਥ
 ਪਾਸੇਦੁਖਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ। ਮੰਗਲਨਾਥ
 ਸੀਧਾਵੈਚਨਾਹੀ। ਕ੍ਰੋਧਸੀਧਾਦਾਹੈ। ਪਰਹੈਸਤਿਗੁਰੂ। ਤਾਛਿਕਮਰ
 ਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਗੁਰੂਜੀਜੇਸਤਿਗੁਰੂਹੈ। ਤਾਗੋਰਖਦਾਸੀਯਾਕੀ
 ਉਹੈਇਆ। ਅਤੇਜੇਗਿਆਦਾਕ੍ਰੋਧਕਿਉਲੀਤੋਸੁ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆ। ਮਰਦਾਨਾਉਸਤਾਈਗੋਰਖਹੀਮਿਲੀਆ। ਪਰਾਜੇਸਨੇ
 ਆਪਣੀਵਿਛਾਛਿਕਲਏ। ਤਾਕਿਸੇਦਾਕੰਮਹੈ। ਜੇਮਨੇਕਾਰੀਸਕੇ।
 ਉਹਤਾਕੁਣੈਦਾਸਾਹਧੁਹੈ। ਤਾਛਿਕਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਏਹਨਜ
 ਹਕਰਤਰਤਪੇਨੁਬਖਸੀਹੈ। ਤਿਚਰਾਨੁਸੰਗੁਨਾਬੇਜੇਗਿਆਇਆ।
 ਪਰਕਿਸਤਗਾਇਆ। ਏਕਮੁੰਦਾ। ਏਕਛਹੁਆ। ਏਕਖੈਰ
 ਗੀਨਲੀਤਿਆਇਆ। ਆਵੇਹੀਕਾਰੀਉਸਾ। ਆਵੇਸਹੈਨਾਨਕਭਾ
 ਸੇਆਵੇਸਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਆਵੇਸੁਏਕੰਕਾਰਕਉ। ਅ

ਦੇਸਾ ਆਉ ਸਿੰਧੂ ਨਾ ਬਨੇਗੀ। **ਸਿੰਧੂ ਨਾ ਬਣੇਗੀ।**
 ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰੇ ਫੁਰਾ ਆਖੇ ਹਾਥ ਲੇਹਾ ਧੀਰਾਗੀ। ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਨੇ
 ਲੇਹੇ ਵੇਖੀ ਧੀਘਨ ਨੇ ਕੇਟੇ ਜਗੇ। ਸਿੰਧੂ ਨਾ ਬਨੇ ਸੁਣਾਨ ਨਥਾ
 ਲੇ। ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਵੇਟੇ ਲੇ। ੧ ਰਹਾਉ। ਕਾਇਆ ਅਸਤ ਪਰਨ
 ਨ ਪਰਤੀਜ ਬਲਗਾ ਪਰਨੀ ਆਕਾਸਾ ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਉਲਟ
 ਕਉਲਾ ਪਰਗਾਸਾ। ੨। ਸਿੰਧੂ ਹਰਗਾ ਮਗਾ ਪਾਵੇ ਅਚਰਜ ਰੂਪਾਵੇ ਆ
 ਵੀ ਆ। ਸਿੰਧੂ ਸਿੰਧੂ ਆਹਿਰੇ ਸੋਹੇ ਆਗਮ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਏ। ੩।
 ਸਿੰਧੂ ਨਾ ਬਨੇ ਸੁਣਾਨ ਨੇ ਰਾਜਨਾ ਸਕਾਰ ਬਾਜੇ ਤੁਮਹਰੇ ਗੋਰਖ ਕ
 ਉਥਾ ਪੇਤ ਬਪਵੇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ। ੪੧। **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ**
 ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਹਰੀ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤ ਸੋਹਮਾ ਨੇ ਵੇਸਾਰੀ। ਫੁਰਾ ਹਾਥ ਲੇਹ
 ਕਬਹੂ ਨਾਉ ਪਵੈ ਭੀਖਾਰੀ। ਧੀਘਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੇਹੇ ਗੋਰਾ ਹਰੇ
 ਸਚਾ ਚਿਤਾਗੀ। ੧। ਸੁਫਿਤ੍ਰੀ ਸਿੰਧੂ ਨਾ ਬਨੇਗੀ। ਏਕੰਨੀਰ ਜਗਦਸਨ
 ਪਾਇਆ। ਫਿਰਤਾ ਸਦਾ ਅਰੇਗੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਕਾਇਆ

ਮੇਰੀਜੁਗਜੁਗਅਸਾਬੀਰਸਾਚੁਖੰਤੁਮੈਵਾਸਾ। ਹਮਰੀਕਾਇਆਕਦੇਨਪਤ੍ਰ
 ਸੀ। ਬੀਨੇਪਰਨਿਆਕਾਸਾ। ੨॥ ਸੰਨਸਹਰਮੇਅਸਬਲਨੀਆ। ਅਚ
 ਰਜਰੁਪਹਮਰਾ। ਸਤਿਸੰਤੰਤੁਮਰੇਪਾਜੀਨਉਨੀਧਿਖਤੀਵੁਆਗਾ। ੩॥
 ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੀਰੁਨਾਸਾਪੂਰਨਗੁਰੁਮਾਰਾ। ਗੋਰਖਜੈਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮ
 ਗੋਖਜੇਦਰਬਾਰਾ। ੪॥ ੧॥ **ਤਸੀਰੁਨਾਸਾਗੁਰੀਬੋਲੀਆ**
 ਗੋਰਖਤੁਮਰੀਦਿਸਾਟਿਨਾਏ। ਤੂੰਤੋਧਰੇਅਹਿਕਾਰੀ। ਕਉਨਧੂ
 ਦਤੇਉਪਾਜੀਆਨਾਨਕਕਉਨਕਹੀਏਮਹਤਾਰੀ। ੧॥ ਕਉਨਗੁਤ
 ਸਾਗਾਉਤੁਕਉਤੋਤੋਅਉਰਾਬਉਰਾ। ਸੁਪਸੁਪਤੇਗੀਜਗਬਉਰਾ
 ਨਿਮਕਤੇਏਕਉਤੁਕਾ। ੧॥ ਗੁਰਉ। ਸਿਪਬੁਧਕੇਮਨੇਨਾਹੀਨਾ
 ਬਜਤੀਸਰੀਏ। ਤੁਕਉਨਬਤਾਈਆਪਏਉਪਜੇਮਾਟੀਗੀਏ। ੨॥
 ਸਪਪੀਰਸਗੁਰਕੇਕੀਏਉਨਆਧੇਬਨਤਬਨਾਈ। ਉਨਕੋਰਦੇ
 ਕਉਨਤੁਕਹੀਏ। ਤੈਕੀਆਗੀਪੀਸੀਪਿਘਈ। ੩॥ ਸੀਰੁਨਾਸਕਹੈ
 ਸੁਣਨਨਕਤੁਕਉਰੁਗੁਰੁਨਾਸੀਲੀਆ। ਆਵਤਕਵਤਗੁਰ

ਕਹੁ

ਮਤ ਬਾਕ ਗਰੇਜੁ ਨਿਗਲੀਅਨ ॥੪੩॥ ਗੁਰੁ ਮਾਸ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਗੋਰਖ ਕਉ ਹਮ ਬੰਦਾ ਜਾਣੈ ਨਦਰਿ ਹਮਾਰੀ ਧੂਰੀ ॥ ਆਦੇਉ ਕੀ
 ਘੰਦੇ ਤੇਉ ਪਾਜੀ ਆਧੈ ਠਾਹੇ ਏਨ ਦੁਹੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕਉ ਤੂ ਤਲਗ
 ਤੁੰ ਕੈਸਾ ॥ ਸੀਪ ਸਾਪਿ ਸ ਕਉ ਸਨੇ ਕੀਏ ਦੁਹੁ ਪਰੈ ਤੈਸਾ ॥੨॥
 ਹਰਉ ॥ ਏਵ ਮੇਨ ਅਰੁ ਤਧੋਰ ਖੀਸਰ ਸ ਕਉ ਸਕੇ ਕੀਏ ਬੰਦੇ ॥ ਏ
 ਕਾਮਾਟੀ ਏਕ ਮਲ ਮੁਤਾਨੀ ਗਮਲ ਕਹੁ ਕਾਵੈ ਗੀਧੇ ॥੩॥ ਸਾ
 ਪਿ ਪੀਰ ਸ ਕੁਰਾਣੀ ਮੇਰੇ ਜੇ ਪੁਰਾਸਿ ਉਮਨਾਨੇ ॥ ਸੀਪ ਜਤੀ
 ਸ ਕੁਧ ਉਰੇ ਦੇਖੇ ਉਸ ਕਉ ਦੀਨ ਜਾਨੇ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੀਕੂਨ
 ਬਾਹਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੀਅਨ ॥ ਨਿਦਹਾਰੀ ਜੋ ਜੇ ਕਰਤੇ ਤੀਗਰ ਸਾਥੇ
 ਤੁਝੀ ਗਲੀਅਨ ॥੫॥੧॥ ਤਾ ਸੀਕੂਨਾ ਬਕੀ ਦੁਹਾਹੇ ਏਕੇ ਖਾਧੀ
 ਗਏਅ ॥ ਅਗੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਧਾਏਅ ॥ ਕਉ ਸੀਕੂਨਾ ਸਦੇ ਉਜਧਾ
 ਧੁ ॥ ਕਿਆ ਕਿਆ ਧਰਨ ਕੀਆ ॥ ਕਿਆ ਕਿਆ ਧਰਨ ਸੁਣੀਅਨ ॥
 ਤਾ ਸੀਕੂਨਾ ਬਖੋਲੀਅਨ ॥ ਨਾਸ ਜੀਓ ਤੇ ਅਓਰੀ ਆਧਉਰੀ

ਅਥਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਾਹੇਰਖਾਸਕਾਹੀਆ। ਕਿਉਂਗਲਨਾਬ
 ਨੀਸੰਕੂਨਾਬਕੀਕਿਆਕਰਤਾ ਹੈ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਾਹੀਆ
 ਰੂਜੀਆਪਲੇਬੀਰਦੀਨਾਹੀਜਾਤੀ। ਪਰਜੇਸਭਕਭਿਭੂਭੁ
 ਕਹੀਤਾ ਹੈ। ਤਉਪਤਿਗਰੀਹੀਤਾ ਹੈ। ਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਤੁਮਆ
 ਪਹੀਦੇਖੋਗੇ। ਤਾਸੰਕੂਨਾਬਕਾਹੀਆ। ਨਾਸਕੀਮੰਗਲਨਾ
 ਬਕਭੁਭਿਸਕਾਅੰਗਰਾਖਤੇਹੈ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਾਹੀਆ
 ਸੁਣੇਜੇਗੀਸਗਾਤੇਰੇਕਹੇਭੁਕਾਭੁਕਮੀਨਹੀਹੈਦੇਗਾ। ਏ
 ਹਥਾਤਜੇਗੀਸਗਾਕੀਆਨਾਹੀਜੇਰੁਲੇਕਉਸੁਰਾਕਹੀਏ।
 ਪੁਛਦੇਖੁਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸੋ। ਤਾਸੰਕੂਨਾਬਕਾਹੀਆਮੰਗ
 ਲਨਾਬਕੀਤੁਮਕੀਭਿਨਕੇਚੇਲੇਜਾਏਤੈਏ। ਤਾਮੰਗਲ
 ਨਾਬਕਾਹੀਆ। ਸੁਣਸੰਕੂਨਾਬਕੀਧੋਗੀਕਿਆਦਸਯੋਰੀ
 ਆਗੇਸੀਬਾਤਕਾਦੇਖੁਕੇਈਨਾਹੀ। ਸਾਧੋਕੇਅਗੇਸਾ
 ਪਹੀਨਿਦੇਗੇ। ਅਰੁਚੇਰੇਕੇਅਗੇਚੇਰੁਹੀਨਿਦੇਗਾ। ਹੀਕ

ਕਾਰੀ ਸਾਧੇ ਕੇ ਆਗੇ ਨਿਵਤੇ ਨਾਹੀ ਸੰਕੂ ਨਾ ਬਜੀ ਏਨੇ ਧਾਤੇ ਕੀ
 ਏਨੇ ਗੁਪਤ ਨਾਹੀ ਤੇਨਾ ਪੁਛ ਦੇਖੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕੇ ਤਾ ਸੰਕੂ ਨਾ
 ਬਸਰੀ ਮੰਦਰੇ ਏਕਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕਓ ਬਾਗਾ ਪੁਛੇ ਲਾਕੀ
 ਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਾਕੀ ਆਨਹਤ ਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬ
 ਏਨੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਓ ਸੀਧੇ
 ਨਾ ਬੇਨਤੀ ਓ ਤੁਸ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਤੁਕਿ ਆਮੋਲੀ ਅ
 ਹੈ ਵਹੁ ਜੈ ਸਾਹੇ ਤੈ ਸਾਹੇ ਤੁਸ ਓ ਸਕੇ ਕੁਝ ਸਹੀ ਕਤ ਤੇ ਨਾਹੀ
 ਪਤੀ ਕਿ ਆਹੁ ਤੁਸੀ ਸਾਧਾ ਪੈ ਹੈ ਅਓਰ ਕੀ ਸਕਾਨੀ
 ਜਨ ਕੇ ਕੀ ਏਨੇ ਏਨੇ ਅਰੁ ਅਤੀ ਭਠਕੀ ਰਕਓ ਓ ਓ ਬਰਨੀ ਹੈ
 ਜੇ ਆਪ ਸਤੇ ਸਕੁ ਕੇ ਓ ਰਕਾਰੀ ਜਾਣੇ ਏਨੇ ਨਾਕ ਸਿਮਰੇ
 ਹਮੀ ਗੀਅਨੀ ਮਿਅਨੀ ਹੈ ਏਨੇ ਅਓਰ ਕੇ ਏਨੇ ਨਾਹੀ ਤਾ
 ਸੰਕੂ ਨਾ ਬਜਾ ਲਿਗਾਇਆ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਸੇ ਨੇਹੇ ਏਰ
 ਤੁਸ ਆ ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕਹਿ ਆ ਸੁਣੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸੀ

੨੪

ਤੁਮਰ ਕੁਛ ਕੋਠਾ ਤਾਗੇ ਪੀਠੀ ਦ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨ ਕਹਿ ਆਸੁਣਹੁ
 ਹੁਜੀ ਕੋਠਾ ਤੁਮ ਬਚਨ ਕਰਤੇਹੁ। ਸੇ ਪੁਰਨ ਕਰਤੇਹੁ। ਪਰੁ ਟਕੀਰ
 ਅਤੀਤ ਨੀਦ ਕਰਨ ਨਾ ਹੀ ਆਇ ਆਈ। ਅਰੁ ਜੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀ
 ਤੇ ਸਹਜ ਕੇ ਪਰਮੈ ਕਰੀਏ। ਕੁਲੈ ਉਸਾਧੇ ਪੁਰਖੇ ਕੇ ਬਚਨੁ ਹੈ। ਜੇਹੀ
 ਅਨੀਧੀ ਅਨੀ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਏਕੇ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਹੈ। ਟਕੀਰ ਕਾ ਧੀਰ ਦੁ
 ਸਰੋਏ ਕਰੇ। ਭੀਨ ਭੀਨ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ। ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨ ਕਹਿ ਆਸੁਣਹੁ।
 ਕਾਈ ਜੀ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਬਚਨ ਕਰਤੇਹੁ। ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਅੰਸਾ ਹੀ ਦੁਹਾਹੀ
 ਤਾਹੇ। ਪਰੁ ਜੇ ਸਕਉ ਨੀਰੰਜਨ ਕੇ ਰਪਾਉਣੇ। ਟਕੀਰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਹੀ
 ਅਜੀਹੁ ਟਕਾ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰਿ ਚਲੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾ
 ਨਾਚ ਲਏ ਅਹੇ। **ਬੋਲਤੁ ਕਾਏ ਦਿਵਾਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਰਿਹਾ**
ਲੀ। ਤਾ ਮੀਨਾ ਪਰਧਤ ਤੇ ਉਰਾ ਹੀ ਲੀਤਾ। ਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰਿ ਬੜੇ
 ਤੇਏ। ਅਗੇ ਸੀ ਪਸੰਦੁ ਲੀ। ਨਉ ਨ ਬਚ ਉਰਾ ਸਹਿ ਸੀ ਪਾਛਿ ਅਜਤੀ।
 ਥੇਢੇ ਧਾਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋਨੀ। ਹੀ ਅਨਾਧੀ ਆਨੁ ਦੀ ਆਧਾਤਾ ਕਰਦੇ ਅਹੇ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਜਾਇਦਿ ਖਾਈਦਿ
 ਤੀਹ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਆ ਦੇਸੇ ਸਿਧੇ ਨਯੇ ਜਾਤੀ
 ਭੀ ਆ ਦੇਸਾ ॥ ਤਾ ਗੋਰ ਭਯੋ ਲਿਆ ॥ ਆਇ ਪੁਰਖ ਕੇ ਆ ਦੇਸਾ
 ਅਗੁ ਨਾਨਕ ਬਾਲਾ ਗੋਰ ਭਯੋ ਚਨ ਕੀਤਾ ਅਗੇ ਸੀਧੇ ਇਸ
 ਬਾਲੇ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਪਿਆ ਲਾਵੇ ॥ ਤਾ ਭੀ ਗਰਨਾ ਬਮਦ ਨਾਇ
 ਪਿਆਲਾ ਕਰਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਆਨੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਅਗੇ ਗਏ ਸਿਧਾ ॥ ਪੀਠੀ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਠੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿ ਆਇ ਹੁਕੇ ਹਾਪਾਨੂੰ ॥ ਤਾ ਭੀ ਗਰਨਾ ਬਕਾਤਿਆ
 ਜੀਏ ਹੁਕੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ॥ ਇਸ ਕੋ ਪੀਠੀ ਲੈ ਵਲਾਗਤੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਇ ਹੁਕੀ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਭੀ ਗਰਨਾ ਬਧੋ ਲੀ
 ਆ ॥ ਅਗੇ ਬਾਲੇ ਕੁਠੀ ਸਾਜੇ ਲਾਹਣ ਮੀਰੇ ਕਸਕੇ ਬੀਜ ਸਮ
 ਏ ॥ ਨਿਗਲ ਪਾਰਨਹੀ ॥ ਇਹ ਲਾਤੀ ਤਬ ਯਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੇ ॥
 ੧ ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਬ ਤੁਜੇ ਗੀ ॥ ਇਸ ਟਿਭੁ ਲੇ ਧੀਯਨ ਸਰ

ਕਾਟੇਸਗਲਿਹੁਰਮਾਤਿਖੋਵੇ। ੧॥ ਹਰਉ॥ ਹਰੇਮਤਵਾਲੇਮ ੨੬੩
 ਵਕੇਮਾਤੇਮਮਗਾਨਿਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਸੁਰਤਿਹੀਪਾਚਲਤਿਕ
 ਧਰੁ॥ ਰਿਖਾਰੀਖਾਯੋਰਗੀ॥ ੨॥ ਐਸੇਸੁਰੀਠੇਰੇਮਤਵਾਲੇ
 ਵਖਸੁਖਦੋਇਨਿਵਾਰੇ॥ ਜਹਾਏਖੇਤਹਾਏਕੋਸੇਅਮੀਰੀਰੇ
 ਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ ੩॥ ਲਾਹੁਪੁਜੀਸਾਬਿਨਿਧਾਰੇਖਾਲੀਖੇਪਨਜ
 ਵੇ॥ ਫਿਗਰਨਾਥਕਰੈਸੁਣਨਾਕਧਾਲੇਤਖਤ, ਵਰਸਨਖੋਵੇ॥
 ਹਰਉ॥ ਸਾਮੁਲਾ॥ ੪॥ ਗੀਅਨਾਧੀਅਨੁਕੀਲਾਹੁਣਮਾ
 ਰੁਕਿਰਣੀਕੀਕਸੁਪਾਈ॥ ਰਾਉਰੁਠੀਮੇਧੋਮਸਮਾਣਾ॥ ਧ੍ਰੁਮ
 ਕੀਅਗਨਿਜਲਾਈ॥ ੧॥ ਪੀਧੋਮਮਵਕੇਮਾਤੇਨਾਹੀ॥ ਜੇਮਤ੍ਰ
 ਵੇਲੇਮਵਕੇਮਾਤੇਕਿਨਮਤਵਾਲੇਭੀਮਾਹੀ॥ ਹਰਉ॥ ਸੁਰਤਿ
 ਨਲੀਰਾਉਥਾਸਨੁਕੀਨਾਅੰਤਰਿਧਾਰਚਾਈ॥ ਵਾਈਅਸੁਰਾਹੀ
 ਸਹਾਇਪੀਅਲਾਹੁਰਮਤਪੀਭੰਗਾਈ॥ ੨॥ ਹੁਗਮਾਥੇਨਮ
 ਫਿਰੇਮਤਵਾਲਾਏਕਰੰਗਮਾਹੀਖੋਲੇ॥ ਜਹਾਏਖੇਤਹਾਏਕਸਰੂਪੀ

ਮਾਰਗਾਇਆ ਏਲੋ ॥ ੨ ॥ ਨਿਧਰਿ ਖੇਪੁ ਮਾਰੀ ਸੀਧੇ ਆਰਧ
 ਗਲੀ ਦੁਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਤਾ ਮਤ ਦੁਲਾਜ ਹੁਏ ਕੀਨਾ ਹੋਗਾ ॥
 ॥ ੨ ॥ **ਤਾਏ ਗਾ ਸੀਧ ਬਨ ਕੀਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ ਕਲੀ ॥**
 ਪਨਿ ਜੇ ਬਨ ਕੀ ਨਰੇਨ ਆਸਾ ॥ ਪਰਤੀਤ ਅੰਗਨ ਲਾਏ ਪਾਸਾ ॥
 ਨਾਦੁ ਧੀਂ ਦੁਲੇ ਪਟਰੀ ਤਰਿ ਜਗੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਰਤੀਤ ਕਰੈ ॥
 ਏਲੇ ਪਰਬਤ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੀਤ ਮਾਹਿਰੇ ਬਨ ਰੂਪਾ ॥ **ਰਾਗੁ**
 ਸੋਗੀ ਰਹਿ ਜੋ ਨੀ ਗੁਰ ਸਕਰੈ ॥ ਜਪ ਤਪੁ ਸੀਜਾ ਰੇਖਿ ਆ ਕਰੈ ॥
 ਪੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਨਰੈ ਸਗੀਰਾ ॥ ਸੋਗੀ ਰਹਿ ਸੋਗੀ ਗਾ ਕਲੀ ॥ ਏਲੇ
 ਏਸ ਰਸਤੀ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੀਤ ਮਾਹਿਰੇ ਬਨ ਰੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਅਓ ਪੁ
 ਤੀ ਜੇ ਪੁਧੇ ਆਪਾ ਰੇਜਨਾ ਰੇਖਿ ਆ ਕਰੈ ਸੀਤਾ ਪੁ ॥ ਅਓ ਹਟ
 ਪਟਨ ਮਾਹਿਰੇ ਆ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਅਓ ਪੁਤੀ ਸੀ ਦੁਪਹਿ ਚੁਕੈ ॥
 ਏਲੇ ਗੋਰਖ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੀਤ ਮਾਹਿਰੇ ਬਨ ਰੂਪਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
 ਪਾਖੰਡੀ ਜੇ ਕਾਇਆ ਖਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਨੀ ਅਗਨਿ ਬੂਰ

ਮਪਰਜਾ ਲੋ ਸੁਖੇ ਨੀ ਏਨ ਦੇਹਿ ਪੁਰਨਾ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰ ੧੮੧
 ਨਾਮ ਨਾ ਏ ਲੈ ਚਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤਮ ਹਿੰਦੁਸ
 ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਉਦਾਸੀ ਜੇ ਏ ਉਦਾਸਾ ਅਪਰਉ ਪਰ ਕਰੇ ਨੀ
 ਰੰਜਨੁ ਦਾਸਾ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਠਾ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਮ
 ਰੇਨ ਕੰਧਾ ਏ ਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਤ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤਮ ਹਿੰਦੁਸ
 ਮਨ ਰੂਪਾ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਗਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲਾਮਾ ਹਿੰਦੁਸੀ ਬੰਸਾ ਅਹਿਨੀ ਸਿ ਅੰਤਰ ਹੋ ਸੀ ਆਨਾ ਤੇ ਬੈਰਾ
 ਗੀ ਸਤਿ ਸਾਮਾਨਿ ਏ ਲੈ ਕੁਰਬਾਨ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ਪਰਮਤੰਤਮ
 ਹਿੰਦੁਸ ਰੂਪਾ ॥ ੬ ॥ **ਤਬ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥** ਕੀਉ ਮ
 ਰੈ ਮੰਦਾ ਕੀਉ ਜੀਵੈ ਜਗਤਿ ਕਿਨ ਪੜਾਇ ਕੀ ਆਖਾ ਏ ਕੁਰ
 ਤਾ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏ ਕੇ ਨਾਇ ਕਉਨ ਅਖਗ ਜੀਤਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਆਉ ਪੁਪਟਾਉ ਜੇ ਸਮਕਰੀ ਸਤੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਗੁ
 ਰ ਕਉ ਕਤੈ ॥ ਛੇਡਾ ਵਰਤੈ ਵਰਤੈ ॥ ਜੁਤਾ ਨਾਜੀ ਸਾਗੀ ਨ

ਅਉਧੁਤਾ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੇ ਹੋ ਸਮਾਇ। ਕਾਹੇ ਕ੍ਰਿਪਿਆ ਮਿਗਦ
 ਜਾਇ। ਏਲੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਸਰੂਪ। ਪਰਮਤਮ ਹੋਰੇਖ ਨਰੂਪ। ੧॥
ਚਰਖਾ ਚਰਖਾ ਕਾਪਾਤਿਆ ਗਲੇ। ਕਰੇ ਪਤਿਆ ਗਲੇ। ਲੇਕੁਤਿ
 ਆਗਲੇ ਮੇਰੀ। ਹਿਕਾਰ ਤਿਆ ਗਲੇ। ਮਸਤਾਤਿਆ ਗਲੇ। ਚਰਖਟ
 ਬਚਨ ਅਪਰੀ। **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ**। ਤਾਨਾਤਿਆ ਗਲੇ ਕਾਮੀ
 ਨਾਤਿਆ ਗਲੇ ਕਰੇ ਪੀ। ਨਾਤਿਆ ਗਲੇ ਲੇਰ ਮੇਰੇ ਮੁਹਿਕ
 ਰੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਰੁਭੇਗ ਕਰਣੇ। ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਅਪਰੀ। ੨॥ ਸਿਟਪਰ
 ਕਰੇ ਸਕਤ ਗਵਾਇਲੇ। ਮਨ ਸਾਠੀ ਗਾਇਲੇ। ਤਿਸ ਨਾਹਿ
 ਗਇਲੇ। ਧੀਕੁਤਲ ਗਾਇਲੇ। ਗੁਰਚਰਨ ਲਾਗਲੇ। ਤੇਬਰ
 ਭਗਲੇ। ਚਰਖਟ ਬਚਨ ਸਿਗਲੇ। ਸੁਣਨ ਨਕਤ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਸਤੀ ਦੁਪਾਹਿ ਪਾਇਲੇ। ੩॥ ਸਿਟਨ ਕਾਰਲੇ। ਤਿਸ ਨਾਹਿ
 ਦਾਇਲੇ। ਮਨ ਕੇ ਨਾਪਰਥੇ ਪਾਇਲੇ। ਦਰਸਨ ਨਾਪਾਇਲੇ। ਤੇਸ
 ਰੁਭਗੁਮ ਆਪਾਇਲੇ। ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਸਿਗਲੇ। ੪

ਸਾਣੇ ਚਰਪਟਨਾ ਬਸੇ ਸਾਗਰ ਹਮ ਪਾਰਧਾਇਕੋ ॥੧॥
 ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੁ ਕਰਿਓ ॥ ਪੰਚ ਪਾਸੀ ਸਗਮ ਅਗੇ ਕਾਰ ਕਰਿਓ ॥ ਤੀ
 ਨ ਚਾਰਿ ਬੀਨ ਹਸਨਾ ਉਚਰਿਓ ॥ ਨਾਉ ਸਤਿ ਹਮੇ ਬਧਿਓ ॥ ਚਉਦਹ
 ਏਕੰਕਾਰ ਮਾਗੇ ਮਨੁ ਬੋ ॥ ਪਚਾਸ ਪੰਛਤਰ ਟਕੁ ਗਧਿਓ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਾਏ ਸੇ ਬਡੁ ਗਧੇ ॥ ਸਾਣੇ ਚਰਪਟਨਾ ਬਧਿਓ ॥ ੫॥ ਤਾਠੇ ਰਿਖੁ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਨਾ ਬਨੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਛੇ ਰੂਠਿ ਸਾ ॥ ਆਪਿ ਰਿਸਾ
 ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾ ਬਧਿਓ ਲਿਖਾਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਚਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾ ਬ
 ਚੁਪਕਰਾਇਆ ॥ ਛੇ ਆਨ ਪੈਰਿ ਹੁਕੈ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਬੀਨ ਬੋਲੈ ਨੀ
 ਆਕਰੇ ਬੀਚਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾ ਬਧਿਓ ਲਿਖਾਨੀ ॥ ਸੇਵਾ ਧੁਨਾ ਰਗਤ
 ਪਾਈਓ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾ ਬਧਿਓ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਚਹੀਐ ॥ ਦਰਸਨ ਆਛਾ ਪਰਮ
 ਪਰਮ ਨਾਨਾਪੇ ॥ ਨਿਯਾਨ ਠੇਕੈ ਸਾ ਪਰਤਾਪੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਪ੍ਰਿ
 ਥੁ ਨਾ ਬਹਮਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ॥ ਏਕ ਪਛਾਣੇ ਤਉ ਧੋਲੇ ਧਾਤਾ ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਿ
 ਥੁ ਨਾ ਬਦਾਚਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾ ਬਾਇਓ ॥ ਜਤੀ ਨ ਜਾਧਿਓ ॥ ਸਿਧੇ

ਨਨਾਬੋਧੋ ਬੋਲਬੋਧਕਜਾਇਓ ॥ ਸੀ ਟੂਨਯਾਇਓ ॥ ਨਾਉਨਕ
 ਿਓ ॥ ਸੁਰਤਿਨਠਗਾਇਓ ॥ ਗੁਰੁਨਕਾਗਾਇਓ ॥ ਚੇਲਾਪਾਇਨਲਾ
 ਿਓ ॥ ਨਾਦਅਨਾਨੁਦਗੁਮਸੁਲਾਇਓ ॥ ਸਰੁਏਕੰਕਾਰਖੋਲਯੋ
 ਸਿਉਸਕਤੀਨਮੋਲਯੋ ॥ ਪੀਅਨੁਨਾਪੀਅਯੋ ॥ ਚਿਤਨੀਚਨਾਕਤਾ
 ਿਓ ॥ ਿਰਦੇਪਰਗਾਸਯੋ ॥ ਏਕਯਾਤਯੋ ॥ ਘੰਘੁਕਰੈਸਾਇਨਾਨ
 ਕਸਾਯੋ ॥ ਸਤਿਪਰਮੇਸਰਤੁਮਲਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰ
 ਘੁਕੇਚਰਨਤੁਦਭੀਜੀਆ ॥ ਤਾਪ੍ਰੰਘੁਨਾਬਕਹਿਆ ॥ ਕਿਉਤਪਾ
 ਯਹਕਿਆ ॥ ਦੂਸਰਾਜਾਨਿਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾ
 ਬਜੀਏਕਜਾਨਿਅਤੇਤਮੋਪਛਾਨਿਆ ॥ ਦੂਸਰਾਅਵਰਨਕੇਵੀ ॥
 ਨਾਨਕਦਾਸਸਮਾਪੀਅਯੋ ॥ ਅਗੋਘੰਘੁਨਾਬੋਲੈਉ ॥ ਤਾਦੁਹਾਅ
 ਪਾਇਚਰਨਬੰਦਨਕੀਤੀ ॥ ਖਰੋਗਾਜੀਗੋ ॥ ਤਾਫੇਰੀਚੰਬਾਨਾਬ
 ਬੋਲੈਨਾਗੀ ॥ ਮਗਨਿਉਏਗਹਿਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
 ਧਲਾਅਤੇਸਰਦਾਨਾਏਹੁਚੰਬਾਨਾਬੋਲਦਾਨਾਗੀ ॥ ਤਾਮਰਦਾ

ਨਾਉ ਤਾ ਵਸਾਉ ਇਕ ਰਿਖੋ ਸਿਖਾ ਅਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਈਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ॥ ੧੯ ॥
 ਨਕਜੀ ਬਚ ਨੁਕੀਤਾ ॥ ਏਸੇ ਚੰਬਾ ਨਾ ਬਬੋ ਸਤੇ ਕਉ ਨਾਤੀ ॥ ਕ
 ਉਨਤ ਮਾਰਾ ਮਤਾ ਮਸੂਰ ਤਿਰੇ ਕਉ ਟਹੁ ਮਾਤੀ ॥ ਦੇਖੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮੂਰਤਿ
 ਆਡੀ ਬੀਨੁ ਬੈਲੈ ਸਮਝਨ ਕਈ ॥ ਧੁਪ ਸਿਧ ਨਾ ਬਸ ਰਜਤੀ ਰੀਝੇ
 ਸਨੁ ਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਣ ਬਾਭਾਈ ਤੈ ਕਉ ਬੋਲਾਵੀ ਸਾਰੇ
 ੧॥ **ਚੰਬਾ ਨਾ ਬਦਾਰਾ** ਬੋਲ ਨਹਾ ਬੋਲ ਬੋ ॥ ਤੇਲ ਨਹਾ ਰੇਤ ਬ
 ਬੋ ॥ ਅਟਕ ਨਹਾ ਅਟਕ ਬੋ ॥ ਕੁਟਕ ਨਹਾ ਕੁਟਕ ਬੋ ॥ ਪੁਟਕ
 ਨਹਾ ਪੁਟਕ ਬੋ ॥ ਗਾਵਨ ਨਹਾ ਗਾਇਬੋ ॥ ਸੁਨ ਨਹਾ ਸੁਣਾਇਬੋ ॥
 ਚੰਬਾ ਨਾ ਕਤਾਇਬੋ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਪੀਆਇਬੋ ॥ ਏਕੈ ਕਾਰਾ ਪਰਮਾਰ
 ਪੀਆਨ ਬੁਝਾਇਬੋ ॥ ੨॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਵਾਰਾ** ਜਨ ਨੀਸੇ
 ਪੀਨਬੋ ॥ ਕਰਨੀਸੇ ਪੀਨਬੋ ॥ ਗੁਰੀਸੇ ਪੀਨਬੋ ॥ ਚਲਾਨੀਸੇ ਪੀਨਬੋ ॥
 ਕੁਰਸੇ ਪੀਨਬੋ ॥ ਉਪਦੇਸੇ ਪੀਨਬੋ ॥ ਜੇਤੇਲ ਛੁਲੇ ਪੀਨਬੋ ॥ ਏਕੈ
 ਕਾਰਕਿ ਗਯਾ ਕਰਬੋ ॥ ੩॥ **ਚੰਬਾ ਨਾ ਬਦਾਰਾ** ਚੰਬਾ ਨਾ ਨਾਨਕ

ਗਰਬ ਨਾਸਾਮ ਕੇ ' ਦੁਹੀਰੇ ਨਗਮ ਕੇ ' ਬਾਸਿ ਸਟੇ ਨਾ ਬੀਆਸ
 ਕੇ ' ਸੁਖ ਦੇਉ ਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ' ਜਗੁ ਅਪੇ ਆਪ ਖੋਲਤਾ ' ਦੂਜਾ ਨ
 ਮੇਲਤਾ ' ਪਰਣ ਵਿਚ ਚੰਬਾ ' ਸੁਣਨ ਨ ਕਥਾ ਲਾਗਾ ' ਏਕ
 ਏਕ ਸੁਖ ਪਾਵਨਾ ' ਦੂਜਾ ਜੀ ਜਾਗਾ ' ॥ ਚੰਬੇ ਅਤੇ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
 ਪਾਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾਨੀਤੀ ' ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮੰਗੇ ' ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਸਾ
 ਥਾ ਅਤੇ ਚੰਬਾ ਨਾ ਬਾਹੁ ਮੰਗ ਲਾਥਾ ' ਅਤੇ ਗੋਪਿ ਚੰਦਾ ' ਏਹੁ
 ਤੁਏ ਚਰੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀ ਹੋਏ ' ਲਗੇ ਅਮਨ ਜੀ ਹਮ ਨਿਹਾ ਲਹੁ ਏਹੁ
 ਅਜਗੁ ਮਕਓ ਅਲੇਖ ਪੁਰੁ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਹੁਆਗਾ ' ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬਿਅੰਗ ' ਨਾ ਬੰਨੀ ' ਅਸਿਤਿ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸਨੁ ਨ ਬਹੁਤ ਚਰ
 ਠੇ ਆਹੇ ' ਪਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਜੇ ਦੇਹ ਵਿਚ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇਆ
 ਅਜਾਸਤਿ ਪਰਤਿਤਾ ਹੀ ' ਜੇ ਅਸਾਨੁ ਕਰਤਾ ਗੰਗੀਕਾਰ ਕਾ ਦ
 ਦਰਸਨੁ ਹੋਇਆ ' ਗੰਗੀਕਾਰ ਅਤੇ ਤਸਾਹੇ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੁਛ
 ਨਹੀ ' ਅਸਾਨੁ ਗੰਗੀਕਾਰ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇਆ ' ਜਾਇ ਤੇਨੇ

੧੬੭
 ਸਬੁਸੀਊਏ। ਤਾਸਰਤਿਸਿਧਾ। ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਿਧਾ। ਅਤੇ ਕਨਕਸੀਧਾ। ਕਿਤੇ
 ਕਸਿਪਤਾਕੇਗੁਸੇਊਏ। ਤਾਮੰਗਲਨਾਬਕਉਅਗ। ਜੇਨੇਕਾਈਗੋਪੀ
 ਚੰਦਬਾਲੇਏ। ਸਿਧਕੈਸਾਹੰਕਾਰਕਰਤੇਹੈ। ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਕਉਅਗ
 ੭। ਗੁਰੂਸਿਨਾਬਜੀਤੁਮਦੇਖੇਤਮਾਸਾ। ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਕਛਕਮੀਨ
 ਹੀਏਨਪਾਸੇਏ। ਤੇਤੁਮਾਰੇਅਗੋਨਿਵਾਏ। ਸਿਵਕਜੇਗਾ। ਤੁਮਸੇਨੇ
 ਏਜਾਵੇ। ਖੇਲਨਾਹੀ। ਤੁਮਅਧੇਤਮਾਸਾਦੇਖੇਗੇ। ਕੈਸੇਸਰੀਏਏਹੈਗੇ।
 ਤਾਏਨਾਸਿਧਾਕਰਮਾਤਲਾਈਅਗ। ਕਿਆਕੀਤਾ। ਸਿਰਗਾਨੀਉਤਾਏਨੇ।
 ਸਿੰਦ੍ਰੀਵਿਜਾਏਨੇ। ਛੁਰੁਅਦਉਨਾਏਲੋ। ਪ੍ਰਿਦੁਅਕਾਸਲੋ। ਜੀਤਨੇ
 ਸਿਧਤਮਕਰੂਪੀਊਏਆਹੇ। ਸਭਕਾਅਪਣੇਸਾਜਉਰੁਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਨਚਪਕਰਿਕੇਮਚਲਾਊਏਏਠਾ। ਤਾਸਿਧਲਗੇਕਲਮਾਗਨੀ। ਤਾ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਲੇਨਾਹੀ। ਤਾਏਗਗਨਾਬਕਉਅਗ। ਅਰੇਨਾਨਕ
 ਅਬਤੁਏਕਉਕਿਆਹੁਆਹੈ। **ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਗਾ।**
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਏਲੀਅਗ। ਓਰੁਕਉਸਹਮਾਰੀਹਮਦੇਖੇਸਕ

ਤਤੁਮਾਰੀ। ਜਬ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਾ। ਤਬ ਕਉ ਸੋਘੁ
 ਘਟ ਬੋਲਾ। ਜਬ ਕਉ ਸਚ ਨੀ ਅਸਮਾਨੇ। ਤਬਾ ਸਿਧ ਰਹੇ
 ਤੈਰੇ। ਜਬ ਕਉ ਸਾਮੇ ਗਾਨੀ ਮਾਰੀ। ਤਬਾ ਸਿੰਦੂ ਰੇ
 ਈ ਪੁਕਾਰੀ। ਜਬ ਕਉ ਸਹੁ ਈ ਅਸਟਾਰੀ। ਤਬਾ ਮੁੰ
 ਦੁ ਫਰੁ ਆਤਰੀ। ਸਰੁ ਰਾਗਿ ਸੇਧ ਕੀ ਜਲ ਤਨ।
 ਕਉ ਸਨਾਨ ਕਰੀ ਜਲ ਤਨ। ਜਬਾ ਸਿਧਾ ਸਰਾਸੀ ਦੇ
 ਪੇਲੇ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਹੁ ਸਿਉ ਸਿ ਬੋਲੇ। ਤਬ ਮੰਗਲ ਨ
 ਬਨਾਰਹਿ ਸੀ ਘਿਆ। ਲਗਾ ਕਰਨ ਕਿਉ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖ
 ਨਾ ਬਜੀ। ਦੇਖੀ ਅਨਾਨਕ ਤਪਾ। ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਥੇ
 ਈਆ। ਹਮੰਗਲ ਨਾ ਬਜੀ ਦੇਖੀ ਆ। ਨਾਨਕ ਤਪਾ।
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਵਾਰਾ। ਕੈਉ ਗਲ ਕਾਗਰ ਨ ਮੰਨੁ ਲਾ। ਕੈਅ
 ਕਾਸ ਕੇਤਾਰੇ। ਕੈਪ ਤਬ ਨਾ ਸਪਤੀ ਇੰਦੁ ਬਰਸੈ ਕੈਧਾ
 ਰੈ। ਕੈਸੇਰ ਕਾਸ ਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਜਗ ਮੇਰ ਤੀ ਕੇਤੀ।

ਕੇਤੇ ਕਾਸਿ ਮੇਰੇ ਵਰਣ ਵੇਗੋਰਖ ਸੁਣੇ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਏਨੈ ਥੇਗਾ । ੧॥ ੧੬੮

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਭਾਰੀ ਓ ਗਲ ਕਾ ਗਗਨ ਮੰਡਲਾ
ਦੇ ਆਕਸਮੇਂ ਤਾਰੇ ਦੇਖ ਨੂਬ ਨਾ ਸਪਤੀ । ਈ ਦੁਬਰ ਸੈਨ ਓ ਪਾਰੈ
ਸਵਾਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਬਰਬਤਾ । ਜਗ ਮੇਰ ਤੀਏ ਕਾ । ਏਕੇ ਕਾ ਸਿਮਰੀ
ਦੇਵਾ ਕੁਨ ਵੇਨਾ ਨ ਕਸੁਣੇ ਗੋਰਖ ਹਮ ਆਏ ਏਕੀ ਬੇਗਾ । ੨॥ ਤਾ
ਠੇਰੀ ਖੰਭ ਤਾ ਸਿਧ ਓ ਲੀਅਾ । **ਖੰਭ ਤੇ ਨਾ ਸਵਾਰਾ** ਕਵਨ ਗੁਰੂ ਕ
ਵਨ ਚੇਲਾ । ਕਵਨ ਮੁਲ ਕਵਨ ਮੇਲਾ । ਕਵਨ ਵਸਤੁ ਲੇਹੇ ਅਕੇਲਾ ।

ਕਾਏ ਆਕਰੁ ਕਾਤੇ ਕੀਪੰਤਾ । ਤਿਸ ਓ ਪਾਰੀ ਕੀ ਸਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤਾ । ਕ
ਬੀਜੇ ਓ ਲੋਕਾ ਬੀਕਾ ਬੀਕਾ ਹੀ । ਕੀਤਾ ਬਦੇ ਨਾਨਕ ਅਮਰਾ ਪੁਰ
ਜਾਇ । ੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ** ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਚੇਲਾ । ਮਨ
ਮੁਲਾਖ ਵਨ ਮੇਲਾ । ਤਤੁ ਵਸਤੁ ਲੇਹੇ ਅਕੇਲਾ । ਕਾਏ ਆਪ ਓ ਨਾ
ਤੀ ਕੀਪੰਤਾ । ਤਿਸ ਓ ਪਾਰੀ ਸਤਿਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤਾ । ਸਤਿਕਾ ਬੀਓ ਕਾ ਬੀ
ਅਖਾਹਿ । ਏਹੁ ਸਬਦੇ ਓ ਖੰਭ ਤਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਜਾਇ । ੨॥

॥ **ਬਿਸੇਵਾਚਾ** ਕਉ ਨਗਰੀ ਕਉ ਨਸੁਲਤਾਨਾ / ਕਵ
 ਨੇਲੇਕਵਸੈ ਪਰਧਾਨਾ / ਕਉ ਨਗਰੀ ਕਉ ਨਸੁਲਤਾਨਾ / ਦੇਰੇਖੀ ਬ
 ਜਾਨਗਰੀ ਕੀਆਧਾਤਾ / ੩॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ** /
 ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਕਉ ਨਸੁਲਤਾਨਾ / ਪੰਚਲੇਕਵਸੈ ਪਰਧਾਨਾ /
 ਮਨੁ ਆਰਜਾ ਪਉ ਨਸੁਲਤਾਨਾ / ਲੋਹੇਖੀ ਬਜਾਨਗਰੀ ਕੀਆਧਾ
 ਤਾ / ੪॥ **ਬਿਸੇਵਾਚਾ** ਕਹਾਵਸੈ ਮਨੁ ਆਕਹਾਵਸੈ ਪਉਨਾ /
 ਤਿਸਕੀਉ ਟਪਟਤਲ ਬਜਾਵੈ / ਪੰਚਕਾ ਗੁਰੂ ਕਉਨਾ / ਕਉਨ
 ਰੋਗ ਅਹਾਗਾ / ਦੋਨਾਨਕ ਸਬਦ ਕਾਧੀ ਚਾਰਾ / ੫॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ / ਹਿਰਦੇਵਸੈ ਮਨੁ ਆਨਾ / ਨਾਨਕ ਵਸੈ ਪਉਨਾ /
 ਪਵਨਕੀਉ ਟਪਟਤਲ ਬਜਾਵੈ / ਪੰਚਕਾ ਗੁਰੂ ਤਤੁ ਮਗ
 ਨਿਰੋਗ ਅਹਾਗਾ / ਲੋਹੇਖੀ ਬਜਾਸਬਦ ਕਾਧੀ ਚਾਰਾ / ੬॥ **ਬਿਸੇਵਾ**
ਵਾਚਾ / ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਆਏਹੇ / ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਜਾਹਗੇ / ਕਿਸੇ ਸੇਨਾ ਤ੍ਰੈ
 ਸੈਪੀਧਾ / ਕਾਇਆ ਸੇਖੀ ਕਹੈ ਪਉਨਾ / ਕਉਨਾ ਤ੍ਰੈ ਕਉਨਦ

ਆਗੂ ਦੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ । ੭॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ
 ਉਤਰ ਸੁਖ ਆਏ ਹੈ । ਦਖਣ ਦੁਖ ਜਾਇ ਗੇ । ਨਉ ਸੈਨਾ ਤੀ ਸੇਲ ਹੋ ਸੇ ਸਿਧਾ
 ਨੀ ਜੋ ਸੇਖੀ ਕਰੇ ਪਉ ਨਾ । ਅਸਿ ਰੂਮ ਤੀ ਅਚੰਤ ਦੁਆਰਾ । ਏਹੇ ਬਿੰਬ ਤਾ
 ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ । ੮॥ **ਬਿੰਬ ਤੇ ਦਰਸਨ** ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਲਾਗੇ ਬੀਧਾ । ਕਿ
 ਤ ਪਰਚੈ ਪੜੈ ਨਾਹੀ ਨੀਧਾ । ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਸਸੀ ਅਰੁ ਛੁਟੈ । ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਮ
 ਦਿਅ ਮੋਹਿ ਤੁਟੈ । ੯॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ** ਅਨੁਪਰਚੈ ਤੇ ਲਾਗੇ ਬੀ
 ਧਾ ਪਉ ਨ ਪਰਚੈ ਤਾ ਪੜੈ ਨ ਨੀਧਾ । ਗੀਅਨ ਪਰਚੈ ਤੇ ਸਸੀ ਅਰੁ ਛੁ
 ਟੈ । ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਪਰਚੈ ਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤੁਟੈ । ੧੦॥ **ਬਿੰਬ ਤੇ ਦਰਸਨ**
 ਆਦੇਸੁ ਤੇ ਕੀਸ ਕੇ ਆਦੇਸਾ । ਆਦਿਕਾ ਕਉ ਨ ਉਪਦੇਸਾ । ਮਨ ਕਾ ਕਉ ਨ
 ਦੇਸਾ । ਗੀਅਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬੀਚਾਰੇ ਪੁਤਾ । ੧੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ**
ਦਾ ਦਰਸਨ ਆਦੇਸੁ ਤਾ ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਦੇ ਆਦੇਸਾ । ਪੁਰੇ ਸਤਿ ਗੁ
 ਰੂ ਕਾ ਅਨੁਪਉਪਦੇਸਾ । ਮਨ ਕਾ ਨੀਰੰਤਰਿ ਦੇਸਾ । ਗੀਅਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਸੀ
 ਤੇ ਬੀ । ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਇਉਂ ਪੁਤਾ ਤੇ ਇਸਾ ਬੀਧ ਪਾਈ ਤੇ

੧੦੮

ਸੇਖਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਉਰ ਮਧਮ ਨਾਥ ਅਧਿਐ ਅਧਿਐ ਪਰਗੁਰੀ
 ਗੁਸੇ ਨਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਉਰਸ ਨਾਥ ਫਾਹਾ ਅਗਨ ਜਲਾਵੇ ਜਲ
 ਮੇਰੇ ਧੋ ॥ ਚੰਦ ਕੇ ਸਾਰ ਕਸਾਈ ॥ ਐਸੇ ਦੁਖ ਲਗਾਵੇ ਤੁਮ ਕੇ ਪਰ
 ਤੀ ਧੀ ਚਗਾਵਾਈ ॥ ਏਕਤਮਾਰ ਮਾਰੇ ਐਸਾ ਅੰਬਰ ਸਾਖੀ ਰਲ
 ਈ ॥ ਐਸਾ ਦੇਖੇ ਜੇਹੁ ਮਾਰਾ ਸਗਲੇ ਪਾਉ ਲਾਗਾਈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਾਰਾ
 ਗਾਨੈ ਨਾਤੀ ਅਧੀ ਕਰੇਤੁ ਧੁਛਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਪਰੇ ਹਮ ਆਪ
 ਨਾਤੁ ਏਕੇ ਮਾਨੁ ਮਾਨਾਤੀ ॥ ਪੁਰਮ ਨਾਥ ਕਰੇ ਸੁਣਨ ਨ ਕਹਮਰੀ
 ਮਾਨ ਰਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਹਾ ॥ ਪਹਿਰ ਅਗ
 ਨੀਚੈ ਦੈ ਪਰਿਥਾ ਪਾਰੇ ਜਨ ਸਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾ
 ਨੀਕ ਰਿਪੀ ਦਾ ਪਰਤੀ ਹਾਕਿ ਚਲਾਈ ॥ ਪਰਤ ਗਾਨੀ ਅੰਬ
 ਰ ਤੇ ਲੀਪੀ ਛੋਟੈ ਕਚ ਜਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੇ ਦੇ ਮਾਨਿ ਅੰਦਰ
 ਕਰੀ ਕਿਆ ਅੰਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਦਰਦਾ ਤੀ ਦੇਵੇ
 ਕਰੇਰ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਜੀਸਾਉ ਪਰਿਸਰੁ ਨਾਮੀ ਵਡੇ

ਆਈ॥ ੨॥ ਉਗਮੇਲੇਤੁਵੈਰੇਲੇਸੁਟੇਨਾਨਕਮੇਦੀ॥ ਅਕੀ
 ਉਕਾਰੇਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਉਹੀਕੀਨਿਪਈਤੁਮਗੇਦੀ॥ ਆਖੀਵਖਾ
 ਏਰੇਦੁਨਜਾਏਗੁਰਬੀਨਧੁਣਨੇਈ॥ ਸਿਧਾਸੀਲੇਬਿਨੁਧੁਧ
 ਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਬਖਈ॥ ਉਗਮਕਰੇਸੁਣਨਾਨਕਮੁਨੇਸ
 ਤੇਗੁਰਸਿਰਪਰਬਾਧੋ॥ ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨਿਲਾਗੇਤੋਤੀਨਲੇ
 ਕਮਾਯੋ॥ **ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਾਰਾ॥** ਮੇਟੀਕਹੀਏਏਕਾਰ
 ਤੀਨਲੇਕਕਉਪਾਲੇ॥ ਲਖਚਉਗਸੀਜੇਨਉਪਾਈਜੀਅਜੀਤਕੇਨ
 ਲੇ॥ ਤੇਸਕੀਕੀਰਪਾਤੇਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਪੁਰੇਮਿਲਪਾਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀਮਰਮਪਛਾਏਅਮੋਲਨਰਹੀਆਕਾਈ॥ ਨਿਰਮਲਾਧੁਧਸਿਧਸਰੁਰ
 ਜਰੁਜਨਮਸਕਾਰਬਖਾਇਆ॥ ਰਜਜਨਨੀਕੀਯੁਦਾਬੀਤਾਮਿਲਕਰਤੇ
 ਥਾਵੁਥਲਾਇਆ॥ ਕਰੈਨਾਨਕਸੁਣਉਗਮਮੁਨੇਤੋਬੀਰਸਾਜਨਮਗਵਾ
 ਏਆ॥ ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੁਨੀਜਾਏਅਸੁਣੇਗੋਰਅਰੁਮਾਇਆ॥ ੨॥
ਸਗਰਨਾਥਵਾਰਾ॥ ਕਉਨਮਹਾਰੀਕਉਲਾਪੀਤਾਕਉਨਗੁਰੁਕਉਨਤੋ

ਤਾ ਕਉ ਨ ਦੇਸ ਕਉ ਨ ਭੇਸੁ ॥ ਜੰਗਮ ਕੇ ਜੇਗਿ ਰਿਗਿ ਨੇਰੇ ਗਿ ॥ ਹਰ
 ਖਿ ਕੇ ਸੋਗਿ ॥ ਘੁਟੁ ਘੁਟੁ ਪਗਰਾਸੁ ਟੇਰੇ ਬਾਲੇ ਕਉ ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਰਿਹਾਸਿ
 ਟੇਜੀ ਜਲੇ ॥ ੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬੀਜਾ ਮਹਤਾਰੀ**
 ਸੀਤੋ ਖਾਧੇ ਤਾ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਤੇਤਾ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਸਗ
 ਲੇ ਕੁਸਾ ॥ ਜੰਗਮ ਨ ਜੇਗਿ ਰਿਗਿ ਨੇਰੇ ਗਿ ॥ ਹਰ ਖਿ ਨਾ ਸੋਗਿ ॥ ਘੁ
 ਟੁ ਘੁਟੁ ਨਾਨਕ ਸੁਟੇ ਪਗਰਾ ਬਾਲੇ ॥ ਓਛਾ ਕਰ ਪਗਰਾ ਸਿਆਤ
 ਓਮ ਟੇਜੀ ਜਲੇ ॥ **ਆਸਾ** ॥ ਗੋਰ ਖੇਵਾ ਚਾ ॥ ਮੰਦੁ ਪਹਿਰੇ ਖੁਲੀ
 ਲੇਹ ਮਾਸਤ ਕੇ ਪੁਰਿ ਲਗਾਵੁ ॥ ਸਦਾ ਅਜੀਤੀ ਕਾਇਆ ਰਹੁ
 ਤੀਖੀ ਖਾ ਅੰਗੀਰੰਦੁ ॥ ਹਾਥ ਛੋੜੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਰਾ ਖੇਤ ਉਸਿ
 ਧਾਪਰਤੀਤੀ ॥ ਮੇਲੀ ਮੇਲਾਵੈ ਸਿਧ ਜਮਾਤੀ ॥ ਇਉਂ ਸਗਲਾ ਜਗ
 ਜੀਤਾ ॥ ੧॥ ਆਦੇਸ ਕਹੇ ਆਦੇਸ ॥ ਸਗਲੀਐ ਕਰਉ ਆਦੇਸ
 ॥ ੧॥ ਰਹਉ ॥ ਕੁਗਤਿ ਕੁੰਡਾਰਾ ਕੁੰਡੇ ਖਤੇ ਨ ਦਧ ਜਾਵੈ ॥ ਨ
 ਬਨਉ ॥ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਜਗ ਜਗ ਰਿਪਾਸਿ ਪ ਕਥਰ ਤੁਲਗਾਵੈ ॥

ਸਗਲਾ ਸਿਧਤੁ ਮਾਗੀ ਆਕਾਰੀ ਜੇ ਗਸਿ ਜੇ ਗਘਾਟੇ ॥ ੨ ॥ ਏਕਮਾਓਕੇਪੁ
 ਤੇ ਹੋਵੇ ਚੁਗਾਤਿ ਜੇ ਗਕੇ ਚੇਲੇ ॥ ਸਿਸਾ ਰਕੇ ਭੰਗੀ ਕਹੀ ਉਤਮ ਦੀ ਵਾਨ ਸਗ
 ਲੇ ॥ ਭੁਧੀ ਰਿਓ ਪਰਿ ਅਵਰਨ ਕੇ ਏ ॥ ਹੋਇ ਹੋ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
 ਸਰਤੇ ਉਚਾਇ ਚੇਲੇ ਫਰਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਖੰਡ ਬੰਡ ਮਹਿ ਆਸ ਨ ਧ੍ਰੋਸੁ ਲੋਏ
 ਲੋਇ ਚਲੇ ਭੰਗੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਬਚਨੁ ਮੇਧਾਧੇ ਰਸਨਾ ਏਕ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਅਧਨ ਕੀ ਆ ਆਪਹਿ ਰੇਈ ਚਾਰਾਂ ॥ ਪ੍ਰਾਣੇ ਵਾਤਿ ਗੋਰਖ
 ਸੁਣਹੇ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਜਾ ਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ **ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ**
 ਮੰਦ੍ਰਾ ਸੰਤ੍ਰਿਸੁ ਸਗਮ ਪਾਤਿ ਸੁਣਿ ਧੀ ਆਨੁ ਕੀ ਕਹਹਿ ਬੀਰਾਤਾ ॥ ਸਿੰ
 ਬਾ ਕਾਲ ਕੁ ਆਰੀ ਕਇ ਆਨੁ ਗਤਿ ਰੂਪ ਰਤੀਤਾ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
 ਜਮਾਤਿ ਮਨ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਆਏ ਸਾਤਿ ਸੈ ਆਏ ਸੁ ॥ ਆਏ ਅ
 ਨਿਲ ਅਨਾਏ ਅਨਹਤਿ ਜਗੁ ਗਏ ਕੇਵੇ ਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਗਤਿ ਗੀ
 ਆਨੁ ਵਾਇ ਆਰੀ ਰਾਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਵਾਜਿ ਤਿਨਾ ਵਾ ॥ ਆਪੀਨ ਬਨਾ ਬੀ
 ਸਰਜ ਕੀ ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਅਵਰਾਸਾ ਵਾ ॥ ਸਿਜੇ ਗਾਵੇ ਜੇ ਗਾਵਾਇ ਕਾਰਚਲਾ

੨੦੦੧

ਵਨਾ ਸਿਖੇ ਅਵਤਿਰਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਏਕਾਸਾਈ ਜੁਗਾ ਤਿਵੈ ਅਈਤੀ ਨ ਤੇ
 ਲੇਖ ਰਵਨਾ ॥ ਇਕਸੀ ਸਾਰੀ ਇਕ ਭੰਗਰੀ ਏਕ ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣਾ ॥ ਜੀਓ
 ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜੀਓ ਤਿਵੈ ਟੁਰਾਨਾ ॥ ਓਹੁ ਦੇਖੇ ਓਨਾ ਨ ਦ
 ਰਿਨ ਅਵੈ ਬਹੁ ਤੇ ਏਹੁ ਵਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਸਨੁ ਲਾਇ ਸੇਇ ਕੁੰਝਾਰਾ ॥
 ਜੇਕਛੁ ਪਾਇ ਅਸੇ ਕਾ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਸਿਰੁ ਜਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਚੇ ਕੀਸੀ ਕੀਰਾਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੋਰਖ ਨ ਬਥਾ ਚਨਕੀ ਤਾ ॥
 ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਏਹੀ ਤਾ ਕੀਓ ਕਰਿ ਆਇ ਆ ਬਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਉਨ
 ਮਨੋਰਥ ਬਾ ॥ ਤੁਅਪਨਾ ਮਨੋਰਥ ਕਹੁ ॥ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ॥
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਾ ॥ ਏਕ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਆਪੁਰਾ ॥ ਜਬਾਹੁ
 ਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਆਸੁਰਾ ॥ ਅਓਗਨੇਰ ਸਰਹਿ ਉਨ ਕੇ ਏਨਾ ॥
 ਸੇਪ ਬੁਧਿ ਧਰਮੇ ਸਭੁ ਲੇਖੀ ॥ ਜਾਣੈ ਗੋਰਖ ਤੁਮ ਦੀ ਦਿਆ ਦੇਹੀ ॥
 ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਧੇ ਏਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿ
 ਆ ॥ ਤੁਮੀ ਗਲ ਨ ਬਨਾ ਬਕਹਿ ਆ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਪੇ ਕਉ ਉਪਦੇਸੀਆ ਤਗੋਰਖਨਾ ਬਕਹਿ ਆਹੁੰਗਲਨਾ ਬਜੀ
 ਹਮ ਉਸ ਕਉ ਦੇਖਤੇ ਸੋ। ਦੁਖਾ ਪੂਰਨ ਪੀਡੈ ਕੇ ਕਾਹੈ। ਤਾਹਿ ਗਲਨ
 ਬਕਹਿ ਆਨ ਬਸੀ। ਤਗੁਰੋਰਖਨਾ ਬਜੀ। ਨੈਸਦੇਖੀ ਤੈ
 ਸਾ ਬਖਾਨੀਕੋ। ਟੁਕੀਰਾਨਾ ਧੀਰ ਦੁਖੈ ਸਾਹੈ। ਤਗੋਰਖਨਾ ਬਕ
 ਹਿ ਆਹੁੰਗਲਨਾ ਬਜੀ। ਤਮਸਤ ਬਚਨ ਕਹਤੇ। ਤਾਫੇਰੀ ਮਰ
 ਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕੀ ਕਾਈ ਜਾਹਗਾ। ਕਾਇ ਬਹੁ
 ਤੇ ਤੀਪਹੁ ਚਣਾ ਆਹਾ। ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ
 ਵਡੀ ਆਜਾਹਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਕਹਿ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲਹੁ
 ਗੇ। ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਕਹਿ ਆਈ ਧਾਲਾ। ਤਾਬਲੇ ਆਖੀ
 ਆਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾ ਭੀਰ ਜਾਇ। ਤਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ
 ਚਲਦੇ ਅਹੈ। ਉਤਾਵਲਾ ਨਾਹੈ। ਤਾਫੇਰੀ ਮਰਦਾਨੇ ਖਾਛੀ ਆਜੀ
 ਆਏ ਖੇਤ ਜੇ ਆਏ ਸੇਨ ਬਹੀ ਆਏ। ਅਤੇ ਅਸਾ ਸਾਣੀ ਆ ਆਹਾ।
 ਜੇਨ ਉਨਾ ਬਹੈ। ਅਤੇ ਚਉਰਾ ਸੀ। ਸੇ ਧਹੈ। ਅਤੇ ਛੀ ਆਜਤੀ

2062

ਹੈ। ਨਿ। ਇਥੇ ਜੇ ਆਈ ਸੋ ਨਾ ਬਹੀ ਆਈ ਆ। ਤੇ ਟੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਛੁਆ ਜਤੀ ਹੈ। ਨਿ। ਅਤੇ ਨਉ ਨਾ ਬਹੀ ਹੈ।
 ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧੀ ਹੈ। ਨਿ। ਅਤੇ ਜੇ ਗਿਆ ਦੇ ਕੁਝ ਸਕਨਾ ਬਕਾ
 ਵਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਰਾਸ ਲੀ ਨਾ ਬਨਵੇ ਹੈ। ਨਿ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
 ਆਨੀ ਅਸਲੀ ਨਾ ਬਕੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੈ। ਨਿ। ਅਤੇ ਛੁਆ ਜਤੀ ਕੋ
 ਨੇ ਕੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਨਿ। ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧੀ ਦਾਨ ਓ ਕੀ ਆ ਹੈ।
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਲਾ ਤੈ ਨੁਸਕੁ
 ਦੇ ਨਉ ਦਸ ਦੇਵੀ ਦੇ ਗੇ। ਇਤਨਿ ਗਧ ਦਧ ਲਹੇ ਈ ਆ ਜੀ।
 ਜੇ ਪਾਨ ਨਾ ਬਾਸ ਨਤੇ ਓ ਠ ਕਰਿ ਆਇ ਆ। ਬੋਲੀ ਆ।
 ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਾਹਾ। ਕਤੰ ਚ ਕੁ ਗਤਾ। ਕਤੰ ਚ ਜੁ ਗਤਾ। ਕਤੰ
 ਚ ਹੁ ਬੇ ਅਰੇ ਗੀ। ਕਤੰ ਤਲ ਛੁਕ ਨਤੰ ਚ ਅਛੁਕ ਕਤੰ ਚ ਪਾ
 ਇਥੇ ਜੇ ਗਾਂ ਪਛੇ ਪਛੇ ਹੋਤ ਪਾ ਪੁਛਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਾ। ਦੇਹ
 ਜਬਾ ਭੁ ਸੁਖੀ। ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਛਾਤਾ।

6

ਨਮੁਰੁਗਤਾਸਤਿਗੁਗਤਾ। ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਰਹਿਥੇਜੇਗੀ। ਸੁਣੇਸੁਣੇਪ੍ਰਾਨ
 ਪਤਾ। ਪ੍ਰਾਨਵੇਨਾਨਕਤਪਾਥੇ। ਹੁਜੀ। ਬੁਸੁਪਾ। **ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਦੇਵ**
 ਪੀਨੇਰਖਪ੍ਰਾਨਵੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ। ਪੀਨੇਰਸਤਿਗੁਰਸੁਪਗਤਾ। ੩
 ਦੇਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਥਗੁਰੂਜੀਦੇਰਨਾਨੁਦੈਤ੍ਰਿਅ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਪ੍ਰਾਨਨਾਥਦੇਰਨਾਨੁਦਭੀਤ੍ਰਿਅ। ਦੁਹਾਆਪਾਵੇਚ
 ਮਥੇਟੈਕੈ। ਬਹੁਤੁਸੁਪਸੰਨਹੈ। **ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਬਚਨਧੋਲੀ**
 ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅਬਹਾਕਥੈ। ਨੀਰੰਜਨਪੁਰਖਕਾਸਵਾਪਾਨਦਰਸ
 ਨਹੁਆਏ। ਤਪਾਜੀਏਸਬਚਨਮੇਭ੍ਰਿਨਥੇਦਕੁਛਨਾਹੀ। ਤਾ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਧੋਲੀਆ। ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਜੀਤੁਮਅਗੁਨੀਰੰਜ
 ਨੇਮੇਰੇਦੁਜਾਣਤਾਏਸੇਜੇਗੀਸਰਨਾਹੀ। ਅਗੁਰਮਤੇਏਹੀਜਾਣੇ
 ਏ। ਜੇਤੁਮਨੀਰੰਜਨਕੀਮਰਤਾਹੁ। ਸਤਿਪੂਰਤੀਤਕਾਰੇਜਾਣਤੈਹੀ।
 ਤਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕਹਿਓ। ਤਪਾਜੀਤੁਮਭ੍ਰਿਗੀਨੀਰੰਜਨਕੀਏਸੀਹੀ। ਸਿਰਧਯੇ।
 ਤਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਓ। ਤਪਾਥਪ੍ਰਾਨਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਦੇਸਿਆ। ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ

6

ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਜੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਕਰ ਤੇ ਬੈਠੈ ਸਾਹੀ ਦੇਖ
 ਆਹਮ ਤੇ ਇਉਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੈ। ਜੋ ਨੀਰੰਜਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ
 ਆਗੇਤੁ ਮਾਰੀ ਅਜਾਣੇ। ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਕੁ ਆਨਾ ਬਜੀ।
 ਜੋ ਨੀਰੰਜਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ। ਤਿਨੇ ਅਗਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੇਹੁ ਕਛੁ
 ਹੀ। ਹਾਗੁਰੁ ਮੰਗਲ ਨਾ ਬਜੀ ਤੁਮ ਪੁਰਨ ਬਚਨ ਕਹਤੇ ਹੈ।
 ਪ੍ਰਾਨ ਬਖਸ਼ਿਅ ਪਛੇ ਅਸਾਣੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ। ਤਾਹੇ ਰਸ ਰਾਨੇ ਆਖੀ
 ਅਜੀ ਗੁਰੁ ਜੀਏ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਅ ਹਾਇ ਤੇ ਉਚੇ ਬਚਨ
 ਬੋਲੀ ਦਯਾ ਹਾ। ਤਾਹੇ ਰਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਬੋਲੀ ਅ
 ਸਾਠੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਨ ਉਪਰੀ ਕਰਤਾਰੀ ਕੀਰਪਾ ਹੈ। ਸੇਈ ਦੇਤੁ ਬਚ
 ਨ ਬੋਲੀ ਦੇਤੈ ਨੀ। ਕਿਰਪਾ ਚ ਬੋਲੀ ਦੇਤੁ। ਹੀ ਹੋਇ। ਏਕ ਅਸ
 ਲੀਨ ਬਖਸ਼ਿਅ। ਤਾਹੇ ਰਸ ਰਾਨੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ਗੁਰੁ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਅ
 ਉਦਸੀ ਅਨੀ। ਦਿਖਾ ਅਸ ਲੀਨ ਬਕੇ ਹਰਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਹੀਅ। ਰਸ ਰਾਨਾ ਨਾ ਬਖਸ਼ਿਅ। ਪਾਉ ਬੇਗੋਰਖ

੨੦੦੪
 ੧॥ ਜੀਸੇਰਪਟਨਾਬਾਏ ੩॥
 ੨॥ ਚਥੇਮੰਗਲਨਾਬਾਏ ੪॥ ਪੰਜਵੇਪ੍ਰਧੁਨਾਬਾਏ ੫॥ ਛੇ
 ੬॥ ਸਤਵੇਪ੍ਰਧੁਨਾਬਾਏ ੭॥ ਅਠਵੇਸੁਰ
 ੮॥ ਨਾਵੇਚੰਬਾਨਾਬਾਏ ੯॥ ਮਰਦਾਨੇਹਨਵਾਨ
 ੧੦॥ ਬਾਦੇਨਾਓ ੧੧॥ ਆਖਣਨਧਤਰੇਹੈਨੀ ੧੨॥ ਰਿਮਰਦਨੇਪ੍ਰਾਣੀ
 ੧੩॥ ਅਜੀ ੧੪॥ ਅਜਤੀਕੇਹਜੇਕੇਹਜੇਹੈਨੀ ੧੫॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀ
 ੧੬॥ ਆਮਰਦਾਨਾ ੧੭॥ ਗੋਰਖਜਤੀ ੧੮॥ ਦਤਤਜਤੀ ੧੯॥ ਹਨਵੰਤਜਤੀ
 ੨੦॥ ਭੈਰਵਜਤੀ ੨੧॥ ਲਛਮੀਜਤੀ ੨੨॥ ਕੀਖਮਜ
 ੨੩॥ ੨੪॥ ਏਹਛਾਅਜਤੀਹੈਨੀ ੨੫॥ ਆਖਣਨਧਤਰੇਹੈਨੀ
 ੨੬॥ ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਅਜੀਚਥੇਰਾਸੀਧੀਧੇਨੇਆਖਦੇਹੈਨੀ
 ੨੭॥ ਸੇਕੇਹਜੇਕੇਹਜੇਹੈਨੀ ੨੮॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾ
 ੨੯॥ ਨਾਓਹਰੀਦਸੀਏਗੇ ੩੦॥ ਪ੍ਰਧੇਵੰਗਗਾ ੩੧॥ ਦੂਜੇਸੰਗਗਾ
 ੩੨॥ ਤੀਜੇਸੰਗਗਾ ੩੩॥ ਚਥੇਏਗਗਾ ੩੪॥ ਪੰਜਵੇਏਗਗਾ ੩੫॥

ਛੇਵੇ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸਤ ਦੇਵੀ ਨੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਅਠਵੇ ਪੁਰਾਨਾ ॥
 ਪਾਲਨ ਦੇਵੀ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਦਸਵੇ ਸੰਗਰਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਆਰਵੇਲੀ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਰਵੇ ਗਾਨੀ ਰਤਨਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਤੇਰਵੇ ਪੁਰਾਨਾ ਸਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚਉਦਵੇ ਥੀਧਲਕਾ ॥
 ੧੪ ॥ ਪੰਧਰਵੇ ਜਾਸਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਲਵੇ ਥੀਧਲਕਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਤਾਰਵੇ ਸੁਗੀਧਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਠਾਰਵੇ ਨੀਰਤਾ ਸਿਧਾ ॥
 ੧੮ ॥ ਉਨੀਵੇ ਕੇਵਲਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ਵੀਹਵੇ ਸਮਰਤਾ ॥
 ੨੦ ॥ ਇਕੀਹਵੇ ਗਉਠਗੁਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਬਈਹਵੇ ਅਸ
 ਗਨੀਧੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚਉਵੀਹਵੇ ਗਉਠੀਧੀ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਧੀ
 ਹਵੇ ਕੇਲਕਾ ॥ ੨੪ ॥ ਛਈਹਵੇ ਅਠੀਧੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਤਾਈਹਵੇ ਪਰਧਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਠਾਈਹਵੇ ਧੀਸਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਉਨਤੀਹਵੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਸਵੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥
 ਇਕਤੀਸਵੇ ਕਨਿਕਾ ॥ ੩੦ ॥ ਬਾਤੀਤਸੇ ਸੀਤਾ ॥ ੩੧ ॥

1
 ਤੇਤੀ ਸਦੇ ਅਛਰ ਦੇ ਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚਉਤੀ ਸਦੇ ਪਲਕਾ ਨਿਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਪੈਤੀ ੨੦੦੪
 ਸਦੇ ਪਿਧਲਕਾ ॥ ੩੫ ॥ ਛਤੀ ਸਦੇ ਸੀਉ ਗਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੈਤੀ ਸਦੇ ਗੀ
 ਰਬੇਧਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਠਤੀ ਸਦੇ ਸਾਲਸਾ ॥ ੩੮ ॥ ਉਠਤੀ ਸਦੇ ਸਕ
 ਗਾ ॥ ੩੯ ॥ ਚਾਲੀ ਸਦੇ ਗੋਲਸਾ ॥ ੪੦ ॥ ਛਿਤੀ ਸਦੇ ਮਗਨ ਪਾਗਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਧੈਤੀ ਸਦੇ ਮੁਕਤੀ ਸਗਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤਿਤੀ ਸਦੇ ਚਰਨ ਨਾਚੇ ॥
 ੪੩ ॥ ਚਉਤੀ ਸਦੇ ਸੁਰ ਮੇਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪੈਤੀ ਸਦੇ ਸੀਧ ਸੈਨਾ ॥
 ੪੫ ॥ ਛਿਤੀ ਸਦੇ ਗੀਰਦਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸੈਤੀ ਸਦੇ ਜੋਤ ਲਗਨਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਅਠਤੀ ਸਦੇ ਜੋਤਾ ਗਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਉਠਤੀ ਸਦੇ ਪੀਲ ਜੋਤਾ ॥
 ੪੯ ॥ ਪੰਜਾ ਸਦੇ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਛਿਤੀ ਸਦੇ ਅਪਰਧ ਨਾ ॥
 ੫੧ ॥ ਧਾਵੇ ਸਦੇ ਤੁਲਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ਤਿਤੀ ਸਦੇ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ੫੩ ॥ ਚਉਤੀ ਸਦੇ ਅਕਾਲ ਨੀਗਾ ॥ ੫੪ ॥ ਪਚਵੇਂ ਸਦੇ ਕੋਲਾਸ ਨਾ ॥ ੫੫ ॥
 ਛਿਤੀ ਸਦੇ ਗਮਕੁ ਆਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸਤਵੇਂ ਸਦੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੁਆਗਾ ॥
 ੫੭ ॥ ਅਠਵੇਂ ਸਦੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਾਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਉਠਤੀ ਸਦੇ ਸਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ੫੯ ॥

ਸਠਵੇਬਰਮਜੇਗਾ॥੬੦॥ਇਕਾਹਠਵੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀ॥੬੧॥ਬਾਤ
 ਠਵੇਮੀਰਜੀਕੀਲੀਕੀਪਾਰੀ॥੬੨॥ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਕਲਿਦੁਸੈਨਾ॥੬੩॥
 ਚਉਹਠਵੇਕਲਿਦੁਸੈਨਾ॥੬੪॥ਪੰਜਵੇਸੁਰਸਤੀ॥੬੫॥
 ਛੇਆਠਵੇਗੋਰਪਨਸੈਨਾ॥੬੬॥ਸਤਾਰਠਵੇਗੁਠਾਬਾਸੀ॥੬੭॥
 ਅਠਾਠਵੇਅਲਨਾਸੀ॥੬੮॥ਚਿਤ੍ਰਤਰਵੇਕਲਕਸੀਰਹਿ॥੬੯॥
 ਸਤਾਰਵੇਏਕਰੰਗੀ॥੭੦॥ਇਕਤਰਵੇਕਲਕਸੀਰਹਿ॥੭੧॥
 ਬਤਰਵੇਕਰਮਨਾਸੀ॥੭੨॥ਤ੍ਰਿਤਰਵੇਕਲਾਬੀਲਾ
 ਸੀ॥੭੩॥ਚਉਹਤਰਵੇਮੁਲਾਮੰਤੀ॥੭੪॥ਪੰਜਤਰਵੇਜੇ
 ਗਰਿਤੀ॥੭੫॥ਛੇਤਰਵੇਜੇਗਰੁਤੋ॥੭੬॥ਸਤਤਰਵੇਦੀ
 ਪਰੰਗਾ॥੭੭॥ਅਠਤਰਵੇਆਪਰੁਪੀ॥੭੮॥ਉਨ੍ਹਾਸੀਏਕ
 ਲੇਸਪੁਪੀ॥੭੯॥ਅਸੀਏਬਿਹਰੀਮਜੇਗੀ॥੮੦॥ਇਕਾਸੀ
 ਏਲਾਸਮੁਗਲਰੇਗੀ॥੮੧॥ਬੀਆਸੀਏਕਿਦਾਰਜੇਗੀ॥੮੨॥
 ਤ੍ਰਿਆਸੀਏਸੰਕਾਲਕਾਕਹੀਏ॥੮੩॥ਚਰਿਅਸੀਏਜੇਗੀਬਾਛੀ

੨੦੦੬
 ਤਰੁਹਿ ਮੈ ॥ ੧ ॥ ਤਾਰੁਹੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਚਉ
 ਹਾਸੀ ਆਸਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਏਹੈ ਨੀ ॥ ਅਤੇ ਓਹੁ ਨਉ ਨ ਧੋਇ ਨੀ ॥ ਅਤੇ
 ਓਹੁ ਫਿ ਆਜਤੀ ਹੈ ਨੀ ॥ ਤਾਰੁਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਖੀ ਨਾ ਬਦੀ
 ਰੀ ਨਿਸਾਹੇਈ ॥ ਅਤੇ ਸਿਧਾਦੀ ਨਿਸਾਹੇਈ ॥ ਪਰੁ ਜੀਜਤੀ ਆਦੀ
 ਨਿਸਾਹੇਈ ॥ ਤਾਰੁਹੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਕਹਿ ਆਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ
 ਉਨਹੇਈ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਾਉ ਸੋ ਪਾਛਿ ਲੈ ਅਰਮਾਨ ਨ
 ਰਹੀ ॥ ਤਾਰੁਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਖੀ ਜੁ ਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੇ ਛੁਤਾ
 ਜਤੀ ਹੈ ਨੀ ॥ ਅਤੇ ਕੋਈ ਏਹੈ ਨੀ ॥ ਜਿਨਾਹੀ ਹਸਤ ਕੀਤਾ ਨ
 ਹੀ ॥ ਜੇਕਿ ਸਤੀ ਦੇ ਨੇਕੇ ਆਵੇ ਨਹੀ ॥ ਸੋ ਜਤੀ ਤੋ ਦਾਹੈ ਗਾਅ
 ਜੇਤੁ ਬਝਤੁ ਦੇਹੈ ਨੀ ॥ ਅਜੀਏਹੈ ਮਨੁ ਅਰਮਾਨੁ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥
 ਤਾਰੁਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਲਾਧਾ ਛੁਤਾ ਏਹੈ ਜੇ ਛੁਤਾ
 ਆਜਤੀ ਹੈ ਨਾ ॥ ਸੋ ਏਹੈ ਹੈ ਨੀ ॥ ਜੇਕਿ ਜਤੀ ਹੈ ਨੀ ॥ ਸੋ ਓਹੁ ਨਾਦੀ ਆ
 ਧੀਦ ਜਾਦੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਏਹੁ ਨਾਦੀ ਬੀਜ ਜਾਦੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਰੁਹੁ

ਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜਿ ਮਥੁਤਾ ਕਰਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਦੁ ਕਿਉ ਕਰ
 ਜਾਵੀਐ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਆਇ ॥ ਨਵੇ
 ਸਤੁ ਦਸਵੇ ਜਤੁ ॥ ਯਾਰਵੇ ਉਜਲਾ ॥ ਕੁਟਵੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪਿੰਡ ਨਰ ਸਸੀ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਵੇ ਦੁਆਰੇ ਬੀਦ ਜਾਵੀ
 ਤੈਥੀ ॥ ਜਤੀ ਸੇਈ ਕਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨੀਜੇ ਨਵੇ ਦੁਆਰੇ ਬੀਦ ਜਾਵੀ
 ਨਾਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਸਰਨ ਦੁਆਰੇ ਆਵੇ ਧਰਦਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਤੇ ਮਥੁ
 ਨਾਨਕੀ ਆਇ ॥ ਅਤੇ ਮਹਿ ਦੇਹੀ ॥ ਨੀਕਲ ਗਈ ॥ ਤਾਜਤੀ ਨਾਹੀ ਕਹੀ
 ਵਾਜੇ ਸਰਨ ਦੁਆਰੇ ਆਨ ਬੰਸ ਮਰਥੇ ਤਾਜਤੀ ਹੋਇ ॥ ਈਹੁ ਜੇਠੁ
 ਆਜਤੀ ਤੈਨੂੰ ਦਸੇ ਹੋਇ ॥ ਈਨ ਸਰਨ ਦੁਆਰੇ ਆਇ ਚਨਾਵ
 ਠਾਨਾਹੀ ਇਤੀ ॥ ਤਾਫੇ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛੀ ਆਜੀ ॥ ਤੇਰੁ ਨਾਨਕ
 ਆਰਿ ਆਇ ਚੋਕੀਉ ਕਰ ਜਾਵੀਐ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮੁਹਿ ਜੇਗੀ ਮਮ ਦਬੋਲ ਦਹੈ ॥ ਹੁੰਦੇ ਗਹ ਜਾਵੀਐ ॥
 ਅਤੇ ਜੇਕੀ ਸੁਣਦਾਹੈ ॥ ਤਾਕਈ ਕੁਲੀ ਸੁਰਤਾ ॥ ਤਾਫੇ ਲਦਹੈ ॥

ਤਾਸੀ ਦੇ ਗੁਰਗੁਣੀ ਹੋਇ ਜੇ ਕੇਸ ਕੁ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਖਾਸ
 ਲੈ ਵਾਧੇ। ਅਤੇ ਹਰੀ ਦੁਆਵ ਦੀ ਤੈ। ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਖਾਸ ਲੈ ਕੁ
 ਰੇਤੁ ਲਾਵਾ ਤੈ। ਤਾਨ ਸਕ ਦੇ ਗੁਰਗੁਣੀ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਮਬਨ
 ਬੀਨ ਕਲੀ ਸੁਰਤ ਦੇਖੇ। ਅਤੇ ਦਿ ਗੁਰਗੁਣੀ ਹੋਇ। ਅਸਾਨੇ
 ਤੈਨੂੰ ਛਿਅ ਜਤੀ ਦੇਸੇ ਹੈ। ਸੋਭਿ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਰਗੁਣੀ ਹੋਇ।
 ਤੀ। ਤਾਉਹੁ ਅਸਲ ਜਤੀ ਹੈ। ਤਾਮਰਦ ਨੇ ਆਖੀ ਆਸਤਿ
 ਨੀ ਸਤੀ ਜੀ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਨਿਸਾਹੁਈ। ਤਾਮਰਦ ਨੇ ਆਖੀ
 ਅਜੀਹੁਣ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਦੇਤੈ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾ
 ਨਾ ਚਲਦੇ ਅਗੇ। ਤਾਗੋਪੀਰੀ ਦਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨਾ ਕਹਿਆ। ਤਗੁ
 ਰੂਜਿ ਨਾਨਕ ਤਪਾਗ ਤੇ ਹੈ। ਤਾਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨਾ ਕਹਿਆ। ਕਾਈਗੇ
 ਪੀਨਾ ਬਜੀ ਜੇ ਕਉਹਿ ਰਹਤ ਹੈ ਤਾਗੇ। ਐਸਾ ਸਾਧਨ ਗੀਸਰ
 ਸਾਬਰ ਹੁਣੇ ਕੀਲਾ। ਤਾਗੋਪੀਰੀ ਬਹੁਤ ਦੇਤੈ। ਤਾਗੋਪੀਰੀ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਤਪਾਗ ਤੇ ਹੈ। ਤਾਮੰਗਲ ਨਾ ਬਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾ ਬਾ।

ਟੋਰ

ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਨਾਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਾ ਇਤਾਨੀਆ ਮੀਲ ਕਰਿ ਕਹਿ
 ਜਾਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਤੁ ਮਕਿਓ ਰਮਤੇ ਹੋ। ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਜਾ ਲਤੇ ਹੋ
 ਅਕੇਈ ਨਾਹਿ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾਤਿਆ ਏਕ ਜੀ ਜਾ ਲਹਮਾ
 ਕਹਿਓ ਸਾਧਾ ਮੁਕਤ ਕੇ ਪਰਸਨਾ। ਲਖ ਚਉਗਾਹਿ ਹਮ ਤੇ ਛੁਟੀ
 ਏਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨਾ। ੧॥ ਸਾਕੇ ਸਿਧੇ ਕੁਏ ਮੇਰੇ। ਸਾਤਿ
 ਗੁਰਮੀਲਿ ਅਤੇ ਕੀਏ ਨਿਯੋਰੇ। ੨॥ ਰਹਉ। ਅਸਨ ਥੈ ਸਨ
 ਹਮ ਤੇ ਛੁਟਾ ਛੁਟੇ ਕਰਮ ਸੈ ਸਾਰਾ। ਸਗਲ ਥੈ ਪਨ ਕਾਏ ਗਕੇ ਕਾਏ
 ਪਾਏ ਮੇਥੁ ਦੁਆਰਾ। ੩॥ ਏਕ ਕਾਰ ਪਰਸਨ ਗੁਰਮਾਹੀ ਦੁਜਾ
 ਚਿਤੁ ਪਾਹੇ। ਦਸ ਅਖਿਤਾਰ ਦੇਵ ਤੇਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰਿ ਭਾਰੇ।
 ੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕੇ ਥਸ ਤ੍ਰੇਯਨ ਸਹਜ ਰੀਗ ਮੇ ਕੇ ਸੇ। ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਨ
 ਨਕਸੁ ਲੇਨਾ ਸਿਧੇ ਸਿਧੀ ਸਕਤੀ ਏਕ ਮੇਲੇ। ੫॥ ੧॥ ਤੁਮੀਗ
 ਲਨਾ ਬਕਾਤਿ ਅਜਿਧਾਨੀ ਤੁਮ ਕੇ ਨੀਰੰਜਨ ਤੇ ਸਾਹਿਕੀਅ
 ਹੋ। ਪਗੁਰੁ ਮਾਪ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਕਤੇ ਤੇ ਹੋ। ਤੁਸਾਧਾ ਮੁਰਤੀ ਹੋ।

ਤੇਗਵਰਸਨਦੁਰਲੀਕੁਹੈ। ਤੁਸਾਧਮੂਰਤੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿ
 ਆਗਿਲਨਾਸਜੀਜੈਤਮਹੈ। ਸੁਖਕੇਕਹੇਕੀਬਾਤਿਨਾਤੀ।
 ਸੁਖਕੇਕਹੇਬਿਲਾਸੁਹੈ। ਅਧਮਕੋਰਜਾਇਦੇਵੈ। ਤਾਗਿਲਨਾ
 ਸਮਤੇਘ੍ਰਿਪੁਨਾਥਗੋਪੀਨਾਸਾਸਕੁਨਕਹਿਅਤਪਾਜੀ। ਤੁਸਕੋਰ
 ਜਾਇਨੀਰੰਜਨਕੀਹੈ। **ਬੋਲਹੁਗੁਣਿਦਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੁ**
ਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਅਤੇਧਾਨੇ। ਅਤੇਮਰਦਾਨੇ। ਤ੍ਰਿਹੁਭੰਗੀਲੀ
 ਲੀਤੀ। ਜਾਇਸ਼ੀਅਰਪਰਥੇਖੜੇਹੈ। ਜੇਥੇਤਾਤ੍ਰੇਥੀਨੀਆਸਿ
 ਆਤਾ। ਅਗੇਤ੍ਰੇਭੰਗੀਆਪਾਇਆਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਸੀਅਗੁਰੁਜੀ। ਅ
 ਸੀਹੁਣਕੇਥੇਅਏ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸ਼ੀਅਰਪ
 ਰਥਤਤੇਅਏ। ਤਾਫੇਮਰਦਾਨੇਪੁਛੀਅਜੀਗੁਰੁਜੀ। ਅਸੀਹੁਣ
 ਕਿਤੇਜੈਜਨਅਏ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾ। ਅਸੀਸਾਢੇਸਾਤਿ
 ਤਜਾਰਜੈਜਨਅਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਸੀਅਜੀਕੇਦਿਓਏਥੇਭੀਸਾਧ
 ਸਿਧਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾਇਥੇਦੁਰਅਭਿਪ੍ਰਤਪੁਰਖੁਹੈ।

3095
 ਜੀਸਤਾਈਸੀਨੀਆਸੀਪੁਜਦੇਹੈ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
 ਉਸਦਾਨਉਕਿਆਹੈ। ਅਤੇਉਹਕਥੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਰਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾਨਉਉਸਦਾਦਤਾਏਉਹੈ। ਅਤੇਉਹਜੇਉਚੀਫੰਦਰੇਖਨ
 ਹੋ। ਉਸਉਪਰਿਪਾਇਆਹੋਇਹੈ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਨੇਆਖਿਆਜੀ
 ਉਸਤਾਈਭੀਰੇਖੇਗੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖੀਏ
 ਗੇ। ਜਾਇਦਤਾਏਉਦੇਉਪਰਿਤਾਏਖਨ੍ਹੇਹੋਏ। ਅਗੇਦਤਾਏਉ
 ਅਉਪੁਤਪਾਇਆਹੋਇਆਹੋਇ। ਆਇਏਗਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਆਖਿਆਕਿਉਗਈਬਾਲਾ। ਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੇਤੁਸਾਡੀ
 ਰਜਾਇ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਨਤਾਏਪਹੁਚੇਹੈ। ਏਸ
 ਤਾਈਭੀਬੁਲਾਇਦੇਖੀਏ। ਏਕੀਸਾਧਵਰਾਆਖਦੇਹੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕੁਲਾਮਰਦਾਨਾ। ਤੇਗਭੀਆਖਿਆਸੰਨਹਾ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ। ਹੋਤੀਏਹਥੇਲੇਕਿਉਨਾਹੀ। ਸਮਝ
 ਦੇਖੇਆਖਨੇਮਨਮਾਹੀ। ਜਬਲਗਦਹਿਤਬਲਗਆਸਾਪਈਉ

ਨੇਤੈ ਪੁਰਨ ਸੀ ਨਿ ਆਸਾ ॥ ਖੋਲੀ ਦਿਸਾਇ ਚਿਤ ਰਾਖੇ ਠਾਇ ॥ ਏਕ ਨ ਰਾਇ ॥ ੨੦੦੬ ॥
 ਸਕੁ ਘਟ ਮਹਿ ॥ ਬਿਨ ਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਦ ਤਾ ਤੇਉ ॥ ਮੁਰਤ ਸਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇ
 ਉ ॥ **ਦਤਾ ਤੇਉ ਏਕਾ** ॥ ਕੇਈ ਨਹਿ ਪਰੇ ਜਨ ਘਟ ਹਿ ਮਹਿ ॥ ਬੇਲ ਨ ਨਾਹਿ
 ਜਿਉ ਏ ਸੁਕਾਉ ॥ ਨਾਇ ਆਗੂ ਮਹਿ ਮੇਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਬੇਸ ਬਚਨ ਸੇਰ
 ਹੇਤਿ ਆਗੀ ॥ ਹਲ ਚਲ ਕਦੀ ਨਾ ਬੀ ਆਪੇ ਮਹਿ ॥ ਪੁਰਨ ਕਿਰਪਾ ਚਿਤੁ
 ਸੀ ਆਸੇ ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਇ ਨ ਜਪਤਾ ॥ ਕਉ ਸੇਰ ਸਨਾ ਸੇਬ ਕਤਾ ॥ ਦਤਕ
 ਕੇ ਹੋ ਸੁਣਨ ਨ ਕਰਪਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਰੀ ਹੋਇ ਰੋਜ ਪਾ ॥ ੩ ॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ**
ਦਾਸ ॥ ਅਜਾਪ ਕਹੀ ਤੇ ਸੋਚੀ ਜਪੁ ਦਿਸੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਜਪੀ ਐ ਪੁਰਨ ਜਗਦੀ
 ਸੈ ॥ ਜਪ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਅਜਪਾ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕਾਇ ਆਨੁ ਰਮ ਲਹੈ
 ਗਈ ਆਵੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਾਇ ਆਤ ਬਲਗਾ ਪਿਆਇ ਆਗਾ ਬਿਨ ਸੇਕਾਇ
 ਆਤ ਬੇਦ ਕਾਇ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇਲੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਦ ਤਾ ਤੇਉ
 ਰੁਗਵਾਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸੁਣਦ ਤਾ ਤੇਉ ਰੁਗਵਾਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ **ਦਤਾ ਤੇਉ ਬਾਚ**
 ਜਾਪ ਜਪੇ ਜਗਾਇ ਸਾਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੇਖਿ ਆਇ ਸਾਟਿ ਤਸ ਜਾਪੁ ਕੁਲਾਵੈ ॥

ਕਾਇਆ ਬਾਕੀ ਸਸਨ ਬਾਕੀ ਅਧੁਨਾ ਗਇਨੁ ਆਸਾ ਖੀਨਾ ਕੁਛ
ਜਪਨਾ ਕੁਛ ਨਪਨਾ ਵਤਾ ਕਹੇ ਸਕੇ ਬਪਨਾ ਵਤ ਕਹੇ ਜਨਨ ਕਤ
ਪਾ ਕਉ ਨਤੁ ਆਪੁ ਕਜਾ ਪਤਾ ॥ ੧ ॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ॥**

ਜਪਤਾ ਜਾਪੁ ਏਕੰਕਾ ਸਰਸੁ ਰਤੇ ਰੇ ਨਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਏਲੇਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਸੋ ਮੀਤ੍ਰ ਸਚੁ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪਦਤ੍ਰੇ ਉਵਾਚਾ ॥ ਸੁਣਿ
ਤਪਤੈ ਨੀਰੰਕਾਰ ਦੇਖੀ ਆਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਪੁਛੈ ਚਿਹਨੁ ਬਤਾਉ ॥ ਚੂਠਨਾ
ਬੋਲਹੁ ਪਰਤਾਵਾ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਬਿਨੈ ਦੇਖਾ ਕੇ ਆਸਾ ਖੀ ਵੇਦਉ ॥ ਜੁਠੈ ਲ
ਕੈ ਜਨਮੁ ਨ ਖੋਵੈਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚਾ ॥ ਜੁਠਨ ਬੋਲੇ ਤਤਾਈ ਏਲੇ ਜ
ਹਾ ਬਿਯੁਨ ਦਿਖਾਉ ॥ ਗੋਜੇ ਗੀ ਅਰਸੈ ਨਿਆਸੀ ॥ ਰਹਮੇ ਤਿਨ ਕੇ ਧਰਮ ਹੁਚਾ
ਵਉ ॥ ਬੋਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਦੇਵਤੇ ਕੂਲੇ ਏਨੇ ਨ ਠਹਰਾਉਉ ॥ ਏਕਾ ਨੀਰੰ
ਨ ਸੁਰਤਿ ਆਛੀ ਤਾ ਕੇ ਪਰਸ ਪਰਸ ਗੁਣਗਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਪਦਤ੍ਰੇ ਉਵਾਚਾ ॥
ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੇ ਤਤਾਵੈ ਰੇ ਲੋਕ ਉਜਰੀ ਬਾਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਨੀਰੰਜਨ
ਦਰਸਨ ਦੀ ਆਕੀ ਸਹੁ ਐਸੀ ਤੁਮੈ ਨ ਸਕਰਾਸ ਖਤੇ ਬਬਚਨ ਉਚਾਰੇ

ਉਹਿਜੇਉਹੀਰੰਜਨਹੈ॥ ਏਕਬਚੇਕਛੁਪਾਇਨਹੀਕਾਹੇਸਤੁਗਾਇ॥ ੧੧, ੨੭੦
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਚਾ॥ ਸਤੁਹਮਾਰਾਕਦੀਨਜਾਇ॥ ਹਮਥੇਲੈਜੁਨਹਾਈ॥ ਏਕ
 ਨੀਰੰਜਨਸੀਰੀ॥ ਹਮਾਰੇਅਠਪਰਰਵਾਈ॥ ਰੋਮਰੋਮੀਉਹਿਥੇਲੇਦੁਜਾਅਠਿਰਨਕੇ
 ਈ॥ ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਗੁਰਮਰਹੀਸਕੁਲੇਈ॥ ਸੇਦਰਸਨਹਮਗੁਰੁ
 ਦੇਖਾਇਆ॥ ਨਿਨਾਰਹੀਅਮੇਖਾ॥ ਦਸਅਵਤਾਰੇਕੀਨਪਾਇਆ॥ ਸੇਹਮ
 ਪਰਤਛੁਦੇਖਾ॥ ੧੦॥ ਦਤ੍ਰੇਓਦਾ॥ ਬਾਤੇਪਰਪਰਤੀਤਿਨਅਵੈਨਉਪਰ
 ਤਛੁਦੇਖੋ॥ ਐਸੀਬਾਤਿਨਸੁਨੀਆ॥ ਆਗੇਖਟਦਰਸਨਕੇਰੇਖੋ॥ ੧੧
 ਤੇਥਾਤਿਸੁਣਾਵੈਅਚਰਜਅਚਮਨਾਹਪਤੀਜੈ॥ ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਨਨਾਨ
 ਕਪਾਜੁਠਸੁਣੇਕਠਿਨਹੀਝੇ॥ ੧੨॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਚਾ॥ ਰੀਝੇਗੇਜਬ
 ਨੈਨੀਦੇਖੋ॥ ਤੁਮਗਾਓਕੁਕਰੇਗੇ॥ ਜਟਾਵਪਾਈਦੇਹੀਜਾਸੀਪਾ॥ ਨਜੈਸੇਕ
 ਰੇ॥ ਕੰਧਲਖੰਬਚੜਾਇਓਕਾਵੈਉਜਲਾਤੇ॥ ਨਜਾਵੈ॥ ਨਾਰੀਦਸਾਛੰਡਾ
 ਕਰੇਸੀਗਾਰਕੰਠਕਥਾਹੁਰਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਦਤ੍ਰੇਓਦਾ॥ ਚਲਤੇਤਪ
 ਨੀਰੰਜਨਕੈਸਾਜੇਤੁਮਕਹਤੇਦੇਖੀਆ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਥੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੇਯਤ

ਬਿਸਾਖੀ ਕੀਨੁ ਜਲੇ ਬਿਅਾ ਅਰਜ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਤੁਮਹੁ ਮਤੇ ਰੁਮਤ ਰੁਟ
 ਕਾ। ੧੩। ਜਨ ਚਉਪ ਜੀਰੁ ਹਰਨ ਪਾਵੈ। ੧੪। ਤਨੁ ਮਹਾ ਅਟਕਾ। ੧੫।
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚਾ। ਮੁਰਤੀ ਲਾਲ ਸਬ ਦੇਹੈ ਕਾਇਆ। ਜੈ ਸੇਰੁ ਪਸੁ ਰੁਨ
 ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚਗ ਦੇਖੀ ਏਰੇ ਦਸੁ ਰਜਾ ਨੀਰ ਖਤੁ ਹੈ ਨਾ। ੧੬। ਭਜਣ ਵਾਰ ਭਯੋ ਨੇਜ
 ਤਾਉ ਚਉਪੀ ਲਾਲ ਸਕੂਲੇ ਕਾ। ਨਕੀਲੀ ਸੈ ਖੰਡੇ ਕੀ ਪਾਗ। ਜੈ ਸੀਵਾ ਵਨ ਚਮਕੈ।
 ਚਲ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤੁਮੇ ਦੇਖਾਉ ਤਬ ਤੁਮ ਲੇਸੁ ਅਮੀ। ੧੭। ਨੀਰ ਜਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
 ਹੁਜੁ ਹੀ। ਅਭੇ ਪਹੁ ਰਸ ਲਾਮੀ। ੧੮। ਵਡੇ ਭਉ ਵਾਚਾ। ਦੇਖੀ ਸਕਤੁ ਮੁਖ
 ਹੀ ਨਾਨਕੇ ਧੋਲੇ ਸੋਸਾਰੀ। ਅਬ ਪਰਤਿ ਰਾਈ ਹੋ ਗਏ ਕੇ ਹਰੇ ਅੰਤਾਰੀ ਰਾਚੀ।
 ਪੰਨ ਸੇ ਗੁਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹੀ ਐ। ਜੀਤੁ ਮਦੇ ਬੀ ਦੇਖਾਇਆ। ਐਸਾ ਅਰੇ ਅ
 ਉਰਨ ਸਾਧੂ ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬਨਾਇਆ। ੧੯। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚਾ। ਖਟ ਦ
 ਰਸ ਨਪੰਥ ਸਭ ਦੇਖੇ ਰੇਖ ਤੁਮਾਰਾਉ ਚਾਜਾ ਤਵ ਰਸ ਸੁਸੇਵ ਕਤੁ ਮਰੇ ਤੁਮ
 ਸੀਰੀ ਨਾਹਿ ਪਹੁ ਚਾਗੀ। ਪੀਸੀ ਪੀਸੁ ਪੀਛੇ ਏਕ ਕੀ ਅਧਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਕਹੈ
 ਸੁਣਦਤਾ ਸੁਆਮੀ ਸਚਾ ਭੇਖ ਤੁਮਾਰਾ। ੨੦। ਤਾਦਤਾ ਭਉ ਚਗ ਧੀ ਦਨਾਕੀ

ਤੀ। ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਣੇ ਚਮਕੇ। ਏਹੁ ਕੀ ਕਤ
 ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਮਸਤਾ ਬੀ ਦੇਹੋ। ਏਹਾ ਏਆ। ਸਾਧੇ
 ਦੇ ਪਰਾਬੀ ਦੇਹੀ ਹੀ ਆ। ਜਾ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਦੇਹਾ ਦੇ ਚਮਕੇ। ਏਆ। ਤਾ ਬਚਨੁ
 ਹੋਏ। ਆਗੁ ਏਹੀ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕੀ ਉਕਰੀ ਹੋਈ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ਅਗੁਰੁ
 ਜੀ। ਅਗੇ ਕੀ ਚਲਦੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ। ਅਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦਰਗ
 ਤ੍ਰੇ। ਉਸਤੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਤਗਤ੍ਰੇ। ਉਸਤੇ ਪਰੇ ਨੀਰੰਕਾਰ ਜੇਤੀ ਸਰਪ੍ਰੇ। ਅਗੇ ਚਲੀ
 ਏਹੇ ਉਤਾਵਲਾ ਨੇ ਉਏ। ਮੀ ਨੀਰੰਕਾਰ ਦਾ ਤਾ ਸਾਜੇ ਜੇ ਨੀਰੰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੇ
 ਦੇਖਾ। **ਬੇਲਗੁਰੁ ਏਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।** ਆਖੀ ਅਰੁਪ
 ਰਬਤਤੇ ਉਤਾ ਹੀ ਲੀਤੀ। ਤਾ ਅਲਾ ਚੀਨ ਪਰਬਤਤੇ ਜਾਏ ਮਨੋ ਹੋਏ। ਤਾ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਪੁਛੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਹੁਲਾਸੀ ਕੀ ਬੇ ਆਏ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ। ਆ
 ਮਰਦਾਨਾ। ਅਸੀ ਅਲਾ ਚੀਨ ਪਰਬਤਤੇ ਆਏ। ਅਤੇ ਅਲਾ ਚੀਨ ਏ
 ਸਦਾ ਨ ਉਤਾ ਪਾਏ। ਅਤੇ ਏਹੇ ਜੇਤੀ ਅਲਾ ਦਾ ਬੇਸਹਾਰੇ। ਉਏ ਜੇ ਅਲਾ
 ਲਾਖੀ ਕੀ ਕਹੀ ਦੇਹੀ। ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਦਰਗਤ ਦਾ ਹਾਜ਼ੀ। ਪ੍ਰੀਤ ਦਰਗ

ਤਖਸਲਾ ਦਾਰਾ ਜੁ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਮਰਾ ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ। ਪਤਿ ਲਾ ਦਰਗਤ
 ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਾ ਨੇ ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ। ਤਾਮਰਾ
 ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਉਸ ਦਰੀ ਦਰਸਨੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਾ
 ਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨੇ ਉ। ਸਰੇ ਦਰਸਨੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਮਰਾ ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਕੁਲਾ
 ਜੀ। ਤੈਰਾ ਨੁ ਅਲਾ ਆਇ ਚਉਰੀ ਰਦ ਘੇਰ ਘਾਤਿ ਆ। ਅਲਾ ਦਾ ਜੇ
 ਸੀਰਦਾਰ ਜੇ ਆਗਾ। ਅਲਾ ਦੀ ਨਾ। ਤਿਸ ਬਚਨੁ ਧੋਇਆ। ਅਲਾ ਦੀ
 ਨਾ ਆਇ ਪਾਇ ਆਘੇਰਾ। ਕਉ ਨਤੁ ਕੀਤਿ ਕਰੇ ਬਸੇਰਾ। ਕਉ ਨਸਨੇ ਰਖਈ
 ਹੁਆਇਆ। ਕਉ ਨਸਮਤੀ ਕਿਨਾਉ ਪਠਾਇਆ। ਅਲਾ ਦੀ ਨਾ ਖੁਛੇ ਬ
 ਚਾ। ਪੰਡ ਪਾਕਾ ਟਿਰਹੁ ਕਾਠਾ। ੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਿਵਾਨਾ**
 ਅਲਾ ਸਾਮੀ ਲਿਕੇ ਪਾਇ ਆਘੇਰਾ। ਤਿਰੇ ਰੂ ਤਾਰੀ ਆ ਬਸੇਰਾ। ਦਰ
 ਸਨ ਕਾਰਨ ਦੀ ਹੁਆਇਆ। ਏਕ ਨੀਰੰਜਨ ਆਪੀ ਲਿਆਇਆ। ਛੁਟਾਨੇ
 ਏਨੇ ਉਛਕਾਇਆ। ਜਥ ਪਾਕਾ ਤਬ ਠਨ ਪਜਾਇਆ। ਸੁ
 ਠਿ ਅਲਾ ਦੀ ਸਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸ। ਏਕ ਨੀਰੰਜਨ ਰਾਖੀ ਆਸ।

ਤਾ ਅਲਾ ਦੀ ਨਗੁਰੁ ਨ ਕਨੀ ਦੇ ਰਹਾ ਉਤੇ ਸਗਾ ਰੇ ਲਾਇ ॥ ਤੁਹੁ ਰੁਸ ਨ
 ਬਰਨ ਬੋਲੀਆ ॥ ਸੁਣਿ ਕੁਈ ਅਲਾ ਦੀ ਨ ਤੁਸਾਰੇ ਦਰਸਨ ਅਸੀ ਆਏ ਅ
 ਜੇ ॥ ਕੁਲਾ ਤੁਆ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਅਗੇ ਅਲਾ ਦੀ ਨ ਬੋਲੀ
 ਆ ॥ ਜੀ ਹਮ ਨਿਅਲ ਹੋਏ ਹਮ ਕੇ ਕੁਮੈਰਿ ਤਾ ਰਸ ਕੀਆ ॥ ਹਮ ਹੀ ਨਗਰੀ ਕਿ
 ਰਤਾਰ ਸੁਆਈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਬੋਲੀਆ ॥ ਕੁਈ ਅਲਾ ਦੀ ਨ ਧੂਰੀ ਲਾ
 ਦਗੁ ਤੇ ਜੇ ਸੈਕ ਤੇ ਤੇ ॥ ਅਲਾ ਦੀ ਨ ਕਤਿ ਆ ਕੁਈ ਈ ਤੀ ॥ ਉਤੇ
 ਹਮਾਰਾ ਜਾਏ ਉਸਦਾ ਕੀ ਦਰਸਨ ਕਰੀਓ ॥ ਬੇਰੁਗਤ ਹੋ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਬੋਲੀਆ ॥ ਜੀ ਬੇਰੁਗਤ ਹੋ ॥ **ਬੇਲਗੁਈ ਦੁਰਗੁ ਸਮੀਤੋ ਰੁਲੀ**
 ਪ੍ਰਤਿ ਦਗੁ ਤੇ ਨ ਉਹ ਉਹੀ ਪਹਾੜੀ ਖੂਹ ਆਸ ਨ ਬਾਉਏ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕਨੀ ਜਗਈ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਆ ॥ ਅਗੇ ਪ੍ਰਤਿ ਦਗੁ ਤੇ ਮਗ
 ਨੁ ਬੈਠਾ ਬਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਦਗੁ ਤੇ ਕੀਤ ਕੀ ਖੁਲਗਈ ॥ ਤਾ ਉਪ੍ਰਤਿ ਦਗੁ ਤੇ
 ਪਾਛੇ ਆ ਕੇ ਤੇ ਰੁਖੀ ਈ ਤੇ ਆਦਮੀ ਕੀ ਗੀਮ ਨਾਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਕੋ ॥ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕਨੀ ਦੁਆ ॥ ਹਮ ਕਰਤਾਰਾ ਮੇ ਬੀਏ ॥ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤਿ ਦਗੁ ਤੇ ਆ ॥

੭
ਲ

ਈਹ ਤਕਤੀ ਕੇਉ ਕਰੀ ਆਇ ਆਯੋ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕੀਦਾ ਚਾ। ਹਮ ਕਉ ਗਮ
 ਕਰਤਾ ਗੀ ਆਇ ਆਯੋ। ਤਾਫੇਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਾਛਿਆ। ਕਉਨ ਬਾਸ ਨ ਧੋਇ
 ਆਛਾ ਕੀਜਾ। ਕਉਨ ਕਾਦੁ ਪਾਛਾ ਚੋਇ ਲੀਜਾ। ਕਉਨ ਸਮਾਇ ਨਹੀ
 ਚਸਮਾਇ। ਕਉਨ ਠਉਰ ਗਾਥੇ ਰੀਜਾ ਮਾਇ ਆ। ਕਉਨ ਮਥਨੁ ਕਰ
 ਕਾਛਿਆ ਮਨੁ। ਕਉਨ ਤਉ ਦੇ ਨਾਮ ਲਚਕਾ। ਪੁਛੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸੁ
 ਠੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ। ਤੁਝ ਕਿਨਾ ਹੋ ਸੁਣਾਇ ਆ ਅਧੇ ਆਪਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕੀਦਾ ਚਾ। ਤਨੁ ਧੋਇ ਆਛਾ ਬਾਸ ਨ ਕੀ ਆ। ਮੀਚਾ ਚੋਇ ਦੁਸਮਨ ਲੀ
 ਆ। ਲਗਨ ਅਗਨ ਦੇ ਤਾਇ ਕੜਾਇ ਆ। ਭਰਉ ਪਦੇ ਸੁਸਮਾਦ ਨ ਪਾਇ
 ਆ। ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮਥਲੀ ਆਮ ਮਨੁ। ਹਰੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰਮਲਾ ਚਕ
 ਨ। ਸੀਤ ਸੀਰੀਸੇ ਰੀਜਾ ਮਾਇ ਆ। ਪੁਛੇ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਾਫੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
 ਦਾ। ਹਮ ਹਮ ਸੁਭ ਪਤੀ ਆਇ ਜਗਾਇ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਰਤਾ
 ਚਾ। ਪੰਨ ਗੁਰੁ ਨਿਰੀਦੀ ਆਗਿਆਨੁ। ਕਾਇਨੁ ਗਰੀਤਰੀ ਆਛਾ ਪੀ
 ਆਨੁ। ਆਛੀ ਕਰਨੀ ਆਛਾ ਕੇਖਾ। ਆਛੀ ਯੁਧ ਆਛਾ ਬੀਬੇਕਾ।

ਸੁਣਿਨਾਨਕਪਰਤਛਸਾਧਾ॥ ਰਾਮਨਾਮਾਇਠਤੁਮਰੇਸਾਸੀ॥੩॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਧਾ॥ ਧੀਨਕਰਾਇਠਧੀਨਰਾਮਾਜੀਨਚਲਤਾਦਿਖਾਇਆ॥ ਤੁਮਰੇਕ
ਮਾਐਸੀਗੁਰਤਿਦਿਨਕਾਈਤੁਮਾਹੀ॥ ਤਤਿਕਾਥਿਪ੍ਰਕਾਸੀਨੀਕਰੀ॥ ਸਾਸੀ
ਸਾਸੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਿਤਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਰਾਮਜਨਾਨਾਕਾਜਸਦਾਰਿਆ॥
੪੧॥ ਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਤਕਹਿਆਨਾਨਕਤਪਾਤੇਰੇਸੀਜੇਗਧੁਤਿਆਜੀਅ
ਦਾਓਪਰੇਏਗਾ॥ ਤੇਗਧੁਪਰਤਪ੍ਰਏਗਾ॥ ਏਸਕਾਥਿਜਗਾਵੇਰਾ॥
ਅਗੇਕੀਰਗੁਰਤਪ੍ਰਹਿਪਹੁਚਿਐ॥ ਅਤੇਏਕਤ੍ਰੀਆਇਪਹੁਚਿਅ
ਤੈਤਾਮਰਦਲੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਤਨੁਪੁਛਿਆ॥ ਜੀਤ੍ਰਦਗੁਰਗਤੁਤੈ॥ ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇਰਾਮਵਡਾਚਲਤਾਦਿਖਾਇਆ॥ ਤੈਨੁਗਾਵਡੀਨਜਰਐਲੀ॥ ਐ
ਅਜੀਕੇਈਹੋਰੁਕੀਏਸ਼ੇਪਹੁਚਸੀ॥ ਏਕੋਹਕੀਰਅਤੇਨਾਨਕਹੀਪਹੁ
ਚੈਹੀ॥ ਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਤਘੋਲਿਆ॥ ਰਾਈਪੁਛਨਾਨਕਤਮੇਨਾ॥
ਕੇਈਹੋਰੁਅਵਸਥਿਨਾਅਵਸੀ॥ ਤਾਮਰਦਲੇਅਖੀਅਜੀਤੁਸੀਵੇਰੇ
ਗੁਰਤਹੋ॥ ਅਗੇਏਹੋਤੁਸਾਨੁਅਗਲੀਧੀਛਲੀਸਕਮਲੁਮਹੈ॥ ਤ

ੲਕ

ਪ੍ਰੀਤਾਦਰਗਤਕਰਿਆਸੁਣਿ। ਸੁਣਕਾਈਨਾਈਹੋਵੈਗਾ।
ਉਏਬੇਧਰਿਆਇਪੁਚੇਗਾ। ਹੋਸਦਾਕੀਮਨਾਹੀ। ਹੋਰਵਰੇਧੇਰੇਭਗਤ
ਉਏਹੋਨੀ। ਅਤੇਹੋਵਨਗੇ। ਪਰਪੁਚੇਨਹੀ। ਅਤੇਪਹੁਚਨਗੇਨਾਹੀ। ਤਾ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹਕਦੋਸੀ। ਅਤੇਕੇਹੜੇਸੁਗਾਵਿਚੋਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰੀਤਾਦਰਗਤਕਰਿਆ। ਸੁਣਕਾਈਨਾਈਜਗਾਵਿਚੋਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰੀਤਾਦਰਗਤਕਰਿਆ। ਅਤੇਜਦਨਾਨਕਤਪਾਦੋਹੋਵੈਗਾ। ਇ
ਸਬੇਸਉਵਰਿਆਈਛੋਹੋਵੈਗਾ। ਪਰਵਰੇਭਗਤਹੋਸੀ। ਪਰਵਰੇਭ
ਗਤਹੋਸੀ। ਅਤੇਨਾਨਕਤਪੇਨਾਲੇਕੀਉਪਾਹੋਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇਏਨਾਤ੍ਰਿਹਾਦੇ
ਤੁਲੇਹਰਭਗਤਨਾਹੀ। ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ। ਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇ।
ਤਾਫੇਰਿਪ੍ਰੀਤਾਦਰਗਤਕਰਿਆਸੁਣਕਾਈ। ਅਗੇਕੀਧੀਰਭਗਤਹੋ
ਇਆਹੈ। ਅਤੇਹੁਨਾਨਕਤਪਾਉਇਆਹੈ। ਅਤੇਧੀਛੋਉਸਹੋਨਾਹੈ।
ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ। ਕੀਧੀਰਤਾਜੁਲਾਹੁਆਹਾ। ਅਤੇਨਾਨਕ
ਤਪਾਕਤ੍ਰਿਹੋਇਆਹੈ। ਦਿਖਾਜੀਉਹਕਿਸਵਰਨਾਵਿਚੋਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇਕੇ

ਹੁਤ ਪਿਰਤੀ ਕੇ ਹੋ ਸਹਰੇ ਫੈਗਾ ਤਾ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾ ਦਰਗਤ ਕਰਿ ਆਗਾ
 ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਪਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦਿ ਸਹਰੇ ਫੈਗਾ ਫੇਰ ਨਜਰੇ ਫੈਗਾ ਫੇਰ ਮਰ
 ਦਨੇ ਕਰਿ ਆਜੀ ਕੇ ਹੋ ਜੇਠਾ ਸੀ ਤਾ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾ ਦਰਗਤ ਕਰਿ ਆਗਾ ਸੁਣਿ
 ਭਾਈ ਗੁਣੇ ਕੇ ਫੇਰ ਜੇ ਫੈਗਾ ਫੇਰੇ ਫੈਗਾ ਜੀ ਫੈਗਾ ਓਹੁ ਕੀ ਬੀਰ ਬੇ ਅਤੇ ਨਾ
 ਕ ਬੇ ਵਧੇ ਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ ਆਖਿ ਉਮਰ ਦਾਨ ਅਸਾ ਰਾ ਆਖਿ
 ਆਜੂਠ ਜਾਤ ਆਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਫਹਿਰਿ ਪਾਇ ਆਗਾ
 ਜੀ ਮੁਕਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਆਸੁ ਨ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ
 ਜੀ ਸੇ ਪਾਜਨਾ ਹੀਰ ਬੇਠਾ ਓਹੁ ਜੀ ਉਦੀ ਤਿਉ ਹੀ ਆਖ ਦੇ ਹੈ ਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਪ੍ਰਤਿ
 ਲਾ ਦਰਗਤ ਬੋਲੀ ਆਗਾ ਹੰਤ ਪਾਜੀ ਓਹੁ ਜੀ ਜੇ ਗੁਰੇ ਓਹੁ ਜੇ ਸਤ ਪੁਰਖ
 ਹੈ ਜੀ ਸੇ ਆਪਣੀ ਦੁਇ ਆਈ ਨਾ ਹੀ ਕਰੇ ਓਹੁ ਜੀ ਉਦੀ ਤਿਉ ਹੀ ਕਹਤੇ
 ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਧੀ ਨ ਹੋਇ ਕਰੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾ ਦਰਗਤ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸੀ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਤਿ ਲਾ ਦਰਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸੀ ਹੋਇ ਆਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿ

੩

ਲਾਦੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ। ਹਦਬੀਬਾਹਾਰੀ। ਖੁਸੀਹੋਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹਿ। ਆਗੁਰਜੀਹੁਲਾਸਾਨੁਰਜਾਇਹੋਇ। ਤਪ੍ਰੀਲਾਦਰਗਤਥੇ
 ਈਆ। ਜੀਰਜਾਇਤੁਮੇਕਗਮਕੀ। ਰਜਾਇਤਪਾਜੀ। ਜਹਾਤੁਮਾਰੀ
 ਖੁਸੀਆਵੈਸਤਰਥੇਲੇ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਿਆ। ਜੀਗੁਰੂਜੀ। ਆ
 ਸੀਹੁਲਕਿਤਨੇਜੇਜਨਆਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਸੁਲਮਰਦਨਾ
 ਅਸੀਸਿਲਹਜਾਰਜੇਜਨਆਏ। ਆਹੇ। ੧੬੦੦੦। ਤਾਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁ
 ਛਿਆ। ਜੀਪਰਤੀਤੋਸਰੇਕਿਤੇਆਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਸੁਲ
 ਮਰਦਨਾ। ਅਸੀਪਰਤੀਉਤੇ। ਇਕਲਖਅਠਤਲੀਹਜਾਰਜੇਜਨਆ
 ਏਆਹੇ। ੧੮੦੦੦੦। ਤਾਫੇਰਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਹੁਲਾਗੇਭੀਚਲਾਹੁ
 ਗੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਸੁਲਮਰਦਨਾਅਗੇਜਹੁਰਜਾਵਨਾਹੀ।
 ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀ। ਕਿਥੇਚਲੇਗੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆ।
 ਜੀਮਰਦਨਾ। ਅਗੇਪ੍ਰਕਾਤਦਾਮੰਡਲੋਹੇਇ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀ।
 ਪ੍ਰਕਾਤਦਾਮੰਡਲਕਿਤੇਨੇਜੇਜਨਹੋਏਥੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਮਰ

ਦਾਨਾਵੁਰੀਐ। ਤਾਹੁ ਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਜੀਤਨਾ ਪਰਤੀਤੋ ਆਏ ਅ ੨ ੧੫
 ਹੋ। ਤੀਤਨਾ ਹੋ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ। ਤਾਹੁ
 ਰਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਰਏ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਆਖੀ ਆਚਲਾ ਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਝਿ ਤਾਵਲਾ ਹੋ ਚਲਾ। **ਬੇਸਹੁਰਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ**
ਚਲੀ। ਤਾਹੁ ਬੇਸਹੁਰੀ ਸੀਤੀ। ਜਾਇ ਕਰੀ ਲਾਸ ਪਰਬਤ ਚੁਪਾਰੀ
 ਖੜੇ ਹੋਇ। ਜਾਮਰਦਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾਕਿ ਆਵੇ ਖੋਜੇ ਤਰੇ। ਦਿਸਿਆ ਵੇ
 ਰੀ ਗਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਤਰੇ। ਦਿਸਿਆ ਹੀ ਆਵਾਏ।
 ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਕਹੀ ਆਮਰਦਾਨੇ ਹੁਠੇ ਆਮਰਦਾਨੇ ਹੁਠੇ ਖੇਤਾਕਿ
 ਆਵੇ ਖੋਜੇ ਤਰੇ ਸਭੇ ਹੋਠ ਨ ਜਹ ਆਵੇ ਹੋਠੀ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਪਾਛੀ ਆ
 ਗਾ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਰੇ ਬ੍ਰਿਠੀ ਅਗ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਤਰੇ ਤਰੇ ਹੋਠ
 ਜਹ ਆਵੇ ਹੋਠੀ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਤਰੇ ਸਭੇ ਹੋਠ
 ਹੋ। ਅਸੀ ਉਪਰਿ ਆਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ। ਤਰੇ ਅਤੇ ਚੰਦ ਮਾ
 ਅਤੇ ਸੁਰਜ ਹੋਠੀ ਰਹੇ। ਏਹੁ ਚੰਦ ਨਾ ਕੇਹੀ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਾ ਕਹੀ ਆਮਰਦਾਨ

ਏਹੁ ਚੰਦਨਾ ਪੂਰਗਤ ਦਾਹੈ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੈ ਆਜੀ ਪੂਰਗਤ ਕੀ ਬੇਹੈ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਉਹੁ ਜੇ ਮੰਡਲ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੁਇ
 ਉਸੇ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਘਰਾਵਿ ਚਾਹੈ ॥ ਦੇਖ
 ਚਲੋ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਹੁ ਉਮਰਦਾ
 ਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਕਲਾਜੀ ॥ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਕੀ ਉਰਾ
 ਈ ਬਾਲਾ ॥ ਬਾਛੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਜੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪੂਦੇ ਮੰਡਲ ਨਚਲੇ ॥ **ਬੋਲੁ ਗੁਣੀ ਵਾਰਗੁ ਸਾਖਿ ਧਿਰੁ ਚਲੀ**
 ਅਗੇ ਪੂਰਗਤ ਮੰਡਲ ਆਪਣੇ ਟਿਚ ਫਿਰਦਾਹੈ ॥ ਪੂਹੇ ਮੇਤਾ ਤ੍ਰੈ ਮ
 ਨ ਮੁਖ ਆਇ ਪਹੁਚੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਚਨਕੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਵਾਚਾ ਕੋ ਸਿੰਘ ਬ
 ਨ ਚਰ ਆਇ ਆਖੇ ਚਰ ਬੁਝਰ ਕਉ ਨ ਸਹਾਇ ॥ ਆਗਾ ਕਸਦਾ ਨੇ ਭੁ
 ਤ ਪਰੇਤਾ ॥ ਕਿਛੇ ਨੇਤ੍ਰ ਮੇਲਿ ਘਾਇ ਅਸਿਤਾ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਥਾਟ ਦੁਰਿ ਅਸ ਬਾਨਾ
 ਬਿਓਕਰਿ ਮਾਰਗੁ ਲਿਆਪ ਛਾਨੁ ॥ ਐਸੀ ਆਗੇ ਹੁਈ ਨਹੁ ॥ ਬੀਨੇ
 ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਪਹੁਚਿ ਆਕੇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥ ਗਮਨ ਮਕਾਥ

20

ਧਨੀਆਸਹੀਰਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਚਾਹਾ ਏਕੇਟਕ ਪਰਸਿਧ ਬਨ ਰਹੇ॥
 ਖੇਰ ਰੁਚਰ ਅਵੈ ਨੇਤ੍ਰੈ॥ ਦਾਨ ਉਦੇਵ ਕਰੁਤ ਪਰੇਤਾ ਪਦਨ ਅਸਟ ਰਹੇ ਏਲੀ
 ਘੋਸੇਤਾ॥ ਬਾਟ ਸੁਹੇਲੀ ਪਹੁਚੇ ਬਾਨਾ॥ ਨੀਰੰਜਨਾ ਲੀਲਾ ਟਲੀ ਖੀਆ ਨਿਰਬਾਨਾ
 ਅਗੇ ਹੁਈ ਅਬ ਕੁਹਿ ਏ॥ ਏਕ ਕਥੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ॥ ਲੀਜਾ ਤੇਰੀ ਦਾ ਲੁ
 ਜਟੇਟਾ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਖੀ ਨੀਰੰਜਨ ਭੇਟਾ॥ ਮੈਸੀ ਨਿਗਾ ਕਰੀ ਕੀ ਬੀਰਾ॥ ਗੋਤ ਦੂਜੇ
 ਨਾਨਕ ਬਾਪੀ ਪੀਰਾ॥ ੨॥ ਪੂਰੁ ਗਤ ਦਾ ਚਾਹਾ॥ ਸੁਨਨ ਸਨਤੁ ਜੁਠਾ ਕਿਆ ਕ
 ਰਤੈ॥ ਕੇਵੀ ਬਿਨ ਕੀ ਬੀਰਾ ਅਗੇ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਉ ਹੁਆ ਨਾਉ ਨੀਸਾਨਾ॥
 ਕਿਉ ਜੁਠੀ ਸਾਖ ਕਰੇ ਨੀਦਾਨਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਚਾਹਾ॥
 ਦੇਖੇ ਗੋਜ ਬਪੈ ਦੇਉ॥ ਏਕ ਪਲਕ ਮੇ ਪਹੁਚੈ ਸੋਇ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਕੀ
 ਕਰੇ ਨ ਕਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਸੀਸੁ॥ ਸੁਣਹੋ ਪੂਰਬੀ ਸਿਰਜਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ਸਾਖ ਸੁਣਾਈ॥ ੪॥ ਪੂਰੁ ਗਤ ਦਾ ਚਾਹਾ॥ ਜਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਾਹੁ
 ਗੋਕੀ ਪਗਾ॥ ਅਗੇ ਬਿਕਟ ਪਰਤੈ ਨੀਰਧਰਾ॥ ਦੇਖੇ ਅਰੁਣ ਸਾਰੀ ਸ
 ਕਤਾ॥ ਕੈਸੀ ਤੈਨੀ ਨੀਰੰਗਤਾ॥ ਪੁਰਿ ਪਹੁਚੇ ਕੇ ਬਾਟਾ ਠੀਰਾ॥ ਮੈਤ੍ਰ

ਦਿਸਦਿ ਨਿਸਾਨਾ ਧੋਗ। ੫॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਵਾਚਾ ਦੇਖੋ ਪੂਰ
 ਗਤ ਹੁਮਖੇੜੇ। ਅਬ ਹਮ ਈ ਨਾ ਪਰਧਤ ਚੜੇ। ਮਰਦਾਨਾ ਈ ਨਾ ਪਰ
 ਧਤ ਹੋਇਆ। ਬਾਬਾ ਅਖੰਡ ਪਰਧਤ ਗਇਆ। ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ ਪੁਰ
 ਚੇਦਰਥਾ ਰੀ। ਜਹਾਤ ਮਤ ਬੈਰਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰ। ਪਾਸਖ ਵਾਸੀ
 ਕਰੇ ਕੀ ਬੀਗ। ਨੀਰ ਕਾਰਕੇ ਪਾਸ ਵਜੀਗ। ਆਗਿ ਨੀਰ ਕਾਰਜ ਬ
 ਦੀਨੀ। ਵਾਸਕ ਬੀਰ ਅੰਤਰਿ ਬੀ ਬੀਚੀ ਨੀ। ਕੰਧੀ ਰਕੇ ਹੋ ਸੁਣ
 ਨਾਨਕ ਗਤ। ਆਛੀ ਸੇਵਤੁ ਮਾਰੀ ਰੁਗਤ। ਅਬ ਤੁਮ ਮਾਤ ਲੋ
 ਕ ਮਹੀ ਜਾਇ। ਉਚੀ ਨੀਰ ਮਲ ਰੁਗਤ ਵਿਕਾਓ। ਵਹੁ ਛਿਰੇ
 ਹਈ ਹਾ ਅਵਹੁ। ਤਬ ਕਤ ਆਛੀ ਰਗਤ ਕਮਾਵਹੁ। ਕਹੇ ਕੰਧੀ
 ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਕਾਈ। ਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਉਧ ਦੇਸ ਦਿਨਾਈ। ਜ
 ਥੀ ਸਬ ਦੁਕਰੇ ਕਰਤਾਰ। ਆਛੈ ਹੋਇ ਆਵੇ ਦਾਰੀ ਬਾਰਾ।
 ੬॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਸੀ। ਉਧ ਦੇਸ ਦੀ ਆ ਕੰਧੀ
 ਰਕੀ ਆਨੀ। ਸਚੁ ਬੰਨ੍ਹੇ ਨਾਨਕਾ ਛਿਰੇ। ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬਾ ਅਗੇ ਧੋਗ

ਤੀਨੇ ਅਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਨੇਪ ਕੀ ਅਭਿਲਾਸ ਪ੍ਰਧਾਨ
 ਕਦੇ ਹੀ ਜਾਨੀ। ਕੈਸਾ ਦੇਖੀ ਅਭਿਲਾਸ ਰਹਾਨੀ। ਹਮ ਕੈਸਾ ਚੀਸਾ
 ਮਸੁਣੇ ਵਾਤਬਤੁਨ ਨ ਕਤ ਪਾਸ ਦਾਵੇ। ੧। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਆਰਾ
 ਹਮ ਦੇਖੀ ਅਭਿਪਨਾਏ ਕੰਗਾ। ਸਾਸ ਕੰਧੀ ਰਕ ਰੋਈ ਚਾਹਾ। ੩
 ਮਤ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰ। ਪਰਬਲ ਜੇ ਤਿਨ ਲੀਨੀ ਜਾਇ। ਧੀਨ ਕੰ
 ਬੀਰਾਰੀ ਅਸਮਾਇ। ਕੰਧੀ ਰਗਤ ਕੀ ਪਦਵੀ ਉਚੀ। ਜੀ
 ਨਿਨਿਗਲ ਰਗਤ ਕਰੀ ਹੋ ਸੁਚੀ। ੮। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ਭਈ ਮੇਰੇ।
 ਦਰਸਨ ਨਹੀਨ ਜੀ ਕੀ ਬੇਰੇ। ਅਚਰਜ ਬਾਤ ਤੁਮ ਹਮਾਇਆਈ।
 ਸੁਣ ਪੂਰਬੀ ਸਰਮੇਰੇ ਭਾਈ। ੧। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਵਾਚਾ। ਹਮ ਕਉ
 ਦਰਸਨ ਭੀ ਹੋਇਆ। ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੀ ਨ ਕੋਇ। ਸਰਬ ਜੇ
 ਤਿਮ ਹੀ ਜੇ ਤਿਸ ਮਾਨੀ। ਨਿਉ ਪਾਣੀ ਕਉ ਮੀਸੀਆ ਪਾਨੀ।
 ਸਰਬ ਰੂਪ ਮੈ ਰੂਪ ਸਮਾਨ। ਦੁਜਾ ਹੋਤ ਕਹੈ ਬੀਗਾਨਾ। ਦੇਖੇ
 ਅਪਸਰੁ ਅਧਾਇਆ। ਪ੍ਰਮੇਯੇ ਸਿਨੀ ਰੰਗ ਪਾਇਆ।

299

੧੦। ਤਾਠੇਰਸਰਦਨੇਬੋਲੀਅਜੀਬਡੇਰਗਤਜੀਜਓਓਹੁਅਰੁ
 ਤੁਮੇਕੋਹੋ। ਤੇਇਸਸੰਤੁਲਮਾਰੁ ਫਿਰਦੇਕਿਉਰਹਤੇਹੋ। ਕਿਸੀ
 ਦੂਸਰੇਕੇਸਦਕੇਵਾਗੇਹੋਤੇਹੋ। ੧੧। ਪ੍ਰਗਤਵਾਰਾ।
 ਆਪੇਬੈਠਾਆਪੇਫਿਰਤਾ। ਆਪੇਜੁਗਤਆਪੇਬੈਠਾਜੁਗਤਾ। ਆ
 ਪੇਏਕਆਪੇਅਨੇਕਾ। ਆਪਿਗੀਅਨੀਆਪਿਗੀਅਨਬੀਏਕਾ।
 ਸੇਲਹਕਲਾਸਪੁਰਨਆਪੇਆਪੇਆਪੀਨੀਰੰਜਨਆਪੇ। ੧੨।
 ਜਲਬਲਪਾਤਾਲਾਸਦਾਅਜੀਤਨਜੀਤੇਕਾਲਾ। ਸੁਨਨਾਨਕ
 ਬਾਲਾਮਰਦਨਾ। ਦੂਜਾਸਮੁੰਦਰੇਜੀਜਲਾ। ੧੩। ਤਾਠੇਰਸੁ
 ਕੁਗਤਦੇਪੈਰਤੇਗੁਰੁਨਨਕਜੀ ਮਬਾਟੇਕਿਆ। ਤਾਪ੍ਰਗਤ
 ਗੁਰੁਨਨਕਦਾਮਬਾਦੁਤਾਹੁਬਾਤੇਪਕੜਿਲੀਤਾ। ਅਤੇਮੁਖਤੁ
 ਬਚਨੁਬੋਲੀਆ। ਸੁਣਿਨਨਕਤਪਾਤੈਨੂਨੀਰੰਕਰਕਰਤਾਰਦੀ
 ਬਡੀਕਿਰਪਹੋਈਹੋ। ਬਡੇਬਡੇਕੁਗਤਹੋਈਹੋਨੀ। ਪਹੁਇ
 ਸੇਤੇਤ੍ਰੀਕੋਈਨਹੀਪਹੁਚਿਆ। ਏਕੇਕੋਈਰਪਹੁਚਿਆਹੋ।

ਇਕੇਤ੍ਰਪੁਰਿਅਹੈਇਤ੍ਰਿਬੁਭਗਤਕਲਿਕਾਲਾਦਿਚਹੈ॥੧੭॥ ੨੧੮
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਅਸਾਨੂਰਜਾਇਦੇਹੋਗਤਜੀ॥ਤਾ
 ਪ੍ਰਭਗਤਕਹਿਆਰਜਾਇਤ੍ਰਮਕੋਨੰਰੰਗਰਕੀ॥ਜਾਤਾਜਾਨੇਤਹੈ॥ ੪੦॥
 ਸਕਤਮਾਰੀਜਾਤਗਹੈ॥ਤਾਉਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਤਾਹੀਲੀਤੀ॥
 ਨਾਨਕਮਰਦਾਨਾਬਾਬਾ॥**ਧੋਲਗੁਰਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਾਖੀਹਿਰਦਲਿ**
 ਰਾਮਰਮਰਦਾਨੇਪਾਛੁਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀਪਰਤੀਤੋਕਿਤਨੇਜੇ
 ਜਨਉਚੇਅਏ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਅਸੀਚਾ
 ਲੀਲਖਜੇਜਨਅਏ॥੦੦੦੦੦੦॥ਰਾਮਰਦਾਨੇਅਘੀਅ
 ਜੀ॥ਪ੍ਰਭਗਤਪਰਤੀਤੋਕਿਤਨਾਉਚਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਉਣਤਾਲੀਲਖਜੇਜਨਉਚਹੈ॥੩੧॥੦੦੦
 ੦੦੦॥ਭਟੇਰਮਰਦਾਨੇਪਾਛੁਆਜੀਪਰੇਕਿਤਨੇਜੇਜਨਆਤਾ
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਪਰੇਇਕਲਖਜੇਜਨਆ॥
 ੧੦੦੦੦੦॥ਤਾਭੇਰਮਰਦਾਨੇਅਘੀਆਜੀਉਸਬੇਪਰੇਰੀ

ਕੁਝੁ ਹੈ ਕੇ ਅਗੇ ਕੁਝੁ ਨ ਹੀ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰ ਦਾ
 ਨਾ ਅਗੇ ਸੁਖ ਸੁਆਰ ਕੁਝੁ ਨ ਹੀ ਜੇ ਬੇਸੁਆਰੁ ਹੈ ਦੇਖਣਾ ਆਤਮਾ
 ਸੇਵਾ ਬੀਆ ਜੇ ਪ੍ਰਗਤ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਦ
 ਤਾ ਤੇ ਉਜੇਹੇ ਉਹੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੈ ਨਾ ਅਸਾਤੁ ਸਾ ਤੇ ਏਹੀ ਸੀ ਹਰ
 ਦਾ ਨਗੀਤਿ ਹੀ ਜੇ ਕੀ ਬੇਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਉਸ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਮ
 ਹਰਮ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਉਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ
 ਮਹਰਮ ਨਾ ਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਏਸ ਸਿਸਟੀ ਕੇ ਕਰਤਾ ਆਖੀ ਦੇ
 ਹੈ ਨਾ ਸ਼੍ਰੋਮਾਇਸ ਨਮੋਸਾ ਸੇਭੀ ਅੰਤ ਕੀ ਸੇਨੁਹਾ ਬੀਨਾ
 ਏ ਆਪਾ ਅਤੇ ਕਮਲਾ ਸੇਸਾਰ ਉਥਾ ਉਤਾਰਾ ਨਾ ਪਗੇਸਰ ਆ
 ਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੇ ਰੀ ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਇ ਆਉਹੁ ਆਮਨੀ
 ਕੁਦਰਤ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਦਾ ਨਾ ਹੀ
 ਏਹੀ ਤਕੀਤਾ ਹੋਇ ਆ ਹੈ ਜੀਸਤਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਕਰੋ ਪੁਰੋ
 ਗਾ ਸੇਈ ਆਪਤਾਈ ਪ੍ਰਹਮ ਜਾਨੈ ਗਾ ਅਤੇ ਜੀਸ ਉਪਰਿ

ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋ ਅਪਨੁ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣੈਗਾ। ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਕਰੇ ਪਧਰੁ ਹੋ। ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਅਜੇਹਾ ਕਮਲਾ ਹੋ।
 ਜਿਸ ਤਾਈ ਚਾਰ ਟਕੇ ਜੁੜੇ ਹੋ। ਅਕੇਚਾਰ ਆਹੋ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਨਾ। ਅਕੇਕੇ ਈਥੇ ਨਹੁ ਮੁਚਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਏ ਹਜਾਨਦਾ ਹੈ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਹੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਜਾਨਦਾ ਨਹੀ ਸਕੇ ਕਛੁ ਨਾਸ ਹੈ।
 ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਸਕੇ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਵੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਜ ਕਲਾਈ ਵੇ
 ਹੋਈ ਜਾਸਾ। ਕਰਤੇ ਇਨਾ ਜੀਆ ਦੀ ਅਕਲ ਮਾਰ ਛੁਡੀ ਹੈ।
 ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸਾ
 ਰੇ। ਹੋ ਕਰਦਾ ਏਵਾ ਹੈ। ਸੋ ਪੁਰੇ ਵਚਨ ਕਛੁ ਏਵਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ
 ਅਸੀ ਕੇ ਹੁਣੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ। ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨਾ ਠੀਰ ਆਏ
 ਆਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਲਕ
 ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਅਤੇ ਦੁਇ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਆਹੇ।
 ॥੦੦੦੦॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੇ ਹੁਣ ਕੇ ਹੁਣੇ ਏਵੇ ਹੋ

੨੧੯

ਚਲਦੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਅਸੀਅਏਕੇਹੁਨੇਬੰਦਰਦੇ
 ਰਾਹਅਤੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤ੍ਰਿਹੁਬੰਦ
 ਰਦੇਰਾਹਅਏਅਤੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਕੇਹੁਨੇਕੇਹੁਨੇ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾ। ਸੁਰਤਬੰਦਗਾਅਤੇਚਪਟ
 ਬੰਦਗਾ। ਅਤੇਨਕਟਾਬੰਦਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਹੁਲਕੇਹੁਨੇ
 ਬੰਦਰਦੀਸੇਧੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਏਹਮ
 ਛਲੀਬੰਦਰਅਤੇਸਾਹਜੀਬੰਦਗਾ। ਦਰਾਹੁੰ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
 ਆਜੀਜੇਤ੍ਰਸਾਡੀਰਜਾਏ। **ਏਲਰੁਗਈਦਹਗੁਰਸਾਖੀ**
ਸਾਖੀਹੋਰਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੋਧੀਗੁਰੀਲੀਤੀ।
 ਤਾਸੀਸਾਪਰਧਤੇਅਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਾਛੰਆਜੀਅਸੀ
 ਕਿਰਨੇਜੇਜਨਾਟੀਰਾਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਨਮ
 ਰਦਾਨਾ। ਅਸੀਆਰਲਖਜੇਜਨਾਟੀਰਾਏ। ੧੧। ੧੦੦
 ੦੦। ਸਕੇਤੇਰਾਖਲਜੇਜਨਾਟੀਰਾਏ। ੧੩। ੧੦੦੦੦ ੮॥

ਤਮਰਦਾਨੇਪੁਛੀਆਜੀ। ਈਨਪਰਬਤਪ੍ਰਕੇਲੋਕਿਤਨਉਚੈ। ਤ ੨੨੦
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮੰਝੀਹਜਾਰਜੇਜਨਉਚੈ। ੨੫੦੦੦॥
 ਏਰਬਾਲੇਪੁਛੀਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਖੰਡਪਰਬਤਪ੍ਰਗਤਪਸੇਕਿਤ
 ਨਉਚੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪੰਝਤਹਜਾਰਜੇ
 ਜਨਉਚੈ। ੧੫੦੦੦॥ ਤਏਰਬਾਲੇਪੁਛੀਆਜੀਜੇਬੇਨੰਗਰ
 ਜੇਤੀਸਰੁਪਈਠਾਅਗਾਓਪਰਬਤਕਿਤਨਪ੍ਰਕੇਲੋਆਚਾਅਤਾ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ। ਅਖੰਡਪਰਬਤਪਸੇਪੰਝੀਹਜਾਰ
 ਜੇਜਨਉਚੈ। ੨੫੦੦੦॥ ਤਾਥਾਲੇਪੁਛੀਆਜੀਉਸਪਰਬਤਦਾਨਉ
 ਕਿਆਉ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਉਸਪਰਬਤਦਾਨਉ
 ਜੰਗਰਬਰਪਰਬਤਉ। ਤਾਏਰਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਏਸੇਭੀਕੋਈ
 ਸਾਧੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਬੇਨਹੀਪਰੁਅ
 ਗਲੇਪਰਬਤਉਪਰਿ। ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀ। ਚਲੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਕੁਸੁਪਰੁਪਲਗੀਉਈ। ਕੁਝਖਾਦਾਉ।

ਤਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਏਸੇਤਾਪੰਥੀਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦੋਆਦ
 ਮੀਆਦੀਕਿਆਖਣੀਹੈ। ਅਤੇਖਾਵਣਨੂਕਿਸੇਕੁਝਆਣ
 ਗੇਆਣਿਰਬੀਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਨਾਉਹਜੇਉ
 ਰੀਪਰਾਤੀਦੇਖਦਾਹੈ। ਉਸਉਪਰਿਜਾਇਕਾਰੀਜੀਤਨੇਖੁਸੀਆ
 ਵੀਤਿਤਨੇਛਲਤੇਜੀਤੀਭਾਹੀ। ਅਤੇਤੋਰੁਕੀਲੀਆਉ। ਤਾਮ
 ਰਦਨਾਜਾਹੀਕਰਦੇਮੇਤਾਕਿਆਦੇਖੋ। ਜੇਕੁਰਤਿਦੋਬੰਗਛੁਟ
 ਲੇਖਜੇਹੈਨੀ। ਮਰਦਨਾਹਸਾਨਾਇਤੋਜੀਤੋਰੁਕਾਰੀਮੁਹਾਏ। ਨ
 ਸੁਆਦਲੇਸਫਰਸਕੇਨਹੀ। ਬਹੁਤਖਾਪੇਸਾ। ਅਰੇਬਹੁਤਤੇਰੁਕੀ
 ਆਦੇ। ਆਣਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਾਖੀਆਸਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਹਿਆ। ਗੁਣੀਧਾਸਾ। ਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀਤੁਸੀਆਵੈ।
 ਖੇਜੇਜੇਅਸਾਨੂਹੀਦੇਹ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦ
 ਨਾਮਰਦਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਪੈਟੁਰੀਆਹੈ। ਪਰਾਇਕਦਇਦੇਵੈ।
 ਤਾਬਾਲੇਆਖੀਆਜੀਉਸੇਗਇਆਮਰਦਨਾਕੁਖਾਕਿਉਆਵਦਾਹੈ।

੨੨੧
 ਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਤੁਸਮੇਨੁਆਪੇਖਾਵਨਨੁਕੋਜੀਆਤਾਹਾਤਾ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਆਮਰਦਨਾਅਸਾਤੈਨੁਕਿਆਆਖੀਆਹੈਅਸਾਤੈ
 ਨੁਕੁਛੁਆਖੀਆਨਹੀਤਾਮਰਦਨੇਹੋਰਪਾਛੀਆਜੀਏਹੁਆਸੀਤਛੁ
 ਸਈਵੇਜਾਏਹੈਨੀਏਬੇਖਾਵਨਵਛਾਕਓਨਹੈਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀ
 ਆਮਰਦਨਾਖਾਵਨਵਛੇਨਹੋਵਨਤਾਏਹੁਪੈਏਕਿਉਂਵਨਤਾਮਰਦਾ
 ਨੇਕਹੀਆਜੀਏਬੇਤਾਅਸਾਨੁਜਰੰਕੇਈਨਹੀਆਵਦਾਅਤੇਤੁਸਾ
 ਨੁਕੇਈਨਜਰਆਵਦਾਏਤਾਤੁਸੀਦੇਸਾਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਆਮਰਦ
 ਨਾਏਹਕੁਦਰਤਿਦਾਅਹਾਰੈਏਹਗੁਰੁਤੁਮਹਾਪੁਰਖਾਦੇਵਸਤੈਕਰ
 ਤਰਬੀਤੇਹੈਨੀਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਅਸੀਤਾਗੁਪਤੁਨਾਹੀਤਾ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਆਮਰਦਨਾਪੁਰਨਮਹਾਪੁਰਖਾਵਿਰਅਤੇਗੁਪਤਾ
 ਵੀਰਕੇਟਕੇਈਨਹੀਤਾਹੋਰਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਹੁਣੇਭੇਹੀ
 ਹੋਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਕਿਉਂਮਰਦਨਾਅਛਾਸੁਆਵਲਗਾ
 ਹਈਤਾਮਰਦਨੇਆਖੀਆਜੀਉਂਬੋਕਿਆਕਰਨਾਹੈਅਤੇਏਥੇ

ਕਿ ਆਨਹਿ ਕਰਣਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਦਾਨਾ ਜੇਉ ਬੇ
ਕਰਣੈ ਸੋਈ ਬੇਨਾਹਿ। ਕਰਣਾ ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ ਰੁਲਾਨੀ
ਚਲੋ ਪੈਛੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਚਲ ਰਾਇ।

ਐਲਾ ਰਾਈ ਦੁਹਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਰਾਈ।

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਬੇਉਰਾ ਗੀਲੀਤੀ। ਉਹ ਰਪਰਧ ਤਤੇ ਆਇ।
ਤਾਮਰਦਨੇ ਪੁਛੀ ਆਨੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿ ਬੇ ਆਇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਹੀ ਆਮਰਦਨ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹ ਰਪਰਧ ਤਤੇ ਆਇ। ਆਹੇ। ਤਾ
ਹੋਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛੀ ਆਨੀ ਕਿ ਤੇਨੇ ਜਨ ਆਇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਹੀ ਆਮਰਦਨਾ। ਨਉ ਲਖ ਜੇ ਜਨ ਆਇ। ੧੦੦੦੦॥ ਸਰੇ ਬਾ
ਈ ਲਖ ਜੇ ਜਨ ਆਇ। ੨੨੦੦੦੦॥ ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ
ਰੁਸੀਕੇ ਜੀਉ ਬੇ ਸਾਧ ਆਖਦੇ ਆਹੇ। ਸੋ ਕਿ ਬੇ ਹੋਇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿ ਆਮਰਦਨਾ ਇਸੇ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਮਰਦਨੇ ਆਖੀ ਆਨੀ ਚਲੇ
ਧੋ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਮਰਦਨਾ ਉਤਾ ਦਲਾਨ ਹੋਇ। ਆਮਰਦਨਾ।

੨੨੨

ਏਤਨੀ ਗਾਥ ਕਰ ਦੇ ਅਹੁੰ। ਜੀ ਕੁਟੀ। ਏਹ ਸਾਧੀ ਨਿਕਾਈ ਆਇਆ।
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਧੁ ਛੁੰਸਾ। ਅਰੁ ਤੁਸਾਧ ਤੁਸਾ ਕਉ ਛੋ। ਜੇਈ ਹੁਆ
 ਏਪ ਹੋਏ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿਆ। ਹੁਮ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਥੀਏ। ਤਾਉ ਸਾ
 ਧਧੁ ਛੁੰਸਾ। ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਅਹੁੰ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਕਾਈ ਮੇਰਾ
 ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨੀ ਰਿਕਾਰੀ। ਤਾਉ ਸਾਧ ਬੋਲੀ। ਅਰੇ ਕਾਈ ਤੇਰਾ ਨ
 ਓਤ ਨਾਨਕ ਤਪਾਸੁ ਣੈ ਅਥਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਕੁਕਿਆ ਜਾ
 ਣਾਥਾ। ਤਾਉ ਸਾਧ ਕਹਿ ਆ ਮੁਝ ਕੇ ਗੁਰੁ ਨੀ ਬਤਾਇਆ ਥਾ।
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਕਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਅਹੁੰ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਗੁਰੁ
 ਨਾਉ ਕੀ ਅਹੁੰ। ਤਾਉ ਸਾਧ ਕਹਿ ਆ ਕਾਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾਗੁਰੁ
 ਨਾਉ ਸੀਲ ਮੈਲਾ। ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀ ਅਨਹੁੰ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਹਿ ਆਉ ਗੁਮੁ ਛੇਕਿਆ ਜਾ ਣਾਥਾ। ਤਕਾਈ ਅਨਕਹਿ ਆਨੀ
 ਗੁਰੁ ਨੀ ਸੀਲ ਮੈਲਾ ਕਹਿ ਆਥਾ। ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ
 ਰਕਾਈ ਥਾ। ਤੇਰੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ। ਅਰੇ ਕਾਈ ਕਾਈ ਅਨਾ

ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਸੀ ਸੋ ਨ ਕਹੈ। ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ ਅਨ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ
 ਤੇਰਾ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਹਮ ਕਉ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਾਇ
 ਖਾਓ। ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ ਅਨ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਇ ਬਧਰ ਕ
 ਰਨੇ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਧਰ ਕਰਾ। ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ ਗੁ
 ਰੂ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਬਜ਼ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ ਅਨ ਜਾਇ ਕਹਿ ਆਹਮ ਤੇ
 ਅਗੇ ਸੀਓ ਸੋ ਨ ਕਹਿ ਆਹਮ ਅਰੇ ਦੇਸਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਦੀ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਜਾਇ ਰੇ ਕਾਸੀ ਅਨ ਜਾਇ ਕਹਿ ਪੁਛਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰ
 ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਦ ਕਹੈ। ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ ਅਨ ਜਾਇ ਕਹਿ ਆਹਮ ਅਰੁ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕ
 ਰ ਤੇ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਦ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਹਮ ਅਰੇ ਕ
 ਈ ਤੁਜਾਇ ਕਹਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਕੇ ਤੇ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ
 ਲਾਸੈ ਨ ਕਹਿ ਆ ਕਾਸੀ ਅਨ ਤੁਜਾਇ ਕਹੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕੀ ਆਖਾ
 ਤੇਰਾ ਕਾਸੀ ਅਨ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਆਹਮ ਅਰੇ ਕਹਾ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤੇ ਹੈ।
 ਤੇਰਾ ਕੇ ਤੇਰਾ ਗੇਮਾਉਂ ਕੀ ਆਖਾ। ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਹਮ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਾਸੀ

ਅਨਾਮੇਰਾਨਾਉਗੁਰਪਨਸਾ। ਤਾਹੋਰਚੇਲੇਜਾਇਕਹਿਆ। ਗੁਰੂਜੀਕਰ २੩੩
 ਤਾਹੋਰਚੇਲੇਜਾਇਕਹਿਆ। ਤਾਹੀਲੇਸੇਨਕਹਿਆਹੋਰਚੇਲੇਜਾਇਕਹਿਆ।
 ਲਾਇਲੇਅਉ। ਤਾਕਾਈਅਨਤੀਨਕਓਘੁਲਾਇਏਗਇਆ। ਜਾਇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆ। ਤਾਅਗੇਸੀਲੇਸੇਨਕਹਿਆ।
 ਆਉਕਾਈਸਾਭਿਕਰਤਾਰਏਠਕਾਈਜੀ। ਜਾਤਾਏਏਠਗੋਣ। ਤੀਸੀ
 ਲੇਸੇਨਦੁਰਾਕਓਨਗੁਰੂਕਓਨਾਮੀਤਾਕਓਨਏਦਾਕਓਨਜੀਤਾ।
 ਕਓਨਕਲਾਏਈਗਾਏ। ਕਓਨਨਾਤਮਕਿਲੇਮੀਗਾਏ। ਸੀਲਪੁਠੈ
 ਸੁਠਰੇਕਾਈ। ਏਲੇਬਚਨੁਦੇਹੁਸਮਝਾਈ॥੧॥ ਏਹਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੁਰਾਗੁਰੂਕਰਤਾਰਜੀਤਾਜੀਦਾਈ। ਏਦੇਅਜਨਕਜੀਤਮੁਰਖ।
 ਏ। ਸਾਭਿਕਲਾਏਈਗਾਏ। ਅਮਰਅਜਨੀਪਕਾਤੀਮੀਗਾਏ।
 ਏਲੇਨਾਨਕਸੁਖਸੀਲਗੁਰਕਾਈ। ਗੋਦਰਪਨਤ੍ਰੇਤੇਤੁਮੇਸਮਝਾਈ।
 ਜਾ। ਸੀਲੇਸੇਨਦੁਰਾਗ। ਰਾਜਾਜਨਕਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗੁਰੂਆ। ਕਾਏਜੁਗੁਕਰੇ
 ਨਾਨਕਹੋਦੁਆ। ਏਚੇਜੁਗਾਈਤਾਹੋਅਚਿਗ। ਤਬਤ੍ਰਰਤਾਰਕੀਨਠਓਗ।

ਨਾਉ ਬਾਤਾਇ ਅਉ ਅਪਨ ਮੇਰੀ ਸੀਲ ਸੈਨ ਪੁਛਤੈ ਤੇਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਚਾਹੈ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਜਨਕ ਕੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ਦੁਆਪਰ ਜਨਮ ਨੀ
 ਚ ਘਰੀ ਲੇਤੇ ॥ ਤੇਲੀ ਕੇ ਘਰੀ ਪਾਈ ਠਉ ਨਾ ॥ ਤਾਤ ਬਤੁ ਸੇਵਕ ਨ
 ਮਧਰੀ ਠਉ ਅਉਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤੈ ਸੁਣਿ ਸੀਲ ਸੈਨ ਤੇਰੀ ॥ ਅ
 ਪਨਾਨਾ ਮਧਤਾਇ ਅਮੇਰੀ ॥ ਸੀਲ ਸੈਨ ਦਾ ਚਾਹੈ ਜੇਨ ਜਨਕ ਦਰ
 ਸਨੁ ਕੀ ਅਗੈ ਕੀਨਾ ਹੀ ਕੀਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਅਜੇ ਨਾ ਹੀ
 ਕੀਆ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਸੀਲ ਸੈਨ ਦਾ ਚਾਹੈ ਜੇਸਾ ਆਇਆ ਤੇਸਾਨ ਆਇ
 ਆ ॥ ਜੇਨ ਜਨਕ ਦਰਸਨੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਪ ਹੁਚੇ ਸਾਠੇ ਦਰ
 ਬਾਰਾ ਦੇਖੇ ਆਪਨੇ ਰਿਦੇ ਧੀਰਾਗਾ ॥ ਧੈਲੇ ਬੇਲੁ ਅਪਾਰ ਸੁਣਾਵੇ ॥
 ਧੀਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਹਾਸਾਵੇ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤਿ ਪੁਰੀ ਹੁਇ ॥ ਸੀਲ
 ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ਤੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਚਾਹੈ ॥ ਸੁਣੁ ਦ
 ਰੁਠਾਈ ਠਉ ਰਬ ਤਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਸਾਗੋ ਪਾਈ ॥ ਜਨਕਾ ਬੀ
 ਦੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮਾਗਾ ॥ ਤੇਰੇ ਜਗਮੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਮੇਰੇ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ੨੮

ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਜਨ ਕੇ ਪੁਤਾ ਸਿਲੋਸੈ ਨਵ ਭਾਇ ਖਨ ਪਰਥ ਜਾਇ ॥ ੨੨੪ ॥
 ਰਸਨ ਕੇਰਾ ਜਨਕ ਜਨਕ ਕਰਿ ਭੀ ਪਾਰਿ ਚੜ੍ਹੇ ਦੇਖੇ ਦਰਸਨ ਨਿਗਲੇ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥
 ਤੇਭ੍ਰਿਪਰਿ ਅਵਰਨ ਕੇਰੀ ਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਠਹਿਰਾਤਾਈ ॥ ਕਹੈ ਸਿਲੋਸੈ ਸੁਣ
 ਨਾਨਕ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ **ਬੇਸਹੁਕਾਇ ਦੁਹਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਲੀ ॥**
 ਏਖਨ ਪਰਥ ਜਨਕ ਰਾਇਆ ਅਗੇ ਬਚਨ ਜਨਕ ਸੁਣਿ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨਕ ਕਹੇ ਸੁਕ ਦੇਭ੍ਰਿ ਸੁਣਥਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਹਮੇ ਪਾਸੀ ॥ ਖੋਲ੍ਹਿ
 ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇਰੁ ਮਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ॥ ੮ ॥ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦਰਸਨ ਕੀਆ ॥ ਜਬ ਜਨਕ ਆਪਨੇ ਕੰਠ ਲਾਇ ਲੀਆ ॥ ਜਨਕ ਪੁ
 ਛੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਮ ਕਉਨ ਕਾ ਜਪਤਾ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਭਾ ॥
 ਤੁਮ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇਜ ਪੋ ਅਜਾਪਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੀਟਿ ਗਏ ਤੀਨੇ ਤਮਾ ॥ ਜੀਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਪਛਾਨੇ ਆਆਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਹੋ ਚਰਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ਕੂਰੇ ਦੇਖਾ ਨੇਰ
 ਦੇਖੇ ਹੋਇ ਰਾਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਨਕ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ਅਗੇ ਜਾਓਗੇ
 ਈਹ ਰਹੇ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਤਮ ਦੇ ਕੋਰਾਓ ॥ ਜਗ ਰਹੇ ਤੁਮ ਹੀ ਦੁਰਾਓ ॥

ਤੇਰੇ ਦੁਆਪਰ ਕਾਲੀ ਜਗ ਦੇਖੇ ਹਮਰੀ ਨਜਰਿ ਪਰਿ ਤਮਲੇਖੇ । ਜਨਕ
 ਕਹੈ ਸਾਧੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ । ਹਮ ਤੁਮ ਕੇ ਦੀਆ ਪਦ ਨਿਰਧਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਾਧੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਗਾ । ਜਦ ਕਦ ਬਚਨੁ ਮਾਰਾ ਪ੍ਰਗਾ ।
 ਮਨੁ ਮਪੁ ਸਾਦਿ ਕੁਏ ਨਿਰਧਾਨੀ । ਏਕੈ ਕਾਰ ਕੀ ਕਸਾਮ ਨਿਕਾਨੀ ।
 ਮਕਓ ਆਗੈ ਆਤਮ ਹੀ ਹੋਇ । ਤੇਰੇ ਦੁਆਪਰ ਕਾਲੀ ਜਗ ਗੋਈ ॥
 ੧੨ ॥ ਜਨਕ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਓ ਆਗੈ ਆਨੀਨੀ । ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੀ ਕੁਗਤੀ
 ਕੁਝ ਦੀਨੀ । ਆਪਿ ਜਪੇ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸ । ਤੁਮ ਹੋ ਸੇਵਕ ਸਗਲੇ ਕੁਸਾ ।
 ਯਹ ਹਮ ਤੁਮ ਕੇ ਦੀਆ ਤਿਓ ਆਈ । ਅਨ ਬਨ ਬਾਕੀ ਕਸਾਮ ਨਾਈ ॥
 ੧੩ ॥ ਜਨਕ ਕੀ ਆਗੈ ਆਲੇ ਨਾਨਕ ਫਿਰ ਅਗ । ਤਬ ਮੁਤ ਮਾਤ ਲੋਕ
 ਕਓ ਪਰਿ ਆਗ । ਉਹ ਤੇਰੇ ਲੀਤੀ ਉਤਾਰੀ । ਸੀਨ ਪਰ ਬਤਤੇ ਕੀ
 ਈ ਉਤਾਰੀ । ਤਬ ਧੁਛੇ ਬਾਲਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਕੋ । ਕਿਤੇ ਨੇਜੇ ਕੁਸਾ
 ਏ ਉਹ ਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਫੇ ਰੀਬ ਲੇਖੁ ਛਿਅਨੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਸੀਲਾਪ
 ਰਬ ਤਤੇ ਨੇਹੇ ਉਤਰੇ । ਅਤੇ ਇਕ ਪਰ ਬਤਤੇ ਚੜ੍ਹੇ । ਸੇਸੀਲਾ

ਪਰਬਤਾਇਖਨਪਰਬਤਬੋਕਿਤਨਾਉਚੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
 ਆਗੁਈਬਾਸਾ। ਲਖਜੇਜਨਉਚੈ। ੧੦੦੦੦। ਤਾਫੇਰਲਖ
 ਜੇਜਨਆਏ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪਾਛਿਅਜੀ। ਆਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿ
 ਅਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿ। ਆਮਰਦਾਨਾਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਪਿਰ
 ਨਪਰਬਤੇ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨਪਾਛਿਅਜੀਕੋਈਸਾਧਇਬੈਠਿਓ।
 ਈ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿ। ਆਮਰਦਾਨਾਇਬੋਏਕਰਖੀਸਰਹੈ।
 ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਅਜੀਉਸਰਖੀਸਰਨਦੇਖੋਗੇ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿ। ਆਮਰਦਾਨਅਸਾਨੁਓ, ਅਧੇਦੇਖੋਗਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਅ
 ਰੁਲਾਜੀ। **ਬਲਗੁਰੁਈਵਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।**
 ਉਸਪਹਾੜਦੇਉਤੇਵਡਾਤਲਾਉਕੁਦਰਤਦਾਆਹਾ। ਜਲਨਾਸਿਕੁਰੀ
 ਅਖੜਾਆਹਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ। ਈਸਨਨੁਲਗਾਕਰਣਾ। ਤਾਉਰੁ
 ਰਖੀਸਰਆਇਆ। ਆਉਦੇਹਿ। ਬਚਨੁਕੀਤਿਸਾ। ਈਸਨਨੁਮਧੇ
 ਕਤੇਰਤੀ। ਸੁਅੰਗੁਤੇਰੁਗਾਤਿਗੁਣੀਕੁਮੇਰਪਰਬਤਮੀਨਸਰਵਰਤੰਗਤੇ।

१॥ ਤਾਰੂ ਨਾਨਕ ਨੀ ਅਰਧ ਪਾਛਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਰਖੀ ਸਰ ਜੇ ਤੈਧ ਚਨ ਕੀਤਾ ॥
 ਸੇ ਮੈਨੁ ਅਰਧ ਦੇਹੀ ॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰ ਕਹਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਰੇ ਜੇਤੂ ॥ ਏਸ ਨੁਕਰ ਤੇਹੀ ॥
 ਸੇ ਕੀਸਦਾ ਸੇ ਤੇਕਰਤਾ ॥ ਏਸੀ ਗੁਰਗਤ ਕੇ ਕਰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ॥ ਜੋ ਸਾਕੁ ਮੇਰੇ
 ਰਖੀ ਸਰ ਸੁ ਮੇਰੇ ਕੇ ਓਪਰਿ ਧੋਏ ॥ ਕਦੀ ਹਸ ਚਲਹੁ ॥ ਆਨਾਹੀ ॥ ਅ
 ਰਜੈ ਸੇ ਮੀਨ ਜਲ ਸੇ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾ ॥ ਅਰੁ ਥੀਛੇ ਰੂਪੁ ॥ ਫਿਰਿ ਤੇਹੀ ਏਨਾ
 ਤੇਹੀ ॥ ਆਹ ਕਰਤ ਧਰੰਨ ਕੇਹੀ ॥ ਤੂੰ ਕੀਓ ਏਸੇ ॥ ਤੂੰ ਜੇ ਅਰੁ ਸੁ ਅੰਗ
 ਰਤਾ ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਏਸ ਨਾ ਕੇ ਏਕੀ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁ
 ਅੰਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ॥ ਕੁਮੇਰਾ ਚਿਤ ਠਹਰੀ ॥ ਮੀਨ ਨਾਨਕ ਗੇਧੀ ॥ ਚਜ ਚ
 ਤਰੰਗੁ ॥ ੨॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰ ਪਾਛਿਆ ॥ ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੁਮ ਤਓ ਕਿ ਅਕਾਰੁ ॥
 ਮੇਰੇ ਸਾਧੀ ॥ ਤਾਰੂ ਨਾਨਕ ਨੀ ਅਰਧ ਦੇਹੀ ॥ ਏਸ ਨੁਕਰੇ ਕੇ ॥
 ਰੇ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਤੇ ਕੀਤਾ ॥ ਸੁ ਅੰਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਤੁਰਤੇ ਲੀਤਾ ॥ ਕੁਮੇ
 ਰ ਜੇ ਸਾਧੀ ॥ ਓਹੀ ॥ ਗੁਰੀ ਏਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਨਾਨਕ ਮੀਨ ਤਰੰਗ
 ਰਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਲਾਥੀਛੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਤਿ ॥ ਏਨਾ ॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰ ਪਾਛਿਆ ॥

ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸਿਰੁ ਗੋਮੇ ਤੂੰ ਹੀ ਧੁਆਉ ਜਨਕ ਬੇਦੇ ਹੀ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ॥ ੩ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਕਹਿ ਆ ਤਾਰਖੀ ਸਰਗੋਮੇ ਹੀ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਰਖੀ ਰਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾ
 ਓਕਿ ਆਏ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰਕਾਹਿ ਆ ॥ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੁਖ ਚੈ
 ਨ ਰਖੀ ਸਰਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਕਹਿ ਆ ॥ ਅਰੇ ਗੁਣੀ ਤੂੰ ਓਹੀ ਸੁਖ ਚੈ
 ਨਹੈ ॥ ਜੇਰਾ ਜੇ ਨਾ ਕਾ ਬੀਦੇ ਹੀ ਕਾ ਸੀ ਹਜਾਵਾ ਰੁਥਾ ॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰਕਾਹਿ ਆ
 ਗੁਣੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਓਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਪਾਇ ਆ ॥ ਅਗੇ ਓਸ
 ਗਲਾਵੈ ਚਲੀ ਤਾ ॥ ਤਾਰਖੀ ਸਰਕਾਹਿ ਆ ॥ ਚਲੇ ਗੁਣੀ ਕੁਟੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾ
 ਨਕ ਨੀ ਰਜਾਇ ਮੰਗੀ ॥ ਜੀ ਅਸਨੁ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਓ
 ਰਹੀ ਲੀਤੀ ॥ **ਖੇਲੁ ਗੁਣੀ ਦੁਹਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਰਲੀ ॥**
 ਓਥੇ ਜੇ ਆਏ ਓਲਕਾ ਪਰਧਤ ਕੇ ਸੇ ਆਏ ॥ ਜਾਮੇ ਰੇ ਨੇ ਪੁੰ ਡੀ ॥ ਜੀ
 ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ॥ ਅਤੇ ਕਿਤ ਜੇ ਜੇ ਨਾ ਆਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ
 ਬੋਲੀ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਓਲਕਾ ਪਰਧਤ ਤੇ ਆਏ ॥ ਅਤੇ ਨੀ ਏਹੇ ਹਰੇ ਹਰੇ
 ਦਰਦਾਰ ਹੋਏ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨੀ ਕਹਿ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਸੀ ਯਾਰਾ ਲਖੇ

ਜਨਮਾਇ॥੧੧੦੦੦੦੦॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਪਹਿਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਤੋੜੀ ਏਘੁ
 ਰਟਮੰਦਰਾ। ਦੂਜਾ ਅਵਸਥਾ ਹੁਕੀ ਥੀਟਗ। ਤੀਜਾ ਅਵਸਥਾ ਮਛਲੀ
 ਥੀਟਗ। ਚਾਠੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਅਜਿਅਸੀ। ਕਿਸਰਾ ਜੇ ਦੇਖੀ ਨਜਾਇ
 ਵਜੀਏਗੇ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾ। ਪੁਲਿਸਤ ਕੰਡੀਨਾ
 ਸਹਰਾ। ਰਾਜੇ ਪੁਲਿਸਤਿ ਦਾ ਹੋਇ। ਉਥੇ ਦਾਰਾਜਾ ਕੁਰੀਛੁ ਨੇਹੈ। ਤਾ
 ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਅਜਿਅਗੇ। ਪਰਿਕਿਤਨਿ ਕੁਦੁਰਿ ਰਹੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ
 ਨਕਕਹਿਅ। ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ ਪਹੁੰਦੈ। ਚਿਤਿਅਇਅਹੁਦੀ। ਤੈਨੁ ਪੁਛਿ
 ਜਾਇਦੁ ਜੀਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥੀਅਜੀਤੁ ਸਾਰੀ ਪਾਰਿਚਲਣਾ ਹੋ।
 ਕਿਨਾਹਿਚਲਣਾ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕਕਹਿਅਮਰਦਾਨਾ। ਅਸਾਨ
 ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਸੀਤਾ ਅਸੀਰੀ ਜਾਸੀਏ। ਅਤੇ ਜੇਤੁ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋ
 ਤੈਨੁ ਪਹੁੰਚਾਇਛੁ ਰੀਏ। ਗੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥੀਅਜੀਹੁਣੁ ਪ
 ਕਾਵੇਦੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕਕਹਿਅ। ਕਿਉਂ ਮਰਦਾਨਾ। ਅਸਾਤੈਨੁ
 ਪਕਾਇਤਾ ਹੋ। ਕੇਤੈਅਧੇਹੀ ਪਹੁੰਚੀਤਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ

ਆਖੀਆ ਜੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਜੀ ਸੁਰਾਇ ਗਲ ਪੁਛੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਕੇ
 ਆਖੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਰਾਧਨਾ ਧਿਆਨ। ਹੁਣ
 ਦਾਨ ਅਸਾ ਬੇਅਗੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ
 ਅਜੇਹੀ ਨਾ ਹੀ ਕਰਦੀ ਨਾ ਲੈ। ਨੀਧਾ ਹੁਣ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
 ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਕਿਰਤਾਰ ਭੀ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਜੀ ਆਪੇ। ਅਸਾ ਉਪਰ
 ਕਰਤਾਰ ਬਹੁਤਾ ਮਿਰਦਾਨੇ। ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਪਾਸੇ ਭੀ ਨਹੀ ਮੰਗੀ
 ਆ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਝੇ ਆਪੇ ਆਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰੇ ਭੇਜੇ ਮੁਝੇ ਆ। ਤਾਮ
 ਰਦਾਨੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਿਥੇ ਛੁਟੇਗੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਕੁਸੀ ਜਾਗਾ ਛੁਟੇਗੀ। ਤਾਫੇਰਦਾਨੇ ਕ
 ਹਿ ਆਜੀ ਕਦਾ ਛੁਟੇਗੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਆਮਰਦਾਨਾ
 ਪੰਜਾਵਨ ਨੂੰ ਤੈਥੋਂ ਆਵਿ ਨਹੀ ਦੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛੀ ਆਜੀ ਤੁਸੀ
 ਕੀਹ ਜਾਗੇ ਸੇ ਕੀਓ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
 ਤੇਰੇ ਮੁਕਰੀ ਕੇ ਜਾਸੀਏ। ਤਾਫੇਰਦਾਨੇ ਪੁਛੀ ਆਜੀ ਸਾਨੂੰ

ਕੇਰਥੇਗੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਨਿਤੁਆਖੇਸੇ
 ਕਰੀਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਘੇਗਾਆਖੀਆਕਰਸੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕਆਖੀਆਮਰਦਾਨਾਤੇਗਾਹੀਆਖੀਆਕਰੀਏ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
 ਆਜੀਮੈਨੁਸਾਜੇਗਾਤਾਮੈਤੁਸਾਤੇਧੁਤੁਰਜੀਰਹਾਗਾ। ਅਤੇਨਾਸਾਨੇਗੇ
 ਅਤੇਦਯੋਗੇਤਾਮੈਧੁਤੁਰਜੀਦੇਗਾ। ਕਰਕਾਰਦੀਦਰਗਾਹਦਾਨ
 ਹੀਰੇਦੇਗੇ। ਜੀਮੈਆਪਣੀਅਖੀਗਤਿਨੁਭਿਓਹੈ। ਕਰਤਾਗੈਨੁ
 ਰਖਾਇਆਹੈ। ਜੀਏਬੇਸਾਭੀਦਾਹੈਸੇਧਾਕੁਰੇਇਜਾਦਾਹੈ। ਅਤੇਜੋ
 ਦਧੀਦਾਹੈਸੇਅਗੇਸਾਜੀਦਾਹੈ। ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਮੈਨੁਅਵਸਸਾਨੁਲਾ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕੁਰੁਅਸਾਭੀਗਰਦਣਤੇਹੈ
 ਆਗਾਅਸਾਭੇਨੁਅਵਸਸਾਨੁਲਾਦਧਣਨਾਹੀ। ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਾਇਗੁਪਾ
 ਕਰਤਾਰਕਾਦੇਗਾਤਾਮੈਤੋਨੁਸਾਜੀਏਗੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਅਗੇਮਥਾਟੇਕੀਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕਹਿਆਆਚਲੋਕੁਈਮਰ
 ਦਾਨਾ। ਤਾਚਉਥੇਦਿਨਦਰਯੋਲਾਸਹਰਦਾਨਾਉਹੈ। ਉਥੇਆਇਉ

ਉਤਰੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਅ ਜੀਏ ਸੇ ਹਿਛੁਤਣੀਓ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਅ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਸੇ ਤੇਰੇ ਅਭਿਲਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਹਰ ਲੈ ਜਾ ਦੇਅ
 ਹੋ। ਚਲ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਆਂ ਤੇਰਾ ਅਹੁਰਏ ਸੇਧਾ ਕੀਰਤ ਦਾ ਤਾਪ ਜੇ ਦੇਵੇ
 ਨਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਦੇ ਫਲ ਖਾਧੇ। ਜਾ ਤੈਧ ਕੀਆ ਦੇ ਨਗਰ ਅਗਾਤ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਅ ਕੀਉ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਹਥ ਧਰਾ ਭਰੇ
 ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥੀਅ ਜੀਤ ਪਾਗੀਓ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਆ ਥੀਆ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਕਉ ਕਰਿ ਜਾਤੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਅਥੀਆ ਮੇਏ ਉਕਰਿ ਜਾਤਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਕੁ
 ਵਿਚੇ ਪਉਲਦੀ ਹੀ ਚਲੁ ਲੀਓ। ਅਤੇ ਨਵੇ ਸਾਸਰ ਹੁਦੇ ਹੀਓ। ਭਾਵੇ ਤੁਸੀਹੀ
 ਲਦੇ ਜਾਵੇ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਅ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰਾ ਜਾਓ।
 ਤਾਬਾਲਾ ਹੀ ਲਲਾਗਾ। ਪੂਰੇ ਨਵੇ ਸਾਸਰੇ ਹੀ ਵਿਚੇ ਹੋਏ। ਤਾਬਾਲੇ ਦੇ ਹੀ
 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਦੇਖੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਹੋਨ ਹੀ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਅ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ। ਕੀਉ। ਤਾਬਾਲੇ ਕਹਿਅ ਜੀ ਪੂਰੇ ਹੋਇਆ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਅ ਤਾਮਰਦਾਨੇ ਕੀਆ। ਅਥਲਾਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ

ਨਿਕਲੇ ਤਾਏ ਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਚਤੁ ਪੰਜਾ ਸਿਆਨਾ ਲਿਆਇ ਨਿਕਲੇ २੨੬
 ਆ। ਬੋਲਤੁ ਕਾਏ ਦਾਤੁ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋ ਰੁਚਲੀ।
 ਤਾਸੇ ਤਬੀਦਗਾ ਮੇਸਰ ਮੇਲਾ ਗੋਰਖ ਕੁਰਸੀ ਚਿਲਾ। ਮਾਛਿੰਦੁ ਨ ਸਰੋਤ ਅਲਥੇ
 ਲਾਗੋ ਪੀਚੈ ਦੁਜੁ ਗਤਿ ਸਿਉ ਖੋਲਾ। ਲਹਰੁ ਪਾਏ ਅਛੇ ਅਕੇਲਾ। ਰਹ ਪਟ ਨਾਸ
 ਹੋਤੁ ਲੋਲਾ। ਤਾ ਕੁਰਸੀ ਦਾਗਾ। ਕਉਨ ਜੇਤ ਸਰਬਾ ਸਿਰਮੋਗਾ। ਦੂਜਾ ਕਾ ਕੇ
 ਕਹਤੇ ਅਉਗਾ। ਕਉਨ ਅੰਤ ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਗਾ। ਕਾ ਕੇ ਕਹੀਐ ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ। ਕ
 ਉਨਸੇ ਜੇਗੀ ਜੇਗ ਕਾਉ। ਕਉਨ ਸੇ ਸਿਫਤੀ ਗਤਾਉ। ਕੇ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਉ
 ਨ ਪਾਰਿ ਪਾਇ। ਕਉ ਸੇ ਬਾਣੀ ਨ ਦਦਾਇ। ਕੁਰਸੀ ਧੀਲੈ ਸਾਨੈ ਨਾਨਕ
 ਬਾਣੀ। ਕਉ ਕਰਿ ਪਾਏ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣੀ। ਕਉਨ ਨੀਰੰਗ ਹੋ ਸਮਾਇ। ਨੀਤ ਅ
 ਸਾਖੀ ਕਹੇ ਕਾਲ ਨ ਖਾਉ। ਕੁਰਸੀ ਪੁਛੈ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੀ। ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦੂਰ
 ਨਨੇ ਹੋਈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਗਾ। ਨੀਰੰਜਨ ਜੇਤ ਸਰਬਾ ਸਿਰਮੋਗਾ ਦੇ ਕਾ
 ਧਿ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਤਾ ਕਾ ਅੰਤ ਪਾਗਾ ਦਾਗਾ। ਅਗਮ ਅਪਾਗਾ ਪੀਐ ਅੰਤ
 ਅਪਾਗਾ। ਗੁਰਮੁਖੀ ਜੇਗੀ ਜੇਗ ਕਾਉ। ਸਿਫਤੀ ਗਤਾਉ। ਮੁਰਾਉ।

ਦਰਸਨ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ॥ ਨੀਰੰ ਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾ ਦੇਵ ਜਾਇ ॥ ਸੁਟਿ
 ਭਰ ਬਰੀਨਾ ਨ ਕਹਿ ਰਹਾ ਏ ॥ ਜੀਤੁ ਪਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੀ
 ਨੀਰੰਤਰਿ ਰੇਸ ਮਾਇ ॥ ਕਾਲ ਨ ਗ੍ਰੇਸੇ ਪੀਡਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰ ਬਰੀ ਗੋਸ
 ਟਿ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨੀ ਅਨਾਨਕ ਜਹੇ ਏ ॥ ੩ ॥ ਭਰ ਬਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥
 ਕੀਓ ਕਰਿ ਕੇ ਜੀ ॥ ਕੀਓ ਕਰਿ ਦਾ ਦੀ ॥ ਕੀਓ ਕਰਿ ਦੁਖ ਪਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਗੀ ॥
 ਕੀਓ ਕਰਿ ਦੁਨੀਆ ਦੁਤਰ ਰਿਆ ॥ ਕੀਓ ਕਰਿ ਧਾਲੇ ਜੀ ਦੁਤਿ ਮਾਰੇ ਆ ॥
 ਕੀਓ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀਖੀ ਆ ਦੀ ਨੀ ॥ ਭਰ ਬਰੀ ਪੁਣੈ ਸੁਪਰਬੀ ਨੀ ॥ ੪ ॥
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮਾਖੀ ਬੇਜਤ ਰਹਿ ਦਸਾਇਆ ॥ ਸਹਜਿ ਮੀਲੇ
 ਜਗਜੀ ਦੁਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਪਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਗੀ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁ
 ਖੀ ਜੇ ਗਾਇ ਜੇ ਗਾਪ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਾਖੀ ਗਤਿ ਪਾਤਿ ਮਤਿ ਹੋ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮਾਖੀ
 ਦੁਨੀਆ ਦੁਤਰ ਰਿਆ ॥ ਸਭਾ ਦਿਸੇ ਏ ਠੀਕਿ ਹੁਰੀਨ ਮਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ਸਭ
 ਦਿਗੁਰੂ ਸਭ ਦੀ ਨੀ ਦੀਖੀ ਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੇਸ ਚੁਪਰੀ ਖੀ ਆ ॥ ਗੁਰ
 ਮਾਖੀ ਸਾਰੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਮਨਾਖੀ ਦੁਖੀ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਚੀਨੇ ਤਤੁ ਗੁਰ ਸਭ

ਦੀ ਮੇਲਾ ਸਬ ਦੁਰੁਰੁਰੁਤਿ ਪੁਨਿਚੇਲਾ ਅੰਤ ਰਿਗਨਾ ਗੀਅਨ ਪਰਚੰਡਾ ॥ ੨੩੦ ॥
 ਅੰਤ ਰਿਨਾ ਪੀਅਨੁ ਅਖੰਡਾ ਸੁਣਨੁ ਰਬਰੀ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਿਰੰਤਰਿ
 ਤਤੁ ਵੇਰੈ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰੇ ਦੁਚਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਰਵੰਤ ਸਾਨ੍ਹਾ ਪੰਚੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਰੀ
 ਨਿਵਾਰਾ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕੁਰਮਾਖੀ ਏਸ ਨਾਨੀ ਧ੍ਰੁਮਕਾ ਬੋਟ ਧ੍ਰੁਮਾ ਪੀਅਨੀ ॥
 ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਰਾਣੀ ਸੀਖੀਆ ਏਤ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਕੀਸੀ ਖੀਆ ਜੋਗ ਕੇ
 ਲਖ ਨੁਸ਼ਹੇ ਪੁਤਾ ਗੋਰਖ ਕੋਰੇ ਸੇਵੀ ਅਭਿਪੁਤਾ ॥ ੭ ॥ ਕੁਰੁਨ ਨਕ ਜੀ ਦੁਚਾ
 ਚੰਚਲ ਰਾਇ ਨ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾ ਕਾਮ ਦਾ ਮਝਿ ਅਗੇ ਗੁਰ ਮੇਲਾ ਚੰਚਲ ਨਾਹ
 ਨ ਜਾਇ ਅਕਾਨੈ ਗਗਨ ਤਰੀ ਪਨਖ ਸਹ ਜਿ ਮਾਰੀ ਰਾਨੈ ਰੋਇ ਕੀਤ ਸਬ
 ਦ ਨਿਰਘਾਣੀ ਦਰਗੁਜੇ ਪਾਪ ਭਿਖਰ ਦਾ ਐਸੈ ਜਮ ਰੋ ਕੁਰ ਪੁਤਾ ॥
 ਪਰ ਦਰਬਨ ਚਿੰਨ ਪਰ ਭਿਅਗੁ ਨੀਤ ਬਾਸ ਬੇਨਕ ਖੀਆ ਸਤਾ ਮਨੁ ਮਾ
 ਨੁਕ ਮਨ ਤੇ ਪਤੀਆ ਨਾ ਮਨ ਤੇ ਮਨ ਮਾਨੀਆ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਾਨਾ ਪਰ ਦਰਬ
 ਕੀਖ ਬਰਸਤ ਸਬ ਦਾ ਸਿਦ੍ਹੀ ॥ ਅਬ ਚਲੁ ਨਗਰਿ ਸਚੁ ਜੋਗ ਪਛਾਤੀ ॥
 ਜੋਗ ਮਾਰਗੁ ਕੀਐ ਸਿਰਿ ਲਾਪੁਟ ਦੁਤਿ ਨਨਕ ਸੁਲਹ ਬਾਲਾ ॥ ੮ ॥

ਗਰਬਦਾਚਾ ਕਵਨਰੂਪਕਵਨਾਬਿਸਬਾਗਾ ਕਵਨਅਰਿਕੁਕਵਨ
 ਅਕਾਗਾਨੀਤੁਪਾਰਿਵਸੈਕਵਨਅਚਾਗਾ ਕਉਨਸੁਰਾਜਾਕਵਨਸੁਮਾ
 ਤਾਕਉਨਸੋਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਉਤਾਕਵਨਸੁਧੈਲੈਕਵਨਸੁਧੈਲੈ॥
 ਕਵਨਸੁਜੋਤਿਨੀਰੰਜਨਦੇਖੋਕਉਤੇਅਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਇਅੰਤ੍ਰਪੜੈ
 ਜੀਭਿਕਹਾਸਮਾਇ॥ ਏਸਕਬਾਦਿਉਹੀਚਾਰਾਘੋਲੈਗੋਰਖਤੋਤਤੁਸ
 ਰਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦਾਚਾਸਚੁਰੂਪਪਦਬਿਸਬਾਗਾਗਗਨਿਅਰਿ
 ਭਸਬਦੁਅਕਾਰਾਗੁਰਮੁਖੀਸਾਚਾਸਾਚੁਅਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖੀਜਿਨਾਪ
 ਰੰਮਹਲੀਏ॥ ਅਮਰੁਉਇਨ੍ਹਿਰਿਕਾਉਨਗੁਸੈ॥ ਮਨਰਾਜਾਉਪਦਨ
 ਏਮਤਾਗੀਰੰਜਨਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਉਤਾਘੋਲੈਪਦਨਅਗਨਕਜੁਦਾ
 ਈ॥ ਸਚੁਪੈਖੈਜੋਤਿਨੀਰੰਜਨਗਾਉ॥ ਹੁਕਮੇਅਵੈਹੁਕਮੇਜਾਉ॥ ਅੰਤ੍ਰ
 ਪੜੈਜੀਭਿਸਤਿਸਮਾਉ॥ ਏਹਅਗਮਕਬਾਕਬੀਜਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਖੁਰੈਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ ਨਾਨਕਘੋਲੈਸਚੀਗਬਾਪਸੁਣੋਹੁਰਬਰੀਗੋਰ
 ਮਨਾਬਾ॥੧॥ ਜਤੁਪਹਾਰਾਪੀਰਜਸੁਨਿਆਰਾ॥ ਅਹਰਣਮਤਿਵੇਦ

ਮਾਨਹ ਬੀਅਰਾ ਗੁਰਸਬਦ ਸਚੁ ਸਰੀ ਪਰਮ ਸਾਧਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਰਾਤ ੨੩੧
 ਤੁਲੈ ਢਾਲਾ ਪੜੀ ਅੰਸ ਬਦੁ ਸਰੀ ਟੰਗ ਸਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦਿਸਾਇ ਸਦਾ ਏਅੰ
 ਲਾ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰੀ ਨੀਹ ਲਾ ੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀ ਗੋਸਟਿ ਗੁਰਮਾਖੀ ਹੋਇ ॥
 ਗੁਰਮਾਖੀ ਟੰਗ ਲਾਜੀ ਨੈਕੋਈ ਸਚੁ ਬੰਨ੍ਹਕਿ ਬਾਣੀ ਅਮੰਗੁ ਗੁਰਮਾਖੀ ਜ
 ਪਹਿ ਬੰਨ੍ਹੁ ਹਸੀਰਾ ਸੇਤ ਬੰਦਗਾ ਮੇਸਰ ਹੋਈ ॥ ਪ੍ਰਵੀਣ ਤਿਨ ਨਕਤਾ ਹੋਸੇਈ
 ੧੩॥ ਸੇਤ ਬੰਦਗਾ ਮੇਸਰ ਮੇਲਾ ਗੋਰਖ ਕੁਰਬਾਨੀ ਏਕ ਗੁਰੁ ਏਕ ਚੇਲਾ
 ਗੋਰਖ ਬੋਲੈ ਸਤੁ ਜਿਸੁ ਕਾਇ ॥ ਹਮ ਕੁਲੇ ਤੁਹਾਨੁ ਬਤਾਇ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਣੈ ਹੋਰਖਾ ਨੀਰੰਜਨ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਮਾਖੀ ਸਚ
 ਜੋਗ ਕਮਾਉ ॥ ਜੀਜ ਪਰਮ ਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਬਾਉ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰੋਹੀ ਦੀਖਿ
 ਆਲੇਹੁ ॥ ਅਸਰ ਪੁਰਿ ਨਗਰੀ ਬਾਸਹਿ ਘਰਿ ਬੇਹੁ ॥ ੧੫॥ ਤੀਨ ਚਾਰਿ
 ਉਬੇਚ ਉਮਹੁ ॥ ਪੰਜ ਸਤ ਗੁਨਾਗੀ ਅਨਮਾ ਮੇਲੇ ॥ ਨਉ ਘਰਿ ਚੁਢ
 ਦਸ ਫੈਦੁ ਆਹਿ ॥ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਸਬਦੁ ਆਪਾਹੁ ॥ ੧੬॥ ਤਹ ਅਨ
 ਦੁਵ ਜੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਭਾਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਆਪਾਹੁ ॥ ੧੭॥

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਟੇਪਰਵਾਤਾ। ਫਿਰਾਏਸਮੋਟਿਰਸਾਏਗੁਰਾ। ਸਾਚੀਬਿਰੂਤਦਰਸਨ
 ਆਰਿਅਾਉ। ਐਸਾਜੇਗਿਜੇਗਕਮਾਉ। ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਣਿਓਸਾਣਿਓਪਦੇਸਾ।
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਿਟੇਸਭਕੇਖਾ। ਨਾਨਕਬੋਲੈਧੂਤਮਧੀਰਗੁਰਾ। ਐਸਾਜੇਗਿ
 ਜਗਤਿਸਾਚਿਸਾਗੁ॥੧੭॥ ਫਿਰਕੇਤਧੇਲੇਪਕੁਰਾਨਾ। ਪੰਡਤਿਪੈਬਿਪੁਣਿ
 ਪੁਰਨਾ। ਨਉਬੰਧਪਰਤਿਸਗਲੀ। ਫਿਰਹਿ। ਜੇਗਲਪਾਵਹਿਕਰਮਕਰਮ
 ਸਗਹਿ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੇਕੀਸਰਨਉ। ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੁਨਨਧਾਉ। ਸਾਧਸੰਗ
 ਤਿਸਹਿਵਸਾਪਾਇ। ਆਠਪਹਰੁਰਿਨਾਮਾਧੀਆਇ। ਸਚਜੇਗਾਅਟਲਅ
 ਸਬਾਗ। ਨਨਕਪੁਣੈਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੧੮॥ ਸਾਣਿਰੇਕੁਰਬਾਰੀਗੋਰਖਨ
 ਬਾ। ਨਾਮਾਧੀਨਾਨੁਧੇਧਹੁਸਾਬਾ। ਸਾਧੀਕਾਸਿਪਗੁਰੁਧੁਰੇਲੇ। ਗੁਰਸਬ
 ਦੁਬੀਨਾਦੁਖੀਟੇਦੁਰੇਲੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਾਨਕਬੋਲੈ। ਸਤਿਜੀਨੀਰਤਰਿਤਤੁਦਿ
 ਰੇਲੇ॥੧੯॥ ਤਾਫੇਰਗੋਰਖਨਾਬਕਤਿਆ। ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਣੀ। ਚਲਤਾ
 ਹੋਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ। ਤਾਕੁਰਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਹਾਗੋਰਖਨਾਬਜੀਮੇ
 ਲਾਕਹੈ। ਤਾਗੋਰਖਕਾਹੀਅਚਲਦਟਾਏ। ਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ॥੨੦॥

ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੈ ਕਹਾਉ ॥ ਅਤੇ ਏਸੇ ਕੀਤੇ ਕਹਾਉ ॥ ਤਾਗੋਰੁ ਮਨ ਬਕਾਇ ੨੩੨
 ਅਗਨੀ ਈਹਾ ਸਿਉ ਚੁਭਿ ਦਹ ਸੇ ਪੈ ਚੁਭੇ ਕੇ ਸੇਠੇ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਕਾਇ
 ਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੈ ਕਹਾਉ ॥ ਚੁਭੇ ਜਾਹੁ ਗੋ ॥
 ਹਮ ਤੇ ਮਾਨਖ ਹੈ ॥ ਤਾਗੋਰੁ ਬਰੀ ਧੋਲੀ ਆ ॥ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਧਾ ॥ ਚੁਭੇ ਕਉ ਸੇਠੇ
 ਭਾਵਤਾ ਬਾ ॥ ਅਥ ਤੁਝ ਕਉ ਨੀ ਆਹੁ ਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਹੁ ਰਸ
 ਰੀ ਨਾ ਬਾ ॥ ਜੀਸ ਕਉ ਸਉ ਭਾਈ ਬੀਸੇ ਹਮ ਕਉ ਭੀ ਚੁਭਾਵੈ ਗਾ ॥ ਤਾਗੋਰੁ ਬਰੀ ਕ
 ਹਿ ਆ ॥ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੇਠੇ ਨੀ ਚੁਭਾਈ ਬੀ ॥ ਕੀਕਿ ਸਿ ਅਉਰੇ ਨੀ ਚੁਭਾਈ
 ਬੀ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੈ ਕਹਾਉ ॥ ਅਗਨੀ ਆ
 ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਆਈਹਾ ਬੀਨੁ ਆ ॥ ਗ੍ਰਿਐ ਸੇਠੇ ਨੀ ਚੁਭਾਵੈ ॥ ਐਸਾ ਕੇ ਏਹੇ ਸਾਣਿ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਕਉ ਭੀ ਚੁਭਾਹੀ ਆਵੈ ॥ ਤਾਮਚਲੁ ਆਗੇ ਹਮ ਆਇ ਮਲੇ
 ਏ ॥ ਤਾਸਿ ਧਾ ਚੁਭਾਹੀ ਲੀਤੀ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਹੁ ਭੁ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੈ ਕਹਾਉ ॥ ਚੁਭਾਈ ਬਾ ॥ ਸਿਧਤਾ ਗਏ ॥ ਤਾਧਾ ਲੇ ਆ
 ਬੀ ॥ ਅਜੀਜੇ ਤਾਸੀ ਰਿਜਾਈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਕਹਿ ਆਸਿ ਪੈ ਕਹਾਉ ॥

ਅਸਿਰੂਜਾਈਏ॥੧॥ ਤਾਬਾਲੇਆਖੀਆਕਲਾਜੀ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਉਭੈਭੀਤਾਹੀਲੀਤੀ॥ ਜਾਦੇਅਚਲਾਟਾਟਾਏ॥ ਹੀਕਪਲਕਾਵੀ
 ਚਆਇਪੁਰੇ॥ ਹੀਕਪਿਪਲਦੇਹੇਠਿਬੜਾਅਹਾ॥ ਉਸਉਪਰਿਥੈਠਿਗਏ॥
 ਜਾਸਿਧਆਏਤਾਕੀਆਦੇਖਣਾ॥ ਜੇਨਾਨਕਤਪਾਅਗੇਹੀਧੈਠਾਏ॥ ਤਾ
 ਗੋਰਖਕਹਿਅ॥ ਆਏਸੇਨਾਨਕਤਪਾਆਏਸਾ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਿਆਏਕੰਕਾਰਕਆਏਸਾ॥ ਗੋਰਖਨਾਬਾ॥ ਤਾਗੁਰੂਖਰੀਕਹਿਅਅ
 ਰੇਨਾਨਕਤਪਾਤੂੰਕਿਛੁਇਸਟੀਏ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਅਰੇਕਰ
 ਥਰੀਇਸਟੀਹਮਾਰੀਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਸਚੁਸੰਤ੍ਰਕੀਆਨੀਸਤਾਰਾ॥ ਉਸ
 ਤਾਦੁਹਮਾਰਾਸਭਿਗੁਰੂਪੁਰਾ॥ ਆਇਅੰਤਿਬਚਨਕਾਸੁਰਾ॥ ਜੇਨਾ
 ਮਕਉਖੀਅਲਾਗੇਏਏਸੇ॥ ਤੁਮਤੇਆਗੇਈਹਾ॥ ਆਇਥੈਸੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੇਪ੍ਰਕਾਰਿਪਾਕੀਨੀ॥ ਸਾਣੀਗੁਰੂਖਰੀਤੈਕ ਅਕਲਾਜੀਨੀ॥ ੨॥
 ਜਾਊਥੈਮੇਲਾਉਤ੍ਰਿਅਾ॥ ਤਾਟਾਏਦੇਆਲੇਕਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂ
 ਸਿਧਾਤਾ॥ ਲੇਕਾਇਕਰਕਈਪੈਰੀਪਿਏ॥ ਅਤੇਬਹੁਤ੍ਰੁਸਟੀਏਕਰਨ॥

ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਖਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਏਸੇ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾ ਹੋ ॥
 ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਏਸੇ ਆਵਣਾ ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਦੁਇ
 ਸਾਧ ਕੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਚੋਹੇ ਨੀ ॥ ਉਨ ਨਾਲਿ ਅਸਾ ਭਾਵ ਚਨੇ ਹੋ ॥ ਉਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੋ ॥
 ਤਾਬਾ ਲੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ॥ ਸਹਜਾ ਦਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਤਲਵੰਡੀ ਹੋ ॥ ਤਾਗੁ
 ਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਉਸ ਨਾਈ ਜਗੁਰਉ ਏਸੇ ਨਾਵਣਾ ਹੋ ॥ ਏ ॥
 ਤਾਬਾ ਲੇ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਜੀ ਚਨੇ ॥ **ਬੋਲੁ ਰਾਈ ਦਾ ਰਗੁਰਾ**
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਭਾਗੀ ਸੀਤੀ ॥ ਆਈ ਚੰਦ੍ਰ
 ਨਸਿ ਪੁਟੇ ਪੁਟੇ ਉਤੇ ॥ ਬਾਛੇ ਦੇ ਪਿਓ ਦਾ ਖੁਆਹਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਖੀ ਆਗੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਰਾਈ ਬੁਲਬਤਾ ਚਾਲੀ ਗਈ ਆ ॥ ਅਤੇ ਕਾਏ
 ਕੀ ਚਾਲੀ ਗਈ ਆ ॥ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਕੀ ਚਾਲੀ ਗਈ ॥ ਅਤੇ ਚਾਚਾ
 ਲਾ ਲਾਹਣਾ ਹੋ ॥ ਓਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਸੀ ॥ ਅਤੇ ਅਸਾ ਜਗੁਰਨਾਵਣਾ ਹੋ ॥
 ਤੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਲੀ ਆਉ ॥ ਚੁਪਾਤੀ ਆਜਣੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਾਬਾ ਲੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ॥ ਸਹਜਾ ਦੇਨਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ ਅਜੀ ॥

ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿ ਅ ਕੁਲਾ ਨੀ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਸਹਜ ਦੇ ਨਸਾ ਦੇ ਆ।
 ਚਾਰਿ ਘਨੀ ਆਗਾ ਤਿਗਈ ਆਗੀ। ਤਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅੰਦਰੋ ਨਿਕਲਿਆ
 ਏ ਆ। ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਾਲਾ ਸੀ ਧੁੰਗੇ। ਜੋ ਨਾ ਨਕਤ ਮੇ ਨਾ ਲਿਆਗਾ। ਅਤੇ ਮੇ
 ਗਾਧਿ ਓਕੀ ਏ ਨਾ ਲਿਆਗਾ। ਸਿੰਘਾ ਲਕਰਿ ਸਹਜਾ ਦਾ ਬਾਲੇ ਦੇ
 ਪੈਰ ਤੇ ਚੁਹਿ ਪਈ ਆ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਦਰੁ ਕੀਤਾ। ਸਹਜਾ ਦਾ ਕਰਤਾਰ
 ਕੁਲਾ ਨੇ। ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਉਂਦੀ ਡਾਤਿ ਦੇਵੈ। ਸੁਨੁ ਗਈ ਸਹਜਾ ਦਾ
 ਤੈ ਨਾ ਨਕਤ ਪਾਸ ਦਾਹੈ। ਤਾ ਸਹਜਾ ਦੇ ਅਗਬੀ ਆਨੀ ਮੇਰਾ ਬਾ ਬਾ
 ਕੀ ਬੇਹੈ। ਗੁਈ ਸਹਜਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕਨੀ ਪਾਸੀ। ਤੈ ਤੁਰਤੁਰ
 ਲਾ। ਤਾ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮਾ ਦਾ ਬਲੀ ਆਗਾ। ਓਠੇ ਨਾ ਲਿਓਂ ਏ ਆ।
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਚੁਹਿ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕਨੀ ਕਹਿ ਆ।
 ਸੁਣਿ ਗਈ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇ ਗਾਧਿ ਓਕਾ ਲਿਟਾ ਸੀ। ਏ ਆ। ਅਸਾਨ
 ਜੋਗ ਆਗ ਤੈ ਨਾ ਸਿਰ ਪਾਓ ਦੇ ਦਰਾ। ਅਖ ਤੈ ਨੁਕੇਰਾ ਸਿਰ ਪਾਓ
 ਦੇ ਹੀ ਏ। ਏ ਬੈਦਾ ਲੈ ਦਾਹੈ। ਕੇਰ ਗਾਹ ਦਾ ਸਿਰ ਪਾਓ ਲੈ ਦਾਹੈ।

ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖੀਆਜੀਜੇਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਨੂਦਿਤਹਈਸੈਮੈਨੂਦੇਹਿ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਸਹਜਾਦਾਤੇਰੋਪਉਅਸਾਬੇਸਪ੍ਰਣਾ
 ਮੰਗਲੀਤਾਂਅਸਾਉਸਤਾਈਸਾਨੀਆਜੇਤੂੰਉਥੇਚਸਕਰਿਹੈ।
 ਤਧ੍ਰਿਉਥੇਜੇਹੈਹੈ। ਅਗੇਤੇਰੀਖਸੀ। ਜੇਤੂੰਅਖੇਸੇਈਨਗੀਏ।
 ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖੀਆਜੀ। ਜੇਮੈਨੂਬਾਬੇਦੇਬਾਨਲੇਚਲੇ। ਤਾਕ
 ਰਤਾਰੇਮੈਥੇਰੀਮਿਹਰਵਾਨਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਜੀਦਿ
 ਚਲਕਾਈਬਾਬਾਸਹਜਾਦੇਨਉਥੇਹੀਲੈਚਲਾਏ। ਤਾਬਾਬੇ
 ਆਖੀਆਕੁਸਾਜੀ। ਚਲੇ। ਤਾਕਾਏਚਲੇ। ਜਾਮੁਲਤਾਨਦੀਧਰ
 ਤੀਗਏ। ਨੇਤ੍ਰੇਤਉਕੇਦੇਨਉਕੇਯਪਰੇ। ਉਥੇਹੀਕੁਸਜਣਧੈਭਾਅ
 ਤਾ। **ਬਿਲਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਊਰਚਲੀ।**
 ਸਜਣਕੇਹੀਤਰਾਦਾਤਾ। ਜੇਹੀਤਰਾਪਾਵੈਤਥੈਸਨੇਹੁਦੇਹੈਨਿ। ਤਾ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਸਹਜਾਦਾਈਸਾਗੀਰਾਉਦਿਚਨਾਈ। ਅ
 ਰੁਤੇਨਹੀ। ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖੀਆਜੀਮੈਨੂਕੇਹਾਰੁਹੈ। ਜੇਤਸੀ

੨੩੪

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ ਦੇ ਦੇ ਗਲ ਉਚੇ ਕਪੜੇ ਆਹੋ। ਜਾਇਸਹ
 ਜਾ ਦੇ ਗਮ ਸਤ ਕੀਤੀ। ਤੁਐ ਗੋਜਨ ਨਧੋ। ਖਿਅ। ਆਉਗਾਈ ਸਤਗੁ।
 ਤਾਫੇਰ ਸਜਨ ਪਾਛਿਆ। ਗਾਈ ਕਿਥੇ ਆਇਉ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ ਦੇ ਆ
 ਖਿਅ ਸੈ ਪਰ ਦੇ ਸੀਹੁ। ਤਾਸ ਜਨ ਆ ਖਿਅ ਗਾਈ ਤੁਕ ਭਲੇ ਹੋਰ
 ਤੇ ਸਚ ਆਖਾ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ ਦੇ ਆ ਖਿਅ ਜੀ ਮੈ ਸੀਰਾ ਸੀ ਹੋਰ। ਸਜ
 ਨ ਆ ਖਿਅ ਗਾਈ ਕਿਥੇ ਵੇਰੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀਰਾ ਸੀ ਹੋ। ਤਾਸਹੁ
 ਜਾ ਦੇ ਆ ਖਿਅ ਜੀ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਵੇਰੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੀਰਾ ਸੀ ਹੁ। ਤ
 ਫੇਰ ਸਜਨ ਪਾਛਿਆ ਗਾਈ ਉਸਦਾ ਨਉ ਕਿ ਆਹੋ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ
 ਦੇ ਆ ਖਿਅ ਗਾਈ ਉਸਦਾ ਨਉ ਨਾਨਕੀ ਹੋ। ਤਾਸ ਜਨ ਆ ਖਿਅ
 ਗਾਈ ਉਕਭਲੇ ਹੋਰ ਹੋ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ ਦੇ ਆ ਖਿਅ ਗਾਈ ਉ
 ਹਖਤਿ ਹੋਰ ਹੋ। ਪਰ ਆਦਮੀ ਦਿਭਾ ਹੋ। ਤਾਫੇਰ ਸਜਨ ਆ ਖਿਅ
 ਗਾਈ ਉਹ ਅਸਾਨੇ ਹੋ। ਤਾਸਹੁ ਜਾ ਦੇ ਆ ਖਿਅ ਜੀ ਜਮਾਨੇ ਉਹ
 ਤੁਸਾ ਬੇਭੀ ਦਭਾ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਸਜਨ ਆ ਖਿਅ ਆਦਮੀ ਅਨੁ।

1
 ਗੁਣੀਵੇਹੁ ਵੇਰੇ ਆਦਮੀ ਦਾਸੀ ਸੀ ਹੋ ॥ ਬੀਜ ਸਤਾਇ ਸਦੀ ਰੁਲੀ ॥ ੨੩੫
 ਤਰਾਕਰਣੀ ॥ ਕੁਣੀ ਤਰਾਕ ਦਾਲ ਨਾ ॥ ਜਾਇ ਗੁਣੀ ਇਨ ਨਾ ਸੀ ॥
 ਸਹਜਾ ਕੇ ਨੁਖ ਦਾਲ ਨੇ ਗੋਏ ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਜਾ ਦੇ ਦੇ ਨ ਪੁਛੇ ਲਾਤਲੀ ॥
 ਰੀਅਨੇ ॥ ਅਤੇ ਲਗੇ ਆਖਣ ਕੁ ਈ ਦਸ ਰੇ ਪਾਸੀ ॥ ਹੁਕੀ ਅਹੋ ॥ ਤਾਸਹ
 ਜਾ ਦੇ ਆਖਣੇ ਮਨਾਵੇ ਚਪਾਵ ਕੀਤਾ ਭਲੇ ਤਪਾਜੀ ॥ ਮੈਨੂ ਰੁਲੀ ਨ
 ਹਗਾ ॥ ਕੇ ਜੀ ਆਹੁ ਈ ॥ ਕਪੜੇ ਲਾਹਿਲੀ ਤੇ ਅਤੇ ਥੀਨ ਬਹਾਈ ਆ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਹਿ ਆ ਚਲੁ ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ ਅਸਨੂ ਸਹਜਾ ਦੇ
 ਟਾਵ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇ ਦੇ ਆਇ ਕੜੇ
 ਹੋਏ ॥ ਦੇ ਅਨਤਾ ਕੀ ਆ ਦੇ ਅਨ ਜੇ ਸਜਨ ਅਤੇ ਸੀ ਤਰਾ ਬੈਠਾ ॥ ਹੀ
 ਸਤਰਾ ਵੇਰੇ ਪਰਮ ਥੀ ਸਨੇ ਹੋਏ ॥ ਤਾ ਜਾਇ ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ
 ਆ ਗੁਣੀ ਸਜਨ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅਗੇ ਸਜਨ ਥੀ ਸੀ ਆ ॥
 ਆਉ ਗੁਣੀ ਸਤਿ ਗਮਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆ ਗੁਣੀ ਸਜਨ ॥
 ਈਥੇ ਅਸਾ ਰੂਹਿ ਕੁ ਆਦਮੀ ਆਇ ਅਹੋ ॥ ਸੀ ਰਾਸੀ ॥ ਤਾ ਸਜ

ਨਾਮ ਅੰਗੀਆਨੀਏਏਕਾਕੇਏਨਾਹੀਆਇਆਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀ
 ਆਕਿਓਗਾਈਸਜਣਾਮੁਕਰਦਾਕਿਓਯੋਗਏਕੇਹੀਆਇਆਯੋ।
 ਅਗੋਸਜਣਨਾਅੰਗੀਆਨੀਤੁਸੀਅਸੀਤਫਕੀਰੋਯੋਮੈਨੂਕਿਆਨਰੁ
 ਰਪਏਏਯੋਜੈਮੈਮੁਕਰਾਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਜਾਏਗਾਈ
 ਘਲਾਏਸਯੋਸਨੇਰਾਮੁਕਾਲਾਕਰਾਅੰਦਰੇਸਹਜਾਦੇਨਕਾਏ
 ਗਲੀਆਉਤਾਘਾਲਜਾਏਅੰਦਰਿਦਾਨੀਆਦੇਖੇਤਸਹਜਾਦਾ
 ਘਘਾਏਏਯੋਤਾਘਾਲੇਆਖੀਆਉਠਸਹਜਾਦਾਗੁਰੁਨਾਨਕ
 ਜੀਸਦਦਾਹੁਈ।ਸਹਜਾਦੇਆਖੀਆਨੀਜਮਨੁਤਸਾਮੈਨੂਕਿ
 ਖੇਕੇਜੀਆਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਿਲੀਭੀਆਨੇਅਤੇਮੈਨੂਘੀਨਘਾਤ
 ਆਨੇਮੈਕਿਆਕਰਾਤਾਘਾਲੇਆਖੀਆਨੀਸਹਜਾਦਾਹੁਣਤੇ
 ਕਪੜੇਕੀਲੈਦੇਦੇਆਯੋਜੀਨਾਘਘਾਤਾਸੇਸਗੀਮੀਦੇਏਯੋ।
 ਅਤੇਕਪੜੇਦੇਦਨਨਾਹੀ।ਆਖਏਏਯੋਜੋਗਾਇਆਏਯੋ।ਤਾ
 ਘਾਲੇਆਖੀਆਰਲਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਓਘੇਹੀਆਇਰੁਲੋ।

ਤੂੰ ਭੀ ਦਰਸਾਹਿ। ਸਹਜਾ ਦੇਨੁ ਲੈ ਕਰਿ ਨਾਲਿ ਬਾਲਾਨੁ ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਧਾਰਿ ॥ ੨੩੬

ਆਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆਇ ਸਹਜਾ ਦਾ ਕਪੜੇ ਕੀ ਬੇਨੀ।

ਤਾ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਾ ਹੀ ਆ। ਜੀ ਏਹੁ ਸਾਰਗਤ ਮੈ ਸਨੇ ਹੈ। ਏਹੁ ਤਾ ਠਹੁ ਹੈ

ਜੀ। ਰੇ ਏ ਆਖਾ ਵਡ ਦੇ ਬਹਾਨੇ। ਅੰਦਰੁ ਤੁਕਰ ਕਪੜੇ ਲਾਇ

ਠੀ ਤਿ ਅਨੇ। ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਾ ਤਿ ਅਨੇ। ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ। ਏਹੁ ਰੁਗ

ਤਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹੀ ਆ। ਕਿਉਂ ਕਾ ਏ ਜਨ ਨਾ ਏਹੁ ਕਿ ਤਾ ਕੰਮ ਤੁ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਅਗੇ ਸਜਣ ਸਰਮਿ ਦਾ ਹੋਇਆ। ਏਸ ਸੀਧੇ ਨਾ ਹੀ।

ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਭ ਦੁਪਰਾਪਾ ਤੇ ਹੋਇਆ।

ਗੁਰੁ ਸੁਰੀ। ॥ ਉਨ ਲਾਕੇ ਹਾਰਿ ਲਕਣਾ ਘੋਟਿ ਮੁਕਾਸ ਜੀ

ਮਾ। ਪੋਤਿ ਆਦਾ ਗੁਨ ਉਤਰੈ ਮੈ ਸੀਧੇ ਟਾਨਿਤਾ। ॥ ਸਜਣ ਸੇਈ

ਮਾਏ ਨਾਲ ਮੈ ਚਲਾਇ ਆਚਰੀ ਨੀ। ਜੀ ਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸੰਗਿ ਤੇਜੇ

ਹਜਰੁ ਖੜੇ ਵੀਸਰੀ। ॥ ਗੁਰੁ। ਅੰਗੁ ਨ ਛੁਡਾਈ ਪਲਕੀ ਮੈ

ਅ। ਘੁਰੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾ। ਘਾਹੁ ਰਿਦਿ ਸੈ ਸੋਹਣਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਲੇ ਲਾਗਾ।

੨॥ ਮਥੇਟਿਕਾਗਲੇਊਗਲਿਵਿਰਮਾਸਾਚਗ। ਬਾਤਫੇਰੇਸੀ
 ਸੀਖੀਅਠਗਲਨਸੈਸਾਗੁ। ੩॥ ਬਗਾਧਗਕਪੜੇਤੀਰਬਮੰਦਦ
 ਸਿਨਿਘਾਟਿਘੁਟਿਰੀਅਸਾਰੇਸੇਧਗੇਨਕੁਤਿਭੇਗਨੀ। ਕੋਠੇਮੰਤ
 ਮਮਾਜੀਅਗ। ਪਾਸਹੁਚੇਟਦੀਆਹ। ਫੁਠੀਆਪਕਿਸਨਅਵਨੀ
 ਵਿਚਹੁਸਖਣੀਅਗ। ੪॥ ਸੀਮਲਹੁਕਸਗੀਰਮੇਮਜਨਦੋਖੀ
 ਕੁਲੀਨੀ। ਜੇਫਲਕੀਸਿਨਅਵਨਿਸੇਗੁਣਮੇਤਨੀਹੀਨੀ। ੬॥ ਅੰ
 ਪੁਲੇਗਰਭੰਠਾਇਅਗੁਗਰਵਟਧਹੁਤੁ। ਅਖੀਲੋਰੀਨਾਜਲਾ
 ਤਉਚਾੜੀਲੰਘਾਕਿਨੁ। ੯॥ ਚਾਨਰੀਅਚਿਰੀਆਈਆਅਵ
 ਗਾਸੀਅਠਪਾਕਿਤੁ। ਨਨਕਨਾਮੀਸਮਾਲਤੁਧਪਾਛੁਟਹੁਜੇਤੁ।
 ੮॥ ੯॥ ਤਾਸਜਨਠਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਤੇਫੁਟਿਧਾਇਆ।
 ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗ। ਕਾਈਸਜਨਾਜੇਏਹਕੰਮਛੇਰੇਤਾਕ
 ਰਤਾਰੀਹਰਵਾਨੇਹੋਈ। ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਧੋ। ਤਾਕੁਛੁ
 ਜੀਅਦਾਕੁਲਾਹੋਈ। ਤਾਸਜਨਅਖੀਆਜਰਿਮੰਨੁਗੁਰਬਖਿ

ਲੇਹੁ ਮੇਅਭਿਗਣਧਰੁ ਕੀਤੈ ॥ ਨਿਕੁ ਸੀਮੈ ਕਰਮੇ ਏਧਰੁ ਆਏ ॥ ੨੩੭

ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਅ ਸੁਣਿਓ ॥ ਏਹੁ ਸੁਭਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਮੁਖ
ਦਾ ਸੁਹੇਦੁ ॥ ਅਤੇ ਸੀਰਾ ਸਿਉ ਏਹੁ ਜੋਇਸੁ ਤਾਈ ਮੀਨਾ ਤਾਕ
ਰਤਾਗੀ ॥ ਹਰ ਦਾਨੇ ਏਹੁ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਅਗੇ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਸ
ਜਨ ਅਥੀਅ ਜੀਧੀ ਛੁਏ ਬਖਸੀ ਅਨੀ ॥ ਅਗੇ ਨਾ ਕਰਾਗਾ ॥
ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਥੀਅ ਗੁਣੀ ਸਜਣਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਦੁਸਤਾ
ਏਅਹੇ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਜਣ ਨੂੰ ਨਿਦਾਨ ਕਰਿ ਅਗੇ ਰਾਇਆ ॥

॥ ਬੋਲਹੁ ਗੁਣੀ ਦੁਹਰੁ ॥ ਸਾਮਰਿੰਦੁ ਲੀ ॥

ਤਾਸਹ ਜਾਏ ਨੁਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਧਰਮੇ ਸਹਜਾਇ ਬਤਾ ਕੀਤਾ ॥ ਆਖਣ
ਏਗਾ ਸਹਜਾ ਦੇਤੇ ਹੋਧੀ ਉਮਰ ਦਾਨੇ ਏਹੇ ਗੁਸਾਧਰੁ ਏਹੀ ॥ ਤਾ
ਸਹਜਾ ਦੇਊ ਬੇਸਬਾਏ ਕੀਆ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਅਸਹਜਾ
ਦਾ ਅਸਾਨੁ ਕਹਿਅ ਮੀਨਾ ॥ ਤਾਸਹ ਜਾਏ ਕਹਿਅ ਜੀਨੇ ਤੁ
ਸੀ ਅਥੇ ਹੋਸੈ ਮੀਨਾਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਥੀਅ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੁ

ੴ ਸੇਹੀਰੁ ॥ ਰਵਾਨਾ ਅਸਾ ਕੁਯਾਰ ਅਗੁ ॥ ਤਾਸੁ ਜਾ ਦੇ ਆਖੀ
ਅਨਿਟ ਧਰਤਾ ਭੀ ਸੇਹੀਰੇ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆਸੁ ਜਾ
ਦਾ ਭੀ ਸੇਹੀਰੇ ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਨੇ ਦੀ ਮੰਜੀ ਦੇ ਗੀ ॥ ਅਸੀਏ ਸਦਾ
ਸਤੇ ਅਖ ਦੇ ਅਗੇ ॥ ਤੂੰ ਧਰ ਅਪਣੇ ਲੈ ਆਉ ॥ ਤਾਸੁ ਜਾ ਦੇ ਆ
ਖੀ ਅਨਿਟੁ ਮੀ ਕੀਧਰ ਨੂੰ ਦੇ ਗੇ ॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸ ਅਧਾਰ ਰਹੁ
ਗਾ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਆਸੁ ਜਾ ਦਾ ਜਿਤ ਦੇ ਲੇ ਤੂੰ ਆ
ਦਕ ਰੇ ਗਾ ॥ ਅਸੀ ਤਿਤ ਦੇ ਲੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਅਗੇ ॥ ਤੂੰ ਸਾ ਤਿਪਰਤੀ ਤਿਕਰਿ
ਜਾਏ ॥ ਤਾਸੁ ਜਾ ਦੇ ਆਖੀ ਅਨੀ ਮੇਨੁ ਪਰਤੀ ਤਿਹੈ ॥

ਬੋਲੁ ਕੁਯਾਰੁ ॥ ਸਾਖੀ ਤੇਰੇ ਲੀ ॥
ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਸੇਹੀਰੇ ॥ ਜਾਏ ਕੀਧਾਰੁ ਟਿਕ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥
ਭੀ ਸੇਹੀਰੇ ॥ ਕਮਲਾ ਪਤਾ ਨ ਆਤੁ ਫਕੀਰ ॥ ਭੀ ਸਦਾ ਨ ਭੀ ਯਾਰੁ ॥ ਜੀ ਆ
ਪਾ ॥ ਭੀ ਸਨ ਥੇਰੇ ਟੋਟੇ ॥ ਤਾ ਭੀ ਸਪਾਛੇ ॥ ਅਸਾ ਚਕੀ ਤੇ ਸਾ ॥ ਸੁਮ
ਨ ਮਰਿਦਾ ਹੀ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਆ ॥ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਨ ਕੀ ਕਰੀ ॥

ਫੇਰਮਗਲਧੋਲਿਅਗਲਾਇਨਾਠੀਠੀਦਿਸਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਧੋਲਿਅਗਲੀਧੀਦਭੁਦ।
 ਇਸ। ਤਾਫੇਰਮਗਲਧੋਲਿਅਗਲਸੁਮਾਪੀਰਗੁਠਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਧੋਲਿਅਗਲਪੀਰਜੀਦਪੀਰ। ਤਾਫੇਰਮਗਲਧੋਲਿਅਗਲਸੁਮਾਪੀਰਜੀ
 ਦਪੀਰ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਲਧੋਲਿਅਗਲਫੇਰਮਗਲਕਹਿਅਗਲ।
 ਮਾਇਕਾਦੇਸੇਸਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਲਚੰਗੁਪਤ। ਤਾਮੁਗ
 ਲਕਹਿਅਗਲਪੇਦਾਸੁਦੰਮੁਰਦਦਸੁਦੰ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅ
 ਯਕਖੁਦਾਇਪੀਰਸੁਦੰ। ਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਾਫੁਕਰਿਖਧ
 ਰਦਾਰਨਿਗਹਿਦਿਗਰਨਦਾਰੀ। ਤਾਮੁਗਲਪੇਗਤੇਦੁਹਿਧਾਇਅ
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਗਲਖੁਦਾਇਦਾਰੀਦਿਗਰਨੇਜਾਖੁਦਾਇਦ
 ਹੀ। ਤਾਮੁਗਲਧੋਲਿਅਗਲਸੁਮਾਪੀਰਮਾਮੁਮੁਰੀਦਾ। ਤਾਗੁ
 ਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਗਲਸੁਮਾਨਾਮਾਚੰਦਾਰੀ। ਤਾਮੁਗਲਕਹਿ
 ਅਗਲਨਾਮਯਾਰਅਲੀਦਾਰੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਲ
 ਗੁਠਤਨਾਨਕਸੁਮਾਨਾਮਧਾਘਟਲੀਕੀਪਾਰੀ।

੨੩੦

੩

ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਣੀ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਪਾਸ ਗਵੀਚ ਨਿਕਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਸਦੇ ਸੁਚਾਲਿ ॥

ਉਸੁ ਗਲ ਦਾ ਯਾਰ ਆਗਾ ਸਿਖ ਸਰਫ ਠਾਣਾ ॥ ਬਿਦਰਸੁ ਰਦਾ
ਦਖਣ ਦੀਪਰ ਤੀਰ ਦਾ ਆਗਾ ॥ ਉਸੁ ਗਲ ਨਾਲ ਪਰ ਰਣ ਆਦ
ਦਾ ਆਗਾ ॥ ਉਸੁ ਗਲ ਪਾਸੀ ਆਇਆ ਆਗਾ ॥ ਜਾਪ ਠਾਣ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਕੀ ਆਦੇਖੇ ॥ ਜੇ ਅਗੇ ਮੁਗਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਗਾ ॥ ਅਤੇ ਤੁ
ਠ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ ॥ ਤਾਪ ਠਾਣ ਪਾਛੀ ਆਗਾ ॥ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤ ਮ
ਗਦਖ ਤੁਕਠੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿ ਆ ਕੁਝ ਕਹਿ ਆਨ
ਜਰਿਆ ਦੁਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਪ ਠਾਣ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਮੀਰ ਮੁਕਤ ਅਜ
ਅਦਰੁ ਨ ਜਰਿਆ ਦੁਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਚੁਰਾਇ
ਦਾਰੀ ਦੁਰੀਐ ਗੀਪ ਦਾਰੀ ॥ ਤਾਪ ਠਾਣ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਗੰਗਾ ਤਾ
ਗਲ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਮਰੂਤ ਦੁਲ ਮਸਤਾ ॥ ਪਾਠ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥
ਕੁਮਾਰ ॥ ਤਾ ਮੁਗਲ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਪਕਰਾਠ ਕੀਰਤ ਮਰੂ ਪੀਰ ਸੁਦੀ ॥

ਪਠਾਣਕਹਿਅਉਦੀਦੀਦਾਗਤਧਲਪੁਰਸੀਦੀਫੇਰ
 ਮੁਗਲਕਹਿਅਧਲਪੁਰਦੀਓਰਖਲਾਸਾਬੇਸਤਧਲਦੇਰਗਨਰ
 ਮੇਆਇਦਾਤਪਠਾਣਕਹਿਅਸੁਮਾਮਾਧੀਰਦਰਸੁਮਾਰਜਾਇਸੁ
 ਦਿਪਮੁਗਲਕਹਿਅਮਤਧਲਦੀਦਰਓਰਜਾਏਤਪਠਾਣਕਹਿ
 ਅਗਧੁਦਇਸਤਾਰੀਅਗਰਮਿਹਰਕਰਾਰੀਤਮੁਗਲਕਹਿਅਅਰੇ
 ਅਰੇਤਪਠਾਣਕਹਿਅਗੁਫਤਸੁਮਾਧੀਰਦੇਰਅਾਰਧਠਾਦ
 ਗਤਮੁਗਲਕਹਿਅਈਲੁਫਤਧੁਦਾਈਤਪਠਾਣਕਹਿਅ
 ਅਰੇਅਰੇਤਅਗੇਜੇਪਠਾਣਕਹਿਅਦਦਾਅਗੁਜੇਦੁਇਤ੍ਰੇਪਰਚ
 ਕਰਿਚਲਦਾਰਹਿਦਾਅਗੁਪਰਠਾਮਾਰਧੈਠਾਜਾਏਨਾਹਿਦਾ
 ਬੋਲਹੁਕਹਿਦਾਤਗੁਰੁ ਸਾਖੀਉਰਚਲੀ
 ਅਰੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਏਹਦਿਚਕਾਇਨੀਕਲਿਆਅਗੇਏਹਦਿਚ
 ਇਕਖਤਰੇਹਦਾਰਿਅਚਉਦਪੰਦ੍ਰਾਦਾਅਗੁਓਹਸਦਾਪਹੁ
 ਗਤਿਹੁਦੀਆਹੁਦੀਜੇਆਇਕੋਇਕਸੁਹੁਤ੍ਰੇਉਤੰਗਈਜਾਹੀਉਗਾ

ਸੋਭਿਗੁ ਟਿਪਿ ਸਰਦੀ ਨਹੀਂ ਉਗਟਿ ਘਰ ਛਟੀ ਜੀ ਸਰਹੀ ਆਹੀ ॥
 ਤਾਖਤ ਰੇਟੇ ਉਗਟਿ ਰੁਕਿ ਲਿਗਾਨਾ ਵਟਾ ਜਾਨਾ ਮੁਕਾ ਤਾਗੁਰੁ ਨ
 ਨਾਨਕ ਪੁਛੈ ਆਕਾਈ ਤੂੰ ਕਉਨੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ ਆਹੈ ॥ ਅਤੇ ਤੂੰ
 ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਸ ਦਾ ਕਾਵੁ ਦਾ ਹੈਇ ॥ ਤਾਉ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਬਾਝੇ ਆਕਾਈ
 ਤੂੰ ਕਉ ਪੁਛੈ ਆਹੈ ॥ ਪਰੇ ਨ ਨ ਤੈ ਨੁਕਿ ਆਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕ ਕਹੀ
 ਆਕਾਈ ਹੋਏ ਕਹਾ ਮਾਰਾ ਦੀ ਹੈ ॥ ਹਮਾਵਿ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛ ਤੇ ਹੈ ॥
 ਤਾਉ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਕਹੀ ਆਉ ਸਕਾਨਾ ਉਕਿ ਆਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਹੋਤਾ ਕਉਨੈ ॥ ਬੋਟਾ ਕੀਸ ਨਾਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕ ਕਹੀ
 ਆਨਾ ਉਤੇ ਉਸ ਕਾ ਬੀਸ ਲਜੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬੋਟਾ ਰਾਜੇ ਨ
 ਨ ਕ ਕਾਸਾ ॥ ਅਰੁ ਹੋਤਾ ਤਿਥੇ ਲੀਥਾ ॥ ਤਾਉ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਕਹੀ
 ਆਕਾ ਅਰੇ ਗਾਈ ਤੂੰ ਕਟ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਗਜਾ ਜ ਨ ਕ
 ਤੇ ਤੇ ਜਗ ਮੇ ਕਹ ਤੇ ਹੈ ਕੋਹੁ ਆਹੈ ॥ ਗਜਾ ਜ ਨ ਕ ਅਰੁ
 ਕਹਾਤੈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਓਹੁ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕ ਕਹੀ ਆਅ

ਰੇਗਾਈ ਜੇਠੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਕੇ ਆਪੇ ਪਛਾਣੇ ਦੇਵੈ। ਤਾਫੇਰ ਉਸਖਤ ਹੋਵੇ ਕ
 ਤਿਆਗਾ। ਗਾਈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਗਾਨਾ ਉਕਿਆ ਸਾਗ। ਅਰੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਿ ਆਗਾ।
 ਅਰੁ ਅਥੇ ਗਾਨਾ ਉਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗ। ਗਾਈ ਤਦ ਮੇ
 ਗਾਨਾ ਉਗੁਰੁ ਰਧਨ ਬਾਗ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਜਨ ਕੇ ਹਮਾ ਸਿਖ ਹੋਤੇ ਬੋ। ਅਥ
 ਯਾਗਾਨਾ ਉਸਨ ਕਾ ਨਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਉ ਸਖਤ ਹੋਵੇ ਕਹਿ ਆਗ। ਅ
 ਰੇਗਾਈ ਤੇ ਤੇਨੀ ਸਾਨੀ ਆਗੁ ਸੀ ਆਦੀ ਆਗੈ। ਪਰੁ ਏਕ ਅਉਰੁ ਰੀ
 ਨੀ ਸਾਨੀ ਦੇਹ। ਤਦ ਮੇਰੀ ਨੀ ਸਾਨੀ ਦੇਵੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗ।
 ਕਰੁ ਗਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਕੋਸੀ ਸਾਨੀ ਦੇਵੈ। ਤਾਉ ਸਖਤ ਹੋਵੇ ਕਹਿ ਆਗ।
 ਗਾਈ ਕੇ ਏਕ ਅਉਰੁ ਰੀ ਹਮਾਗਾ ਗਾਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੇਹ ਯਾਗੀ ਕਾਇਛੁ ਦੇਹੀ।
 ਅਰੁ ਅਥ ਯਾਗਾਨਾ ਉਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਗ। ਅਥ ਤੁਮ
 ਗਾਨਾ ਉਦੀ ਨਾਨਾ ਸਦਾ ਏ ਆਲੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਉਰੁ ਹਮਾਰੁ ਗਾਈ
 ਹੋਵੈ ਏਹੈ ਦੇਹ। ਅਰੁ ਜਦਿ ਏਹੁ ਮੁਸਕੇਗਾ ਤਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੈ
 ਗੀ। ਤਾਫੇਰ ਦੀ ਨਾਨਾ ਸਦਾ ਏ ਆਲੁ ਪਾਛੈ ਆਗ। ਤਦਿ ਉਸ

੨੪੦

ਕਾਨਾਉਕਿਆਸਾ ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਕਹਿ ਆਤਦਉਸਕਾਨਉਬੀਰਬਦੇਉਸਾ
 ਅਰੁਜੇਉਦੇਸੀਘਕਸ਼ੇਟਾਸਾ ਅਰੁਜੇਜਨਕਕਾਦਮਾਦਸਾ ਅਰੁਮ
 ਤਮਉਸਕਾਬਡਾਅਦਬਕਰਤੇਸੋ ਉਸਕੀਬਰਾਬਰੀਕੇਈਨਾਸਾ
 ਕਾਹਿਸਕਤਾਅਬਕੁੰਕੁਰੀਕੁਗਤਉਦੈਗਾ ਤਾਦੀਨਾਨਾਸਾ
 ਦਾਇਆਲਕਹਿਅਗੀਤਮਤਮਰੇਬਡੇਗੁਰਕਾਈਉ
 ਪਰੁਏਕਨਿਸਨਿਅਉਰਕੀਤਮਤਮਕਉਦੇਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿਅਕਹੁਕਾਈ ਤਾਦੀਨਾਨਾਸਾਦਾਇਆਲਾਤਾਦੀਨਾਨਾਸਾ
 ਦਾਇਆਲਕਹਿਅਗਾਈਜੀਤੈਜਗਮੇਰਜੇਜਨਕਕੇਤਮਤੁ
 ਮਏਕਠੇਬੇਅਰੁਮਬਕੁੰਦੇਕਠੇਤੁਏਪਰੁਦੁਆਪਰਮੇਕ
 ਹਾਰੇਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗਾਤਮਤੇਲੀਕੇਘਰਿਬਸੋ
 ਤਾਦੀਨਾਨਾਸਾਦਾਇਆਲਕਹਿਅਗਾਜੁਲੇਜੀਤਯਤਮਕਤਾ
 ਸੋਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਹਿਤਯਤਮਤਾਰਿਪਸਾਦਿਬਾਨੀ
 ਏਕੇਘਰਿਬੋਕੁਲਾਜੀਤਯਬੀਰਮਦੇਉਕਤਾਸਾ

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗਓਪੰਡਵਾਕੇਪਰਬਾ। ਤਾਦੀਨਾਨਾਬਰ
 ਏਆਲਕਹਿਅਗੁਲਾਜੀ। ਤਬਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕੀਆਬਾ। ਅਰੁਮਾਰਾਨਾ
 ਉਕੀਆਬਾ। ਪਰਉਸਕਾਨਾਉਕੀਆਬਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗ
 ਮਾਰਾਨਾਉਸਦਰਬਾ। ਅਰੁਤੇਰਾਨਾਉਗਮਸਾਹਬਾ। ਅਰੁਉਸਕਾ
 ਨਾਉਅਰਜਨਮਲਬਾ। ਤਾਦੀਨਾਦਾਇਆਲਕਹਿਅਗ। ਚਲੇ
 ਜੀਸਭਾਨੀਸਾਨੀਹੁਈ। ਭੁਲਾਹੁਆਪੁਗਤਨਯਾਗੇਲੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਅਗੁਨੇਗਾਈਦੀਨਾਨਾਬਰਦਾਇਆਲਹੁਨਾਮਨੂਰਜਾਇਦੇਹੇ।
 ਤਾਦੀਨਾਨਾਬਰਦਾਇਆਲਕਹਿਅਗ। ਜੀਤਮਾਮਰੇਬੇਗੁਰਗਾਈ
 ਹੋ। ਐਸੀਤੋਤੀਤੋਜੇਤੁਮਾਈਸਦਨਾਉਤਾਵਲੇਉਤੇਹੋ। ਏਕਤੇਐਸੀ
 ਬਰਾਈਜੇਜਬਉਹੀਦਾਲਪੈਦਾਉਦੇਗਾਤਬਤੁਮਾਰੀਦੇਹੁ
 ਟੈਗੀ। ਅਰੁਤੁਮਾਰੀਸਿਲੇਤੋਐਸੇਉਤਾਵਲੇਹੁਏ। ਜੇਅਧੀ
 ਜਾਤੇਹੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗ। ਸਾਨੂੰਗਾਈਦੀਨਾਨਾ
 ਬਰਦਾਇਆਲ। ਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਪਚਨਬਾ। ਬਚਨਕੇਬਾਏਆਇ

ਅਨੇਹੁਏ। ਅਰਜੁਨ ਤਾ ਬਚਨੇਹੈ ਤੁਹ ਤਾ ਜਾਇਆ ਚਾਹੀ
 ਐ। ਤਾ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਦਾਇਆ ਲਕਤਿਆ। ਕੁਲਾਜੀ ਕੋਇਨੁ ਮੁਖ
 ਰੇ ਪਾਸਿ ਗੁਜਰਾਨ ਕੋਰੇ। ਏਹੁ ਕੀਤੁ ਮਾਰੀ ਜਾਹਗਾਏ। ਹਮਾਰੀ
 ਤੁਮਾਰੀ ਬੇਦੁ ਤੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ। ਗੁਣੀ
 ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਦਾਇਆ ਲਕਤੀ ਏਹੁ ਰਥਿ ਪਰਤੁ ਮਹਿ ਤੈ। ਪਰੁ ਮਾਰੇ
 ਸਿਰ ਪਰਕੀ। ਬਹੁ ਤੋ। ਤੁਮ ਹਮੇ ਕਰ ਜਾਇ ਦੇਵੇ ਤਾ ਕੁਲਾ ਕੋਰੇ। ਤਾ
 ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਦਾਇਆ ਲਕਤਿਆ। ਗੁਣੀ ਨਾਨਕ ਜੀ। ਹਮੇ ਜਾਇਆ ਬਾ।
 ਜੇਹਮਾਰੇ ਬੇਰੇ ਗੁਰਗੁਣੀ ਆਏ। ਹਮਾਰੀ ਬੇਨ ਕਰਿ ਨਾਵੇਗੇ। ਤੁ
 ਮਤੇ ਹਮੇ ਕੇਵੁ ਰਿਗੁ ਲਭੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ। ਗੁਣੀ ਨਾਨਕ
 ਰੇਹਾ ਬਨਿ ਆਏ। ਜੇ ਕਛੁ ਕਰਤਾਰ ਕਰੇ ਸੁਤੇ। ਤਾ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬ
 ਦਾਇਆ ਲਕਤਿਆ। ਗੁਣੀ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤਿਕਰਤੇ। ਪਰੁ ਜੀ ਕਹਿ
 ਓਹੁ ਸਾਧੇ ਦੇਗਾ। ਤਬ ਹਮੇ ਕੇ ਬਰਕਿਓ ਕਰੇ ਦੇਗੀ।
 ਹਮੇ ਸਪਾਸਿ ਜਾਵੇਗੇ ਕੇ ਓਹੁ ਮਾਰੇ ਪਾਸਿ ਆਵੇਗਾ। ਤਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਸੁ ਟਿਕਾਇ ਟਿਕਾਨਾ ਬਦਾਇਆ ॥
 ਤੁਮ ਕੋ ਸਨੇਹਾ ਪੁਰਾਇਆ ਉਸਕਾ ਅਰੁ ਆਗੇ ਸੇ ਤੁਮ ਸਨੇਹਾ ਚੇਜਾ ॥
 ਜਾਓ ਤੁਮ ਸਨੇਹਾ ਸੁਨੈਗਾ ਤਬ ਉਨ ਕੇ ਮੁਹ ਸੇ ਅਵਾਜੀ ਕਲੇਰੀ ॥
 ਜੇਠਿ ਹੁਦੈ ਬਦਰਗਰਗਾਇਆ ਈਹ ਤੁਮ ਰਿਦੈ ਹੁਦੈ ਰਹਿ ॥
 ਉਨ ਕੇ ਮੁਹ ਸੇ ਅਵਾਜੀ ਕਲੇਰੀ ॥ ਈਹ ਤੁਮ ਕੋ ਈਹ ਸਿਲੈਗਾ ॥
 ਏਨ ਟਿਕਾਨਾ ਬਦਾਇਆ ਪਾਸਹੇ ॥ ਚਉਥੇ ਏਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕਾ
 ਦਿਆਲੀਤੀ ॥ ਬਲਗੁ ਕਾਇਵਾਰੁ ॥

ਸਾਖੀ ਤੇ ਰਚਨੀ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਚਿ ਬੋਝਿ ਨ ਧਾਸੈ ਫੇਰੁ
ਜੀ ਕੀ ਪਾਗੀ ਪਾਸੀ ਆਇਆ ਤਾਗੋ ਵਲੀ ਕੀ ਪਾਗੀ ਪਾਸੀ। ਸਰ
ਫੁ ਪਠਾਏ ਧੈਰੈ। ਦਖਣੀ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਨਹਿ ਆ।
ਸਲਾਮਾ ਆਲੇ ਕਮ ਵਲੀ ਕੀ ਪਾਗੀ। ਤਾਗੋ ਵਲੀ ਕੀ ਪਾਗੀ ਕਹਿ ਆ।
ਦੁਆਲੇ ਕਮ ਸਲਾਮਾ ਆਇ ਪੀਰਾ ਜੀ। ਸਰਫੁ ਗਾਨੀ ਹੁਈ।
ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਚਿ ਬੋਝਿ ਨ ਧਾਸੈ ਫੇਰੁ। ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਲੁਭਖੁਦਾਇ। ਬੀਦਾ ਗੁਮਰਾਈ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੀ। ਏਸਾ ਹੀ।
 ਤਸਰਹੁ ਪਠਾ ਲਏ। ਲਿਖਾ ਪੁਰਸੀਦ ਸਰਹੁ ਗੁਫਤ। ਨਾਨਕ ਰਸ
 ਤਮਾਇਨਾ। ਬੇਲੇ। ਕੁਲਾ ਚੰਦ੍ਰਾਸਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਿਓ
 ਕੁਲਾ ਕੁਲੇ ਏਨ ਖੁਦਾਇ। ਸਰਤੇ ਰੇ ਬੇਪਰਦਾ ਹੀ। ਸੀਟ ਤਿ ਧਰੇ
 ਏਕ ਨਿਸਾਨਾ। ਤਬ ਸਰਤੇ ਹੋ। ਏਹੇ ਬੇਗਾਨਾ। ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ
 ਦੁਰਸਤਮਾ ਏਨਾ ਸਮਝੇ। ਤਬ ਖਲੇ ਆਇਨਾ। ਤਾ ਫੇਰ ਸਰਹੁ ਕ
 ਹੀਆ। ਖਟੀ ਨਿਚਿਕਾਰ ਕਰੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਿਓ
 ਖਟੀ ਨੀ ਖੋਰ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੇਖਾ। ਮਰਦਾ ਹੂੰ। ਏਤ ਜੇ ਸਰਤੇ
 ਖਾਜ਼ਮ ਲਜਹਾਨ ਅਲਾ। ਕੀਆ। ਖਾਜ਼ ਕਾ ਏਕ ਅਦੁਰ
 ਨਹੀ ਦੁਆ। ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸਰਹੁ ਖੁਆ ਆਨੇ। ਦੁਰਸਤਮਾ
 ਏਨ ਜੇ ਹਕ ਪਛਾਣੇ। ਫੇਰ ਸਰਹੁ ਪੁਰਸੀਦਮ। ਸੇਲੀ ਰਹਿ
 ਕਾਰ ਕਰੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਿਓ। ਸੇਲੀ ਸਾਲ ਸਰਤੇ
 ਤਾਨਾ। ਚਾਰਿ ਕਤੇਬਾ ਛੁਟੇ ਕਾਨਾ। ਸਹਾ ਸੀ ਹੀ। ਅਤਿ ਮਾਨ ਨਾ ਹੀ।

ਤਰੀਕਤਾ ਰੁਤਦਾ ਵੇਖਾਤੀ ਬਾਹਰਿ ਸਿਆਹੀ ਅੰਦਰ ਲਾਲਾ
 ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਪਹੁੰਚੇ ਵੀਰਾਸਾ ਤਾਫੇ ਰਸ ਰੂਪੁ ਰਸੀਦੀ ਮਾਕਰਮ
 ਮੁਤਕਾਰਿ ਗਲਸਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤਿਆ ਮੁਤਕਾ ਸਿਰਹਇ
 ਲਾਗਾ ਕੀਸਰਦ ਪੀਰਥਤਾਇ। ਦੂਜੇ ਸੇਤੀ ਫਰਕ ਰਹੁ ਤਬ
 ਘੋਏ ਗੁਨਿ ਵਾਇ। ਐਸੀ ਰਹੀ ਜੋ ਰਹੇ ਤਉਂਦੈ ਦਰਸਤਈਆ
 ਨਾ ਜੋਰ ਜਲ ਮਨਾ ਕੀਸੀ ਕਰਪਕਾ ਤੋਹ ਲੀਖੀ ਖਾਨ। ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ
 ਏਫਰਸੁ ਏਕ ਜੀ ਮੁਕਾਮਾ ਤਾਫੇ ਰਸ ਰੂਪੁ ਰਸੀਦੀ ਮਾ ਗੋਦ ਨੀ
 ਚੇਰ ਫਰਕ ਰਈਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤਿਆ ਗੋਦ ਨੀ
 ਗੀਆਨ ਸਮਝਏ ਕਥੁਰਾਇ। ਭੁਈ ਸੁਧੂਰੀ ਤਾਗਾ ਪਾਏ।
 ਸਭਤੇ ਨਿਚਕ ਗਈ ਤ੍ਰੇ। ਕੁਲ ਅੰਗ ਸਮਾਇ। ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ
 ਕਸਰ ਰੂਪੁ ਨ ਚਲੁ ਤੁਕ ਮਰ ਜਾਇ। ਤਾਫੇ ਰਸ ਰੂਪੁ
 ਸੀਦੀ ਮਾ ਕਉ ਸਾਚਿ ਕਾਰ ਕਰਈਆ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤਿਆ
 ਕਉ ਸਕਾ ਮਨਾਈ ਦਰਕ ਰਹੀ ਨਿਕਾਲੀ ਨ ਜਾਵੈ। ਅਰ

੨੩

ਨਸੀਤਤਿ ਗਧਿ ਐਥਪਨੇ ਪਰਿ ਆਵੈ ਚਗਨ ਅਗਾ
 ਨਿਭ ਬਜਾ ਗਈ ਜਿਥੇ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਦਿਲ ਦਲੀ
 ਚਉਠੇ ਨਹੀ ਮਨੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਸਾਣਿਤ ਬਠੁ ਕਰਕੁ ਏਵੈ ॥ ਤਟੋਰ ਸਰਫੁ ਪੁਰਸੀ ਦਿਮਾ ॥
 ਠੀਕਰਾ ਚਿਹਰਾ ਪੁਰਸੀ ਦਿਮਾ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ
 ਆ ॥ ਠੀਕਰਾ ਵਜ੍ਹਾ ਦੇ ਨਾਮਾ ॥ ਕੀਥਿ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਮਾਗੇ
 ਕੁਖੁ ਦਾਇ ॥ ਪੇਪੀਰ ਫੁਰਮਾਇ ਸੇਏ ॥ ਚਦ ਜਾ ਦਿਲ ਤੇ
 ਸਰਕਰਿ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਨਿਪੈਦਾ ॥ ਐਸੀ ਮਿਸਲ ਤੋਂ ਹੋ ਕੁਝ
 ਨਪਤੀ ਭੀ ਕੈਦਾ ॥ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸਰਫਾ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁ
 ਏਪਰ ਕੁਝ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਫਕਰ ਮਗਤ ਬਤਾਇ ਮੈ ਦੁਜਾ
 ਗਿਝੈ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਤਟੋਰ ਸਰਫੁ ਪੁਰਸੀ ਦਿਮਾ ॥ ਗੁਫਤ
 ਨਾਨਕ ਬੇਗਾਨੀ ॥ ਚਿਫੁਰਮਾਇ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ
 ਆ ॥ ਬੇਗਾਨੀ ਐਥੇ ਸਤਾਇ ਰਹੈ ॥ ਕੀਏ ਕੈ

ਆਹਿਕੀ ਕਰਨਹਾਰੀ ਸਿਫਤਿ ਬਕਾਇ ਅਤਬ ॥
 ਲਖੁ ਕਰੇਖੁ ਦਾਇ ॥ ਗੁਫਤਨਾਨ ਕਸੁ ਦਿਸਰਫਾਇ
 ਆਨੇ ॥ ਪੀਰਗਪਕਰਤਬਤਯੇਨਪਛੁਨੇ ॥ ਤਾਸੇਖ
 ਸਰਫਪਠਾਨਾਇਦਰਸਹਰਦਾਅਤਾ ॥ ਬਾਏਦੁ
 ਲੀਕੀਧਾਰੀਪਾਸੰਆਹ ॥ ਪਰਚਣਕੀਧਾਰਦਿ ॥
 ਉਥੈਗੋਸਾਟਿਉੰਈ ॥ ਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਦੇਪੈਰਤੇਦੁਤਿਪਾਇਆ ॥ ਆਤੇਅਖਉਸੁ ॥ ਸੁਮਾ
 ਪੀਰਮਮੁਸਰੀਦਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਜਾਇਅਘ
 ਨੇਬਿਦਰਸਹਰਾ ॥ ਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ॥ ਪੀਰਨਾ
 ਨਕਫੇਰਦੀਦਾਰਹਮੇਕੋਕਦਾਉਵੇਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿਆ ॥ ਦੀਦਾਰਦਿਲਮੇਰਖੀਉ ॥ ਜੇਕੁਲਨਜਾਇ ॥
 ਤਾਫੇਰਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ॥ ਪੀਰਜੀਦੀਦਾਰਤੇਦਿਲ
 ਮੇਠੈਵੇਗਾਪਰੇਫੇਰਾਇਸਦੁਜਾਪਈਏ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

੨੪੪

ਆਇਆ

ਜੀ ਕਹਿਓ ਆਸੇਖ ਜੀ ਫੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾ ਤੀਰੈ ਫੇਰੈ ਧਰੇ ਫੇਰੈ
 ਤਅਉਗੇ ਜੇਧੁ ਤੁਲਧਰ ਖਤੇ ਹੈ। ਤਉ ਸੁਜਾਵਾ ਸਿਰਾਸੀ
 ਹੈ। ਉਸਕਾ ਦੀਵਾਰ ਕਰੇਗੇ। ਤਉ ਸਮਰਾ ਹੀ ਦੀਵਾਰ ਧਾਇਆ।
 ਯਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਸਤ ਕਰਿ ਮਾਨੀ। ਤਾਸੇ ਅਸਰ ਫਕਤਿ ਅਜੀ। ਜੀ
 ਉਸੁ ਸੁਜਾਵਾ ਸਿਰਾਸੀ ਕਹੈ। ਉਸੁ ਸੁਜਾਵਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾਏਟਾ ਹੈ। ਉਸੁ ਜੀ ਕਹੈ ਉਸਕਾ ਦੀਵਾਰ ਕਰੀ।
 ਅਰੁ ਅਤੁਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਕਾ ਦੀਵਾਰ ਕਰੀ। ਤਾਸੇ ਅਸ
 ਰ ਫਕਤਿ ਆ। ਕੁਲਾ ਕੀ ਦਰੀ ਇਨਾਇ ਤੁਈ। ਤੀਫਰ ਦਲੀ
 ਕੰਧਾਰੀ ਕਹਿਓ ਅਜੀ। ਤਮ ਕਉ ਕਛੁ ਕਉ ਸਕਰਾਰ ਕਰੀ।
 ਤਾਫੇਰ ਕੁਰਾਨਾ ਕਕਤਿ ਆ। ਤਮ ਕਉ ਅਰੁ ਕਉਲੈ। ਜੇ ਤੁਦਾ
 ਵਾਦੁ ਰਿਕਰਿ। ਸੀਨੀ ਅਰੁ ਗਉਜੀ ਕਾ। ਜੇ ਤਾਫੇਰ ਕਉ
 ਉਸਕਾ ਖੁਦਾ ਫਿਕੇ ਕੀ ਏ। ਅਉਜਾਨੀ ਤੀਫਰੀ
 ਕੀਰਉ ਸਉ। ਤਾਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਕਹਿਓ ਅਜੀ। ਪੀਰ

ਜਿਨਿ ਬਕਤਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤਬ ਕਹਾ ਮਕੈ ਯਤ ॥
 ਵਾਉ ਠਿਗਾਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਿਕਿਤਿਆ। ਖੁਦਾਇ
 ਸਰਫਰਾਜੀ ਤਿਆ। ਕੁਲਾਤੁ ਤਿਆ। ਤਾ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੀ ਪਾਰੀ ਕਾਤ
 ਆਪੀਰ ਜੀ। ਹਮ ਕੇਤੁ ਮਸਾਬੀ ਸੇਚ ਲੋ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਕਹੀਆ। ਵਲੀ ਹੁਤੇ ਰੇਤਾਈ ਹੀ ਈ ਤੇ ਰਖ ਲਾ ਹੈ। ਤਾ ਵਲੀ
 ਕਹੀਆ। ਜੀਰ ਜਾਇ ਸਮਾ।

ਸਬਦਿ ਤੁਰਲੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਭੋਭੀ ਰਾਗੀ ਲੀਤੀ। ਤਾ
 ਕਾ ਬਲ ਸਰਗ ਵਿਚ ਆਇ ਵੇਨੇ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਪਾਛੀ ਅਜੀਤ ਸਾਵਲੀ
 ਕੀ ਪਾਰੀ ਭਿਖਾਰਿ ਧਰਤੀ ਮੀ ਹਰ ਵਾਨਗਿ ਕੀਤੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹੀਆ। ਕੁਦੀ ਬਾਲਾ। ਏਹੁ ਅਸਾਭਾ ਪਿਆਰਾ ਛਾਰਾ
 ਤਾ। ਏਸ ਅਸਾਭੀ ਤੇ ਨੇਗਾਵੀ ਚ ਬਹੁਤੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
 ਤਾ ਬੇਬਾਲੇ ਪਾਛੀ ਅਜੀਤ ਰਕ ਕਿਓਂ ਏਆ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
 ਆਗਈ ਬਾਲਾ। ਤੇ ਨੇਗਾਵੀ ਚ ਕਤਮਾਰੀਆ ਆਹ ਸੁਗਾਇ ਸ

ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜੁਰਕਦੇ ਪਾਰਿਜਨਮ ਸੈਦਾਰ ਹਿੰਮਾ ਅਤੇ ਅਸਾ
 ਤਾ ਇਸ ਨਾ ਸਿਵ ਚਨ ਅਗਾ ਅਤੇ ਵਲੀ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬੰਦੀ ਆਲ
 ਨਾ ਸਿਵ ਚਨ ਅਗਾ ਅਤੇ ਵਲੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸੇਖ ਸਰਫ਼ ਕੀ ਪੂਰ
 ਨੇ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਏ ਫੇਰ ਪਾਛੇ ਅਜੀ ਸਰਫ਼ ਕੀ ਵਲੀ ਜੇ
 ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਵਲੀ
 ਬਹੁ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਰਫ਼ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਹੋਇਆ ਅਪ
 ਏ ਜੀ ਜੇ ਗਾ ਅਤੇ ਹਿਕਦਾਇ ਉਸ ਪਾਸ ਹੋਰ ਕੁਰੀ ਸਿਧੁ ਨ
 ਗੇ ਅਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸ ਉਕਈ ਸੈ ਕੜੇ ਜੀ ਉਪਰ ਨਗੇ ਵਲੀ
 ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਹੋਇਆ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪਾਛੇ ਅਗਾ ਜੀ
 ਦੀ ਨਾਨਾ ਬੰਦੀ ਆਲ ਕੇ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ਆਸੁ ਫਿਰਾਈ ਬਾਲਾ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬੰਦੀ ਆਲ ਅਗੇ
 ਤਿ ਪੂਰਨ ਅਗਾ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬੰਦੀ ਕਾ ਬੀਰ ਗਮ ਕੁ ਗਤ ਹੋਈ
 ਅਤੇ ਅਸਾ ਰੀਪਿ ਮਕੁ ਗਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪਾਛੇ

ਅਜੀਉ ਸਦੀ ਬੀਰਗ ਮਰਗਤ ਕਿਉ ਕਰਿਓਈ। ਤਾਟੇਰੁ ਰੁਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆ। ਗੁਈ ਬਾਲ ਉਸਦੀ ਬੀਰਗ ਮਰਗਤ ਇਉ ਕਰਿਓਈ। ਜੇ
 ਉਸਤਾਈਆਇਆ ਲਗੀ ਨਾਹਿ। ਜੀਮਾਈਆ ਰੁਗਤਿ ਲੀਰੇਆਇ
 ਅਭਾਇਆ। ਨਾਗੀਰ ਸਤਨਾਕ ਸਥਾ। ਅਗੇਟੁ ਲਕਰਨ ਵਾਲੇ
 ਹੋਗਾ। ਇਸਨੁ ਨਾਪਾਟੇਦਾ ਸੋਗੁ ਨਾਵਾਏਦਾ ਹਰਖ। ਅਤੇ ਵਰਾਤ ਸੀ
 ਤਾਗੀਰ ਸਤਨਾਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਅਉਲਾਦ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਸੀ।
 ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਪਹਿਲੇ ਹੀਰਗ ਸਤਨਾਕ। ਤਾਉ ਸਦੀ ਬੀਰਗ
 ਮਰਗਤ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਬੀਰਗ ਮਰਗਤ ਹੋਈ। ਤਾਟੇਰੁ
 ਲੇਪਾਛੇ ਅਜੀਕੋਈ ਇਸਕਾ ਬਾਲ ਸਤਨਾਕ ਦਿਚ ਮਹਾਪੁਰ
 ਖੋਏ। ਤਾਟੇਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਅਗੁਈ ਬਾਲਾ। ਇਕਇਥੇ ਕਹਿਓ।
 ਪਰਪਠਾਨਾ ਦਿਚ ਬਾਲਾ। ਖੇਲਦੀ ਦੇਹ ਦੇਚੇ। ਪਰ ਅਜੇ ਮਸ
 ਕਿਆ ਨਾਹਿ। ਤਾਟੇਰੁ ਬਾਲੇਆ ਬੀਅਜੀ ਉਸਨੁ ਕਹਿਮੀ ਸੋਗੇ।
 ਤਾਟੇਰੁ ਨਾਨਕ ਅਬੀਅਗੁਈ ਬਾਲਾ ਉਸਨੁ ਜਗਮੀਲ ਕਹੇ।

ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਅਜੀਰ ਲੀਏ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇ ਦੋ ਜਾਇ
 ਬਾ ਬੁਖੇ ਸਦੀ ਦੇ ਹਰਿ ਚ ਵੇਨੇ। ਨਿਕੁਟ ਖਾਲੀ ਪਾਇ ਆਤਮਾ।
 ਉਸਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਨਿਕਪ ਠਾਨਾ ਆਇ ਆਪਾਇ ਕਰ ਲਗ।
 ਆਖਣਾ ਅਰੇ ਗੋਚੇ ਤੁਮ ਕਉ ਨੇ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ।
 ਤੁਮ ਬੀ ਦੇਖੁ ਦਾਇਕੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿ ਆ। ਅਰੇ ਗੋਚੇ
 ਦੇਖੁ ਦਾਇਕੇ ਸਗੁ ਹੈ। ਤੁਮ ਕਿਸਾ ਸਿਓ ਕਾ ਮੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿ ਆਖਾਨ ਤੁਮ ਫਕਰੇ। ਅਰੁ ਮਾਰੇ ਕਰਈ ਤਾ ਉਸ ਨਾਉ
 ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿ ਆ। ਉਕਉ ਨੇ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾਨਾ ਉਕ
 ਅਯੋ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਉ ਹੁਕਮੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾਨਾ
 ਉਮਾਨਾ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ
 ਕਾਨਾ ਉਕਿ ਅਯੋ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ। ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ
 ਕਾਨਾ ਉਖਾਨ ਚੰਦ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿ ਆ। ਚਲੇ ਮੈਤੁ
 ਮਕੇ ਚਲਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਖਾਨ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ਨਾਉ।

ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੁਇ ਆਵੈ ਗਾ। ਤਾਪ ਠਾ ਠ ਜਾਇ ਏਸ ਤਾਈ ਖਬਰ ਕੀਤੀ।
 ਅਗੇ ਮਾਨ ਤੇਰੇ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਅਸਨਾਉ ਏਠੈ ਧਨਾਗੇ। ਕਹਤੇ ਤੈ ਖਾਨ
 ਓਦ ਖੜੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਮਾਨਚੰਦ ਹਮਾਰਾ ਅਸਨਾਉ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤਿਆਰ ਜੇ
 ਮੇਰਾ ਮੇਰੇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸ ਬੇਚਲਤਾ ਹੈ। ਉਨੇ ਕਹਿਅਗਾ। ਹਮ
 ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ। ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੁਇ ਆਵੈ ਗਾ। ਤਾਮਾਨਚੰਦ ਕਹਿਅਗਾ। ਅਗੇ
 ਗੋਚੇ ਮੇਰਾ ਫਕੀਰ ਤੇ ਅਸਨਾਉ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਫੇ ਰਪ ਠਾ ਠ ਕਹਿ
 ਅਗਾ। ਮਾਨਚੰਦ ਤੇਰਾ ਨਉ ਲੇਤੇ ਹੈ। ਨਾਹੀ ਤੇ ਹਮ ਅਪਨੇ ਘਰਿ ਸੇਟ ਕ
 ਜਾਏ ਜਾਤੇ। ਤਾਮਾਨਚੰਦ ਕਹਿਅਗਾ। ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਗਾਈ
 ਜਾਈ ਏਤਾ ਸਹੀ। ਤਾਮਾਨਚੰਦ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮੇਰਾ ਲੈ ਕਹਿਗਾ
 ਇਅਗਾ। ਜਾਇ ਕਾਰ ਦੇਖੇ ਤਾ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਏਠੈ ਹੈ। ਨਿ। ਪਗੁਇ
 ਨਾ ਦਾਭੇ ਖਸਹੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਦਾ। ਤਾਮਾਨਚੰਦ ਜਾਇ ਕਹਿਅਗਾ।
 ਫਕੀਰ ਜਪਿ ਪੈਰ ਪਾਇਅਗਾ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅਗੇ ਗਈਅਗਾ। ਉਸੁ।
 ਤਾ ਕੁਰਾਨ ਕ ਬੋਲਿਅਗਾ। ਅਉਤਾਈ ਮਾਨਚੰਦ ਸਾਤਿ ਕਰ

੨੪੭

ਤਾਰਥੈਠਜਿ ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਅਥਾ ਫੁਕੀਰਅਤੀਤਸਰੂਨਾਦੇਅਸਨ
 ਉਧੈਨਿ ਅਤੇਫੁਕੀਰਅਤੀਤਦਾਸਰੂਕੇਈਸੇਵਕਯੋਅਤੀਤਫੁ
 ਕੀਰਸਾਤਿਧੁਧੈਨਿ ਪਰਤੁਮਾਏਰੇਕਦਕੇਅਸਨਾਉਯੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਅਥਾ ਮੈਤੁਮਕੇਯਾਹਿਪੁਛਤਾਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਥਾ
 ਈਮਾਨਚੰਦਤੁਮਕੇਅਥੇਹਿਖਬਰਹੈਵੈਰੀਨਿ ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਅ
 ਜਿਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਅਥੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਥਾਈਮਾਨਚੰ
 ਦਾਈਸਕਾਨਾਉਭਾਈਬਾਸਾਯੋ ਅਤੇਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਾਨੀ
 ਰੰਕਾਰੀਯੋ ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦਕਹਿਅਜੀਤੁਮਾਰਾਦੇਸਵਤਨ
 ਕਉਲੇਯੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਥਾ ਭਭਾਈਮਾਨਚੰਦਤੁਚਾ
 ਵਤਨਸਮਾਲੇਗਾ ਤੈਨੁਖਬਰਹੈਦੇਸਵਤਨਦੀ ਤਾਮਾਨਾਚੰਦ
 ਕਹਿਅਜੀਦੇਖੇਨਹੀਤਾਮੁਲੇਤਾਹੋਵਨਗੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਬੋਲਿਅਥਾ ਸਬਦੀਗਾ ਦੇਸਹਮਾਰਾਏਗਾਮੁਪੁਰੇਯੋ ਤੈਥਵਤਨ
 ਸੇਅਏਗਾਜਾਤਿਸਾਕਏਕੰਕਾਰਾਤੀਨੇਈਹੀਪਠਾਏਮਾਨ

ਚੰਦ੍ਰਕੋਰਾਹੁਧਤਾਈਓ ਨਿਗਲਸਾਰਗਧਾਏ। ਕੋਠੈਨਾਨਕਸੁਦਮਾਨ
 ਚੰਦ੍ਰਜੀ। ਹਮਤੁਮਕੋਤਦੀਧੁਲਾਏ। ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆਜੀਤੁਮ
 ਤੇਅਭਿਰਥਾਤਾਕਰਤੇਯੋ। ਏਹੁਥਾਤਾਤੇਸੀਸਾਰਮੇਨਾਹੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਹਿਆਗੁਣਿਮਾਨਚੰਦਾ। ਏਹੀਥਾਤਾਅਸਲੀਯੋਨਿ। ਅਭਿਰਥਾਤਾਨਕ
 ਲੀਯੋਨਿ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦਪਰਾਪਤਿਯੋਇਆ। ਗਾਰੁਤੀਲੀ
 ਗਮ॥੧॥ ਜੀਨੀਕੀਆਤੀਨੀਦੇਖੀਆਕਿਆਕਹੀਖੇਰੇਕਾਈ। ਆਪੇ
 ਨਾਭੈਕਰੇਆਖੀਜੀਨੀਵਾਜੀਯੋਕਾਈ। ੧॥ ਗਾਇਸਾਪੀਅਰੇਕਗਾਇ
 ਸਾਜੀਤੁਸਦਾਸੁਖੁਯੋਏ। ਦੁਖਹੋਨਕੇਈਗਾਉਖੀਅਰੇਕਗਾਇਸਾ।
 ੧॥ ਗਾਉ। ਜੀਸਰੰਗਕੰਤੁਨਗਾਵਿਆਸਧਛੋਰੇਤਾਣੀ। ਹਥਪਛੋਰੇ
 ਸਿਰਿਧੁਨੇਜਧੋਰੇਨੀਵੀਹੀ। ਪਛੋਰੇਤਾਵਾਨੀਲੈਜਬਚੁਕੈਗੀਸ॥
 ਗੀ। ਤਾਛੋਰਿਖੀਅਗਾਵਈਅੰਜਲਅਵੈਗੀਵੀਹੀ॥ ੩॥
 ਕੰਤਲੀਖਸੇਗਾਗੀਆਮੇਖੋਵਖਵੀਏਹ। ਸੇਕੁਲਮਝੇਨਆਵਨੀ
 ਕੇਜੀਕੋਸਧੋਰੇ। ੪॥ ਜੀਨੀਸਾਖੀਸਾਹੁਗਾਵਿਆਤੀਨੀਪੁਛੋਗੀਜਾਏ।

210

ਪਾਇਲਗਓਥੇਨਤੀਕਰਉਲੇਵਉਰੀਪੰਬਧਤਾਈ॥੫॥ ਆਪੁਪ
 ਛਾਏਨਾਨਕਾਕੋਚੰਦਨਲਾਵੈ॥ ਗੁਣਕਾਮਕਾਮਨਕਰੈਤਉਪਿਅ॥
 ਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬॥ ਪਾਨਵਾਜੀਹੋਇਪਾਰਿਘਰਧਰਸਾਰੁਨਜਾਣੈ॥
 ਰਸੀਅਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਰਧਛੁਧਛਾਏ॥੭॥ ਧਾਤੁਮੀਥੈਨੁਧਾ
 ਤੁਕਉਲਿਵਾਲੈਵੈਕਉਪਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਲੀਅੰਨਰਉਪ
 ਦੁਪਾਵੈ॥ ਜੇਦਿਲਮੀਲਿਅੰਸੇਲਿਗਤਿਅਮੀਲਿਅੰਨਹੀਅੰਰੇਸੋਈ॥
 ਜੇਧਯੋਗਏਚੀਏਥਾਤੀਮੇਲਨਹੋਈ॥੮॥ ਆਪਿਉਪੀਦੈਨਾਨਕਾ
 ਕ੍ਰਮਿਕ੍ਰਮੀਸਮਾਵੈ॥ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮੀਲਿਰੇਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥
 ੧੦॥੧॥ ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦਕਤੀਕਹਿਆ॥ ਜੀਇਸਜੀਅਕਾਰੁ
 ਲਾਕਿਉਕਰਿਉਵੈ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ ਗਾਈਮਾਨਚੰਦ
 ਏਸਜੀਅਦਾਗੁਲਾਤਦੋਵੈਜਾਇਸਤਾਈ॥ ਅਧੀਨਾਪਰਮੇ
 ਰਸਰਹੋਰੁਕਾਈਚਿਤਾਨਾਕਰੈ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਯਾ
 ਦਰੈ॥ ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ॥ ਜੀਸੋਈਏਥੀਧਿਧਤਾਈਏ॥

ਜੀਸੀਸਥੀਪਿਕਰਤਾਰਚਿਰੇਏ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਗ। ਸੁਣਿਗੁ ੨੪੧
 ਈਮਾਨਚੰਦਕੁਖਦਾਸੀਸਾਨਕਗੁ। ਨੰਗਦਾਸੀਸਾਨਕਗੁ। ਕਰਤਾਰਦਾ
 ਸੀਸਾਨਕਗੁ। ਹੋਮੈਨੁਵਿਸਰਿਗਇਆ। ਤਾਕਰਤਾਰਚਿਤਅਵਿ। ਤਾਮਾ
 ਨਚੰਦਕੁਰੁਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਰੇਢੁਤਿਪਇਆ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
 ਹਥਦਾਰੰਗਾਇਤਾ। ਅਤੇਆਖੀਅਭਾਈਮਾਨਚੰਦਏਅਸਾਰੰਗੁ।
 ਅਥਹਦਾਗ। ਮਾਨਚੰਦਲੋਕਹੀਸਿਰਤੇਰਾਖੀਆ। ਸਿਰਤੇਰਾਖਣਨਾਨਾ।
 ਮਾਨਚੰਦਕੇਕਾਪਟਭੁਲਗਏ। ਮਸਤੋਇਗੀਏਆ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕੀ
 ਕਹਿਅਗ। ਲੋਕਾਈਮਾਨਚੰਦਅਸਾਰੁਕਾਰਤਾਰਨਰਤਗੁਈ। ਤਾਮਾਨਚੰ
 ਦਕਹਿਅਗ। ਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰ। ਉਹਮਾਨਚੰਦ। ਤਾਪੁਰਖੁਤੋਇਆ।

॥ ਬੋਲਗੁਰਾਈਵਾਹਗੁਰੁ ॥

ਸਾਖੀਤਿਰੁਲੀ।

ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕੀਉਥੋਚਯੋ। ਆਇਧਾਲਨਾਬਦੇਟਿਥੋਥੋਠੇ। ਉ
 ਥੋਬਾਲਹੀਦਾਈਜੋਗੀਸਰੁਆਤਾ। ਅਧੋਕਉਪਰਿਜਾਇਥੋਥੋਠੇ। ਆ
 ਲਗੁਦਾਈਦੀਚਾਲੀਪਕੀਆਹੀ। ਏਕਰੰਗਾਰਾਖਾਵਲਦਾਆਹੀ।

ਇਕਰੁਤਾਰਾ ਕਪਾੜੀ ਆਵਾਅਹਾ ਅਤੇ ਇਕਰੁਤਾਰਾ ਘੋੜੀ ਆਵਾਅ
 ਹਾਵਾ ਇਕਰੁਤਾਰੇ ਜੀਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਜੋਗੀ ਅਨੁਕੂਲ ਦਾ ਆਹਾ ਬਾਕੀ
 ਆਹਰਿ ਆਵੇਦਾ ਸਤੇ ਪਰੁਸੁ ਆਰਥੀ ਆਹਾ ਜਾਨੇਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਪਾੜੀ ਆਇਆ ਇਕਰਿ ਜੋਗੀ ਲਗੇ ਆਖਣਾ ਚਲੇ ਆਉਤੇ
 ਚਲਕਰ ਅਸਠ ਪਰੁਥੈ ਠੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਚਲੇ ਜੀਜੇ
 ਗਿਸਰੇ ਹਮ ਨਹੀ ਆਵੇਤੇ। ਤਾਜੇਗੀ ਜਾਇਓ ਧਾਲਗੁ ਦਾਈ ਨਕਹਿ
 ਆ ਜੀਨਾ ਬਜੀ। ਦੇਇ ਆਤੀ ਤਥੈ ਠੇ। ਆਵੇਤੇ ਨਹੀ। ਤਾਜੇ
 ਗਿਜਾਇਓ ਧਾਲਗੁ ਦਾਈ ਕਹਿ ਆ ਜੇਗੀ ਸਰੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹੈ।
 ਜੀਉ ਪਰਿਸਿਓ ਮੇਰਾ ਆਇ ਆਹੈ। ਦੁਖ ਪਾਵੈਗੇ। ਤਾਜੇਗੀ ਆਕਹਿ
 ਆ ਜੀਨਾ ਬਜੀ ਕਹਿ ਤੇਰੇ ਜੀਹਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈਗੇ। ਉਪਰਿਸਿਓ
 ਮੇਰਾ ਆਇ ਆਹੈ। ਚਲਕਰਿ ਬਸਤਰ ਲੇਹਾ ਖਟੇ ਲੇਹਾ। ਜਾਗੁ ਗਾਏ
 ਹਾ ਅਬਨੁ ਮਚਲੇ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜਾਨੇਗੀ ਸਰੇ ਹਮ
 ਦੀਹਾ ਹੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੇਗੇ। ਤਾਜੇਗੀ ਆਟੇ ਰਾਇ ਕੇ ਕਹਿ ਆ।

ਜਾਇਕੇ

ਨੀਨਾ ਬਨੀ ਉਤਾ ਹੀ ਆਵੇ ਤਾ ਬਾਲਗੁ ਦਾਈ ਕਹਿ ਆ ਚਲੇ ਕਾਈ २੫੦
 ਹਮ ਬਲਤੈ ਦੇਖੀ ਉਇ ਕਿਉ ਨ ਆਵੇ ਤਾ ਬਾਲਗੁ ਦਾਈ ਆਪੀ
 ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਆਖਨਾ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੀ ਤੇ ਆਸ ਨਾਮੀ
 ਦੇਰੇ ਮੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਨਾ ਬਨੀ ਹਮ ਟਕੀਰ ਅਤੀ ਤ ਆਉ
 ਕਹਾ ਕਹਾ ਆਸਨ ਅਗੁੰਦ ਰਹੁ ਦੁਤੇ ਫਿਰੇਗੇ ਟਕੀਰ ਅਤੀ ਤ ਕੇਜੁ
 ਗੁਜਰਾਨ ਆਈ ਤੁਹਾ ਹੀ ਲੁਜਰੀ ਤਾ ਬਾਲਗੁ ਦਾਈ ਕਹਿ ਆਨਾ
 ਸੁਣੇ ਅਤੀ ਰਿਜੇ ਨਾਉ ਦੇਤੇ ਜਤ ਆਈ ਤੁਹਾ ਹੀ ਲੁਜਰੀ ਅਰੁ ਜੇ ਅ
 ਲੇਖ ਪੁਰਖ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਅਨਮਿਲਾ ਦੇਤੇ ਨਤਕ
 ਰਨ ਗ੍ਰੀਨੇ ਗੁਨਾ ਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਚਲ ਗਾਈ ਬਾਲਗੁ
 ਤਾ ਬਾਲਗੁ ਆਖੀ ਆਨੀ ਚਲੇ ਤੁਸਾਰੀ ਰਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਨੁ ਅਤੇ ਬਾਲਗੁ ਦਾਈ ਆਸ ਨਾਮੀ ਦਗਾਵਿ ਚਲੇ ਗਾਈ
 ਆਨਾ ਜਾਇ ਕਹਿ ਮੰਦਗਾਵਿ ਆਖੇ ਲਗਾ ਆਖ ਨ ਦੇਖੋ ਜੀ ਮੰਦ
 ਹੋ ਸੈ ਤੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਤੂੰ ਜੀ ਕੀ ਆਵੇ ਖਲੁ ਤੈ ਗ

ਜਲੀਲਾ ਕਾ ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਬਾਸ ਨਾ ਦਾ ਕੁੰਡਾ ਗਾਇ ਖਾਇਆ
 ਤਾਟੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ। ਤੀਜੀ ਨਿਅ ਦੇਖ ਨਾ ਤੇਰਾ ਜਲੀ
 ਲਾ ਕਾ ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਰੋਜ ਨ ਦਾ ਕੁੰਡਾ ਗਾਇ ਖਾਇਆ,
 ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਨਿਅ ਦੇਖ ਨਾ ਤੇਰਾ ਜ
 ਲੀਲਾ ਕਾ ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਘੋੜੀ ਆ ਦਾ ਕੁੰਡਾ ਗਾਇ
 ਖਾਇ। ਤਾਟੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਨਿਅ ਦੇਖ ਨਾ ਤੇਰਾ
 ਜਲੀਲਾ ਕਾ ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿ ਆ ਆਤੀ ਤੂੰ। ਤੁ
 ਮਾਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿ ਆਉਂ। ਤਾਟੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜੇਗੀ ਸਗਾਇ ਸ
 ਕਾਨ ਉਰਾਈ ਬਾਲਾਉਂ। ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿ ਆ।
 ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿ ਆਉਂ। ਤਾਟੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਜੇਗੀ ਸਗ
 ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਨਾਨਕ ਨੀਰੰਕਾਰੀਉਂ। ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿ ਆ
 ਸੁਣੀ ਅਤੀ ਤਾਉਂ ਜੇ ਕੇਈ ਨਾਨਕ ਤਪਾਸੁ ਸਾਕਿ ਆਉਂ। ਤੂਊਂ ਹੋ
 ਤੈ। ਕੇਊਂ ਹੋ। ਸਚੁ ਕਹਿਉ। ਤਾਟੇਰ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਆਉਂ ਨੇ

ਗੀਸਰਉਹੀਏ। ਤਾਧਾਲਗੁਦਾਈਕਹਿਅ। ਨਾਨਕਤਪਾਸਚਕਹੀਉ।
 ਦੇਖੋਭੁਧਰਿਸੈਮੇਰੁਦਰਸਤਹੈ। ਅਰੁਮੰਦਰੇਮੇਨਹੇਤੇ। ਤੇਦੁਖਪਾਵਤੇ। ਕੇ
 ਸੁਖਦਵਤੇ। ਸਾਚਕਹੀਉ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅ। ਸੁਨਹੋਜਗੀਸਰਗੁ
 ਜਰਜਾਤੀ। ਤਾਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਕਹਿਅ। ਸਚਕਹੀਉ। ਜੀਉ
 ਕੀਤਿਉਕਹੀਉ। ਅਰਦੁਖਕਿਜਰਤੀਕੇਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਕਹਿਅ। ਦੁਖੀਗਿਗੁਜਰਤੀ। ਤਾਧਾਲਗੁਦਾਈਕਹਿਅ। ਸੁਨ
 ਨਾਨਕਤਪਾ। ਯਹਜਗੁਯੇਸਾਗਨੀਧਨੀ। ਅਰੁਖਜੇਕੇਆਟੇਕੇ
 ਰੇਟੀ। ਏਹੁਮਾਰਾਗਰਹੈ। ਅਰੁਮੇਕਤਿਦੇਖਤੁਧਲਗੈਜੇਹਮਰੁ
 ਲੇਖਸਤਰਪਹਿਰਤੇਹੈ। ਜੇਗੁਲੇਕੁਜਨਅਧਯਾਤੇਹੈ। ਅਰੁਘੋਜੀਅ
 ਭੁਧਰਿਅਧਿਅਸਦਾਰਹੋਟਤੇਹੈ। ਹਮਾਰਾਕੁਨਹੀਸਰਗੁਛੁਅ
 ਲੇਖਪੁਰਖਕਹੈ। ਸਤੀਲਿਅਵੈਸੀਤੋਖੀਖਾਵੈ। ਹਮਕੇਲੇਪਰਲ
 ਗਤਾਵੈਦੀਨਹੀ। ਕਹੀਜੀਅਸੁਖਪਾਵਤੇ। ਇਸਧਾਤਕਾਜਬਾ
 ਧੁਦੇਹ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅ। ਤੂਅਸਲਜੇਗੀਸਰਹੈ। ਤੈਰੁਲੀਸ

ਮਝੀਐ ਯਯਾ ਤੁਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਆਇਨਾ ਤੁਗੁਰਨ ਨਕ ਅਤੇ ਥਾਲਾ ਲਗੇ
ਆਪਾਵਿਚ ਵੀਚਰ ਕਰਨਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖੀਆ ਕੀਉ ਭਾਈ ਥਾਲਾ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਰੁਲੀ ਲਗੀਐ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਹੀ ਲਗੀਐ
ਤੁਥਾ ਲੇ ਆਖੀਆ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੇ ਰੁਲੀ ਆਹੀ ਤੁਥੇ ਰੇ ਮਨ ਕੁਲੀ
ਲਗੀ ਤੁਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਥਾਲਾ ਭੰਦਾ ਈ ਪਾਸੇ ਦੇ ਆਲੀ ਜੀ

ਸੋਲਹੁ ਭਾਈ ਦਾਤਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਕਲੀ

ਤਾਟੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਲੇਖੇ ਦਿਖਾਨੁ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਅਗੇਲ
ਲੇਕੀ ਸੋਧੁ ਤੇ ਆਹੁ ਲਾਏ ਨੂਖ ਬਰੇ ਈ ਜੇ ਨਾਨਕ ਰੁਪਾ ਆਇਆ ਤੇ
ਇਹ ਤੁਲਾ ਲੇਕੀ ਮਸਟ ਦੇ ਹੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ
ਕਰਮ ਬਾਟੇ ਕੀਉ ਸੁ ਆਖੀਉ ਸੁ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤੁਗੁ
ਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਥਾਲੇ ਆਖੀਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ
ਲਾਏ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪੀ ਆਹੇ ਤੁਲਾ ਲੇਖੁ ਤੁਖੁ ਜੀ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਆ
ਅਨ ਜੀ ਮੇ ਅਜ ਬਹੁਤ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਅਜੁ ਮੇਰੇ ਤੁਰ ਜੀ ਫਿਰਾ

ਤਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿਗਟੇ ਅਤੇ ਜੀਸ ਤੇ ਦਿਨ ਰੁਜਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਜਗਾਵੇ
 ਚਥੈ ਭਾਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਲੇਖਾ ਜਾਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਲੇਖਾ ਲੋਕੀ ਆਗਾ ਥੈ ਠੇਕ
 ਦਰ ਤੇ ਦਾ ਤਮਾਸ ਦੇਖ ਦੇ ਆਉਨਿ ਜੇਗੋ ਪੀਨਾ ਸਕੈ ਛੁਡ ਦੇ ਪਰਿ ਛੁ
 ਗਿਆ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿ ਸਦੇ ਆਏ। ਸਰੀ ਕਰੀ ਗਾ ਸਾਕਾ ਆਰ ਦੇ ਸਤਸ
 ਦੇ ਆਏ ਤਾ ਹੁਣ ਤਖੀ ਮੰਦੁ ਕੀ ਸਠੇ ਕਈ ਲੇਖਾ ਆਇਆ ਆਗਾ। ਤਿਸ ਦੀ
 ਧੋਟੀ ਬੀ ਧੀ ਖਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਹੁਤਿ ਨ ਰਖਾਇਆ ਗੋ ਪੀਨਾ ਸ
 ਕੈ ਛੁਡ ਰਾਖਾ ਧਰੁ ਤਾ ਆਗਾ ਉਸ ਦੀ ਧੋਟੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨਨ
 ਰਖਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਾਈ ਲਾ ਲੇ ਏਹੁ ਮੇਲਾ ਨਿਸ਼ੇ ਆਇਆ
 ਹੈ। ਤਾ ਕਾਈ ਲਾ ਲੇ ਆਖੀ ਆਨੀ ਗੋ ਪੀਨਾ ਸਕੈ ਛੁਡ ਕੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਦੇ
 ਪਰਿ ਛੁਡੇ ਹੈ। ਤੇ ਏਹੁ ਮੇਲਾ ਗੋ ਪੀਨਾ ਸਕੈ ਪਰਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਾਈ ਲਾ ਲੇ। ਤੁਰਕ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿ ਆਏ ਹੈ। ਤਾ
 ਈ ਲਾ ਲੇ ਆਖੀ ਆਨੀ ਏਹੁ ਜੇਰੀ ਪਤ ਆਏ ਹੈ। ਜੇਗੋ ਪੀਨਾ ਸਕਾ
 ਧਰੁ ਤਾ ਆਗੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀਆ ਕਾਈ ਲਾ ਲੇ ਜੀ। ਜਾ

ਇਕਰਿਗੋਪੀਨਾਬਨਸਦਿਲਿਅਭਿ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਬਨਗਏਅਜ
ਇਗੋਪੀਨਾਬਨਸਦਿਲਿਅਭਿ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਬਨਗਏਅਜ
ਏਠੇਥਾਤਕਰਦੇਅਹੇ। ਜੇਭਾਇਲਿਲੇਜਾਇਸਾਦਿਕੀਤਾ।
ਤਾਗੋਪੀਨਾਬਨਤਪਾਈ। ਆਖੀਓਭੁ। ਕਉਲਕਾਈ। ਤਾਗੋ
ਲਿਖਾਖੀਅਜੀਮੇਲਾਜੇਤਿਖਾਠਹ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਬਨਗਏਅਜ
ਉਗਈ। ਤਾਗੋਲੇਕਹਿਅ। ਜੀਤੁਸਾਨੁਤਪਾਸਟਦਾਹੇ। ਤਾ
ਗੋਪੀਨਾਬਨਉਠਚਲਿਅ। ਤਾਗੋਲੇਤਖੀਮੰਦੁਪੁਛਿਅ। ਮ
ਹਤਾਜੀਤੁਸੀਕਿਪਰਚਲੇ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਬਨਗਏਅਜ
ਨਾਨਕਵੇਦੀਖਤੀਤਪਾਛਕੀਰਹਿਏਅਹੇ। ਓਸਅਜਨੁਸਾਦਿ
ਆਹੇਇ। ਓਸਥਾਸਜਾਦੇਅਹੇ। ਦਿਖਾਕਿਅਆਖਦਾਹੇ।
ਤਾਗੋਲੇਤਖੀਕਹਿਅਮਹਤਾਜੀਜਾਓਫਿਰਿਅਭਿ। ਤਾਗੋਪੀ
ਨਾਬਨਗਏਅਜ। ਨਾਨਕਨਪੇਰੀਪਵਣਾਆਖੀਅ। ਤਾਗੋ
ਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਸਾਤਿਕਰਤਾਰਭਾਈਗੋਪੀਨਾਬਾ। ਤਾਗੋ

ਪੰਨਾ ਬਧਾਇਆ ਤਪਾਨੀ ਮੈਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਦਿਖਾਏ ਤਾਗੁਰਾਨ ਕਕ
 ਹਿਅਾ ਗੁਣੀ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਉਤ੍ਤਰੇ ਰੇ ਘਰਿ ਹੁਤਾ ਧਾਮੀ ਦੁਖੈ ਠਾ
 ਹੋ। ਉਸ ਪਾਸ ਅਸਾਡੀ ਅਮਨਤ ਹੈ। ਤੁਸੀ ਉਸਤਾਈ ਆਖੇ ਜੇ ਅਮਨਤ ਹੁਤ
 ਜੁਗੋ। ਅਤੇ ਅਮਨਤ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹਨ ਰਹੇ। ਦੋਵੇ ਤਾਗੁ ਲਾਕੇ। ਤਾ
 ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਅਨੀ। ਉਸ ਅਮਨਤ ਦਾ ਮੈਂ ਨਹੀ ਮਹਰ ਮੁਕਰਾ
 ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਅਨੀ ਗੁਣੀ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜੇ ਧੀਯਾ
 ਖੀਧੇ ਟੀਊ। ਜੇ ਅਸਾਡੀ ਅਮਨਤ ਹੈ। ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਪੁਛੇ ਅਤ
 ਪਾਨੀ ਉਤ੍ਤਰ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਟੀਊ। ਉਤ੍ਤਰਾਡੀ ਅਮਨਤ ਕਿਉ ਕਹਿ
 ਟੀਊ। ਤਾਗੁਰਾਨ ਕਕ ਹਿਅਾ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਾ ਜੇ ਅਸੀ
 ਲਾਏ ਦੇ ਘਰਿ ਅਗੇ ਅਏ ਅਹੇ। ਤਾ ਅਸੀ ਉਨ ਦੇ ਖੂਹੇ ਜਾ
 ਏ ਥੈ ਠੇ ਅਹੇ। ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਅਓਰਤ ਆਖੀਆ ਏ ਖੁਦਾ ਏ
 ਦੰਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਅਓ ਲਾ ਦੰਦੇ। ਤਾ ਪਹੀਲੇ ਜੇ ਹੋਵੇ।
 ਸੇਕਿ ਸੇਟ ਕੀਰਨ ਦੇਵਾ। ਤਾ ਅਸਾ ਉਸ ਖੁਦਾ ਏ ਦੀ ਧੀ ਟੀ

ਧੀ ਦੀ ਨੂਪੁ ਛਿਆ ਕਿਉ ਧੀ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦਿਤੋਰੇ ਪਰ ਅਉਸਾ ਦਨਾ ਤੀਹੇ ਦੀ
 ਤਾਉ ਸਨੁ ਅਸਾ ਆਖੀਆ ਜੇ ਤੋਰੇ ਪਰ ਅਉਸਾ ਦੇਹੈ ਗਿਆ ਤਾਈ ਮਨਸਾ
 ਬਤਰ ਖੇਗੀ। ਤਾਉ ਸਖੁ ਦਾਇ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਆਖੀਆ। ਜੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ
 ਰਿਦਾਇ ਬਾਲ ਕੇਹੇ ਦਨਿ। ਤਾਇ ਕੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇ ਦਾ ਅਤੇ ਹਿਕ
 ਮੈਰਖਾ। ਤਾ ਅਸਾਉ ਸਖੁ ਦਾਇ ਦੀ ਧੀ ਦੀ ਨੁ ਆਖੀਆ। ਤੁਏਹੇ ਦੀ ਮਨ
 ਸਬਤਰ ਖੁ ਜੇ ਪਾਉਏਹੇ ਦੀ ਸੇ ਖੁ ਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇ ਦਾ ਅਤੇ ਹੇ ਗਾਨੀ
 ਤਨੇਹੇ ਦਾ ਤੇ ਤਨੇ ਤੇ ਨੁ ਧਾਹੇ ਨੀ। ਤਾਈ ਦੀ ਖੁ ਦਾਇ ਦੀ ਨੁ ਚ
 ਰਖਤਰ ਅਤੇ ਇਕ ਪੀਹੇ ਦੀਹੇ। ਇਉ ਸ ਅਸਾ ਰੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ।
 ਜੇ ਦੀ ਮਾਨਸਾ ਬਤਰ ਖੇਤਾ ਦੇਹੈ ਨਾ ਤੀ ਤਾਉ ਜਾਣੇ। ਤਾਗੇ
 ਪੀਨਾ ਬਕਹਿ ਆ। ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਬਤਾਨਾ ਤੀ। ਮੇਜਾਇ ਕੈ ਕਹਾਹੇ।
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਰਾਈ ਗੋ ਪੀਨਾ ਬਤੇਰੇ ਹਬਕੁ ਛਨਾ ਤੀ।
 ਪਰਤੁ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸਤਾਈ ਆਖਾ। ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਆਵੈ ਤਾ ਦੇਹੈ।
 ਨਾਹੀ ਤਾਉ ਜਾਣੇ। ਤੈਕਿ ਅਲਹ ਦੇ ਦਲਾ। ਤਾਗੇ ਪੀ

ਨਾ ਬੇਜੇ ਪਾਇਆ ਏ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਜੇ ਹੁਆ ਏ ਆ ਤਾ ਹੁਆ ਤ ਖੋ
 ਦੇ ਬੇਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੇ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਗਾਇਆ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਅਤੇ
 ਆਇ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਤਾ ਹੁਆ ਤ ਖੋ ਫੁਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਸਚ ਕਹੇਤੁ
 ਮੇਕੇ ਕਿਆ ਕਹਿ ਆਤ ਪੇਨੇ ਤਾ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਕਹਿ ਆ ਮਿਆ ਗਾਇਨੀ
 ਮੇਕੇ ਕਿਆ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕੀ ਧਾਤ ਨਹੀ ਤਾ ਹੁਆ ਤ ਖੋ ਕਹਿ ਆ ਮਹਤਾ ਜੀ
 ਤੁਮਨੀ ਸੰਗ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹਿ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਤਾ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਕਹਿ ਆ
 ਖਾਂ ਜੀ ਮੇਕੇ ਕਹਿ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ
 ਹੁਆ ਤ ਖੋ ਕਹਿ ਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੇ ਬਤਗਾ ਪਗੇਤਾ
 ਤੁਮਨੀ ਸੰਗ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ
 ਤਪੇ ਏਕ ਅਰਜ ਕੀ ਧਾਤ ਕਹਿ ਆਸੇ ਮੁਰਖ ਰਕਾ ਤਾ ਹੁਆ ਤ ਖੋ ਕਹਿ ਆ
 ਮਹਤਾ ਜੀ ਨੀ ਸੰਗ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ ਕਹੇ
 ਧਾਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਗਾਇ ਪਾਸਿ ਹਮਾਰੇ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਜੇ ਦੇਵੇਤਾ
 ਹਮਲੇ ਕੇ ਵਾਸੇ ਹਮਰੇ ਅਤੇ ਅਮਾਨਤ ਕਹਿ ਜਿਹੇ ਹੈ

ਇਉਂ ਕਹ ਦਾਹੋ। ਤਾਹੁ ਜਾਤ ਕੀ ਕਹਿ ਆ। ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਮਾਨੀ ਸੀ ਗਕ
 ਹੋ। ਚਿਅ ਅਮਾਨਤ ਹੋ ਕੇ ਸੀ। ਤਾਹੋ ਪੀਨਾ ਬਕਹਿ ਆ। ਗਾਇ ਜੀ
 ਕਹ ਦਾਹੋ। ਜੇਗਾਇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਜੇ ਬੇਟੀ ਹੈ ਸੈ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੋ।
 ਤਾਹਾਇ ਕਹਿ ਆ। ਮਹਤਾ ਜੀ। ਗੋਪੀਨਾ ਬਾਕਿ ਉਕਾਰਿ ਕਿਸ ਦੁਜਾ
 ਕਹ ਦਾਹੋ। ਤਾਹੋ ਪੀਨਾ ਬਕਹਿ ਆ। ਗਾਇ ਜੀ। ਇਉਂ ਕਹ ਦਾਹੋ।
 ਜੇਗਾਇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਅਉਲਾਦ ਨਾ ਹੋਈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗੇ ਜੇਲਾ
 ਲੇਟੇ ਪਰ ਆਏ ਆਹੋ। ਤਾਹਾਇ ਦੇ ਖੁਹਤੇ ਘੋਠੇ ਆਹੋ। ਜੇਗਾਇ ਦੀ
 ਅਭਿਰਤ ਆਈ ਆਹੀ। ਉਹੁ ਅਸਾਨੁ ਦੇਖ ਕੇ ਆਖਣ ਲਗੀ।
 ਜੇਏ ਖੁਦਾਇ ਵੰਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਰਿ ਕੁਛੁ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੇ। ਤੁਮੇ ਪ
 ਹਿਲੇ ਟੁਕੀਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕਰੀ। ਤਾਅਸਾ ਉਸ ਬੀ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
 ਨੁਕਰੀ ਆ। ਕਿਉਂ ਹੀ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ। ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਅਉ
 ਲਾਵੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵੰਤਾਈ ਮਾਨਸਾ ਬਤਰ ਕੇ ਗੀ। ਤਾਉਸ ਬੀ
 ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਖਿਆ। ਜੇ ਮੇਰੀ ਉਕਹ ਦੀ ਹੀ। ਜੇ ਵੰਦੇ

ਨੀਗਰਮੇਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇਵੈ। ਤਾਇਕੁ ਮੇਰਥਾ ਅਤੇ ਹਿਕੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਨਾਇ ਦੇਵੈ। ਤਾਇਕੁ ਮ। ਅਤਾ ਅਸ ਉਸਨੁ ਆਖੀ ਆਖੀ ਦੀ
 ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਫੀਮਾਨ ਸਾਧਤ ਰਹਾ। ਜੇਪਹਿ ਲੇਤੈ ਸੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਨਾਇ ਦੇਵੈ। ਅਤੇ ਹੋਵਨੁ ਸੇ ਤੇਨੁ ਮੁੰਧ ਹੋਨਾ। ਤਉ ਸਬੀ ਦੀ
 ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਖੀ ਆ। ਜੀਜੇ ਖੁਦਾਇ ਹਿਕੁ ਹੈ। ਤਾਮੇ ਫੀਮਾਨ
 ਸਾਧਤ ਰਖਾਰੀ। ਤਾ ਅਸ ਉਸਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਚਰਿਤ੍ਰਤ ਰਖਤੈ ਹਿਕੁ ਪੀ
 ਦਿਵਾਏ ਹੈਨ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੀਹੈ ਫੀਹੈ। ਫਿਉ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨ
 ਤੈ। ਨਾਇਕੁ ਰਬੀ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨੁਪੁਛੇ ਜੇ ਫੀ ਦੇਵੈ। ਤਾ
 ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਅਸਾਨੁ ਲੇ। ਨਹੀਰਾ ਨਾਮੇ ਲੇ। ਤਾ ਗਾਇਜੀ
 ਤਪੇਨੇ ਯਹ ਥਾਤਿ ਕਹੀ ਹੈ। ਤਤਾ ਹਯਾ ਤਖੀ ਮੰਦਰੁ ਸਾਖਾਧਾ।
 ਗੁਸਾਖਾਇਕੁ ਰਿਧੋ ਲੇ ਆ। ਜੇਵੇ ਮੇਰ ਤਾਨ ਰੋਪੀ ਨਾ ਬਜੀ
 ਜੇ ਤੇਥਾ ਤਾਇਉ ਹੀ ਹੈ। ਤੇ ਇਸਕੀ ਅਮਾਨਤ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਦੇ
 ਗੇ। ਮੇਨਾਇਕੇ ਪਰਸੇ ਪੁਛਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਯਹ ਥਾਤਿ ਨਹੀ।

ਤੇ ਦੇਖੋ ਇਸ ਤੁਧੇ ਦੇ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਕਰਗਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੀਨਾ ਕਰਤਿਆ
 ਗਾਇਨੀ ਕੁਸਘਰ ਸੋਧੁ ਛੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਖਾਸ ਦੁਖੀ ਦਰਿ ਜਾਇਨਾ
 ਆਪਣੀ ਅਉਰਤ ਨਸਾਇਉ ਸੁ। ਸਦਕਰ ਲਗਾ ਪੁ ਛਲਾ। ਕਿਉ
 ਖੀਦੀ ਖੁਦਾਇਦੀ ਤਪਾਛਕੀ ਗਰਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ
 ਅਉਰਤਿ ਕਰਤਿਆ। ਜੀਮੀ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਹੋ।
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੀਨਾ ਬਠੇ ਪਾਇਆ ਅਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੀਨਾ ਬਧੋ ਲਿਆ
 ਗੁਰੀ ਗਲੀ ਜੀ। ਤੁਸਾਨੂੰ ਅਉਲਾਦ ਕਿਉ ਕਰਤੈ ਏ। ਨਾ
 ਨਕਤ ਪਾਖੀ ਤੈ। ਉਹ ਕਹਦਾ ਤੈ ਜੇ ਅਸਾ ਖੁਦਾਇ ਕੀ।
 ਚਾਰਿ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਤੈ ਕਪੀਦਿ ਵਾਏਸਾ ਹੋ। ਪਾਇਲੇ ਜੇ ਤੈ
 ਏ ਅਤੇ ਸੇ ਅਸਾ ਡੀ ਅਸਾਨ ਤੈ। ਸੇ ਪਾਇਲੇ ਬੀ ਬੀ ਗਾਂ ਬੇਦੀ
 ਹੋਈ। ਹੁਣ ਅਸਾ ਡੀ ਅਸਾਨ ਤੈ ਅਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਅਸੀਂ ਗੁਰੀ
 ਜਰ ਅਗੇ। ਅਤੇ ਅਸਾਨ ਤਹੀ ਜਰ ਹੈ। ਜੇ ਏ ਮਾਨੁ ਰਖੇ
 ਤਾ ਅਸਾ ਡੀ ਅਸਾਨ ਤਦੇ ਦੇ। ਗੁਰੀ ਪਤੀ ਬੇਲੀ। ਗਾਇਨੀ। ੨੨

ਜਿਓਤਪਾਅਖਦਾਹੈਤਿਵੈਹੀਕੀਕਤਾਹੈ। ਜੇਓਸਦੀਅਮਾਨਤਖਸੀਹੈ
 ਇਕਰਿਦੇਵੈ। ਤਾਤੁਸਾਡਾਕੀਕੁਛਾਤਮੇਗਾਕੀਕੁਛਾਹੈਦੈ। ਜੇਨਾਇਦੇਵੈ
 ਗੇਤਾਏਹੁਫਕੀਰਪੁਰਾਹੈ। ਤੁਸਾਡਾਕੁਛੁਧੁਗਾਹੈਦੈਗਾ। ਅਤੇਮੈਕੀ
 ਦਾਨਗੀਗੇਦਾਗੀ। ਪਰਤੁਸੀਹਿਕੁਛੁਕਰੇ। ਜੇਓਹੁਫਕੀਰਮੇਨੁ
 ਏਕੇਵੈ। ਤਗੇਪੀਨਾਸਕਹਿਆਕਿਓਖਾਂਜੀ। ਗੇਪੀਨਾਸਤੁਮੇਗੇਦੈ
 ਸਤੁਹੈ। ਹੁਲਤੁਮੈਨੁਮਸਕਤਦੇਹੈ। ਤਗੇਪੀਨਾਸਕਹਿਆ। ਖਾਂਜੀਤੁ
 ਸੀਈਮਾਨਦਰਸਤਰਥੇ। ਧੁਰਾਇਕੁਛਾਕਰਸੀ। ਤਾਹੁਯਾਤਖੀਕਹਿ
 ਅਮਾਮਹਤਾਜੀਮੈਤੈਨੂਹੁਪੁਛਦਾਹੁੰ। ਅਸਾਤਾਇਸਦੀਅਮਾਨਤਰ
 ਖਣੀਨਾਹੀ। ਪਰਮੇਇਓਪੁਛਦਾਹੁੰ। ਇਥੇਲੈਦਾਹੈਕੇਖਾਰਿਜਾਇਕੇ
 ਲੈਦਾਹੈ। ਅਤੇਗਣੀਨੂਕੀਦਿਆਈਓ। ਮਤੁਕੇਈਹੋਰਫਕੀਰਹੋਦਾ
 ਹੋਇ। ਤਗੇਪੀਨਾਸਕਹਿਆ। ਖਾਂਜੀਤੁਸੀਇਥੇਤਯੇਨੁਸਦਾਦੈ।
 ਤਾਅਸੀਆਪਣੀਪੀਕਾਰਕੇਦੇਵੀਏ। ਤੁਸਾਡੀਅਤੇਅਸਾਡੀਪੀਦੀ
 ਵੈਫੇਰਕੇਈਨਾਹੀ। ਗਾਇਜੀਅਤੇਪੜਦਾਹੀਦੁਡਾਰਹੋਗਾ।

੨੫੬

ਤਰੁਸਾਤਕੀਕਹਿਅਗੁਲਾਗੋਪੀਨਾਥਾਦੇਸਤੀਯਾਗੀਅਸੀਗੀਗਾਹੀ
 ਦੀਹੈ। ਤਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੁਨਾਨਕਪਾਸਿਅਭਿਆਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਨੁਆਖੀਆ। ਤਪਾਜੀਜੀਉਤੁਸੀਅਖਦੇਰੰਧੜੀਤੀਦੇਖੀ
 ਨਦੀਹੈ। ਰੰਧੜੀਦਾਈਸਾਨਦੁਰਸਤੇਹੈ। ਪਰੁਕੀਕੁਆਖਦੀਹੈ।
 ਜੇਮੈਨੂੰਉਛਕੀਗਦਿਖਾਵੇ। ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਉਬੋਤੋਜੀਚਲੇ। ਉਹਤੁਸਾ
 ਨੁਸਿਵਾਠੇ। ਤਾਤੁਸਾਨੁਦੇਵੇਗੀ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਗ। ਸੁਣਿ
 ਕਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ। ਅਸੀਉਭੇਤਾਜਾਈਏਜੇਕੁਛਮੰਗਨਜਾ
 ਈਏ। ਜੇਉਸਦਾਈਸਾਨਸਾਧਤੋਹੈ। ਤਾਅਪੇਲੈਆਵਸੀ।
 ਤਗੋਪੀਨਾਥਜਾਇਕਹਿਅਗ। ਜੀਤਪਾਇਉਕਹਦਾਹੈ। ਜੇਈਸਾਨ
 ਸਾਧਤੋਹੈਤਾਅਪੇਲੈਆਵਨਗੇ। ਨਹੀਤਾਉਹਜਾਨਨਾ।
 ਤਰੰਧੜੀਕਹਿਅਗ। ਮੈਜਾਇਕੇਦੇਖਾਤਾਸਤੀ। ਤਗੋਪੀਨਾਥ
 ਕਹਿਅਗ। ਚੰਦਗਣੀਜੀਮੈਨੂੰਸਾਨਦਿਖਾਤਾਸਹੀ। ਗੋਪੀ
 ਨਾਥਰੰਧੜੀਲੈਆਇਅਗ। ਜਾਏਕੇਰੰਧੜੀਤੀਭੀਠਾਤਾ

ਰੀਘੜੀਧੋਰਾਤੇਢਰਿਧਈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ਕਰਤਾਰਕੁਲ ੨੫੭
 ਕਰੇਗਾ। ਤਾਢੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ਗਉਹਰਖਾਂ। ਅਸਾਰੀਅ
 ਮਾਨਤਕਿਥੈ। ਤਾਹੀਘੜੀਧੋਰੀਜੀਤਯਾਰਹੈ। ਜੇਅਖੇਤਾ
 ਏਥੋਲਿਆਵੀਏ। ਅਖੇਤਾਉਥੇਅਏਲਵੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆ। ਜੀਸੇਤੁਸਾਰੀਭੁਸੀਆਵੈਤਿਸੇਹੀਦੇਵੇ। ਅਸਾਅਪਣੀ
 ਅਮਾਨਤਲੈਲੀਹੈ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਸਕਹਿਆਜੀ। ਮਿਥੁਦਿਉਕਥੇ
 ਨਤੀਕਰਦਾਹਾਂ। ਜੇਜੀਤੁਸਾਰੀਪਸਿੰਦਆਵੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਹੁਆ। ਅਭਰਾਈਗੋਪੀਨਾਸਾ। ਜੇਕੁਛਤੁਅਖੇਗਾਸੇਈ
 ਸੰਨੀਅਗੇ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਸਕਹਿਆਜੀ। ਲੜਕੀਰਹੇਮੇਰੇਪਰ
 ਮੇਅਪਣੀਧੀਕਰਿਪਰਨਾਇਦੇਵਾਗਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਆ। ਸੁਣਗਾਈਗੋਪੀਨਾਸਾ। ਲਾਵਾਸੇਲੈਦੇਤੈਨੀ।
 ਜੀਨਦਾਨਲੈਲਾਉਦਾਹੈ। ਅਸਾਤਾਅਪਣੀਅਮਾਨਤਲੈਲੀ
 ਭੁਸੀਆਵੈਤਾਦੇਵਨ। ਤਾਗੋਪੀਨਾਸਕਹਿਆ। ਜੀਮੈਏਸਵਾ

ਸਤਿਕਰਦਾਹੰ। ਜੇਦੁਹਾਵਲਾਦਾਪੜਦਾਰਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਹਿਆ। ਸੁਣਿਗਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ। ਪੜਦਾਰਹੈਏਕਾਰਾ।
 ਜੇਰਖਣਾਗਾ। ਏਸਪੜਦੇਦੀਕੀਅਚਲੀ। ਸਚਜੂਤਪਾਸ
 ਰਾ। ੧। ਸੁਣਿਗਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾਏਹਭੇਟੀਗਾਸੀ। ਆਪਣਾਪ
 ਆਪੁਲਟਾਵਨਾਪਾਪੀਕੇਪਾਸੀ। ੧। ਰਹਾਉ। ਖਟਸਾਸ
 ਤਕੇਕਰਮਹੈਨੰਧਾਮਲਹੈਚੋਰੀ। ਭੂਠਿਆਸੀਲਿਕਰਿਬਾਟੁ
 ਕੀਆਕੀਸੇਗੁਰਮੁਖੀਸੋਝੀ। ੨। ਹੀਦੁਤਰਕਦਸੁਭੇਦਕਹੈ
 ਏਕਸਨੇਕੀਏ। ਜੀਨਿਪਠਾਏਜਗਤਮੀ। ਬੁਲਾਇਤਿਨਿਲੀ
 ਏ। ੩। ਹੀਦੁਤਰਕਦੈਵੈਕੁਲੋ। ਕੀਨੇਸਗੁਨਪਾਇਆ।
 ਨਾਨਕਕੋਪੂਰਾਕਿਰਪਾਕਰੀ। ਪੂਰੁਆਪੀਆਦਿਖਾਇਆ।
 ੪। ੧। ਸੁਣਿਗਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾਏਹਭੇਟੀਆਗਲਾਸੀ
 ਸਾਰਨੁਪਣਦੀਹੈਨੀ। ਅਤੇਠਕੀਗਨੁਨਾਹੀਬਣਦੀਆ।
 ਜੇਅਪਣਾਈਆਨਾਤੇਧਰਮਸਾਬੁਤਰਖਣਾ। ਤਾਅਸਾਰੀਅ

ਮਾਨਤਾ ਆਨ ਦੇਵ ਨਾ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾ ਅਸੀ ਜੇਹੁ ਤਾ ਨਾ ਹੀ ੨੫੮
 ਘਤ ਦੇ ਭਾਫੇ ਰਗੇ ਪੀਨਾ ਬਕਹਿ ਆ ਜੀ ਏਕ ਹੋਰ ਕੀ ਮੁਕ
 ਹੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਅਤੇ ਅਰੀ ਪੜ ਜਾਵਨ ਆਪ ਲੇਖ
 ਰਿ। ਪੀਛੇ ਪੰਜ ਸਤਾਵੇਂ ਨਹੁ ਜੇਹੇ ਜਤਾਤੁ ਸੀ ਮੈ ਜਾਵੇ ਭਾਗੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਸੁਣੀ ਗੁਣੀ ਗੋਪੀਨਾ ਬਾ। ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਆਪ ਹੁਚ
 ਦਾ ਹੋ। ਜੇਤ੍ਰੀ ਏਤਨੀ ਆਗਲਾ ਕਰ ਦਾ ਹੋ। ਅਸਾ ਕੀ ਸੇਧੰਦੁ
 ਕੇ ਕੀ ਸੇਤੁਰ ਕਵੀ ਕਾਨ ਪਈ ਹੋ। ਜੇਤ੍ਰੀ ਏਤਨਾ ਅਸਾ ਨੂਰ ਗਾਵ
 ਨਾ ਹੋ। ਅਤੇ ਤ੍ਰੀਖਤੀ ਦੇਵਰਨ ਵੇਲੇ ਆਖ ਦਾ ਹੋ। ਭਾਏ ਸਾਵਿਰੇ
 ਅਉਲਾਵ ਜੇਹੂੰ ਵੈਰੀ। ਸੇਅਚਾਈ ਏਘਰੇ ਬਗੇਰੀ। ਤਾਹੀ
 ਪੀਨਾ ਬਨੁ ਗੁਣੀ ਲੇਲੇ ਆਖੀ ਆ। ਅਤਗੋਪੀਨਾ ਬਜੀ ਜੇ
 ਕੁਛੁ ਤਪਾ ਕਹ ਦਾ। ਤੁਸੀ ਸਾਈ ਪੀਰੋ। ਤੁਸਾ ਭਾਏ ਸੇਗਲਾ ਵੈਰੁ
 ਲਾਹੋ। ਅਗੇਤੁ ਸਾਡੀ ਗਾਇਗਾਇ। ਤੁਸੀ ਰਖੇ ਦਾ ਲੇਦ ਦੇਖੁ।
 ਤੁਸੀ ਤਾ ਆਪੀ ਸਿਅ ਲੇਹੋ। ਤਾਗੋਪੀਨਾ ਬਆਖੀ ਆਗੁਣੀ

ਲਲੇਤ੍ਰ ਸਚੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥ ਮੈਧੁਤ੍ਰੁ ਕੁਸਾਹੁ ॥ ਜੇ ਮੈਧੁਤ੍ਰੁ ਤਨਿ ਆ
 ਗਲਾ ਕੀ ਅਧੋ ਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਮੰਤ੍ਰੁ ਪੋਧਾ ਸਹੁ ਬਖਸਾਇ ॥ ਤਾਗੁ ਈ
 ਲਾ ਲੇਹੁ ਰੁਨ ਨ ਕਰੈ ਪੈਰ ਤੇ ਛਾਹਿ ਪਇਆ ॥ ਏਹੁ ਰੁਨ ਨ ਕ
 ਜੀ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਨੁ ਬਖਸੀਏ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਰੀ ਸੀ ਆਰੁਪ
 ਦੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ॥ ਅਗੋ ਜੀਉਤ ਸੀ ਰਾਜੀ ॥ ਉਂਦੇ ਗੋਤ੍ਰਿ ਦੇ ਕਰੀ ਆ
 ਗੁ ॥ ਤਾਗੁ ਰੁਨ ਨ ਕਰੈ ਆ ॥ ਸੁਣੇ ਕਾ ਈ ਨ ਬਤੋਰਾ ਨੀ ਆਖੀ ॥ ਗੋਪੀ
 ਆਨਿ ਨਾ ॥ ਪਰੁਤ੍ਰੁ ਰਾਤ ਨ ਲਾ ਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਪਹੁਚਾਇ ਛੁਡੇ ॥
 ਤਾਗੋਪੀ ਨਾ ਬਕਹਿ ਆ ॥ ਕੁਲਾਜੀ ॥ ਜੀਉਤ ਸੀ ਰਾਜੀ ॥ ਉਂਦੇ
 ਤਿ ਦੇ ਕੁਲਾਜੀ ॥ ਤਰੰਘ ਤੀ ਗਤਿ ਨ ॥ ਬੀਬੀ ਖੀ ਬੇਟੀ ਨੁਹਨਾ
 ਤਖੀ ਅਤੇ ਗਉਰ ਬਖੀ ॥ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਾ ॥ ਇਨ ਤ੍ਰੁਗ
 ਬੀਬੀ ਖੀ ਨ ॥ ਗਤਿ ਨ ਕੁਈ ਲਾ ਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਬਣਾਇ ਕਰਿ
 ਰੁਨ ਨ ਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੋ ਆਇ ਬਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾਗੁ ਰੁਨ ਨ ਕ
 ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮੀ ਆਹ ਯਾਤ ਯਾ ॥ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਖੀ ਗਉਰ ਬਖੀ ॥

ਤੁਸਾਰਾ ਕਰਤਾਰੁ ਭਾਗੀ। ਏਹੁ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਸੀ।
 ਅਸਤੁ ਸਾਧਾ ਸਹੁ ਮੰਗੀ ਲੀਤੀ। ਅਤੇ ਤੁਸਾਰਾ ਭਾਗੇ ਵਲਾ ਸੀ।
 ਅਤੇ ਦੇਖਤੇ ਖਤਰਾ ਕੇਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣਾ। ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਦਨੀ
 ਆਖ ਸਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਸੀ ਜਾਨੁ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰਾਨ। ਤੁਹਾ
 ਤਖੀ। ਅਤੇ ਗਉ ਪੀ। ਦੁਹਾਉ ਪਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰੁ ਤੁਸੀ
 ਤੇਇਆ। ਵੇਦਾ ਕੀਤੇ। ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਨੁਕਸੁ ਕੀਤਾ।
 ਤੁਸੀ ਗਾਇਗਨਾ ਵੇਦਾ ਕਰਾਵਹੁ। ਤਾਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
 ਰੁਲਾਯੀ। ਵਰੀ ਵੇਲਾ ਵੇਦਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਇ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਮਥਾ
 ਟੇਕਿਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਛਿਆ। ਕਿਉਂ ਕਾਈ ਗੋਪੀ ਵੇਦਾ
 ਕਰਿ ਆਇਉ। ਤਾਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਆਹੇ ਜੀ ਵੇਦਾ ਕਰਿ
 ਆਇਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਸੁਣ ਕਾਈ ਗੋਪੀ ਨਾਥ।
 ਅਸੀ ਮੀਏ ਤਨੁ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰਿ ਛਰੁ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸਾ
 ਖਬਰ ਦਾਰੁ ਰਣਾ। ਤਾਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਜੀ ਧੀ ਧੀ ਮ

੨੫੮

ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਛੁੱਟ ਜਾਵੋ। ਤਾਂ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
 ਆ। ਕੁਲਾਗੋਪੀ ਨਾ ਬਝੋ ਬੇਰੁਖੀ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੁਲੀ ਨ
 ਹੀ। ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਨਾ ਬਕਹੀ ਆ। ਕੁਲਾਜੀ ਨੀ ਉਤਸੀਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇ।
 ਤਾਂ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਦੇ ਤਨ ਆਈ ਤੇ ਉਪਰੰਤ ਸਤਾ ਦੇ ਨਕਾ
 ਈ ਲਾ ਲੈ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਤਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇ ਤਨ ਲਾ ਲੈ ਦੇ ਪਾਸ
 ਗਈ ਆ। ਅਤੇ ਆਪ ਪਖੇ ਕੇਰ ਪਾ ਦੇ ਆਇ ਆ। ਬਾ
 ਲਾ ਲਾ ਲੈ ਆਇ ਆ। **ਬਲਗੁਰਾਈ ਵਿਹਾਰ**

ਸਾਖੀ ਹਿਰਦ ਲੀ। ਤਾਂ ਮੁਠੇ ਚੋਲੇ ਨ ਖਬਰ ਹੋਈ
 ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਚੋਲਾ ਆਇ ਆ। ਮੁਲੇ ਚੋਲੇ ਆਖੀ ਆ। ਵਤ ਆਇ
 ਆ। ਮੇਰੀ ਹਿਕ ਦੁਖਾਵਣਾ। ਆਨੀ ਤੇਰੇ ਪਾ ਦੇ ਆਖੀ ਆ।
 ਮੁਲੇ ਨ ਜਾਇ ਮੁਲਾ ਕੁਝ ਖਾਵਣਾ ਲੈ ਜਾਇ ਜਾ। ਅਤੇ ਜਾਇ
 ਦੇਖ ਕਪੜੇ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਜਾ। ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਬਾਲੀ ਬਲਾਇ ਕ
 ਰਿਪੂ ਜਾਦੀ ਦੀ ਲੈ ਗਇ ਆ। ਪਰ ਕੇ ਤ੍ਰੀ ਲੋਹਾਇ ਕਰੇ

ਅਖੀਉਸੁ। ਲੇਖਾਰੀ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਆ। ਹਉਨਾਹੀ
 ਖੀਦਾ। ਮਲੇਆਖੀ। ਅਜੇਖੀਦਾਨ। ਹੀਤਾ। ਆਇਆ। ਕਿਉ
 ਹੋਇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਖੋਲਿਆ। ਸਿਰੀਗਰੁ
 ਵਿਚਮ॥ ੧॥ ਸਰਬਸਾਮਿਠੇਮੰਨਿ। ਸੋਸਾਜੇਨੈ। ਖਟਤਰਸੀ
 ਮੁਖਧੋਲਣਾ। ਮਾਰਨਾਦਕੀਏ। ਛੁਤੀਹੀਮਿਤਰਾਉਏਕਾ।
 ਜਾਕਉਨਜਰਕਰੇ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਮੇਰੇਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਹੁ।
 ਜੀਤੁਖਾਧੇਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹੁਵਿਕਾਰੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਤਾਫੇਰਮੁਜਾਕਪੜੇਏਗਾਇਆ। ਸਾਲਕਵਾਇ। ਅਤੇਨੀਲੀ
 ਸਸਵਾਗੁ। ਅਤੇਪਟਕਥਗੜੀਸੁਧੇਦਾ। ਅਤੇਫਰਗਲਾਪੰਜੇ
 ਕਪੜੇਬਣਾਏਕਰਲੈਗਾਇਆ। ਕੁਲਾਏਹਤਾਗਲਪਇ। ਸਿ
 ਆਲੇਦੇਵਨਿਹੈਨੀ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀਪਉੜੀਅਖੀ
 ੨॥ ਕਪੜਰਤਾਤਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤਦਨ। ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕ
 ਦਾਕਰਿਪਰਿਗੁਨੇਗਾਪਿਆਨ। ਕਮਰਬੰਦਸੀਤੋਕਾਪਨੁਜੇਬਨ

ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ੨॥ ਧਾਧਾ ਮੇਰੇ ਪਰਨ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਆਗਾ ਜੀਤ ਪੇਧੇ ਤਨ
 ਪੀਤੀ ਤੀ ਮਨ ਮਹੀ ਚਲ ਹੀ ਟਿਕਾਗਾ॥ ੧੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਮੁਲੇ
 ਫੇਰ ਜਾਇ ਕੇ ਅਜੀਤੋ ਰਿਧਾ ਦੇ ਨਾਮ ਆਖੀਆ॥ ਜੀ ਨਾਮਾ ਵਹੈ ਨਾਮ
 ਹਰ ਦਾ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਅਜੀਤੋ ਰਿਧਾ ਦੇ ਅਗਲੀ ਆਚਲ ਚਾਚਾ ਮੁਖ
 ਮੇ ਚਲ ਦਾਗਾ॥ ਤਾ ਅਜੀਤਾਰਿਧਾ ਵਾਧੇ ਜੀਉ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ
 ਕਰਿ ਆਇਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖੀ ਚਿਜਾ॥ ਤਪਾ ਜੀ ਨਾਮ
 ਦੋ ਨਾਮ ਹਰ ਦੇਹੇ॥ ਰੁਲਾਧੇ ਜੀਉ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰਿ
 ਚਲੇ॥ ਇਕ ਤਪਤ ਨਾਮੀ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੀ ਸਰੀ ਪਉ ਜੀਆ
 ਖੀ॥ ਧੋਨੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇ ਨੇ ਸਾਖਤ ਬੁਝਨ ਤੇ ਹੀ ਦਾਟਾ॥ ਤਰਗ
 ਸਕਮਾ ਲਸੀਗ ਤੇਰਾ ਬੀਦੁ ਨ ਧਾਤਾ॥ ਵਾਜਨੇ ਕਾ ਪਤਿ ਸੀ
 ਉਪਰਗ ਦੁਕਰਾ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਾ॥ ੩॥ ਧਾਧਾ ਮੇਰੇ ਚੜ੍ਹਨਾ
 ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਆਗਾ ਜੀਤ ਚਾੜ੍ਹੀ ਤਨ ਪੀਤੀ ਤੀ ਮਨ ਮਹੀ ਚਲ ਹੀ
 ਟਿਕਾਗਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਅਜੀਤੋ ਰਿਧਾ ਦੇ ਅਗਲੀ ਆ

ਜੀਰਲਾਘਰਿਤਾਚਲੇ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕੋਗਦੀਪਉਤੀ ੨੬੯
 ਆਖੀ। ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਤੇਰੇਨਾਮਕੀਨਦਚੀਤੇਰੀਪਰਵਾਨਾ।
 ਹੁਕਮੁਰਸਾਤੁਪਰਾਵਸੀਧੁਤਨਬਹੁਤੁਅਪਾਗੁ। ਨਾਨਕਸ
 ਚਾਪਤਿਸਾਹੁਪਾਛਿਨਕਰੇਈਚਾਹੁ। ੪। ਬਾਬਾਮੇਰੇਸਉਰਾ
 ਖੁਸੀਧੁਆਗੁ। ਜੀਤੁਸੁਤੇਰੁਨਪੀਤੀਤੀਮਨਮਾਹਿਚਲਤਿ
 ਵੀਕਾਰੀ। ੧। ਹੁਓ। ਤਾਓਬੇਰੈਣੀਦੁਠੀ। ਉਬੇਧਰਮ
 ਸਾਲਾਹੇਈ। ਏਕਆਈਸੀਲਨਲਗੇ। ਤਾਹਿਕਮਹੀਨ
 ਤੇਇਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗੁ। ਗਾਈਧਾਲਾਅਸੀ
 ਕੀਤਨੇਦਰੇਅਏ। ਤਾਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀਮੇਕੀਆਜਾਣਾ
 ੨। ਤਸਾਤੁਆਤੁਸੀਹੀਜਾਣੇ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗੁ।
 ਗਾਈਧਾਲਾਅਸੀਸੋਲਾਵੇਦਰੇਠੀਰਿਆਏ। ਤਾਧਾਲੇ
 ਆਖੀਆਜੀਸਤਿਜੀ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਗੁ
 ਈਧਾਲਾ। ਜੇਚਲੇਤਾਫੇਟੀਜੇਹੀਉਦਾਸੀਕਰਿਆਵੀਏ।

ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿ ਆ ਕੀ ਪਰਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ।
ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ ਕੁਲ ਖੇਤ ਦੀ ਸੁਰਜ ਰਹੁ ਹੈ ਤਾ ਬਾਲੇ ਅ
ਖੀ ਆਨ ਅਗਾ ਤੁਸਾ ਤੁ ਅਤੇ ਪੈ ਛਾ ਮੇਰਾ।

ਬੇਲ ਗੁਣੀ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਜੇਰੁ ਲੀ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਖੇਤ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਗਏ। ਅਗੇ ਕੁਲ
ਖੇਤ ਉਪਾਧਿ ਟਰ ਰਸਨਾ ਏ ਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੋ ਸਾਰੀ ਕੁ
ਛੁਰੀ ਕੁਤੀ ਕਾਈ ਨਾ ਜੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਗੁਣੀ
ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਤਾ ਸੁਰਜ ਰਹੁ ਪੁਨ ਛਾ ਤਾ ਨਾ ਜੀ। ਪਰੁ ਹੀ ਕੁ
ਕੀ। ਕਰਾ ਬਾਲੇ ਅਖੀ ਆਨੀ ਆਯੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅ
ਖੀ ਆ ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ ਹੀ ਕੁ ਸੇਰੁ ਸਾਲ ਨਾ ਧਰੁ ਹੀ ਦਾ ਲੇ ਆ
ਓ। ਅਤੇ ਕੀ ਹਿਕਤਾ ਵੁਣੀ ਸਮੇਤ ਚਪਣੀ ਲੈ ਆਓ। ਤਾ
ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆ ਬੁਲਾਨੀ ਤਾ ਬਾਲੇ ਸਾਲ ਨਾ ਅਤੇ ਤ
ਉਨੀ ਸਮੇਤ ਚਪਣੀ ਲੈ ਆਏ ਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ

ਹਿਅ ਬਾਲਾ ॥ ਏਸਤਲਾਉ ਉਤੇ ਪਾਰਿ ਚਲਾ ਬਣਾਇ ਕਾਰ
 ਜਾਉਣੀ ਚੜ੍ਹਾਇ ਦੇਹੀ ॥ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆਰੁ ਲਾਜੀ ॥ ਬਾਲੇ
 ਚਲਾ ਬਣਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਗਾਉਨੀ ਚਾੜ੍ਹੀ ਵਿਤੀ ॥ ਅਗੇ
 ਲੋਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰ ਦੇ ਆਹੇ ॥ ਏਨਾ ਤਾਢੀ ਨੀਵਿ ਚਮਾਸੁ
 ਚਾੜ੍ਹੀਆ ॥ ਸੀਨੀਆ ਸੀਆ ਸੈ ਸੈ ਸੇਟੇ ਹੋਰ ਬੀ ਆਰੁ ਚੜ੍ਹੇ ॥
 ਅਗਉ ਕੇਲਗੇ ਆਖਣਾ ॥ ਅਰੇ ਰੁਮ ਕਉ ਨਹੇ ਤੇਰੇ ॥ ਆਰੁ ਕੇਵੇ
 ਨਤੁਰ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਸ ਕਰ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇਰੇ ਹੋ ਧਰਮ ਹੋ ॥ ਸਾਚ ਕਹੇਤੁ
 ਮਏ ਸਹੀਤੀ ਮੇਕੀ ਆਹੀ ਧਾਹੇ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਜੀ
 ਮੁਖੇ ਕਰੂ ਖਲਾਗੀ ਬੀ ॥ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ॥ ਹੀਰੀ ਚਾੜ੍ਹੀ ਹੋ ॥ ਤਾਸੀਨੀਆ
 ਸੀਆ ਕਹਿ ਆਹੇ ॥ ਏਸ ਹੀਰੀ ਮੇਕੀ ਆਹੇ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ਆਹੇ ॥ ਸਹੀਤੀ ਮੇਸਹੀ ॥ ਧਰੀਕਾ ॥ ਤਸੀਨੀਆ ਸੀਆ ਕ
 ਹੀਆ ॥ ਅਰੇ ਉਸਤਰ ਫਗੁਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅਰੁ ਏਸਤਰ ਫਗੁਨ
 ਸਕਾਵੇ ॥ ਤੇਕੀਆ ਸਮਝੀ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਵੇ ॥

ਗੀਅਨਮੈਧਾਤੁ ਛੋੜੇ ਕਹੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਚੰਡੇ ਕੇ ਨੇਰੁ ਬਾਤ ਕਰਤੇ ਹੋਤੇ
 ਮੇਨਾ ਹੀ ਕਰਤਾ। ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਸੇ ਕਰਿ ਜਾਣੇ। ਤਾ ਸੀ ਨਿਅਸੀਅਤਾ
 ਤਿਆਚ ਲੇਰੇ ਦੇਵਤਾ। ਏ ਸਕੇ ਪਾਸਤੇ ਦੂਰਿ ਹਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਤਾ ਸੀ
 ਨਿਅਸੀਅਤਾ ਕਹਿਅ ਕਹੇ ਜੀ। ਗੀਅਨ ਕੀ ਬਾਤ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਲੋਕ ਕਹਿਅ। ਖਰਿਛਾ ਮਾਸੁ ਹੀ ਨਿਅਸੀਅਤਾ ਸੇ ਅੰਦਰਿ ਦਾਸੁ।
 ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸੁ ਹੀ ਨਿਅਸੀਅਤਾ ਰਚੇ ਮਤਨੁ ਮਾਸੁ। ਮਾਸੁ ਹੀ ਪਾ
 ਰਿਕਾ ਦੇ ਅਮਰੁ ਹੀ। ਮਾਸੁ ਹੀ ਗੰਗਾ ਸੁ। ਮੁਹਮੈ ਕਾ ਜੀਭੁ ਮਾਸੇ ਕੀ
 ਮਾਸੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ। ਵਡੇ ਹੋਇ ਅਵੀਅਤਿ ਆਪਹਿ ਲੈ ਆਇ
 ਆਮਾਸੁ। ਮਾਸੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਉਪਜੈ ਮਾਸੁ ਸੇ ਰੇ ਸਾਕੁ। ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸੀਨੀ
 ਤੈ ਹੁਕਮੁ ਧੁਈ ਤੈ ਤੇ ਕੇ ਆਵੈ ਗਾਸੁ। ਅਗੀ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੁਟੀ ਅੰ
 ਨ ਨ ਕਥਰ ਨਾ ਬੀਨਾਸੁ॥ ੧॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੁਹਿ ਰਖੈ ਗੁਰੂ
 ਗੀਅਨਾ ਪੀਅਨ ਨਹੀ ਜਾਣੈ। ਕਉਰ ਮਾਸ ਕਉਰ ਸਾਗੁ ਕ
 ਹਾਵੈ ਕਿਸੇ ਮੈ ਪਾਪ ਸਮਾਣੈ। ਗੋਰੁ ਮਾਸੁ ਹੀ ਮਨਗ ਕੀ ਏ ਦੇਵ

ਤਿਆਨੀ ਬਾਣੇ ਸਾਸੁ ਛੋ ਤੇ ਥੋ ਸਿਨ ਕੁਪ ਕਰਤ ਹਿਰਾਤੀ ਨਾਸਾ ਛੋ ॥ ੫
 ਜੀਕਰਿ ਲੋਕ ਨੂਰੇ ਬਾਣੇ ਹਿਰਾਤੀ ਪੀਅ ਨਾ ਤੀ ਸੁਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰ
 ਧੋ ਸਿਉ ਕਿਤਾ ਕਹੀ ਤੇ ਕਹੈ ਨ ਕਹੀ ਤੀ ਸੁਥੈ ॥ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਜੇ ਤੀ ਪਕਾਮ
 ਦੈ ਜੀ ਸਾਰੇ ਦੋ ਸੀਲੇ ਰਨ ਨਾ ਤੀ ॥ ਸਾਧੀ ਤ ਕੀਰਤ ਨੀ ਪੰਨੇ ਪਛੀ
 ਮਾਸ ਨਾ ਖਾਹੀ ॥ ਗਏ ਸਤੀ ਧੁਰ ਕੇ ਜਾਨ ਸਮੇਲਾਉ ਸੈ ਅੰਧ ਕਾਮ
 ਤੀ ॥ ਮਾਸ ਹੁਨੀ ਮੇਸਾ ਸਹਜੀ ਮੇਹ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕੁਠੈ ॥ ਗਰੀਬਾਨੁ ਪੀ
 ਅਨੁ ਕੁਛੁ ਸੁਛੈ ਨਾ ਹਿਰਤ ਕਹਾਵੈ ਪਾਤੈ ॥ ਧਾਰੀ ਕਾ ਮਾਸ ਮੰਦ
 ਸੁਆਮੀ ਘਾਹੀ ਕਾ ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਮਾਸ ਹੁਏ ਜੀ
 ਆਲਾਇਆ ਵਸੇਰਾ ॥ ਅਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ ਖਰੁ
 ਜੀ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਸ ਹੁਨੀ ਮੇਸਾ ਸਹਜੀ ਮੇਹ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕੁਠੈ ॥ ਗਰੀਬਾਨੁ
 ਪੀਅਨੁ ਕੁਛੁ ਸੁਛੈ ਨਾ ਹਿਰਤ ਕਹਾਵੈ ਪਾਤੈ ॥ ਮਾਸ ਪੁਰਾਣੀ
 ਮਾਸ ਕਤੇ ਧੀ ਚਹੁ ਨ ਰਾਮਾ ਸਕਮਾਣਾ ॥ ਜੀ ਦੁਕਾ ਵਜੀ ਦੀਆ ਹਿਸੁ
 ਤਾਵੈ ॥ ਗਏ ਸਤੀ ਧੁਰ ਧੁਨੀ ਪਜਾਹੀ ਮਾਸ ਹੁਪਾਤਿ ਸਹੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥

ਜੇਉਇਦੇਸਹਿਨਰਕਜੀਦੇਰਉਨਾਦਾਨਨਾ ਲੈਲਾ ਦੇਦੇਨਰਕ
ਸਰਗਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹਾਪੀਠਾਨਾਅਪੀਨਸੁਏਲੋਕਧੁਧਾ
ਏਪੀਡੇਖਗਾਸੀਅਨਾਪੀਡੇਤੁਜਾਨਹੀਨਾਹੀਕਿਥਹੁਪਾਸ
ਉਪਨਾਤੋਇਅਹੁਤੀਨਕਮਾਦਕਪਹੁਤੋਇਅਹੁਤੀਰੁਵਲਗੀ
ਨਾਤੋਅਅਖੇਹਉਧਹੁਬੀਪੀਹਛੇਰੋਇਹੁਧਹੁਤਾਬੀਕਾਰਾ

ਯੋਲਹੁਧਾਈਦਾਹੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ

ਫੇਰਹਿਕਮਤੀਅਸਦੀਅਹੁ। ਉਹਜਾਸਿਗਾਇਆਉਸਾਸੀਕੋਰੁਖੀ
ਦੇਬੋਟੇਧਰੁਮਖਾਂਸੇਦੀਅਹੁ। ਫੇਲੀਦਾਪਾਤੀਸਾਹੁਅਹੁ।
ਤਿਸਪਾਸਿਚੁਗਲੀਕੀਤੀ। ਕਹੀਓਸੁਪਾਤੀਸਾਹੁਸਲਮਾਤੀ
ਏਕਜੇਹਿਦੁਫਕੀਹੀ। ਨਾਨਕਖਤੀਹੀ। ਉਹਨਾਧੇਰਕੇਨਾਮਨ
ਤਾਹੀ। ਨਾਕਤੇਧਕੇਮਾਨਤਾਹੀ। ਦੇਕੇਨਾਹੀਮਾਤਤਾਹੁਜਰੰਤਓ
ਸਕੇਪੁਛੇ। ਤਾਧੁਹਮਖੀਕਹਿਅਫਕੀਰਾਕਉਪਕੜੇਲਗੀ
ਫਕੀਰਪਤੀਵਣਾ। ਤਾਦਿਚੇਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਭੀਆਇਆ

੨੨

੩੩

ਤਾਪ੍ਰਮਖੀਕਰਿਆਇਨੇਅਗੋਚਕੀਅਵੇਉ। ਅਰੁਸਦਾਸਦਾਮਦ ੨੬੫
 ਗੇਹੁਦੇਉ। ਜੇਅਟਾਪੀਸੋ। ਫਕੀਰਕੇਅਗੋਚਕੀਅਅਤੇਕਟਕ
 ਮਿਲੀ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੀਚਕੀਅਉਮਹਾਰੀਪਈਛੁਗੇ। ਅ
 ਤੇਅਟਾਫੇਗਨੀਕਲੇਪਇਆ। ਤਾਪ੍ਰਮਖੀਜੇਨਾਨਕਤਪਾਏਓ
 ਤੇ। ਜੇਦਉਤਖਾਲੇਦੀਦਾਮੇਦੀਆਹਾ। ਅਤੇਫਕੀਰਗੇਇਆਅ
 ਤਾ। ਦਉਲਖੀਦਨਾਉਸਾਏਕੈਧ੍ਰਮਖੀਗੁਸਾਖਾਧਾਅਖਣ
 ਲਗਾਜੇਜੇਮਜਬੂਤਰਾਖਣਾ। ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਨੁਬਧਾ। ਅਤੇਆਪੁਮ
 ਹਾਰੀਚਕੀਛੁਗੇਤਾਪ੍ਰਮਖੀਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਖਧਰਗਈ। ਜੇਨਾਨਕ
 ਫਕੀਰਗੀਦੁਏ। ਸੇਕਾਮਫਕੀਰਚਕੀਆਪੁਸੇਆਪੁਪਤੀਛੁਰਤੀ
 ਤੇ। ਤਾਪ੍ਰਮਖੀਕਰਿਆ। ਉਸਕੇਖਲਾਸਕੇਗੇ। ਲੋਕਾਆਇਕੇਜੀਚੀ
 ਰਲਾਹੇ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਕੀਅਗਾਹਈ। ਹੀਥੈਠੇ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕ
 ਨਕਨੁਸਬਦਪਰਾਪਤਿਓਇਆ। ਗਗੁਆਸਮਗਲਾ। ੧॥
 ਕਹਾਸੁਕੇਲਤਯੇਲੇਧੇਨੇਕਹਾਏਹੀਸਰਨਾਈ। ਕਹਾਸੁਤੇਗਈ

ਦਗਾਨੇਰਨਕਹਾਸੁਲਾਕਵਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਅਗਸੀਆਸੁਬੀਕੇ
 ਮੇਥੇਦੇਸਹਿਨਾਈ॥ ੧॥ ਏਤਨਗੁਤੇਗਤੁਗੇਸਾਈਏਕਘੜੀਅ
 ਹਿਬਾਪੇਉਬਾਪੇਜਰਵੈਰਦੈਗਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਸੁ
 ਘਰਿਦਗੀਰਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਥੀਕਸਰਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖ
 ਲੀਕਾਮਾਣੀ॥ ਜੈਸਦੇਖਨੀਦਨਾਪਾਈ॥ ਕਹਾਸੁਪੀਨਤੀਥੇਲੀ
 ਰਮਾਹੇਈਆਛੀਮਾਈ॥ ੨॥ ਏਸਜਰਕਾਰਣਿਘੜੀਵੈ
 ਗੁਤੀਏਨਜਰਘੜੀਮੁਆਈ॥ ਪਾਪਧਾਸੁਹੁਏਨਾਹਿਸਾਏ
 ਅਸਾਬੀਨਜਾਈ॥ ਜਾਨੀਸਨੇਅਗਬੀਕੁਲਾਏਕਰਤਾਖਸਲਏ
 ਚੰਗੀਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਟੀਗੁਪੀਰਦਗਜੈਗਾਏ॥ ਜਾਮੀਰਸੁ
 ਠੇਆਧਾਏਅਸਾਬਾਨਮੁਕਾਮੁਜਲੋਬੀਜਾਮੰਦਗਮਾਛੀਮਾਛੀ
 ਕੁਅਰੁਰਲਾਏਆ॥ ਕੋਈਮੁਗਲਨਹੇਈਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਾ
 ਪਰਚਾਲਾਏਆ॥ ੪॥ ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਕੁਈਲਕਾਈ
 ਰਣਮਾਹਿਤੇਗਘਗਾਈ॥ ਉਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈ॥ ਉਨੀ

ਹਸਤਾਚਿਤ੍ਰਾਈ॥ ਜੀਨੀਕੀਚੀਰਗਾਪਈ॥ ਤਿਨਮਰਲਾ
 ਕਾਈ॥ ੫॥ ਹੀਕਰਿਦਵਾਣੀਅਦਰੁਤਰਕਾਣੀਅਗੁਟੀਅ
 ਠੀਠਕਰਾਣੀ॥ ਏਨਾਪੇਰਲਾਸੰਰਧੁਪਾਟੇਏਨਾਵਾਸਸ
 ਮਾਲੀ॥ ਜੀਨਕੇਈਕੇਪਰੀਨਆਏਤਿਨਕੀਰੋਲਾਵੀਰਾਣੀ॥
 ੬॥ ਅਧੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕੀਸਨੇਅਧੁਸੁਣਾਈਐ॥ ਦੁਖ
 ਸੁਖਤੇਗਾਨਾਹੋਏਕਿਸਥੈਜਾਏਰੁਅਈ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਚ
 ਸਾਏਵੀਰਸੈਨਾਨਕਾਈਐਆਧਾਈਐ॥ ੭॥ ੧॥
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਅਖੰਅ॥ ਸੁਣੇਗੁਈਬਾਲਾਜੇਕੀਮਕਰਤ
 ਰਕਰਲੈਯੈ॥ ਸੇਈਕੀਮਕਰੇਗਾ॥ ਤਾਧਾਲੇਅਖੰਅਜੀ
 ਹੁਣਤੁਸੀਏਬੋਠੈ॥ ਅਟਕਤਾਕਾਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਕਹਿਅਸਾਣੇਗੁਈਬਾਲਾ॥ ਅਸਨੁਕਰਤਾਰਦਾ
 ਹੁਕਮੁਈਦੇਯੈ॥ ਜੇਈਨਾਦੀਦਠਾਏਬੋਠੈਏਦੇਦੀਏ
 ਤਾਅਸੀਏਬੋਠੈਗੀਏ॥ ਤਾਧਾਲੇਪੁਛਿਅਜੀਏਨਾਦੀ

੨੬੬

ਦਫਕਦਉਠੈਗਿ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਗੁਈਧਾਏ।
 ਗਾਇਨਾਦੀਦਫਾਉਠਫਾਵੈਚਸਤਾ। ਜਿਨੇਅਤੇਸਤਾਦੀਨਹਰਦੇ
 ਜੇਨੀ। ਤਾਫੇਰਬਾਏਪਾਛਿਅਨੀਕਿਉਕਰੀਐਗਿ। ਤਾਗੁ
 ਰੁਨਾਨਕਜੀਗਾਗੁਆਸਾਵੈਚਸਤਾਦੁਧੋਈਆ। ਮਹਲਾ
 ੧॥ ਜੀਨੀਸਿਰਿਸੋਹਨੀਪਈਆਮਾਗਿਪਾਈਸੰਧੁਗਾਸੋਸਿ
 ਰਿਕਾਤੀਖੁਨੀਅਨਗਲਾਵੈਚਅਵੈਪੁਨਾਮਹਲਾਅੰਦਰਿ
 ਹੋਦੀਅਗੁਨੁਬਹਾਣਨਾਸੀਐਨਹਦੁਰਿ॥ ੧॥ ਆਦੇਸੁਬਾ
 ਧਾਅਦੇਸੁ। ਅਗਦਿਪੁਰਖਤੇਰੰਅੰਤਪਾਏਆਕਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖਹਿਦੇਸੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਦੁਸਿਆਵੈਆਹੀਆਲਾ
 ਜੇਸੋਹਨੀਪਾਸੀ। ਹਿੰਦੁਲੀਚਾਜੇਆਈਆਦਿਦਖੰਡਕੀਤੇ
 ਗਾਸੀ। ਉਪਰਪਾਈਦੁਹੀਐਸੁਲੇਬੁਮਕਪਾਸਿ॥ ੨॥
 ਏਕਲਖਲਹਨਿਬਹਿਰੀਆਲਖਲਹਨੀਖੀਜੀਆਹ।
 ਹਰੀਛੁਗਰੇਖਾਦੀਆਮਾਨਾਈਸੇਜੀਆਹ। ਤੇਨਗਾਏ

ਸੀਸਕਾਪਾਈਅਤੁਨਮੋਤਸਰੀਆਥਾਪਸੋਧਨਦਾਇਦੈਰੀਯੋ
 ਕੀਨੀਰਖੇਰੰਗਲਾਏ। ਦੂਤਨੇਫੁਰਮਾਈਅਲੈਚਲੈਪਤਿਗਵਾਈ।
 ਜੇਤਿਸਗਾਵੈਦੇਵਤਾਈਜੇਗਾਵੈਦੇਈਸਜਾਈ। ੪। ਅਗੇਦੇਦੇ
 ਚੇਤੀਤ੍ਰੇਤਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਈ। ਜਾਹੁਸੁਰਤਿਗਵਾਈਅਹੰਗਤ
 ਮਾਸੇਗਾਈ। ਬਾਧਰਵਾਈਫੁਰਗਈਕੋਈਨਰੋਟੀਖਾਈਗਾ
 ਪਾ। ਇਕਨਾਵਖਤਖੁਆਈਅਹੀਇਕਨਪੁਜਾਜਾਈ। ਚਉਕੇਵਾਟ
 ਹਿਟਵਾਨੀਆਕੀਉਟਿਕੇਕਫੁਹਿਨਾਇ। ਗਮਨਚੇਤਿਉਹੁਨਿਕ
 ਹਨਿਨਾਮਿਲੈਖੁਦਾਇ। ੬। ਇਕਘਰਿਆਵਹਿਅਪਣੈਕਾਮੀਲੈ
 ਮੀਸਿਪੁਛਹਿਸੁਖਾ। ਇਕਨਾਏਹੋਲੀਖੀਆਬਹਿਬਹਿਹੰਦੁਰਦੁਖਾ।
 ਜੇਤਿਸਗਾਵੈਸੇਬੀਤ੍ਰੇਨਾਨਕਕਿਆਸਨਮੁਖੀ। ਤੇਤ੍ਰਿਪਾਟੇਜੇਸੁਖ
 ਨਾਪਨੇਪਤਿਲੀਅਗਾ। ਸੁਰਚੰਦਨਹਿਠੀਅਵਾਟਜੁਮਿਦਤ੍ਰੀਆ।
 ਕਾਬਲਬੰਨਚਲਾਈਅਰੂਕਾਪਤਦੀਆ। ੮। ਸਸਕਰਫੁਕੇਸੈਦ
 ਪੁਰਿਤੇਰੇਪਟੇਪੰਦਨਦਾਪਾ। ਫੁਰਗਈਨਾਅਵਨੀਆਈਅਬਾਧਰ

ਬੰਦਾ ॥ ਜਾਪੀ ਜਾਮਹੀ ਨੇਗੁ ਜਰੇਤਾ ਦਊਲਤਖੀ ਸੇਦੀ ਪਠਾਨਾ
 ਪ੍ਰਥਾ ਰਚਓ ਗਤੇ ਨਚਕਾਇ ਕਰਿ ਲੈ ਆਇ ਆਗਾ ਕਾਰਣੇ ਸਾਹੂ
 ਬੁਦਹੁ ਏ ਆਲੇ ਜੀ ਐ ॥ ਬਾਬਰ ਦਊਲਤਖੀ ਨਮਾਹਿ ਆਗਾ ਸੁਲਤਾ
 ਨਪੁਰਵਿਚਤਾ ਅਗੇ ਚਾਲੀ ਆਗਾ ਜਾਸਤਮਹੀ ਨੇਗੁ ਜਰੇਤਾ ਪਾਨੀ
 ਪਥਾ ਬਰਹਮਖੀ ਸੇਦੀ ਦਾ ॥ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਚਓ ਗਤੇ ਦਮਕਾਥ
 ਲਾਹੋ ਏ ਆਗਾ ਬ੍ਰਹਮਖੀ ਪਠਾਨਾ ਫਿ ਆਗੇ ਨਾਵਿਚਮਾਰਿ ਆਗਾ
 ਸਤਵੇਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੇਹੀ ਫਿਰੀ ॥ ਬਾਬਾ ਗਦੀ ਲੀ ਦਾਪ
 ਤਿਸਾਹੁ ਏ ਆਗਾ ਬੰਦਾ ਹੋਈ ਆਗਾ ਵੀਚੇ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ॥ ੭ ॥
 ਆਇ ਆਗਾ ਤਾਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆਜੀਏ ਹੁਕੀ ਆਹੋ ਏ ਆਗਾ ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਗਾ ॥ ਦੇਖਕਾਈ ਬਾਲਾਗਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇਰੀ
 ਤਮਾਸੇ ॥ ਜੇਕਰਤਾ ਗਦੀ ਖਾਈ ਸੇਦੇਖਾ ॥ ਤੇਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆਜੀ
 ਰਲਾਜੀ ॥ ਤਾਤੀ ਸਰਾਵਿਨ ਗੁਜਰਿ ਆਗਾ ॥ ਅਤੇ ਚਓ ਬਾਗਦਿਨ
 ਤੇ ਏ ਆਗਾ ਤਾਬਾਲੇ ਆਖੀ ਆਜੀ ॥ ਏਹੁ ਤਾਉਲਟੀ ਹੋਇ ਗਲਪਈ ॥

ਤਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਆਖੀ ਅਕਾਈ ਬਾਜਾ ਚੁਪਕਾਰਿ ਜਾਤਿ ਦੋਖਿ ਕ ੨੬੮
 ਰਤਾਗਿ ਅਕਰਦੈ ॥ ਏਸੁ ਗੁਰਾਈ ਦਾਤੁ ਗੁਰੁ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਰਸੀ ॥ ਜਾਸਤੁ ਦਾਇ ਨੋਇਆ ॥ ਤਾਥਾ ਬਰਦੇ ਅਗੇ
 ਖਾਣੇ ਦੀਲਗਰੀ ਆਈ ਉਤਰੀ ॥ ਆਹੀ ॥ ਜਾਉ ਪਰੇ ਕਪੜਾ ਲਾ
 ਉਆ ਤਾਗੁ ਦਿੱਤੇ ਖਾਕੀ ਕੀ ਤੇਰੇ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਤਾਥਾ ਬਰਕਰੀ ਆ ਅਰੇ
 ਧਾਧਰੀ ਦੇ ॥ ਅਰਬ ਕਉ ਸਕੇ ॥ ਅਰੁਟੇ ਗੋਕਉ ਲਿਆਉ ॥
 ਏਨੁ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਧੀਨਿ ਅਗੇ ਬਨੇ ਕੀਤੇ ॥ ਤਾਥਾ ਬਰਕਰੀ ਆ ਐਕੁਸ
 ਤੇਜੇ ਨੇ ਯਹ ਕੀ ਅਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤਾਤ੍ਰਿਗੁ ਕਉ ਆਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਲਾਮ
 ਤਿ ॥ ਜੇਗਮ ਸੈ ਕੁਛੁ ਤਕਸੀ ਹੋਵੈ ॥ ਹਮਾਗਾ ਬੀਦ ਬੀਦ ਜੁਦਾ ਕਰੀ
 ਐ ॥ ਅਰੁ ਚਾਉ ਕੀ ਜਾਗਾ ਕੀ ਤੇਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤਿਕਿਉ ਕੀ ਜਾਗਾ
 ਮੇਰੁ ਕਹੈ ॥ ਯਹੁ ਕਿ ਆਗੂ ਆ ॥ ਏਨਿ ਗਾਵਨ ਜੇ ਆਗਾਉ
 ਸਾਨਿ ਗਾਵਨ ਕਉ ਆਹੁ ॥ ਚਰਤ ਸਲਾਮਾ ਤਿਐ ਨੇ ਮੇਤ ਕਸੀ ਹਕੁ
 ਛੁਨਾਹੀ ॥ ਤਾਥਾ ਧਾਗੁ ਪਾਛੀ ਆ ਅਰੇ ਤ੍ਰਿਕਉ ਨਹੈ ॥ ਤਾਉਸ

23
 ਨੀਗਾਵਾਨੁਕਹਿਅਗੁਜਰਤਕਿਧਲਾਮੇਹਜਰਤਕਾਚਾਕਰਹੋ॥
 ਤਾਥਾਬਰਧੁਛਿਅਤੂਕਿਸਾਖੀਜਮਤਰਪਰਹੋ॥ ਤਾਉਸਨੀਗਾਵਾਨ
 ਕਹਿਅਜੀਮੈਧੀਦੀਵਨੇਪਰਹੋ॥ ਤਾਥਾਬਰਕਹਿਅਗੁਜਰਤਕਾ
 ਆਪੁਰਚਤਾਥਾਜੇਤ੍ਰੀਅਰਜਕਰਤਹੋ॥ ਤਾਮੀਰਧਿਲਾਵਲਾਨੀਗ
 ਵਾਨਕਹਿਅਗੁਜਰਤਕਿਧਲਾਮੁਧਕੇਯਹਪਹੁਚਤਹੋ॥ ਜੇਏਕ
 ਠਕੀਰਨਨਕਹਿਦੁਹੋ॥ ਕੈਦਕੈਧੀਚਾਓਹੁਸਾਰਿਧਅਜਮਤਹੋ॥
 ਹਜਰਤਕਾਉਸਾਦੁਮਤੇਦੈ॥ ਯਹਅਜਮਤਖੁਦਾਇਉਸਕੇਦਾਸ
 ਤੇਕੀਤੀਹੋ॥ ਅਗੇਜੇਰਜਾਇ॥ ਤਾਥਾਬਰਕਹਿਅਵਾਹੀਕੈਉਕੈਦ
 ਕੀਅਹੋ॥ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕੁਤਵਾਲਕਹਿਅਗੁਜਰਤਓਹੁਧੀਦਕੇਧੀ
 ਚਆਇਅਹੋ॥ ਤਾਥਾਬਰਕਹਿਅਗੁਜਰਤਕਾਉਸਕੇਦਾਸਾਉ
 ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਅਗੁਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮਤਿਕੀਸਦਜਾਇਅ
 ਵਾਉ॥ ਤਾਥਾਬਰਕਹਿਅਗੁਓਸਠਕੀਰਕਉਖਲਾਸਕਰਕੇਖੁਧ
 ਵਜਾਇਸਤਾਸਿਉਗੀਏਅਵਾਉ॥ ਤਾਮੀਰਕਹੁਸੈਨੀਕੁਤਵਾਲ

ਪੰਤਖਾਨੇਵਿਚਆਪਗਾਇਆਜਾਹਿਕਰਿਕਹਿਆਅਰੋਇਨਕੀ
 ਆਬੇਜੀਅਉਤਰੇਅਤੇਆਪਹਥੇਜੇਤਕਰਿਤਜੀਮਕਰਿਕੈਅਰੋ
 ਅਜਗੋਇਆਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਅਰੋਮੀਰਹੁਮੈਨੀਕੀਉਤਾ
 ਮੀਰਹੁਮੈਨੀਕਹਿਆਹੇਪਾਕਫਕੀਰਸਾਰਿਧਾਧਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ
 ਤੁਮਕੇਬੁਲਾਇਅਹੈਰਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਏਜੀਤਾਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲੇਨੁਲੈਗੇਯਾਜਾਇਗੁਰੁਨਾਨਕਹਾਜਰਹੋਇਆ
 ਤਾਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਭੋਲਿਆਸਲਾਮਅਲੇਕਹੈਨਾਨਕਦਾਰੰਦੇ
 ਜਾਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਅਸਲਾਮਅਲੇਕਹੈਪਾਤਿਸਾਹੁ
 ਤਾਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਅਰੋਨਾਨਕਹਿੰਦੂਤ੍ਰਿਖੁਦਾਇਰਸੁਲੋਕੇਜਾ
 ਟਤਾਹੈਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮੈਜਾਫਤਹੈਤਾਫੇਰਧਾ
 ਬਰਕਹਿਆਤੈਸਾਹੀਕੀਅਹੈਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਹਮੇ
 ਸਹੀਕੀਅਹੈਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਤੈਕੀਸਦਜਾਸਹੀਕੀਅਹੈ
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਮੈਈਸਦਜਾਸਹੀਕੀਅਹੈਇਲਾਹ

ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਕੁਝ ਵਾਇ ਅਰੁ ਅਲਖ ਸਾਚਾ ਏ ਪਰਵਾਹਾ ਕ
 ਈ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਖੜੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸੁਮਾਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਏਸੁ ਮਾਗਾ
 ਰਸ ਲੇਹੇ ਸਾਲਵ ਨੀ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਬ ਚਾਹੀ ਆਤ ਧਠੇ
 ਗੰਗਾ ਆਇਆ ਆਇਉ ਸਹੀ ਕੀ ਆਹੀ ਨਾਨਕ ਏਹੇ ਏਕੁ ਭਵਾਇ
 ਪਾਕ ਅਉਰ ਸੁਗੰਧੇ ॥ ੧ ॥ ਤਾਬਾਬ ਰਕਹੀ ਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ
 ਹਿੰਦੁ ਸਚੁ ਕਹਾ ਕਿ ਆਮਹਿ ਮਦਰ ਸੁਲੁਰੀ ਤੈਨੇ ਗੀਦਾ ਕੀ ਆ
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆ ਜੀ ਨੀਰੰਗੀ ਗੋਈ ਸੇ ਪਾਕੁ ਹੋਵੈ ਆ ॥
 ਵਤ ਆ ਵਤ ਦੇਵੈ ਏਹੇ ਕਾਮ ਸੇ ਤਨਾ ਜਿਸ ਪੀਛੇ ਲਗੇ ਤਾਕੀ
 ਇਸ ਮਤ ਨਹੀ ਲਗੇ ਦਵਾਈ ਨੀ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਲ ਤਾ
 ਤਪਤ ਕਰ੍ਹੇ ਸੀਨਾ ਜਲ ਤਾ ਕਿ ਆ ਕੀ ਏਕੀ ਕਰੇਤ ਰਠਾ ॥
 ਸਕਤੇ ਏਹੇ ਧਰੀ ਜਈ ਆਵਨ ਜਾਨ ਦੇਇ ਮੈ ਠੁਸੇ ਤਾ
 ਕੇ ਪਾਕੀ ਐਕੁ ਕੈਸੇ ਸੁਣਿਯਾ ਬਰਸ ਚੁਪਾਕੁ ਭੁਵਾਇ ਨਾ
 ਨਕ ਦੂਸਰਾ ਲੀਵੈ ਨ ਲਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਬਾਬ ਰਕਹੀ ਆ ਅਰੇ

ਨਾਨਕੀਤੰਦੁਤੋਰੀਦੁਰੀਨਜਰੋ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆ। ੨੫੦
 ਨਜਾਰੀਗਮਾਰੀਖੁਲੀਦੁਰੀ। ਏਕਧੁਦਾਇਕੋਰੋਹਜੁਰੀ। ਜੁਦਾ
 ਤੇਦੈਪਲਕਾਇਕਸਾਇਤਾ। ਜੁਦਾਬਾਬਰਸਚਨਾਨਕਕਹੈ। ਘਾਕੇ
 ਵੈਆਪੇਹੋਇਬੋਹੈ। ਗਫੇਰਬਾਬਰਕਹੀਆ। ਨਾਨਕਦਰਦੇਸਾਪ
 ਆਲਾਪੀਓ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਆ। ਹਮੇਪੀਆਹੈ। ਤਾਯ
 ਬਰਕਤਿਆਨਾਨਕੀਤੰਦੁਇਤਨਾਸੂਠਥੇਲਤਹੈ। ਤੁਅਬੀ
 ਕੈਦਾਸਿਓਛੁਟਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਆ। ਏਹਪੀਆਲਾ
 ਕੈਸਾਹੈ। ਤਾਬਾਬਰਕਹੀਆ। ਏਹਪੀਆਲਾ। ਕਾਰਾਕਹੈ।
 ਠਕੀਰੋਕਾਹੈ। ਠਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤਿਹੈ। ਏਸਕੇਪੀਏਛੁ
 ਕੀਰਮਤਦਾਏਰਹੇਤੇਹੈ। ਏਸਵਾਸਤੇਠਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀ
 ਆਹੈ। ਹਮਕੋਏਸਪੀਅਲੇਪਰਪਾਤਿਸਾਹੀਆਈਹੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੁਰੁਨਾਨਕਜੀਨੁਸਬਦੁਪਰਪਾਤਿਹੋਇਆਹੈ।

ਗਗਾਬੀਸੀਤਾਵਿਚਮਹਲਾ੧॥

ਕਾਉਕੀ ਕੁੰਗਾ ਸਿਫਤੀ ਕਾ ਕੁਡਾਗੀ ਅਨੁਕਾ ਕੀ ਆਰੰਗਾ ਸਚੁ
 ਸਬਦੁ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਭਾਲੇਤ ਧਰੇਵੈ ਅਮਲੁ ਅਖੰਡਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲੀਦਰ
 ਬਾਬਗਪੀ ਆਲਾਪੀ ਉਤਰਨ ਜਾਵੈ ਸਦਹੀ ਬੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਲਸਫਾਇ ਸਾਫੀ ਕਰਿ ਛਾਨੇ ਮਾਜਲਸ ਏਕ ਬੈਠ
 ਉਗਨਕ ਗਾਮਕੀ ਯੁਰਦਨੀ ਕੀ ਜੈ ਅਮਲੀ ਤੁਟੀ ਕਹਾਉ ॥
 ੨ ॥ ਮਾਤੀ ਪੀਆਲਾ ਮਰਸਦ ਦੀ ਆਏ ਕਬਾਰ ਕੁਰਿ ਪੀਆ ॥
 ਦਿਲਦਲੀਲ ਉਠੇ ਨਹੀ ਕਾਈ ਸਭਤੇ ਅਮਲੀ ਹੂਅ ॥ ੩ ॥
 ਬੇਕਥਾ ਕਾਉਏ ਕਭੁਦਾਈ ਦੂਜਾ ਦਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਮਲ ਅਸਾਕਰ ਪੀਵੈ ਤਉ ਦੁਹਿ ਫਕੀਰ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਾਫਟੇਰ
 ਬਾਬਰ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਹੀ ਦੂਹਕਤਾਲਾ ਕਾਫਰ ਮੁਦਾਉ ॥
 ਕੇਫਕੀ ਹੋ ਸੇਮੇਰੀ ਜਾਤੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ॥ ਹੁਕ
 ਤਾਲ ਬੋਲਨ ਤੇ ਪਾਕਾ ॥ ਦੂਜਾ ਬੋਲੇ ਬੁਖੀ ਬੁਖੀ ਬੁਖੀ ॥ ਉਸਕੀ
 ਜਾਤਿ ਬਤਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗਤਾ ਕੇ ਪਾਉ ਪੀਵਉ ਸੈ ਪੋਇ ॥ ਸੁਨਕ

ਲੀਦਰਥਾ ਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਾਨਕ ਬਤਦੈ ਸਰਗਤਾ ਤਫੇਰਗੁ ॥ ੨੫੯ ॥
 ਰੁਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਸਾਣਿਥਾ ਬਰਕਲੀਦਗਾ ਕੀਬੀਰਜੁਲਾਹੁ
 ਆਗਾਓਹੁਰੀਮੁਸਲਮਾਨ ਆਗਾਓਸਜੇਤਾ ਖੁਦਾਇਹੀਕਤਾਲਾ
 ਕਸੇਸਹੀਨਾਹੀਕੀਤਾ ਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਾਪੇਕੀਬਗਾਨਾਗਓਸ
 ਨਨੁਤਥਾ ਨਾਕਿਸੇਖੀਏਨੇਕੀਬੀਰਗੁਗਤਸਹੀਕੀਤ
 ਹੀਓਸਦੀਉਗਾਹੀਜੁਣੀ ਕੀਬੀਰਨੀਆਕਹਿਓਹੀਰਾਸਰ
 ਹੀਮਾਕੀਸਨਕਰੀਮਏਤੇਤੁਮਰੇਖਾਨੇਇਨਤੇਉਪਰੀਕਰੇਹਰਗਾ
 ਜੇਕੋਈਵੀਰਲਾਸਾਧੁਜਾਨੈਹੀਦੁਬੇਦਤੁਰਕਨੁਰਾਨਾਦੇਕੋਈ
 ਰਥਸੇਸੈਤਨਾਕਗਤਕੀਬੀਰਸੁਲਸਾਧਜਨਕਾਈਅਕਬ
 ਕਬਾਕੀਕਬਾਸਨਾਈ॥ ੨॥ ਥਾਬਰਕਹਿਓਸੁਲਨਾਨਕ
 ਦਾਰਿਦੇਸਾਤੁਕੀਬੀਰਕਾਮਹੀਦਓਤਾਗੁਰਨਾਨਕਕਹਿਓ
 ਸੁਨਥਾਬਰਕੀਲੀਦਗਾਕੀਬੀਰਗੁਗਤਸੇਸਾਬਾਜੇਬਜ
 ਏਖੁਦਾਇਦੀਬਾਓਸਅਰੁਖੁਦਾਇਮੇਰੇਦੁਕਨਬਾ

੨੫੯

ਸੋਧੀਦਾ ਖੁਦਾਇਕਾਨਹੀ। ਦੁਹੁਪਾਕਜਾਮਾਬਾ। ਤਉਦੇਹੀਸਮੇ
 ਰਜਾਮੇਗਾਇਆਹੈ। ਅਰਜਾਮੇਸਮੇਤਕੋਈ ਨਾਹੀਗਾਇਆਬ
 ਰੇਧਰੇਅਬੀਏਹੁਏ। ਅਰਧਰੇਧਰੇਪੈਕੰਧਰਹੁਏ। ਅਉਰੇਕਾਨੀ
 ਆਕਹੀਐ। ਹੁਮਾਰੀਕੀਅਚਲੀਹੈ। ਤਫੇਰਬਾਬਰਕਹਿਅ
 । ਨਾਨਕਦਰਿਦੇਸੁ। ਤ੍ਰਿਕੁ ਛੁਆਇਮਾਲੇਹੁ। ਰੋਜਲੇਹੁ। ਤ੍ਰਿਕੁ
 ਮਲਫਕੀਰਹੈ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹੀਅਗਾ। ਅਧਾਇਸਾਦੀਅ
 ਏਕੁਖੁਦਾਇ। ਜੀਸਕਾਦੀਆਸਕੁਕੋਈਖਾਹੀ। ਘੰਦੇਨੀਜੇ
 ਜੇਵੈਓਟਾ। ਚੀਨਦੁਨੀਆਹੈਤਕੋਤੇਟਾਏਕੋਦਾਤਾਅਉਰ
 ਸਕਰੇਖਾਰੀ। ਉਸਕੋਛੇਰੁਅਉਰਕੋਮਾਗੈ। ਉਨਅਪਨੀਸ
 ਕਹੀਪਤਿਹਾਰੀ। ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਹੁਸਕੁਉਸਕੋਕੀਏ। ਉਸਕੋ
 ਸਾਬਨਕੋਇਝਗੀਏ। ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਬਾਬਰਖੀਗਾ। ਤੁ
 ਝੇਤਮਾਗੈਸੇਅਹਮਕਪੀਗਾ। ੧॥ ੧॥ ਤਾਬਾਬਰਖਾਤਿਸਾਹੁਕ
 ਹਿਅਜਾਉਨਨਕਦਰਿਦੇਸੁ। ਜੀਸਤਰਫਜਾਨੈਤਿਸਤਰਫ

ਖੇਲੋ ਖੇਲੁ ਭਈ ਵਹੁ ਭੁਭੁ ਸਾਖੀ ਹੋ ਰਹਈ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੁਭੁ ਨ ਕਰੀ ਭੀ ਭੰਗੁ ਲੀਅਗ ਫੇਰਖੇ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਜੇ ਆਖੀ ਆਖੀ ਜੋ ਪੁਕਾਰੇ ਤਾਏ ॥ ਤਲਵੰਡੀ ਜਾਵਾ ॥ ਭੰਗੁ ਭੁਭੁ ਨ ਕਰੀ ॥
 ਜੀ ਆਖੀ ਆਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਕੋਈ ਦੇ ਨ ਆਨਾ ਲਗੁ ਜਗ ਨ ਕਰਾ ॥
 ਦੇਖੀ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ॥ ਭੰਗੁ ਦੇ ਨ ਕਰੀ ਆਖੀ ਤੇਰੀ ਪਾਵੇ ਦੇਖੁ ॥
 ਤੇ ਭੰਗੁ ਆਗਾ ॥ ਭੰਗੁ ਦੇ ਨ ਆਖੀ ਤਾ ਆਖੀ ਆਖੀ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੁਭੁ ਨ ਕਰੇ ਪੈਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਨਾਹੀ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਨ ਕਰੀ ਸਮਾਧ ਗਏ ਪਾਟੇ ਪਾਟੇ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥
 ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ਭੰਗੁ ॥

ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈਂ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਗੂਈ
 ਆਜੀਤਿ ਆਖੀ। ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਆਗੂ ਜਾਹਿ ਕਰਮਾਦਾ ਬਲੀ ਹੈ। ਜੇਹ
 ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਗੂ ਉਸ ਨਾਲੇ ਜਾਹ ਕਰਮ ਅਗੇ ਹੋਈ ਆਗੂ ਅ
 ਤੇ ਉਹ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇਹਾ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਖੁਲੀ। ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇਹਾ ਦੇ
 ਚੁਖੀ ਹੈ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਦੇਹਾ ਪਾਟੁ ਖੁਲ ਗਏ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਹੋਰੁ ਪਰ
 ਈ ਗਈ ਆਗੂ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਦੇਹਾ ਦੇਹਾ ਦੇਹਾ ਦੇਖਤ ਪਰਸਾਦੁ ਆ ਦੇਸੇ
 ਖਾਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੇ ਦੇਹਾ ਦੇਹਾ ਦੇਹਾ ਤਾ ਖਾਈ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਗੂ ਈ ਬਾਲਗ। ਜੇ ਤਾ ਮੰਦੇ ਤਨੁ ਲੈ ਆ
 ਵਾਏ। ਬਾਲੇ ਕਹੀ ਆਜੀਤਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਉ ਚਾਲਿ
 ਆਗੂ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਨੁ ਖਬਰ ਹੋਈ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਆਖੀ ਆਗੂ ਜੀ ਕੀ
 ਪਰਨੁ ਅਸਵਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ ਆਗੂ ਈ
 ਆਜੀਤਿ ਆਖੀ। ਈ ਕਹਾਈ ਜੀ ਕੀ ਨਜ਼ਰ ਲੈ ਆਗੂ। ਗੁਈ ਲ
 ਲੇ ਦੇਖ ਰਹੈ। ਤਾ ਆਜੀਤਿ ਆਖੀ ਆਗੂ ਈ ਆਗੂ ਮਰਦੇ ਹੋ ਕੇ ਮੇਰੇ

੨੩

ਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਸੋਈ ਹੈ। ਤਾ ਅਜਿਹੇ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ।
 ਨੂਰੀ ਦਸੀ ਆ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਨਹੀਂ। ਤਾ ਘਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾ
 ਈ ਅਜਿਹੇ ਆਖੇ ਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗੁਣੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ
 ਮਾਤਮੰ ਦੇ ਤੇ ਥੋਰੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਰਲੇ
 ਹੋਈ। ਤਾ ਅਜਿਹੇ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਥੋਰੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਗੁਣੀ
 ਬਾਲਾ ਜਾ ਦੇ ਅਤੇ। ਲੈ ਆਵੀਏਗੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਜ
 ਹੀ ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਲਾ ਮੰ ਦੇ ਤਨੁ ਲੈ ਆਵੇ। ਤਾ ਘਾ
 ਲਾਸੰ ਪੁ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਧਾ ਦੇ ਦੇਵੈ ਗੁਣੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਆ
 ਇਆ। ਤਾਲਾਲੇ ਨੁ ਆਇ ਕਰਿਆ ਆਖਿਓ ਨੇ। ਗੁਣੀ ਲਾਲੇ ਕਰਤ
 ਕਰਤਾਗ। ਤਾ ਗੁਣੀ ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ
 ਆਖਿਏ ਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨੰਦ ਨਾਇ ਹੈ ਨੀ। ਅਤੇ ਗੁਣੀ ਲ
 ਲੇ ਮਾਤਮੰ ਦੇ ਤਾ ਕੋ ਥੋਰੇ। ਤਾ ਗੁਣੀ ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਅਦਰਿ
 ਥੋਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਗੁਣੀ ਬਾਲਾ ਦੇ ਸਾਧਨ ਉਠੇ। ਤਾ ਗੁਣੀ ਬਾਲੇ

੨੭੩

ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੁਈ ਲਾਲੇ ਏਹੁ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ॥
 ਤਾਰਾ ਈ ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਕੁਈ ਜੀ ਤੁਸਾਨਾ ਉਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਅਨੀ
 ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਆਖੀਤਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨਾ ਜਟੁਗਾ ॥ ਤਾਰਾ
 ਈ ਲਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨਾਮੁ ਗਾਉ ॥ ਅਸਾ
 ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਮਸਾਟੇ ਕਠਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਕੁਈ ਲਾਲੇ ਦੁਹਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਸਾ
 ਟੇ ਕਿ ਆ ॥ ਅਗੇ ਅਸਾ ਦੁਹਾ ਭੀ ਮਸਾਟੇ ਕਿ ਆ ॥ ਅਤੇ ਲਗੇ ਆਖ
 ਣੀ ਅਸਾ ਭੀ ਮਾਤਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ॥ ਅਸੀ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ॥ ਅਤੇ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕੁਈ ਲਾਲੇ ਮਾਤਾ ਮੀ
 ਵੇਤਨੁ ਆਖਿਆ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਇਸਿਖ ਬੇਨੇ
 ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨਾ ਸਾਟੇ ਅਉਰਾ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਮੀ ਵੇਤਨੁ ਆਖਿਆ
 ਕੁਈ ਲਾਲੇ ਪੀਨ ਅਸਾ ਭਗੁਗਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਸਾਨੁ ਯਾ
 ਟਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਅਜੁ ਅਸੀ ਨੀਹ ਲੇਹੇ ॥ ਤਾ ਅਗਲੇ ਕੁਲ ਕਉਠ
 ਚਲੇ ॥ ਤਾਰੇ ਪੀਨਾ ਬਨੁ ਘਰੇ ਏਹੀ ॥ ਜੇ ਮਾਤਾ ਮੀ ਵੇਤਨੁ ਪੇਸਾ ਦਿ

ਅਗੇ ਤਾਗੋਪੀਨਾ ਬਲਾਸੇ ਦੇ ਪਰਿਅਣੀਆ ਆਇਨ ਰਿਲਗਾਅ ॥ ੨੭੪ ॥
 ਖਣਕਿਉ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਅਸਾਨੀ ਬੇਨੀਨੁ ਤੇ ਸਚਾਇ ਆਉ ॥ ਤਾ
 ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਆਖੀਆ ਗੋਪੀਨਾ ਬਜੀਤ ਯਾਗੀ ॥ ਏਹੀ ਸਿਖ
 ਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਲੈਣੁ ਬੇਨੇ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾ ਬਕਤਿ ਆ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ॥
 ਅਜ ਦਾਇਨੁ ਰਖੋ ॥ ਅਸੀਰੀਤ ਯਾਗੇ ਦੀਏ ॥ ਤਾ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਅਜਿ
 ਤੇਨੁ ਆਖੀਆ ਕਾਈ ਨੀਏ ॥ ਗੋਪੀਨਾ ਬਖਸ਼ੀਆ ਤਾਮੰ ਵਿਨੁ ਧੋਈ
 ਕਾਰਿਏ ਲੀ ਆਉ ॥ ਏਸ ਦਾ ਕੀ ਆਖੀਆ ਮੰਨਣਾ ॥ ਅਜੁ ਰਹੇ ਏਥੇ
 ਤੀਵਸੇ ॥ ਤਾ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਅਤੇ ਕਾਈ ਆਜੀਤੇ ਆਖੀਆ ਕੁਲਾਜੀ ॥
 ਤਾ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨਾ ਦੇ ਦਰੇ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾ ਬਖਸ਼ੁਤ ਕੁਛਾ ਦੇਤਾ ॥
 ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਨਨੀ ਕੀਤੀਆ ॥ ਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਜੀਯਾ
 ਸਿਆਇ ਪੁਰੇ ॥ ਆਨੰ ਅਗੇਖੀ ਕੀਤੀ ॥ ਆਇਆ ਤਾਮੰ ਵਿਤ
 ਮਥਾਟੇ ਕੀਆ ॥ ਅਤੇ ਅਜੀਤੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ॥ ਕਾਈ ਲਾਲੇ ਅਤੇ ਗੋ
 ਪੀਨਾ ਬਖਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਆਨਨੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਨਕ ਆਖੀ

ਆਗਾਈਓਨਾਨੁਕਰਤਾਰਚਿਆਏ। ਤਾਅਜੀਤੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।
 ਜੀਮਾਤਨੁਕਮੁਹੋਏਜੋਕੀਬੇਰੇ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਗਾਈ
 ਏਬੇਤੀਰਹਸੀ। ਅਗਜੀਤੇਆਖੀਆਜੀਜੇਤੁਕਮੁਹੋਏਤਾਤਦੇਲੀ
 ਰੇ। ਅਤੇਮੇਰਾਜੀਤਨਾਕਬੀਲਾਹੈਸਕੋਖੀਜਮਤਾਵਿਚਰੇ। ਗਾ।
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਗਾਈਅਜੀਤਾਏਤੁਕੀਤੁਸਾਡੀਜਾਹਗਾ।
 ਹੈ। ਤਾਅਜੀਤੇਆਖੀਆਜੀਮੇਰੀਸਭਾਪੁਰੀਤਹੀਹੋਸੀ। ਜਾ
 ਮਾਤਾਜੀਦੀਮੇਖੀਜਮਤਕਰਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਆਖੀਆਗੁ
 ਲਾਗਾਈਅਜੀਤਿਆਕਰਤਾਰਤੈਨੁਆਪਣਾਚੀਤਿਆਏ।
 ਤਾਅਜੀਤਾਮਾਤਾਮੰਦੇਤਨੁਆਪਣੇਪਰਿਲੇਗਾਇਆ।

ਬਲਗੁਗਾਈਵਾਰਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਸੀ।
 ਤਾਪ੍ਰੰਦਾਇਨਗੁਜਗੇ। ਤਾਮੁਲੈਚੋਣੇਅਤੇਚੰਦੇਗਾਣੀਅਤੇਮਾ
 ਤਾਰੇਣੀਸੁਣਿਆ। ਜੇਇਕਰਘੜੇਣੀਮੰਦਾਦੀਆਣੀਰਖੀ

ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਤਾਏ ਜਲ ਕਰਿ ਅੰਗੀ ਆਰੁ ਤੇ ਏਹੋ ਏਹਾ ਤਾਏ ਪੀਲਿ ਕਰਿ
 ਆਏ। ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੇ ਆਖਣ ਸੁਣ ਤੇ ਏਹੁ ਰਹੀ ਆਇ ਹੁਕੁਰਾ
 ਹੁਕੁਰਾ ਕੀਤੇ। ਤੁਤਾ ਛੁਡੀ ਨਿਕਾਸੀ ਆ ਅਹੋ। ਵਾਤਿ ਕੁਰਾ ਹੁਕੁਰਾ
 ਓਲੀ ਅਏ ਓਲੀ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਨਾਹਿ ਮਚ ਸਾਹੋ ਏਹੋ ਤਿਆ।
 ਤਾ ਧਰੁ ਤੁਦੁਖਾ ਵਲ ਲਗੇ। ਤਾ ਅਨੀਤੇ ਰਿਪਾਏ ਸੁਣਿਆ ਆਨੀਤ
 ਰਿਪਾਏ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਆਖਣ। ਸੁਣ ਤੇ ਮਹਤਾ ਮੁਖਾ। ਤੁਕਿ
 ਉਸਾ ਧਮਤੀ ਤਨ੍ਹੀ ਦੁਖਾ ਦੁਖੈ। ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਬੀਗਾਇਆ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ
 ਕੁਛ ਮੰਗਦਾ ਨਹੀ। ਤੁਸੀ ਕੀਉ ਏਤਨਾ ਖਓ ਕੁਰ ਦੇਹਾ। ਤਾ ਮੁਲੇ ਅ
 ਖੀ ਆਚ ਉਧਰੀ ਜਿਨੇ ਨਿਕਾਸੀ ਗਾਇਆ ਆਠਾ। ਤਾ ਸਰਬ ਕਰਿ
 ਰਹੇ ਅਹੋ। ਹੁਕੁਰਾ ਵਤ ਧੁਤੇ ਸਰਾ ਪੁਲਗਾਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਏ ਕਤਾ
 ਏਹੁ ਕੁਰਾ ਹੁਕੀ ਤੈਸਾ। ਜੇ ਏਹੁ ਕੁਰ ਕਹੀ ਆ ਕਰ ਕੀਤੈਸਾ। ਅਤੇ
 ਆਖਣਾ ਟਬਰ ਛੁਡੀ ਦਿਤੈਸਾ। ਤਾ ਅਨੀਤੇ ਰਿਪਾਏ ਆਖੇ ਆ
 ਸੁਣ ਮੁਲਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਆਇ ਪਕੜੈਗਾ। ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਨੁ ਦਸ ਦੇਵੇ।

੪੯੫
 ਗੁਰੂ ਅਪਰੰਪਰਿ ਜਾਤਿਯਹੁ ਤਾਮੁ ਲੇਖੀਅਨੀਟਧਰਨੇ
 ਮੇਰੇਗੁਰੂ ਪਾਤਿਅਹੈਸੁ। ਸੇਅਪਣਾਟਧਰਸਾਂਗੇ। ਤਾਅਨੀਤੇਅ
 ਖੀਅਸੁਲਮੁਲਾ। ਸਿਰੀਤਿਦੁਅਤੇਲਖੀਦਾਸੁ। ਸੁਜੁਅਨੁ
 ਤੇਏਯੈਨੀਅਤੇਮਾਤਾਚੇਲੀਨੁਮੇਰੇਪਾਰਿਬੁਜਦੇਹ। ਤਾਮੁਲੇਅ
 ਖੀਆਜੀਦਿਓਓਕਿਕਰਿਬਨਟੀਓ। ਤਾਅਨੀਤੇਅਖੀਅ
 ਮੁਲਾਸਧਰਕਰਬਹੁ। ਕਿਉਸਾਧਨੁਦੁਪਾਟਾਓ। ਤਾਮੁਲੇਅ
 ਖੀਅਨੀਤੁਸੀਸਾਧਆਖਦੇਓ। ਅਤੇਮੈਅਖਿਦਾਹੁਜੋਇਸ
 ਜੇਗਥੇਟਕੇਈਨਾਹੀ। ਤਾਅਨੀਤੇਅਖੀਅਮਲਾਹੁਲ
 ਰੀਜਾਇਤੇਗੁਲਾਇਸੇਗਲਹਈ। ਤਾਚੰਦੇਗਲੀਕਰਕੀ
 ਸੁਲੇਤੇਵੇਨਾਨਕਥਾਨਾਉਰਖਾਇਆਹਈਅਤੇਅਪਣਾਟ
 ਧਰਛਾਹੈਓ। ਅਤੇਗੁਰਕਣੀਆਇਪਾਰਿਬਖੀਆ। ਗੁਲਾ
 ਤਪਾਫਕੀਗਨਉਰਖਾਇਆ। ਹਈ। ਤਾਗੁਰਨਾਨਕਚੁਪਕ
 ਰਿਰਹਿਅ। ਏਏਨਹੀ। ਤਾਫੇਰਚੰਦੇਗਲੀਆਖੀਆ

ਕਿਆ ਕਰਾਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਰਦ ਹੋਇ। ਇਹ ਨਹੀ ਤਾਇਹ ਤੇਰੇ
 ਸਾਂਗ ਸਕੇ ਖੁਆਰ ਕਰ ਦੇਵਾ। ਤਾਮਾ ਤੇਰੇ ਟੀਬੇ ਲੀ। ਹੁਣ ਤੇਰੇ
 ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਨੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨਹੀ। ਪਰ ਆਖਾ ਦਿਖਾ ਤੈਲਾ ਵਜੇ
 ਲੀ ਤੀ ਆਖਾ ਤੀ ਆਖੀ ਨੂਲਾ ਵਾਦੀ ਰੀ ਸਰਮਾ ਹੋਈ। ਇਜੇ ਤੇ
 ਬਿਸਮ ਹੋਇ ਪੜੇ ਤੇ। ਤਾ ਆਖੀ ਤੇ ਆਖੀ ਆਖੀ ਤਾ ਜੀ ਤੇਰਾ
 ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲਦ ਨਹੀ। ਕੁਲਾ ਤੇਰਾ ਮਾਧੀ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਬੋਲੇ ਹੋ।
 ਤੁਧੇ ਲਾਨ ਹੀ। ਤੁਧੀ ਇਸ ਨਾ ਸਿਰੀ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਟੀ ਕੁਖੀ ਹੋ।
 ਤਾ ਕੁਟ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਹੋ। ਤੁਧੀ ਆਪਣੇ ਖਾਦ ਨਾ ਲਿਟੀ ਗਾਨ੍ਹਰੀ
 ਹੋ। ਤਾਮਾ ਤੇਰੇ ਟੀਬੇ ਲੀ। ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਸਾਲ ਗਜੀ ਦਾ।
 ਮਾਧੀ ਪਿਛੀ ਆਖ ਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਾਰਿ ਨਾ ਹੋਏ ਆਹਿ।
 ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤਰ ਦੇ ਹਰ ਦੀ ਬੇਟਾ ਦੇ ਹੋ। ਜਾਮੇ ਰੇ ਨਾ ਲਜੀ ਦ
 ਦੀ ਆਹਿ। ਲਨ ਕੀ। ਤਾਮੀਰੀ ਚਿੰਦ ਸਾਹਿਬੀ ਕਰਦਾ ਆਹਾ।
 ਜੇ ਚਿੰਤਾ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਤਾਇਹ ਹੁਣੇ ਕਿਸ ਪਾਸਿ ਰਹਨ। ਜੇ ਈ ਬੇਨ

294

ਹੁਤਾਇਕੇਸਥਰਕਰਿਐਠੇਆਰੇ। ਹੁਨਤਾਵਤਿਠਿਰਿਆਇਆ।
 ਹੁਨਾਓਪਿਓਗੀਆਖਦੇਹੈਸੀ। ਜਾਇਓਯੋਧਾਸੀ। ਅਤੀਤਣੀਤੁ
 ਕੀਤੋਇਧਤੁ। ਵਤਮੇਕੀਆਕਰਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਿ
 ਦਾਇਆਆਈ। ਆਖੀਓਸੁਸੁਣਰਾਸਦਾਸਣੀਏ। ਨੇਕੁਖ
 ਦੁਖਕਬੂਲਕਰੇਤਾਅਓਅਸਾਰੇਪਾਸਰਤੁ। ਅਸਾਤੁਹਾਲ
 ਸੇਤੇਰਾਹੁਲਾ। ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਧੋਲੀਮੈਕੁਛੁਸਾਈਨਾਰਪਾਤੋਥੇ
 ਮੰਗਦੀਨਹੀ। ਜੇਤੇਰਾਹੁਲਸੇਅਸਾਤੁਹਾਲਾ। ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਆਖੀਆਜਾਹੀਮੁਲੇਧੀਏਸਨੀਗਰਨੁਲੈਆਓ।
 ਤਾਅਜੀਤੇਆਖੀਆਜਾਈਮਾਤਾਏਆਓ। ਤੇਰੀਮੁਹਾਰ
 ਕਰਤਾਰਵਰਿਅਦੀਹੈ। ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਸੁਲਖਣੀਜਾਇਕਰਿ
 ਸਿਰੀਚੰਦਅਤੇਲਖਮਿਦਾਸਨੁਲੈਕਰਿਅਗਈਪੰਗਤੇਦਹੀ
 ਪਈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਸਾਨੈਮੁਲੇਧੀਏਕਿਥੇਰਹਦੀ
 ਹੁਗ। ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਆਖੀਆਜੀ। ਜੇਥੇਆਖੇਤਿਸੇਰਹੀਏ।

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖੀਆ ਸਾਣਿ ਮੁਲੇ ਧੀਏ ਜੇ ਮੰਦੇ ਤਨੁ ਦੇ ਬਸੀਯੋ ॥ ੨੭੭ ॥
 ਤਾਗੁਰੂ ਆਖੀ ਤੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਰਹੁ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਦੇ ਬਨ ਸੀਯੋ ਤਾ ਅਸਾ ਪਾਸੀ
 ਰਹੁ ॥ ਤਾਮਾਤਾ ਚੋਣਿ ਆਖੀਆ ਜੀਮੈ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸੀ ਰਹੁ ਸਾ ॥
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਮਾਏ ਆ ਜੇਏ ਹਉ ਸਨੁ ਦੇਖਨਾ ਹੀ ਸੀ ਘਟੀ ॥
 ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਾਨੁ ਕਰਤਾ ਗਈ ਨਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਏਸ ਨਾਲੋ ਉ
 ਸਦਾ ਵਰਾ ਅਵਧ ਗਈ ਆਲੇ ਨੀਐ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
 ਆ ॥ ਰਲਾ ਮੁਲੇ ਧੀਏ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸੀ ਹੀ ਰਹੁ ॥ ਤਾਮਾਤਾ ਚੋ
 ਣਿ ਆਖੀਆ ਰਲਾ ਜੀ ਰਲਾ ਕੀਤਾ ॥ ਏਹੁ ਲਗੇ ਰਹੁ ਨਾ ॥ ਜਾ
 ਮਹੀਨੇ ਨਉ ਗੁਜਰੇ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਦ ਅਯਤੁ ਗਰਦਾ ਅ
 ਏਨੰ ਕਾਲਿਆ ॥

੨ ॥ ਬੇਲਹੁ ਕਾਈ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਾਖੀ ਤੇ ਰਚਾਈ ॥
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਹਾਜੀ ਸੁਰਾਈ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਬਾਏ ਨਾਗ ਅਖੀਆ ਗੁਣੀ ਬਾਏ ਜੀ ਗਰੁ ਸਾਦੇ ਲੈ। ਤਾ ਬਾ
 ਜੇ ਨਾਗ ਏ ਕਰਿ ਸਾਦੇ ਅਗ। ਗੁਣੀ ਨੀ ਗਰੁ ਅਰੇ ਅਉ। ਤਾ ਬੁਝੇ ਅ
 ਖੀਆ ਕੀਉ ਜੀ। ਤਾ ਬਾਏ ਅਗ ਅਖੀਆ ਗੁਣੀ ਤੈਨੁ ਤਪਾਸਦ ਦਾਉ।
 ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਯ ਨਾਉ ਤੈ ਕਰਿ ਅਗ ਏ ਅਗ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਅਗ ਅਖੀਆ ਗੁਣੀ ਨੀ ਗਰੁ ਤੈ ਕਉ ਲੈਉ ਨਹੈ। ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਗ ਅ
 ਜੀ ਮੈ ਸਿਧਾਰਿ ਪਾਦੇ ਦਧੁ ਤੰਗ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਗ ਅਖੀਆ ਅ
 ਗੁਣੀ ਤੈ ਕਉ ਰਹਦਾਉ। ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਗ ਅਖੀਆ ਜੀ ਮੈ ਤੈ ਤੈ
 ਰਹਦਾਉ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਗ ਅਖੀਆ ਜੀ। ਕਾਈ।
 ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਗ ਅਖੀਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈ ਨੁਕਾਈ ਉਸਾਦੇ ਅਗ ਅਗ।
 ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਗ ਅਖੀਆ ਜੀ ਗਰੁ ਸਾਦੇ ਦਾ ਕੇਈ ਗੁਨਾ
 ਤਾਨਾਉ। ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਗ ਅਖੀਆ ਜੀ ਗੁਨਾ ਤੁਕੇ ਹਾਉ ਦੈ ਪਰਕਿ
 ਬੈਸੇ ਰਬ ਨੁਸਦੀ ਦਾਉ। ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਅ ਗੁਣੀ
 ਧੀਨਾ ਮਨੇ ਰਬਾ ਕੀ ਮੈ ਨੁਕਾਈ ਲੁਸਦ ਦਾਉ। ਤਾ ਬੁਝੇ ਅਗ ਅ

ਜੀਤੁਸੀਮਨੁ ਭੀ ਹੁਮਨੇ ਰਬ ਦੇ ਜੋ ਮੋਹੀ ਗਿਣਤੀ ਮੀਟੇ ॥ ਤਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤਿਆ ॥ ਗੁਾਈ ਨੇ ਰਬ ਕੀ ਪੁਰਾ ਹੋਇ ਹੋਗਾ ॥
 ਆਪੋ ॥ ਤਾ ਬੁਝਾ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿ ਤਾ ਜੀਤੁ ਸਾਧ ਹੁਤੁ
 ਕੁਲੀ ਤਗਾਈ ਸਕਨੀ ਗਰਨੁ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਹਿ
 ਆ ॥ ਗੁਾਈ ਬਾਲਾਏ ਹੁਪੁਰਨ ਸਾਧੋ ਜੀ ॥ ਅਤੇ ॥ ਜੀਗਾ ॥ ਤਾ ਛੇ
 ਰਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਜੇ ਪੁਰਨ ਸਾਧੋ ॥ ਤਾ ਮਨੇ ਰਬਾ ਕੇ ਭਿਧੁ
 ਛੇਦੇ ॥ ਜੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤਾ ਗੁਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਅਜੇ
 ਚੰਦਨ ਖੁਲਾਨੀ ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕਦਾ ਖੁਲਾਸ
 ਗਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਗੁਾਈ ਬਾਲਾਏ ॥
 ਸਾਇਤ ਆਹੀ ॥ ਕੁਲ ਕੇ ਦੇ ਖਲਵੇ ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀਆ ਜੀ
 ਸਤਿ ਜੀ ॥ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦੇ ਨੇ ਹੋਇਆ ਤਾ ਬੁਝਾ ਪੈ ਭਿਦਾਨੁ
 ਜਾਲੈ ਆਇਆ ॥ ਪਗੁ ਆਉ ਪੈ ਭਿਪਾਸੇ ਚੋਰੀ ॥ ਆਣੇ ਹੁ
 ਰੂਨ ਮਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਬੀ ਭਿਸੁ ॥ ਅਤੇ ਮ ਬਾਏ ਕੇ ਭਿਸੁ ॥

29c

ਤਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਪੁਟਿ ਆਗਾਈ ਨੀਗਰਾਏ ਹੁਕਮਾ ਕੀ ਬੋਲੈ ॥
 ਇਆਹੈ ਤਾਬੁ ਨੈ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪਰੇਲੈ ਆਇਆ
 ਤੀ ਤਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਪੁਟਿ ਆਗਾਈ ਨੀਗਰਾਤ ਉਕੇਈ ॥
 ਰਿਕੀਤਾਹੈ ਤੁਤਾ ਛੋਟਾ ਜੇਤਾਹੈ ॥ ਤਾਬੁ ਨੈ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਰੇ
 ਮਾਓ ਪਉਤਾ ਤਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਪੁਟਿ ਆਗਾਈ ਸਚੁ ਕਹੁ ਤੈਨੁ
 ਮਾਓ ਉਦਿਤਾ ਕਿਨੁ ਆਪੇ ਲੈ ਆਇਆਹੈ ॥ ਤਾਬੁ ਨੈ ਆਖੀ ॥
 ਜੀ ਆਪੇ ਲੈ ਆਇਆਹੈ ਤਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਪੁਟਿ ਆਗਾਈ
 ਨੀਗਰਾਏ ਹੁਕਮਾ ਅਸਾ ਰੇਕੰ ਮੁਦਾਨਾਹੀ ॥ ਜਾਹੀ
 ਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਜੀ ਬੋਲੈ ਆਇਆਹੈ ॥ ਤਿਬਾਓ ਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਮਾਓ ॥
 ਉਮਾਰਨੀ ਗੋ ॥ ਤਾਬੁ ਨੈ ਰੋਇਦਿਤਾ ਤਾਰੁ ਰੂਨਾਨ ਕਪੁਟਿ
 ਆਗਾਈ ਨੀਗਰਾਏ ਦਾਕੀਉ ॥ ਅਸਾ ਤਤੈਨੁ ਕੁਛੁ
 ਨਹਿ ਆਖੀਆ ॥ ਤਾਛੇ ਕਉ ਨੈ ਆਖੀ ਆਜੀ ਮਾਓ ਪਉ
 ਮਾਰਨ ਗੋ ਕੇਨਾ ਮਾਰਨ ਗੋ ॥ ਪਰਤੈ ਤਾਹੁ ਮਾਰਦਾਹੈ ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਭਾਈਨਿਗਗਅਸੀਗੈਨੁਗਾਈਗ
 ਟਿਅਖਦੇਆਹੈਤੈਨੁਤਹੇਰੁਕੁਨਾਹਿਅਥੀਆਗਕਿਉਥਾ
 ਲਾਤਉਕੁਨੁਸੁਣਿਅਹੈਜੇਕੇਕੁਨੁਅਸਾਈਸਨੁਪੁਰਾਨਾ
 ਥੀਆਹੈਤਾਬਾਲੇਅਥੀਅਜੀਜੇਕੁਨੁਤਸਾਈਸਨੁਅਥੀ
 ਆਹੈਸੋਕੁਲਾਅਥੀਆਹੈਅਤੇਈਸਨੁਕੁਪੁਰਾਪੁਰਾਸਮਾਏ
 ਆਹੈਜੇਏਹਜਾਠੈਏਸੇਕੋਪੁਛੇਤਾਬੁਨੁਥੇਲੀਆਗਕਿਉ
 ਗਾਈਥਾਲਾਤੂਕਿਉਪੁਰਥੇਲਟਾਹੈਏਹੁਤਾਗੁਰੇਏਏਸ
 ਨਾਲਬਰਾਬਰੀਨਾਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਪੁਗਾਈ
 ਸੁਨਾਅਸਾਤੈਨੁਕਿਅਮਾਰੀਆਗਕਿਅਪੁਰਾਅਥੀਆਗ
 ਤਾਫੇਰਬੁਨੁਥੇਲੀਆਗਜੀਏਸੀਉਤੋਗਕਿਅਮਰਸੀਦੀ
 ਵਾਧਾਕਰਫੇਰਬੁਸਾਵਲਗੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅ
 ਕਿਉਗਾਈਥਾਲਾਤਾਬਾਲੇਅਥੀਅਜੀਮੈਨੁਕੁਮਲੂ
 ਮਨਾਹੀਏਦਾਜੇਤੋਕਉਨੁਹੈਪੁਰਨਾਨੀਗਗੈਕੇਨੀਰ

ਕਾਰਦਾਪੁਰਨਕੀਤੀਹੋਇਆਉਮੈਆਪਣੇਜੀਵਿਚਾਈਸਮਾ
 ਦੁਹਾ। ਤਾਰੁਰੁਨਾਨਕਬੁਝੇਨੁਆਖੀਆ। ਗਾਈਬੁਝਾਕਰਤਾਰ
 ਅਗੇਮਥਾਟੇਕੁ। ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪ੍ਰਾ। ਅਤੇਪਰੁਰੁਰ
 ਤਿਹਦੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇ। ਤਾਫੇਰਬੁਝਾਬੋਲੀਆਜੀਅ
 ਜੋਇਸਨਾਨੁਜੋਗਾਰਕਲਾਹੈ। ਮੈਨੂਤਾਡੇਰਾਦਰਸਨਾਇਸਨਾਨੁ
 ਏਹੋਹੋਇਆਉ। ਜੋਇਤਨੀਮੈਲਾਹੀਸੋਸਰਾਇਕਤੇਵਾਰ
 ਲਾਹਿਗਈ। ਹੁਲਤੈਮੈਨੂਕੇਹਜਾਨਾਵਲਦਸਦਾਹੈ। ਤਾਰੁ
 ਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆਬੁਝਾਅਜਾਤੈਨੂ। ਇਸਦਾਸਤੇਆਖਦੇਅ
 ਤੈ। ਤੇਰੀਤਾਮੈਲਾਕਰਤਾਰਅਗੇਹੀਲਾਹੀਹੈ। ਪਰਏਹੁਘ
 ਹਨਾਹੈ। ਅਤੇਤੈਨੂਘਹੁਤਲੇਕਾਮੀਲਾਨੀਯੇ। ਤੇਰੇਵਲੇਦੇਖ
 ਕਰਿਉਰੀਨਾਵਨਗੇ। ਉਨਾਜੀਆਦਾਉਪਾਰੁਹੈਵੈਗਾ।
 ਤਾਬੁਝੈਆਖੀਆਜੀਰੁਲਾਜੀਸਤਿਜੀ। ਬੁਝੇਦਾਆਇ
 ਨਖੁਲਗਾਇਆ। ਬੁਝਾਪੁਰਨਸਾਧਹੋਇਆ। ਬੁਝਾਸਗ

ਕਰਤਾਰ ਜਪਨਾ ਤਾ ਦੁਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਆਇ ਰਹੇ।
 ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋ ਚਲੀ।
 ਇਕਾ ਦਿਨ ਮਾਲੇ ਦਿਖਾਏ ਆਹਾ ਪਾਤੀ ਆਖਹੁ ਆਹਾ ਉਸ
 ਸੁਠੇ ਆ ਜੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਊ ਦੂਹੇ ਪਰ ਉਸ ਆਪਣੇ ਪਾਸੀ ਵਦੇ
 ਪੀਰਖੀ ਤੋਸਾ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਗੁਸ ਆਪਾ ਪਹੁਚ ਕਰਿ ਆਇ
 ਅਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਾ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਰੇ ਬਾਲਾ ਅ
 ਤੇ ਆ ਜੇ ਤ ਅਤੇ ਬੁਝਾ ਚਾਰੇ ਥੈ ਠੇ ਜੈਨੀ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਤਾ ਉਨ
 ਲਾ ਅਇਆ ਜਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ਵਾਤੀ ਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿ ਆ ਆਉ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਖੁਦਾਈ ਤਾ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਕਹਿ ਆ
 ਸੁਣੇ ਤਪਾਸ ਚੁਕਹੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਦੂਹੇ ਤੂੰ ਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੀ ਬੇਟੀ
 ਅਪਣੀ ਰਨ ਤਲੇ ਰਖੀਓ ਤੂੰ ਸਗਾਤਿ ਸਾਹੁ ਜੀ ਨਾਰੀ
 ਸੁਝਦਾ ਤੋ ਕਿ ਆਸ ਮਈਓ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂਸ ਧਰੁ
 ਪਗ ਪਤਿਓ ਇਆ। ਰਾਗੁ ਧਰਮ ਤਮਰ ਲਾ ੧॥

ਨਉ ਸਤ ਚਉ ਦਹ ਤੀਨ ਚਾਰਿ ਕਰਿ ਮਹਲ ਤਿਹਾ ਸਧੁ ਗਾਈ॥
 ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਤਾਬੀ ਦੀਵੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਦੁਹੀ॥ ੧॥ ਧਾਧਾ
 ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਥ ਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਰਤ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੧॥
 ਗਾਉ॥ ਘਾਰੀ ਘਰਿਲਾ ਸਕਰ ਰਪਾਵ ਕੁਤੇ ਗਧਰਮ ਕਰੇ ਸਰ
 ਦਾਰੀ॥ ਕੁਲੇ ਚੀਰੀ ਕੁਲੇ ਮੰਦੀ ਐਸੀ ਨ ਚਰਿਤੁ ਮਾਰੀ॥
 ੨॥ ਪਰਤੀ ਦੇਗ ਚਤੁਰੀ ਕਥੇ ਗਭਾਗ ਤੇਰਿ ਰਿਹਾਰੀ॥ ਸਸਾ
 ਬੁਰੇ ਦੈਟੇ ਰਿਮੰਗੇ ਨ ਚਰਕਰੇ ਖੁਆਰੀ॥ ੩॥ ਪੂਜਿ ਮਾਰ
 ਪਦੈ ਨਿਤ ਸੁਗਧ ਰਪਾਧ ਕਰੇ ਕੁਤੁ ਦੁਲੀ॥ ਲਧੁ ਅਧੇਰ
 ਬੰਦੀ ਬਾਨ ਅਭਿਗਠ ਪੇਗਲੁ ਗਾਰੀ॥ ੪॥ ਅਸਦਿ ਪੁਰਖੁ
 ਕਉ ਅਲਹੁ ਕਹੀ ਐਸੇ ਆਈ ਦੁਹੀ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾਤ
 ਆਕਰੁ ਲਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ॥ ੫॥ ਕੁਜਾ ਬਗ
 ਨੀਵਾਨੁ ਮਸਲਾਨੀ ਰੂਪ ਬਨ ਦਾਰੀ॥ ਏਕੋ ਮੀਆਸ
 ਕੁਜਾ ਜੀ ਆਘੇਲੀ ਅਵਰੁ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੬॥ ਜੇਤੂੰ ਮੀਆਰੁ

ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ਕੁਰ ਗਤਿ ਕਉ ਫਹਮਾਰੀ। ਗਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮ ਕਰਿ ੨੮੯
 ਨਿਗੋਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਾ ਤਿਨੁ ਮਾਰੀ॥ ੭॥ ਰਾਮ ਰਹੀ ਮਏ ਕਥੁ ਦ
 ਏ। ਹਿਰਿ ਦਸ ਸਦਾ ਚਿਤਾਰੀ। ਕਹੁ ਨ ਕਹਉ ਤ ਕੋਈ ਦਾ ਪਰ
 ਪਰਿ ਚਿਤਾਰੀ॥ ੮॥ ੧॥ ਤਾ ਸੇ ਅਮਾਲੋ ਕਉ ਤਾ ਜੀ ਹਿੰਦੁ ਅਤੇ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਹਿੰਦੁ ਤਗਾ ਕਉ ਘਾਇ ਦੇਹੈ ਨਾ
 ਤਾ ਕਹੁ ਨ ਕਹਉ ਤਾ। ਸੁਫਾ ਭਾਈ ਮਾਲੋ ਕੀ ਬੀਰ ਕੁਰੀ। ਸਲਾ
 ਮਾਨ ਦਾ ਆਗਾ। ਉਸ ਆਖੀ ਆਗੈ। ਏਕਾ ਜੋ ਤਿਏ ਕਮਲਾ ਮੁ
 ਤਾ ਏਕੋ ਪਉਲ ਦੁਆਦਾ। ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਸੁਰਜ ਗੁਰੂ ਆਗਾ। ਕ
 ਉਲ ਧੂਰ ਮਲ ਕਉਲਾ ਸੁਦਾ। ੧॥ ਕੁਏ ਰੇ ਰੁਗਾ ਮਿਥੂ ਲੇਹੈ
 ਕੁਰੀ। ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਦੀਨ ਦਾਇਦੇ ਜਕ ਕਉਲ ਪੁਰਖਾ ਕਉ
 ਨ ਨਾਰੀ। ੧॥ ਰਹਉ। ਮਾਟੀ ਕਾ ਘਰਿ ਸੀ ਜੀ ਸਦਾ ਰਿ
 ਆਨਾ ਦੇਈ ਦਸ ਮਾਨਾ। ਘਾਟੀ ਘੀਨਾ ਸੋ ਕੀ ਆਨਾ ਉਧਰੇ ਗੇ
 ਗਾਫਲ ਰੁਗਾ ਮਿਥੂ ਲਾਨਾ। ੨॥ ਹੀਂਦੁ ਬੀਜਨਾ ਕਿਸਨ ਕਹਤੇ

ਪੁਤ

ਅਰੁਕਤੁਤਰਕਰਸੁਲਾਏਕਥੁਦਾਇਕੈਨਹੁਨਾਜਾਨਿਆ।
 ਦੇਨੋਗੁਰਮਤਭੁਲਾ। ਤੁਰਜਗੁਲਬੁਲਮਾ। ਤੁਮਗੁਰਸੀਕਾਗਾ।
 ਜਾਤਕਗੁਲਾਖੀਸਨੇਈ। ਕਹਤਕੀਈਰਸਾਚਮਨਮਾਰੀਆ
 ਹਿੰਦੁਤਰਕਨਕੇਈ। ੪॥੧॥ ਤੁਸੇਖਮਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
 ਪੈਗਤੇਛਹਿਪਾਇਆ। ਅਤੇਪੈਗਤੇਸਿਰਗਖੀਓਸੁ। ਅਤੇ
 ਲਗਾਆਖਣਜੇਤ੍ਰੀਮੇਰੀਮੀਰਹੈ। ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਮੁਦਿਦਹੁੰ।
 ਅਤੇਮੇਰੀਨੀ। ਨੀਸਾਹੋਰਭੀਕਰੇਜੀ। ਹਿੰਦੁਏਤੁਦਾਵਾਯ
 ਨਦੇਹੈਨੀ। ਅਤੇਤਰਕਏਤੁਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨੀ। ਏਹੁਦੇਵੈ
 ਤਰਠਛੁਟੀਆਹੈਨਕੇਕਾਈਸਚੀਭੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਆਖਿਆ। ਗੁਾਈਮਾਲੇਆਪਣੇਮਹਦੇਆਖੇਸਭੇਸਚੇ
 ਹੋਨੀ। ਤੁਸੇਖਮਾਲੇਆਖੀਆਜੀ। ਉਹੁਜੇਦਰਗਹਦੇਚਸ
 ਚੇਹੈਨੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗਾ। ਸੁਣਿਗੁਾਈਮਾਲੇਜੀ
 ਨਾਦਿਚੇਦਾਵਾਉਠੀਗਾਈਅਹੋਈ। ਅਤੇਏਦਕਤੇਬਨੁ

ਜੁਠਕਰਜਾਣਦੇਹੈਨੀ ਸੀਤਅਤੇਜੀਵਦੇਵਜੁਠਕਰਿਜਾਣਦੇਹੈਨੀ ॥ ੨੮੨ ॥
 ਹਰਸੂਰੀਨਰਾਜੀਰਖਦੇਹੈਨੀ ਰਿਜਾਕਿਸੇਨੁਨਾਹਿਕਰਦੇ ॥
 ਨਾਦੇਏਹਅਮਲੁਹੈਨੀ ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਨਹਿਅਤਪਾਜੀਤੁਜੀਜੇ
 ਕਹਦੇਹੈਸੋਸਰੋਸਚਹੀਕਹਦੇਹੈ ॥ ਤੁਸੀਐਨਭੁਵਾਈਦੀਸੁਰਤੇਹੈ
 ਬੇਲਹੁਰਾਈਦਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ॥
 ਫੇਰਓਬਾਰੇਖੀਪਠਾਣਸਓਣੀਆਦਾਆਹਾਉਸਹਸੇਖਮ
 ਲੋਦਾਬਹੁਤੁਯਾਰੁਆਹਾਉਹਰੀਪਾਤੀਆਬਹੁਤੁਆਹਾ ॥
 ਉਸਸੇਖਮਲੇਤੇਸਾਹੀਅਜੇਨਾਨਕਤਪਾਰੁਲਾਫਕੀਰਹੈ ॥
 ਭੁਵਾਈਦਾਪਿਆਰਹੈਉਬਾਰੇਖਾਗੁਰੁਨਾਨਕਪਾਸਿਆਈ
 ਆਆਈਕਰਿਆਬੀਸਸਾਲਮਾਅਲੇਨਮੁਨਾਨਕਾਤਾ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਸਲਾਮਅਲੇਕਮਆਉਉਬਾਰੇਖਾ
 ਪਠਾਣਾਤਾਉਬਾਰੇਖੀਕਹਿਅਕਰੁਨਾਨਕਹੀਦੁਕੇਮੁਖ
 ਲਾਮਾਨਾਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਗੀਉਦੇਹੀਦੇਨਚਾਨ

ਕੇਹੋਤੀਥੇਹਾ ਨਾਉਉਸਕਾਜੇਮਿਟੈਨਾਜਾਇ। ਨਾਨਕਅ
ਸਾਬਿਰਏਕਬੁਢਾਇ। ਨੀਂਦੁਜਾਇਸਮਾਨੇਜਲਤੇ। ਮੁਸਲ
ਮਾਨਗੋਰਘਰਿਕਰਤੇ। ਦੇਨੈਕੁਲੇਗਾਨਪਾਇਆ। ਉਨਤਿ
ਦੁਇਨਤੁਰਕਕਹਾਇਆ। ਉਨਕੋਕਿਸਨਉਨਕੇਮਹੀਮਦਧੁਰ
ਇਨਸੁਝੈਦੇਨੈਅਹਮਕਾ। ਮਿਹਰਇਨਾਇਤਾਜੇਸੁਕਰੇਬੁਢਾਇ।
ਨਾਨਕਤਪਾਜੈਸਾਸੁਨੀਦਾਬਾ। ਤਪਾਹੀਦੋਖੀਆ। ਤਪਾਜੀ
ਪਾਉਧਾਰਨੀਕਾਲੇ। ਹਮਤੁਮਾਰੇਪਾਉਚੁਮੇ। ਉਧਾਰੇਆ
ਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਪਾਉਚੁਮੇ। ਅਤੇਅਖੀਤੇਹਬਠੇਗੇ। ਪੈਰਤੇ
ਤਬਕਰਤਾਉਧਾਰੇਖੀਵੈਦਾਤੇਵਠਲਗਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕ
ਕਹੀਆਗਾਈਉਧਾਰੇਖੀਛਕੀਰੇਕਾਓਗਰਾਕਧੂਲਕਰਕੇ
ਜਾਵੇ। ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹੀਆਤਪਾਜੀਉਗਰੇਕੀਕੁਛੁਹ
ਜਤਨਹੀਰਹੀ। ਹਮੇਰੇਆਪਣੇਦਿਲਮੇਇਉਹੀਜਾਨੈਆ
ਹੈ। ਜੇਹਮੇਬੁਢਾਇਕਦੀਵਾਰੁਪਾਇਆ। ਹਮਾਰੇਦਿਲਤੇਸ

ਕਉ ਠਿਗਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕਰੀ ਕਹਿ ਆਖੀ ਜੀ। ਤੁਮਾਰੇ
 ਉਪਰਿ ਖੁਦਾਈ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜੀ। ਤੁਹੁ ਈ ਹੈ। ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ
 ਅਗ। ਜੀ। ਤੁਮਾ ਠਿਗਿ ਆਏਗੇ। ਅਬ ਤੁਮ ਉਤ੍ਰ ਸੁਖ ਸੀ ਕਰੋ।
 ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕਰੀ ਆ। ਤੁਮ ਕੇ ਖੁਦਾਈ ਕੀ ਕਰ ਸੁਖ ਸੀ ਹੈ।

੨੮੩

ਤਾਗੋ ਬਹੁ ਬੁਝੈ ਦੁਹਰੁ। ਸਾਸਿ ਹੁੰਦੁ ਰਹੈ।
 ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ। ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ।
 ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ। ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ।
 ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ। ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਸਾਹਚੁ।
 ਉਠਾਉਗੇ। ਤਾਸੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਸਕੀ ਤੂੰ ਤਰੀ ਫਕਰ ਤਾਉ।
 ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਆਸੇ ਕੀ ਖੁਦਾਈ ਕਉ ਉਠਾਵਉਗੇ।
 ਉਹ ਤੇ ਖੁਦਾਈ ਹੈ। ਤਾਸੇ ਕਹਿ ਆ ਅਰੇ ਪਠਾਨ ਤੂੰ।
 ਦੁਕੀ ਤਰੀ ਫਕਰ ਤਾਉ। ਤੂੰ ਦੁਕਉ ਖੁਦਾਈ ਕਰ ਤਾਉ।
 ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿ ਆ। ਸੇਖ ਜੀ ਉਹ ਤੂੰ ਦੁਖ ਤੇ ਸਲਾਮਤ।

ਤੇ ਨੇ ਫਰਕ ਹੈ। ਓਹ ਤੇ ਬਾਨੀ ਨ ਸਭੁ ਦਾ ਏ। ਓਹ ਬਾਤ ਸ
 ਮਾਇਕਰ ਕਰੇ। ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਰੇ ਤੇ ਲਾਜ ਮਹੇ ਤੇ। ਤਾਸ
 ਹ ਅਦੁਹ ਮਨਹੁ ਸਾਖਾ ਧਾਧ ਧਰ ਪਠਾਨ ਕਾਹੀ ਸੀ ਘੇਰ
 ਫੁਨਾਹੀ। ਤਾ ਅਗਲੇ ਰਲ ਕਉ ਬਾਰੇ ਖੀ। ਏ ਕਰੇ ਜਾਉ
 ਰਾਬਾ ਫਤੇਦਾਰ ਜਾ ਸੇਲਾ ਦਾ। ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਧਾਸੀ
 ਲੈ ਆਇ ਅਗਾ ਅਗਨੀ ਅਗੇ ਗਏ ਉਸਾ। ਅਤੇ ਪੈਰ ਤੇ
 ਬਰਖ ਕਰ ਅਪਣੇ। ਤਾਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਫੇਰੇ ਉਸਾ। ਅ
 ਤੇ ਪੈਰ ਤਾਹੁ ਰੁਨਾਨ ਕਕਹੀ ਅਗਾਸੀ ਅਜੀ। ਖੁਦਾ ਏ
 ਰਲਾ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਏ ਅਪਣੇ ਨਉ ਦੀਸੀ ਹਰ
 ਕਰੇ। ਅਤੇ ਜੀ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਆਹੇ। ਅਸਾਨ ਅਜੇ
 ਹੇਠਿ ਚੇ ਕਪੜੇ ਨਾਹੀ ਲੋੜੀ ਦੇ। ਅਸਾਨ ਏ ਹਰੇ ਜਾ
 ਪਹੁੰਚੇ ਆ। ਅਸਾ ਤਸਾ ਕਾਹੀ ਤਾ। ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਖੀ
 ਕਾਹੀ ਆ। ਤਪਾਜੀ ਹਮ ਕੇ ਖੁਦਾ ਏ ਪਾਸ ਬਖਸਾਉ ਤੇ।

ਕੇਸਰੀ ਤੇਰੇ ਦੇਹ ਜੇਰੇ ਜਾਏ ਸਤੁ ਮਾਗੀ ਇਨਾਇਤ ਮੇਰਾ ਭਾਏ ॥ ੨੮ ॥
 ਯਹ ਧਾਤੁ ਮਾਗੀ ਹੈ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੁਈ ਬਾ
 ਲਾ ਦਰਜੀ ਨੂਸਦਾ ਜੇਚਾ ਦਰਸੀ ਦੇ ॥ ਅਤੇ ਉਧਾਰੇ ਖੀਅ
 ਸਾਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ॥ ਤਾਬਾਲਾ ਦਰਜੀ ਨੂਸਾ ਦੇ ਲੈਆਇਆ ॥ ਤਾ
 ਦਰਜੀ ਆਇਸਾ ਬੋਲੇ ਆਦਰਜੀ ਅਗੇ ਰੇ ਜਾ ਪਾਰਿਆ ॥
 ਦਰਜੀ ਰੇ ਜਾਗੀ ਹੈ ਆਦਰਜੀ ਕਹਿਅ ਜੀ ਗਜਸੇ ਲਾਏ ॥
 ਅਤੇ ਸਾਇਆ ਅੰਦਰੇ ਲਾਸਾਇਆ ਹੈ ॥ ਜੇਕੁ ਆਖੇ ਸੇ ਦੇਹੁ
 ਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਅ ॥ ਕੁਲਾ ਕੁਈ ਦੁਇ ਚਾਦ
 ਗਾਹੇ ਸਾਨੀ ॥ ਤਾਦਰਜੀ ਕਹਿਅ ਜੀ ਦੁਇ ਚਾਦਰਾ ਹਛੀਆ
 ਜੇਸਨੀ ॥ ਤਾਪਠਾਨ ਕਹਿਅ ਤਪਾਨੀ ਅਜਮੇਨੀ ॥ ਲਾਹੇ
 ਆਇਆ ॥ ਅਜਮੇਨੀ ਉਹੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇਭਟਾਇ ਰੇ ਜਪਾਹੀ
 ਰੀਆਏ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਅ ॥ ਅਖੀਨੀ ਕਹੇ ਸੇਖਾਅ
 ਦੁਹਮਾਨ ਦੀਖਬਰਾ ॥ ਕੁਈ ਬਾਰੇ ਖੀ ਕਹਿਅ ॥ ਤਪਾਨੀ ਤਮ

ਕੇਸਰਕੁ ਛੁਰੇ ਸਨਏ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਸੇ ॥ ਖਰਮਾਰੇ
 ਉਪਰਿ ਬਹੁਤੁ ਗੁਸੇ ॥ ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਖੀਕਾਰੀ ਅਗਾਤ ਪਾਜੀਉ
 ਹੁਫਕੀਰ ਕਹਾਵਤੇ ॥ ਪਰੁ ਛਕੀਰੀ ਦੂਰੀ ॥ ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਖ
 ਕਹਿ ਆਜੀਕੀ ਆਕੇ ॥ ਜੇ ਉਨ ਕਹੀ ਐਸੇ ॥ ਕੀਉ ਕਰ ਕਹੇ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਖੀ ॥ ਜੀਨੀ ਸੰਗ ਕਹੇ ॥ ਮੁਲਹਾ ਜਾਨਾ ॥
 ਰਖਣਾ ॥ ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਖੀਕਾਰੀ ਅਤਪਾਜੀ ॥ ਅਗੇ ਸੇਉ ਕਹੇ
 ਬਾਗਾ ॥ ਕੀਆ ॥ ਹੁਕੀਤ ਹੀ ਛਕਰਤਾ ॥ ਮੇਕਹਿ ਆਉ ॥
 ਹਿੰਦੁ ਅਗੇ ਸਭਾ ਮਾਨ ਦੇਨੇ ॥ ਛਕਰ ਕਹੇ ॥ ਉਹ ਬਾਜੀ ਸਭੁ
 ਘੋਰੀ ਸੁਗਤੀ ॥ ਅਗੇ ਸੇਸਾ ॥ ਖਾਧਾ ॥ ਪਰੁ ਉਸ ਕਾ ਚਲੇ ॥
 ਛਨਾ ॥ ਅਗੇ ਅਉਰੁ ਕਹੀ ॥ ਜੇ ਉਠਾਇ ਦੂਰ ਕਰੇ ॥
 ਮੈ ਅਗੇ ਸੇਉ ਛਿਓ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਤੁਕਿ ਸਕਉ ਉਠਾਵੇ ॥ ਗਾ
 ਵਹੁਤੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਤੇ ਅਗੇ ਚਪਕਾਰੀ ਰਹਿ ਆਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ
 ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆਗਾ ॥ ਗਾਈ ਬਾਣਾ ਜੇ ਚਲੇ ॥ ਤਾਸੇ ਖਰੀ ਛੁਕ

ਨਿਸਾਹਿ ਆਵੀਏ ਤਾਬਾ ਲੇ ਆਖਿ ਆਜੀ ਰਹੇ ਓਧਾਰੇ ॥ ੨੮੫ ॥
 ਕਹੀ ਆਗੁ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਕੇ ਰੀਸਾ ਬਲੇ ਚਲੀਓ ਤਾਗੁ ਰੁਨਾ
 ਨਕ ਕਹੀ ਆਪੀ ਜੀ ਤੁਮ ਆਹੇ ਰੇ ਲੋ। ਹਮ ਪੀਛੇ ਆਵੇ ਤੈ।
 ਤਾਓ ਧਾਰੇ ਕਹੀ ਆਜੀ ਕੁਛ ਓਸ ਕਾ ਹਮ ਕੇ ਰੁਪ ਤੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੁਨਾ ਨਕ ਕਹੀ ਆਰੁ ਕੀ ਆਪ ਤੈ। ਪਰੁ ਫਕੀਰੀ ਕਾ ਪੇਦ
 ਦੈ। ਯਹ ਅਵਧੈ। ਤਾਓ ਧਾਰੇ ਖੀ ਕਹੀ ਆਜੀ ਏਹੁ ਬਖ
 ਸਸੀ ਸਖੁ ਦਾਇ ਤੁਮ ਕੇ ਕਹੀ ਤੈ। ਤਾਓ ਧਾਰੇ ਖੀ ਅਗੇਗ
 ਏ ਆਜੀ। ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਸਾ ਪੀਛੇ ਗਏ।
 ਗਏ ਲਹੁ ਰਾਈ ਦਾ ਹੁਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।
 ਅਗੇਸਾ ਹੁਤ ਦੁਹਮ ਲਪਾ ਲਕੀ ਵੈਰ ਅਸਵਾਰੁ ਹੋ ਏ ਆਗੁ।
 ਤਾਲੇ ਕਾ ਕਹੀ ਆਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਇ ਆਹੈ। ਤਾਸੇ ਬ
 ਕਹੀ ਆਰਹੈ। ਤਾਲੇ ਕਾ ਕਹੀ ਆਜੀ ਓਹੁ ਦੇਖੇ ਆਵ
 ਤੈ। ਤਾਸੇ ਬਕਹੀ ਆ ਅਸਵਾਰੀ ਆਕੁ ਫਕਰੇ। ॥

ਦੇਖਾਸਕੀਖੜੀਆਹੀਜੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਰੇਟਾਕੀ
 ਤੀਸੇਖਅਗੇਦਸਤਪੇਸੀਲੀਤੀਅਤੇਮੁਹਬੀਕਾਰੀਉ
 ਸਤਪਾਖੇਰਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗਾਖੇਰਹੈਪਰਨਾਹੀ
 ਖੇਰਾਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਅਗਾਤਪਾਖੇਰਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਹਿਅਪੇਰਹੈਪਰਨਾਹੀਖੇਰਾਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਅਤ
 ਪਾਖੇਰਹੈ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਪੇਰਹੈਪਰਨਾ
 ਹੀਖੇਰਾਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਅਤਪਾਫਾਹਾਕੀਆਗਾਖੇਰ
 ਹੈਪਰਨਾਹੀਖੇਰਾਮੁਝਕੇਹੈਰਾਨਗੀਲਗੀਹੈ। ਤਾਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਅਗਾਸੇਖਜੀਖੇਰਹੈ। ਇਸਦਾਸਤਨਾਹੀ
 ਖੇਰਾਜੇਤੁਮਕਹਿਅਉਠਾਇਏਵੈਗੇ। ਤੁਮਾਰੀਕੁ
 ਓਲਸੀਜਾਹਗਾਹਮੇਰੇਕੀਹੈ। ਸੇਤੁਮਤਮਾਰੇਪਾਸਿ
 ਤੇਛੁਡਾਇਲੇਵਢੀ। ਸੇਖਕਹਿਅਤਪਾਕਓਲਕਹਤਾ
 ਹੈ। ਜੇਕਹਤਾਹੈਸੇਝਖਮਾਰਤਾਹੈ। ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਅਗਾ।

ਫੇਰ

ਕੀਉ ਸੇਖ ਤੂੰ ਕਹਤਾ ਬਾ ਜੇ ਕਿਆ ਹੀਂ ਦੁਕੀ ਤਰਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥੨੮॥
 ਓਠਾ ਏ ਦੇਵੈ ਗੋ ਅਬਾ ਕੀਉ ਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿ ਆ
 ਹਮ ਜਾ ਲੈਤ ਪਾ ਜਾਣੈ ਤੁਝ ਕੋ ਕੀ ਆਪ ਹਰਤਾ ਬਾ ਹਮ ਦੇ
 ਨੇਠ ਕੀਰ ਹੈ ਆਪ ਸਮੇਸ ਮਥੁ ਲੇਵੈ ਗੋ ਤੂੰ ਆਪ ਲੇਵੈ
 ਕਾਲੇ ਧੈ ਠਾਰਹੁ ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਬੀ ਕਹਿ ਆ ਹਮ ਗਾਇ ਕਾ
 ਨ ਤਪੇ ਕੇ ਸਾ ਬਹੈ ਹਮ ਤਪੇ ਕੇ ਮਰੀ ਦੋ ਐਸਾ ਕਲਾਪੀ
 ਛੇ ਮਰਨਾ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਖੀਜੀ ਹਮ ਅਰੁ ਦੇ
 ਹਠ ਕੀ ਰੁਝੈ ਤੁਮੇ ਏ ਸੇਤ ਗਾਚਾ ਹੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇਖ ਗੁਸਾਖਾ
 ਪਾ ਗੁਸਾਖਾ ਏ ਕਰੀ ਬੀ ਲੀਆ ਕਹਤ ਪਾ ਤੂੰ ਹੀ ਦੁਕੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀਆ ਨਾਹ ਮਹਿ
 ਦੁਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਨੈ ਧੀ ਚ ਬਸੈ ਸੈਤਾਨਾ ਏ ਕੀ ਏਕ
 ਏਕ ਸਧ ਹਨਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾ ਲੀਪੀਰ ਅਦੁ ਹਮਾਨਾ ॥੨९॥
 ਵਾਰੂ ਲੇਤੈ ਕਪ ਛਾਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਸੇਖ ਅਦੁ ਹਮਾਨ ਕਹਿ ਆ

ਸੁਣੇ ਤੇਗ ਮਜਬਾ ਕੀ ਆਹੈ । ਤਾਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਰਹੀ ਆਮ ਜ
 ਬਹਮਾਗ ਸਚਾਨਾਮਾ । ਜੀ ਨਿਏ ਕਤੇ ਕੀਏ ਅਨੇਕ ਉਪਾਏ
 ਪੂਜੀ ਸਚ ਸਚ ਦੁਪਾਗੁ । ਦੁਜਾ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ਭੁਆਗੁ ਜੇ
 ਆਇ ਆਸੇ ਚਲਣੁ ਤਾਗੁ । ਤਿਸ ਪਰ ਨ ਜਰ ਰਹੈ ਗਾਏ
 ਗਾਸ ਚੁਖਦਾ ਏਈ ਦਾਹੈ ਜੂਠਾ । ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਫਿਰੇ
 ਸੁਝੁਠਾ । ਸਾਣਿ ਪੀਰ ਦਾਹੈ ਮੈ ਨਹੀ ਖੁਦਾਈ । ਨਾਨਕ
 ਦਸੇ ਸਚੇ ਰਹਾ । ਤਾਏ ਰਸੇ ਖਾਏ ਦੁਹਮਾਨ ਕਹੀ ਆ ।
 ਕੇਉ ਜੀ ਖੁਖਦਾ ਏ ਕੋਈ ਆਹੈ । ਸੋ ਕੁਛੁ ਨ ਹੀ । ਤਾਗੁ
 ਰੂਨ ਨ ਕਰਹੀ ਆਜੇ ਖੁਦਾ ਏ ਕੋਈ ਆਹੈ । ਤਿਨਾ ਪੀਆ
 ਰਾ । ਏਲੇ ਮੇਘਾ ਸਤ ਏ ਕਕਰਾਗਾ । ਪੀਛੈ ਪਓ ਨ ਸੁਠ
 ਰੇਖਾ । ਸਰਸੁ ਰਤ ਮੈ ਏ ਕੋਰੇਖਾ । ਜਗਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਹੋਇ
 ਸਲਾਮੀ । ਖਾਹੀ ਗਲਾ ਲਜ ਰੁਤ ਜੇ ਹਗਾਮੀ । ਸੇਖੀ
 ਦਾਦਰਗਾ ਹਮੇਖਾ । ਏਕ ਕੀ ਸੀ ਫਤਿ ਦੂਜੇ ਤੇ ਫੁਗਾ ।

ਨਨਕ ਕਹੈ ਸੁਲ ਪੀਰ ਅਦੁ ਹਮਾਨਾ ਏਕ ਬੁਧਾਈ ਦੂਜਾ ਸੈ
 ਤਾਨਾ ਤਾਠੇਰ ਅਦੁ ਹਮਾਨ ਕਹਿ ਆਸੁ ਲਤੈ ਤਪਾ ਤੇਰੀ
 ਨਜ ਰਿਤ ਲੇਕੇ ਏਨਾ ਹੀ। ਆਵਤਾ ਤਾਠੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿ ਆਨ ਦਰਿ ਹਮਾਨੀ ਸਰ ਤੇ ਦੂਰੀ। ਜਾਹ ਖਾਲ
 ਕਤਰ ਰੇ ਗੁਜਰੀ। ਦਸ ਏਕ ਕਟੀ ਭੂਲ ਨ ਜਾਇ। ਐ
 ਸਾਦੀ ਆਗੁ ਬਤਾਇ। ਖਾਲ ਕਏ ਕਸਰ ਕੀ ਏਈ
 ਟੋਹ ਜੀ ਸਪਰ ਰਹਮ ਸੋ ਕੀਸੀ ਨਿੰਦੇ। ਸਰ ਕੇ ਜਾ ਲੈ ਆ
 ਪਤੇ ਰਲਾ ਸੇਈ। ਗੁਨ ਰੁਖਾ ਲਕ ਦਰਖ ਲਾ। ਸੁਣਿਖ
 ਜੀ ਨੀ ਆਪੁ ਪਟਾਇ ਆ। ਕਹੈ ਨਨਕ ਖਾਲ ਕਾ ਤਿਨ ਪ
 ਏਈ ਆ। ੧॥ ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿ ਆਸੁ ਲਨਾਨ ਕਤੈ ਨ ਦੂਰੀ
 ਏਨਾ ਏਤੁ ਹੀ। ਜੈ। ਅਰੁ ਹਮ ਕੇ ਦੀ ਦਾਰੁ ਦੀ ਆਕਰੇ।
 ਸਿਹਰਵਾਨ ਗੀ ਕੀ ਤਾ ਕਰੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ
 ਸੇਖ ਜੀ ਦੂਰੀ। ਸਿਹਰਵਾਨ ਗੀ ਏਗਾ ਏ। ਜੇ ਕੀ ਤੇਨ

ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਦਾਵਾ ਕੀਸੇ ਨਾਲ ਬੀਨ ਨਾਨਾ
 ਜੇ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ ਸੇ ਸਭਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਹੁਨ ਕੇ
 ਦੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਕੇਈ ਮੰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੁ। ਜੇ
 ਹੁ ਖੁਦਾਇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਤਾ ਸੇਖ ਅਦੁ
 ਮਾਨ ਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਗ ਤੇ ਸਭ ਕੇ। ਕਹ ਲੇ ਲਗਾ
 ਹਾ ਕਉ ਕਛ ਹੁ ਸਤਾ ਕੀ ਪਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸਕੁ ਮੰਕੋ ਮਾਫਕ
 ਰਹੀ। ਤਾ ਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆ। ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਪੈ ਆਹੀ ਆਵੈ। ਚੇ ਹੁ ਸਤਾ ਕੀ ਆ ਕੇਈ ਨਾ ਹੀ ਹੁ
 ਈ। ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਈ ਕੁਲੀ ਆ ਚੁਕੀ ਆਪ ਉਦੀ ਹੈ।
 ਤਾ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੀਸੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਪ ਨੀ ਦੁਲੇਖ ਬਹੁ
 ਦਾ ਰਹੁ ਨਾ। ਓਹੁ ਜੇ ਕੀ ਬੀਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪੈ ਆਹੇ ਕ
 ਹੀ ਆ ਹੈ। ਜੇ ਸਤੁਰ ਸੇ ਸਲਾਹ ਹੈ ਜਾ ਕੇ। ਸਦਾ ਲਖ ਖੇ
 ਰੀ ਬਰਤਾ ਕੇ। ਸੇਕ ਜੇ ਕਹੀ ਆਹੀ ਕੋਟ ਅਠਾ ਸੀ।

੭
 ਛਪਨਕੋਇਕੁ ਕੀਖੇਲਖਾਸੀ। ਬਾਬਮੇਗਰੀਬਕੀ ੨੮
 ਕੇਗੁਜਰਾਵੈ। ਮਜਲਸਦੁਰਿਸੈਕੋਪਾਵੈ। ੧। ਰਹਾਉ।
 ਤੇਤੀਸਕਰੇਨੀ। ਲਖੇਲਖਾਨਾ। ਚਖਚਉਗਸੀ। ਟੁਰੇਦਿ
 ਵਾਨਾ। ਬਾਬੇਆਦਮਕਉਕਛਨਜਰਿਦਿਖਾਈ। ਉਨ
 ਕੀਰੁੰਸਤਪਨੇਰੀਪਾਈ। ੨। ਦਿਲਖਲਹਜਾਲਜਾ
 ਕੇਲਰਦਰੁਬਾਨੀ। ਛਾਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ। ਦੁਨਿਅ
 ਦੇਸਰੇਸਹੈਲੋਈ। ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੇਈ। ੩।
 ਤੁਮਦਤਿਹਮਦੀਨਕਿਖਾਰੀ। ਏਹੁਜੁਬਾਬੁਹੋਤੁਬਜ
 ਗਾਰੀ। ਕਹਤਕੀਧੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ। ਆਪਨੇ
 ਸੀਗੀਗਖਹਮਨਾ। ੪। ੧। ਸੁਨਸੇਖਜੀਜੇਖੁਦਾਇ
 ਦੇਪੀਆਰੇ। ਤੀਨਾਨਖੁਦਾਇਦਾਖੇਛੁਟੈ। ਅ
 ਠਿਪਹਰਾਦਿਲਤੇਰਹਦਾਹੈ। ਉਹਕਦੀਤਗਾਫਲੀਨਾ
 ਹੀਕਰਦੇ। ਤਾਸੇਖਅਦੁਹਮਾਨਕਹਿਓ। ਅਸੀਨਤਪਾਜੀ।

ਜੇਕੁਛ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੇ ਦਰਸਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਉ ਬਾਰੇ ਖੀ ਕਹਿ
ਆਕਿਉ ਸੇਖ ਜੀਤਯੋ ਕੋਊ ਠਾਵ ਤੇ ਬੇ। ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿ
ਆਉ ਬਾਰੇ ਖੀ ਹਮ ਜਾਣ ਤੇ ਬੇ। ਜੇ ਅਉਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋ। ਬੁਤ
ਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰ ਤੇ ਹੋ। ਸੇ ਯਹ ਕੀ ਕਰਤਾ ਹੋਗਾ। ਅਤੇ ਹਮ ਕ
ਉਮਦਾ ਮਤ੍ਰਾ। ਜੇ ਯਹ ਬੰਦਾ ਬੁਦਾਇ ਕਾ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਸੇਖ ਪਸੋ ਵੇਦਾ ਤੇ ਇਤਾ। ਪਰੁਪਠਾਣ ਛੇਡੇ ਨਾਹਿ। ਨੂਇ
ਦਿਨ ਉਬਾਰੇ ਖੀ ਦੇਖਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਹਿਤਾ।

ਪਾਥੇ ਕਹੁ ਕਾਈ ਦਾਰ ਕੁਰੁ। ਸਾਖੀ ਹੋ ਕੁਰੁ ਕੀ।
ਤਾਹੀ ਸਾਹਿਬ ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਥੇ ਕੀ ਠੇਕ ਆਇ ਅ
ਆਇਸਾ ਤਾਚੇ ਨੀ ਨ ਦਰਸਨੁ ਦਿਤੇ ਸੁ। ਤਾਫੇਰ ਮਾਤਾ ਮੀ
ਵੇਤ ਬੇਗਾਇਆ। ਤਾ ਅਗੇ ਮੀ ਵੇਤ ਪੈਗ ਤੇ ਦੁਹਿ ਪਈ।
ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੀਤਾ। ਮੀ ਵੇਤ ਤੁਅਸਾ ਬੇਰਹ ਦੀ
ਨਜਰ ਨਹਿ ਪਉਈ। ਤਾ ਮੀ ਵੇਤ ਕਹਿਤਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕਾਗਾ।

ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮੰਦ ਬੀਏ ਤੇ ਰੇ ਵੇਰੇ ਗੁਗਾ ਹੋਇ ਨੀ॥ ੨੮੬
 ਦੇਖੇ ਮਨਾਵਿ ਚਾਹੀ ਨਤੀ ਕਰ ਦੀਹੋ ਹੈ॥ ਸਤ ਵਰੇ ਮੰਦ ਤ ਜੀਵੀ॥
 ਦੁਇ ਪੀਅਹੋਈ ਆ॥ ਵੇਰੇ ਪਾਰਿ ਲਗੀ ਆ॥ ਫੇਰ ਜੁਤੀ
 ਸਰੀ ਵਾਰੀ ਪਰਸਤ ਹੋਈ ਚਲਾਨਾ ਕੀਤਾ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤ
 ਆਜਨੀ ਕਿਰਤਾਰ ਅਗੇ ਕੀਤੀ॥ ਪਰੁ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਲੇਵਾ ਸਾਹਿ
 ਬੁਨਾਮੀ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਦਾਸ ਹੋਇ ਆ॥ ਆਖ ਨੁਲ
 ਗਾ ਕਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾਇ ਕਉ ਓਇ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਆਵੀ
 ਏ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖੀ ਅਜੀ ਕੀ ਪਰ ਦੀ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਹਿ ਆ ਕਾਈ ਬਾਲਾ॥ ਓਚ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਦੀਹੋ॥ ਪਰੁ
 ਵਰਾ ਫਕੀਰ ਹੋ॥

ਬੇਸਹੁਕਾਈ ਵਰਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਤੋਰ ਬਲੀ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਦੇਵੈ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਦੀ ਓਚ ਨ ਚਲੇ॥ ਗਾਏ॥ ਜਾ
 ਵਰੀ ਵੇਲਾ ਹੋਇ ਆ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਹੀ ਆਉ ਨਾ ਵਲ

ਲਗੇ। ਤਨਾਵਾਇਆਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਇਕਾਸੈਦੀਨਾਵਾ
 ਆਗਾ। ਜਾਨਾਵਨਸਰੋਤ। ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਬਾਲੀਉਚਰੀ
 ਗੁਰਮੁਖੀਨਾਦੇਗੁਰਮੁਖੀਦੇਵੇਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰੀਆਸਮਾਈ।
 ਗੁਰੁਈਸਰਗੁਰੋਰਖਬਰਮ। ਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ। ਜੇਹੁ
 ਉਜਾਲਾਅਖਾਨਹੀਕਹਲਾਕਥਨਨਜਾਈ। ਗੁਰਾਏਕਦੇ
 ਹੁਬੁਝਾਈ। ਸਰਾਨਜੀਅਕਾਇਕਦਾਤਸੇਮੈਵੈਸਰ
 ਆਨਜਾਈ। ੧। ਤੀਰਥੀਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਕਾਵਾਵੇਲੁਕਾਠੇ
 ਬਿਨਾਇਕਰੀ। ਜੇਤੀਸੀਰਥੀਉਪਾਈਵੇਖਾਵੇਲੁਕਰਮਾ
 ਕਿਸੀਲੈਲਈ। ਅਤਾਵੇਰਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਲਕਜੇਏ
 ਕਗੁਰਕੀਸੈਖਸੁਲੀ। ਗੁਰਾਏਕਦੇਹੀਬੁਝਾਈ। ਸਰ
 ਨਾਨਾਅਕਾਇਕੇਦਾਤਸੇਮੈਵੈਸਰਆਨਜਾਈ।
 ੨। ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਸਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ। ਉਤਨ
 ਉਤਨਕੁਲਸਬਕੇਵੇਦਕਹਾਏਕਧਾਤਾ। ਲੇਖਾਹੋਏ

ਤਾਲਿਖੀਐ ਅਧੇ ਜਾ ਲੈ ਆਪਾ ॥ ਪਾਇ ਕਰੁ ਜੀ ਰੋਲ ਖੋਜੇ ॥
 ਥਕ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸਾ ॥ ਏਤਹੁ ਪਾਤਿ ਪਉੜੀ ਆਚ ਸ੍ਰੀ ਐ
 ਜੇਇ ਵਿਕੀਸਾ ॥ ਜੁਲਿਗਲਾ ਆਕਾਸ ਜੀ ਕੀ ਟਾ ਆਈ ਰੀਸਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਰਹਿ ਪਾਈ ਐਕੁ ਨੈਕੁ ਜੀ ਰੀਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਰੁ ਰੀਝਾ ਟੀਬ
 ਹੁਤੁ ਹੋਈ ॥ ਪਹੁੰ ਸਿੰਦੀ ਦੁਹਾ ਜਾਹਗਾ ਅਟਾਕੈ ਆਗਾਇ ਕਰੁ
 ਗੁਮਾਖੀ ਤੇ ॥ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਤੇ ॥ ਤਾਕੁ ਰੁਨਾਨ
 ਅਤੇ ਬਾਝਾ ਦੇਵੈ ਨਾਦ ਦੇਹੇ ॥ ਅਤੇ ਸਿੰਦੀ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪਾ
 ਸਗਾਇਆ ॥ ਪੀਰ ਅਗੇ ਬੋਲੀ ਆਪੁ ਛੈ ਆਬ ਚਾਦਿਨ
 ਕੈ ਉਚਾਨੈ ਉ ॥ ਤਾਸਿੰਦੀ ਆਖੀ ਆਜੀ ਦੇ ਪੀਰ ਸਲਾਮ
 ਜੀ ॥ ਮੇਨੁ ਰੀਕੁ ਹੋਗ ਨਹਿ ਲਗੀ ॥ ਪੀਰ ਕਹੀ ਆਪ ਥਾ ॥
 ਕੇਹੀ ॥ ਤਾਸਿੰਦੀ ਕਹੀ ਆਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ॥ ਰੀਕੁ ਜੇਹੀ ਦੁ
 ਫਕੀਰ ਦਰੀਆ ਉਦੈ ਨਾਦ ਦਾ ਆਉ ॥ ਸੋ ਉਸ ਬਕਾਉ
 ਜੇ ਬਾ ॥ ਕੀ ਆਉ ॥ ਸੋ ਕੁਛ ਰਾਬ ਰਿ ਆਉ ॥ ਤਾਟੇਰ ਪੀਰ

ਪ੍ਰਾਣਿ ਭਾਥ ਚਾਕੇਗਾ ਤਾਸੀ ਦੀ ਕਾਉ ਆਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ
 ਗੁਰਸਾਕਰੇ ਚਉਦਾ ਬਕ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨਾ ਦੇ ਚਰੀ ਚਉਦਾ
 ਲੀਖੇ ਹੋਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਧੁ ਫਾਨ ਬੋਲੀਆ ਜੋ ਲਖ ਹੀ
 ਲਖ ਕਹੇ ਹੋਨੇ ਮੇਨ ਤਾਤ ਦੀ ਦੀ ਹੋ ਗਨ ਹੀ ਹੋ ਤਾਫੇਰ ਪੀਰ
 ਪ੍ਰਾਣਿ ਭਾਥ ਚਾਉ ਹੀ ਹੋ ਫਾਨ ਕੀ ਗਾ ਕੇ ਬੋਛਾ ਰੀਓ ਤਾਫੇਰ
 ਸੀ ਦੀ ਆਖੀ ਅਜੀਦ ਹੀ ਆਉ ਦੇ ਚ ਛੁਡੇ ਆਹੇ ਤਾ
 ਫੇਰ ਪੀਰ ਆਖੀ ਅਜਾਇ ਬਚਾਉ ਨਾਨੁ ਸਾਦੀ ਲੀਆ
 ਓ ਤਾਸੀ ਦੀ ਸਦਨ ਚਾਲੀ ਆਗਾ ਅਗੇਰ ਹੁਾ ਦੇ ਚਰੀ ਸੀ
 ਲੋ ਤਾਸੀ ਦੀ ਕਾਉ ਆਚਲੋ ਦਰਵੇਜੇ ਮੇਨ ਪੀਰ ਤੁਸਾਨੁ
 ਸਦਾ ਹੋਇ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੀ ਆਚਲੁ ਦਰਵੇਜੇ
 ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੀਰ ਦੇ ਦੀ ਦਾਰਨ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤਾਉ ਹੁਸੀ
 ਦੀ ਦੁਹਨ ਲੇ ਗਾਇ ਆਗਾ ਅਗੇ ਪੀਰ ਉਤੀ ਕਵਾਨ
 ਬੋਠ ਆਗਾ ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੀਓ।

ਤਾਪੀਰ ਅਗੇ ਪਾਛਿਆ। ਉਤੇ ਸੀਟੇ ਪੀਰ ਅਤੇ ਇਤੇ ਅਚ ॥ ੨੯੧ ॥
 ਇਨੀ ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕ ਕਹਿਤਿਆ। ਗਲੀ ਅਪਾਰੁ ਸੀਦੀ
 ਅਜੇ ਮੰਗੇ ਸੇ ਦੇਨ। ਤਾਪੀਰ ਸਯਾ ਵਜਾ ਲਾ ਲਵ ਸਤ ਪੇ
 ਸੀਲੀਤੀ। ਅਤੇ ਮੁਹਬੀ ਬਚਨ ਕਹਿਉ ਸੁ। ਯਾਰ ਸਲ
 ਮਾਘਰਾ ਖੁਦਾਈ ਸਚੁ ਚਉ। ਵਰਗਾ ਹੁਕਿਆ ਬਸੇ ਖਾ
 ਆਖੁ ਸੁਨਾਈ ਸਚੁ ਮੁੰ। ਤਾਗੁਰੁ ਨ ਕ ਕਹਿਤਿਆ ਸੇਖ
 ਸੁਨਾਉ ਸਚੁ ਅਤੇ ਵਰਗਾ ਹੁਸੇ ਹਨੀ ਸਚੀ ਅਗਾ। ਸੁਠਿਆ
 ਨਾਹੀ ਠਾਉ। ਫੇਰਿ ਚਉ ਗਾਜੀ ਸਟੀ ਅਗਾ। ਤਾਫੇਰੁ ਸੀਦੀ
 ਬੋਲਿਆ। ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੀ ਵੇਰਹਿ ਗਈ।
 ਅਤੇ ਤੁਸੀਆ ਪਲੇਟੀ ਚਪਰ ਚਗਾਏ। ਤਾਪੀਰ ਕਹਿਤਿਆ
 ਬਰਾਤੀ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੋ। ਤਾਸੀਦੀ ਅਗਾ ਬੀ ਅਖੁਸਾ
 ਕੀਚਉ ਦਾ ਆਖੋ। ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਪੈਕੀ ਬਰਕੀ ਚਉਦਾ
 ਆਖੋ। ਅਤੇ ਏਸ ਵਰਦੇ ਸੁਲਖ ਹੀ ਲੁਖ ਆਖੋ।

ਮੇਰੀਉ ਆਖਦਾ ਆਗਾ ਦੇਖਾਏਹੁ ਜੁਠਾਹੇ ਕੇਤੁ ਸੀਜੁਠਾ।
 ਕੇਪੇਕੰਬਰ ਕੁਰਾਨ ਜੁਠੇਹੈ ਨਾ। ਤਾਪੀਰ ਆਖੀ ਆਬ ਚਾਜੁ
 ਠਾਕੇਈ ਨਾਹੀ। ਜੀਨ ਨਾਨੁ ਚਉਦਾ ਦੀਨ ਜਰ ਖੁਲੀਐ।
 ਤਿਨ ਚਉਦੇ ਆਖੋ। ਅਤੇ ਜੀਨ ਦੀ ਠਲਖ ਨ ਜਰ ਖੁਲੀ।
 ਤੈ। ਤਿਨ ਠਲਖ ਹੀ ਆਖੋ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰਦੇਸਾ। ਲਖਾ
 ਦੇ ਅਗੇ ਕੇ ਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾਹਿ ਅਗੇ ਆਖੀ ਅ
 ਤਾਪੀਰ ਆਖੀ ਆਬ ਚਾ ਲਖਾ ਦੇ ਅਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕੀਖ ਬਰ
 ਨਾਹੀ। ਜੀਨ ਬੋਝੇ ਕ੍ਰੀ। ਇਸ ਦੀ ਨਜਰ ਖੁਲੀ ਆਹੀ।
 ਤਿਤਨੀ ਆਖੀ। ਤਾਮੀਦੀ ਆਖੀ ਆਜੀਏਹੁ ਜੇਗੁਰਮੁ
 ਖੀ ਆਖਦਾ ਆਗਾ। ਸੋਕੇ ਆ ਆਖਦਾ ਆਗਾ। ਤਾਠੇਰ
 ਪੀਰ ਪਾਛੇ ਆਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰਦੇਸਾ। ਗੁਰਮੁਖੀਤੁ
 ਸੀਕਿਸਨੁ ਆਖਦੇਹੈ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾਹਿ ਆਖੀ
 ਰਜੀਮੇ ਨਾਹੀ ਜਾਨ ਵਾ। ਤਾਠੇਰ ਪੀਰ ਕਾਹਿ ਆਗਾ।

ਨਨਕ ਦਰਦੇ ਸੁ ਚੋਟ ਨ ਤਿ ਪਾਤੋਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਾਉ ਆ ॥ ੨੬੨ ॥
 ਪੀਰ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਥੇ ਪੁਛੁ ਠਾਇ ਆਤਾ ਤਾਟੋਰ ਪੀਰ ਕਹਾਉ
 ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਦਰਦੇ ਸੁ ਜੇ ਅਸਾਭੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਈ ਯੋਜੀ ਪੁਛੇ
 ਤਾਨੀ ਕਲੇ ਨੀ ਗਰਬੀ ਦਸ ਦੇਵੇ ਸਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਈ
 ਲੇਖੀ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਘੀ ਆ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਛੁ ਠਾਇ ਆਤਾ ॥ ਸੁ ਸਫਟ ਜਾ
 ਲਾਲੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਰੀ ਦਸ ਰੇ ਸਦੇ ॥ ਲਗਾ ਆਖਣੁ ਸੁਣੁ
 ਦਾਇ ਦੇਖੀ ॥ ਏਥੇ ਹੁ ਦਰਦੇ ਸੁ ਅਸਾਭੇ ਤਕੀਏ ਯੋਠੇ
 ਤੈਨੀ ॥ ਅਸੀਏ ਨਾਨੁ ਆਪੁ ਯੋਠਾਇ ਰਲੇ ਆਯੋ ॥ ਤੁਸ
 ਬੋਝੀ ॥ ਯੋਠਾ ਜਕਰ ਜਾਨੇ ॥ ਅਸਾਭੇ ਓਧਿ ਜਰ ਕਰਦੇ ॥
 ਹੋ ॥ ਅਤੇ ਅਸਾਭਾ ਦਾਇ ਆਤੇ ਵੀਏ ਨਾ ਅਗੇ ਓਧਿ ਜਰਨਾ
 ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜੇਕੁ ਆਖਣਾ ਸੋਧ ਜਾਇ ਲੈ ਆਵਣਾ ॥ ਅ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਦੇ ਸੁ ਅਸਾਭਾ ਦਾਇ ਆਤੇ ਵੀ ਤੁਸਾਏ ਯੋਧੇ

ਠਲਾਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀਆ ਪੀਰਤੁ ਸਿਰੀਕੇ
 ਜਾਦੇਹੇ ਤਾਪੀਰ ਕਹੀਆ ਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਾਜ ਬਾਹੁ
 ਲੈਣ ਜਾਦੇਆਹੇ ਤਾਫੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪੁਛੈ ਅਗ ਪੀ
 ਰਜੀਤੁ ਸਿਰੀਕੇ ਜਾਹੁਗੇ ਤਾਫੇਰ ਪੀਰ ਕਹੀਆ ਜੀ
 ਮਕੇ ਜਾਦੇਆਹੇ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਜਾਈਏਪੀ
 ਰਜੀਤਾ ਤੀਪੀਰ ਜਾਹਾ ਗਲੀਧਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਲਾਸੀ
 ਰਤੇਲੀਤੀ ਅਤੇਹੀ ਕਰਸ਼ ਅਸਤਾਵਾਲੀਤਾਗਾ ਅਤੇ
 ਏਕਰਸ਼ ਅਸਾਲੀਤਾਗਾ ਅਤੇਪੈਰੀਕ ਉਸਾਪਈਆ
 ਤਾਪੀਰਚਾਲੀਆ ॥ ਬੋਲਹੁ ਕੁਛ ਏਕੁ ਗੁਰੁ
 ਸਾਖੀਓਰਚਲਾ ॥ ਤਾਧਾਏਅਭੀਆਜੀ ਮਕਾਓਹੋਜੀ
 ਬੇਮਰਦਾਨਾਗਾਈਆਸੀ ॥ ਕੇਕੇਈਹੋਰਮਕਾਹੈ ॥ ਤਾ
 ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹੀਆ ਕੁਛਾਈਧਾਲਾਓਹੋਮਕਾਹਈ
 ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛੈਆਜੀਓਬਹੁਕੇਸਧਾਸਹੁਜਾਧਾ

ਬੁਲੀਆਵਸੀ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਆਸੁਣੁ ਕਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਈਬਾਲਾ ਛਕੀਰੈ ਈਰਗੀਵਾਪੁਰਾਪਰਪੀਰਕਚਾ
 ਤੇਸਾ ॥ ਬੋਲਹੁ ਏਵਹੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰਚਲੀ ॥
 ਤਾਸਯਦਜਲਾਲਜਾਇਜਤਾਜੁਚਾਨੀਆਤਾਇ
 ਕਪਹਾਨੁਨਜਰਆਇਸਾ ਤਾਸਯਦਜਲਾਲਕਹਿਆ
 ਜਾਹਾਜਾਇਸਪਹਾਨੁਨਾਲਗੋਤਾਇਤਪਹਾਨੁਨਾ
 ਰੀਦੇਖਜਾਈਏ ॥ ਤਾਸਯਦਜਲਾਲਕਹਿਆਸੇਜਾਹਾ
 ਜਹਿਸੇਪਹਾਨੁਨਾਲਗਾ ॥ ਤਾਜਹਾਜਾਇਚੇਹੇਕਾਨੀ
 ਲੀਆਯਾਰੋਜੇਸਉਤਰਾਨਾਹੈਸੇਉਤਰਪਏ ॥ ਤਾ
 ਸਯਦਜਲਾਲਉਤਰੀਪਾਇਆਤਾਜਹਾਜਰਵਾ
 ਹੋਇਆ ॥ ਤਾਪੀਰਪਹਾਨੁਨਉਤੇਜਾਇਚਾਨੀਆ
 ਜਾਇਦੇਖੇਤਾਰੁਲੀਆਵਸਤੁਲਬੀਆਹੈਨੀਆ
 ਛੀਸੇਜਾਇਛਾਵਹੋਵਿਬਰੇਪਏਹੈਨੀ ॥ ਪਹੁਰਹੁ

ਵਾਸ ਕੇਈ ਨਹੀ। ਤਾਪੀਰ ਮਨ ਵਿਚ ਨਾ ਤਜੇ ਯਤ ਸਮ
 ਗੀ ਹੈ। ਸੇ ਕੇਈ ਹੁਣ ਵਾਲੇ ਕੁਰੀ ਹੋਸਨਾ। ਤਾਟੇਰ ਅ
 ਈ ਕਰਿ ਜਗਾ ਸਮੁੰਦ ਦੀ ਆਲਤ ਰਾਵਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ
 ਨਾ। ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਮੁੰਦ ਦੀ ਚਮੀ ਹੁਵਸ ਦਾ ਹੋ। ਤਾਪੀਰ ਦੇ
 ਲਾਵੀ ਚ ਗੁਜਰੀ। ਜੇ ਦੇਖੁ ਦਾਇ। ਦੇਹੁ ਕਿ ਆਜੀ ਬੇਲੇ
 ਜੀ ਦਾ ਹੋ। ਤਿਥੈ ਨਹੀ ਦਸਦਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਬੇਲੇ ਜੀ ਦਾ ਨਹੀ
 ਤਿਥੈ ਦਸਦਾ ਹੋ। ਤਾਮੀ ਹੁਵਸ ਲੇਗੀ ਗਇਆ। ਤਾਟੇਰ
 ਪੀਰ ਪਰਾਨੁ ਉਤੇ ਆਇ ਮਲਾਇ ਤਾਵਿਚ ਵਾਜੀ ਆ।
 ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਥੇ ਦੇਵਸ ਕੀਨ ਜੇ ਅਹੁ। ਸੇ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
 ਜਾਤ ਗਾਏ ਫੋਹੈ। ਸਾਇਆ ਉਨਾ ਦਾ ਗਾਰੀ ਆਹੁ।
 ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਥਾਲ ਗਾਤਿ ਸੇ ਪਾਸ ਬਹੁ ਗਾਇਆ। ਉ
 ਨਾਨੁ ਕੁਦਰਾਤਿ ਨਾਲੀ। ਏਛੁ ਕੁਜਨ ਉਤਰ ਦਾ ਆਹੁ।
 ਉਨਾਨੁ ਸਰਨਾਨੁ ਅਹੁ ਰਉਤ ਰਿਅਨਾ। ਏਸ ਨੁਨਾ ਉਤਰ

ਆਗੀ ਸਦੇ ਪਾਸ ਧੈਠਾ ਆਗੂ ਤਿਸ ਜਾਤਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰਦੇਵ ੨੧
 ਨ ਪੁਛਿ ਆਗ ਅਗੇ ਉਸ ਪੁਛਿ ਆਫਲਾਣੇ ਅਗਰ ਉਤਰਿਆ
 ਏਸ ਆਖੀ ਆਜੀ ਉਤਰਿਆ ਤਾਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿ ਆਗ ਪਰਚੇ ।
 ਤਾਏਸ ਆਖੀ ਆਨਾ ਹਿਪਰਚੇ ਤਾਫੇਰ ਉਸ ਪੁਛਿ ਆਗ ਕਿਉ ।
 ਤਾਉ ਸਕਹਿ ਆਜੀ ਹੀ ਕੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਦਰ ਦੇਸ ਆਇ ਆਉ ।
 ਸੇਉ ਸਨੁ ਨਾਹੀ ਉਤਰੇ ਤਾਉ ਸਫੇਰ ਕਾਹਿ ਅਗਰ ਕੀਸਦਾ
 ਅਤੇ ਉਹ ਕੀਸਦਾ ਏਸ ਕਾਹਿ ਆਜੀ ਅਗਰ ਕੀਉ ਸੇਦਾ ਅ
 ਤੇ ਉਹ ਕੀਉ ਸੇਦਾ ਤਾਫੇਰ ਉਸ ਕਾਹਿ ਆਤ੍ਰੇ ਕਾਗਾਜੇ
 ਹਰ ਫਕਰ ਮੀ ਆਨਾ ਲੀ ਆਵੇ ਤਾਏਰ ਅਗਈ ਆਗ ।
 ਪਰ ਦੇਨ ਸੀਧੀ ਉਸਾ ਘੋਰਿ ਆ ਆਪੇ ਧਧੇਸਾ ਤਾਸ ਕਰ
 ਦਜਲਾਲ ਕੁਆਰਹਿ ਆ ਪਰ ਜਾਗਦਾਰਹਿ ਆਗ ਦਿਖਾ
 ਆਦ ਦੇਤ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਠੇ ਪਰ ਜਾ ਦੇਤਾ ਦਿਸਾਨੀ ਜਾਪ
 ਰਗਾਤਿ ਤੇ ਦੁਨ ਤੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਨ ਦੀ ਉਤਰੀ ਦਾ

੪੫
 ਵਖਤੁਹੋਇਆਤਾਸਭਦਨਲਾਲਦੀਪਲਕਲਗਗਈ
 ਅਗਾਜਾਓਨਓਤਾਹੀਸੀਤੀਤਾਇਸਦੀਆਪਲਕਾ
 ਖੁਸੀਆਤਾਏਹੁਧੁਤਾਧੀਸਮਾਦਗੀਪਾਟਹੋਇਗਾਇਆ
 ਤਾਫੇਰਲਹਰਾਦਾਦਮਾਸਲਗਾਏਖਣਾਦੇਖੇਤਾਹੀਕਜ
 ਹਾਜਰੁਬਲਲਗਾਏ। ਤਾਇਸਦੇਜੀਵਿਚਗੁਜਰੀ।
 ਜੇਏਖਦਾਏਤੁਏਹੁਕੇਆਕਰਦਾਹੈ। ਕੇਈਰੀਨਪੁਤਰਫੁ
 ਰੀਆਇਆਹੈ। ਕਿਸੇਕਰਜਕਫਕੇਵਸਤਪਾਈਹੈ।
 ਤੈਨਾਏਤਨਾਰੀਓਤਰਸਨੁਹੀਆਵਦਾਤਾਜਾਹਜੁਤੁ
 ਬਲੇਹੀਗਾਇਆ। ਜਾਇਪਤਲਲਗਾਤਾਫੇਰ
 ਸਭਦਨਲਾਲਆਖੀਆਸਵੇਲੇਜੀਜਾਈਏ।
 ਜੇਆਵਦੇਦਿਸਨੀ। ਜਾਏਹੁਜਾਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾ।
 ਆਪੇਆਪਣੀਆਜਹਗਾਸਰੇਖੈਠੇਹੈ। ਨੀਫੇਰਉਸੇ
 ਦੇਪਾਸਿਏਠੇਗਾਇਆ। ਤਾਫੇਰਉਨਾਨੁਅਹਰੁਉਤਾਏਆ।

ਤਾਉਹੁਸਾਪਠੇਗਈਸਮਾਦੁਹੋਇਆਆਪਠੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਿਅ ੨੬੫
 ਇਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆਤਾਠੇਰਉਸਅਗੋਪਾਛਿਆਅਹਾਰਉਤਰਿ
 ਆਗਏਸਕਹਿਅਜੀਉਤਰਿਆਠੇਰਉਸਕਹਿਅਪਰਚੇ
 ਤਾਠੇਰਉਸਕਹਿਅਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇਤਾਉਸਕਹਿਆਗਕਉ
 ਤਾਏਸਕਹਿਅਜੀਉਹਜੇਕਲਵਾਲਦਰਵੇਸਾਅਜੁਭੀ
 ਰੁਖਾਥੈਠਾਏਤਾਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਗਦੇਖਾਉਸਨੁਸਦਿ
 ਈਆਉਉਸਦਿਚਕਿਅਤਕਸੀਹੋਐਉਹਤਾਅਕੁਲਾਸ
 ਹਿਥੁਏਤਾਸਠਦਜਲਾਲਨਸਾਦਿਲੈਗਾਇਆਤਾਅਗੋਗੁ
 ਰਦੇਵਪਾਛਿਆਕੁਰੁਭਾਈਤੁਕਿਬੋਏਤਾਜਲਾਲਆਖੀ
 ਅਜੀਮੇਉਚਖੀਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਤੇਗੀਉਮਰ
 ਕਿਤਨੀਏਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆਜੀਮੇਨੁਮਲੁਮਨਾਹੀਤ
 ਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਤੁਆਪਨੀਉਮਰਾਵਿਚਕਦੀਰੁਖਾ
 ਰੀਰਹਿਐਏਨਾਦੁਤਾਦਿਨਾਦਿਚਧਾਥੁਤਾਜਲਾਲ

ਕਹਿ ਆਮੇ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਕੁਝ ਆਉ ਆਪਣੀ ਸੰਕਲਾਹੀ
 ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਹਿ ਆਸਾਨੀ ਰਾਹੀਂ ਤੂੰ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਕੀਤਾ
 ਹੁਸਤਾਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਨੂੰ ਦਾਇਨ ਕੁਝ ਕੁਝ ਆਖੀ ਆ
 ਤਾਜਲਾ ਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਤਾਉ ਸਗੁ
 ਹੋਵੇ ਕਹਿ ਆ ਕਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਨਤਕ ਸੀਰ ਨਾਹੀ ਲਾ
 ਈ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਕਸੀਰ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਤਾਜਲਾ
 ਲਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਨਲ ਹਰਾ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਹੀ ਠਾਹੈ
 ਤਾਉ ਸਗੁ ਹੋਵੇ ਕਹਿ ਆ ਲਹਰਾਵੀ ਚਾਕੀ ਆਹੀ ਠਾਹੈ
 ਤਾਜਲਾ ਕਹਿ ਆ ਕਾਸੀ ਸਾਹਿਬਾਦੀ ਚਮੀ ਹੁਵਸ ਦਾ ਆਹੁਗਾ
 ਤਮੇ ਆਖੀ ਆਖਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਹੁ ਕਿ ਆ ਜੀ ਬੇਲੇ ਨੀ ਦਾਹੈ
 ਤੀ ਬੇਲੇ ਦਸ ਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੀ ਬੇਲਾਹੀ ਲੇ ਨੀ ਦਾਹੈ ਬੇ
 ਵਸ ਦਾਹੈ ਤਾਮੀ ਹੁਵਸ ਲੇਹਿ ਗਾਇ ਆ ਤਾਹੁ ਹੋਵੇ ਦੁਪੁ
 ਛੰ ਆ ਅਜਾ ਕੀ ਆਹੀ ਠਾਹੈ ਤਾਹੇ ਰਜਲਾ ਲਕਹਿ ਆ

ਜੀਅਜੁਇਕਜਹਾਜਰੁਬਲਲਗਾਅਗਾਤਾਅਸਾਅਖੇਆ ੨੬੬
 ਯਾਖੁਦਾਇਤ੍ਰੇਹੁਕੀਅਕਰਦੈ। ਕੇਈਰੀਨਾਛਾਨ੍ਹਿਅਇਆਏ।
 ਕੇਈਪੁਤਰਛਾਨ੍ਹਿਅਇਆਏ। ਕੇਈਕਰਜਕਛਕਰਖੇਪਲੇਆ
 ਏਆਏ। ਏਹੁਤ੍ਰੇਕੀਅਕਰਦੈ। ਤਾਜਹਾਜਨਾਇਬੀਨੇਲ
 ਗਾਏ। ਤਾਉਹਗੁਰਦੇਵਘੋਲੀਆਜੋਇਸਘੋਮੁਖਨਾਇ
 ਬੇਕਛਾਏਹੁਕੇਈਦੁਰਾਘੋਮੁਖਆਇਆਏ। ਏਸਮੰ
 ਰੁਝਾਵਿਰਧਨਦਾਨਾਹੀ। ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆਉਸਤ
 ਆਪਨਾਭਾਲਾਕਰਨਾਅਗਾਤਾਉਸਦਸਰੀਕਹੋਇਆ।
 ਜੇਤ੍ਰਉਸਦਾਕੀਤਾਲਗੇਮੇਟਨਾਤ੍ਰਿਹੁਲਵਰਾਦਮੀ
 ਤੋਇਗਾਇਆ। ਤ੍ਰਿਹੁਲਲਗੇਜਾਨਨਾਜੇਮੇਹਾਹੁਕਮੁਖ
 ਗਾਚਲਨਾਤ੍ਰਿਦੁਰਾਘੋਮੁਖਤੋ। ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ।
 ਜੀਗੁਰਮੁਖੀਕਉਲਦੇਹੋਦੈ। ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਆਖਿਆ।
 ਸੁਲਦਰਵੇਸਾਜੇਉਸਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦੈ। ਕਾਨਮੰਨਦੈ।

ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਦੁਸ਼ਕਰੇ ਸੇਈ
 ਬੇਮੁਖਾ ਤਾਜ ਲਾਲ ਕਹਿਓ। ਰਸਿ ਜੀ ਕੁਲ ਹੋਇਆ। ਜੇ
 ਨੇਤ੍ਰੇ ਹੀ ਨਿਸਾਹੇਈ। ਚਲੇ ਅਹੇ ਮਕੇ। ਆਪਣੇ ਕੁਕੀਏ। ਹੀ ਕ
 ਦੁਵੇਸ ਛੁਡਿਓ। ਆਇਓ। ਤਾਉ ਸਗੁਰ ਦੇ ਵਕੀਆ ਸੁਲਹ
 ਵੇਸ। ਜੀਸਨੇ ਤੁਝ ਆਪਣੇ ਆਸਨ ਧੋਰਾਇਆ। ਆਇਓ।
 ਸੇਈ ਹੁਸਕੁ ਛਜਾ ਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਜ ਲਾਲ ਕਹਿਓ। ਦੁਰਸ
 ਤਜੀ ਤਾਜ ਲਾਲ ਗਤ ਨੁ ਕੀ ਅਤਾ ਰੁਝਿਤਾਰੀਆ। ਤਾਜ ਲ
 ਲਕੀ ਖਾਧਾ। ਜਲਾਲ ਗਤ ਨੁ ਲਗਾ ਜਗਗਾ। ਜੇ ਦੇਖਾ
 ਕਿਸ ਗੁਜਾ ਦੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਆਦ ਦੇ ਕੇ ਹਜੇ ਗਾ ਹੈ। ਨੀ
 ਚਾਰਿਪੁਰਿ ਗਤਿ ਜਾਗਦਾਰਿਓ। ਜਾਉਨਾ ਦੀਓ ਰੂਹ
 ਦਾ ਵਖਤੁ ਹੈ। ਤਾਜ ਲਾਲ ਦੀਆ ਪਲਕਾ ਲਗਾ ਗਈ
 ਆ। ਤਾਜ ਲਾਲ ਸਮਾਉਂਦਾ। ਜੇ ਬੇਅੰਤ ਕ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਆਵ
 ਦਾ। ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸੁ ਧੋਰਾ ਹੈ। ਤਾਜ ਲਾਲ ਦੇ ਦਿਲਾਵੇ ਚ ਆਈ।

ਜੇ ਜਗ ਜਾਇ ਸੇ ਅਧਿ ਲਗੇ ਤਾ ਅਸੀ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੀਏ। ਤਾਇਕ
 ਜਗ ਜਨੁ ਖੁਬ ਨ ਜਲਾਲ ਦੇ ਗਹੀ ਲੈ ਅਧਿ ਆ ਤਾ ਜਲਾਲ
 ਚੜ੍ਹ ਧੋਠਾ। ਫੇਰ ਜਗ ਜਨੁ ਖੁਬ ਨ ਜਲਾਲ ਦੇ ਗਹੀ ਲੈ ਅ
 ਧਿ ਆ ਤਾ ਜਲਾਲ ਆਪਣੇ ਅਸਾਨਿ ਅਧਿ ਆ। ਅਧਿ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਸੀਲੀ ਆ। ਵਸਤ ਪੇਸੀ ਲੀਤੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਹਿ ਆ। ਪੀਰ ਜੀਏ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਜਥਾ ਧੁ। ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿ
 ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ਼। ਤੇ ਨੁਸਰ ਕੁਛ ਰੇਸਨ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਕਹਿ ਆ। ਪੀਰ ਜੀਏ ਨੇ ਕੁਛ ਜਥਾ ਧੁ। ਲੀ ਆਏ ਤੇ ਸੇ ਲੀ ਆ
 ਖਹੁ। ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿ ਆ। ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ਼। ਜੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮੁ
 ਮੁਦਾਇ ਦਾਸੰ ਨ ਦਾਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਵੇਸ ਚਸਕ ਨਹੀ
 ਲੀ ਆਵੇ। ਸੇਈ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈ ਨੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਕੀ
 ਤੇ ਵੇਸ ਚਸਕ ਲੀ ਆਵੇ। ਤਾ ਸੇਈ ਉਹ ਧੋਮੁ ਖਾਏ। ਏਹੁ ਜ
 ਥਾ ਧੁ। ਸੀਲੀ ਆਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ। ਪੀਰ ਜੀਏ।

ਨਧ ਧੁਤਸੀ ਕੀ ਬੋਲੀ ਆਈਓ । ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿ ਆ
 ਸੁਣਨ ਨ ਕਰ ਦੇਸਾ ਹੀ ਕਜੇ ਪਹਾੜਾ ਦਾ ਟਪੁ ਦੇਵਿ ਚ ਅ
 ਹਾ ਓ ਬੇਕਰ ਰਤ ਦੇਵ ਦੇਸ ਹਰ ਦੇ ਆਯੋ । ਓ ਨਾਨਕੁ ਰ
 ਰਤਿ ਦਾ ਅਹੁਰ ਉਤਰ ਦਾ ਆਹਾ । ਅਤੇ ਜੀ ਓ ਨਾਦਾਰਾਤੁ
 ਕੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨਿ ਆਇ ਆ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ
 ਓਤ ਕਉ ਲਾਯੋ । ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿ ਆਨਾਨ ਕਰ ਦੇਸਾ ।
 ਓ ਨਾਦਾ ਸਾਇ ਆ ਜਧਰ ਆਹਾ । ਸੇ ਸੁਫੀ ਕਾਈ ਨ ਪਈ ।
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ । ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਦੇਵ ਦੇਹਾ । ਤਾ
 ਜਲਾਲ ਕਹਿ ਆ । ਤੁਸਲ ਨੁਰ ਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ । ਨਾਨ
 ਕਾਇ ਦਾ ਹੋਇ ਆ । ॥ ਬੇਲਹੁ ਕਾਈ ਦਾਤੁ ਗੁਰੂ ॥
 ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਰਲੀ ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿ ਆ ਜੀ ਓ ਬੇ ਕਉ ਰੁ ਆਯੋ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ । ਸੁਲਗਾਈ ਬਾਲ ਓ ਬੇ ਨਾਹ ਦਗੁ
 ਸਾਈ ਦੇ ਸੀਖ ਆਯੋ । ਸੀ ਗਤਿ ਆਹੀ । ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਆਯੋ ।

ਤਾਫੇ ਰਘਾਲੇ ਪਾਛੁ ਅਨੀ ਹੁਕਮ ਸਰਗੁਰੇ ਦੇਏ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ੨੯੮
 ਨਕਕਰਿ ਆਗਾਭਾਈ ਬਾਲਾਪਟਨ ਸੇਖ ਫਟੀ ਦੇ ਜਾਈਏ
 ਗੋ ॥ ਤਾਘਾਲੇ ਪਾਛੁ ਅਨੀ ਫਰੀਦ ਸਾਸਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਰਾਖਿ
 ਅਯੋਈ ॥ ਤਾਗੁਰੂ ਨਕਕਰਿ ਆਗਾਭਾਈ ਬਾਲਾ ਫਰੀਦ
 ਦੀ ਸਤ ਦੀ ਜਾਤੁ ਗਾਏ ॥ ਸੇਖਾ ਧੂਮਾ ਪਰੁ ਕਾਲ ਫਰੀਦ
 ਏ ॥ ਤਾਫੇ ਰਘਾਲੇ ਪਾਛੁ ਅਨੀ ਜਲਾਲ ਜੇਠਾਏ ॥ ਤਾਗੁ
 ਰੂ ਨਕਕਰਿ ਆਗਾਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਲਾਲ ਜੇਠਾ ਧੂਮਾ
 ਏ ॥ ਖੁਦਾਇ ਰਾਧੀ ਆਗਾਏ ॥ ਤਾਘਾਲੇ ਅੰਗੀ ਅਨੀ
 ਰਲੀਐ ॥ ਤਾਏ ਬੇਰਲੇ ਪਟਨ ਸੇਖ ਫਟੀ ਦੇ ਆਏ ॥

ਤਾਘਾਲੇ ਪਾਛੁ ਅਨੀ ਫਰੀਦ ਸਾਸਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਰਾਖਿ

ਤਾਘਾਲੇ ਪਾਛੁ ਅਨੀ ਫਰੀਦ ਸਾਸਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਰਾਖਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਤਲਾ॥ ਗੋਸਟਸੇਖਾਬੀਰਹਮਕੀ॥ ਗੁਰੁਨਾਨ
 ਕਜੀਨਾ॥ ਜੇਦੀ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਸੀਧੂ॥
 ਤਾਰਾਵੀਨਦੀ॥ ਵੀਅਹੁਦੀਦੇਅਧਾਵੀਚਅਧਾਵੀਅਧਾ॥
 ਮੀਝੇਮੀਝੇਭੀਵੀਅਨੁਵਸਵੀਅਅਧਾਵੀਚਦੇ॥ ਤਾਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਅਤੇਬਾਲਾਪਟਨਆਏ॥ ਸੇਖਫਰੀਦਦੇਸਵਾਪਤਰ
 ਦਿਨਰਹਦੇ॥ ਕੋਹਾਵਹਾਦੇਫਰਕਾਵੀਚਅਧਾਵੀਧੈਠੇ॥ ਪਟਨ
 ਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਾਦੀਅਭਿਲਾਦਸੇਖਾਬੀਰਹਮਬਾਲਾ
 ਗਜਾ॥ ਸੇਖਾਬੀਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਖੁਦਾਵੀਦਾਪੀਆਰਾ॥
 ਲਕੜੀਆਚੁਨਲੁਆਈਅਸੀ॥ ਪੀਰਦੇਤੁਕਮੁਨਾਲ
 ਕਮਾਲਦਰਦੇਸਖਬਰਦਾਰਖੁਦਾਵੀਅਧਾਪੀਆਰਾ॥ ਖੁਦਾ
 ਵੀਦੀਖਬਰਜਾਨਤਾਬਾ॥ ਲਕੜੀਆਚੁਨਦਾਸੀ॥
 ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਸਲੋਕਸੀਟੁਤਿਵੀਚੀਵੇਤਾ॥ ਸਸਲੋਕਾ॥
 ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖਾਰੀਤ੍ਰੀ॥ ਏਕੇਕੁਜੀਅ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਕੁ॥੧॥ ਗਾਥਾ ਬੇਨਾਨਕ ਆਖੀ ਆਲ ਨਾਲਿ ੨੬੬
 ਸਲੋਕ ਕਹਿ ਆ॥ ਤਾਉਨ ਸੇਖ ਬਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀਦਾ ਲਕੜੀ ਆ॥
 ਪਠੇ ਪੀਰ ਦੇ ਲੀ ਗਰਨੁ ਚੁਲ੍ਹਾ ਸੀ॥ ਉਨੀ ਸਾਣੇ ਆ॥ ਸੁਣੀ ਕੇ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇ ਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਰਾਜ ਤਪ ਜੇ ਲੈ॥ ਦੁਇ ਸਲਾਮ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰੂ
 ਧੈਰਾ ਅਰਜ ਕੀ ਤੇਜਾ॥ ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ॥ ਏਹੁ ਧੈਰਾ ਤੇ ਮੇਕੁ ਦੁਇ ਸਲਾ
 ਏ॥ ਐ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਲ ਨਾਲਿ ਆਖੀ ਉਸਾ॥ ਜੇ ਦੇ ਫਕੀਰ ਬੁ
 ਰਾਇ ਦੇ ਪੀ ਅਰੇ॥ ਆਪੇ ਪਈ ਹੈ॥ ਆਪੇ ਕਲਾਮ ਹੈ॥ ਆਪੇ ਲੀ
 ਖਾਣੁ ਹਾਰ ਹੈ॥ ਧੀ ਆ ਆਖਣੁ ਜੇ ਧੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਏ॥ ਤਿਸਾ ਦੇ ਰਹੀ
 ਖੁਦਾਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਲਾਮ ਜੇ ਧੀ ਦੇ ਦੇ ਬਾ ਧੀ ਲੀ ਖੀ ਹੈ॥ ਸੇ ਦੇ ਹਰੀ
 ਆਪੇ ਖੁਦਾਈ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਜੇ ਜਾਣੀ ਤੇ ਸੇ ਕੀ ਆ ਕਰਿ ਜਾਣੀ
 ਐ॥ ਜੇ ਦੇ ਹੁਖ ਦਾਈ ਹੈ॥ ਏਹੁ ਧੀ ਦਾ ਹੈ॥ ਕੰਧੀ ਕ ਕਹਿ ਆ॥
 ਜੇ ਖਾਲਕ ਖਾਲਕ ਖਾਲਕਾ ਵਿਚ ਖਾਲਕ ਪੁਰੀ ਰਹਿ ਆਸਰੁ
 ਠਾਈ॥ ਹੋ ਕੇ ਜਾਨੀ ਨ ਕੁਲੈ ਰਾਈ॥ ਤੇ ਉਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ॥

1.
 ਅਪੇਸੇਵਕਰੈ। ਅਪੀਸਾਹੀਧੁਰੈ। ਈਨਾਇਕਸਬੀਦੁਜਾ
 ਨਹੀਕੋਇ। ਜਹਾਕਹਾਏਕੋਰੈ। ਤਾਓਹੁਫਕੀਰਆਪਲੇਖੀ
 ਰਬੇਅਾਇਅਾ। ਆਇਕਰੀਆਬੀਉਸੁ। ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।
 ਏਕਜੇਮੇਨਾਨਕਵੇਦੀਹੀਦੁਦੋਖੀਅਹੈ। ਸੁਖੇਨਿਧੁਦਾਇਦੀ
 ਸੁਰਤੀ। ਅਸਹਪਛਾਤਹੈਸਾ। ਸੇਈਵੈਜਾਏ। ਜੀਨਿਏ
 ਕਾਜਾਤਸੇਤਕਰਾਸਨੁਅਪਾਸੀਆ। ਤਾਪੀਰਕਹਿਅਬਰ
 ਕਮਾਥਾਵੇਖੀਹੀਦੁਦੋਖੀਦੀਸੁਰਤੀ। ਤਕਾਮਾਲਾ
 ਕਹਿਅ। ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ। ਨਾਨਕਹੀਦੁਖੁਦਾਇਦੀਸੁਰ
 ਤੀਹੈ। ਐਨਿਧੁਦਾਇਤੀਹੈ। ਤਬਸੇਖਾਈਹੀਮਪੀਰਕਹਿਅ।
 ਜਬਚਾਮੇਰਾਜਬਾਧੁਨਾਨਕਾਕਾਘੀਨਵੇਦੀ। ਜੇਈਸਜ
 ਬਾਧੁਦਾਸੁਆਲਾਦਿਤੇਸਾ। ਤਾਓਹੁਤਕਤਲਾਕਪਹੁਤਹੈ।
 ਜੇਨਾਦਿਤੇਸਤਾਹਕੇਫੁਰੈ। ਤਬਸੇਖਬਰਹਮਕਹਿਅ।
 ਸਸੇਕਾ। ਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਪਾਛੇਅ। ਏਕਸਾਹੀਧੁਰ

ੲਿਹਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀ ਕੇਹੜਾ ਰਹੀ ॥ ਤੇ ਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥਾ ॥ ੩੦੦ ॥
 ਜੀਹੀ ਕਾਸਾਹੀ ਧੁਠੇ ॥ ਦੁਇਹਦੀ ਹੋਨੀ ॥ ਨਨਕਾਹੀ ਦੁਇਹਦੀ ॥
 ਖਦੇਹੋਨੀ ॥ ਜੀਅਸਾਹੀ ਸਸਹੀਠੇ ॥ ਅਤੇ ਮਾਸਾਮਾਨ ਅਖਦੇ
 ਹੋਨੀ ॥ ਅਸਾਹੀ ਚਸਹੀਠੇ ॥ ਵੇਖਾਥੁ ਦਾਇਵ ਕਹਦੀ ਦੁਇਹਦੀ ॥
 ਸਹੀ ਕੇਹੜੇ ਰਾਹ ਵੇਚਕਹੀ ॥ ਅਤੇ ਅਨੁਸਹੀ ਕੀਤੀ ਰਾਹ ਵੇਚ
 ਕਹੀ ॥ ਤਥੇਹੁ ਧੋਤ ਸੇਖਾਈ ਰਹਮ ਪਾਸੇ ਲੈਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਉਹੁ ਸਾਹੁ ਕਮਾਲਾ ॥ ਮੁਹੀ ਦਾ ਸੇਖਾਈ
 ਰਹਮ ਦਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਕਰੀ
 ਆਖੀਓ ॥ ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਧੋਤ ਓਤ
 ਧੋਤ ਕੀਤਾ ॥ ਉਸਦੇ ਜਥਾ ਧੁਦਾ ਸੁਆਲੇ ਮੇਰਾ ਮੇਲੇ ॥
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਆ ॥ ਜੀਅ ਖਦੇਖਾ ॥ ਕੀਤਾ ਓਨਖੁ
 ਦਾਇਵੇ ਪੀਅਰੇ ਜਥਾ ਧੁਮੀਰੀ ਆਏ ॥ ਤਾ ਓਨਕਾ ਦਮ
 ਧੋਤ ਆਖੁ ਸੁਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਧੋਤ ਦਾ ਸੁਆਲ

ਜੇ
 ਆਖੀਆ ਸਰੀਤ ਕੇ ਓਧਾਰੀ। ਸਲੋਕ ਦਾਜ ਧਾਧੁ। ਹਿਕ
 ਸਾਹਿਬੋਹੀਕਾਰਾਇ। ਹਿਕਸੇਵੀ ਦੂਜੇਕਰਦਾ। ੧। ਸਲੋਕੁ।
 ਦੂਜਾਕਾਰੇ ਸਿਮਰੀ ਐਜੀਮੇਤੇਮਰਜਾਇ। ਹਿਕਸਿਮਰੇਨਾਨਕ
 ਜਾਲਿਬਾਲਿਗਹਿ ਆਸਮਾਇ। ੨। ਤੇਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
 ਤਬਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਮੁਟੀਨੁ। ਜੀਪੀਰ ਅਜੇਤੂ ਦੁਰਨੁਕਲ
 ਦਾਹੈ। ਤਾਭੁਦਾਇਨਾ ਲਿਵਾਸਲਨਾਹਿ। ਹਿਕਸਾਹਿਬੋਹਈ
 ਹਿਕਾਹਦਹਈ। ਹਿਕਸੇਕੀਸੇਵਾਕਰਾ। ਦੂਜੇਕਰਦਦੁਰੀ
 ਕਰਿ। ਦੂਜਾਮਨੁਕਰਿ। ਦੂਜਾਮਾਹਿਨਿਦਰਿ। ਜੀਸਦਾ
 ਸਰਬਅੰਕਾਰਹੈ। ਤੇਸਕੇਤ੍ਰੇਸੇਵਾ ਜੋਸਭਨਾਜੀਆਕੇਸਾ
 ਬਰਦਿਅਹੈ। ਤੇਸਕੁਤ੍ਰੇਸਿਮਰਿ। ਤੇਰੁਦੂਜਾਮਨਹਿਕਰਿ।
 ਕਉਲੀਤ੍ਰੇਕਉਲੁਮੁਸਲਮਾਨ। ਸਕੁਨਾਦਿਰਾਹਿਕੇਖੁਦਾ
 ਏਹੈ। ਏਹੁਸਲੋਕਦਾਜਧਾਧੁਦਾਸੁਆਲਾ। ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਪਾਸੇਲੇਕਰਿ। ਓਹੁਮੁਰੀਦਸੇਖਾਈਰਗਮਧਾਲੇਗਾਨੇਕਾ।

ਸੇਖਾਈ ਰਹਮ ਪਾਸਿ ਲੈ ਗਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਹੁਧੈ ਤੁਧ
 ਤੈ ਆ ਆਸਾ ਤਾ ਸੇਖਾਈ ਰਹਮ ਸੁਨਿ ਕੈ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਆ ਤਾ ਮਰੀ
 ਦਕੁ ਆਖੀ ਓਸਾ ਜੁ ਬਚਾ ਕੁਛ ਸਮਾਇ ਓਕਿ ਨਾਹੀ ਬਚਾਇ
 ਸਾਵੈ ਚਬੁਤੁ ਅਜਮ ਤਹੈ ਤਾ ਮਰੀ ਦਕੁ ਤਿਆ ਪੀਰ ਗਲਾ
 ਮਤਿ ਤੈਨੁ ਸਕੂਰੇ ਸਨੁਹੈ ਜੀ ਓਹੈ ਤਿਓਹੈ ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆ
 ਬਚਾ ਜੀ ਨਾਇ ਕੁਛ ਦਾਇ ਬੁਝਿ ਆਹੈ ਸੇਹ ਕਕੁ ਪਹੁ ਚੇਹੈ ਨੀ
 ਪਰ ਬਚਾ ਮੇਕੁ ਮਿਨ ਵੈਦ ਓਸਾ ਓਹੈ ਓਹਾ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀ
 ਤਾ ਮਰੀ ਦਕੁ ਤਿਆ ਪੀਰ ਸੁਖ ਵਾਸ ਨ ਅਸ ਦਰਹੈ ਓਹਾ
 ਆ ਓਸ ਮਰੀ ਦਕੁ ਆਰੋਕੁ ਰਿਚਾਈ ਆਗੀ ਬੇਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕ ਆਗਾ ਤੀਸਾ ਓਹ ਆਇ ਆ ਪੀਰ ਆਵੈ ਏਹੀ ਕਹਿ ਆਸੁ
 ਖਵਸ ਗਹਉ ਤਰ ਕਹਿ ਆਖੀ ਓਸਾ ਸਲੋਕੁ
 ਸੇਖ ਕਹਿ ਆ ਯਾਰੁ ਸਲਾਮ ਲੇਕ ਬਗਾਊ ਦਾਈ ਸਚੁ ਚਉ
 ਦਰਗਹ ਕਵਲ ਸੇਖ ਆਖਾ ਰੀਖਾ ਓਸ ਚਮਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ

੩੦੦੯

ਕਰਦੇ।

ਬੋਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤੁਝ ਤੁਲਾ ਸਚ ਅਸਾਈ ਸੇਖ ਦੁਗਰੁ ਸੇ
 ਤਨੈ ਸਚੀਆ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਰੇਖਾ ਫਿਰਿ ਰਹਿ ਰਾਸੀ ਸੁਟੀਅ
 ਨੀ ॥ ਜੀਅ ਸਲਾਮਾ ਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੋਧ ਆਰੇ ॥
 ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਪੀਰ ਅਸਲਾਮਾ ਅਲੇਖਾ ॥ ਆ
 ਈਏ ਪੀਰ ਜੀਸ ਰਫਗ ਜੀ ਹੁਈ ॥ ਗਰੀਬਾਨੇ ਦੁਆਜੀ ਹੇ
 ਤਾ ਜੀਓ ॥ ਅਸੀ ਜੀ ਦੇ ਦੀ ਦਾਰੁ ਪੀਰ ਦਾ ਤੇ ਇਆ ॥ ਓਦ
 ਓਦ ਦੁਆ ਹੁਓ ਠਕਾਰਿ ਗਲਾ ਵਿਰਾਮੀ ਲੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਗਾਉਨ
 ਰਿਗ ਪੀਰਾ ਦੇ ਛਾਵਲੇ ਦੇ ਛਾਵੇ ॥ ਪੀਰ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ
 ਦੇ ਨੇ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਇਕਠੇ ॥ ਬਾਬੇ ਦਾ ਮੁਖ ਪੁਰਬ ਦਲਾ ॥
 ਅਤੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮੁਖ ਕਾਬੇ ਦਲਾ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥
 ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਾ ਬਾਇਤ ਦਲਾ ਜਹੀ ਕੀ ਤਹੈ ॥ ਤਾ ਸੇਖ
 ਬਹੁਤੁ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀਓ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਾ ਦੀ
 ਨ ਅਗੁ ਪੀਰ ਕੀ ਠਉਰਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥

ਪੀਰਜੀ ਖੁਦਾਇ ਬਾਵਹੁ ਕੁਲ ਛੇਦੀ ਤਵਾਲੀ ਏਹਾ ਹੋ।
 ਪੀਰਜੀ ਖੁਦਾਇ ਨਾਇਵ ਕਾਲ ਦਾ ਹੋ। ਜੀਉ ਚਨਦੀਵੀ
 ਰਵਸਤ ਦੁਛੀਦੀ ਹੋ। ਤਾਪੀਰ ਆਖੀ ਅਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀਮੈ
 ਰੇਘੈ ਤਸੁਲ ਕਾਰੀ ਅਸੀ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਨਗਿ ਬੀ ਅਸੇ। ਅਸਾ
 ਆਖੀ ਅਜੀ ਨਾ ਦਾਏ ਹੁਥੈ ਤੇਰੇ। ਤੇਰਾ ਦੀਵਾਰ ਕੀ ਕਰੀ ਐ
 ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਅਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ। ਅਸੀ ਜੀਵੇ।
 ਅਸਾਨੁ ਤਸਾਨੇ ਮੇਲੇ ਨਾਲੇ ਸਰਫਰਾਜੀ ਹੋਈ। ਤਸਾਨੁ
 ਦੀਵਾਰ ਹੋਈ ਅਗਨੀ ਹਾਲੇ ਹੋਈ। ਤਾਪੀਰ ਆਖੀ ਅਜੀਏ
 ਨਾਨਕ ਮੇ ਕੁਤੇ ਰੇਘੈ ਤਵਾਬੀ ਅਨਕੀ ਹੋਰ ਨੁਲਗਾ ਹੋ। ਓ
 ਹਦਾਜ ਨੂਨ ਆਖੀਏ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਅਗਨੀ ਪੀ
 ਰਸਲਾਮਤੀ। ਫਰਮਾਈਏ। ਜੇਕੁ ਛੁਪਾਇ ਰੇਜਸੀ
 ਜੋਈ ਜਬਾਬੁ ਆਖਸਾਹੇ। ਤਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਾਈ ਪੀਰਖੁ
 ਦਾਇ ਦੀਬ ਬਰਾਖੀ ਨੇਵੇ ਦਾਸ ਅਲੁਕੀਤਾ। ਜਲੇ ਕੁ

ਸੇਖਾ ਧੁਮ ਅਗਸੀ ਅਗਾਧਾ ਨਿਪਟੇਲਾ ਪਜਕਰੀ ਕੰਬਲ ਨੀ
 ਘਰਿ ਹੀ ਜੀ ਨੀ ਦੇਸੀ ਸੁਮੀਲੈ ਮੇਏ ਦੇਸ ਕਰੀ ॥ ੧ ॥ ਤੁਸ
 ਕਾਧ ਰਸਾਰਥਾ ਜੀ ਦੇਨਾ ਨਕ ਜੀ ਉਏ ਹੁਜੇ ਤੈ ਕਾਉ ਅਗਾ
 ਜੇ ਤੈ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਤੈ ਸੇਠੈ ਕੁ ਖੁਦਾ ਦੇ ਕੀਉ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਦਾਹੈ ॥
 ਕਪਤੈ ਪਾਤੈ ਕਰੀ ॥ ਜੀ ਅਤੇ ਪੈ ਨੇ ਕਰੀ ॥ ਲੀਯੋ ਟੀਕੇ ਚਖੀ
 ਨੈਕ ਲਾਗਾ ਕੀਉ ਰਾਨੀ ਦੇ ਚੁਜਾਇ ਰਹਾ ॥ ਕੀਤੀ ਤਾਲੀਆ
 ਦੇਸੀ ਅਗਾ ਪਰਮਾਉ ਲਿਛੋ ਤੈ ਕਰੀ ॥ ਥੀ ਸਾਪੈ ਨਿਸ਼ੀ ਕਲਾ ॥
 ਜੀਤ ਗਲ ਜਿਤ ਸੇਵਾ ਮੈ ਰਾਸਾਰੀ ਧੁਮੇ ਕੂਮਿ ਲੋ ॥ ਸਾ
 ਦੀ ਗਲ ਕਰ ਦਾਹੀ ॥ ਪਰ ਤੁਮੇ ਕੂਉ ਹੁਯਾ ਤ ਰੁਸਾ
 ਜੀਤ ਸੇਵਾ ਜੀਤ ਮੀਰ ਨਤਿ ਮੈ ਕੂਸਾਰੀ ਧੁਮੀ ਲੋ ॥ ਸੇਵੀ
 ਜਥਾ ਧੁਮੇ ਕੂਰੇ ਹੁ ॥ ਤਾ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰੀ ਆਤਿ ਦੇ ਚ
 ਸੇਕ ਸੁਆਲ ਧੋਤ ਦਾਇਤਾ ਕਾਰੇ ਪਾਤਿ ਪਟੇਲਾ
 ਪਜਕਰੇ ਕੰਬਲ ਨੀ ਪਹਿਰੇ ਕਾਰਿ ॥ ਅਹਿ ਹੀ ਥੈ

ਭੀਅਸਹੁਮੀਲੈਜੇਚੈਤੁਰਖਹੁਠਾਇ॥੫॥ਸਲੋਕਾਦਿਤਾ॥
 ਘਰਹਿਮੁਧਵਦੇਸਾਪਿਰਾਨੇਤਸਾਰਸਮਾਸੋਨਾਨਕਸੀਲਾਇ
 ਆਵੈਲਨਲਗਈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਕਰੇਇ॥੬॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾਜੀਏਸੇਖਜੀਕੀਤਕਾਰਨਤੁਕਧਜੇਪਾਤ
 ਦਾਯੋਗਕੀਤਕਾਰਨਘਰਮਹਲਾਇਸਤੀਆਛੁਰਦਾਯੋਗਦੇਨੀ
 ਗਲਿਖੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾ॥ਸੀਦਕਹੁਮੁਦਪਾਈ
 ਦਾਯੋਗਸੇਖਜੀਘਾਰੈਧੈਠੀਆਯੋਇਆਸੀਦਕਸਾਈਰ
 ਤਦਾਯੋਗਸੀਦਕਸਧੁਰੀਵੈਚਾਰਹਿਤਾ॥ਅਤੇਆਪਣਾਦੇ
 ਲਥਾਇਰਖੀਐ॥ਕੁਸੀਵੈਸਿਕੀਤੇਖੁਦਾਇਨਾਹੀਮੀਲਦਾ॥
 ਸੇਖਜੀਜੇਅਭਿਰਤਘਰਹੈਐਅਤੇਮਰਦੇਵਸਹੈਐ॥ਅਭਿ
 ਰਤਖਸਮਦੇਤੁਕਧਮਦਘਾਵੈਚਬਹਿਰੇ॥ਅਭਿਰ
 ਤਅਭਿਰਤਖਸਮਨੀਤਾਖਸਮਅਭਿਰਤਕਾਹੋਇ॥
 ਜੇਤਾਸੇਖਜੀਅਭਿਰਤਬਦਰਾਹੀਤੇਐ॥ਖਸਮਨਾਇ

ਸੀਦਕਨੇਹੋਵਾ। ਤਾਅਉਰਤਥਜਹਗਾਰਹੋਇ। ਖਸਦੀ
ਨਹੋਈ। ਖਸਮਕੀਸਾਰਨਜਾਤੀਆਸਾਸੇਖਜੀਉਹੁਅ
ਉਰਤਅਉਰਾਦੀਹੋਈ। ਜੇਸਧੂਰੀਕਾਰੀਕੇਸੀਦਕਾਦੇ
ਚਬਹਿਰੇ। ਤਾਸੀਦਕਹੁਮਹਾਦੋਵੈ। ਤਾਖਸਮਨੁਪਾਰੇ
ਬੋਠੀਆਯਾਏ। ਸੇਖਾਸ਼੍ਰੀਮਧੁਛੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀ।

ਸਲੋਕ॥ ਨੀਚੀਛੀਕੰਤਨਗਵੈਆ

ਵਡੀਬੀਮੁਈਆਸਾ। ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਤਿਤੈਸਾਹਿਧੂਨ
ਸੀਲੀਆਸਾ। ੧॥ ਤੈਸਕਾਪਰਮਾਰਧੁ। ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆਜੈਏਨਾਨਕਜੀਤੈਜੇਕਹਿਓਆਜੀਸੀਦਕਸ
ਧੂਰੀਕਾਰੀਕੇਬਹਿਰੇ। ਦਿਖਾਮੈਤਾਜਦਜੁਆਨਆਹੁ।
ਥੀਜਮਤਾਵੈਚਪਹੁਚਦੀਆਹਿ। ਤਾਮੈਕੁਖਸਮਨਾਸੀਏ
ਓ। ਹੁਣਬਰਧਹੋਈ। ਹੁਣਪਜਧਤਾਇਸਤੈਹੋਵਣੇਤੇਰਹਿ।
ਹੁਣਾਇਸਨੁਗੋਰਦੋਦੇਨਆਏਇਸਦਾਕਉਰਗਵਾਏ।

ਹੁਇ। ਉਨਾਦਿਨਾਵੈਚਨਾਸੀਲਿ। ਹੁਨਏਸਨੁਉਸੇਹੁਕਰੀ। ੩੦੦੮
 ਇਸਥਾਤਦਾਕੀਹਾਲਾ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਸਰੀਆਤਾਵੈ
 ਰਦਿਤਾ। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਜੀਮਹਲਕੁਚਜੀਮਹ
 ਵਜੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਸੁਪਾਜੇਗੁਨਹੋਵੈਭਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨਾ
 ਨਕਅਵਗੁਨਮੁਪਾ। ॥ ਤੇਸਕਾਪਰਮਾਰਥਾ।
 ਜੀਏਸਨੁਖਸਮਨਾਜਤਦੁਆਨੀਵੈਚਨਾਸੀਲਿ। ਆ।
 ਤਾਕੁਛਦੇਸਥੁਦਾਇਵੈਚਨਾਹੀ। ਏਹਦੇਸਥੀਦੇਵੈਚਹੈ।
 ਅਉਰਤਜਾਕੁਚਜੀਹੋਦੀਹੈ। ਤਾਖਸਮਉਸਕਸੁਪਾਜੇਹੋ
 ਦਾਹੈ। ਤਾਉਸਉਪਰਿਨਾਹੀ। ਮੀਹਰਕਰਦਾ। ਅਤੇਅਉ
 ਰਤਸੁਚਜੀਹੋਈਅਤੇਸੀਗਾਰਾਵੈਚਹੀਦੀਹੈ। ਅਤੇਮ
 ਹਲਤੇਕੁਲੀਖਸਥੁਈ। ਆਵਦੀਹੈ। ਤਾਉਸਮਹਲ
 ਨੁਸਾਹੀਧੁਖਾਨੁਖਸੀਤੋਈਕਹਿਸੀਲੇ। ਅਰੁਜੇਤਾ
 ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਵੈ। ਅਤੇਮਹਲਤੇਸਰੇਹਾਲਾਵੈ।

ਕਰਨੀਏਤੁਹੈ। ਜਪਸਮ ਦੀਸਰਨਜਾਣੈ। ਅਤੇਸਨੇਹਲ
 ਬਦਬੁਏਏਹਜਬਦੁਅਮਲਕਰੈ। ਚੇਰੀਜਾਗੀਯਿ
 ਏਆਰੀਕਾਰੁਕਰੈ। ਕਰੇਪਕਰੈ। ਲੋਕਮੇਹੁਬੁਏਏ।
 ਏਨੀਗਲੀਏਨੀਬਾਤੀਏਸਨੁਸਨੇਹਲਅਵਦੀਏ।
 ਜਾਏਹਬਲਾਈ। ਏਸਾਵਦੀਏਦਨ। ਤਾਸੇਖਜੀਏਸਨੁ
 ਸਾਹਿਧੁਸਮਾਕਿਉਕਰਿਨਜੀਕਆਵੈ। ਜਾਏਸਨੁਗੁਲ
 ਜੇਦਨੀ। ਤਾਏਸਨੁਖਸਮਾਸੀਲੈ। ਤਾਸੇਖਾਧੀਰਹਮ
 ਕਰਿਆਏਤੁ। ਖੁਦਾਈਦੀਖਬਰਦਾਸੁਆਲਕੀ
 ਤੇਸੁ। ਕਉਲਸੁਅਖਰਕਉਲਗੁਲਕਉਲਸੁਮਲੀ
 ਆਸੰਤੁ। ਕਉਲਸੇਰੈਲੇਵੇਸਕਰੀ। ਜੀਤਵਾਸੀਆਵੈ
 ਤੁ। ੧)। ਲੀ। ॥ ਤੇਸਕਾਪਰਮਾਰੁਭੁ।
 ਤਾਸੇਖਾਧੀਰਹਮਕਰਿਆਜੀਏਨਾਨਕਜੀਤੁ। ਜੀਤੈਸੀਗੁਲ
 ਵੀਤੈ। ਤੈਗੁਲਕਾਰੀਕਾਰੀਸਗੀਧੁਪਾਏਆਯੋਏ।

ਕੁਲਾਤੇਏ। ਪਛਾਨੀਸਨੇਮਿਹਰ ਕੀਨਜਰਿਕਰੈ। ਅਤੇਜੀਸ
 ਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬੁਨੁਕਾਏ। ਦੇਵੈਸਿਰੈਕੰਤਉਸੈਦਾਏ। ਤਾਸ
 ਰਾਮਗਲਾਨੁਛਾਡਿਕਰਿਕੰਤਉਸੈਦਾਏ। ਉਸੈਨੁਕਾਏ। ਉ
 ਸੇਦੇਵਚਨਵਿਚਚਲੈ। ਤਾਸੇਖਧ੍ਰਮਕਹਿਅਨਾਨਕਜੀ।
 ਨਿਏਜਾਕਰਿਕੈਠੇਰਰਲਾਇਪਾਇਉ। ਕਹੈਜੀਸੇਵਾਪਿਛੇ
 ਨਜਗਾਕਿਨਜਗਿਪਿਛੇਸੇਵਾ। ਤਾਕੁਰੁਨਾਨਕਠੇਰਿਸਹੀਅ
 ਤਿਵਿਚਏਤੁਕਹਿਅ। ਸਲੋਕੁ। ਸੇਵਾਕਰੈਜੋਕੰਤਕੀਕੀ
 ਤਾਤੀਸੀਕਾਹੋਇ। ਗਰਬੀਕੰਤਪਾਈਅੰਗੁਏਖਰੀਸੁਆਈਓਹੋਇ।
 ੧੩। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ। ਜੀਏਸੇਖਜੀਮੁਲਾਇਸਦੀਸੇਵਾਏ।
 ਜਾਸੇਵਾਕਰਿਕਰਿਗਾਰਬਾਨਿਕਰੈ। ਨੇਗਰਬੀਓਹੋਇ। ਕਰਿਸੇਵਾਕ
 ਰੈ। ਤਾਇਸਉਪਰਿਸਾਹਿਬੁਕੀਨਦਾਰਿਓਹੋਇ। ਜਾਏਜੀਸੇਵਾਕਰੈ
 ਅਤੇਗਰਬਨਾਕਰਹੀ। ਜਾਇਸਨੁਨਜਾਰਿਓਹੋਇਤਾਏਹੁਮਹਲ
 ਧੁਲਾਈਐ। ਤਾਏਹੁਦਸਤੁਸਾਹਿਬੁਦੀਓਹੋਇ। ਅਤੇਸੋਕਹੋਏ।

੩੦੦੬

ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਅਤੇ ਬਸਾਨਾ ਲਿਖੇ ਵਾਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰਤ ਦਾ ਗਰਥ ਕਰੈ ।
 ਤਾਏ ਸਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਗਰਥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨੀਕ ਨਹੀ ਆਵਈ । ਕੁਵੈ ਕੇ
 ਹਿਸੇ ਹੁਸੇ ਹੋਵੈ । ਤਬ ਸਾਹਿਬੁ ਇਸਨੁ ਮਿਹਰ ਦਾ ਨਾਹੋ ਵਈ ।
 ਤਾਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਛੁਟਣ ਪਵੈ । ਸੁਹਾਗ ਨਾਹੋ ਵਈ । ਤਾਇਸ ਦਾ
 ਮੂਲ ਸੇਵਾ ਹੈ । ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਈ ਐਵਾ ਹੈ । ਸੇਖੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰਿ ਕੇ ਗਰਥ ਨ ਕਰੈ । ਤਾਪਾਏ ਪਠਾਹਿ ਜੇ ਸੇਵਾ । ਸੇਵਾ ਤੇ ਸ
 ਹਿਬੁ ਪਾਈ ਐ । ਤਾ ਸੇਕਾ ਬਿਰਹ ਮਹੁਰਾਨ ਕਾਇਆ ਕਦਮਾਨੁਹ
 ਬਲਾਏ ਕਰਿਆ ਪਠੇ ਸਿਰਤੇ ਮਥੇ ਤੇ ਲਾਇਆ । ਆਖੀ ਚਿਜਾ ।
 ਵਾਹਨਾਨ ਕਾ ਵਾਹਿਨ ਨ ਕਜੀ । ਜੀਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇਗੁ ਹੁਦੀ ਸਚੀ
 ਖਛਰਾਇਤੀ । ਅਸਾ ਕੂਰ ਕੁਝ ਖੁਦਾਇ ਦੇਗੁ ਹੁਦੀ ਖਧਰ
 ਹੋਈ । ਕਰਮ ਖੁਦਾਇ ਹੋਇਆ । ਅਸੀ ਜੀਏ । ਜੀਧੀ ਦਾ
 ਦਾਇਵਾ ਸਾਨੁ ਮਿਲਿਆ । ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਮਹੁਦੀ ਮਿਲਿਆ ।
 ਜਾਨੀ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਮਿਲਿਆ । ਅਜੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮਿਲੇ

ਵੈਚਸਕਕਸੁਨਾਹੀ। ਪਰੁਨੀਏਕਗੁਸਤਾਕੀਪਿਓਦੀ
 ਏਜੇਖੁਦਾਇਦੀਆਬਹੁਤਗਲਪੁਛੀਆਹੈਨੀ। ਜੀ
 ਖੁਦਾਇਦੇਨਾਵੈਦੀਆਗਲਕੀਚਨੀ। ਅਤੇਹੋਰੁਹੇਰੁਗ
 ਲਾਖੁਦਾਇਨਾਵੈਕਰਨੀਆ। ਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਸਗੀਅਤਿਟੀਚਿਏਤੁਕਹਿਆ। ਸਲੋਕਾ।
 ਜੀਰੂਪੇਕਾਮੇਦੇਸਤੀਰੂਪੇਸਾਦੈਗੀਛਾ। ਲਏਮਾਲੇ
 ਖੁਲੀਮੀਲੀਮੀਚਲਉਘੈਸਉਨਪਲੀਘਾ। ਭਉਕੇਕ
 ਰੇਘਖੁਆਹੁਏਇਛਕਤਮੀਦੇਅੰਧਾ। ਰੁਪੇਚੰਗੀਨਾ
 ਕਾਵੈਨਾਵੈਮੁਹਰੀਧਾ। ੧੪॥ ਤਿਸਕਾਪ
 ਰਮਾਰਥੁ॥ ੧॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਹਿਆ
 ਜੀਏਸੇਖਜੀਜੀਓਰੂਪੇਕਾਮੇਕਾਮਬਹੁਤਹੋਈ।
 ਜੀਓਰੂਪੇਅਤੇਸਾਵੈਨਮੁਹਰਾਤਿਹੈ। ਜੀਓ
 ਲਏਅਤੇਮਾਲੇਨਮੁਹਰਾਤਿਹੈ। ਜੀਓਉਘੈਤੋ

ਨਿਗੁਣੀਆ ਅਤੈ ਸਿਤਾ ਨਮੁ ਹੁਬਤਿ ਤੈ ਭਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
 ਬੀਦੇ ਅਨੁਮੁ ਹੁਬਤਿ ਤੈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਵੇ ਨਾਲਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੈ
 ਉਨਾਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਗਲਾਇ ਉਸੇ ਹੀ ਆਤੈ ਨਿ
 ਜੈ ਉਪਦ੍ਰੁਖੈ ਨੂਰੇ ਜਨ ਸੇਤ ਦਾਹੈ ॥ ਜੈ ਉਪਦ੍ਰੁਖੈ ਨੂਰੇ ਜਨ
 ਸੁਹਾਵ ਦੀਹੈ ॥ ਤੈ ਉਪਦ੍ਰੁਖਾਇ ਦੀ ਆਗਲਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
 ਬੀਦੇ ਅਨੁਸੁਹਾਵ ਦੀਹੈ ਨਿ ॥ ਸੇਖ ਜੀਏ ਹੁਮਾਨ ਖੁਰਬ ਖੁਰ
 ਰਦਾਹੈ ॥ ਕਉ ਕਰਉ ਕਥ ਅਹੁਦਾਹੈ ॥ ਸਮਾਝਿ ਦਾ ਨਾਹੀ
 ਅਧਾਹੈ ॥ ਜੀਏ ਹੁਮਾਨ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਚ ਰੁਏ ਹੋਲੇ
 ਜੀਚ ਰੁਏ ਹੁਮਾਇ ਆਹੀ ਗਲਾ ਬੋਲੇ ॥ ਜੇਨ ਬੋਲੇ
 ਤਾਇਸਨੁ ਚੁਪਹੀ ਚੰਗੀਹੈ ॥ ਪਰਜੀ ਬੀਨਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
 ਆਗਲਾਇਸਨੁ ਰੁਏ ਲਣਾ ਕੁਲਾਨਾਹੀ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੇ
 ਲਣੇ ਨਾ ਬੋਲੇ ਨਾ ਸੋਚੁ ਪਾਤਾਹੀ ਕੁਲਾਹੈ ॥ ਸੋ ਬੀਨ
 ਖੁਦਾਇ ਬੀ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਬੋਲੇ ਸੁਣੇ ਕਹੈ ॥ ਜੇ ਮੁਹੁ ਭੁਠਾ ਗੀ ॥

ਹੋਇ। ਜੇਇਹੁ ਬੇਲ ਦਾਏ ਸੇ ਸਰੋ। ਲਿਖੀ ਦਾਏ। ਦਰਗਾਹ ਵੇਚਿ।
 ਜੀਤ ਬੇਲੈ। ਏਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਲਿਖੀ। ਜੇਇਹੁ ਆਪਣਾ ਬੁਰਾ ਕੀਉ। ਲਿਖ
 ਦਾਏ। ਏਹੁ ਬਾਇਦੀ ਆਗਲਾ ਕਰੈ। ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੀ ਨਾਉ ਧੇ
 ਲੈ। ਜੀਤ ਏਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਲਿਖੀ। ਜੇਇਹੁ ਧੀਨ ਖੁਦਾਇ ਬੀਕ
 ਛੁਹੇਰੁ ਬੇਲ ਦਾਏ। ਜੇਇਸ ਦਾ ਮੁਸਿਆਹ ਸਿਆਹ ਹੋ ਦਾਏ।
 ਦਰਗਾਹ ਵੇਚ। ਏਬੇ ਹੀ ਦਾਏ। ਅਰੇ ਬਾਇਬਾ ਏਸ ਗੰਮ ਦਾਏ
 ਹੈ। ਏਸ ਧੀ ਦੇ ਨੂਹ ਸ ਬੇਲ ਦੇ ਬੀਰੁ ਪਾਤਾ ਹੀ ਕੁਲਾਏ। ਅਤੇ ਬੁ
 ਦਾਇਦੀ ਆਧਾਤਾ ਧੀਨਾ ਹੋਰੁ ਕੁਛੁ ਬੇਲ ਕਾ ਕੁਲਾਨਾ ਹੀ।
 ਸੇਖ ਜੀ ਜੀਤ ਨੀ ਆਤੀ ਖੁਦਾਇਦੀ ਆਗਲਾ ਪੁਛੁ ਉਗਾਤਿਤ
 ਨੀ ਆਗਲਾ ਮੇਰਾ ਕੀ ਟੂਇ ਦਾਏ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕੀ ਟੂਇ ਦਾਏ
 ਇ। ਸੇਖ ਜੀ ਬੁਦਾਇਦੀ ਗਲਾ ਕਰਨੀ ਆਟੀ ਸਨਾ ਹੀ ਕਰਨੀ। ਤ
 ਸੇਖਾ ਬੀਰੁ ਮਾਮਰਨ ਕੀਤੀ। ਜੀਏ ਨਕ ਨੀ ਏਕ ਮੈ ਕੁ ਕਾਤੀ ਲੁਣੀ
 ਦੀਏ। ਜੇਕੀ ਜੇਹੀ ਲੋੜੀ ਦੀਏ। ਪਰ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਦੀ ਲੋੜੀ ਦੀਏ।

ਸਾਰਕੀਏਗੇਕਾਤੀਉ। ਜੇਜਨਵਰਦੇਗਲਵਰੈਤਾਨਾਵਰਗਲੁ
ਲੁਬੀਏ। ਜੇਥੀਦੇਗਲਵਰੈਤਾਥੀਦਾਗਲਾਲਨਾਬੀਏ। ਤਾਮੇਕੁ
ਇਨੇਕੀਕਾਤੀਗੇਜੇਮਾਪਿਨਾ। ਜੇਦਾਕੁਠਾਥੀਦਾਗਲਾਲਬੀ
ਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਥੈਤਕਹਿਅਗ। ਸਹੀਆਤੀਏ।

ਸਭੇਕੁ। ਸਚੀਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਰਸਾਗੁਆਪਾਤਤ
ਤਿਸਕੀਆਪਰੁਆਪਰੁ। ਸਚਕੀਸਾਲਲਈ। ਚਿਲਕਾਈ।
ਗੁਣੀਕੀਬੇਕਾਏ। ਚਿਸਮਾਈ। ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਏ। ਜੇਥਾ। ਲੋਹੁ
ਲਧੁਨਿਕਬਾਏਥਾ। ਰੇਏਗਲਾਲਲਗੇਹਕਜਾਈ। ਨਾ
ਨਾਨਕਦਰਦੀਦਾਥਸਮਾਈ। ੧੫। ਤਿਸਕਾਪਰਸਾਰਬੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਅਗ। ਜੇਏਸੇਖਜੀ। ਏਸਕਾਕਾਤੀ
ਕਾਕੁਠਾਥੀਦਾਗਲਾਲਨਾ। ਜਿਥੀਦਾ। ਜੇਤੇਰੇਲਕਹੈ।
ਪਰਸਚੁਕੀਕਾਤੀਗੇਈ। ਸਚਕੇਸਾਰਤੇਪਤੀਏ। ਸਚਕੀ
ਸਾਨਾਸਿਉ। ਕਿਲਕਾਏਚਾ। ਲਿਕਾਏਈਜੀਤੋ। ਤਿਸਕਉ

ਥੇਕ ਗੁਲਾ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਤੇ ਸਾਵਿ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਤੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੇ ੩੦੦
 ਸਾ ਬਿਜੇਬੀ ਦਾ ਕੁਸੇਤਾ ਹਲਾਲ ਬੀਵੈ ॥ ਜਨਾਵਰ ਹਲਾਲ
 ਨਾ ਹੀ ਬੀਵੈ ॥ ਤੇ ਸਕਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖ ॥ ਸੇਖ ਜੀ ਲੋਹੁ ਦੀ ਜਾ
 ਹਗਾਵੈ ਸਾਵਿ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਜਾਇ ॥ ਤਾਏ ਹੁਲਾਲ ਬੀਵੈ ॥ ਜੀ ਚ
 ਰੇਵੈ ਸਾਵਿ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਹੋਵੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਹਮ ਕੁਠਾ ॥ ਹਲਾਲਤਾ ਬੀਵੈ
 ਜਾਇ ਸਾਵਿ ਚੰਦ੍ਰਕਾ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਹਲਾਲ ਬੀਵੈ ॥ ਰਤਾ ਦਰ
 ਕੀ ਲਾਇ ਕੇ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਤਰ ਦਰ ਕੀ ਲਾਇ ਕਾ ਹੀ ॥ ਏਹ ਬੀਵੈ ਧਾਮ
 ਹੈ ਨਾਧਾ ਕੁਠਾ ॥ ਜਾਏ ਹੀ ਕਾਤੀ ਕੁਸੇ ॥ ਤਾਏ ਹੁਲਾਲ ਬੀਵੈ ॥
 ਸੇਖ ਜੀ ਏਹ ਕਾਤੀ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਧਿਨ ਸਕੇ ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਸੁਖਾ ਲੋਇ ਕਰਿ
 ਰਹਿ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਕਾਹੀ ਆਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਆਹਾ
 ਸੇਖ ਦਾਇਆ ਸਾਕੁ ਰਿਤਾ ॥ ਅਸੀ ਨੀ ਹਲਾਲ ਬੀਵੈ ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਸੁਖ
 ਅਮਰ ਜਕੀਤੀ ॥ ਜੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਸੇਤੋ ਸਾ
 ਵਹੁ ਪਾਇ ਰਹੈ ॥ ਪਰੁ ਜੀ ਰਿਕਾ ਬੀਆਰੀ ਅਰਜ ਹੈ ॥ ਜੇਹੁ ਕਮ

ਸੀਵੈਤਾਪੁਛਹੋਤਾਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਅਕਹੀਐਜੀ॥
 ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਨੇਮੁਹੁਲਾਜਾਨਹੁ॥ਚਤੁਦਾ
 ਰੀਸੀਗਕਹੀਦੀਆਹੈਨੀ॥ਅਤੇਜੇਕੋਈਅਗੋਯੁਗਮੀਨਦਹੈ॥
 ਤਾਉਹੁਬੀਦਾਖੁਦਾਇਦਾਨਹੀ॥ਤੁਸੀਨੀਸੀਗਆਖੇ॥੧੩॥
 ਸੇਖਾਬੀਰਗਮਕਹਿਅਸੁਆਲਖੁਦਾਇਦਾਕੁ॥
 ਰੇਸੁਆਖੇਜਨੇਦਾ॥ਜੀਨਾਨਕਦਰਦੇਸੁ॥੧੪॥
 ਅਛਲਅਛਲਾਈਨਾਛਲੇ॥ਨਹਘਾਉਕਟਾਰਿਕਾਰਿ
 ਸਕੈ॥ਲੋਕੀਕਾਜੀਉਉਟਲਪਲੇ॥੧॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵ
 ਕੀਉਜਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਸਕਾਪਚਮਾਰਥੁ॥
 ਸੇਖਾਬੀਰਗਮਬੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਪਾਸੁ॥ਗੁਰੁਨਾ
 ਨਕਕਹਿਅਜੀਤੁੰਘਾਏਹੁਜੁਅਛਲਮਾਏਆਹੈ॥
 ਸੁਕਹੀਦੇਬੁਤੇਛਲੀਨਹੀਜਾਤੀ॥ਨਾਕੋਈਸੇਧੀਵੇਚੇ
 ਆਪਸੀਛਾਕੀਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਿਘਾਇਨਕੋਈਮੁਇਆ॥